INTRU SLAVA LUI DUMNEZEU CELUI IN TREIME LĂUDAT

PENTICOSTARUL

CARE CUPRINDE IN SINE SLUJBA CE SE URMEAZĂ DIN SFÂNTA ȘI LUMINATA

DUMINECĂ A PAȘTILOR PÂNĂ LA DUMINECA TUTUROR SFINȚILOR

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD IN ZILELE BINECUVÂNTATEI DOMNII A MAJESTĂȚII SALE

REGELE TUTUROR ROMÂNILOR

ȘI SUB PĂSTORIA INALT PREASFINȚITULUI

MIRON

PATRIARHUL ROMÂNILOR

— EDIȚIA V —

BUCUREȘTI 1936. TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

INAINTE CUVÂNTARE

LA EDIŢIA TIPĂRITĂ ÎN MÂNĂSTIREA NEAMŢU LA ANUL 1834.

Către cetitori

La toată partea iubitoare de Hristos, cea bisericească şi cea politicească, celor mari şi celor mici, cea în Hristos sărutare dând, rugăm pe acelaşi Dătător de haruri ca să le dea tot fericitul bine şi tot sporul sufletesc.

PENTICOSTAR; o, carte veselitoare! Şi decât toate cărţile mai poftită. O, carte nepreţuită! Şi decât aurul cel lămurit mai strălucită. Cincizecelnic, carele în sineţi cuprinzi numai pre cele cincizeci de zile mai veselitoare ale anului şi tăinuit arăţi pre începătura vieţii cei fără de moarte, pre veselia cea pururea fiitoare a slavei cei veşnice, pre veacul cel fără de sfârşit, pre cel după învierea cea de obşte aşteptat şi deapururea cu Dumnezeu fiitor. Că zice: Aştept învierea morţilor şi vieaţa veacului ce va să fie.

O, carte aurită! Tu ivindu-te risipeşti toată întristarea sufletelor şi Biserica lui Dumnezeu se umple de lumină şi de strălucire. Tu arătându-te goneşti toată posomorîrea feţelor ce se pricinueşte din întristarea inimilor celor obidite de lacrămi şi de amărăciune. Tu pre toţi credincioşii îi chemi ca de obşte să se veselească. Tu de obşte tuturor le dai bune nădejdi de mântuire. Tu chemi şi pre drepţi şi pre păcătoşi şi pre cei ce s'au înfrânat şi s'au postit şi pre cei ce s'au lenevit şi nu s'au postit, ca toţi dimpreună să se bucure şi să se veselească. O, carte cu multe nume împodobită! Tu arătându-te îndată trâmbiţezi pre învierea lui Hristos: Hristos a înviat. O, nume mângâietor! Care străbaţi cerurile şi pre toate cele de sub cer şi de pre pământ şi de sub pământ, le umpli de bucurie şi de veselie. Că zice: Acum toate de lumină s'au umplut şi cerul şi pământul şi cele de desubt. Hristos a înviat; o, nume puternic şi biruitor, cu carele moartea s'a călcat şi nebăgată în seamă a rămas şi de Apostoli şi de următorii lor sfinţiţii Mucenici şi de Mucenici şi de Sihastri şi de nevoitorii Cuvioşi, încă şi de femei, de Muceniţe, de fecioare şi de cuvioase, până şi de copii şi de prunci.

O, nepreţuită carte! Cu cât de mari şi înalte noime eşti împodobită! Şi cât mai mult decât toate alte cărţi eşti sfintei Biserici mai trebuitoare! Tu eşti cea mai veselitoare, care pre tot sufletul întraripezi spre dorirea celor fără materie şi spre a rămânea totdeauna cu bune nădejdi, pentru câştigarea răsplătirii nevoinţelor din vieaţa aceasta, că pre toate acestea tu cu taină le închipueşti şi cu trâmbiţa adevărului le strigi în inimile credincioşilor.

Deci, această carte folositoare şi trebuitoare sfintelor Biserici, o iubiţilor,

întâiu fiind tălmăcită dupre slavenie, de un Neofit episcop al Râmnicului şi acel izvod mai de multe ori tipărindu-se, cu acela se întrebuinţa Bisericile patriei până la anul 1820. Iar atunci luându-se în băgare de seamă de fericitul întru pomenire Chir Iosif episcopul Argeşului şi văzând că la multe locuri era neapropiat de cel grecesc, cu toată râvna dupre Dumnezeu apucându-se, l-a îndreptat din cuvânt în cuvânt şi întru toate noimile, l-a întradus întocmai ca însuşi cel grecesc şi l-a şi tipărit într'acea vreme în Bucureşti.

Dar, fiindcă Tripesneţul Penticostarului şi din cel grecesc tipărit şi din cel românesc lipsea, tocmai într'acea vreme însăşi pentru aceasta osârduindu-ne noi, mai nainte trimisesem Părinţi într'adins cu cheltuiala noastră, la sfântul munte al Atonului şi de acolo aducându-ne acest Tripesneţ din Lavra sfântului Atanasie, grecesc scris cu mâna din vechime, pre acela îndată l-am şi trimis la Bucureşti ca să-l tălmăcească şi să-l tipărească, pre care l-au şi tipărit însuşi într'acel Penticostar îndreptat de răposatul Argeşiu.

Care, fiindcă şi această carte, Penticostarul, acum mai pre la toate Bisericile se împuţinase, după tipărirea Triodului şi a Ceasoslovului, din Tipografia sfintei Monastiri Neamţul, am îndatorit iarăşi şi la aceasta pre preacuviosul Arhimandrit şi stareţ al Sfintelor monastiri Neamţul şi Secul, Chir Dometian, ca îndată să puie şi această carte, Penticostarul, ca să se tipărească. Care s'a şi tipărit precum de faţă înaintea dragostei voastre se pune, întocmai după izvodul răposatului Argeşiul Chir Iosif, nimic adăogând sau scăzând, afară numai de un Canon al Pavecerniţei din Dumineca Cincizecimii, care atunci într'acel izvod nu se tipărise, într'acest de acum tipărit, s'a adaos şi acela şi s'a tipărit.

Primiţi dar osârdia mea, o iubiţilor; primiţi această carte folositoare şi trebuitoare, Penticostarul, cu suflet voios şi dimpreună cu Proorocul bucuraţi-vă zicând: Veniţi să ne bucurăm de Domnul. Veniţi să ne bucurăm de Domnul, carele pentru multă iubirea Lui de oameni, pentru ca să ne scoaţă pre noi din robia cea amară a diavolului şi să ne mântuiască, pentru noi oamenii s'a făcut om şi a pătimit şi s'a îngropat şi a treia zi a înviat. Veniţi dar să ne bucurăm de Domnul, care ne ţine şi ne hrăneşte şi ne dă toate bunătăţile şi rabdă toate păcatele şi fărădelegile noastre şi ca un bun şi iubitor de oameni nu ne pedepseşte, ci totdeauna îndelung rabdă, aşteptând pocăinţa noastră, că pentru puţină pocăinţă ce vom face aici să ne ierte, să ne îmbrăţişeze şi să ne facă părtaşi nu numai Invierii, ci şi Impărăţiei Sale, pentru multă mila Lui cea mare şi pentru iubirea Sa de oameni.

Pentru aceea dar, iubiţilor, să nu fim necunoscători, ci din cât vom putea să fim îngrijaţi pentru mântuirea noastră, să ne pocăim, să ne nevoim, că scurte sunt zilele aceste de aici şi veşnice cele de acolo. Deci, să nu ne lenevim trecându-ne vremea în zadar, pre carea Dumnezeu ne-o dă spre pocăinţă, ci în tot minutul să fim îngrijaţi, că vine, vine ziua Domnului cea mare şi înfricoşată, întru carea fieştecarele va primi plata sa precum a lucrat în vieaţă.

Rugaţi-vă pentru mine iubiţilor, carele sunt al dragostei voastre
către milostivul Dumnezeu fierbinte rugător,

VENIAMIN,
Mitropolit Sucevei şi Moldaviei.

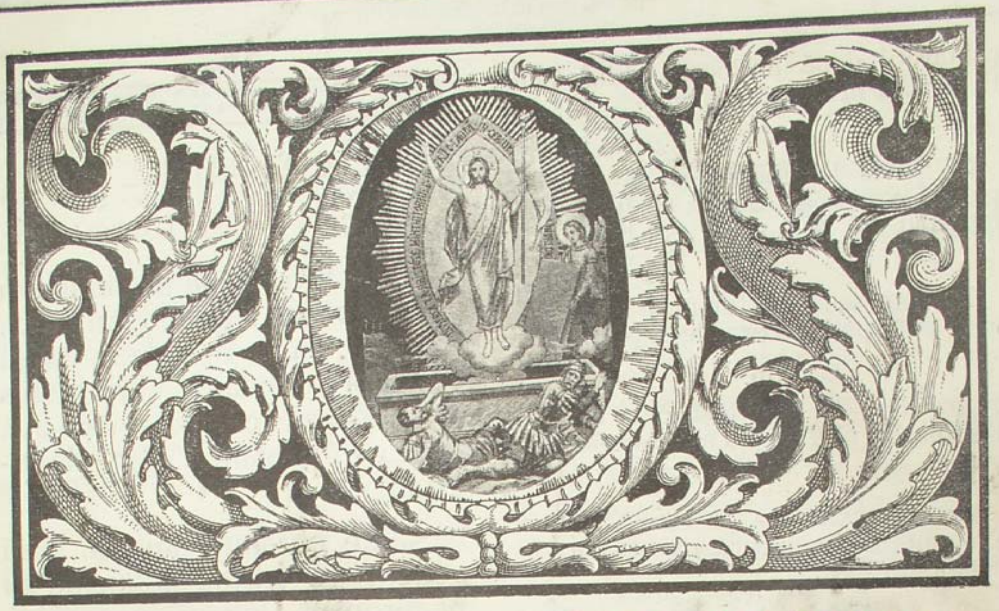

INCEPUTUL CU DUMNEZEU CEL SFÂNT AL PENTICOSTARULUI

CARE CUPRINDE IN SINE TOATE SLUJBELE CE I SE CUVIN; ŞI SE INCEPE DIN SFÂNTA ŞI MAREA DUMINECĂ A PAŞTILOR DIMINEAŢA ŞI SE SFÂRŞEŞTE LA DUMINECA TUTUROR SFINŢILOR.

La vremea mezonopticei toacă şi trag clopotele. Iar cel mai mare împreună cu Preoţii şi cu Diaconii se îmbracă în veşminte luminate şi ies toţi înaintea Bisericii cu sfeşnicele, cu sfânta Evanghelie şi cu icoana Invierii lui Hristos şi stau toţi dupre a lor rânduială. Şi Eclisiarhul împarte lumânări fraţilor; iar paraclisiarhul rămâne în Biserică şi aprinde toate făcliile prin sfeşnice şi candelele şi închide uşa Bisericii. Iar cel mai mare punând sfânta Evanghelie pre tetrapod, îndată Diaconul zice: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie, şi: Cu înţelepciune drepţi să ascultăm... Şi cel mai mare ceteşte Evanghelia Sâmbetei celei mari: Iar în seara sâmbetei care lumina spre ziua cea dintâiu... până la: şi s'a vestit cuvântul acesta întru Iudei până astăzi... Cap. XXVIII, vers. 1—16. Şi îndată după aceasta cel mai mare luând cădelniţa, fiind Diaconii înaintea lui cu sfeşnice, pune pe tetrapod Icoana Invierii lui Hristos şi cădeşte împrejur; apoi şi pre toţi fraţii dupre rânduială. După aceea stând înaintea tetrapodului şi cădind în chipul crucii spre icoana Invierii lui Hristos, strigă cu glas mare [1]:

SLAVĂ sfintei şi celei deofiinţă şi de vieaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor; iar noi zicem: Amin.

Şi începe cel mai mare, cântând cu glas mare acest tropar pre glasul al 5-lea.

HRISTOS a înviat din morţi cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi vieaţă dăruindu-le.

Şi acest tropar se cântă de cel mai mare şi cu preoţii de trei ori, asemenea şi de cântăreţi de trei ori. După aceea cel mai mare zice stihurile; iar

1. Să se vadă şi Tipicul bisericesc.

cântăreții după fiește care stih, cântă Hristos a înviat câte odată:

Stih. 1

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă dela fața Lui cei ce-L urăsc pre EL.

Stih. 2

Precum se stinge fumul să se stingă, cum se topește ceara de fața focului.

Stih. 3

Așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu, iară drepții să se veselească.

Stih. 4

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'insa.

Slavă... Hristos a înviat... odată. Și acum... iar aceasta. Apoi cel mai mare cu glas mai înalt cântă: Hristos a înviat... Troparul tot.

Și deschizând ușa bisericii intră, mergând înaintea lui cu sfeșnicele, cântând și cel mai mare și frații:

Și celor din mormânturi viață dăruindu-le.

Și dupăce intră cel mai mare în altar, Diaconul zice ectenia cea mare și cel mai mare vosglasul[1]:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Și începe cel mai mare *Canonul*, facere a lui Ioan Damaschin și cântăm Irmoasele de două ori și Troparele pre 12 și la urmă iarăși Irmosul în amândouă stranele. Apoi Hristos a înviat... de trei ori. Și cel ce cădește face începutul la fiecare peasnă, ori în strana dreaptă, ori în stânga de s'ar întâmpla. Și cădește cel mai mare sfintele Icoane și pre frați dupre rânduială, asemenea cădesc și preoții unul după altul. Și după fiecare peasnă se zice Ectenia cea mică. Și cel ce a început peasna Canonului și a cădit, zice Vosglasul.

1. Să se vadă Tipicul Bisericesc.

CANONUL

Peasna I, glasul 1, Irmos:

ZIUA Invierii, să ne luminăm „popoare, Paștile Domnului, „Paștile; că din moarte la viață „și de pre pământ la cer, Hristos „Dumnezeu ne-a trecut pre noi, „cei ce-I cântăm cântare de bi„ruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pre Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Invierii, și bucurați-vă zicând, luminat să-L auzim, cântându-I cântare de biruință.

Cerurile dupre cuviință să se veselească și pământul să se bucure și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că Hristos s'a sculat, veselia cea veșnică.

Catavasia: Ziua Invierii... Hristos a înviat, de 3 ori. Ectenia cea mică și Vosglasul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Peasna III, Irmos:

VENIȚI să bem băutură nouă, nu făcută cu minuni din pia„tră stearpă, ci din izvorul ne„stricăciunii, din Hristos Cel ce „a izvorît din mormânt, întru „carele ne întărim.

Acum toate s'au umplut de lumină și cerul și pământul și cele de desubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru care s'a întărit.

Ieri m'am înpropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu Tine înviind Tu. Răstignitu-m'am ieri împreună cu Tine, Insuți împreună mă preaslăvește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Catavasia: Veniți să bem... Ectenia și Vosglasul:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm...

Apoi Ipacoi, glasul al 4-lea.

Venit-au mai nainte de dimineață cele ce au fost cu Maria și aflând piatra răsturnată de pre mormânt, auzit-au de la înger: Pre Cela ce este întru lumina cea pururea fiitoare, pentru ce-L căutați cu morții ca pre un om? Vedeți înfășurăturile cele de îngropare, alergați și propoveduiți lumii, că s'a sculat Domnul, omorînd moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc.

Peasna IV, Irmos:

LA dumnezeeasca streajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum „să stea împreună cu noi și să „arate pre îngerul cel purtător „de lumină, care a grăit cu mare „glas: Astăzi este mântuirea lu„mii, că a înviat Hristos, ca cel „atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pântecele cel fecioresc, fost-a Hristos, iar ca un om, mielușel s'a chemat și fără prihană, ca Cel ce n'a suferit stricăciune, Paștile noastre. Și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit s'a numit.

Ca un mielușel de un an, cea binecuvântată de noi cununa, Hristos, de voie pentru toți s'a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși frumos din mormânt soarele dreptății nouă ne-a strălucit.

A lui Dumnezeu Părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeește, că a înviat Hristos ca cel atotputernic.

Catavasia: La dumnezeeasca streajă... Ectenia și Vosglasul:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Peasna V, Irmos:

SĂ mânecăm cu mânecare adâncă și în loc de mir, cân„tare să aducem Stăpânului și să „vedem pre Hristos, soarele drep„tății, tuturor vieață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată cei ținuți întru legăturile iadului văzându-o, la lumină au mers, Hristoase, cu picioare vesele lăudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtători de lumină de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire și să prăznuim împreună cu cetele cele

iubitoare de praznice Paştile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Catavasie: Să mânecăm cu mânecare adâncă... Ectenia şi Vosglasul:

Că s'a sfinţit şi s'a preaslăvit prea cinstit şi de mare cuviinţă numele Tău.

Peasna VI, Irmos:

POGORÂTU-TE-AI întru cele mai de jos ale pământului şi ai sfărîmat încuetorile cele „veşnice, care ţineau pre cei le„gaţi, Hristoase, şi a treia zi, pre„cum Ionà din chit, ai înviat din „mormânt.

Păzind peceţile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n'ai stricat cheile Fecioarei întru a Ta naştere şi ne-ai deschis nouă uşile Raiului.

Mântuitorul meu vie şi nejertfită jertfă, ca un Dumnezeu, pre Tine Insuţi de voie aducându-Te Tatălui, ai înviat pre Adam împreună cu tot neamul, sculându-Te din mormânt.

Catavasie: Pogorîtu-Te-ai întru cele mai de jos... Ectenia şi Vosglasul:

Că tu eşti Impăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm...

Condac, glasul al 8-lea:

DE Te-ai şi pogorît în mormânt, Cela ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: bucuraţi-vă şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuţi sculare.

Icos:

Pre Soarele cel mai nainte de soare, carele a apus oarecând în mormânt, mers-au mai nainte de către ziuă, căutându-L ca pre o zi, Mironosiţele fecioare şi una către alta striga: O, prietenelor, veniţi să ungem cu miresme trupul cel de vieaţă purtător şi îngropat, trupul carele a înviat pre Adam cel căzut şi carele zace în mormânt; să mergem să ne sârguim ca şi Magii şi să ne închinăm şi să aducem miruri în loc de daruri Celuia ce nu în scutece, ci în giulgiu este înfăşurat, şi să plângem şi să strigăm: O, Stăpâne, scoală-Te, Cela ce dai celor căzuţi sculare.

SINAXAR

IN SFÂNTA ŞI MAREA DUMINECĂ A PAŞTILOR

Stihuri:

Hristos pogorîndu-se în iad, l-a biruit,
Şi ca un puternic, luând dobânzi, a ieşit.

IN SFÂNTA şi marea Duminecă a Paştilor, prăznuim Invierea cea aducătoare de vieaţă a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pe care o numim şi Paşti, ce se tâlcueşte în limba jidovească trecere. Pentrucă aceasta este ziua întru care a adus Dumnezeu lumea din nefiinţă. Intru această zi scoţând pre poporul Israilenesc din mâinile lui Faraon, l-a trecut prin marea Roşie. Tot întru această zi s'a pogorît din cer şi s'a sălăşluit în pântecele Fecioarei; şi acum din ţinuturile iadului scoţând toată firea omenească, o a înălţat la ceruri şi o a adus la cinstea cea dintâiu a nestricăciunii. Insă pogorîndu-se în iad, nu pre toţi a înviat, ci numai pre aceia

câți au voit a-I crede Lui. Iar sufletele Sfinților cele ținute cu sila din veac, le-a izbăvit din iad și tuturor a dăruit suire la ceruri. Pentru aceasta bucurându-ne prăznuim luminată Invierea cea mai pre sus de fire închipuind bucuria, cu care firea noastră s'a îmbogățit pentru milostivirea milei lui Dumnezeu. Asemenea arătând și sfărâmarea vrajbii și unirea cu Dumnezeu și cu îngerii, facem sărutarea cea obișnuită. Iar Invierea Domnului a fost așa. Ostașii strejuind mormântul, la miezul nopții s'a făcut cutremur; pentrucă Ingerul pogorându-se a răsturnat piatra de pre ușa mormântului și strejarii spăimântându-se au fugit. Și de aceea se face venirea femeilor Sâmbătă de dimineață, ca și cum ar fi la miezul nopții Sâmbetei. Și întâiu Maica lui Dumnezeu a cunoscut Invierea, șezând ea cu Maria Magdalena în preajma gropii, precum zice Mateiu; ci ca să nu fie la îndoială Invierea, pentru dragostea cea către Maică, Evangheliștii spun că mai 'nainte s'a arătat Mariei Magdalenei. Aceasta a văzut și pre îngerul cel de pre piatră și plecându-se a văzut și pre cei dinlăuntru, care au și vestit Invierea Domnului, că au zis: S'a sculat, nu este aicea, iată locul unde L-au pus pre El. Și auzind acestea, au alergat și au vestit Invierea ucenicilor celor mai fierbinți, adică lui Petru și lui Ioan. Iar întorcându-se aceasta cu cealaltă Marie, le-a întâmpinat pre ele Hristos și le-a zis: Bucurați-vă! Pentrucă se cădea seminției celeia care auzise mai înainte aceasta: Intru dureri vei naște fii, să audă mai întâiu și bucuria. Acestea fiind biruite de dragoste s'au apropiat și s'au atins de prea cinstitele picioarele Lui, vrând mai cu deadinsul să cunoască adevărul Invierii. Iar Apostolii au alergat la mormânt și Ioan plecându-se numai în mormânt, s'a întors; iar Petru a intrat înlăuntru și mai cu deadinsul a văzut și s'a atins de giulgiu și de legătura capului. Și iar a venit Magdalena la mormânt de către ziuă cu celelalte femei, vrând să dovedească mai cu deadinsul cele ce văzuseră. Și stând afară plângea, iar uitându-se în mormânt, a văzut doi Ingeri strălucind de lumină, care ca și cum o ar fi certat i-au zis: Femeie! Ce plângi? Pre cine cauți? Pre Iisus Nazarineanul cel răstignit căutați? S'a sculat, nu este aici. Și îndată s'a sculat ea spăimântându-se căci văzuse pe Domnul. Pentru aceea întorcându-se ea înnapoi, a văzut pre Hristos stând; și părându-i-se că este grădinarul (pentrucă era mormântul în grădină), a zis lui: Doamne, de L-ai luat tu pre El, spune-mi unde L-ai pus și eu Il voi lua. Și iarăși căutând ea către Inger, Mântuitorul a grăit Magdalenei: Marie! Iar ea înțelegând glasul cel prea dulce și obișnuit al lui Hristos, vrea să se atingă de Dânsul. Iar el a zis: Nu te atinge de Mine, că încă nu M'am suit la Tatăl Meu, că ție ți se pare că încă sunt om, pre cum gândești. Mergi la frații Mei și le spune lor câte ai văzut și ai auzit. Și aceasta a făcut Magdalena. Dar luminându-se de ziuă, iarăși a venit la mormânt cu celelalte. Și cele ce erau cu Ioana și Salomi au venit, răsărind soarele. Și într'un cuvânt, în multe rânduri a fost venirea femeilor la mormânt, între care a fost și Născătoarea de Dumnezeu. Că ea este aceea pe care Evanghelia o numește Maria lui Iosì, că acest Iosì a fost fecior al lui Iosif. Insă nu se știe anume la ce ceas a înviat Domnul, că unii zic la cântarea cocoșilor cea dintâiu, iar alții când a fost cutremurul, iar alții întru alt chip. Iar acestea așa făcându-se, iată oarecare din strejari venind au spus Arhiereilor cele ce se făcuseră. Iar ei cu arginți dăruindu-i, i-au plecat să spună că ucenicii Lui venind noaptea L-au furat. Iar seara tot în această zi, fiind ucenicii adunați într'un loc pentru frica jidovilor și ușile fiind încuiate, a intrat la dânșii Iisus (că era cu trup nestricăcios) și le-a zis lor dupre obiceiu: Pace vouă! Iar ei văzându-L, prea mult s'au bucurat. Și prin suflare au luat mai desăvârșit lucrarea Preasfântului Duh.

Apoi zicem: Invierea lui Hristos văzând... de 3 ori. Caută la ceasurile Paștilor. După aceea stihira aceasta:

Inviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viața veșnică și mare milă. De trei ori.

Peasna VII, Irmos:

CELA ce a izbăvit pre tineri din cuptor, făcându-se om, pă„timeşte ca un muritor şi prin „patimă pre cel muritor, îl îm„bracă în podoaba nestricăciu„nii; cel unul binecuvântat Dum„nezeul părinţilor şi preaslăvit.

Femeile cele gânditoare de Dumnezeu, cu miruri în urma Ta au alergat şi pre Carele ca pre un mort cu lacrămi Te căutau, bucurându-se s'au închinat Ţie, Dumnezeul cel viu şi Paştile cele de taină, ucenicilor Tăi Hristoase bine le-au vestit.

Prăznuim omorîrea morţii, sfărâmarea iadului şi începătura altei vieţi veşnice, şi săltând lăudăm pre pricinuitorul, pre unul cel binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Cât este de sfinţită cu adevărat, şi mult prăznuită această noapte de mântuire şi strălucită, a zilei celei purtătoare de lumină a Invierii mai înainte vestitoare fiind, întru care lumina cea fără de ani, din mormânt trupeşte tuturor a strălucit.

Catavasia: Cela ce a izbăvit pre tineri..
Ectenia şi Vosglasul:

Fie stăpânirea Impărăţiei Tale binecuvântată şi preaslăvită, a Tatălui...

Peasna VIII, Irmos:

ACEASTĂ numită şi sfântă zi „una a Sâmbetelor împă„rătească şi Doamnă, al praznici„lor praznic, şi sărbătoare este a „sărbătorilor, întru care binecu„vântăm pre Hristos întru toţi „vecii.

Veniţi cu rodul viţii cel nou, al dumnezeeştii veselii, în ziua cea vestită a Invierii Impărăţiei lui Hristos să ne împărtăşim, lăudându-L pre Dânsul ca pre un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi Sioane şi vezi, că iată au venit la tine, ca nişte făclii de Dumnezeu luminate, dela apus şi dela miazănoapte şi dela mare şi dela răsărit fiii tăi, întru tine binecuvântând pre Hristos în veci.

A Treimii:

Părinte atotţiitorule şi Cuvinte şi Duhule, fire ceea ce eşti una în trei Ipostasuri, cea mai pre sus de fiinţă şi de Dumnezeire, întru tine ne-am botezat şi pre Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii.

Catavasia: Această numită şi sfântă zi...

Ectenia şi Vosglasul:

Că s'a binecuvântat numele Tău şi s'a preaslăvit Impărăţia Ta, a Tatălui...

La peasna IX, Pripeala:

INGERUL a strigat celei pline de dar, curată Fecioară, bucură-te, şi iarăşi zic bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Şi la fiecare Pripeală să zică Troparele din Canon repetindu-le.

Măreşte, sufletul meu, pre Cel ce a înviat a treia zi din mormânt, pre Hristos dătătorul de vieaţă.

Măreşte, sufletul meu, pre Cel ce a pătimit de bună voie şi s'a îngropat şi a înviat a treia zi din mormânt.

Hristos, Paştile cele nouă, jertfa cea vie jertfită, mielușelul lui Dumnezeu Cel ce ridică păcatul lumii.

Deșteptat-ai dupăce ai adormit pre cei morți din veac, împărătește răcnind ca un leu din Iuda.

Magdalena Maria a alergat la mormânt și pre Hristos văzându-L, ca pre un grădinar L-a întrebat.

Inger strălucitor a strigat femeilor: Părăsiți-vă de lacrămi, că Hristos a înviat.

Hristos a înviat, Cel ce a călcat moartea și pre morți i-a ridicat, popoare veseliți-vă.

Astăzi toată făptura se veselește și se bucură, că Hristos a înviat și iadul a prădat.

Astăzi a prădat iadul Stăpânul, Cel ce a ridicat pre cei legați, pre care-i avea din veac, cumplit ținuți întru sine.

In loc de Slavă...

Mărește, sufletul meu, stăpânirea cea în trei Ipostasuri și nedespărțită Dumnezeire.

In loc de: Și acum...

Bucură-te, Fecioară, bucură-te; bucură-te, binecuvântată; bucură-te, preaslăvită, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Peasna IX, Irmos:

LUMINEAZĂ-TE, lumineazăte, noule Ierusalime, că slava „Domnului preste tine a răsărit, „saltă acum și te bucură, Sioane, „iar tu Curată veselește-te Născă„toare de Dumnezeu, întru In„vierea Celui născut al tău.

O dumnezeescul! O iubitul! O prea dulcele Tău glas. Că cu noi Te-ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase, pre Carele întărire de nădejde, credincioșii având-L, ne bucurăm.

O Paștile cele mari și prea sfințite, Hristoase! O înțelepciunea și cuvântul lui Dumnezeu și puterea, dă-ne nouă mai adevărat să ne împărtășim cu Tine în ziua cea neînserată a Impărăției Tale.

Catavasia: Lumineză-te, lumineză-te noule Ierusalime... Ectenia și Vosglasul:

Că pre Tine Te laudă toate puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui...

Luminânda.

Cu trupul adormind ca un muritor, Impărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire. De trei ori.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Punem Stihirile pre 4 și cântăm Stihirile Invierii, glasul 1.

Stih: Lăudați-L pre El întru puterile Lui, lăudați-L pre El dupre mulțimea slavei Lui.

Lăudăm Hristoase patima Ta cea mântuitoare și slăvim Invierea Ta.

Stih: Lăudați pre El în glas de trâmbiță, lăudați pre El în psaltire și în alăută.

Cela ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un atotputernic.

Stih: Lăudați pre El în timpane și în alăută, lăudați pre El în strune și în organe.

Cela ce iadul ai prădat și pre om l-ai înviat cu Invierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pre noi cu inimă curată, să Te lăudăm și să Te slăvim.

Stih: Lăudați pre El în chimvale bine

răsunătoare, lăudaţi pre El în chimvale de strigare, toată suflarea să laude pre Domnul.

Plecăciunea Ta cea cu dumnezeească cuviinţă slăvindu-o, Te lăudăm pre Tine, Hristoase; născutu-Te-ai din Fecioară şi nedespărţit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om şi de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt ca dintr'o cămară ieşind, ca să mântuieşti lumea, Doamne, slavă Ţie.

Apoi aceste Stihiri cu Stihurile lor, glasul al 5-lea. Stih: Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui.

Paştile cele sfinţite astăzi nouă s'au arătat, Paştile cele nouă şi sfinte, Paştile cele de taină, Paştile cele preacinstite, Paştile Hristos Mântuitorul; Paştile cele fără prihană, Paştile cele mari, Paştile credincioşilor, Paştile care au deschis nouă uşile raiului, Paştile cele ce sfinţesc pre toţi credincioşii.

Stih: Precum se stinge fumul să se stingă, cum se topeşte ceara de faţa focului.

Veniţi dela vedere femei binevestitoare şi ziceţi Sionului: primeşte dela noi bunele vestiri de bucurie, ale Invierii lui Hristos; veseleşte-te, saltă şi te bucură, Ierusalime, pre Impăratul Hristos văzându-L din mormânt, ca un mire ieşind.

Stih: Aşa să piară păcătoşii dela faţa lui Dumnezeu, iară dreptii să se veselească.

Mironosiţele femei foarte de dimineaţă stând înaintea mormântului dătătorului de vieaţă, aflat-au înger pre piatră şezând şi acela grăind către dânsele aşa a zis: Ce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? Ce plângeţi pre cel nestricat ca şi cum ar fi întru stricăciune? Mergând propoveduiţi ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într'însa.

Paştile cele frumoase, Paştile Domnului, Paştile; Paştile cele preacinstite nouă ne-a răsărit; Paştile, cu bucurie unul pre altul să ne îmbrăţişăm; o Paştile! Izbăvirea de întristare. Că astăzi din mormânt ca dintr'o cămară strălucind Hristos, pre femei de bucurie le-a umplut zicând: propoveduiţi Apostolilor.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea:

Ziua Invierii şi să ne luminăm cu prăznuirea şi unul pre altul să îmbrăţişăm, să zicem fraţilor şi celor ce ne urăsc pre noi; să iertăm toate pentru Inviere şi aşa să strigăm: Hristos a înviat din morţi cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi vieaţă dăruindu-le.

Apoi: Hristos a înviat... de trei ori. Şi cântăm acest Tropar de multe ori până ce se face sărutarea. Şi sărutarea aşa se face:

Iese Eclisiarhul cu Sfânta Evanghelie şi stă înaintea uşii celei mari, ţinând sfânta Evanghelie, sau de se face sărutarea înaintea Bisericii precum este obiceiul aicea, pune Eclisiarhul Evanghelia şi icoana Invierii lui Hristos pre tetrapod sau pre masa cea gătită. Iar ceilalţi Preoţi, unii iau icoanele Invierii lui Hristos, alţii cinstitele cruci şi stau

toți dupre rânduiala lor. Apoi merge Arhiereul sau cine este mai mare și sărută Evanghelia și icoana Invierii, și după ce binecuvintează Arhiereul (de este), merge de stă la locul său și ia în mână cinstita cruce. După aceea merg toți frații dupre rânduiala lor și sărută întâiu sfânta Evanghelie și icoana Invierii și cinstita cruce, începând dela Arhiereul, sau dela alt Preot, ce va fi mai mare. Apoi sărută și crucile celorlalți și sărută unul pre altul, zicând: Hristos a înviat. Și altul răspunde: Adevărat a înviat. Și sărută și mirenii dupre rânduiala lor. După sărutare ceteșe cel mai mare:

CUVÂNT DE INVĂȚĂTURĂ

al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de aur, Arhiepiscopul Constantinopolei, în sfânta și luminata zi a slăvitei și mântuitoarei Invieri a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se îndulcească de Praznic bun și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre bucurându-se întru bucuria Domnului său. De s'a ostenit cineva postindu-se, să-și ia acum dinarul. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâiu, să-și ia astăzi dreapta plată. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțămind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, nimic să nu se îndoiască, că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nimic îndoindu-se. De a ajuns cineva numai în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă că s'a zăbovit, că milostiv fiind Stăpânul, primește pre cel de pre urmă, ca și pre cei dintâiu; odihnește pre cel dela al unsprezecelea ceas, ca și pre cel ce a lucrat din ceasul cel dintâiu; și pre cel de pre urmă miluiește și pre cel dintâiu mângâie; și aceluia plătește și acestuia dăruește; și faptele primește și cu voința se împacă și lucrul cinstește și socoteala o laudă. Pentru aceasta intrați toți întru bucuria Domnului nostru. Și cei dintâiu și cei de al doilea luați plata. Bogații și săracii împreună dănțuiți. Cei ce v'ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua; cei ce ați postit, și cei ce n'ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimenea să nu iasă flămând. Toți vă îndulciți de ospățul credinței; toți luați bogăția bunătății. Nimenea să nu plângă pentru sărăcie, că s'a arătat Impărăția cea pentru toți. Nimenea să nu se tânguiască pentru păcate, că iertare din mormânt a răsărit. Nimenea să nu se teamă de moarte, că ne-a slobozit pre noi moartea Mântuitorului. Stins-o-a pre dânsa Cela ce a fost ținut de aceea. Prădat-a iadul Cela ce s'a pogorît în iad. Amărîtu-l-a pre El, fiindcă a gustat trupul Lui. Și aceasta mai 'nainte apucând Isaia a strigat: Iadul, zice, s'a amărît, întâmpinându-Te pre Tine jos; s'a amărît că s'a stricat, s'a amărît că s'a batjocorit; s'a amărît că s'a omorît, s'a amărît că s'a surpat; s'a amărît că s'a legat. A luat trup și de Dumnezeu s'a lovit. A luat pământ și s'a întâmpinat cu cerul. A luat ce a văzut și a căzut întruce n'a văzut. Unde-ți este moarte boldul? Unde-ți este iadule biruința? Sculatu-S'a Hristos și tu te-ai surpat. Sculatu-S'a Hristos și au căzut dracii. Inviat-a Hristos și se bucură Ingerii. Inviat-a Hristos și vieața viețuiește. Inviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă. Că Hristos sculându-se din morți, începătura celor adormiți s'a făcut. Aceluia este slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

Apoi cântăreții cântă acest Tropar al sfântului Ioan Gură de aur pe glasul al 8-lea.

Din gura ta, ca niște lumină de foc strălucind darul, lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, părinte Ioane Gură de aur, roagă pre Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și îndată Diaconul zice Ecteniile:

Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule... Şi: Să plinim rugăciunile noastre...

După Vosglas, Preotul în loc de:

Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule... zice: Hristos a înviat din morţi... tot.

Apoi Otpustul:

Cela ce a înviat din morţi, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru...

După aceea ridicând crucea, zice:

Hristos a înviat... de trei ori.

Şi noi răspundem:

Adevărat a înviat. Şi iar zicem: Hristos a înviat din morţi... de 3 ori. Şi nouă ne-a dăruit vieaţă veşnică. Să ne închinăm Invierii Lui celei de a treia zi. Şi mulţi ani.

CADE-SE A ŞTI:

Pentru Buna-Vestire: Că de se va întâmpla în sfânta şi luminata Duminecă a Paştilor, atunci Duminecă în ziua de Paşti la vremea Utreniei, binecuvântând Preotul, facem începere: Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea sfântă Treime... după Tatăl nostru... Doamne miluieşte de douăsprezece ori. Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... de trei ori. Şi Psalmul 50. Şi cântăm Canonul Sâmbetei celei mari, cu Irmosul pre 8. După sfârşitul Canonului, Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... şi Troparul: Când Te-ai pogorât la moarte,.. şi al Praznicului; apoi Ectenia şi Otpustul Şi îndată trag toate clopotele şi ieşim afară şi dând lumânări fraţilor, cădeşte cel mai mare în chipul crucii, de trei ori şi zice cu glas mare:

Slavă sfintei şi celei deofiinţă şi de vieaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi şi celelalte.

Şi începe cel mai mare, cântând Troparul glas 5: Hristos a înviat din morţi... de trei ori. Şi cu Stihirile după obiceiu. Şi deschizând uşile, cel mai mare intră cu toţi fraţii cântând: Şi celor din mormânturi vieaţă dăruindu-le. Apoi Troparul Bunei-Vestiri şi Ecteniile: Cu pace Domnului să ne rugăm... şi îndată cel mai mare începe Irmosul: Ziua Invierii popoarelor... şi cântăm Canonul Paştilor cu Irmosul pre 8 şi al Praznicului cu Irmosul pre 8. Catavasia: Ziua Invierii... cu Hristos a înviat şi Ectenia cea mică, la toate pesnele după obiceiu. După Peasna a treia Condacul şi Icosul Paştilor şi Ipacoi. După Peasna a şasea, Condacul şi Icosul Bunei-Vestiri, apoi Prochimenul Praznicului şi Evanghelia Praznicului. Invierea lui Hristos... de trei ori şi Stihira: Inviind Iisus din mormânt... de trei ori. La Peasna a 9-a cântăm Pripelile Paştilor şi ale Praznicului. Svetilna Paştilor 1 şi a Praznicului 2. La Lăudări, Stihirile Invierii pre 4 şi ale Praznicului pre 4, cu Stihurile lor. Apoi Stihirile Paştilor Slavă... a Bunei-Vestiri, Şi acum... Ziua Invierii... şi sărutarea. Invăţătura lui Ioan Gură de aur, Ectenia şi Otpustul. Apoi Ceasurile Paştilor. La Liturghie: Antifoanele Paştilor. După Vohod, zicem Troparele: Hristos a înviat... de trei ori, Slavă... Troparul Praznicului Şi acum... Codacul Paştilor. In loc de Sfinte Dumnezeule... cântăm: Câţi în Hristos v'aţi botezat... Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia, întâiu a Paştilor, apoi a Praznicului.

PENTRU SFÂNTUL MARELE MUCENIC GHEORGHE

Să se ştie că se începe din Vinerea cea mare şi de se va întâmpla în Vinerea cea mare, sau în Sâmbăta cea mare, sau în ziua de Paşti, atunci se prăznuieşte Luni în săptămâna cea luminată (caută Luni).

PENTRU CEASURILE SFINTEI ŞI MAREI DUMINECI A PAŞTILOR ŞI A TOATĂ SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ.

Cade-se a şti că din această zi a sfintei şi marei Dumineci a Paştelor

până la Sâmbăta cea luminată, Ceasurile, Pavecerniţa şi Polunoştniţa se cetesc aşa: Dupăce bine-cuvintează Preotul, începem Troparul:
Hristos a înviat din morţi... de trei ori.

Apoi acestea:

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domnului Iisus, unuia celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm Hristoase şi sfântă Invierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pre altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei Invierii lui Hristos, că iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea, totdeauna binecuvântând pre Domnul, lăudăm Invierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pre moarte a stricat.

De trei ori.

Venit-au mai 'nainte de dimineaţă cele ce au fost cu Maria, şi aflând piatra răsturnată de pre mormânt, auzit-au de la Inger: Pre Cela ce este întru lumina cea pururea fiitoare, cu morţii pentru ce-L căutaţi, ca pre un om? Vedeţi înfăşurăturile cele de îngropare, alergaţi şi lumii propoveduiţi, că s'a sculat Domnul, omorînd moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc. Odată.

De Te-ai şi pogorît în mormânt, Cela ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor: Mironosiţe, bucuraţivă, şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuţi sculare.

Odată.

In mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în raiu cu tâlharul şi pre scaun ai fost Hristoase cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, ca Cela ce eşti necuprins.

Slavă...

Ca un purtător de vieaţă, ca un mai înfrumuseţat decât raiul cu adevărat şi decât toată cămara împărătească mai luminat s'a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul Invierii noastre.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Ceea ce eşti lăcaş sfinţit dumnezeesc al Celui preaînalt, bucură-te, că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Apoi: Doamne miluieşte, de 40 de ori. Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii...
Intru numele Domnului binecuvintează Părinte. Preotul zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte ne pre noi.

Apoi Hristos a înviat... de trei ori. Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte de trei ori. Binecuvintează şi Otpustul.
Şi se face această slujbă şi la celelalte Ceasuri şi la Pavecerniţă şi Polunoştniţă.

LA LITURGHIE

După Binecuvântată este Impărăţia şi celelalte, cel mai mare sau Preotul care serveşte sfânta Liturghie, începe în Altar de cântă: Hristos a înviat din morţi... de trei ori. Tot aşa şi la strane. Apoi cel mai mare zice Stihurile acestea: Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui. Şi în strane cântă: Hristos a înviat din morţi.
Apoi şi celelalte Stihuri si Slavă... şi acum... le zice cel ce slujeşte, precum arată la începutul Utreniei. Această începere se face numai întru această săptămână luminată. Iar în celelalte zile cântăm numai Hristos a înviat din morţi... de trei ori, fără să zicem Stihurile. Apoi Ectenia cea mare şi după Ectenie, Antifoanele, care se cântă în toată săptămâna.

Intru Sfânta şi Marea Duminecă a Paştilor

LA LITURGHIE

ANTIFONUL INTÂIU

Psalmul 65, glasul al 2-lea.

Stih 1: Strigaţi Domnului tot pământul.

Pripeală:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântueşte-ne pre noi.

Stih 2: Cântaţi numelui Lui, daţi slavă laudei Lui.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 3: Ziceţi lui Dumnezeu, cât sunt de înfricoşate lucrurile Tale, întru mulţimea puterii Tale, minţi-vor Ţie vrăjmaşii Tăi.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 4: Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie, să cânte numelui Tău, Preaînalte.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă... Şi acum...

Împreună amândouă stranele să cânte cu glas înalt:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântueşte-ne pre noi. Ectenia.

ANTIFONUL AL DOILEA

Psalmul 66, glasul al 2-lea.

Stih 1: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează.

Pripeală:

Mântueşte-ne pre noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morţi, pre Cei ce cântăm Ţie: Aliluia.

Stih 2: Luminează faţa Ta preste noi şi ne miluieşte.
Mântueşte-ne pre noi, Fiul lui Dumnezeu...

Stih 3: Ca să cunoaştem pre pământ calea Ta şi în toate neamurile mântuirea Ta.
Mântueşte-ne pre noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morţi...

Stih 4: Mărturisească-se Ţie popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie popoarele toate.
Mântueşte-ne pre noi, Fiul lui Dumnezeu...

Slavă... Şi Acum...

Amândouă stranele împreună.

Unule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce eşti fără de moarte şi ai îngăduit pentru mântuirea noastră a Te întrupa din sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria, Carele neschimbat Te-ai întrupat şi răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat; unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, mântueşte-ne pre noi.

ANTIFONUL AL TREILEA

Psalmul 67, glasul al 5-lea.

Stih 1: Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui.

Hristos a înviat din morți,..

Stih 2: Precum se stinge fumul să se stingă, cum se topește ceara de fața focului.

Hristos a înviat...

Stih 3: Așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu, iară drepții să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu.

Hristos a înviat...

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

Hristos a înviat...

Și se face vohod și zice Diaconul de este, iar de nu este, Preotul:

Înțelepciune, drepți!

Iar noi zicem stihul:

Intru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israil.

Apoi Troparul:

Hristos a înviat din morți...

Și Ipacoi:

Venit-au mai 'nainte de dimineață cele ce au fost cu Maria...

Slavă... Și acum... Condacul:

De Te-ai și pogorît în mormânt...

In loc de: Sfinte Dumnezeule... Câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat, Aliluia.

Aceasta se cântă în toată săptămâna. Apoi Prochimenul Apostolului, glasul al 8-lea.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

Stih: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Și îndată: din Faptele Apostolilor, Cap. I, vers 1. Evanghelia dela Ioan. Cap. I vers 1.

Aicea să știi, că întru această zi mai mulți Preoți cetesc sfânta Evanghelie și Diaconii câți vor fi. Și cel mai mare începe înaintea Sfintei Mese, căutând spre răsărit.

Cu înțelepciune, drepți, să ascultăm sfânta Evanghelie.

Asemenea și ceilalți Preoți și Diaconii câți slujesc tot aceasta zic. Și iarăși cel mai mare zice:

Din sfânta Evanghelie dela Ioan cetire.

Și trag toate clopotele la soroace. Și pe rând dumnezeeasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de aur[1].

Chinonicul:

Trupul lui Hristos primiți și din izvorul cel fără de moarte gustați...

Și la: Cu frica lui Dumnezeu... Hristos a înviat din morți... odată.

Și în loc de: Fie numele Domnului binecuvântat... Hristos a înviat... de 3 ori. Și în loc de: Bine voiu cuvânta pre Domnul... Hristos a înviat... de multe ori. Și Otpustul. Și îndată rugăciunea pentru binecuvântarea cărnii și a cașului și a ouălor, în sfânta și marea zi aceasta a Paștilor. Insă cărnurile și ouăle nu se aduc în Biserică, ci afară în Pridvor. Ieșind Preotul zice: Domnului să ne rugăm.

STĂPÂNE Doamne Dumnezeul nostru, făcătorule și zidítorule a toate, caută spre aceste mâncări de carne și le sfințește pre ele, precum ai sfințit mielul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam și berbecele pe care Ți l-a adus Abel spre jertfă, asemenea și vițelul cel hrănit pe care ai poruncit să se junghie fiului Tău celui ce rătăcise și care iarăși s'a întors la Tine, ca să se învrednicească a lua darul Tău. Așa și noi, acestea ce s'au sfințit și s'au binecuvântat de Tine, să le luăm spre hrana

1. A se vedea Tipicul Bisericesc.

noastră a tuturor. Binecuvintează și cașul împreună cu ouăle și pre noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca cei ce vom gusta dintr'însele să ne umplem de darurile Tale cele ce se dau din destul și de bunătatea Ta cea negrăită. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și a Ta este stăpânirea și a Ta este Impărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

INVĂȚĂTURĂ PENTRU SFÂNTUL ARTOS

In săptămâna cea luminată, la masă, se face mângâiere fraților; și după obișnuita mâncare, se scoală toți frații în picioare și aduce Diaconul sfântul Artos și-l pune pre masă, pre Panaghiar, cântând: Hristos a înviat din morți... de trei ori. Apoi luând preotul cel de rând binecuvântare dela cel mai mare, ia sfântul Artos cu degetele și-l ridică puțin de pre Disc și strigă zicând: Hristos a înviat și noi răspundem: Adevărat a înviat. Apoi însemnând cu Artosul în chipul crucii preste Panaghiar, zice: Inchinămu-ne Invierii Lui celei de a treia zi. Și iar îl pune pre Panaghiar și noi cântăm Hristos a înviat... de trei ori, și Ipacoi, și Condacul, și sărută toți Artosul. Apoi cântă: Hristos a înviat... de trei ori și cântăm și Irmosul: Luminează-te, Luminează-te noule Ierusalime. Și nu se sfărămă sfântul Artos, nici îl mâncăm, ci il ridicăm în toate zilele până în Sâmbăta cea luminată și-l ducem din Biserică după Liturghie la Trapeză și iar îl aducem după masă în Biserică și Sâmbăta îl sfărâmăm și-l mâncăm. In acest chip facem la masă când înălțăm Artosul. Iar până în Miercurea când se sfârșește Praznicul Paștilor, în loc de: Mare este numele sfintei Treimi, Hristos a înviat... Și: Adevărat a înviat Domnul... Și: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă...

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmpla vreunui frate a trece către Domnul în luminata săptămână a Paștilor, nu-i cântăm slujba cea obișnuită a morților, ci toată slujba Învierii; adică după: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru, cântăm: Hristos a înviat... de trei ori, și Invierea lui Hristos... Canonul Paștilor, Apostolul și Evanghelia Invierii. Laudele Invierii și Paștile cele sfințite: și se face sărutarea mortului și Otpustul. Această rânduială o am luat dela Ieromonahul Gavriil din sfânta Lavră a Athonului.

CADE-SE A ȘTI IARĂȘI

Că în locul Paraclisului tot așa se face începutul: Hristos a înviat... și Ipacoi și Canonul Paștilor. După Peasna 6-a și după Condacul și Icosul Paștilor, zicem Evanghelia Născătoarei de Dumnezeu și iarăși Canonul Paștilor; și după Irmos: Luminează-te, Luminează-te... Hristos a înviat... de trei ori și rugăciunea și binecuvântarea cu Hristos a înviat... și Ipocoi și Condacul, apoi Ectenia: Miluește-ne pre noi, Dumnezeule... și Otpustul. Așa se face numai în această săptămână luminată.

SE CADE A ȘTI

Că din această zi, începem a citi tâlcuirea Sfântului Ioan Gură de aur la Faptele Apostolilor și o sfârșim în Dumineca tuturor Sfinților.

PENTRU PRAZNICUL BUNEI-VESTIRI de se va întâmpla LUNI, MARŢI sau MERCURI în această săptămână luminată.

In sfânta şi marea Duminecă a Paştilor, seara la Vecernia cea mică, sau în celelalte zile, începutul dupre obiceiu: Hristos a înviat... de trei ori, cu Stihurile. La Doamne strigat-am punem Stihirile pre 4; ale Invierii două, din ale lui Anatolie şi ale Praznicului două. Slavă... Şi acum... a Praznicului, glasul I-iu: In luna a şeasea mai marele Voievod a fost trimis. Apoi după Vohod, Prochimenul cel mare: Cine este Dumnezeu mare... ş. c. l. pre rând. La Stihoavnă Stihira Invierii 1. Apoi Stihirile Praznicului, cele dela Vecernia cea mare cu Stihurile lor. Slavă a Praznicului, glasul al 2-lea: Binevesteşte Gavriil astăzi. Şi acum... Ziua Invierii... Hristos a înviat.. de trei ori. Slavă... Şi acum... Troparul Praznicului. Ectenia cea mică, Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După ce binecuvintează Preotul, cântăm Hristos a înviat... de trei ori şi Stihurile şi Ectenia după rânduială. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10, ale Invierii 4 şi ale Praznicului 6. Slavă şi acum... a Praznicului: Trimis a fost din cer Gavriil... Prochimenul, glasul al 6-lea: Cine este Dumnezeu mare... Cu Stihurile lui şi Paremiile Praznicului. De va fi Duminecă seara, după Paremii zice Preotul: Pentru ca să ne învrednicim noi... şi Evanghelia dela Ioan: Fiind seară... apoi Ectenia. La Litie: Stihirile Praznicului. Slavă... Şi acum... A Praznicului. La Stihoavnă: Stihira Invierii una, apoi Stihirile Paştilor, Slavă... a Praznicului: Astăzi sunt Bunele-Vestiri... Şi acum... Ziua Invierii... Apoi Hristos a înviat... de trei ori şi Troparul Praznicului şi binecuvântarea pâinilor.

LA UTRENIE

După ce binecuvintează Preotul, Hristos a înviat... de trei ori şi Stihurile, apoi Slavă... Troparul Praznicului. Şi acum... iar acesta... Apoi Ecteniile şi Polieleul şi Sedelnele Praznicului: Apoi Treptele şl Prochimenul şi Evanghelia Praznicului. Invierea lui Hristos văzând... de trei ori. Psalmul 50-lea nu zicem, ci îndată Slavă... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu. Şi acum... Tot aceasta. Şi Stihira Praznicului şi Mântueşte Dumnezeule poporul Tău... şi Canonul Paştilor cu Irmosul pre 6 şi al Praznicului cu Irmosul pre 8. Catavasia Praznicului. După Peasna 3-a Condacul şi Icosul Paştilor şi Sedealna Praznicului. După Peasna 6-a Condacul şi Icosul Praznicului şi cetirea zilei, apoi: Inviind Iisus din mormânt... de trei ori. La Peasna 9, Pripelele Paştilor şi ale Praznicului. Svetilna Paştilor odată şi a Praznicului de două ori. La Hvalite Stihirile Invierii trei şi ale Praznicului trei. Apoi Stihirile Paştilor cu Stihurile lor. Slavă ... a Praznicului, glasul al 8-lea: Să se veselească cerurile... Şi acum... Ziua Invierii... Hristos a înviat... de trei ori, Slavă... Şi acum... Troparul Praznicului, Ecteniile şi Otpustul, Ceasurile Paştilor. La Liturghie, Antifoanele Paştilor; după Vohod: Hristos a înviat... de trei ori. Şi Troparul Praznicului şi Condacul; în loc de Sfinte Dumnezeule, Câţi în Hristos v'aţi botezat... Apostolul şi Evanghelia, întâiu ale Bunei-Vestiri, apoi ale Paştilor. Chinonicul zilei şi al Praznicului.

PENTRU SFÂNTUL MARELE MUCENIC GHEORGHE

De se va întâmpla în Vinerea cea mare sau în Sâmbăta cea mare, sau în Dumineca Paştilor, se cântă slujba de Luni după Paşti. De se va întâmpla în vreuna din zilele săptămânii celei luminate, Seara la Doamne strig[illegible] t-am... punem Stihirile Invierii trei[illegible] ale Sfântului trei. Slavă... a Sfânt[illegible] Dupre vrednicia numelui. Şi a[illegible]

a Invierii a glasului ce va fi. Vohod, Prochimenul Paştilor şi Paremiile Sfântului. De se va întâmpla seara în Duminecа Paştilor, zice Preotul: Pentru ca să ne învrednicim noi... Şi Evanghelia. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierii şi Stihirile Paştilor cu Stihurile lor; Slavă... a Sfântului. Şi acum... Ziua Invierii... Hristos a înviat... de trei ori. Slavă... Troparul Sfântului. Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, a Invierii. Şi Otpustul. La Utrenie: După: Hristos a înviat... de trei ori. Slavă... Troparul Sfântului şi a Născătoarei de Dumnezeu, a Invierii a glasului ce va fi; apoi Ecteniile şi Polieleul, Sedelnele Sfântului, Treptele, Prochimenul şi Evanghelia Sfântului. Invierea lui Hristos... de trei ori. Slavă... Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Gheorghe. Şi acum... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu... şi Stihira Sfântului. Apoi: Mântuieşte Dumnezeule poporul Tău... Canonul Paştilor cu Irmosul pre 8. Al Sfântului pre 6. După Peasna 3-a, Condacul şi Icosul Sfântului. După Peasna 6-a Condacul şi Icosul Paştilor şi cetirea, şi: Inviind Iisus din mormânt... de trei ori. Svetilna Sfântului şi a Paştilor. La Lăudări Stihirile pre 6, ale Invierii trei şi ale Sfântului trei. Apoi Stihirile Paştilor. Slavă... a Sfântului. Şi acum... Ziua Invierii... Hristos a înviat.. de trei ori. Slavă... Troparul Sfântului, Şi acum.... a Născătoarei de Dumnezeu, a glasului şi Otpustul. Ceasurile Paştilor.

LA LITURGHIE:

Antifoanele Paştilor. După Vohod, Hristos a înviat... de trei ori. Apoi Troparul şi Condacul Sfântului şi Condacul Paştilor şi în loc de: Sfinte Dumnezeule, cântăm: Câţi în Hristos v'aţi botezat... Apostolul şi Evanghelia. întâiu a Paştilor, apoi a Sfântului. Chinonicul Paştilor şi al Sfântului

IN SFÂNTA ŞI MAREA DUMINECA A PAŞTILOR

LA VECERNIE

Seara la Vecernie se îmbracă Preotul în toate odăjdiile şi stând înaintea Sfintei Mese cu cădelniţa, cădeşte în chipul crucii şi zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Şi cântă Preotul: Hristos a înviat... de trei ori şi zice Stihurile ce s'au arătat mai sus şi noi la fiecare Stih cântăm: Hristos a înviat... şi celelalte şi Ecteniile.

La Doamne strigat-am... Stihirile pre 6: 3 ale Invierii şi 3 ale lui Anatolie, glasul al 2-lea.

CELUI mai 'nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului celui întrupat din Fecioara Maria, veniţi să ne închinăm; că Crucea răbdând, îngropării s'a dat, precum Insuşi a voit şi înviind din morţi, m'a mântuit pre mine, omul cel rătăcit

Hristos, Mântuitorul nostru, pre Cruce pironindu-se, a rupt zapisul cel ce era asupra noastră şi stăpânia morţii a stricat, să ne închinăm scularii Lui celei de a treia zi.

Cu Arhanghelii să lăudăm Invierea lui Hristos, că Acesta este izbăvitorul şi mântuitorul sufletelor noastre şi întru slavă înfricoşată şi întru putere tare, iarăşi va să vie, să judece lumea care o a zidit.

Alte Stihiri ale lui Anatolie:

Pre Tine, Stăpânul, Cel ce Te-ai răstignit şi Te-ai îngropat, Ingerul Te-a propoveduit şi a zis femeilor: Veniţi de vedeţi unde a zăcut Domnul, că a înviat, precum a zis, ca un puternic a toate. Pentru aceasta ne închinăm Ţie, unuia fără de moarte, dătătorule de vieaţă, Hristoase, milueşte-ne pre noi.

Cu Crucea Ta ai stricat blestemul lemnului, cu îngroparea Ta ai omorît stăpânia morţii şi cu scularea Ta ai luminat neamul omenesc; pentru aceasta strigăm Ţie: Făcătorule de bine, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Deschisu-s'au Ţie, Doamne, cu frică porţile morţii şi portarii

iadului văzându-Te, s'au spăimântat, că porțile cele de aramă le-ai sfărâmat și încuietorile cele de fier le-ai zdrobit și ne-ai scos pre noi dintru întunerec și din umbra morții și ai rupt legăturile noastre.

Slavă...

Laudă de mântuire cântând, din guri glas înălțăm; veniți toți în casa Domnului, să cădem grăind: Cela ce pre lemn Te-ai răstignit și din morți ai înviat și ești în sânurile Tatălui, curățește păcatele noastre.

Și acum...

Trecut-a umbra legii și Darul a venit, că precum rugul n'a ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut și Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății, în locul lui Moisi, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

Vohodul cu Evanghelia.

Lumină lină...

Preotul:

Să luăm aminte. Pace tuturor. Cu înțelepciune să luăm aminte.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru; Tu ești Dumnezeu, Carele faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut întru noroade puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih 2: Și am zis: Acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui prea înalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih 3: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voiu aduce aminte din început de minunile Tale.

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...

După Prochimen, zice Preotul:

Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie...

Și Evanghelia dela Ioan:

Fiind seară în ziua aceea...

Apoi Ecteniile:

Să zicem toți...
Și: Invrednicește-ne Doamne...
Să plinim rugăciunile noastre...

Și după Vosglas, cântăm:

STIHOAVNA

Stihira Invierii una, glasul al 2-lea

Invierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura sa, atotputernice Doamne, slavă Ție.

Apoi Stihirile Paștilor, glasul al 5-lea.
Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s'a arătat, Paștile cele nouă și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele prea cinstite, Paștile Hristos Mântuitorul, Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care a deschis nouă ușile Raiului, Paștile cele ce sfințesc pre toți credincioșii.

Stih: Precum se stinge fumul să se stingă, cum se topește ceara de fața focului.

Veniți dela vedere femei binevestitoare și ziceți Sionului: Primește dela noi bunele vestiri de bucurie ale Invierii lui Hristos, veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pre Impăratul

Hristos văzându-L din mormânt, ca pre un mire, ieşind.

Stih: Aşa să piară păcătoşii dela faţa lui Dumnezeu, iară drepţii să se veselească.

Mironosiţele femei, foarte de dimineaţă, stând înaintea mormântului Dătătorului de vieaţă, aflat-au Inger pre piatră şezând şi acela grăind către dânsele aşa a zis: Ce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? Ce plângeţi pre cel nestricat ca şi cum ar fi întru stricăciune? Ci mergând propoveduiţi Ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într'insa.

Paştile cele frumoase, Paştile Domnului, Paştile, Paştile cele prea cinstite nouă ne-a răsărit, Paştile, cu bucurie unul pre altul să ne îmbrăţişăm; o Paştile! Izbăvirea de întristare. Că astăzi din mormânt ca dintr'o cămară strălucind Hristos, pre femei de bucurie le-a umplut, zicând: propoveduiţi Apostolilor.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea:

Ziua Invierii, să ne luminăm cu prăznuirea şi unul pre altul să îmbrăţişăm, să zicem fraţilor şi celor ce ne urăsc pre noi. Să iertăm toate pentru Inviere! Şi aşa să strigăm: Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi vieaţă dăruindu-le.

Apoi: Hristos a înviat... de trei ori. Şi când cântăm acestea, sărutăm sfânta Evanghelie şi crucile. Apoi Preotul: Înţelepciune... Şi noi zicem: Binecuvintează... Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeul nostru... Şi noi: Întăreşte Dumnezeule pre prea înălţatul Regele nostru şi sfânta credinţă a ortodocşilor creştini în vecii vecilor. Apoi: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Şi Otpustul: Cel ce a înviat din morţi Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru ş. c. l. Şi iarăşi ridicând Crucea, zice: Hristos a înviat, de trei ori şi noi răspundem: Adevărat a înviat. Şi celelalte.

Luni în Săptămâna Luminată

LA UTRENIE

Mai 'nainte de început Eclisiarhul aprinde candelele şi făcliile, apoi toacă şi trage toate clopotele şi adunându-ne noi în Biserică, face Preotul metanie la cel mai mare şi merge în sfântul Altar şi luând cădelniţa, stă înaintea sfintei Mese numai cu Epitrahilul şi neîmbrăcat în odăjdii şi cădind zice: Slavă sfintei şi cei de o fiinţă... apoi cântă Troparul: Hristos a înviat... de trei ori, cădeşte şi zice stihurile şi noi cântăm: Hristos a înviat precum am arătat mai înainte în ziua de Paşti la Utrenie. Apoi Ecteniile şi după Vosglas începem Canonul: Ziua Invierii... ş. c. l. Preotul dupăce cădeşte Altarul, iese de cădeşte şi Biserica şi pre fraţi dupre rânduială; şi cântăm Canonul cu Irmosul pre 8. Şi la urmă Irmosul, cu Hristos a înviat... de trei ori. Aşa facem în toată săptămâna. După Peasna 3-a Ipacoi. După Peasna 6-a Condacul şi Icosul şi îndată Invierea lui Hristos văzând... de trei ori. Inviind Iisus din mormânt... de trei ori. Şi celelalte pesne. Apoi Svetilna Paştilor, de trei ori.

LA LĂUDĂRI.

Toată suflarea...

Şi cântăm aceste patru Stihiri ale Invierii, glasul al 2-lea.

Toată suflarea şi toată făptura, pre Tine Te slăveşte, Doamne, că prin Cruce moartea ai stricat,

ca să arăţi popoarelor Învierea Ta cea din morţi, ca un iubitor de oameni.

S ă spuie Jidovii, în ce chip ostaşii străjuind au pierdut pre Împăratul şi pentruce piatra n'a păzit pre piatra vieţii? Sau pre cel îngropat să-L dea, sau celui ce a înviat să se închine împreună cu noi zicând: Slavă mulţimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

B ucuraţi-vă popoare şi vă veseliţi, Ingerul care a şezut pre piatra mormântului, acela bine ne-a vestit nouă zicând: Hristos a înviat din morţi, Mântuitorul lumii şi a umplut toate de bună mireasmă. Bucuraţi-vă popoare şi vă veseliţi.

I nger mai'nainte de zămislirea Ta, Doamne, bucură-te, celei pline de dar, a adus; Inger încă şi la Învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt o a răsturnat; acela adică în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta în locul morţii, pre Stăpânul dătătorul de vieaţă ne-a propoveduit nouă. Pentru aceasta strigăm Ţie, făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ţie.

Apoi Stihirile Paştilor cu Stihurile lor, precum s'a scris la Utrenia Paştilor. Hristos a înviat... de trei ori, Ectheniile şi Otpustul. Această slujbă se face în toată săptămâna luminată. Şi facem şi Litie afară din Mânăstire, măcar că aicea ne-am obişnuit de facem Joi Litia şi la acea Litie cântăm Canonul Paştilor. După Peasna a 6-a cetim Apostolul şi Evanghelia cea dela aghiasmă. Apoi pe rând Ecteniile şi rugăciunea Sfinţirii apei. La Liturghie: Antifoanele Paştilor, neschimbat, precum s'a arătat acolo. Apostolul: Din Faptele Apostolilor, Evanghelia dela Ioan. Chinonicul: Trupul lui Hristos... La masă se face mângâiere fraţilor.

Luni în Săptămâna Luminată

După ce binecuvintează Preotul şi cântă: Hristos a înviat... şi după Ectenie, la: Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 6 şi cântăm Stihirile Învierii, glasul al 3-lea:

C U Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morţii s'a stricat şi înşelăciunea diavolului s'a pierdut; iar neamul omenesc, prin credinţă fiind mântuit, cântare Ţie totdeauna aduce.

L uminatu-s'au toate cu Învierea Ta, Doamne, şi raiul iarăşi s'a deschis şi toată zidirea lăudându-Te, cântare Ţie totdeauna aduce.

S lăvesc puterea Tatălui şi a Fiului şi laud stăpânirea Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărţită şi nezidită, Treimea cea deofiinţă care împărăţeşte în veacul veacului.

Alte Stihiri ale lui Anatolie, glasul acelaşi:

C institei Crucii Tale ne închinăm Hristoase şi Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că, cu rana Ta noi toţi ne-am vindecat.

L ăudăm pre Mântuitorul, Carele din Fecioară s'a întrupat, că pentru noi s'a răstignit şi a treia zi a înviat, dăruind nouă mare milă.

Celor din iad, pogorându-Se Hristos, a vestit: Îndrăsniţi, zicând, acum am biruit; Eu sunt Învierea, Eu pre voi vă voiu scoate, sfărâmând porţile morţii.

Slavă...

Cei ce stăm cu nevrednicie întru preacurată casa Ta, cântare de seară înălţăm, dintru adâncuri strigând: Hristoase Dumnezeule Cela ce ai luminat lumea cu învierea Ta cea de a treia zi, scoate pre poporul Tău din mâna vrăjmaşilor Tăi, iubitorule de oameni.

Şi acum...

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea dumnezeească bărbătească, cu totul cinstită! Că ispită de bărbat neluând, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai născut fără de tată pre Fiul cu trup, pre cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără de mumă; care nici cum n'a răbdat schimbare sau amestecare sau despărţire; ci a păzit întreagă osebirea amândorora firilor. Pentru aceasta, Maică Fecioară Stăpână, pre Acesta roagă-L să mântuiască sufletele celor ce cu dreaptă credinţă, de Dumnezeu Născătoare, te mărturisesc pre tine.

Vohod: Lumină lină.

Prochimenul, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în cer şi pre pământ toate câte a vrut a făcut.

Stih 1: Intru ieşirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov din popor barbar, făcutu-s'a Iudeea sfinţirea lui.

Dumnezeul nostru în cer...

Stih 2: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Dumnezeul nostru în cer...

Stih 3: Ce-ţi este ţie mare că ai fugit, şi ţie Iordane, că te-ai întors înapoi.

Dumnezeul nostru în cer şi pre pământ...

Şi Ectenia: Să zicem toţi...
Invredineşte-ne Doamne...
Să plinim rugăciunile noastre...

După Vosglas.

LA STIHOAVNĂ

Stihira Invierii, glasul al 3-lea.

Hristoase, Cela ce cu patima Ta ai întunecat soarele şi cu lumina Invierii Tale ai luminat toate, primeşte cântarea noastră cea de seară, iubitorule de oameni.

Apoi Stihirile Paştilor, cu Stihurile lor.
Hristos a înviat... de trei ori.
Şi Otpustul.

AICEA, O PREOTE!

Am socotit de cuviinţă să-ţi dăm învăţătura pentru sfântul Agneţ, cum trebuieşte să se jertfească în sfânta şi marea Joi şi cum să-l sfărâmi Marţi la Utrenie şi să-l usuci şi să-l păstrezi preste tot anul.

IN SFÂNTA şi marea Joi, gătind prescuri bune, de grâu curat, cu aluat sărat, dospite şi coapte frumos, seara la dumnezeeasca Liturghie a sfântului şi marelui Vasilie, să iei preote două prescuri şi să începi Proscomidia dupre rânduială. Iar când vei scoate sfântul Agneţ cel dintâi şi-l vei junghia şi-l vei împunge, după aceea să scoţi şi al doilea carele voieşti să-l sfinţeşti, spre păstrare în tot anul, zicând şi preste acela toate ale Proscomidiei, ca şi preste cel dintâiu. Şi să-l pui cu cel dintâiu pre sfântul Disc. Pune apoi vin în sfântul Potir, cât va fi de ajuns pentru sfânta Liturghie şi puţină apă, zicând cele ce sunt rânduite şi să le acoperi cu sfintele acoperăminte şi să le cădeşti, zicând

rugăciunea punerii înainte: Dumnezeule Dumnezeul nostru... După aceea începând dumnezeeasca Liturghie, să o săvârşeşti dupre cum este rânduit; iar când vei vrea să sfinţeşti sfintele Agneţe cele scoase după Vohodul cel mare, să-ţi pui gândul şi cugetul pre amândouă, zicând: Fă pâinea aceasta... Aşa să zici, iar să nu zici pâinile acestea şi când vei face sfânta înălţare, amândouă să le înalţi deodată, zicând: Sfintele sfinţilor. Şi să sfărâmi sfântul Agneţ carele va fi scos mai întâiu şi să pui o parte în sfântul Potir şi să torni şi apă caldă dupre obiceiu. Iar sfântul Agneţ cel scos al doilea rând, luându-l cu mare băgare de seamă şi cu multă pază, ca să nu cadă cumva dintr'însul nimic nicăiri, să-l adăpi în sfântul Potir şi să-l pui în cutie; şi să te păzeşti, o preote, nu cumva să bagi prea mult din sfântul sânge, ca să nu se umple preste seamă sfântul Agneţ şi apoi să curgă sângele Domnului; că nu vei putea scăpa de păcat, ci vei fi ca cela ce nu bagă seamă de sfintele Taine. Ci numai atâta să bagi, cât se va uda sfântul Agneţ pretutindenea. Apoi, din sfânta şi marea zi Joi, aşa să păzeşti acest sfânt Agneţ în cutie pre sfânta masă până Marţi dimineaţa în săptămâna luminată, fiind păzit bine şi acoperit. Iar Marţi dimineaţa îmbrăcându-te, Preote, în toate odăjdiile preoţeşti şi spălându-ţi mâinile, să iei cădelniţa cu tămâie şi stând înaintea sfintei Mese, să te pleci cu smerenie sfintelor Taine şi să le cădeşti cruciş, înconjurând sfânta Masă. După aceea, dând cădelniţa, să întinzi Antimisul şi luând sfânta cutie cu dumnezeeştile Taine, să le pui pre marginea Antimisului şi descoperindu-l iarăşi să iei cădelniţa şi cădind şi făcând cuvenita închinăciune să dai cădelniţa şi să iei sfântul Agneţ cu toată băgarea de seamă şi frica, şi să-l pui pre sfântul Disc, carele va fi stând pre Antimis şi gătit anume spre aceasta. Apoi zi cu glas: Slavă sfintei şi celei deofiinţă şi celelalte. Şi aşa stând singur înaintea sfintei Mese să cânţi Hristos a înviat... de trei ori. Şi să începi a sfărâma cu sfânta copie sfântul Agneţ pre Disc, cu toată paza şi frica, în mici părticele. Iar cântăreţii să cânte Utrenia toată pre rând.

Deci, dacă vei sfărâma sfântul Agneţ tot, să pui o cărămidă micşoară sau o lespejioară de piatră curată la marginea Antimisului, despre partea sa cea din dreapta şi deasupra lespejioarei să pui o oală nouă de lut cu cărbuni aprinşi şi închinându-te cu smerenie, să iei sfântul Discos cu dumnezeeştile Taine aşa sfărâmate şi să-l pui deasupra oalei celei cu cărbuni păzind foarte bine dumnezeeştile Taine şi întorcându-le cu sfânta Copie, ca să se usuce încet, iar să nu cumva să se prigorească. Iar dacă se va încălzi sfântul Disc bine, să-l iei, să-l pui pre sfântul Antimis, ca nu cumva înfierbântându-se foarte să se prigorească dumnezeeştile Taine. Iar dacă se va răci puţin, iarăşi să-l pui deasupra oalei şi să faci de multe ori aşa, pânăce se vor usca bine dumnezeeştile Taine.

Aceasta încă să ştii, preote! Că de vei fi aşa fără de grijă şi se va întâmpla de se vor prigori dumnezeeştile Taine, păcat de moarte vei face şi vei fi vinovat de a ţi se lua şi darul preoţiei, ca unui nebăgător de seamă de dumnezeeştile Taine. Iar de ţi se va întâmpla uscând dumnezeeştile Taine să le prigoreşti, să nu cumva să îndrăzneşti să le păstrezi preste an, o Preote! Ci numai decât la Liturghia, care vei face după aceasta întâiu, alt Agneţ să scoţi şi să-l sfinţeşti şi să-l usuci, cum te-am învăţat mai sus şi acesta să-l ţii, să fie preste an. Iar dumnezeeştile Taine cele prigorite, dacă vei sfârşi sfânta Liturghie, să le potriveşti la sfântul Jertfelnic împreună cu cele din sfântul Potir. Bagă de seamă încă, ca a treia zi sau a patra zi să destupi cutia şi să vezi, nu cumva să mucezească sau să se strice Sfintele destinate pentru tot anul şi să fii ca un nebăgător de seamă de dumnezeeştile Taine; căci păcat de moarte vei face şi vei fi vinovat a ţi se lua şi darul preoţiei. Iar dacă se va întâmpla care cumva şi vor mucezi sau se vor strica dumnezeeştile Taine, nici într'un chip să nu îndrăzneşti a împărtăşi cu dânsele pre cineva, nici să aştepţi iar până la Joia mare, ci alt Agneţ să scoţi şi să-l sfinţeşti şi să-l usuci şi să-l păzeşti cum te învaţă mai sus şi cu acela să împărtăşeşti pre bolnavi şi pre cine va trebui.

Marți în Săptămâna Luminată

La Utrenie, slujba se face toată neschimbat, cum s'a arătat Luni dimineața.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pre 4. Și cântăm Stihirile Invierii, glasul al 3-lea.

VENIȚI toate neamurile, cunoașteți puterea Tainei celei înfricoșate, că, Hristos Mântuitorul nostru, cuvântul Cel ce era întru început, s'a răstignit pentru noi, și de voie s'a îngropat și a înviat din morți, ca să mântuiască toate, Aceluia să ne închinăm.

Spus-au toate minunile strejarii Tăi, Doamne, ci adunarea deșertăciunii umplând de daruri dreapta lor, au socotit să ascundă Invierea Ta, care lumea o slăvește, miluește-ne pre noi.

De bucurie toate s'au umplut, luând dovedirea Invierii, că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat Inger pre piatră șezând, cu veștmintele strălucind și zicând: Ce căutați pre cel viu cu cei morți? Nu este aicea, ci s'a sculat, precum a zis mai înainte, mergând în Galileia.

Intru lumina Ta, Stăpâne, vedem lumină, iubitorule de oameni, că ai înviat din morți, mântuirea neamului omenesc dăruind, ca să Te preaslăvească toată făptura, pre Tine unul cel fără de păcat, miluește-ne pre noi.

Apoi Stihirile Paștilor cu Stihurile lor.

Hristos a înviat... de trei ori. Ectenniile și Otpustul

LA LITURGHIE

ANTIFOANELE PAȘTILOR

Apostolul: Din Faptele Apostolilor Evanghelia dela Mateiu.

CHINONICUL

Trupul lui Hristos...

Marți în Săptămâna Luminată

Seara după obișnuitul început: Hristos a înviat... de trei ori, cu Stihurile. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6. Și cântăm Stihirile Invierii, glasul al 4-lea.

CRUCII Tale celei făcătoare de viață, neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, Invierea Ta cea de a treia zi slăvim, că printr'însa ai înnoit firea omenească cea stricată, atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Oprirea lemnului neascultării o ai deslegat, Mântuitorule, pre lemnul Crucii de voie pironindu-Te și în iad pogorîndu-Te, Puternice, legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta ne închinăm învierii Tale cei din morți, întru bucurie strigând: Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Porțile iadului le-ai sfărîmat, Doamne și cu moartea Ta împărăția morții ai stricat și neamul omenesc din stricăciune l-ai izbăvit, viață și nestricăciune lumii dăruind și mare milă.

Alte Stihiri ale lui Anatolie.

Veniți să lăudăm, popoarelor, scularea Mântuitorului cea de a treia zi, prin care ne-am izbăvit din legăturile iadului cele nedeslegate și nestricăciune și viață toți am luat, cari strigăm: Cela ce Te-ai răstignit și Te-ai îngropat și ai înviat, mântuește-ne pre noi cu Invierea Ta, unule iubitorule de oameni.

Ingerii și oamenii, Mântuitorule, laudă scularea Ta cea de a treia zi, prin care s'au luminat marginile lumii și din robia vrăjmașului toți ne-am izbăvit, cari strigăm: Făcătorule de viață, atotputernice Mântuitorule, mântuiește-ne pre noi cu Invierea Ta, unule iubitorule de oameni.

Porțile cele de aramă le-ai sfărâmat și încuietorile le-ai zdrobit, Hristoase Dumnezeule și neamul omenesc cel căzut l-ai înviat; pentru aceasta cu un glas strigăm: Cela ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Slavă...

Doamne, nașterea Ta cea din Tatăl, fără de ani este și veșnică și întruparea cea din Fecioară, neînțeleasă de oameni și nespusă și pogorîrea la iad înfricoșată a fost diavolului și îngerilor lui; că moartea călcând, a treia zi ai înviat, nestricăciune dăruind oamenilor și mare milă.

Și acum...

Proorocul David care pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare pentru tine mai nainte a viersuit către cel ce a făcut Ție slavă: Stătut-a Impărăteasa aproape deadreapta ta; că pre tine Maică pricinuitoare vieții te-a arătat Dumnezeu, carele fără tată din tine a se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul său cel stricat de patimi. Și oaia cea rătăcită, prin munți pierdută, aflându-o pre umere ridicându-o, la Tatăl să o ducă și dupre voia sa cu puterile cerești să o împreuneze și să mântuiască, Născătoare de Dumnezeu, lumea Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

Vohod: Lumină lină:

Prochimen, glasul al 8-lea.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu și au căutat spre mine.

Stih 1: In ziua necazului meu pre Domnul am căutat.

Cu glasul meu...

Stih 2: Lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu.

Cu glasul meu...

Stih 3: Dumnezeule, întru cel sfânt este calea Ta...

Cu glasul meu către Domnul am strigat...

LA STIHOAVNĂ

Stihira Invierii, glasul al 4-lea.

Doamne, suindu-Te pre Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai pierdut și pogorându-Te în iad, pre legații cei din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim scularea

Ta cea făcătoare de viaţă şi mântuitoare.

Apoi stihirile Paştilor şi Otpustul.

Miercuri în săptămâna luminată

La Utrenie, slujba toată se pune precum s'a arătat mai sus Luni la Utrenie. La Lăudări, punem Stihirile pre 4 şi cântăm Stihirile Invierii, glasul al 4-lea.

CELA ce Crucea ai suferit şi moartea şi ai înviat din morţi, atotputernice Doamne, slăvim Invierea Ta.

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai mântuit pre noi şi cu moartea Ta pre diavolul, care muncea firea noastră, l-ai surpat şi întru scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta strigăm Ţie: Cela ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pre noi la adevărul Tău şi ne izbăveşte de cursele vrăjmaşului. Cela ce ai înviat din morţi, scoală-ne pre noi cei căzuţi prin păcat, tinzând mâna Ta, iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi.

Din sânurile Părintelui Tău neosebindu-Te, unule născut Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pre pământ pentru iubirea de oameni, om făcându-Te fără schimbare; şi Crucea şi moartea ai răbdat cu trupul, Cela ce eşti fără patimă cu Dumnezeirea, şi înviind din morţi, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un atotputernic.

Apoi Stihirile Paştilor, cu Stihurile lor şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Antifoanele Paştilor. Prochimenul, Apostolul: Din Faptele Apostolilor. Evanghelia dela Ioan.

Chinonicul: Trupul lui Hristos...

Miercuri în săptămâna luminată

Seara după obişnuitul început, Hristos a înviat... de trei ori. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 6 şi cântăm Stihirile Invierii, glasul al 5-lea.

PRIN cinstită Crucea ta, Hristoase, pre diavolul ai ruşinat şi prin Invierea Ta boldul păcatului l-ai tâmpit şi ne-ai mântuit pre noi din porţile morţii, slăvindu-Te pre Tine unule născut.

Cela ce a dat înviere neamului omenesc, ca o oaie spre junghiere s'a adus, înfricoşatus'au de aceasta boerii iadului, şi s'au ridicat porţile cele de durere, că a intrat Impăratul slavei, Hristos, zicând celor din legături: Ieşiţi! Şi celor din întunerec: descoperiţi-vă!

Mare minune! Ziditorul celor nevăzute pentru iubirea de oameni cu trupul pătimind, a înviat cel fără de moarte. Veniţi seminţiile neamurilor, Acestuia să ne închinăm, că, cu milostivirea Lui din rătăcire izbăvindu-ne, în trei Ipostasuri pre un

Dumnezeu a lăuda ne-am învățat.

Alte Stihiri ale lui Anatolie.

Inchinăciune de seară, aducem Ție, luminii celei neînserate, ceea ce la sfârșitul veacurilor, ca într'o oglindă prin trup ai strălucit lumii și până la iad Te-ai pogorît și întunerecul cel de acolo ai stricat și lumina Invierii neamurilor ai arătat, dătătorule de lumină Doamne, slavă Ție.

Pre începătorul mântuirii noastre, pre Hristos să-L lăudăm, că el din morți înviind lumea din rătăcire s'a mântuit. Se bucură ceata Ingerilor, fuge înșelăciunea dracilor, Adam cel ce a căzut s'a sculat, diavolul s'a surpat.

Cei dela streajă erau învățați de cei fărădelege: Acoperiți scularea lui Hristos și luați arginți și ziceți că: noi dormind, din mormânt s'a furat mortul, Cine a văzut? Cine a auzit? Pre mort să-l fure vreodată, mai vârtos pre cel cu smirnă uns și gol, pre cel ce și-a lăsat în mormânt și cele de îngropare ale sale? Nu vă amăgiți evreilor; învățați-vă graiurile Proorocilor și cunoașteți, că însuși este cu adevărat Mântuitorul lumii și atotputernic.

Slavă...

Doamne, Cela ce iadul ai prădat și moartea ai călcat Mântuitorul nostru, Cela ce ai luminat lumea cu cinstita Cruce, miluește-ne pre noi.

Și acum...

In marea Roșie chipul Miresei celei neispitite de nuntă s'a scris oarecând. Acolo Moisi despărțitor al apei, iar aicea Gavriil slujitor al minunii. Atuncea adâncul l-a trecut pe jos neudat Israil, iar acum pre Hristos L-a născut fără sămânță Fecioara. Marea după trecerea lui Israil a rămas neumblată, iar cea fără prihană după nașterea lui Emanoil a rămas nestricată. Cela ce ești și mai 'nainte ai fost și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Vohod: Lumină lină:

Prochimen, glasul al 7-lea.

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea.

Stih 1: Ia aminte spre mine și mă ascultă...

Auzi, Dumnezeule...

Stih 2: Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mine a vrăjmășit mie.

Auzi, Dumnezeule...

Stih 3: Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m'a auzit pre mine.

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea...

Apoi Ecteniile:

Miluește-ne pre noi, Dumnezeule...
Invrednicește-ne, Doamne...și
Să plinim rugăciunile noastre...

LA STIHOAVNĂ

Stihira Invierii, glasul al 5-lea.

Pre Tine, Mântuitorul Hristos, Cel ce Te-ai întrupat, și de ceruri nu Te-ai despărțit, în glasuri de cântări Te slăvim, că Crucea și moartea ai primit pentru

neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni, prădând porţile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Apoi Stihirile Paştilor cu Stihurile lor şi Hristos a înviat... de 3 ori.
Şi Otpustul.

Joi în Săptămâna Luminată

La Utrenie se face toată slujba neschimbat precum s'a arătat Luni dimineaţa.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pe 4 şi cântăm Stihirile Invierii, glasul al 5-lea.

DOAMNE, pecetluit fiind mormântul de cei fărădelege, ieşit-ai din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu; n'au cunoscut cum Te-ai întrupat Ingerii Tăi cei fără de trup, n'au simţit când ai înviat ostaşii cei ce Te-au strejuit. Că amândouă s'au pecetluit de către ceice ispiteau şi s'au arătat minunile celor ce se închină cu credinţă Tainei. Pentru aceasta celor ce o lăudăm, dă-ne bucurie şi mare milă.

Doamne, încuetorile cele veşnice zdrobindu-le şi legăturile rupând, din mormânt ai înviat, lăsând cele de îngropare ale Tale, întru mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Şi ai mers mai 'nainte în Galileea, Cela ce ai fost strejuit în peşteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, milueşte-ne pre noi.

Doamne, femeile au alergat la mormânt, să Te vadă pre Tine, Hristoase, Cela ce ai pătimit pentru noi şi venind au aflat Inger şezând pe piatră de frică răsturnată fiind şi către dânsele a strigat grăind: A înviat Domnul; spuneţi Ucenicilor că a înviat din morţi, Cel ce mântueşte sufletele noastre.

Doamne precum ai ieşit din mormânt pecetluit, aşa ai intrat şi la Ucenicii Tăi, uşile fiind încuiate, arătându-le lor patimile trupului, care le-ai primit. Mântuitorule, îndelung răbdând. Ci, ca Cela ce eşti din sămânţa lui David, rane ai răbdat, iar ca un Fiu al lui Dumnezeu lumea ai izbăvit. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Apoi Stihirile Paştilor, cu Stihurile lor, şi Hristos a înviat... de trei ori.
Şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Antifoanele Paştilor, Apostolul: din Faptele Apostolilor. Evanghelia de la Ioan.

Chinonicul: Trupul lui Hristos...

Joi în Săptămâna Luminată

SEARA

Cântăm această slujbă, alcătuită de Nichifor Calist Xantopol, întru pomenirea prea sfintei Doamnei Stăpânei de Dumnezeu Născătoare, Izvorului celui de vieaţă primitor. Deşi n'am aflat această slujbă în tipicuri, s'a pus aicea pentru dragostea Născătoarei de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 și cântăm Stihirile Invierii din Octoih 6 și ale Izvorului 4, Stihirile Invierii, glasul al 6-lea.

BIRUINȚĂ având Hristoase asupra iadului, pre Cruce Te-ai suit, ca pre cei ce ședeau întru întunerecul morții să-i înviezi împreună cu Tine, Carele ești între morți slobod, Cela ce izvorăști viață din lumina Ta, atotputernice Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

Astăzi Hristos moartea călcând, precum a zis, a înviat și bucurie lumii a dăruit, ca toți strigând această cântare, să zicem așa: Izvorule al vieții, lumina cea neapropiată, atotputernice Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

De Tine, Doamne, Cela ce ești în toată zidirea, păcătoșii unde vom fugi? In cer? Insuți locuiești. In iad? Ai călcat moartea. Intru adâncurile mării? Acolo este mâna Ta, Stăpâne. La Tine scăpăm, Ție căzând ne rugăm: Cela ce ai înviat din morți, miluește-ne pre noi.

Alte Stihiri ale lui Anatolie.

Cu Crucea Ta, Hristoase, ne lăudăm și Invierea Ta o cântăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pre altul nu știm.

Slavă puterii Tale, Doamne, că ai surpat pre cela ce avea stăpânirea morții, înnoitu-ne-ai pre noi prin Crucea Ta, dăruindu-ne nouă viață și nestricăciune.

Totdeauna binecuvântând pre Domnul, lăudăm Invierea Lui, că Crucea răbdând, cu moartea pre moarte a pierdut.

Și Stihirile Izvorului celui de viață primitor, glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea...

Lucruri minunate și prea slăvite Stăpânul cerurilor a săvârșit din început întru tine, ceea ce ești cu totul fără prihană; pentrucă de sus a picat arătat, ca o ploaie, în pântecele tău, dumnezeeasca mireasă, izvor pre tine arătându-te; din carele curge toată bunătatea și îndestularea de tămăduiri. Izvorăsc și faceri de bine, din destul, tuturor celor ce au nevoie de întărirea sufletelor și de sănătatea trupului, prin apa Darului. De două ori.

Mană cerească și dumnezeesc izvor al raiului, pre tine, prea bine te numesc, Fecioară. Că curgerea și darul izvorului tău au străbătut în cele patru părți ale pământului, acoperindu-l cu minunile cele mai presus de fire; făcându-se această apă totdeauna și tuturor dupre cerere. Pentru aceasta bucurându-ne noi, creștinii, alergăm cu credință și scoatem din ea totdeauna sfințenie dulce curgătoare.

Curgere de tămăduiri isvorăști totdeauna, Fecioară, celor ce aleargă cu credință la izvorul tău, dumnezeească Mireasă, că în dar verși bogate vindecări celor bolnavi: pe cei orbi, cari aleargă la tine, îi faci să vadă luminat; pre

mulți schiopi ai îndreptat și pre slăbănogi ai întărit; și pre cel mort l-ai înviat prin turnarea întreită a apei; și ai vindecat patimile celor bolnavi de idropică și de năduf.

Slavă... glasul al 6-lea.

Cine va spune, o izvorule, puterile tale! Că fiind plin de minuni neînpuținate, faci multe și mai pre sus de fire vindecări. O, darurile cele mari care le verși tuturor! Că nu numai boalele cele cumplite, dela cei ce aleargă la tine cu dragoste, le gonești, ci și patimile sufletești le speli, curățindu-le, ceea ce ești cu totul fără prihană; dând preste toate și mare mila ta.

Și acum...

Cine nu te va ferici pre tine, prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 7-lea.

Iubi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

Stih 1: Dumnezeul meu, ajutorul meu și voiu nădăjdui spre Dânsul.

Iubi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea mea...

Stih 2: Lăudând, voiu chema pre Domnul și de vrăjmașii mei mă voiu mântui.

Iubi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea mea...

Stih 3: Auzit-au din Biserica Sa cea sfântă glasul meu.

Iubi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea mea, Domnul este întărirea mea...

Apoi Ectenia:

Să zicem toți... Și: Invrednicește-ne Doamne... Apoi: Să plinim rugăciunile noastre...

LA STIHOAVNĂ

Stihira Invierii, glasul al 6-lea.

Invierea Ta, Hristoase Mântuitorule, Ingerii o laudă în ceruri și pre noi pre pământ ne învrednicește, cu inimă curată să Te slăvim.

Apoi aceste Stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, izvorule, cel de viață purtător; ochianule, cel înțelegător, carele ca și mările verși minuni preste toată lumea, Al doilea Siloame, carele întreci curgerile Nilului cu vărsarea darului. Apă, care izvorăști minunat ca dintr'o piatră și care ai puterea Iordanului. Mană de mântuire, care te faci arătat bogată și îndestulată spre trebuința celui ce cere; Maica lui Hristos, Fecioară, care verși lumii mare milă.

Stih: Sfințit-a lăcașul Său cel prea înalt.

Cu cântări minunate să lău-

dăm credincioşii pre norul cel ceresc, carele a plouat pre pământ picătura cea cerească, pre Hristos, dătătorul de vieaţă, fără stricăciune. Pre apa cea dumnezeească, cea vie, cea săltătoare şi izvorîtoare fără de moarte; pre mursa băuturii celei dumnezeeşti, care bându-se, niciodată nu se deşartă şi stinge setea care topeşte sufletele. Din care cei ce beau înţelepţeşte, varsă râuri dumnezeeşti dinlăuntrul minţii, izvorând tuturor darul cel din destul.

Stih: Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu.

Bucură-te, izvorul cel de vieaţă primitor, carele pururea izvorăşti daruri, fântâna tămăduirilor, care toată tăria boalelor o arăţi a fi slabă şi neputincioasă. Vederea orbilor şi dumnezeească curăţire a celor leproşi, care izvorăşti toată tămăduirea de neputinţă tuturor celor ce aleargă cu credinţă la Biserica ta. Locul de tămăduire cel mare de obşte, fără de plată cu adevărat şi gata. Maica lui Hristos Cuvântul, Cel ce izvorăşte lumii mare milă.

Slavă... glasul al 5-lea.

Să trâmbiţăm prin cântări, o iubitorule de praznic, să săltăm şi să dănţuim veselindu-ne în apele care deapururea sbucnesc, ale izvorului celui de viaţă aducător. Impăraţii şi domnii să se adune şi să scoaţă din destul darul izvorului, că pre împăraţi a mântuit şi pre cei ce zăceau în pat, cu atingerea i-a sculat. Păstorii şi alţii toţi adunându-ne să scoatem apa cea de mântuire din norul cel aducător de ploaie. Cei bolnavi vindecarea, cei din primejdii scăparea, cei însetaţi răcoreala; cei orbi ochii, cei surzi buna auzire, cei ce rău pătimesc şi cei ce sunt în primejdii de moarte, aducătoarea de viaţă. Toţi pre ceea ce izvorăşte pretutindenea credincioşilor ape de mântuire, lăudând-o, aşa să strigăm: Ceea ce izvorăşti ape pururea vii din izvorul tău, curată Fecioară, nu înceta rugându-te totdeauna pentru robii tăi.

Şi acum... glasul acelaşi: Ziua învierii... Hristos a înviat... de trei ori şi Otpustul.

Vineri în săptămâna luminată

LA UTRENIE

După început, slujba se pune precum s'a arătat Luni la Utrenie. După Ectenii cântăm Canonul Paştilor cu Irmosul pre 8, şi al Născătoarei de Dumnezeu pre 6.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Al cărui Acrostih la Greci este acesta

Al lui Nichifor Calist Xantopol.

Peasna I, glasul 1, Irmos:

Ziua Invierii...

ACUM izvorăşte mie, izvorule Fecioară de Dumnezeu Născătoare, dându-mi darul cuvântului, ca să laud izvorul tău care izvorăşte vieaţă şi dar credincioşilor; că tu pre Cuvântul cel ipostatic l-ai izvorît nouă.

Casă de doftorie mai presu

de fire se arată Biserica ta tuturor, curată Fecioară, că din moarte văzută, ridică arătat pre credincioşii cei ce aleargă la dânsa şi tuturor isvorăşte dulceaţă din destul.

Izvorăşti tu una din cer nouă daruri fără împuţinare cu adevărat, că pre cel orb l-ai făcut să vadă lumina prin tină nouă, strigând de sus mai pre sus de gând către Leon.

Ceea ce eşti lauda cea de obşte a tot neamului omenesc, prea cinstită, bucură-te Marie, bucură-te, că Făcătorul tuturor întru tine ca o picătură s'a pogorît arătat, arătându-te pre tine izvor nemuritor, dumnezeească Mireasă.

Catavasia: Ziua Invierii:

Peasna III, Irmos:

Veniţi să bem băutură nouă...

LUMINAT şi sfânt lăcaş al Stăpânului tuturor te ştiu pre tine, Fecioară, şi izvor de nestricăciune, care izvorăşti apa, Hristos, din carele ne adăpăm.

Cât de mare Dar dai împăratului, Stăpână, izvorule, carele a deslegat prin apă firea pietrii cea înfricoşată, ce oprea cumplit curgerea udului.

Curge Dar de prisosit din tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, izvorînd din destul. Şi şchiopii sar prin tine, mulţimea celor leproşi se curăţeşte şi dracii se sugrumă.

Tuturor credincioşilor le dai vindecare: Impăraţilor, domnilor bogaţilor, săracilor şi celor supuşi; deobşte vărsându-le apa, Izvorule, tămăduire neamestecată din multe feluri le dăruieşti.

Condacul şi icosul Paştilor. Apoi sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Pre fântâna cea pururea curgătoare şi vieţuitoare, pre izvorul cel dumnezeesc carele izvorăşte curgeri, cu un glas să-l lăudăm, cei ce cerem dar; că în toate zilele izvorăşte tămăduiri ca şi cum curgerile râurilor, nenumărate vindecări. Pentru aceasta dupre datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem cu credinţă din izvorul ei, sănătate neîmpuţinată cu adevărat şi fără de moarte; care rourează prin credinţă inimile celor bine credincioşi, şi cu buzele să strigăm: Tu eşti mângâierea credincioşilor.

Peasna IV, Irmos:

La dumnezeeasca streajă...

MAI mult decât nisipul cu adevărat şi decât picăturile ploilor sunt mulţimele minunilor izvorului tău, Fecioară, care neîncetat rourează din destul preste tot pământul şi pre tot cel ce este bolnav cumplit, degrab îl vindecă.

Preste faţa femeii cea cuprinsă de carchin, apă din izvorul tău s'a vărsat, Fecioară Stăpână, şi îndată prin vărsare au încetat durerile cele de moarte aducă-

toare şi carchinul drept a umbla s'a deprins.

Necuprins lucru este cu adevărat şi mai pre sus de fire cel ce s'a lucrat întru tine, Născătoare de Dumnezeu, că apa izvorului tău se face tămăduire boalelor celor cumplite şi de moarte aducătoare; care firea cu adevărat niciodată n'a văzut.

Totdeauna mă omoară pre mine vrăjmaşul cu asuprelele desfătărilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izvorule, nu mă trece cu vederea, grăbeşte ajutătoarea cea grabnică şi mă izbăveşte din cursul lui, ca să te laud deapururea pre tine cea mult lăudată.

Peasna V, Irmos:

Să mânecăm cu mânecare adâncă...

VESTINDU-SE, Fecioară, minunile izvorului tău, cu adevărat spăimântează gândul omenesc, că mai pre sus de fire sunt şi pre toţi credincioşii sfinţind.

Povesteşte lâna şi mana şi Siloamul şi piatra ceea ce a izvorît şi pridvorul lui Solomon, Darul tău şi apele Iordanului şi puţul Samarinencei.

Picăturile izvorului tău, prea curată Fecioară, şi pre mort a înviat, lucru mai pre sus de cuvânt şi de gând, că toate ale tale, Preacurată, biruiesc cuvântul omenesc.

Vindecă patimile mele, Fecioară, ceea ce ai uscat izvorul curgerii sângelui şi frigul şi aprinderea înfocării şi boala oftici, oprirea udului şi urdinarea pântecelui.

Peasna VI, Irmos:

Pogoritu-te-ai în cele mai de jos...

CUVINTELE Cuvântului te laudă pre tine, ca pre un izvor adevărat, Curată, că pre adâncul înţelepciunii mai pre sus de cuvânt l-ai născut, pre Cel ce a spânzurat în văzduh cele umede şi pământul pre ape.

Sprijinit-ai căderea scărilor, care îngrozeau cu zdrobire pre zugravii cei de acolo, o prea sfântă fântână, care ai mântuit pre norod de căderea casei de cutremur.

Pântece mai de mult neroditoare pentru sterpiciune ai deslegat arătat cu curgerile izvorului tău, că şi naşteri le dai, ca ceea ce ai născut pre Stăpânul tuturor.

Nici cuvântul, nici mintea, nici limba, nu pot să laude naşterea ta, Curată, ci slăbeşte întru tine şi se defaimă judecata filosofică şi podoaba retorilor.

Condac, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

DIN cel nedeşertat, izvorînd tu apele Darului tău mai pre sus de cuvânt, dăruieşte-le mie, izvorule cel pururea curgător, dăruit de Dumnezeu cu daruri; căci ca ceea ce ai născut mai pre sus de gând pre Cuvântul,

rogu-mă, rourează-mă cu darul tău, ca să strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti apă de mântuire.

ICOS:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut fără stricăciune pre Cuvântul Tatălui cel mai 'nainte de veci, lărgeşte gura mea, prea cinstită, îndemnându-mă spre lauda ta, ca să te slăvesc, strigând către izvorul tău acestea: Bucură-te, fântâna bucuriei celei neîncetate; bucură-te, izvorule al frumuseţii celei negrăite; bucură-te, deslegarea tuturor boalelor; bucură-te, înnecarea tuturor patimilor. Bucură-te, râule cel prea limpede, care faci sănătoşi pre cei credincioşi; bucură-te apa care dai darul celor bolnavi în multe feluri. Bucură-te, curgerea înţelepciunii care curăţeşti necunoştinţele; bucură-te, amestecare, care pică dumnezeească dulceaţă a inimii. Bucură-te, năstrapa manei, cea de viaţă purtătoare; bucură-te baie şi mursă de Dumnezeu izvorîtă; bucură-te, ceea ce izvorăşti liniştea neputinţelor; bucură-te ceea ce stingi văpaia boalelor. Bucură-te, ceea ce eşti apă de mântuire.

SINAXAR

IN VINEREA CEA LUMINATĂ INTRU CARE SE FACE POMENIREA IZVORULUI CELUI DE VIEAŢĂ ADUCĂTOR AL PREA SFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE DE DUMNEZEU NĂSCĂTOARE.

Stihuri:

Mană, Siloam şi Pridvor al lui Solomon prea minunat;
Fecioară, izvorul tău se arată, la tot cel ce se vindecă cu adevărat.

IN Vinerea săptămânii celei luminate, prăznuim înnoirea Bisericii prea sfintei Stăpânei noastre şi Maicii lui Dumnezeu, care se numeşte izvor de vieaţă dătător. Incă facem pomenirea şi minunilor celor mari şi mai pre sus de fire ce s'au făcut întru acea Biserică de Maica lui Dumnezeu. Această Biserică mai întâiu o a ridicat marele împărat Leon, ce se numeşte şi Marchelie, în anul dela Naşterea lui Hristos patru sute cincizeci şi patru. Că acesta fiind om bun şi smerit şi pentru milostivirea ce avea mai 'nainte până a nu se sui pre scaunul împărăţiei, umblând pre lângă acel loc, a aflat pre un om orb rătăcind. Şi luându-l pre el de mână, îl povăţuia. Şi ajungând el acolo aproape unde era izvorul acesta, i s'a făcut sete orbului şi se ruga lui Leon, ca să-i stingă acea sete cu apă. Acesta mergând înlăuntrul pădurii aceleea, care era plină de copaci deşi şi de alte saduri de mai multe feluri, căuta apă şi neaflând, s'a întors înapoi trist. Şi întorcându-se a auzit glas de sus zicându-i: Nu trebuia, Leone, să te fi ostenit, căci apa este aproape. Deci, întorcându-se iarăşi să caute şi ostenindu-se mult şi neaflând, iarăşi s'a făcut glas ca şi întâiu şi i-a zis lui: Impărate Leone, intră în partea cea mai din lăuntru a acestei păduri dese, că vei afla un loc şi ia dintr'însul cu mâinile tale apă turbure şi stinge setea orbului şi să ungi cu tină şi

ochii lui cei întunecați și îndată vei cunoaște cine sunt eu, că de multă vreme locuesc în locul acesta. Deci Leon a făcut precum i-a poruncit lui glasul acela și îndată a văzut orbul. Și dupre proorocia Maicii lui Dumnezeu, preste puțină vreme a stătut Leon împărat. Și a zidit acolo la acel izvor, el întâiu, Biserică cu cheltuiala sa, precum se vede astăzi. Și de oarece se făceau prea multe minuni în toate zilele întru acea Biserică, după mulți ani împăratul Iustinian cel mare, căzând în boala opririi udului, și pătimind rău de acea boală, a dobândit acolo tămăduirea sa. Și vrând să aducă mulțumire Maicii Cuvântului a zidit acea Biserică din nou și a făcut-o mai mare și mai frumoasă. Dar și aceasta dărâmându-se de multe cutremure, mai pre urmă Impăratul Vasilie Machedon și fiul său Leon înțeleptul, o au zidit și o au dres iarăși. Pe vremea lor această fântână făcea și mai multe minuni că bubele cele umflate și opririle udului și oftica și alte boale nenumărate a vindecat; și bubele cele roșii ce le zic carchin sau brâncă și multe feluri de curgeri de sânge la împărătese și la alte femei și feluri de friguri de a treia zi și de a patra zi și alte bube cu puroi și furnicei și sterpiciuni a deslegat. Prin Darul izvorului acestuia și împăratul Constantin Porfirogenitul s'a născut din împărăteasa Zoi. A înviat acest izvor și pre un mort care era din Tesalia; că mergând acela la acel izvor, a murit pre cale și când era să moară și era să-i iasă sufletul, s'a rugat corăbierilor să-l ducă acolo la Biserica izvorului și să toarne trei ciuturi de apă dintru acel izvor preste dânsul, când vor vrea să-l îngroape; și a făcut corăbierii așa și după ce au turnat apa, a înviat mortul. Iar după mulți ani, când era să cadă acea Biserică mare, s'a arătat Născătoarea de Dumnezeu și o a ținut până ce s'a strecurat poporul de a ieșit afară. Feluri de draci apa aceea a gonit de acolo și pre mulți legați din temniță i-a deslegat și pre împăratul Leon cel înțelept de piatră l-a vindecat și femeii lui, Teofana, niște friguri foarte cumplite le-a stins; și pre fratele său Ștefan Patriarhul l-a scăpat de oftică. Și lui Ioan Patriarhul Ierusalimului i-a vindecat auzul ce i se stricase. Vindecat-a și pre Tarasie Patriciul de niște friguri foarte cumplite. Și pre mama lui, Magistrisa, și pre feciorul lui Stilian l-a vindecat de oprirea udului și pre oarecare femeie anume Stizina o a izbăvit de boala de pântece. Și împăratul Roman, care era din Lacapa, s'a vindecat de încuerea stomacului, tot cu acea apă; asemenea și împărăteasa lui. In Haldeea pe monahul Perperin și pre ucenicul lui i-a vindecat Maica lui Dumnezeu prin chemare; asemenea și pre monahul Matei și Meletie cari erau pârâți la împăratul. Și Patricii și Protospătarii și alții nenumărați, a căror nume cine-i va mai putea spune! Alătură-se încă și vindecarea ce s'a făcut la un Ishiot și la un Ștefan. Și ce limbă va putea spune, câte minuni a făcut și face acea apă până astăzi! Mai mult decât picăturile ploii și decât stelele și decât frunzele mulțime de minuni, care și noi în vremile noastre am văzut; că, cangrene și otrăvile cele aducătoare de moarte și negi și brânca și leprele și gubăviile, mai pre sus de fire le-a vindecat, și alte umflături a vindecat și durerile ochilor și albețele și curgerile lacrămilor; încă și boala de idropică a unui Ioan Varag, și pre alt Varag l-a vindecat de niște funicei cumpliți și pre un Marcu Ieromonahul de o umflătură ce i se ivise în obraz și pre o jupâneasă ce zăcuse cincisprezece ani o a sculat. Intre acestea și pre un monah Macarie l-a vindecat de piatră; și altele multe, pe care a le spune cu cuvântul nu este cu putință, care a făcut și face și niciodată nu încetează. Pentru rugăciunile Maicii Tale, Hristoase Dumnezeule, milueşte-ne pre noi, Amin.

Apoi: Invierea lui Hristos văzând...
de trei ori.

Și Inviind Iisus din mormânt...
de 3 ori.

Peasna VII, Irmos:

Cel ce a izbăvit pre tineri...

LUAȚI cei bolnavi vindecări, că cea Preacurată varsă

din dumnezeească fântână dulceața cea adevărată, pârâu al desfătării cu adevărat izvorînd. Pentru aceasta să ne adăpăm cu credință din aceste curgeri îndestulate.

Minunile tale cele neauzite, Stăpână, fac să se minuneze toți credincioșii cei ce le aud, că pre cei muți și surzi, ca și cum ar fi bine grăitori îi face apa ta, și pre cei ce pătimesc cumplit îi tămăduește și vindecare le dăruește.

Scoți din cuptorul necazurilor rourând cu apele cele din izvorul tău cel minunat pre cei ce aleargă la tine, Preacurată, că de bubă rea se tămăduește omul și de gubăvie; pre leproși îi vindeci și durerile cele arzătoare le-ai stins.

Tinerele și fecioarele și toți oamenii, cu credință, din suflet, să o lăudăm luminat pre Stăpâna, că găuri de urcioare din ochi, uscăciuni și funicei răi și umflături și pre unii slăbănogi a vindecat.

Peasna VIII, Irmos:

Această numită și sfântă zi...

DUMNEZEEASCĂ și cinstită apă izvorăște izvorul tău, Fecioară că curgeri de idropică oprește degrab cu chemarea dumnezeescului Dar. Pentru aceasta pre tine, izvorule, te cinstim întru toți vecii.

Toți să lăudăm înțelepțește apa cea cinstită și de viață izvorîtoare, că pornirea cea de năduf pre loc o oprește și slobodă face suflarea; o minunile tale, de Dumnezeu Născătoare curată!

Ce gură va lăuda minunea nașterii tale, prea lăudată? Incă și ce minte va putea să socotească și cu cuvinte să slăvească izvorul semnelor tale? Nu este cu putință firii să laude pre cele ale tale.

Toată puterea morții a pierit degrab, prin tine, o Impărătească și Doamnă, că ai izvorît pre Impăratul, viața cea fără de moarte, pre Hristos, apa și mana cea veșnică.

Peasna IX, irmos:

Luminează-te, luminează-te...

PRE toate apele le covârșește, Fecioară curată, apa izvorului tău, care dăruește arătat vindecare de boale cumplite și sufletelor toată sănătatea, ca ceea ce varsă mai pre sus de fire.

Acest nou Siloam al izvorului tău îl vedem toți, Fecioară, izbăvitor de tot felul de boale; că cel orb primește vederile și toți luăm pururea deplină sănătate pe lângă viață.

Cei ce căutați sănătate, alergați la izvor, că Doamna Fecioara petrece lângă apă. Saltă și te veselește cum se cuvine, mulțimea credincioșilor, că iată vine în Biserică, spre îndestularea cererilor.

Inălțatu-s'a apa izvorului tău mai pre sus de ceruri și adân-

curile pământului le-a încunjurat cu curgerile; aceasta este hrana sufletului şi băutura credincioşilor, miere din piatră şi dare de mană.

Veseleşte-te, Fecioară, pre împăratul mai pre sus de fire, izvorînd Dar pururea curgător din izvor, dând acestuia putere asupra vrăjmaşilor, biruinţă pururea, sănătate şi pace şi plinirea cererilor.

Svetilna praznicului.

Cu trupul adormind ca un muritor, Impărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzându-o, Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Şi a izvorului.

Izvor eşti cu adevărat al apei celei vii, Stăpână, că speli boalele cele cumplite ale sufletelor şi ale trupurilor, numai cu atingerea ta, ceea ce ai izvorît pre Hristos, apa cea de mântuire.

LA LĂUDĂRI.

Toată suflarea...

Punem stihirile pe 8 şi cântăm 4 stihiri ale învierii din octoih, glasul al 6-lea.

Crucea Ta, Doamne, vieaţă şi înviere norodului Tău este şi spre dânsa nădăjduindu-ne, pre Tine Dumnezeul nostru Cel ce ai înviat Te lăudăm, miluieşte-ne pre noi.

Ingroparea Ta, Stăpâne, raiul a deschis neamului omenesc şi din stricăciune izbăvindu-ne, pre Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm, miluieşte-ne pre noi.

Cu Tatăl şi cu Duhul pre Hristos să-l lăudăm, pe cel ce a înviat din morţi şi către Dânsul să strigăm: Tu eşti vieaţa noastră şi Invierea, miluieşte-ne pre noi.

A treia zi ai înviat, Hristoase, din mormânt precum este scris şi împreună ai sculat pre strămoşul nostru. Pentru aceasta Te şi slăveşte neamul omenesc şi laudă Invierea Ta.

Alte stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Apa izvorului de mântuire este tuturor celor năputincioşi, deci, să ne apropiem cu credinţă şi să luăm dar.

Fântâna cea de vieaţă izvorîtoare a izvorului celui fără de moarte, dărueşte tuturor celor ce vin cu dragoste mulţime de vindecări, rămânând neîmputinată.

Întăreşte sufletele apa Fecioarei. Deci, cei ce suntem întru întinăciunile patimilor, să alergăm la ea şi să le spălăm în dumnezeescul ei izvor.

Năstrapa cea sfinţită izvorăşte mana cea de prisosit, din prea curatul său pântece, adică pre Stăpânul. Deci, toţi să scoatem ce este nouă de trebuinţă.

Apoi stihirile Paştilor, ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE.

Antifoanele Paştilor, Apostolul şi Evanghelia zilei şi ale Născătoarei de Dumnezeu, caută-le la 8 Septemvrie. Chinonicul prazniculuí. La masă se face mângâiere fraţilor şi după masă cântăm această stihiră a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre apa izvorului cea de vieaţă izvorîtoare, pre mana ceea ce rourează roua nemuritoare, pre dumnezeeasca hrană şi băutura cea minunată, pre mierea cea din piatră, cu credinţă să o cinstim.

Vineri în Săptămâna Luminată.

Seara după Hristos a înviat... şi după ectenii, la Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 şi cântăm stihirile învierii, glasul al 8-lea.

CÂNTARE de seară şi slujbă cuvântătoare, Ţie Hristoase aducem, că bine ai voit a ne milui pre noi prin Inviere.

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pre noi dela faţa Ta; ci binevoeşte a ne milui pre noi prin Inviere.

Bucură-te, Sioane sfinte, maica bisericilor, lăcaşul lui Dumnezeu, că tu ai luat întâiu iertarea păcatelor prin Inviere.

Alte stihiri ale lui Anatolie:

Cuvântul, Cel ce s'a născut din Dumnezeu Tatăl mai'nainte de veci, acelaşi şi în anii cei de apoi întrupându-se din cea neispitită de nuntă, de voie răstignire de moarte a răbdat şi pre omul cel omorît de demult, l-a mântuit prin Invierea Sa.

Invierea Ta cea din morţi o slăvim, Hristoase, prin care ai slobozit neamul lui Adam din munca iadului şi ai dăruit lumii ca un Dumnezeu vieaţă veşnică şi mare milă.

Slavă Ţie Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu unul născut, Cel ce Te-ai răstignit pre Cruce şi ai înviat din mormânt a treia zi.

Slavă...

Pre Tine Te lăudăm, Doamne, pre Cel ce de voie pentru noi cruce ai răbdat şi Ţie ne închinăm, atotputernice Mântuitorule, nu ne lepăda pre noi dela faţa Ta, ci ne auzi şi ne mântueşte pre noi, prin Invierea Ta, iubitorule de oameni.

Şi acum...

Impăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pre pământ s'a arătat şi cu oamenii a petrecut; că din Fecioară curată trup luând şi dintr'însa ieşind cu luarea un Fiu este îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta pre Acesta desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, cu adevărat propoveduindu-L, mărturisim pre Hristos Dumnezeul nostru, pre Carele roagă-L Maică nenuntită să se miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de Tine, Doamne.

Stih 1: Dela marginile pământului către Tine am strigat.

Dat-ai moştenire...

Stih 2: Acoperi-mă-voiu întru acoperământul aripilor Tale.

Dat-ai moştenire...

Stih 3: Aşa voiu cânta numelui Tău.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de Tine, Doamne.

Apoi Ectenia şi Invredniceşte-ne, Doamne... şi celelalte.

LA STIHOAVNĂ

Stihira învierii, glasul al 7-lea.

Suitu-Te-ai pre Cruce Iisuse, Cela ce Te-ai pogorît din cer, venit-ai la moarte viaţa cea fără de moarte, către cei dintru întunerec lumina cea adevărată, către cei căzuţi Invierea tuturor; Cela ce eşti luminarea şi Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

După aceea stihirile Paştilor.

Hristos a înviat de trei ori. Ectenia şi otpustul.

Sâmbătă în săptămâna luminată

La utrenie slujba se face toată precum s'a arătat Luni dimineaţa.

LA LĂUDĂRI

Punem stihirile pre 4 şi cântăm stihirile învierii, glasul al 8-lea.

Doamne, de ai şi stătut înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de pre scaun, cu Tatăl împreună şezând şi înviind din morţi, lumea ai liberat din robia celui strein, ca un îndurat şi de oameni iubitor.

Doamne, de Te-au şi pus jidovii ca pre un mort în mormânt, dar ca pre un Impărat adormit, strejarii Te-au strejuit şi ca pre o vistierie a vieţii, cu pecete Te-au pecetluit; ci ai înviat şi ai dat nestricăciune sufletelor noastre.

Doamne, armă asupra diavolului Crucea Ta o ai dat nouă, că se îngrozesc şi se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei. Că morţii i-a sculat şi moartea a surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale şi Invierii.

Ingerul Tău, Doamne carele a propoveduit Invierea Ta, pre strejari adică i-a înfricoşat, iar femeilor a strigat zicând: ce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? Inviat-a, Dumnezeu fiind şi lumii viaţă a dăruit.

Apoi stihirile Paştilor cu stihurile lor. Hristos a înviat... de trei ori. Ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Antifoanele Paştilor, prohimenul şi Apostolul: Din Faptele Apostolilor. Evanghelia dela Ioan. Chinonicul: Trupul lui Hristos...

La masă, după'ce şed fraţii dupre obiceiu, Diaconul aduce sfântul Artos, cel ce s'a ridicat în toată săptămâna şi-l dă Preotului şi frângându-l, îl împarte fraţilor mai înainte de obişnuita mâncare şi întâiu zice: Hristos a înviat... de trei ori. Apoi binecuvântând masa şi şezând, mănâncă întâiu Artosul; şi sculându-se dela masă cântă: Hristos a înviat... de trei ori şi celelalte dupre obiceiu şi Otpustul.

Cade-se a şti: că după această zi citim ceasurile dupre obiceiu, începând: Hristos a înviat... de trei ori. Aşa, în seara aceasta a Sâmbetei celei luminate se citeşte ceasul al 9-lea, la care zicem Troparul: Dintru înălţime Te-ai pogorît... Şi Condacul: De Te-ai şi pogorît în mormânt...

CADE-SE A ŞTI

Că de se va întâmpla sfântul mucenic Gheorghe în Dumineca Tomei, în Sâmbăta săptămânei celei luminate seara la Vecernia cea mică, la Doamne strigat-am... punem stihirile praznicului pre 4. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. La Stihovnă Stihirile Sfântului, ale Stihovnei dela Vecernia cea mare, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. Troparul Sfântului. Slavă... Şi acum... a praznicului. Ectenia mică şi Otpustul.

La Vecernia cea mare. După obişnuita Catismă, La Doamne strigat-am... stihirile praznicului pre 6 şi ale Sfântului pre 4. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. Vohod, citirele Sfântului. La Litie: stihirile praznicului şi ale Sfântului, Slavă... a sfântului Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă. Stihirile praznicului. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. La binecuvântarea pâinilor: Troparul praznicului de 2 ori şi al Sfântului odată.

La Utrenie. La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului, de 2 ori, Slavă... a Sfântului, Şi acum... iar a praznicului. După catisme, sedelnele praznicului. După polieleu sedelnele toate ale Sfântului, Slavă... Şi acum... a praznicului şi antifoanele, Evanghelia praznicului şi Invierea lui Hristos... de trei ori. Psalmul 50 şi stihira praznicului, canonul praznicului, cu irmosul pre 8, şi al Sfântului pre 6. Catavasia: Ziua Invierii... după peasna 3-a, condacul şi icosul şi sedelnele Sfântului şi a praznicului, după peasna a 6-a, condacul şi icosul praznicului; la peasna a 9-a, ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm. Apoi Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... Svetilna praznicului şi a Sfântului şi iar a praznicului. La laude stihirile praznicului 3 şi ale Sfântului 3. Slavă... a praznicului. Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare şi stihira Evangheliei. La liturghie, fericirile praznicului, peasna 3-a şi ale Sfântului, peasna a 6-a. Apostolul şi Evanghelia, întâiu ale praznicului, apoi ale Sfântului. Chinonicul praznicului şi al Sfântului.

DUMINECA ANTIPASHA,

CARE ESTE PIPĂIREA COASTEI DOMNULUI DE CĂTRE SFÂNTUL APOSTOL TOMA

Cade-se a ști, că întru această sfântă a doua Duminecă, ce se se zice Antipasha, nu se cântă nimic din ale octoihului, ci toate ale prazniculuí.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem stihirile pe 4, când se face priveghiere, glasul 1, podobie: Ceea ce ești bucuria...

SUFERIT-A Hristos pentru iubirea de oameni și pipăirea ca și crucea mai nainte de aceasta, ca și uciderea fără dreptate, dupăce a înviat din mormânt a treia zi și peceţile nu le-a stricat și fiind ușile încuiate, a stătut înaintea ucenicilor, ca un atotputernic. De două ori.

Necredința Tomei cea mântuitoare lumii, adeverează scularea Cuvântului Dumnezeu-Omului din temnița iadului, ranele mâinelor și ale picioarelor, cu mare îndrăzneală pipăindu-le spre încredințarea lumii, cu dreapta cea osârduitoare.

Fiind adunați apostolii Tăi, Cuvinte, de frica cea dela patima Ta și ușile fiind încuiate, făr' de veste ai intrat în mijlocul lor, pace dăruindu-le și ai tins Tomei să pipăie cinstite ranele coastei Tale.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

După scularea Ta, Doamne, fiind adunați ucenicii Tăi și ușile încuiate ai stătut în mijloc, pace dându-le lor și încredințându-se și Toma, din vederea mâinelor și a coastei Tale, Domn și Dumnezeu Te-a mărturisit pre Tine, Cel ce mântuiești pre cei ce nădăjduesc spre Tine, iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cu buze curate, lăudați oameni

împreună cu îngerii, pre Cel ce a înviat din mormânt a treia zi şi lumea împreună a ridicat.

Stih: Laudă Ierusalime pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.

Arătatu-Te-ai Sfinţilor Tăi apostoli, Mântuitorule, uşile fiind încuiate, printr'înşii înnoindu-ne nouă Duhul Tău cel sfânt.

Stih: Că au întărit încuietorile porţilor Tale, binecuvântat-au pe fiii Tăi întru Tine.

Pre Tine, Impăratul tuturor, acum văzându-Te, nu cu ochii, ci cu dragostea inimii, Dumnezeu adeverindu-Te, cu cântări Te slăvim.

Slavă... Şi acum, acelaşi glas şi podobie.

Dai, o Mântuitorule, pace poporului Tău şi deslegare de greşeli, pentru rugăciunile preacuratei şi uneia Maicii lui Dumnezeu.

Troparul glasul al 7-lea.

Pecetluit fiind mormântul, vieaţă din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule, şi uşile fiind încuiate înaintea ucenicilor ai stătut, învierea tuturor, Duh drept printr'înşii înoindu-ne nouă, dupre mare mila Ta.

Apoi ectenia mică şi otpustul.

A ŞTI NI SE CUVINE:

Că dacă undeva nu este priveghere în Dumineca aceasta, Sâmbătă la pavecerniţă, după Cade-se să te fericim... şi după Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru... Condacul praznicului, Slavă... Şi acum... al Paştilor: De Te-ai şi pogorît în mormânt şi aşa zicem şi până la odovania praznicului Paştilor.

TOT IN ACEASTĂ ZI
LA VECERNIA CEA MARE

După ce binecuvintează preotul: Hristos a înviat... de trei ori. Şi îndată citim Psalmul şi Catisma toată. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm stihirile Duminecei celei nouă, ale lui Ioan Monahul, glasul 1; singur glasul.

UŞILE fiind încuiate şi Ucenicii adunaţi, ai întrat fără de veste, atotputernice Iisuse, Dumnezeul nostru şi stând în mijlocul lor, pace dându-le, i-ai umplut de Duhul Sfânt. Şi le-ai poruncit să aştepte şi nicicum să nu se depărteze de Ierusalim, până când se vor îmbrăca cu putere de sus. Pentru aceasta strigăm către Tine: Luminarea şi Invierea şi pacea noastră, slavă Ţie. De două ori.

După opt zile dela scularea Ta, Doamne, Te-ai arătat ucenicilor Tăi în locul unde erau adunaţi şi strigând către dânşii: Pace vouă! ucenicului celui ce nu credea i-ai arătat mâinile şi

preacurata coastă; iar el crezând a strigat către Tine: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

De 2 ori.

Toma ce se zice geamăn, nu era cu dânşii când ai întrat, Hristoase, fiind uşile încuiate. Pentru aceasta n'a crezut cele ce ziceau ei către dânsul, dar din necredinţă la credinţă adeverindu-l, nu ai socotit ca o nevrednicie, bunule, a-i arăta lui preacurată coasta Ta şi ranele mâinilor şi ale picioarelor. Iar el pipăind şi văzând, Te-a mărturisit pre Tine a fi Dumnezeu, nu gol, şi om nu simplu. Şi a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

De 2 ori.

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a stătut înaintea lor Mântuitorul, unde erau adunaţi şi pace dându-le, a strigat către Toma: Vino, apostole, pipăeşte mâinile, întru care au înfipt cuiele. O, bună necredinţă a Tomei. Că inimile credincioşilor la cunoştinţă le-a adus. Şi cu frică a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie. De două ori.

După scularea Ta, Doamne, fiind adunaţi ucenicii Tăi şi uşile încuiate, ai stătut în mijloc pace dându-le lor. Şi crezând şi Toma prin vederea mâinilor şi a coastei Tale, Domn şi Dumnezeu Te-a mărturisit pre Tine, Cela ce mântuieşti pre ceice nădăjduesc spre Tine, Iubitorule de oameni.

Fiind uşile încuiate, înaintea ucenicilor a stătut Iisus şi le-a dat pace şi netemere. După aceea a zis Tomei: pentruce nu crezi că am înviat din morţi? Adu aici mâna ta şi o pune în coasta Mea şi vezi că tu necrezând, toţi au cunoscut patimile şi învierea Mea şi toţi strigă împreună cu tine: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.
A lui Ioan Monahul.

Fiind uşile încuiate, venit-ai Hristoase la ucenici. Atunci Toma, cu iconomie, nu s'a aflat cu dânşii. Că zicea: Nu voiu crede de nu voiu vedea şi eu pre Stăpânul. De nu voiu vedea coasta din care a ieşit Sângele, Apa, Botezul. De nu voiu vedea rana, prin care s'a vindecat omul de rana cea mare. De nu voiu vedea că nu este ca un Duh, ci trup şi oase. Cel ce ai călcat moartea şi pre Toma l-ai încredinţat, Doamne, slavă, Ţie.

Vohod: Lumină lină:

Prochimenul zilei.

Domnul a împărăţit...

LA LITIE

Stihirile, glasul al 4-lea.

Doamne, cu strălucirea cea nesuferită a Dumnezeirii Tale ai venit, uşile fiind încuiate, şi stând în mijlocul ucenicilor, le-ai descoperit coasta Ta şi le-ai arătat semnele ranelor, mâinilor şi picioarelor Tale; şi risipind mâh-

nirea întristării, ai strigat de faţă: In ce chip vedeţi întru mine luarea trupului, o prieteni, nu port fire de Duh. Iar ucenicului celui ce se îndoia, i-ai poruncit să se atingă cu frică, zicându-i: Ispitind toate, vino şi nu te mai îndoi. Iar el simţind cu mâna firea Ta cea îndoită, plin de frică, a strigat cu credinţă: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Glasul al 2-lea.

Atinge-te Tomo cu mâna de coasta mea, zis-a Hristos, şi vino, pipăie semnele cuielor; ispiteşte cu credinţă şi-Mi fii credincios, iară nu necredincios. Iar Toma, dacă s'a atins cu degetul de Stăpânul, tare a strigat: Tu eşti Dumnezeul meu şi Domnul, milostive, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.
A lui Anatolie.

Fiind uşile încuiate şi ucenicii înlăuntru, a venit Mântuitorul unde erau adunaţi, şi stând în mijlocul lor, a zis către Toma; Vino de Mă pipăe şi vezi semnele cuielor; tinde mâna ta şi te atinge de coasta Mea, şi nu fii necredincios, ci cu credinţă mărturiseşte învierea Mea cea din morţi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea. Singur glasul.

O, preaslăvită minune! Necredinţa, credinţă adevărată a rodit, că zicând Toma de nu voiu vedea, nu voiu crede şi pipăind coasta, teologhisea pre Cel ce S'a întrupat, cunoscând pre acelaşi Fiu al lui Dumnezeu, că a pătimit cu trupul; şi propoveduind pre Dumnezeu Cel ce a înviat, a strigat cu glas luminat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Stih: Laudă Ierusalime pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane.

O, preaslăvită minune! Fânul de foc atingându-se, s'a păzit nears, că puind Toma mâna în coasta cea de foc a lui Iisus Hristos Dumnezeu, nu s'a aprins prin pipăire; ci încă necredinţa sufletului lui o a mutat întru bună credinţă şi cu căldură a strigat dintru adâncul sufletului: Tu eşti Stăpânul şi Dumnezeul meu, Cel ce ai înviat din morţi, slavă Ţie.

Stih: Că a întărit încuietorile porţilor tale, binecuvântat-a pre fiii tăi întru tine.

O, preaslăvită minune! Ioan pre pieptul Cuvântului s'a plecat, iar Toma s'a învrednicit a pipăi coasta. Acela a scos de acolo marele adânc de teologhie, adică rânduiala întrupării; iar acesta s'a învrednicit a ne învăţa pre noi cele de taină, punând arătat înaintea noastră dovedirile Invierii Lui şi strigând: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... Glasul al 5-lea.

Iubitorule de oameni, mare şi neasemănată este mulţimea îndurărilor Tale, că ai răbdat în-

delung, de evrei fiind lovit cu palme peste obraz, de Apostol pipăit şi de cei ce se leapădă de Tine mult ispitit. Cum Te-ai întrupat, cum Te-ai răstignit, Cela ce eşti fără de păcat? Ci dă-ne nouă înţelegere, ca şi lui Toma, a striga Ţie: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

După Tatăl nostru... troparul, glasul al 7-lea: Pecetluit fiind mormântul... de trei ori.

Caută la vecernia cea mică. Apoi binecuvântarea pâinilor şi citirea cuvântului.

Iar dacă nu este priveghere, după Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru... Troparul prazniculuí: Pecetluit fiind mormântul... şi otpustul. La Utrenie cântăm troişnicul Invierii, glasul 1. Şi după canon, troparele Sfintei Treimi. După Tatăl nostru... troparul: Pecetluit fiind mormântul... Doamne miluieşte, de 40 de ori, Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită... şi stih: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi, şi celelalte. Apoi otpustul.

Cade-se a şti, că dintru această Duminecă până la Dumineca tuturor Sfinţilor, citim din tâlcuirea Faptelor Sfinţilor Apostoli.

In Dumineca Tomei

LA UTRENIE.

După cei şase psalmi. La Dumnezeu este Domnul... Troparul de trei ori şi ştiutele stihologii. După întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pentru frica evreilor fiind ascunşi ucenicii şi în Sion adunaţi, ai întrat la dânşii, Bunule, şi fiind uşile încuiate ai stătut în mijlocul lor, bucurie făcându-le şi le-ai arătat lor mâinile şi ranele preacuratei Tale coaste, zicând către ucenicul cel ce nu credea: Adu-ţi mâna ta şi ispiteşte, că însumi Eu sunt, Cel ce am pătimit pentru tine.

De două ori.

După a doua stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Stătut-ai înaintea ucenicilor, Hristoase, Cela ce eşti viaţa, fiind uşile încuiate şi arătându-le coasta, mâinile şi picioarele Tale, le-ai adeverit scularea Ta cea din mormânt. Dar Toma nu s'a aflat cu dânşii, pentru aceasta a zis: De nu-L voiu vedea, nu voiu crede cuvintelor voastre.

De două ori.

Şi în loc de: Fericiţi cei fără prihană...

Polieleul. După polieleu, sedealna, acelaşi glas şi podobie.

Văzând coasta Mea şi ranele cuielor, pentru ce nu crezi Tomo învierii Mele? Domnul a zis, dupăce a înviat din mormânt şi S'a arătat apostolilor, precum nu se poate spune. Iar geamănul crezând, a strigat către Făcătorul: Dumnezeul meu eşti şi Domnul

De două ori.

Apoi antifonul 1 al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Laudă Ierusalime pre Domnul...
Laudă pre Dumnezeul tău, Sioane...

Stih: Că a întărit încuietorile porţilor tale. Evanghelia dela Mateiu:

Invierea lui Hristos văzând:

Psalmul 50; Slavă...

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre...

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, dupre mare mila Ta...

Şi stihira, glasul al 6-lea.

Inviind Iisus din mormânt, precum a zis mai 'nainte, a dăruit nouă viaţă veşnică şi mare milă.

Apoi: Mântueşte, Dumnezeule poporul Tău... Şi îndată:

CANONUL.

Facerea lui Ioan Damaschin. Irmosul de două ori şi troparele pe 12. Peasna I, glasul 1. Irmos:

SĂ cântăm toate noroadele „Celui ce a izbăvit pre Israil „din robia cea amară a lui Fa„raon şi cu picioare neudate „prin adâncul mării l-a povăţuit „cântare de biruinţă, că S'a pro„slăvit.

Astăzi este primăvara sufletelor, pentrucă Hristos, ca un soare răsărind din mormânt a treia zi, a gonit iarna cea întunecată a păcatului nostru; pre Dânsul să-L lăudăm, că s'a proslăvit.

Impărăteasa vremilor, aducând daruri prea arătat zilei celei purtătoare de lumină şi împărătesei zilelor, veseleşte pre poporul bisericesc, cel ales, neîncetat lăudând pre Hristos, Cel ce a înviat.

Nici porţile morţii, Hristoase, nici peceţiile mormântului, nici încuietorile uşilor nu s'au împotrivit Ţie; ci înviind, ai stătut înaintea prietenilor Tăi, Stăpâne, dându-le lor pacea care covârşeşte toată mintea.

Catavasia: Ziua învierii...

Peasna III, Irmos,

INTĂREŞTE-MĂ pre mine, „Hristoase, pre piatra cea ne„clătită a poruncilor Tale şi mă „luminează cu lumina feţei Tale, „că nu este sfânt, fără numai „Tu, Iubitorule de oameni.

Noui în loc de vechi şi nestricăcioşi prin Crucea Ta, Hristoase, pre noi făcându-ne, întru înoirea vieţii cu cuviinţă a vieţui ne-ai poruncit.

In mormânt fiind închis cu trupul Tău cel cuprins, ai înviat, Hristoase, Cela ce eşti necuprins şi uşile fiind încuiate ai stătut înaintea ucenicilor Tăi, Atotputernice.

Ranele Tale, Hristoase, care de voie le-ai răbdat pentru noi, le-ai arătat ucenicilor Tăi, păzindu-le mărturie slăvitei Invierii Tale.

Ipacoi, glasul al 6-lea.

Precum ai venit în mijlocul ucenicilor Tăi, Hristoase, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântueşte pre noi.

Şi citire la Ioan Gură de Aur, al cărei început este: Innoirile a se cinsti...

Peasna IV, Irmos:

MARE este taina iconomiei „Tale, Hristoase, că „aceasta mai 'nainte văzându-o

„de sus prin dumnezeească ve-
„denie Avacum, a strigat către
„Tine: Ieşit-ai spre mântuirea
„poporului Tău, iubitorule de
„oameni.

Fiere a gustat, vindecând gustarea cea de demult şi acum cu fagur de miere luminare dând Hristos strămoşului, dă şi a sa dulce împărtăşire.

Bucuratu-Te-ai, fiind pipăit, pentru aceea, Iubitorule de oameni, spre aceasta ai îndemnat pre Toma, tinzându-i lui coasta, celui ce nu credea şi lumii adeverind, Hristoase, scularea Ta cea de a treia zi.

Bogăţie scoţând din vistieria cea nefurată, din dumnezeeasca coasta Ta cea împunsă cu suliţa, făcătorule de bine, de înţelepciune şi de cunoştinţă umple lumea Geamănul.

A ta limbă cea prea fericită se laudă, o Geamănule, că aceasta întâiu a propoveduit cu bună credinţă pre Dătătorul de vieaţă Iisus, Dumnezeu şi Domn, din pipăire umplându-se de dar.

Preasna V, Irmos:

DE noapte mânecând Te
„lăudăm pre Tine, Hris-
„toase, Cela ce eşti împreună
„cu Tatăl fără de început şi
„Mântuitorul sufletelor noastre
„pace lumii dărueşte, Iubitorule
„de oameni.

Stând Mântuitorul înaintea prietenilor celor ce erau întristaţi, cu venirea Sa toată mâhnirea le-a gonit şi a sălta i-a îndemnat întru Invierea Sa.

O, fapta cea bună cu adevărat, cea lăudată şi înfricoşată a lui Toma! Că cu îndrăzneală a pipăit coasta ceea ce strălucea cu dumnezeescul foc.

Necredinţa Tomei, roditoare de credinţă nouă o ai arătat; că Tu, cu înţelepciunea Ta, toate mai 'nainte le rânduieşti spre folos, Hristoase, ca un iubitor de oameni.

Peasna VI, Irmos:

PRE Proorocul l-ai mântuit
„din chit, Iubitorule de oa-
„meni, şi pre mine mă scoate
„dintru adâncul greşelilor, ro-
„gu-mă.

Pre Toma nu l-ai lăsat să se afunde întru adâncul necredinţei, Stăpâne, ci i-ai tins palmele spre pipăire.

Mântuitorul nostru a zis: Pipăindu-Mă vedeţi, că oase şi trup port; Eu nu M'am schimbat.

Coasta a pipăit, şi crezând a cunoscut Toma, nefiind la intrarea Ta cea dintâiu, Mântuitorule al nostru.

Condac, glasul al 8-lea.

Cu dreapta cea osârduitoare coasta Ta cea de vieaţă dătătoare Toma o a cercat, Hristoase Dumnezeule. Că dacă ai întrat, uşile fiind încuiate, cu ceilalţi apostoli a strigat către Tine: Domnul eşti şi Dumnezeul meu.

Icos:

Cine a păzit atunci mâna ucenicului nearsă, când s'a apropiat de coasta Domnului cea de foc? Cine i-a dat ei îndrăzneală de a putut pipăi osul cel de văpaie? Cu adevărat ceea ce s'a pipăit. Că, de n'ar fi dat coasta putere dreptei celei de lut, cum ar fi putut pipăi patimile cele ce au clătit cele de sus şi cele de jos? Acest dar Tomei s'a dat, a o pipăi pre aceasta şi a striga lui Hristos: Domnul eşti şi Dumnezeul meu.

SINAXAR

IN DUMINECA TOMEI

Stihuri:

De vreme ce cheia iadului şi a mormântului nu Te ţine,
Cum, Hristoase, cheia uşilor Te poate opri pre Tine?

INTRU această Duminecă a doua după Paşti, prăznuim înoirea Invierii lui Hristos şi pipăirea sfântului Apostol Toma. Pentrucă era obiceiu vechiu a se face înoiri la vreun lucru din cele vestite. Că întorcându-se anul şi ajungând la acea zi, întru care se întâmplase, se făcea pomenire de acel lucru, ca să nu se uite lucrurile cele mari. Pentru aceasta Evreii întâiu au făcut Paştile în Galgal, înoind trecerea prin Marea Roşie. De aceea se înoia la ei cortul mărturiei şi multe sărbători. Insă de vreme ce Invierea Domnului este lucru mai înalt şi mai mare decât toate lucrurile cele din lume şi mai pre sus de tot gândul, pentru aceea nu numai în fiecare an aceasta o prăznuim şi o înoim, ci pururea şi după fiecare a opta zi. Intâia înoire a acesteia (adică a Invierii) este Dumineca de acum, care se zice cu adevărat şi a opta şi cea dintâia. A opta, că este dela Paşti a opta: iar întâia, căci este începerea celorlalte. Şi iarăşi a opta, căci se pune spre închipuirea zilei celei fără de sfârşit, care va fi în veacul viitor, carele va fi cu adevărat şi cel dintâiu şi o zi care nu se va despărţi nici cum cu vreo noapte. Acestea pentru înoiri. Iar cele pentru Toma aşa au fost: Hristos în ziua când a înviat, seara arătându-se ucenicilor, nu era Toma; că încă nu se adunase cu ceilalţi, pentru frica Iudeilor. După aceea preste puţin venind şi înţelegând de venirea lui Hristos, nu numai n'a crezut pre ucenici că L-au văzut pre El înviat, ci încă nici cum, că ar fi înviat Domnul. Şi acesta este unul din cei doisprezece. Iar Dumnezeu, meşterul cel bun, economisind cu adevărat şi de unul şi ca mai vârtos să se adevereze Invierea şi celor ce vor fi după aceea, a aşteptat opt zile, ca să facă dragostea lui desăvârşit; şi mai ales acela n'a crezut ca să dea tuturor credinţa Invierii mai adevărat. Deci, Domnul iar a venit, fiind uşile încuiate ca şi mai'nainte şi fiind şi Toma, a intrat şi le-a dat lor pacea cea obişnuită. După aceea S'a întors spre Toma si a zis: Adu-ţi degetul tău încoace şi vezi mâinile Mele şi adu-ţi mâna ta şi o pune în coasta Mea şi nu fii necredincios, ci credincios. Iar Toma cu deadinsul ispitind şi luând credinţă prin pipăire a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu. Aceea adică pentru trup, iar aceasta pentru Dumnezeire. Şi Hristos a zis către dânsul; Dacă M'ai văzut ai crezut? Fericiţi sunt ceice n'au văzut şi au crezut. Iar geamăn se numeşte Toma, sau pentrucă împreună cu altul s'a născut, sau pentrucă s'a născut îndoit pentru Inviere, sau că avea din fire două degete ale mâinei drepte lipite, adică cel din mijloc şi cel din'naintea lui, care se chiamă arătător, ca şi cum s'ar fi ştiut că avea să se îndoească şi cu acestea era să pipăe. Iar alţii zic şi acesta este lucru mai adevărat, că Toma se tâlcueşte geamăn. Aceasta a fost a doua arătare a lui Hristos. Iar a treia a fost la Marea Tiveriadei, la vânatul peştilor, când şi cu mâncarea s'a unit, mistuindu-se de focul cel dumnezeesc, precum singur ştie şi adeverind şi prin aceasta Invierea. După aceea S'a arătat în

Emmaus. A cincea oară S'a arătat în Galileea celor unsprezece, precum se zice. Dela înviere până la înălţare, multe şi mai pre sus de fire semne a făcut înaintea ucenicilor şi nu multora a arătat acelea, pentrucă nu era cu putinţă să le audă mulţi oameni, încă în lume petrecând, fiindcă erau foarte preste fire. Pentru rugăciunile Apostolului Tău Toma, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi.

Peasna VII, Irmos.

CÂNTAREA muzicească cea „tocmită chiamă pre po„poare să slujească chipului; „iar coconii lui David, cântând „dupre obiceiul părintesc din „cântările Sionului, porunca cea „protivnică a tiranului o au căl„cat şi văpaia în rouă o au „schimbat, cântând cântare. Ce„lace eşti prea înălţat, Dumne„zeule al părinţilor şi al nostru, „bine eşti cuvântat.

Cea întâia din zile şi doamnă este această zi purtătoare de lumină, întru care se cuvine să se bucure, dupre vrednicie, norodul cel nou şi dumnezeesc; căci, ca ceea ce este a opta, poartă şi chipul veacului ce va să fie. Cel ce eşti prea înălţat, Dumnezeule al părinţilor şi al nostru bine eşti cuvântat.

Unul cel ce a îndrăznit şi cu credinţa cea necredincioasă bine ne-a făcut nouă, Toma geamănul, risipeşte necunoştinţa cea întunecată a tuturor marginilor, cu necredinţa cea credincioasă şi luişi îşi împleteşte arătat cunună, strigând: Tu eşti Domnul cel prea înălţat, Dumnezeule al părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Nu în zadar îndoindu-se Toma pentru scularea Ta, nu se pleca; ci se nevoia să o arate aceasta fără îndoială tuturor neamurilor, Hristoase. Pentru aceasta cu necredinţa sa pre toţi aducându-i la credinţă, i-a învăţat să zică: Tu eşti Domnul cel prea înălţat, Dumnezeule al părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cu frică mâna puindu-şi Toma în coasta Ta cea de viaţă aducătoare, Hristoase, tremurând a simţit, Mântuitorule, îndoită lucrare a celor două firi, care întru Tine sunt unite fără amestecare şi cu credinţă a strigat zicând: Tu eşti Domnul cel prea înălţat, Dumnezeule al părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Peasna VIII, Irmos:

PRE Cela ce a păzit pre co„coni în văpaia focului cup„torului celui ars şi în chip de „înger la dânşii S'a pogorît, pre „Domnul lăudaţi-L şi-L prea înăl„ţaţi întru toţi vecii.

Dorind de vederea Ta cea veselă, mai întâiu nu credea Toma, iar învrednicindu-se a dobândi aceea, Dumnezeu şi Domn pre Tine Te-a numit, Stăpâne, pre Carele Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Pre Cel ce a suferit necredinţa Tomei şi Şi-a arătat coasta şi cu palma aceluia S'a pipăit, pre

Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Iscodirea ta, Tomo, vistierie ascunsă ne-a deschis nouă. Că teologhisind cu limba cea de Dumnezeu purtată, lăudați-L, ziceai, pre Hristos și-L prea înălțați întru toți vecii.

La Peasna IX: Ceeace ești mai cinstită... nu cântăm. Peasna IX, Irmos:

PRE tine, făclia cea luminoa-„să și Maica lui Dumne-„zeu, slava cea prea strălucită „și mai înaltă decât toate făptu-„rile, cu cântări Te slăvim.

Ziua Ta cea luminoasă și prea strălucită, Hristoase, Darul cel cu totul luminat, întru care frumos cu podoaba ai stătut înaintea ucenicilor Tăi, cu cântări o slăvim.

Pre Tine, Cel pipăit la coastă cu palmă de lut și nu o ai ars pre dânsa cu focul dumnezeeștii ființe celei fără de materie, cu cântări Te slăvim.

Pre Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt ca un Dumnezeu, nu cu ochii văzându-Te, ci cu dorul inimii crezând, cu cântări Te slăvim.

Catavasie: Luminează-te, luminează-te. Și Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru: de trei ori, glasul 1.

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit cerul cu stele.

CU mâna Ta cercând ranele mădularelor Mele, nu-Mi fii necredincios, Tomo, Mie Celui ce M'am rănit pentru tine, ci împreună cu ucenicii una gândește și Dumnezeu viu Mă propoveduiește. De două ori.

Slavă... Și acum...

Astăzi primăvara mirosește și făptura cea nouă dănțuiește; astăzi s'au tras în laturi încuietorile ușilor și ale necredinței prietenului Toma, carele a strigat: Domnul meu și Dumnezeul meu.

LA LĂUDÁRI.

Punem stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Precum după înfricoșată scularea Ta cea din mormânt, dătătorule de viață Hristoase, pecețiile mormântului nu le-ai stricat, așa ușile fiind încuiate, ai intrat la prea slăviții Tăi Apostoli, bucurie făcându-le și Duhul Tău cel drept dându-le lor, pentru mila cea nemăsurată. De două ori.

Toma, cel ce se cheamă și geaman, încă nu venise când Te-ai arătat Tu, Doamne, ucenicilor; pentru aceasta nu credea Invierii Tale. Și celor ce Te văzuseră pre Tine a strigat: De nu voiu pune degetul meu în coasta Lui și în ranele cuielor, nu voiu crede că s'a sculat.

Pipăește-Mă precum voești, a zis Hristos către Toma: Bagă-ți mâna și Mă cunoaște, că oase am și trup pământesc și nu fii necredincios, ci împreună cu ceilalți încredințează-te. Iar el a strigat: Dumnezeul meu și Domnul Tu ești, slavă învierii Tale.

Slavă, glasul al 6-lea.

După opt zile dela scularea Ta, Iisuse Impărate, unule născut Cuvinte al Tatălui, Te-ai arătat ucenicilor Tăi fiind uşile încuiate, pacea Ta dându-le lor şi necrezând ucenicul, i-ai arătat semnele. Vino de pipăe mâinile şi picioarele şi coasta Mea cea nestricăcioasă. Iar el crezând a strigat către Tine: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Şi acum... Prea binecuvântată eşti...

Slavoslovia cea mare, ecteniile şi otpustul.

Dintru această zi iarăşi se încep litiile în tinda bisericii. Aşişderea şi învăţăturile cele de credinţă ale cuviosului părintelui nostru Teodor Studitul, la care cântăm:

Slavă... Şi acum...

Stihira Evangheliei, glasul I-iu.

In munte ucenicii mergând pentru Înălţarea cea de pre pământ, înaintea lor a stătut Domnul şi închinându-se Lui şi de puterea cea dată Lui pretutindenea învăţându-se, în partea cea de subt cer s'au trimis, să propoveduiască Invierea cea din morţi şi suirea la ceruri; cu care şi în veci a petrece s'a făgăduit nemincinosul Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Să ştii că litiile în tinda bisericii se fac mai 'nainte de ceasul I. Iar învăţăturile de credinţă ale lui Studitul, după ceasul I. Iar stihira Evangheliei se zice după otpustul utreniei mai 'nainte de litie. Incă trebuieşte să se ştie că slujbele Sfinţilor ce se vor întâmpla în toate Duminecile până la Dumineca tuturor Sfinţilor, se cântă la pavecerniţă.

Iar să se ştie, că din Dumineca aceasta până la odovania praznicului Paştilor, la Liturghie facem începerea cu Hristos a înviat... de trei ori.

LA LITURGHIE

Cântăm Fericirile din Canonul praznicului, peasna 3-a şi a 6-a. Troparul şi condacul praznicului. Prochimenul, glasul al 3-lea: Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui şi preceperii Lui nu este număr. Stih: Lăudaţi pre Domnul că este bun. Psalmul: Dumnezeului nostru să i se îndulcească lauda. Apostolul: Din Faptele Apostolilor, Evangelia dela Ioan.

CHINONICUL

Laudă Ierusalime pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane.

La masă se face mângâiere fraţilor.

Intru aceeaşi Duminecă seara

Incepem cu Hristos a înviat... de trei ori. Apoi psalmul cel obişnuit. La Doamne strigat-am... punem stihirile pre 6; ale praznicului 3 şi dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

PIPĂIEŞTE-MĂ, zis-a Tomei iubitorul de oameni, după ce a înviat din morţi a treia zi şi vezi mâinele Mele şi ranele picioarelor şi împungerea coastei şi Mă cunoaşte pre Mine Dumnezeul neschimbat, închipuit dupre fiinţă în frământătura pământească, întru care şi patima am luat.

Se îndoia geamănul, văzând ranele picioarelor şi pătrunderile mâinilor şi era spăimântat de înfricoşata minune şi cu mâna pipăind prea curata coastă şi vă-

zându-o, a arătat neamurilor că este fără îndoială scularea din mormânt cea de a treia zi.

Primesc mare bucurie văzând Mântuitorule al meu, scularea Ta cea adevărată, din lucrurile cele cu îndrăzneală, de care s'a învrednicit Toma a se atinge; pentru aceasta pre Tine cel singuratec, Te mărturisim Dumnezeu și om, Carele porți două lucrări firești ale acelora din care ești alcătuit.

Dela mineiu stihirile sfântului ce se vor întâmpla. Slavă... a Sfântului, de va fi, Și acum... a prazniculuí; iar de nu, Slavă... Și acum... a prazniculuí, glasul 1.

Ușile fiind încuiate și ucenicii adunați, ai intrat fără de veste, atotputernice Iisuse, Dumnezeul nostru și stând în mijlocul lor, pace dându-le, i-ai umplut de Duhul Sfânt și le-ai poruncit să aștepte și nici decum să se depărteze de Ierusalim, până ce se vor îmbrăca cu putere de sus. Pentru aceasta strigăm către Tine: luminarea și învierea și pacea noastră, slavă Ție.

Vohod cu cădelnița.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu Carele faci minuni.

Stih 1. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih 2. Și am zis: Acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui prea înalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih 3. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voiu aduce aminte.

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...

Apoi Ecteniile: Să zicem toți...

LA STIHOAVNĂ

Stihira învierii 1, glasul 1.

RUGĂCIUNILE noastre cele de seară, primește-le, sfinte Doamne și ne dă nouă iertarea păcatelor, că Tu ești Cel ce ai arătat în lume învierea.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei... A pocăinții.

Cât este de mare noianul greșelilor mele, Mântuitorule, și cumplit mă afund întru păcatele mele, dă-mi mâna și mă mântuește, ca lui Petru, Dumnezeule, și mă miluește.

Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne... Mucenicina.

Pentru rugăciunile, Doamne, ale tuturor Sfinților și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluește pre noi ca un îndurat.

Slavă... Și acum... glasul 1.

După opt zile dela scularea Ta, Doamne, Te-ai arătat ucenicilor Tăi, în locul unde erau adunați și strigând către dânșii: Pace vouă! ucenicului celui ce nu credea i-ai arătat mâinele și prea curata coastă; iar el crezând a strigat către Tine: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție.

După: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Tropa-

rul praznicului, iar de are Sfântul tropar, zi al lui mai 'nainte; apoi Slavă... Şi acum... a praznicului: Pecetluit fiind mormântul...

Ecteniile şi otpustul şi litia în tinda bisericii, la care cântăm stihira samoglasnică a hramului, pre glasul ce va fi. Aşa se face slujba de seară întru toate Duminecele, până la odovania praznicului Paştilor.

Pavecerniţa cea mică o cetim în toate zilele săptămânii până la Duminecа tuturor Sfinţilor, la care cetim canonul de rugăciune, al prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, din octoih şi tripesneţul zilei, facerea lui Chir Iosif. Caută la sfârşitul cărţii acesteea, iar unde cetim tripesneţul, peasna canonului Născătoarei de Dumnezeu se lasă. După: Cade-se să te fericim... şi Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... zicem condacul praznicului, întru toată Cincizecimea.

Luni a doua săptămână.

LA UTRENIE.

După ce zice preotul: Slavă Sfintei şi celei de o fiinţă... cântăm: Hristos a înviat... de trei ori, cu glas lin şi rar, ca să aibă vreme preotul să cădească dupre obiceiu. (Că această începătură facem şi la ceasuri şi la vecernie şi la pavecerniţă, până la înălţarea lui Hristos, iar polunoşniţa se citeşte în chilii) şi îndată după Hristos a înviat... de trei ori, Slavă întru cei de sus... şi cei şase psalmi obişnuiţi. La Dumnezeu este Domnul, troparul praznicului de trei ori, glasul al 7-lea. Pecetluit fiind mormântul... Că acesta se cântă preste toată săptămâna. Şi cetim catisme 2. Iar a 3-a a rândului cetim la vecernie.

După întâia stihologie, sedealna învierii şi cea de umilinţă şi mucenicina şi a Născătoarei de Dumnezeu. Sedealna învierii, glasul 1. Podobia însăşi.

Mormântul tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat, carele a vestit femeilor învierea; pre tine Te slăvim, surpătorul stricăciunii, la tine cădem cela ce ai înviat din mormânt şi unul Dumnezeul nostru.

De umilinţă.

Intru fărădelegi zămislit fiind eu, păcătosul, nu cutez să caut la înălţimea cerului. Ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine păcătosul şi mă mântueşte.

Mucenicina.

Intru Tine lauda nevoinţei şi vrednicia cununelor, slăviţii purtători de chinuri s'au îmbrăcat Doamne; că, cu răbdarea bătăilor pre cei fărădelege au biruit şi cu putere dumnezeească din cer biruinţă au luat. Pentru rugăciunile lor, scapă-mă de vrăjmaşul cel nevăzut, Mântuitorule, şi mă mântueşte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea minunilor văzându-o întru Tine, zidirea se bucură, ceea ce eşti plină de dar; că ai zămislit fără de sămânţă şi ai născut precum se poate spune, pre Acela ce nu-L pot vedea mai marii cetelor îngereşti; pre Acela ca pre un Dumnezeu roagă-L pentru sufletele noastre.

După a doua stihologie, sedealna glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău...

Atingându-se cu mâna de coasta cea nesuferită, Toma geamănul, nu s'a ars cu atingerea,

ci a rămas pipăind ranele mai cu amănuntul și grăind către Cel ce S'a împuns cu sulița pentru noi: Tu ești Domnul meu și Dumnezeul meu, măcar de ai și suferit patimă. De două ori.

Și citirea.

Apoi: Invierea lui Hristos văzând... și psalmul 50. La canoane până la înălțarea lui Hristos nu citim și nici: Să cântăm Domnului..., ci facem irmoase, care le repetim, cântând troparele pre 6 și canonul mineiului pre 4. După peasna 3-a condacul și sedealna dela mineiu și a prazniculuí. După peasna a 6-a, condacul și icosul prazniculuí și cântăm: Ceea ce ești mai cinstită..., Svetilna prazniculuí, de două ori.

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile pe 4 și cântăm stihira I-a din octoih, glasul 1.

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim învierea Ta. De două ori.

Altă lume pre Tine te așteaptă, suflete. Și judecătorul va să vădească cele ascunse și rele ale Tale. Deci, nu rămânea întru aceste de aicea, ci apucă înainte strigând către judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuește.

Mucenicina.

Pre purtătorii de nevoință ai lui Hristos, veniți toate neamurile să-i cinstim cu laude și cu cântări duhovnicești; pre luminătorii lumii și propoveduitorii credinței, pre izvorul cel pururea curgător, carele izvorăște credincioșilor tămăduiri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dăruește pace lumii Tale și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Toma, ce se zice geamăn, nu era cu dânșii când ai întrat, Hristoase, fiind ușile încuiate. Pentru aceasta n'a crezut cele ce ziceau ei către dânsul. Dar din necredință la credință adeverindu-l, n'ai socotit a fi nevrednicie, Bunule, a-i arăta lui preacurata coasta Ta și ranele mâinilor și ale picioarelor. Iar el pipăind și văzând, Te-a mărturisit pre Tine a fi Dumnezeu, nu gol și om nu simplu și a strigat: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cu buze curate lăudați, oameni împreună cu îngerii, pre Cela ce a înviat din mormânt a treia zi și lumea împreună a ridicat.

Stih: Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.

Arătatu-Te-ai sfinților Tăi Apostoli, Mântuitorule, ușile fiind încuiate, printr'înșii înoindu-ne nouă Duhul Tău cel dumnezeesc.

Stih: Că au întărit încuietorile porților tale, binecuvântat-au pre fiii tăi întru tine.

Pre Tine, Impăratul tuturor, văzându-Te acum nu cu ochii, ci cu dragostea inimii Dumnezeu a fi crezându-Te, cu cântări Te slăvim.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Ucenicii îndoindu-se, a opta

zi a stătut înaintea lor Mântuitorul unde erau adunați și pacea dându-le, a strigat către Toma: Vino, Apostole, pipăe mâinile, întru care cuiele au înfipt. O, bună necredință a Tomei! Că inimile credincioșilor la cunoștință le-a adus și cu frică a strigat: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție.

Troparul praznicului:

Pecetluit fiind mormântul...

Ecteniile și otpustul dupre obiceiu și ceasul 1, la care zicem și troparul și condacul praznicului și începem de astăzi și jumătățile de ceasuri, ale ceasului al 3-lea și ale ceasului al 6-lea; iar jumătățile de ceas: ale ceasului 1 și ceasului al 9-lea, le cetim în chiliile noastre, dupre tipicul cel rânduit. Iar la pavecerniță cântăm canonul paraclisului, al Prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu și tripesnețile penticostarului, care sunt ale lui Iosif, precum mai sus s'a arătat. La Liturghie cântăm fericirile din canonul praznicului, care sunt în fiecare Duminecă până la Dumineca Tuturor Sfinților. Se cade a ști, că în toate săptămânile așa se face slujba, până la înălțarea lui Hristos, precum s'a arătat în Dumineca Tomei seara și Luni dimineața a doua săptămână, fără numai stihirile schimbându-le și sedelnele dupre rânduială.

LA LITURGHIE

Fericirile din canon, peasna I-a. Prochimenul Apostolului, glasul al 3-lea.
Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperii Lui nu este sfârșit.

Stih: Lăudați pre Domnul că este bun.

Apostolul: Din faptele Apostolilor.
Evanghelia dela Ioan.

Chinonicul:

Laudă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane.

Luni a doua săptămână

SEARA

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 6 și cântăm stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

DUPĂ CE ai înviat din mormânt fiind ușile încuiate, ai stătut înaintea ucenicilor Tăi atotputernice, și Tomei, celui ce nu credea, i-ai arătat ranele cuielor și împunsătura coastei cea de suliță, întărindu-l și încredințându-l, Cuvinte, că Tu însuți ești, Cela ce pentru milostivire ai răbdat patimile cele mântuitoare.

Multa mea smerenie și micșorarea cea pentru nemăsurata milostivire văzându-o, nu te îndoi, ci încredințează-te, geamănule, Domnul a zis; că Eu însumi sunt Cel ce am pătimit și a treia zi am înviat din mormânt și cămările iadului le-am deșertat și am înviat pre morții cei din veac.

Spăimântându-se Toma, dacă te-a văzut, a strigat, atotputernice: Tu ești Dumnezeul meu și Domnul. Cred, iubitorule de oameni, că Tu însuți ești Cela ce ai pătimit și ai vindecat patimile sufletelor noastre; închinu-mă puterii Tale și lumii vestesc scularea Ta cea înfricoșată și atotputernică.

Și dela mineiu 3, Slavă... Și acum... glasul 1.

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a stătut înaintea lor Mântuitorul unde erau adunați și pace

dându-le, a strigat către Toma: Vino, apostole, pipăie mâinile întru care au înfipt cuiele. O, bună necredință a Tomei! Că inimile credincioșilor la cunoștință le-a adus și cu frică a strigat: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihira învierii 1, glasul 1.

Înconjurați popoare Sionul și-l cuprindeți pre dânsul și dați slavă într'însul celui ce a înviat din morți, că acela este Dumnezeul nostru, carele ne-a mântuit pre noi de fărădelegile noastre.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Fiindcă pentru cugete și lucruri viclene m'am osândit, Mântuitorule, dărueşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să-Ți strig bunule: Mântuește-mă, făcătorule de bine și mă miluiește.

Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluiește-ne.

Mucenicina.

Mărturisirea voastră, sfinților cea înaintea divanurilor, puterea dracilor a înfricoșat și pre oameni din înșelăciune i-a izbăvit; pentru aceea și capetele tăinduvi-se, ați strigat: să fie, Doamne jertfa sufletelor noastre bine primită înaintea Ta, că pre Tine dorindu-Te, am defăimat viața cea vremelnică, iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

După sculare a Ta, Doamne, fiind adunați ucenicii Tăi și ușile încuiate, ai stătut în mijloc, pace dându-le lor; și încredințându-se și Toma, prin vederea mâinilor și a coastei Tale, Domn și Dumnezeu Te-a mărturisit pre Tine, Cela ce mântuești pre cei ce nădăjduesc spre Tine, iubitorule de oameni.

Troparul praznicului: Pecetluit fiind mormântul... Ecteniile și otpustul.

Marți a două săptămână

LA UTRENIE

După întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

FEMEILE mânecând au venit la mormânt și vedere îngerească văzând s'au cutremurat, mormântul a strălucit viață, minunea le-a spăimântat pre ele. Pentru aceasta mergând au vestit ucenicilor Învierea. Iadul a prădat Hristos, ca Cel ce este unul tare și puternic și pre cei stricați i-a sculat pre toți, frica osândirii deslegând cu puterea crucii.

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, eu unde mă voiu arăta, păcătosul cel ce n'am purtat greutatea și zăduful zilei? Ci cu cei dela al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Mucenicina:

Ca niște ostași buni, cu un cuget crezând, de îngrozirile ti-

ranilor netemându-vă, Sfinților, cu osârdie ați venit la Hristos, ridicând cinstita cruce și săvârșindu-vă călătoria, din cer ați primit biruința. Slavă Celui ce v'a întărit pre voi, slavă Celui ce v'a încununat, slavă Celui ce lucrează prin voi tuturor tămăduiri.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Zid nesfărâmat dobândind credincioșii pre Născătoarea de Dumnezeu Maria, veniți să ne închinăm și să cădem către dânsa, că are îndrăzneală către Cel ce S'a născut dintr'însa și a se ruga și a mântui de mânie și de moarte sufletele noastre.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 5-lea. Podobie: Pre cuvântul cel împreună...

Pre Apostolul și ucenicul lui Hristos toți să-l lăudăm cu cântări, spre pomenirea Lui, că acesta cu dumnezeească cuviință a întărit în lume gândurile noastre, semnele cuielor pipăind și credință adevărată cercând și se roagă Mântuitorului să miluiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... aceeași. Invierea lui Hristos... Și psalmul 50. Apoi canonul praznicului cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. După peasna III, condacul și sedelnele dela mineiu. După a 6-a peasnă, condacul și icosul praznicului, svetilna praznicului.

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile pe 3. Stihira 1-a, din octoih, glasul 1.

Cela ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un atotputernic.

De două ori.

Să nu mă lepezi, Mântuitorul meu, pre mine, cel cuprins de lenea păcatului. Ridică-mi gândul spre pocăință și mă arată lucrător iscusit al viei Tale, dăruindu-mi plata cea din al unsprezecelea ceas și mare milă.

Mucenicina.

Acești ostași ai împăratului celui mare s'au împotrivit vitejește poruncilor tiranilor și au defăimat muncile, călcând toată înșelăciunea; și dupre vrednicie încununându-se, cer pentru noi dela Mântuitorul pace și mare milă.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Fiind ușile încuiate, înaintea ucenicilor stând Iisus, netemere și pace le-a dat. După aceea a zis Tomei: Pentruce nu crezi Mie că am înviat din morți? Adu-ți aicea mâna ta și o pune în coasta Mea și vezi că tu necrezând, toți au cunoscut patimile și învierea Mea și strigă împreună cu tine: Domnul meu, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Să lăudăm credincioșii neîncetat, împreună cu îngerii, pre Hristos, Cel ce a înviat a treia zi din mormânt și lumea împreună o a ridicat.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.

Toma pipăind coasta, Indurate, spre credință s'a suit și noi printr'însul, încă nu Te-am cunoscut pre Tine Dumnezeu.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Dai, o Mântuitorule, pace poporului Tău, după ce ai înviat din mormânt și lumea împreună o ai sculat din iad, atotputernice.

Slavă... Și acum... glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Fiind ușile încuiate, venit-ai Hristoase la ucenici. Atuncea Toma cu economie nu s'a aflat cu dânșii; că zicea: Nu voiu crede de nu voiu vedea și eu pre Stăpânul. De nu voiu vedea coasta, din care a ieșit sângele, apa, botezul. De nu voiu vedea rana, prin care s'a vindecat omul de rana cea mare. De nu voiu vedea că nu era ca un duh, ci trup și oase. Cela ce ai călcat moartea și pre Toma l-ai încredințat, Doamne, slavă Ție.

Troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna IV.

Marți a doua săptămână.

Seara la: Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

PIPĂEȘTE-MA, zis-a Tomei lubitorul de oameni, după ce a înviat din morți a treia zi și vezi mâinile Mele și ranele picioarelor și împungerea coastei și Mă cunoaște pre mine Dumnezeu neschimbat, închipuit dupre ființă în frământătură pământească, cu care și pătimirea am luat.

Se îndoia geamănul, văzând ranele picioarelor și pătrunderile mâinilor și era spăimântat de înfricoșata minune și cu mâna pipăind preacurata coastă și văzându-o, a arătat neamurilor că fără îndoială este scularea din mormânt cea de a treia zi.

Primesc mare bucurie, văzând, Mântuitorul meu, scularea Ta cea adevărată, din lucrurile cele cu îndrăzneală de care s'a învrednicit Toma a se atinge. Pentru aceasta pre Tine cel singuratic Te mărturisim Dumnezeu și om, Carele porți două lucrări firești ale acelora din care ești alcătuit.

Și dela Mineiu 3.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

Doamne, cu strălucirea cea nesuferită a Dumnezeirii Tale ai venit, ușile fiind încuiate și stând în mijlocul ucenicilor, le-ai descoperit coasta Ta și le-ai arătat semnele ranelor mâinilor și ale picioarelor Tale și risipind mâhnirea întristării, ai strigat de față: Precum vedeți întru Mine luarea trupului, o prieteni nu port fire de duh. Iar ucenicului, celui ce se îndoia, i-ai poruncit să se atingă cu frică, zicându-i: Ispitind

toate, vino şi mai mult nu te mai îndoi. Iar el simţind cu mâna fiinţa Ta cea îndoită, întru frică a strigat cu credinţă, fiind tras de credinţă: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile crucii, glasul 1.

Crucea s'a înfipt în locul căpăţânii şi a înflorit nouă nemurire din izvorul cel pururea curgător al coastei Mântuitorului.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Veniţi popoare să cântăm şi să ne închinăm lui Hristos, slăvind Invierea Lui cea din morţi, că acela este Dumnezeul nostru, Carele de înşelăciunea vrăjmaşului a mântuit lumea.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne.

Mucenicina.

O, cât este de bună neguţătoria voastră, Sfinţilor? Că sângele v'aţi dat şi cerurile aţi moştenit şi în scurtă vreme fiind ispitiţi, în veci vă veseliţi. Cu adevărat bună este neguţătoria voastră, că cele sărăcăcioase părăsind, aţi luat cele nestricăcioase şi cu Ingerii dănţuind, lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Atinge-te, Tomo, de coasta Mea cu mâna, zis-a Hristos şi vino, pipăie semnele cuielor, cu credinţă ispiteşte şi fii Mie credincios, ci nu necredincios. Iar Toma dacă s'a atins cu degetul de Stăpânul, tare a strigat: Tu eşti Dumnezeul meu şi Domnul, milostive, slavă Ţie.

Troparele, ecteniile şi otpustul.

Să ştim că Miercurea şi Vinerea punem întâiu stihirile Crucii, asemenea şi sedelnele. Pentrucă Domnul nostru întâiu s'a răstignit, apoi a înviat din morţi.

Miercuri a doua săptămână.

LA UTRENIE

După întâia stihologie, sedelnele crucii, glasul 1.

RĂSTIGNINDU-TE Tu, Hristoase, a pierit tirania, s'a călcat puterea vrăjmaşului; că nici înger, nici om, ci însuţi Tu, Doamne, ne-ai mântuit pre noi, slavă Ţie.

Isaac în munte s'a suit şi Iona întru adânc s'a pogorît; amândoi au închipuit patima Ta, Mântuitorule, unul adică legăturile şi junghierea, iar altul îngroparea şi vieaţa preaslăvitei Invierii Tale, Doamne, slavă Ţie.

Mucenicina.

Pentru durerile Sfinţilor, cari pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, şi vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei-crucii.

Cei ce am câştigat apărarea ta, Preacurată, şi ne izbăvim de rele cu rugăciunile tale, fiind păziţi în tot locul cu Crucea Fiu-

lui tău, toţi dupre datorie cu bună credinţă pre tine te slăvim.

După a doua stihologie, sedealna glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Atingându-se cu mâna de coasta ta cea nesuferită, Toma geamănul nu s'a ars cu atingerea, ci a rămas pipăind ranele mai cu amăruntul şi grăind către Cel ce S'a împuns cu sulita pentru noi: Tu eşti Domnul meu şi Dumnezeul meu, măcar de ai şi suferit patimă. De două ori.

Invierea lui Hristos .. şi psalmul 50. Canonul prazniculuí cu irmosul pre 8 şi al mineiului pre 4. După peasna 3-a condacul şi sedelnele dela mineiu.

LA LĂUDĂRI.

Stihira crucii, glasul 1.

Pre Tine, Carele pre lemn Te-ai răstignit şi viaţă nouă ne-ai dăruit, ca pre Mântuitorul şi Stăpânul, Te lăudăm neîncetat.

De două ori, apoi a învierii.

Cela ce iadul ai prădat şi pre om l-ai înviat cu Invierea Ta, Hristoase, învredniceşte-ne pre noi cu inimă curată să Te lăudăm şi să Te slăvim.

Mucenicina.

Pre voi, prea lăudaţilor Mucenici, nici supărarea, nici îmbulzeala, nici foamea, nici goana, nici bătăile, nici iuţimea fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor a vă despărţi de Dumnezeu n'au putut; ci mai vârtos pentru dragostea cea către Dânsul, ca şi cum aţi fi fost cu trupuri streine, v'aţi luptat şi firea aţi uitat, defăimând moartea; pentru aceasta dupre vrednicia ostenelilor voastre aţi luat şi plată şi moştenitori împărăţiei cerurilor v'aţi făcut. Deci, ca cei ce aveţi îndrăzneală către iubitorul de oameni Dumnezeu, cereţi lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea. A lui Anatolie.

Fiind uşile încuiate şi ucenicii adunaţi, a venit Mântuitorul unde erau adunaţi şi stând în mijlocul lor, a zis către Toma: Vino de Mă pipăie şi vezi semnele cuielor; tinde mâna ta şi te atinge de coasta Mea şi nu fii necredincios, ci cu credinţă mărturiseşte învierea Mea cea din morţi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

O, minune nouă! O, chip preaslăvit! Cum iarba nu s'a ars, mâna apostolului, cu focul Dumnezeirii.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Să ne sârguim şi noi, ca să ne sfinţim mâinile cu nelucrarea patimilor şi aşa să ne atingem de coasta Stăpânului.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Innoeşte-ţi, suflete, toate simţirile tale, spre privirea cea dumnezeească, că Hristos aşa voeşte a se săvârşi înnoirile.

Slavă... Şi acum... asemenea.

Vezi cu mintea schimbarea lumii şi-ţi împodobeşte cele dinlăuntru cu fapte bune, ca cu nişte frunze, suflete, şi te înfrumuseţează.

Şi cealaltă slujbă a utreniei.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna V.

Miercuri a doua săptămână.

Seara la Doamne strigat-am punem stihirile pe 6, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

NEPĂRĂSIND sânurile părinteşti, Te-ai arătat pre pământ purtător de trup, pentru milostivire, Hristoase, şi patimă şi moarte luând, ai înviat a treia zi şi prin uşile încuiate ai intrat înlăuntru ca un atotputernic. Pentru aceasta, Toma pipăind dumnezeească coasta Ta, bucurându-se, Domn şi făcător pre Tine Te-a slăvit.

Cu piroane Te-ai pironit pre cruce, cu suliţa în coastă Te-ai împuns, fiere ai gustat, Hristoase, moarte ai răbdat, în mormânt Te-ai pus ca un mort; iar ca un Dumnezeu ai sfărâmat legăturile iadului şi împreună ai înviat pre morţii cei din veac; şi încă peceţile nestricându-le, ucenicilor Tăi Te-ai arătat, încredinţând învierea Ta.

Paştile sunt praznicul cel de acum, Paştile cele de taină, Paştile cele dumnezeeşti, Paştile cele de mântuire, Paştile cele ce ne trec pre noi la vieaţa cea fără de moarte, Paştile cele ce împrăştie toată întristarea, Paştile cele ce dau ucenicilor dar de veselie; pentru aceasta Toma a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu eşti, Cel ce ai prădat împărăţiile iadului.

Şi dela Mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 4-lea.

O, prea slăvită minune! Necredinţa credinţă adevărată a rodit; că zicând Toma: de nu voiu vedea, nu voiu crede şi pipăind coasta, teologhisea pre Cel ce s'a întrupat; pre acelaşi Fiu al lui Dumnezeu L-a cunoscut că a pătimit cu trupul şi a propoveduit pre Dumnezeu Cel ce a înviat şi a strigat cu glas luminat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii 1, glasul 1.

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am izbăvit şi cu Învierea Ta din stricăciune ne-am mântuit, Doamne, slavă Ţie.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...
A apostolilor.

Alăuta Apostolilor cea prea bine întocmită, mişcându-se de Duhul Sfânt, a surpat jertfele urâţilor draci şi, binevestind pre unul Domnul, a izbăvit pre păgâni din înşelăciunea idolească şi i-a învăţat a se închina Treimii celei deofiinţă.

Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne...

Mucenicina.

Prea lăudaților Mucenici, pre voi nici pământul nu v'a ascuns, ci cerul v'a primit; deschisu-s'au vouă ușile raiului și fiind înlăuntru, de pomul vieții vă îndulciți; rugați-vă lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

O, prea slăvită minune! Fânul de foc atingându-se s'a păzit nears, că puind Toma mâna în coasta cea de foc a lui Iisus Hristos Dumnezeu, nu s'a aprins prin pipăire; că necredința sufletului lui o a prefăcut întru bună credință și cu căldură a strigat dintru adâncul sufletului: Tu ești Stăpânul și Dumnezeul meu, Cel ce ai înviat din morți, slavă Ție.

Troparul prazniculuĭ și otpustul.

Joi a doua săptămână.

LA UTRENIE

Troparul prazniculuĭ, după întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

PRE cruce Te-ai pironit viața tuturor și între morți Te-ai socotit Domnul cel fără de moarte; înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai sculat pre Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerești strigau către Tine, dătătorule de viață: Slavă dumnezeeștii patimii Tale, Hristoase; slavă învierii Tale; slavă plecăciunii Tale, unule iubitorule de oameni.

A apostolilor.

Înțelepților pescari ai lumii, cei ce dela Dumnezeu ați luat să fiți milostivi, rugați-vă și acum pentru noi cari strigăm: Doamne mântuește pre împărați și cetatea Ta și din răutățile ce ne încunjură izbăvește sufletele noastre, pentru Apostolii Tăi.

Mucenicina.

Pre Mucenicii lui Hristos să-i rugăm toți și toți să ne apropiem către dânșii cu credință, că aceștia se roagă pentru mântuirea noastră, aceștia izvorăsc darul tămăduirilor, aceștia gonesc taberile dracilor, ca niște păzitori ai credinții.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Proorocii mai 'nainte te-au vestit luminat, Fecioară, Maică a lui Dumnezeu și dumnezeeștii apostoli în lume te-au propoveduit și noi am crezut; pentru aceasta toți cu gând pravoslavnic cinstindu-te, te lăudăm pre tine și adevărat Născătoare de Dumnezeu pururea te numim.

După a doua stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Văzând coasta Mea, să nu-Mi mai fii necredincios, Cuvântul a strigat către Toma, cel ce nu credea; cu degetul atinge-te de

Mine şi cu mâna pipăeşte-Mă şi văzând semnele ranelor Mele, propovedueşte lumii Invierea Mea din mormânt, cea de vieaţă aducătoare. De două ori.

Invierea lui Hristos văzând...

Şi psalmul 50, apoi canonul praznicului, cu irmosul pre 8 şi al mineiului pre 4. După peasna 3-a condacul şi sedelnele dela mineiu. După a 6-a peasnă, condacul şi icosul praznicului, luminânda praznicului.

LA LĂUDĂRI.

Stihira învierii, glasul 1.

Plecăciunea Ta cea cu dumnezeească cuviinţă, slăvindu-o, Te lăudăm pre Tine, Hristoase; născutu-te-ai din Fecioară şi nedespărţit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om şi de voie ai răbdat răstignire, înviat-ai din mormânt ca dintr'o cămară ieşind, ca să mântuieşti lumea, Doamne slavă Ţie. De două ori.

A Apostolilor.

Pre Petru şi pre Pavel cu un glas să-i lăudăm; pre Luca, pre Mateiu, pre Marcu, pre Ioan, pre Andreiu, pre Toma, pre Vartolomeiu, pre Simon Cananitul, pre Iacov, pre Filip şi pre toată adunarea ucenicilor, dupre vrednicie să o lăudăm.

Mucenicina.

Veseliţi-vă, Mucenicilor, întru Domnul, că, cu bună luptă v'aţi nevoit; împăraţilor v'aţi împotrivit şi pre tirani aţi biruit; de foc şi de sabie şi de fiarele cele sălbatice, care vă mâncau trupurile voastre, nu v'aţi înfricoşat. Lui Hristos împreună cu îngerii înălţând cântare, cununi din ceruri aţi luat; rugaţi-vă să dăruiască lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Şi acum... glasul al 4-lea.

O, prea slăvită minune! Ioan pre pieptul Cuvântului s'a plecat, iar Toma s'a învrednicit a-i pipăi coasta; ci acela a scos de acolo înfricoşat adânc de teologhie, pre rânduiala întrupării; iar acesta s'a învrednicit a ne învăţa pre noi cele de taină; că pune înaintea noastră luminat dovedirile învierii Lui, strigând: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Mâhnirea patimilor şi viforul gândurilor, departe să se gonească; şi aşa va înflori primăvara credinţii.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Arătatu-Te-ai sfinţilor Tăi apostoli, Mântuitorule, uşile fiind încuiate, printr'înşii înoindu-ne nouă astăzi dumnezeescul Duh.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Pre Tine, Impăratul tuturor acum văzându-Te, nu cu ochii, ci cu dragostea inimii, Dumnezeu a fi crezându-Te, cu cântări Te slăvim.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

După opt zile dela scularea Ta, Iisuse împărate, unule născut Cuvinte al Tatălui, Te-ai arătat ucenicilor Tăi fiind uşile încuiate, pacea Ta dându-le lor şi necrezând ucenicul, semnele i-ai arătat: Vino de pipăie mâinile şi picioarele şi coasta Mea cea nestricăcioasă. Iar el crezând, a strigat către Tine: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Şi celelalte. Apoi otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna VII.

Joi a doua săptămână.

Seara la Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6. Şi cântăm stihirile, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cu veşmântul dreptăţii cel alb mai mult decât zăpada îmbrăcându-ne, să ne veselim în ziua aceasta a Paştilor, întru care Hristos ca un soare al dreptăţii, din morţi răsărind, pre noi pre toţi cu nestricăciune ne-a luminat.

Împărătească şi Doamnă şi a praznicelor praznic este ziua de acum, pre care o a făcut cu adevărat Domnul; întru aceasta precum cântă David, cu taină să ne veselim, popoare, că uşile fiind încuiate, pace a dăruit ucenicilor.

Necredinţa Tomei cea mântuitoare lumii, adeverează scularea lui Dumnezeu Cuvântului şi omului, din temniţa iadului, pipăind cu mare îndrăzneală ranele mâinilor şi ale picioarelor, spre încredinţarea lumii, cu dreapta cea osârduitoare.

Şi dela mineiu trei.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Fiind uşile încuiate, înaintea ucenicilor stând Iisus, netemere şi pace le-a dat. După aceea a zis Tomei: Pentruce nu crezi că am înviat din morţi? Adu-Ţi aicea mâna Ta şi o pune în coasta Mea şi vezi că tu necrezând, toţi au cunoscut patimile şi Invierea Mea şi strigă împreună cu tine: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile crucii, glasul 1.

Zid nestricat este nouă cinstită crucea Mântuitorului, că spre dânsa nădăjduindu-ne, ne mântuim toţi.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

A învierii:

Rugăciunile noastre cele de seara, primeşte-le sfinte Doamne, şi ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuţi eşti Cela ce ai arătat în lume Invierea.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne...

Mucenicina.

Pentru rugăciunile, Doamne, ale tuturor Sfinţilor şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pre noi ca un îndurat.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Atinge-te, Tomo, cu mâna de coasta Mea, zis-a Hristos, şi vino, pipăie semnele cuielor; cu credinţă ispiteşte şi-Mi fii credincios, iară nu necredincios. Iar Toma dacă s'a atins cu degetul de Stăpânul, tare a strigat: Tu eşti Dumnezeul meu şi Domnul, milostive, slavă Ţie.

Şi celelalte ale vecerniei şi otpustul.

Vineri a doua săptămână.

LA UTRENIE.

Troparul praznicului de trei ori. După întâia stihologie, sedealna crucii, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

LEMNULUI Crucii Tale ne închinăm, iubitorule de oameni, că pre dânsul pironindu-Te, Cel ce eşti vieaţa tuturor, raiul ai deschis tâlharului celui ce a venit la Tine cu credinţă, Mântuitorule, şi s'a învrednicit desfătării, mărturisindu-se Ţie: Pomeneşte-mă Doamne! Primeşte-ne ca pre acela şi pe noi cari strigăm: Greşit-am toţi, ci cu milostivirea Ta nu ne trece pe noi.

A învierii:

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii strejuindu-l, morţi s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat, care a vestit femeilor învierea; pre Tine Te slăvim, surpătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cela ce ai înviat din mormânt, la unul Dumnezeul nostru.

Mucenicina:

Intru Tine, lauda nevoinţei şi vrednicia cununelor, slăviţii purtători de chinuri s'au îmbrăcat, Doamne, că cu răbdarea bătăilor pre cei fărădelege au biruit şi cu putere dumnezeească din cer biruinţă au luat. Pentru rugăciunile lor dărueşte nouă, Dumnezeule, mare milă.

Slavă... Şi acum... a crucii:

Mieluşeaua cea neîntinată văzând pe Mielul şi Păstorul mort spânzurat pe lemn, plângând a zis, tânguindu-se ca o maică: Cum voiu suferi smerenia Ta cea mai pre sus de cuvânt, Fiul meu, şi patimile cele de voie, Dumnezeule prea bun?

După a doua stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Fericit eşti tu, cela ce ai pipăit ranele coastei celei prea bune, care a vindecat rana lui Adam cea prea mare şi ne-a solit fericirea cea neperitoare, nouă celor ce am crezut învierea Lui, prin singure cuvintele sfinţilor Apostoli.

Slavă... Şi acum... iar aceasta. Invierea lui Hristos şi psalmul 50. Canonul praznicului cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4. După peasna a 3-a, condacul şi sedealna dela mineiu şi a praznicului. După peasna a 3-a, condacul şi icosul praznicului, svetilna praznicului.

LA LĂUDĂRI.

Stihira crucii, glasul 1.

Prin crucea Ta, Hristoase, o

turmă și o adunare s'a făcut a îngerilor și a oamenilor. Cerul și pământul se veselesc, Doamne, slavă Ție.

A învierii:

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim învierea Ta.

Mucenicina:

Pre purtătorii de chinuri ai lui Hristos, veniți popoare, să-i cinstim cu cântări și cu laude duhovnicești, pre luminătorii lumii și propoveduitorii credinței, pre izvorul cel pururea curgător, din carele izvorăsc credincioșilor tămăduiri. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dărueste lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

Fiind ușile încuiate și ucenicii adunați, a venit Mântuitorul unde erau adunați și stând în mijlocul lor, a zis către Toma: Vino de Mă pipăie și vezi semnele cuielor. Tinde mâna ta și te atinge de coasta Mea, și nu fii necredincios, ci cu credință mărturisește învierea Mea cea din morți.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Răstignindu-Te, raiul ai deschis oamenilor, și pre cei morți împreună i-ai sculat, Cela ce ești viața noastră; și înviind, moartea ai prădat cu puterea Ta; și ai împreunat cu adevărat cele pământești cu cele cerești și ai umplut de nespusă veselie ceata apostolilor, Cuvinte al lui Dumnezeu, pace dându-le lor.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.

Stricăciunea s'a izgonit, nestricăciunea a înflorit, legătura cea de multă vreme s'a deslegat, cerurile, pământul și cele de pre pământ să se veselească, că a înviat Hristos; moartea s'a prădat, ziua cea veselă s'a arătat; și fiind ușile încuiate, înlăuntru ai intrat, dătătorule de viață, Doamne.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Astăzi în ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm veselindu-ne. Dătătorul de viață s'a sculat, iadul s'a prădat, ceata apostolilor bucurie a auzit, pipăit-a coasta Stăpânului Toma cel ce nu credea și pipăind, două firi a propoveduit.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Atinge-te Tomo de coasta Mea cu mâna, zis-a Hristos și vino, pipăie semnele cuielor; cu credință ispitește și-Mi fii credincios, iară nu necredincios. Iar Toma dacă s'a atins cu degetul de Stăpânul, tare a strigat: Tu ești Dumnezeul meu și Domnul, milostive, slavă Ție.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna VIII.

Vineri a doua săptămână.

Seara la Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6, glasul 1. Singur glasul.

UŞILE fiind încuiate şi Ucenicii adunaţi, ai intrat fără de veste, atotputernice Iisuse, Dumnezeul nostru şi stând în mijlocul lor, pace dându-le, i-ai umplut de Duhul Sfânt. Şi să aştepte le-ai poruncit şi nici cum să nu se depărteze de Ierusalim, până ce se vor îmbrăca cu putere de sus. Pentru aceasta strigăm către Tine: Luminarea şi Invierea şi pacea noastră, slavă Ţie.

După opt zile dela scularea Ta, Doamne, Te-ai arătat ucenicilor Tăi, în locul unde erau adunaţi şi strigând către dânşii: Pace vouă, ucenicului celui ce nu credea i-ai arătat mâinile şi preacurata coastă; iar el crezând, a strigat către Tine: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Toma, ce se zice geamăn, nu era cu dânşii când ai intrat, Hristoase, fiind uşile încuiate. Pentru aceasta n'a crezut cele ce ziceau ei către dânsul. Dar din necredinţă la credinţă adeverindu-l n'ai socotit cu nevrednicie, Bunule, a-i arăta lui preacurată coasta Ta şi ranele mâinilor şi ale picioarelor. Iar el pipăind şi văzând, Te-a mărturisit pre Tine a fi Dumnezeu, nu gol şi om nu obişnuit. Şi a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Şi dela mineiu 3.
Slavă... glasul al 6-lea.

Fiind uşile încuiate, venit-ai, Hristoase, la ucenici. Atunci Toma cu iconomie nu s'a aflat cu dânşii. Că zicea: Nu voiu crede, de nu voiu vedea şi eu pre Stăpânul. De nu voiu vedea coasta din care a ieşit sângele, apa, botezul. De nu voiu vedea rana, prin care s'a vindecat omul de rana cea mare. De nu voiu vedea că nu este ca un Duh, ci trup şi oase. Cela ce ai călcat moartea şi pre Toma l-ai încredinţat, Doamne, slavă Ţie.

Şi acum... glasul 1.

Pre ceea ce este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit şi pre Stăpânul l-a născut, uşa cea cerească, pre Maria Fecioara să o lăudăm. Cântarea celor fără de trupuri şi podoaba credincioşilor; că aceasta s'a arătat cer şi Biserică Dumnezeirii; aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat; pace a adus şi Impărăţia o a deschis. Pre aceasta dar având-o tărie credinţei, apărător avem pre Domnul, Cel ce s'a născut dintr'însa. Indrăznească dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu, că acesta va birui pre vrăjmaşi, ca un atotputernic.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile învierii, glasul 1.

Rugăciunile noastre cele de seara, primeşte-le, sfinte Doamne, şi ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuţi eşti Cela ce ai arătat în lume învierea.

Stih: Domnul a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins.

Incunjuraţi popoare, Sionul şi-l cuprindeţi pre dânsul şi daţi slavă într'însul, Celui ce a înviat din morţi; că acesta este Dumnezeul nostru, Carele ne-a mântuit pre noi de fărădelegile noastre.

Stih: Pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti.

Veniţi, popoare, să lăudăm şi să ne închinăm lui Hristos, slăvind Invierea Lui cea din morţi, că acesta este Dumnezeul nostru, Carele de înşelăciunea vrăjmaşului a mântuit lumea.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am izbăvit şi cu Invierea Ta din stricăciune ne-am mântuit, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Iubitorule de oameni, mare şi neasemănată este mulţimea îndurărilor Tale, că ai răbdat îndelung, de evrei fiind lovit cu palme preste obraz, de apostol pipăit şi de cei ce se leapădă de Tine mult ispitit. Cum Te-ai întrupat? Cum Te-ai răstignit, Cela ce eşti fără de păcat? Ci dă-ne nouă înţelegere, ca şi lui Toma, a striga Ţie: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

După: Sfinte Dumnezeule .. Preasfântă Treime. Şi după Tatăl nostru... Troparul glasul al 7-lea. Pecetluit fiind mormântul

Ecteniile şi otpustul.

Cade-se a şti, că canoanele cele pentru morţi ale glasului din octoih, în toate Sâmbetele ale acestor cincizeci de zile, se cântă la pavecerniţă, Vineri seara.

Sâmbătă a doua săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Troparul praznicului de 3 ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

MORMÂNTUL Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s'au făcut de strălucirea Ingerului se s'a arătat, carele a vestit femeilor Invierea; pre Tine Te slăvim surpătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cela ce ai înviat din mormânt, la unul Dumnezeul nostru.

Glas acelaşi.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Femeile mânecând au venit la mormânt şi vedere îngerească văzând s'au cutremurat; mormântul a strălucit vieaţă, minunea le-a spăimântat pre ele. Pentru aceasta mergând au vestit ucenicilor Invierea. Iadul a prădat Hristos, ca Cel ce este unul tare şi puternic şi pre cei stricaţi i-a sculat pre toţi, frica osândirii deslegând cu puterea Crucii.

Slavă... Şi acum... Glas acelaşi.

Gavriil zicând ţie Fecioară bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine

sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău; slavă Celui ce s'a sălășluit întru tine, slavă celui ce a ieșit din tine, slavă Celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pentru frica evreilor, fiind ascunși ucenicii și în Sion adunați, ai intrat la dânșii, Bunule, și fiind ușile încuiate, ai stătut în mijlocul lor, bucurie făcându-le și le-ai arătat lor mâinile și ranele preacuratei Tale coaste, zicând către ucenicul cel ce nu credea: Adu-ți mâna ta și ispitește, că însumi Eu sunt, Cel ce am pătimit pentru tine.

Slavă... Și acum... iar aceasta. Invierea lui Hristos... psalmul 50. Canonul praznicului cu irmosul pe 6, al hramului Sfântului pe 4 și al mineiului pe 4. După peasna a 3-a, condacul și sedealna mineiului. Slavă... Și acum... a praznicului. După peasna a 6-a, condacul și icosul praznicului.

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile învierii pe 4, glasul 1.

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim Invierea Ta.

Cela ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un puternic a toate.

Cela ce iadul ai prădat și pre om l-ai înviat cu învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pre noi cu inimă curată, să Te lăudăm și să Te slăvim.

Plecăciunea Ta cea cu dumnezeească cuviință slăvindu-o, Te lăudăm pre Tine, Hristoase; născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr'o cămară ieșind, ca să mântuești lumea, Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... glasul al 6-lea.

După opt zile dela scularea Ta, Iisuse Impărate, unule născut Cuvinte al Tatălui, Te-ai arătat ucenicilor Tăi, fiind ușile încuiate pacea Ta dându-le lor; și necrezând ucenicul, semnele i-ai arătat: Vino de pipăie mâinile și picioarele și coasta Mea cea nestricăcioasă. Iar el crezând, a strigat către Tine: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Precum după înfricoșată scularea Ta cea din mormânt, dătătorule de viață Hristoase, pecețile gropii nu le-ai stricat, așa ușile fiind încuiate ai intrat la preaslăviții Tăi apostoli, bucurie făcându-le și Duhul Tău cel drept dându-le lor, pentru mila cea nemăsurată.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.

Toma, cel ce se cheamă și geaman, încă nu venise când

Te-ai arătat Tu, Doamne, ucenicilor, pentru aceasta nu credea învierii Tale. Şi celor ce Te văzuseră pre Tine, a strigat: De nu voiu pune degetul meu în coasta Lui şi în ranele cuielor, nu voiu crede că s'a sculat.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Precum voeşti, pipăeşte-Mă, Hristos a strigat către Toma: Bagă-ţi mâna şi Mă cunoaşte, că oase am şi trup pământesc şi nu fii necredincios; ci împreună cu ceilalţi încredinţează-te. Iar el a strigat: Dumnezeul meu şi Domnul Tu eşti, slavă Învierii Tale.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a stătut înaintea lor Mântuitorul, unde erau adunaţi, şi pace dându-le a strigat către Toma: Vino, apostole, pipăie mâinile, întru care au înfipt cuiele. O, bună necredinţă a Tomei! Că inimile credincioşilor la cunoştinţă le-a adus şi cu frică a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Şi cealaltă slujbă a utreniei şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul praznicului, peasna 9. Prochimenul şi Apostolul, caută la Faptele Apostolilor cap. 5, vers. 21. Evanghelia dela Ioan cap. 6, vers. 14.

Chinonicul: Laudă Ierusalime pe Domnul...

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmpla Sfântul şi marele mucenic Gheorghe, sau Sfântul Apostol Ioan Teologul în Dumineca Mironosiţelor, sau a Slăbănogului, sau a Samarinencei, sau a Orbului, Sâmbătă la vecernia cea mică punem stihirile Invierii 4. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu. La stihoavnă o stihiră a Invierii şi ale Sfântului cele dela stihoavna vecerniei celei mari cu stihurile lor. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu. Troparul Invierii şi al Sfântului. Ectenia mică şi otpustul. La vecernia cea mare: catisma după obiceiu. La Doamne strigat-am, punem stihirile Invierii trei, ale praznicului trei şi ale Sfântului 4. Slava praznicului, Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu a glasului. Vohod şi parimiile Sfântului. La litie stihira hramului şi ale Sfântului; Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. La stihoavnă o stihiră a Invierii şi ale Paştelor. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. La utrenie: troparele Invierii şi al Sfântului după obiceiu. După catisme. sedelnele Invierii cu bogorodicina lor. După polieleu, sedelnele Sfântului toate câte odată; Slava... cea după polieleu Şi acum .. a Născătoarei de Dumnezeu. Treptele şi Evanghelia Invierii. Invierea lui Hristos văzând... de trei ori, şi stihira Invierii, canonul Paştilor cu irmosul pe 6 şi al Sfântului pe 4 şi al Dumineii pe 4; şi cântăm canonul Dumineii aşa: La fiecare peasnă un tropar al Invierii şi al praznicului, (Adică al Slăbănogului, sau al Samarinencei, sau al Orbului) unul, Slavă a Treimii. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu. Catavasie: Ziua Invierii... După peasna a 3-a condacul, icosul şi sedealna Sfântului; Slavă... Şi acum...

a praznicului. După peasna a 6-a condacul și icosul praznicului. La peasna a 9-a, Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm. Svetilna Paștilor... Slavă... a Sfântului. Și acum... a praznicului. La Lăudări: Stihirile învierii 4, și ale Sfântului 4, cu cea de Slavă... și cu Stihurile lui. Slavă... a praznicului, Și acum: Prea binecuvântată ești, Slavoslovia cea mare și celelalte, și stihira Evangheliei. La Liturghie: Fericirile glasului pe 4, ale Dumineci peasna 3-a pe 4, și ale Sfântului peasna a 6-a pe 4, Apostolul și Evanghelia, și Chinonicul întâiu al praznicului, apoi al Sfântului.

Însă să știi că Sf. Ioan Evanghelistul se începe din această Sâmbătă a doua după Paști și se suie până în Duminica a șaptea după Paști; și în Duminica Samarinencei se lasă slujba înjumătățirei, când se întâmplă și Sfântul mucenic Gheorghe, sau sfântul Ioan Teologul.

DUMINECA A TREIA DUPĂ PAŞTI

A SFINTELOR FEMEI MIRONOSIŢE ŞI A DREPTULUI IOSIF.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile învierii pe 4, glasul al 2-lea.

Şi cântăm acestea:

Celui mai 'nainte de veci din Tatăl născut...

Hristos Mântuitorul nostru pironindu-se pre Cruce...

Cu Arhanghelii să lăudăm Invierea lui Hristos...

Altă stihiră a lui Anatolie:

Pre Tine, Stăpânul Cel ce Te-ai răstignit...

Caută-le acestea toate la vecernia cea mare.

Slavă... glasul al 2-lea.

PENTRU CE amestecaţi miriruri cu lacrămi, o ucenițe? Piatra s'a răsturnat, mormântul s'a deşertat; vedeţi stricăciunea călcată de vieaţă, peceţile mărturisind arătat, strejarii celor neplecaţi greu dormind, firea cea muritoare s'a mântuit prin trupul lui Hristos Dumnezeu; iadul se tânguieşte. Deci alergând cu bucurie spuneţi apostolilor, că Hristos, Cel ce a omorît moartea, întâiu născutul din morţi, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, Dogmatica lui Studit, glasul acelaşi:

O, prea mare taină! Văzând minunile, propoveduesc Dumnezeirea, că Emmanuil uşile firii le-a deschis ca un iubitor de oameni, iar încuietorile fecioriei nu le-a rupt ca un Dumnezeu, ci aşa din pântece a ieşit precum prin auzire a intrat; aşa s'a întrupat precum s'a zămislit. Fără patimă a întrat şi negrăit a ieşit, dupre cum zice Proorocul: Uşa aceasta încuiată va fi şi nimenea nu va trece printr'însa, fără numai însuşi Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce are mare milă.

Lumină lină... şi prochimenul: Domnul a împărăţit: cu stihirile. Apoi: Invredniceşte-ne, Doamne...

LA STIHOAVNĂ.

Stihiria învierii, glasul al 2-lea.

Invierea Ta, Hristoase Mân-

tuilorule, toată lumea a luminat şi a chemat făptura sa, întru tot puternice Doamne, slavă Ţie.

Şi acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul acelaşi. Podobie Când de pre lemn... Stih: Pomeni-voiu numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Tuturor scârbiţilor bucurie şi asupriţilor folositoare şi flămânzilor hrană, străinilor mângâiere şi toiag orbilor, bolnavilor cercetare, celor neputincioşi acoperemânt şi sprijin şi celor sărmani ajutătoare tu eşti, Preacurată Maica Dumnezeului celui prea înalt; grăbeşte, rugămu-ne, să se mântuiească robii tăi.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechea ta.

Toată fărădelegea neapărat, tot păcatul fără opreală am făcut eu ticălosul; vrednic sunt a toată osândirea; ci pricini de pocăinţă dă-mi, Fecioară, ca să mă arăt acolo neosândit; că pre tine te aduc rugătoare, pre tine te chem folositoare, să nu mă ruşinezi, dumnezeească Mireasă.

Stih: Feţii tale se vor ruga bogaţii poporului.

Altă scăpare către Făcătorul şi Stăpânul nu avem, fără numai pre tine, Curată dumnezeească Mireasă; să nu ne lepezi pre noi dela folosinţa ta cea caldă, nici să ne ruşinezi pre cei ce alergăm cu dragoste subt acoperemântul tău; Maica Dumnezeului nostru, grăbeşte şi ne dă nouă ajutorul tău şi de mânia aceasta de acum, mântueşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Mironosiţele de dimineaţă mânecând şi la mormântul Tău cu sârguinţă ajungând, Te căutau pre Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme prea curat trupul Tău şi din cuvintele îngerului învăţându-se, semne făcătoare de bucurie Apostolilor au vestit, că a înviat începătorul mântuirii noastre, moartea prădând şi lumii dăruind viaţă veşnică şi mare milă.

Acum liberează... Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Troparele, caută la vecernia cea mare. Ectenia şi otpustul.

TOT IN ACEASTĂ ZI.

LA VECERNIA CEA MARE.

Hristos a înviat... de trei ori, dupre obiceiu şi psalmul 103. Apoi catisma toată. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm stihirile învierii, glasul al 2-lea.

CELUI mai 'nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului, Celui întrupat din Fecioara Maria, veniţi să ne închinăm, că crucea răbdând îngropării s'a dat, precum însuşi

a voit; şi înviind din morţi, m'a mântuit pre mine, omul cel rătăcit.

Hristos Mântuitorul nostru pre Cruce fiind pironit, a şters zapisul cel ce era asupra noastră şi stăpânirea morţii a stricat, să ne închinăm scularii Lui celei de a treia zi.

Cu Arhanghelii să lăudăm Învierea lui Hristos, că Acesta este izbăvitorul şi Mântuitorul sufletelor noastre şi întru slavă înfricoşată şi întru putere tare, iarăşi va să vie să judece lumea pe care a zidit-o.

Alte stihiri ale lui Anatolie.

Pre Tine, Stăpânul Cel ce Te-ai răstignit şi Te-ai îngropat, Ingerul Te-a propoveduit şi a zis femeilor: Veniţi de vedeţi unde a zăcut Domnul; că a înviat precum a zis, ca un puternic a toate. Pentru aceasta ne închinăm Ţie unuia fără de moarte, dătătorule de vieaţă Hristoase, miluieşte-ne pre noi.

Cu Crucea Ta ai stricat blestemul lemnului, cu îngroparea Ta ai omorît stăpânirea morţii şi cu scularea Ta ai luminat neamul omenesc; pentru aceasta strigăm Ţie: Făcătorule de bine Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Deschisu-s'au Ţie, Doamne, cu frică porţile morţii şi portarii iadului văzându-Te s'au spăimântat; că porţile cele de aramă le-ai sfărîmat şi încuietorile cele de fier le-ai zdrobit şi ne-ai scos pre noi din întunerec şi din umbra morţii şi ai rupt legăturile noastre.

Laudă de mântuire cântând, din guri glas să înălţăm, veniţi toţi în casa Domnului, să cădem grăind: Cela ce pre lemn Te-ai răstignit şi din morţi ai înviat şi eşti în sânurile Tatălui, curăţeşte păcatele noastre.

Apoi stihirile samoglasnice ale mironosiţelor, a lui Anatolie, glasul al 2-lea.

Mironosiţele femei la mânecare adâncă miresme luând, la mormântul Domnului au venit şi cele ce nu se nădăjduiau aflând, cu bună cucernicie gândeau de răsturnarea pietrei şi una către alta zicea: Unde sunt peceţile gropii? Unde este streaja lui Pilat şi întărirea cea cu deadinsul? Şi un înger strălucit s'a făcut vestitor femeilor celor ce nu se pricepeau şi a zis către dânsele: Ce căutaţi cu plângere pre Cel ce este viu şi a înviat neamul omenesc? Sculatu-s'a din morţi Hristos, Dumnezeul nostru, ca un atotputernic, dăruind nouă tuturor nestricăciune şi vieaţă, luminare şi mare milă.

A lui Cumula.

Pentruce amestecaţi miruri cu lacrămi, o ucenice? Piatra s'a răsturnat, mormântul s'a deşertat, vedeţi stricăciunea călcată de vieaţă, peceţile mărturisind arătat, pre strejarii celor neplecaţi greu dormind, firea cea muritoare s'a mântuit prin trupul lui Hristos Dumnezeu, iadul se tân-

gueşte. Deci, alergând cu bucurie spuneţi Apostolilor, că Hristos, Cel ce a omorît moartea, întâiul născut din morţi, va merge mai 'nainte de voi în Galileea.

Mironosiţele de dimineaţă venind şi la mormântul Tău cu sârguinţă ajungând, Te căutau pre Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău, şi din cuvintele îngerului învăţându-se, semne îmbucurătoare au vestit Apostolilor, că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând şi lumii dăruind viaţă veşnică şi mare milă.

Slavă... glasul al 6-lea, a lui Cosma monahul.

Mironosiţele femei la mormântul Tău ajungând şi peceţile gropii văzând şi neaflând preacurat trupul Tău, tânguindu-se cu sârguinţă au venit, zicând: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pre mortul cel gol şi cu smirnă uns, pre Cel ce este unul mângâierea Maicii Sale? O, cum S'a omorît Cel ce a înviat morţii! Cum S'a îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci scoală-Te, Mântuitorule, a treia zi ca Cel ce însuţi eşti puternic, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea.

Trecut-a umbra legii şi Darul a venit; că, precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut şi Fecioară ai rămas; în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţii; în locul lui Moisi, Hristos mântuirea sufletelor noastre.

Vohod: Lumină lină:

Prochimenul zilei: Domnul a împărăţit...

La Litie, stihirile, glasul 1, singur glasul.

Femei mironosiţe, ce aţi venit la mormânt? Ce căutaţi pre Cel viu între cei morţi! A înviat Domnul, îndrăzniţi, strigat-a Îngerul.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău şi pre acesta neaflându-l, se mirau între sine, neştiind învierea. Ci a stătut înaintea lor îngerul şi a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Venit-au la mormânt Magdalena şi cealaltă Marie, căutând pre Domnul şi au văzut pre înger ca un fulger şezând pre piatră şi a zis către dânsele: Ce căutaţi pre Cel viu cu cei morţi? A înviat, precum a zis, în Galileea Îl veţi afla pre El. Către Carele să strigăm: Cela ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... glasul al 6-lea.

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus şi l-a pus pre el în mormântul cel nou al său, că i se cădea Lui să iasă din mormânt ca dintr'o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morţii şi ai deschis oamenilor uşile Raiului, slavă Ţie.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Făcătorul și izbăvitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieșind, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâiu pre Adam l-a izbăvit; pentru aceasta ție, preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat strigăm fără tăcere, ca îngerul: Bucură-te; bucură-te, Stăpână, folositoarea și acoperemântul și mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 2-lea.

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura sa, întru tot puternice Doamne, slavă Ție.

Apoi stihirile Paștilor cu stihurile lor dupre cel slavonesc; iar dupre cel grecesc, stihurile învierii.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat.

Prin lemn, Mântuitorule, ai stricat blestemul lemnului. Puterea morții cu îngroparea Ta o ai omorît și ai luminat neamul nostru cu scularea Ta. Pentru aceasta strigăm Ție: Dătătorule de viață Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Stih: Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

Pre Cruce arătându-Te, Hristoase, pironit ai schimbat frumusețea făpturilor și fără omenie ostașii arătându-se, cu sulița coasta Ta au împuns. Iar evreii au cerut să pecetlească mormântul, neștiind puterea Ta. Ci, Cela ce pentru îndurarea milostivirilor Tale ai primit îngropare și a treia zi ai înviat, Doamne, slavă, Ție.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Dătătorule de viață Hristoase, suferit-ai patimă de voie pentru cei morți; și în iad pogorîndu-Te ca un puternic, pre cei ce așteptau acolo venirea Ta, i-ai răpit ca dintr'o mână puternică și Raiul în locul iadului le-ai dăruit să locuiască. Pentru aceasta și nouă celor ce slăvim scularea Ta cea de a treia zi, dăruiește-ne iertare păcatelor și mare milă.

Slavă... glasul al 5-lea.

Pre Tine, Cela ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, pogorîndu-Te de pre lemn Iosif cu Nicodim și văzându-Te mort, gol, neîngropat, plângere cu umilință luând și tânguindu-se a zis: Vai mie, prea dulce Iisuse pre Carele cu puțin mai nainte văzându-Te soarele pre Cruce răstignit, cu întunerec s'a îmbrăcat și pământul de frică s'a clătit și catapeteasma bisericii s'a rupt. Ci iată că te văd acum pre Tine supuindu-Te morții de voie pentru mine. Cum te voiu îngropa, Dumnezeul meu? Sau cum Te voiu înfășura cu giulgiuri? Sau cu ce mâini mă voiu atinge de trupul Tău cel nestricat? Sau ce cântări voiu cânta ducerii Tale de aicea, Indurate? Slăvesc patimile Tale; cu cântări laud îngroparea Ta,

împreună şi învierea, strigând: Doamne, slavă Ţie.

Şi acum...

Ziua învierii şi să ne luminăm cu prăznuirea...

Şi Hristos a înviat, odată şi după Tatăl nostru... Troparul: Născătoare de Dumnezeu... de trei ori; Binecuvântarea pâinilor şi obişnuita citire la tâlcuirea Faptelor Sfinţilor Apostoli.

Spre ştiinţă: De se va întâmpla să nu fie priveghere: La Doamne strigat-am... se cântă stihirile învierii 4 şi ale mironosiţelor cu cele dela litie pe 6. Vohod, prochimenul zilei. La stihoavnă: stihira învierii şi stihirile Paştelor, Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea. Pre Tine, Cela ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină... Şi după Tatăl nostru... şi troparele:

Troparul, glasul al 2-lea.

Când Te-ai pogorît la moarte, Cela ce eşti viaţa cea fără de moarte, atuncea iadul ai omorît cu strălucirea Dumnezeirii şi când ai înviat pre cei morţi din cele dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Slavă...

Iosif cel cu bun chip de pre lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme în mormânt nou îngropându-l l-a pus; ci a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Şi acum...

Mironosiţele femei, stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Mirurile morţilor sunt binecuvenite, dar Hristos putrejunii S'a arătat strein. Ci strigaţi: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Şi otpustul.

La polunoştniţă se cântă canonul Sfintei Treimi din octoih, dupre obiceiu.

Duminecă, a treia săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparele ce s'au scris mai sus. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

PIATRA mormântului neoprind a se pecetlui, pre piatra credinţei, când ai înviat o ai dăruit tuturor, Doamne, slavă Ţie.

Slavă...

Sânul cel preacurat nedeşertându-l între cele de sus, îngropare şi înviere pentru toţi ai luat, Doamne, slavă Ţie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat, pre Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Mironosiţele de dimineaţă venind şi mormântul deşert văzând,

Apostolilor au zis: Putrejunea o a stricat cel Puternic şi pre cei din iad i-a scos din legături; propoveduiţi cu îndrăzneală, că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruindu-ne nouă mare milă.

Slavă...

Miresmele cele de îngropare femeile aducând, prin taină au venit, mânecând la mormânt, temându-se de urgia evreească şi mai înainte văzând întărirea cea cu ostaşi. Dar firea cea slabă a biruit pre cea bărbătească; că, gândul cel milostiv a plăcut lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu cuviinţă strigau: Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne mântuieşte pre noi pentru numele Tău.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea proslăvită eşti, Născătore de Dumnezeu Fecioară, pre tine te lăudăm, că prin crucea Fiului tău s'a surpat iadul şi moartea s'a omorît şi cei morţi am înviat şi vieţii ne-am învrednicit; Raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim pre Hristos Dumnezeul nostru, ca pre cel puternic şi unul mult milostiv.

Şi îndată citirea.

Şi: Fericiţi cei fără prihană... Soborul cel îngeresc... Apoi:

Ipacoi, glasul al 2-lea.

După patimă mergând femeile la mormânt, ca să ungă trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt şi s'au spăimântat, că glas au auzit dela dânşii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Apoi treptele.

ANTIFONUL 1, glasul al 2-lea.

Spre cer ridic ochii inimii mele la Tine, Mântuitorule, mântuieşte-mă cu strălucirea Ta.

Miluieşte-ne pre noi, cei ce-Ţi greşim Ţie mult în tot ceasul, o Hristosul nostru! Şi ne dă chipuri mai înainte de sfârşit să ne pocăim.

Slavă... Şi acum...

Sfântului Duh a împărăţi se cuvine, a sfinţi şi a mişca făptura, că Dumnezeu este deofiinţă cu Tatăl şi cu Cuvântul.

ANTIFONUL al 2-lea.

De n'ar fi că Domnul era întru noi, cine ar fi îndestulat întreg a se păzi de vrăjmaşul, împreună şi de ucigaşul de om?

Dinţilor lor nu da, Mântuitorule, pre robul Tău, că în chipul leului se pornesc asupra mea vrăjmaşii mei.

Slavă... Şi acum...

In Sfântul Duh este începătoria vieţii şi cinstea, că toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întăreşte, împreună le păzeşte cu Tatăl şi cu Fiul.

ANTIFONUL al 3-lea.

Cei ce nădăjduiesc în Domnul se aseamănă muntelui celui sfânt, cari nicidecum nu se clătesc de bântuelile lui veliar.

Intru fărădelegi mâinile sale

să nu-şi tindă, cari dumnezeeşte vieţuiesc. Că nu va lăsa Hristos toiagului soarta sa.

Slavă... Şi acum.

Prin Duhul Sfânt izvorăşte toată înţelepciunea, de aicea este Darul apostolilor, şi cu daruri de biruinţă se încununează Mucenicii şi Proorocii văd.

Prochimen, glasul al 2-lea.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca care ai poruncit şi adunare de popoare Te va înconjura.

Stih: Doamne, Dumnezeul meu, întru Tine am nădăjduit.

Apoi: Toată suflarea, Evanghelia învierii, a treia; Invierea lui Hristos. de trei ori şi psalmul 50.

CANOANELE:

Al Paştilor cu irmosul pe 4 şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2. Canonul Paştilor.

Peasna I-a, glasul 1, irmos.

Ziua învierii să ne luminăm, „popoare, Paştile Domnu-„lui, Paştile; că din moarte la „viaţă şi de pre pământ la Cer, „Hristos Dumnezeu ne-a trecut „pre noi, cei ce-l cântăm cântare „de biruinţă.

Să ne curăţim simţirile şi să vedem pre Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a învierii şi bucuraţi-vă zicând, luminat să-L auzim, cântându-l cântare de biruinţă.

Cerurile dupre cuviinţă să se veselească şi pământul să se bucure şi să prăznuiască lumea cea văzută toată şi cea nevăzută că Hristos S'a sculat, veselia cea veşnică.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Hotarul morţii l-ai stricat, născând pre Hristos, viaţa cea veşnică, Carele a răsărit astăzi din mormânt, Fecioară cu totul fără prihană şi lumea a luminat.

Văzând pre Fiul tău şi Dumnezeu a înviat, bucură-te împreună cu apostolii, de Dumnezeu cu daruri dăruită, Curată, ceea ce ai luat mai întâiu aceasta, bucură-te, ca ceea ce eşti pricina bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Alt Canon al Duminecei mironosiţelor pe care îl punem pre 8. Facere a lui Andrei Criteanul.

Peasna I, glasul al 2-lea, irmos:

CÂNTAREA lui Moisi luând, strigă suflete: Ajutor şi a-„coperitor s'a făcut mie spre „mântuire, Acesta este Dumne-„zeul meu şi-L voiu proslăvi „pre El.

Răstignitu-Te-ai cu trupul, Cela ce eşti fără de patimă, dupre firea Tatălui; împunsu-Te-ai în coastă, izvorînd lumii Sânge şi Apă. Tu eşti Dumnezeul nostru, pre Tine Te slăvim.

Crucea Ta o cinstesc şi îngroparea o slăvesc, Bunule, şi laud şi mă închin învierii Tale şi strig: Tu eşti Dumnezeul nostru, pre Tine Te slăvim.

De ai şi gustat fiere, Cela ce

ești dulceața bisericii, dar ai izvorît nouă nestricăciune din coasta Ta; Tu ești Dumnezeul nostru, pre Tine Te slăvim.

Socotit ai fost Mântuitorule cu morții, Cela ce ai sculat pre cei morți; gustat-ai stricăciune și stricăciune nici cum n'ai cunoscut. Tu ești Dumnezeul nostru, pre Tine Te slăvim.

Să se veselească Sionul, să se bucure și cerul; Hristos a înviat ridicând pre cei morți, cari Il laudă pre Dânsul cu cântări. Tu ești Dumnezeul nostru, pre Tine Te slăvim.

Cu giulgiuri înfășurând Iosif trupul Tău, Hristoase, în mormânt Te-a pus pre Tine mântuirea noastră și pre cei morți ca un Dumnezeu, i-ai înviat.

Venind mai înainte de dimineață femeile, au văzut pre Hristos și către dumnezeeștii ucenici au strigat: Adevărat a înviat Hristos, veniți împreună cu noi să-L lăudăm pre Dânsul.

Slavă...

Preasfântă Treime, Dumnezeire una, unime fără de început, Părinte și Fiule și dumnezeescule Duh, mântuiește lumea; că Tu ești Dumnezeul nostru, pre Tine Te slăvim.

Și acum...

Blestemul cel de demult l-ai deslegat, Curată, în pântecele tău odrăslind nouă binecuvântare și prunc născând: că Acesta este Dumnezeu, măcar de și poartă trup.

Catavasie: Ziua învierii...

Peasna III, irmos:

VENIȚI să bem băutură nouă, nu făcută din piatră stearpă „cu minuni, ci din izvorul ne„stricăciunii; din Hristos Cel ce „a izvorît din mormânt, întru „Carele ne întărim.

Acum toate s'au umplut de lumină și cerul și pământul și cele dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura învierea lui Hristos, întru care s'a întărit.

Ieri m'am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu. Răstignitu-m'am ieri împreună cu Tine, însuți împreună mă preaslăvește, Mântuitorule, întru Impărăția Ta.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

La vieața cea nestricăcioasă mă întorc astăzi, prin bunătatea Celui ce S'a născut din tine, Curată, și tuturor marginelor lumină a strălucit.

Pre Dumnezeu, pre Carele ai născut cu trup, văzându-L înviat din morți precum a zis, dăntuiește Curată și pre Acesta ca pre un Dumnezeu slăvește-L prea cinstită.

Alt irmos:

Pre mine, cel sterp la minte, „arată-mă aducător de roadă, „Dumnezeule, lucrătorule al ce-

„lor bune şi săditorule al celor „cuvioase, cu milostivirea Ta.

Palmele pre cruce Ţi-ai pironit, Iisuse şi toate neamurile din înşelăciune adunând, spre cunoştinţa Ta le-ai chemat, Mântuitorule.

Norodul jidovesc a strigat către Pilat: Slobozeşte nouă pre tâlharul cel făcător de rele; ridică, ridică, răstigneşte pre cel fără de păcat.

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, s'a întunecat lumina, pământul s'a cutremurat şi din mormânturi mulţi morţi s'au sculat, de frica puterii Tale.

Stând înaintea crucii Mieluşeaua Ta, Iisuse, cu plângere a strigat: Unde mergi, Fiule? Unde Te duci, Mielule? Cela ce Te-ai junghiat pentru toţi.

Inchinu-mă crucii Tale, laud şi îngroparea, cinstesc patimile şi cuiele mâinilor şi suliţa, Iisuse, şi învierea Ta.

Inviata-i, Iisuse, prădatu-s'a vrăjmaşul, Adam împreună cu Eva s'au izbăvit din legături şi din stricăciune, cu învierea Ta.

Inviind Tu, Hristoase, s'au sfărîmat încuietorile şi uşile iadului şi lanţurile morţii s'au deslegat îndată de frica puterii Tale.

De Dumnezeu primitorule Iosife, vino de stai împreună cu noi strigând: Inviat-a Iisus Mântuitorul, Cel ce a sculat pre Adam, pentru milostivirea Sa.

Să se bucure cu noi cei doisprezece ucenici, împreună cu purtătoarele de mir femei, cu Iosif şi cu ceilalţi ucenici şi ucenite ale lui Hristos.

Slavă...

Tatălui împreună şi Fiului şi Duhului celui drept, firei celei una mă închin şi o laud dupre ipostase despărţită şi dupre fiinţă unită.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericită eşti, Curată, ceea ce eşti din rădăcina lui Iessè, din carea toiagul şi floarea Hristos, dupre trup, pentru noi a odrăslit.

Condacul Paştilor.

De Te-ai şi pogorît în mormânt, Cela ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând purtătoarelor de mir femei: Bucuraţi-vă! Şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuţi sculare.

Icos:

Pre Soarele cel mai 'nainte de soare, Carele a apus oarecând în mormânt, mers-au mai 'nainte de către ziuă, căutându-L ca pre o zi, purtătoarele de mir femei şi una către alta au strigat: O prietenelor, veniţi cu miresme să ungem trupul cel de vieaţă purtător şi îngropat, trupul cel ce a înviat pre Adam cel căzut, carele

zace în mormânt. Să mergem, să ne sârguim ca și Magii și să ne închinăm și să aducem miruri, în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu este înfășurat și să plângem și să strigăm: O Stăpâne! Scoală-Te, Cela ce dai celor căzuți sculare.

Sedelnele, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme au adus femeile cu căldură la mormânt, Mântuitorule, și de strălucirea îngerului cu sufletele s'au bucurat și pre Tine Dumnezeu a toate Te-a propoveduit și ucenicilor a strigat: Adevărat a înviat din mormânt viața tuturor.

Slavă... Și acum... același glas și podobie.

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosițele, se bucură, că praznic deobște, împreună cu dânsele prăznuiesc, spre slava și cinstea învierii Tale; și printr'înșii strigăm către Tine, Iubitorule de oameni: Dă poporului Tău mare milă.

Peasna IV, irmos:

LA dumnezeeasca streajă de Dumnezeu grăitorul Ava-„cum să stea împreună cu noi „și să arate pre îngerul cel pur-„tător de lumină, carele a grăit „cu mare glas: Astăzi este mân-„tuirea lumii că a înviat Hristos „ca cel atotputernic.

Parte bărbătească, ca cel ce a deschis pântecele cel fecioresc, fost-a Hristos; iar ca un om mielușel S'a chiemat și fără prihană, că n'a suferit stricăciune; Paștile noastre și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S'a numit.

Ca un miel de un an, cea binecuvântată de noi cununa Hristos, de voie pentru toți S'a jertfit, Paștile cele curățitoare și iarăși din mormânt, cel frumos, Soarele dreptății nouă ne-a strălucit.

Al lui Dumnezeu Părinte David, înaintea chivotului umbrei a săltat jucând, iar noi poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeește, că a înviat Hristos ca cel atotputernic.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce a zidit pre Adam, strămoșul tău, Curată, S'a zidit din tine și cu moartea Sa a stricat astăzi moartea, care s'a pricinuit prin acela și pre toți a luminat cu dumnezeeștile raze ale învierii.

Pre Hristos, pre Carele L-ai născut, văzându-L astăzi frumos strălucind din morți, Curată, ceea ce ești bună și fără prihană între femei și frumoasă, spre mântuirea tuturor slăvește-L împreună cu apostolii, bucurându-te.

Alt irmos:

Nașterea Ta cea din Fecioară „Proorocul mai 'nainte văzân-„du-o a propoveduit, strigând: „Auzul Tău am auzit și m'am

„temut, că dela amiazăzi și din „muntele cel sfânt, umbrit ai „venit, Hristoase.

Prin cruce ai prădat pântecele iadului și împreună ai ridicat pre cei morți și ai stricat tirania morții. Pentru aceasta noi cei din Adam închinându-ne, lăudăm îngroparea și învierea Ta, Hristoase.

Mântuitorul nostru, Carele ai binevoit pentru milostivirea milei a Te pironi pre cruce și a ne izbăvi pre noi de blestemul strămoșului, desleagă legăturile păcatelor mele celor multe, că poți face câte voiești.

Cela ce ai pironit pre cruce blestemul meu cel de demult și mi-ai izvorît, Mântuitorule, binecuvântarea, prin sângele cel din coasta Ta, desleagă legăturile păcatelor mele celor multe, că poți face câte voiești.

Iadul, Mântuitorule, întâmpinându-Te pre Tine întru cele mai de desubt, s'a amărît văzând cum pre aceia ce i-a putut înghiți de demult, acum fără de voie îi dă înapoi; se iscodește în cele mai de jos ale sale și se golește și se pradă de cei morți.

De s'a și pecetluit piatra și cu streajă s'a întărit, o călcători de lege vrăjmași! Dar a înviat Domnul, precum mai 'nainte a zis, deslegând legăturile greșelilor mele celor multe; că poate face câte voiește.

Cela ce ai înviat din mormânt și ai prădat iadul și ai înviat pre cei morți și nestricăciune mi-ai izvorît, desleagă-mi legăturile păcatelor mele celor multe, că poți face câte voiești.

Cu adevărat v'ați rușinat voi cei fărădelege, că Hristos a înviat și împreună a ridicat pre cei morți, strigând: Îndrăzniți! Că Eu am biruit lumea. Deci, credeți Lui, sau tăceți amăgitorilor, cari tăgăduiți învierea Lui.

Cela ce ai strigat către purtătoarele de mir: Bucurați-vă, după ce ai înviat din mormânt, Bunule, și către apostoli: Propoveduiți scularea Mea! Desleagă-mi legăturile păcatelor mele celor multe, că poți face câte voiești.

Pre Iosif cu cel bun chip, pre râvnitorul bunei credințe, pre sfetnicul și ucenicul, împreună cu mironosițele și cu apostolii să-l cinstim, strigând cu dânșii și cu credință lăudând luminat învierea Mântuitorului.

Slavă...

Slava cea nedespărțită a Dumnezeirii celei mai pre sus de ființă, cine va putea să o spună? Că una fiind dupre fire Treimea se laudă, fără de început, de o ființă, lăudându-se unime în Treime, dupre Ipostasurile cele singuratece.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai născut pre Cel ce S'a sălășluit în pântecele tău fără sămânță, Maică fecioară curată,

pre Acela neîncetat roagă-L, de Dumnezeu Născătoare, să-mi deslege legăturile păcatelor mele celor multe, că-mi poți ajuta la câte voiești.

Peasna V, irmos:

SĂ mânecăm cu mânecare adâncă și în loc de mir, cân-„tare să aducem Stăpânului și „să vedem pre Hristos, soarele „dreptății, tuturor viață ră-„sărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată cei ținuți în legăturile iadului văzându-o, la lumină au mers, Hristoase, cu picioare vesele, lăudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtători de lumină, de Hristos Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire și să prăznuim împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Luminează-se cu razele cele dumnezeești și de viață purtătoare, ale învierii Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu preacurată, și de bucurie se umple adunarea celor binecredincioși.

N'ai deschis ușile Fecioarei când Te-ai întrupat și pecețile mormântului nu le-ai stricat, Împărate al făpturii, pentru aceasta văzându-te pre Tine Fecioara înviat, s'a bucurat.

Alt irmos:

Negura sufletului meu, Mân-„tuitorule, risipindu-o, cu lumina „poruncilor Tale mă luminează, „ca un Împărat al păcii.

Tu m'ai desbrăcat, Mântuitorul meu, de haina cea dintâiu care mi-a țesut-o, vai mie, semănătorul păcatului, îmbrăcându-te întru mine.

Frunze de smochin, vai mie, mi-a cusut păcatul, mie, celui ce n'am păzit, Mântuitorul meu, prea curată porunca Ta, prin sfatul șarpelui.

Sufletul meu cel rănit cu gândurile mele cele tâlhărești l-a vindecat, vărsând preste dânsul untdelemn și vin, Hristos Cel ce a venit la mine din Maria.

Lângă cruce stând Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, ca o Maică a strigat: Lăsatu-m'ai singură, o Fiul meu și Dumnezeule.

Tu pre șarpele, începătorul răutății, cu arma crucii Tale surpându-l întru Invierea Ta, ai sfărâmat boldul morții, Iisuse.

Unde-ți este boldul tău, moarte? Unde-ți este biruința ta, iadule? Adam să strige: Sfărâmatu-te-ai prin învierea Celui ce a sculat pre cei morți.

Mironosițele femei la mormântul Tău ajungând, al Celui ce ai înviat pre cei de jos, glas au auzit, zicând: A înviat Hristos.

Pomenirea binecredincioaselor purtătoare de mir săvârșind și a tuturor ucenicilor Tăi, întru

luminată învierea Ta, Te lăudăm pre Tine, Hristoase.

Pre cel cu bun chip să-l cinstim toți dupre vrednicie, carele trupul Domnului de pre lemn l-a pogorît și l-a îngropat cu credință.

Slavă...

Tie, lui Dumnezeu Tatăl și Fiului și Duhului mă închin, trei fețe și aceste trei, una le cred că sunt, dupre ființa cea una.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceea ce ai născut mai presus de fire, cu naștere fără sămânță, pre însuși Stăpânul Hristos, Cel ce a înoit firea, te lăudăm credincioșii.

Peasna VI, irmos:

POGORÎTU-TE-AI în cele mai de jos ale pământului „și ai sfărâmat încuietorile cele „veșnice, care țineau pre cei le„gați, Hristoase; și a treia zi, „precum Iona din chit, ai înviat „din mormânt.

Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n'ai stricat cheile Ficioarei întru a Ta naștere și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, vie și nejertfită jertfă, ca un Dumnezeu, pre Tine însuți de voie aducându-Te Tatălui, ai înviat pre Adam împreună cu tot neamul, sculându-Te din mormânt.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Adusu-s'a firea cea de demult, stăpânită de moarte și de stricăciune, la viața cea nestricăcioasă și veșnică, prin Cel ce S'a întrupat din pântecele tău, preacurată de Dumnezeu Născătoare, Fecioară.

Pogorîtu-S'a întru cele mai de jos ale pământului, Cel ce S'a pogorît în pântecele tău, Curată, și S'a întrupat mai pre sus de minte și a ridicat împreună cu Sine pre Adam, înviind din mormânt.

Alt irmos:

Intru adâncul păcatelor sunt „ținut pururea și în marea vieții „mă afund; ci, precum pre Iona „din fiară și pre mine din patimi „mă scoate și mă mântuiește.

Mort este iadul, îndrăzniți pământenilor, că Hristos pre lemn spânzurându-Se, a aruncat sabia asupra lui și zace mort; și de cei ce îi avea s'a prădat, golindu-se.

Prădatu-s'a iadul, îndrăzniți cei morți! Și mormânturile s'au deschis, sculați-vă! Strigă către voi din iad Hristos, Cel ce a venit să scape pre toți din moarte și din stricăciune.

Pre cei morți precum ai putut i-ai înghițit oarecând, iar acum ți-i cer, iadule, dă-mi-i înapoi! Strigă către tine dătătorul de viață și Dumnezeu, Cel ce a venit să izbăvească pre toți din pântecele tău cel nesățios.

Femei, purtătoare de mir, ce vă mai grăbiți? Pentruce aduceți

miruri Celui viu? Inviat-a Hristos precum mai 'nainte a zis. Să înceteze lacrămile voastre, mutându-se întru bucurie.

Cu giulgiu înfășurându-Te pre Tine, Hristoase, Iosif cel cu bun chip, Te-a pus în mormânt și cu miresme ungând Biserica cea stricată a trupului Tău, a prăvălit o piatră mare deasupra gropii.

Domnul a înviat prădând pre vrăjmașul și pre cei legați, răpindu-i, i-a scos pre toți și pre Adam cel dintâiu zidit, pre acela sculându-l ca un îndurat și iubitor de oameni, Dumnezeu.

Slavă...

Treimea într'o unime să o lăudăm credincioșii, împreună cu Fiul pre Tatăl slăvind și pre Duhul cel deoființă cu Fiul și Carele este în Tatăl împreună fără început și pururea veșnic Dumnezeu.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

In pântece ai zămislit, Curată, fără de nici o lucrare, pre strugurul nestricăciunii, ca o viță, din carea izvoarele nemuririi, ca niște vin ne izvorăsc nouă pre viața cea veșnică.

Condacul, glasul al 2-lea:

Bucurați-vă, purtătoarelor de mir, zicând: Plângerea strămoașei Evei o ai potolit cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, și apostolilor Tăi a binevesti le-ai poruncit: Mântuitorul a înviat din mormânt.

Icos:

La mormântul Tău, Mântuitorule, mergând mironosițele, se mirau cu gândul întru sine și ziceau: Cine va răsturna nouă piatra de pre mormânt? Și căutând, a văzut că piatra era răsturnată și de chipul îngerului precum și de îmbrăcămintea lui se minunau și fiind cuprinse de spaimă, gândeau să fugă. Iar tânărul către dânsele, a strigat: Nu vă temeți voi, Acela pre Carele căutați, S'a sculat; veniți de vedeți locul unde a zăcut trupul lui Iisus și degrab mergând vestiți ucenicilor, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

SINAXAR

IN DUMINECA A TREIA DUPĂ PAȘTI A MIRONOSIȚELOR.

Stihuri:

Ucenițele din credință aduc lui Hristos miruri, iar eu aduc Mântuitorului cu cântare stihuri.

INTRU această zi, Dumineca a treia după Paști, prăznuim sărbătoarea sfintelor femei mironosițe. Incă facem și pomenirea lui Iosif cel din Arimateia, care a fost unul din cei șaptezeci de ucenici ascunși. Și iarăși pomenirea lui Nicodim celui ce venise noaptea la Hristos, care era dintre cei mari ai Iudeilor. Pentrucă aceste femei au fost cele întâiu mărturii nemincinoase ale învierii; iar Iosif și Nicodim ale îngropării, două fapte prea adevărate și prea cunoscute de noi. Pentrucă pre Nicodim îndată l-au izgonit Iudeii din Sinagogă, neîngăduindu-l să fie împreună cu ei. Iar pre Iosif, după ce a îngropat trupul Domnului, l-au aruncat Iudeii într'o groapă, din carea s'a scos cu puterea lui Dumnezeu și s'a dus în Arimateia, la moșia

sa. Iar după ce a înviat Hristos, i S'a arătat lui fiind legat cu legături şi i-a adeverit şi mai mult taina învierii. Şi multe a răbdat el dela Iudei, dar n'a suferit a ţinea sub tăcere cele de taină, ci cu îndrăzneală a învăţat toate cele ce se făcuseră. Şi spun că Nicodim acesta mai întâiu decât toţi a vestit cu amănuntul cele ce au fost pentru patima lui Hristos şi pentru înviere; mai ales că el era unul din cei întâiu din Sobor şi ştia bine atât sfaturile şi uneltirile Iudeilor, precum şi tot ce s'a petrecut cu Domnul. Şi, pentru aceasta au fost rânduiţi după înviere, împreună cu femeile cele ce-L văzuseră, ca nişte mărturii nemincinoase ale îngropării. Şi, deşi crederea Tomei se pune cea dintâia, totuşi întâiu femeile acestea au văzut învierea şi o au vestit Ucenicilor. Că, se cădea seminţei care căzuse întâiu subt păcat şi moştenise blestemul, să vadă întâiu şi învierea şi să audă bucuria. Iar mironosiţe s'au numit, pentrucă Vineri pentru Paştile ce venia, că era mare ziua Sâmbetei aceea, cu totul s'au nevoit Iosif şi Nicodim de au îngropat trupul Domnului; şi măcar că-l unseseră şi cu unsori dupre obiceiul Iudeilor, dar nu precum se cădea. Că punând numai Aloi şi Smirnă mai mult şi cu pânză subţire înfăşurându-L, L-au pus în groapă. Pentru aceea dar, acestea dragoste fierbinte având către Hristos, ca nişte ucenite, unsori de mult preţ cumpărând, au venit noaptea, sau pentru frica Iudeilor, sau pentrucă şi obiceiu era a plânge de dimineaţă. Şi mai vârtos ca să-L ungă şi să plinească aceea ce lipsise atuncea din pricina grăbirii. Iar venind ele la mormânt, au văzut mai multe arătări, precum: Doi îngeri strălucind înlăuntrul gropii şi pre altul şezând pre piatră. După aceea au văzut pre Hristos şi s'au închinat Lui; iar Magdalenei părându-i-se că este grădinarul, a întrebat de Dânsul. Trebue să ştim încă, că mai multe au fost mironosiţele; ci, Evangheliştii pomenesc numai de cele mai vestite, iar pre celelalte le-au lăsat. Şi au fost acestea: Cea mai întâia decât toate, Magdalena Maria, din care izgonise Hristos şapte draci; carea şi viind în Roma după Invierea lui Hristos, precum se povesteşte, a dat morţii pre Pilat şi pre Arhierei, spuind lui Tiberie Kesarul cele ce se făcuseră Mântuitorului. Aceasta după aceea a murit în Efes şi s'a îngropat de Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, apoi de prea înţeleptul Leon s'a adus în Constantinopol. A doua, Salomi, care este fata lui Iosif, păzitorul Născătoarei de Dumnezeu, că aşa se numia, care fată a lui a avut bărbat pre Zevedei, din care s'au născut Evanghelistul Ioan şi Iacov. Pentrucă patru feciori parte bărbătească a născut Iosif, pre Iacov ce se chiamă cel mic, pre Iosie, pre Simon şi pre Iuda. Şi trei fete: pre Estira, pre Tamar şi pre Salomi a lui Zevedeiu. Deci, când auzi în Evanghelie, Maria a lui Iacov celui mic şi muma lui Iosi, să ştii că este Născătoarea de Dumnezeu, că mumă se socotea a fi ea feciorilor lui Iosif, în cât se crede de aici, că Ioan Evanghelistul a fost nepot de soră lui Hristos. Iar a treia mironosiţă este Ioana, femeia lui Huza, care a fost ispravnic şi iconom casei Impăratului Irod. A patra şi a cincea sunt: Maria şi Marta, surorile lui Lazăr. A şasea, Maria a lui Cleopa, iar a şaptea, Susana. Şi alte multe au fost precum spune dumnezeescul Luca, cele ce slujeau lui Hristos şi Ucenicilor din averile sale. Deci, ca pre cele ce au propovăduit învierea şi multe arătări ne-au spus spre încredinţarea şi dovedirea învierii lui Hristos după Toma şi pre acelea a hotărît Biserica lui Hristos a le prăznui, ca pre cele ce au văzut întâiu pre Hristos înviat din morţi şi tuturor au vestit propoveduirea cea de mântuire şi ca pre cele ce şi-au petrecut viaţa în Hristos bine şi precum se cădea unor femei învăţate de Hristos. Pentru rugăcinile sfintelor mironosiţe, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Peasna VII, irmos:

CEL ce a izbăvit pre tineri din cuptor, făcându-Se om, „pătimeşte ca un muritor şi prin „patimă pre cel muritor, îl îm-

„bracă în podoaba nestrică-„ciunii; Cel ce unul este bine-„cuvântat, Dumnezeul părinţilor „şi prea slăvit.

Femeile cele gânditoare de Dumnezeu, cu miruri în urma Ta au alergat şi pre Carele ca pre un mort cu lacrămi Te căutau, bucurându-se s'au închinat Ţie, Dumnezeului celui viu şi Paştile cele de taină ucenicilor Tăi, Hristoase, bine le-au vestit.

Prăznuim omorîrea morţii, sfărîmarea iadului şi începătura altei vieţi veşnice şi săltând lăudăm pre pricinuitorul, pre Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Cât este de sfinţită cu adevărat şi mult prăznuită, această noapte de mântuire şi strălucită, a zilei celei purtătoare de lumină, a învierii mai înainte vestitoare fiind, întru care lumina cea fără de ani, din mormânt trupeşte tuturor a strălucit.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

O morînd astăzi Fiul tău moartea, ceea ce eşti cu totul fără prihană, tuturor morţilor viaţa care petrece în vecii vecilor le-a dăruit; Cel ce unul este binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi prea slăvit.

CEL ce împărăţeşte preste toată făptura, făcându-Se om, S'a sălăşluit în pântecele tău, ceea ce eşti de Dumnezeu cu daruri dăruită şi Cruce şi moarte răbdând, a înviat cu dumnezeească cuviinţă sculându-ne şi pre noi, ca un Atotputernic.

Heruvimilor urmând tinerii, „în cuptor au săltat cântând: „Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, „că întru adevăr şi cu judecată „ai adus asupră-ne acestea toate, „pentru păcatele noastre, Cela „ce eşti prealăudat şi preaslăvit „întru toţi vecii.

Ca un iubitor de oameni, vrând să mântuieşti din înşelăciune pre toţi pre cari i-ai zidit, ai suferit a Te pironi pre Cruce, ca să înoeşti cu trupul Tău, Mântuitorule, chipul cel îngropat de patimi şi surpând iadul, ai înviat şi pre cei morţi împreună cu Tine.

Pre Cruce fiind înălţat, pre toţi i-ai chemat la Tine, Indurate, precum Te-ai făgăduit, Bunule, că toate acestea întru adevăr ai binevoit a le răbda pentru păcatele noastre; pentru aceea şi tâlharului i-ai deschis porţile raiului, Mântuitorule.

Tu ai ridicat a treia zi din mormânt Biserica trupului Tău cea stricată, precum Te-ai făgăduit, Bunule, ca în adevăr să-Ţi arăţi slava Ta, care o izvorăşti nouă prin credinţă, scoţând pre cei robiţi, pre cari îi ţinea iadul întru legături.

O, neînţelepţia voastră, evrei! O, nebunia voastră a celor fărădelege! Ce lucru de necrezut aţi văzut, de n'aţi crezut lui Hristos? Au nu pre cei bolnavi

a sculat cu cuvântul? Au n'a mântuit El toată lumea? Să vă plece pre voi spre credință măcar ostașii, sau cei ce au înviat din morți.

Să spună acum strejarii cei ce se făcuseră ca morții, cum S'a furat Acela, pre Carele nu L-au văzut ei nemulțumitorii? Că dacă nu L-au văzut nici au simțit când a înviat, cum puteau așa să-L priceapă când S'a furat? Să vă plece pre voi a crede măcar, piatra aceea și cele de îngropare ale lui Hristos.

Pentruce strejuiți ca pre un mort? Pentruce ați pus peceți pe piatră, evrei? Negreșit că temându-vă de furtișag ați pecetluit groapa. Deci, cum ar fi înviat Hristos de n'ar fi fost Dumnezeu? Să vă plece pre voi a crede cei ce au înviat și s'au văzut de mulți.

Slavă...

Impreună cu Tatăl slăvim pre Fiul și pre Duhul Sfânt, strigând cu glas fără tăcere: Treime singuratecă în ființă, miluiește și mântuiește pre toți; unime în trei fețe, milostivește-Te spre noi, Dumnezeule cel preaslăvit în veci.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

In pântecele tău, Preacurată, cum ai încăput prunc, pre Acela de Carele se cutremură puterile îngerești ca de un Dumnezeu? Fără numai precum a voit, precum a știut așa S'a sălășluit, vrând să mântuiască pre toți pământenii cei din Adam, deslegând pre Adam din acel blestem, pentru mâncarea cea amară.

Peasna a 8-a, irmos:

ACEASTĂ numită și sfântă „zi, una a Sâmbetelor îm„părătească și Doamnă; a Praz„nicilor Praznic și sărbătoare „este a sărbătorilor, întru care „binecuvântăm pre Hristos în „veci.

Veniți cu rodul viței cel nou, al dumnezeeștei veselii, în ziua cea vestită a învierii Impărăției lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pre Dânsul ca pre unul Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi că iată au venit la tine, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, dela apus și dela miazănoapte și dela mare și dela răsărit fiii tăi, întru tine binecuvântând pre Hristos în veci.

A Treimii.

Părinte atotțiitorule, Cuvântule și Duhule, fire ceea ce ești una în trei Ipostasuri, cea mai pre sus de ființă și de Dumnezeire; întru Tine ne-am botezat și pre Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Venit-a prin tine în lume Domnul, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, și pântecele iadului rupându-l, nouă celor morți ne-a dăruit învierea. Pentru aceasta bine-L cuvântăm întru toți vecii.

Toată puterea morții surpând Fiul tău, Fecioară, întru a Sa înviere, ca un Dumnezeu tare împreună ne-a înălțat pre noi, și ne-a îndumnezeit. Pentru aceasta Îl lăudăm pre Dânsul în veci.

Alt irmos:

Pre Cel ce a închipuit mai „înainte în rug lui Moisi minu„nea Fecioarei, în muntele Sinai „oarecând, lăudați-L, bine-L cu„vântați și-L prea înălțați întru „toți vecii.

Razele soarelui s'au ascuns de frica patimilor lui Hristos și au înviat morții și munții s'au clătit și pământul s'a cutremurat și iadul s-a golit.

Cei din cuptor oarecând de trei ori fericiții tineri, înălțându-și mâinile, au închipuit, Bunule, prea curată crucea Ta, prin care ai surpat, Hristoase puterea vrăjmașului.

O, evrei orbi! Înșelători și de lege călcători, cari n'ați crezut învierii lui Hristos, ca și cum n'ar fi fost adevărată, ce lucru de necrezut ați văzut? Că a înviat Hristos, Cel ce a sculat pre cei morți.

O, evrei vrăjmași! De nu ne credeți pre noi, întrebați pre ostașii voștri, ce au pătimit aceia? Cine este cel ce a răsturnat cu mâinile piatra pre mormânt?

Cine este Cel ce a uscat smochinul? Cine este Cel ce a vindecat mâna cea uscată? Cine este Cel ce a săturat oarecând mulțimi în pustie? Fără numai Hristos, Cel ce a sculat pre cei morți.

Cine este Cel ce a luminat orbii, a curățit leproșii și șchiopii a îndreptat? Și a umblat pedestru pre mare ca pre uscat? Fără numai Hristos Dumnezeu, Cel ce a sculat pre cei morți.

Cine este Cel ce a sculat din mormânt pre cel mort de patru zile și pre fiul văduvei? Cine este Cel ce a întărit ca un Dumnezeu pre cel slăbănog ce era în pat? Fără numai Hristos Dumnezeu, Cel ce a sculat pre cei morți.

Strigă și piatra, glăsuesc pecețile, care voi puindu-le, ați așezat strejari să păzească mormântul; adevărat a înviat Hristos și viază în veci.

Adevărat a înviat Hristos, prădatu-s'a iadul, omorîtu-s'a șarpele, izbăvitu-s'a Adam, cutremuratu-s'au cei de jos. Pentruce dar nu credeți, vrăjmași și călcători de lege?

Slavă...

Împreună cu Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh, pre Sfânta Treime într'o Dumnezeire slăvim strigând; Sfânt, sfânt, sfânt ești în veci.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre pâinea cea pururea vie, care în pântecele tău s'a fră-

mântat fără de aluat întru frământătura noastră, o ai născut fără schimbare, pre unul Hristos Dumnezeu în două firi.

Ceeace eşti mai cinstită nu cântăm.

Peasna IX, irmos:

LUMINEAZĂ-TE, luminează-te, noule Ierusalime, că slava „Domnului preste tine a răsărit; „saltă acum şi te bucură, Sioane, „iar tu curată veseleşte-te, Năs„cătoare de Dumnezeu, întru în„vierea Celui născut al tău.

O, dumnezeescul! O, iubitul! O, prea dulcele Tău glas! Că, cu noi Te-ai făgăduit să fii cu adevărat până la sfârşitul veacului, Hristoase. Pré carele întărire de nădejde credincioşii avându-L, ne bucurăm.

O, Paştile cele mari şi prea sfinţite, Hristoase! O, înţelepciunea şi Cuvântul lui Dumnezeu şi puterea; Dă-ne nouă mai adevărat să ne împărtăşim cu Tine, în ziua cea neînserată a Împărăţiei Tale.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Cu un glas Fecioară te fericim credincioşii. Bucură-te, uşa Domnului; bucură-te, cetate însufleţită; bucură-te, prin care ne-a strălucit nouă astăzi lumina învierii din morţi a Celui ce S'a născut din tine

Veseleşte-te şi te bucură, dumnezeească uşa luminii, că Iisus Cel ce a apus în mormânt, a răsărit strălucind mai luminat decât soarele şi pre toţi credincioşii îi luminează, Stăpână cu daruri dăruită de Dumnezeu.

Alt irmos:

Pre ceea ce a zămislit în pân„tece cu trup, mai presus de fire, „pre cuvântul Cel ce a strălucit „din Tatăl fără de ani, cu cântări „fără tăcere să o slăvim cre„dincioşii.

Pre tâlharul cel ce Te-a cunoscut pre Cruce Dumnezeu, moştean raiului celui înţelegător l-ai făcut, pre celce a strigat: Pomeneşte-mă, atotputernice Mântuitorule.

Lovit cu palma pentru noi şi scuipat ai fost, Iisuse, de cei fărădelege, Cel ce ai scris tablele Legii în Sinai lui Moisi, slugii Tale.

Cu oţet şi cu fiere, Mântuitorule, Te-ai adăpat pentru noi, Cel ce ne-ai dat nouă Trupul şi cinstitul Tău Sânge, spre mâncarea şi spre băutura vieţii Tale celei veşnice.

In coasta cea de viaţă făcătoare, cu sulita împungându-Te, Hristoase, preacuratul Tău Sânge şi cinstita Apă ai izvorît lumii, ca un izvor pururea viu.

Socotitu-Te-ai întru cei morţi, Cela ce ai înviat pre morţi, în mormânt Te-ai pus, Cela ce ai deşertat mormânturile; prădat-ai iadul, înviind pre Adam.

Când ai înviat, Iisuse s'a legat vrăjmaşul, s'a prădat iadul, s'au

golit gropile, s'au sculat cei de jos, închinându-se Ţie, Hristoase.

Cine este cel ce a furat pre cel mort, mai ales gol? Pentruce vă amăgiţi, Evrei? Hristos a înviat şi s'au deslegat legăturile iadului şi încuietorile.

Slavă Ţie, Hristoase Mântuitorule, Cela ce ai izvorît viaţă şi ai răsărit lumină celor ce erau întru întunerecul necunoştinţei şi tot pământul ai luminat cu scularea Ta.

Sfetnicul cel cu bun chip Iosif să se laude, împreună cu mironosiţele şi cu dumnezeeştii ucenici, ca cel ce este şi acesta binevestitor al scularii lui Hristos.

Pre Iosif cel minunat să-l lăudăm credincioşii, împreună şi pre Nicodim şi pre credincioasele mironosiţe, cari au strigat: Domnul a înviat cu adevărat.

Slavă...

Fără de început eşti, Părinte nezidit eşti, Fiule, împreună de pre un scaun eşti şi Duhule sfinte. Aceste trei una sunt dupre fire şi trei dupre feţe; un Dumnezeu adevărat.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Să se veselească Iessè, să dănţuiască şi David; că iată Fecioara, toiagul cel de Dumneneu sădit, a odrăslit pre Hristos, floarea cea pururea vie.

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... Svetilna Paştilor:

Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzând-o, Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă... A purtătoarelor de mir.

Femei ascultaţi glas de bucurie, Cel ce am călcat pre tiranul iad am ridicat lumea din stricăciune. Alergaţi de spuneţi bunevestiri prietenilor Mei; că, voiu ca zidirea Mea de acolo să vadă bucuria, de unde a ieşit întristarea.

Şi acum... iar aceasta.

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile pe 8 şi cântăm stihiri ale învierii 4 şi ale lui Anatolie 4, glasul al 2-lea.

Toată suflarea şi toată făptura pre Tine Te slăveşte, Doamne, că prin cruce moartea ai stricat ca să arăţi popoarelor învierea Ta cea din morţi, ca un Iubitor de oameni.

Să spuie jidovii, în ce chip ostaşii străjuind au pierdut pre împăratul? Că pentruce piatra n'a păzit pre piatra vieţii? Sau pre cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi zicând; Slavă mulţimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Bucuraţi-vă noroade şi vă veseliţi, îngernl care a şezut pre piatra mormântului, acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos a înviat din morţi, Mântuitorul lu-

mii, şi a umplut toate de bună mireasmă. Bucuraţi-vă noroade şi vă veseliţi.

Inger mai 'nainte de zămislirea Ta, Doamne, bucură-te celei pline de Daruri i-a adus; înger încă şi la învierea Ta piatra slăvitului Tău mormânt o a răsturnat; acela adică în locul întristării, semne de veselie a vestit, iar acesta în locul morţii, pre Stăpânul dătătorul de viaţă ne-a propoveduit nouă. Pentru aceasta strigăm Ţie: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ţie.

Alte Stihiri ale lui Anatolie:

Vărsat-au mir cu lacrămi la mormântul Tău femeile şi s'a umplut de bucurie gura lor, când au grăit ele: A înviat Domnul.

Să laude neamurile şi popoarele pre Hristos, Dumnezeul nostru, Carele de voie pentru noi crucea a răbdat şi în iad până a treia zi a fost şi să se închine învierii Lui celei din morţi, prin care s'au luminat toate marginile lumii.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Răstignitu-Te-ai şi Te-ai îngropat, Hristoase, precum ai voit prădat-ai moartea şi ai înviat întru slavă ca un Dumnezeu şi Stăpân, dăruind lumii viaţă veşnică şi mare milă.

Sih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

Cu adevărat, călcătorilor de lege, pecetluind voi piatra, de mai mare minune pre noi ne-aţi învrednicit, cunosc aceasta şi strejarii; căci astăzi ieşind din mormânt. li-au zis: Spuneţi că noi dormind, au venit ucenicii şi L-au furat pre El. Dar cine fură mort şi mai ales gol? Insuşi a înviat cu a Sa putere ca un Dumnezeu, lăsând în mormânt cele de îngropare ale Sale. Veniţi de vedeţi Evreilor, cum n'a rupt peceţile, Cel ce a călcat moartea şi neamului omenesc a dăruit viaţă veşnică şi mare milă.

Slavă... Stihira Evangheliei, glasul al 2-lea.

Cu miresme venind femeile cele ce au fost cu Maria şi nepricepându-se cum le va fi lor, ca să-şi dobândească dorirea, li s'a arătat piatra răsturnată şi dumnezeesc tânăr potolind turburarea sufletului lor, le-a zis: S'a sculat Iisus Domnul! Pentru aceasta propoveduiţi propoveduitorilor Lui ucenici, să meargă în Galileea, şi-L vor vedea pre El înviat din morţi, ca pre dătătorul de viaţă şi Domnul.

Şi acum..

Prea binecuvântată esti...

Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile învierii, glasul a 2-lea.

POMENEŞTE-NE, Indurate, şi pre noi, precum ai po-

menit pre tâlharul, întru Impărăţia cerurilor.

Lemnul a izgonit pre Adam, iar crucea a băgat pre tâlharul întru Impărăţia cerurilor.

Mormântul Te-a primit Mântuitorule, pre Tine Cel ce ai deşertat mormânturile şi morţilor vieaţă le-ai dăruit, ca un Dumnezeu.

Apostoli slăviţi ai lui Hristos, pre Dânsul rugaţi-L cu deadinsul, ca să ne mântuească pre pre noi din nevoi.

Şi din canonul zilei, peasna 6 pe 4, Apostolul zilei, din Faptele Apostolilor. Evanghelia dela Marcu.

Chinonicul: Trupul lui Hristos primiţi.
Altul: Lăudaţi pre Domnul din ceruri.

La masă se face mângâiere fraţilor.

Intru aceeaşi Duminecă seara.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 6 şi cântăm stihirile praznicului 3 şi dela mineiu 3, stihirile praznicului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te, cămara...

CU piroane pironindu-Te, blestemul cel de pre lemn, prin lemn l-ai pierdut şi puindu-Te în mormânt, pre morţii cei din veac cu dumnezeească putere i-ai înviat. Lăudăm cu mare glas putere Ta. Paştile cele dumnezeeşti, Iisuse atotputernice, vieaţa noastră, raza Tatălui. Pentru aceasta cele cereşti se bucură împreună cu cele pământeşti, şi cântăm cântări de biruinţă, Ţie făcătorule de biruinţă, Cuvinte, Hristoase atotputernice, Cel ce dai lumii mare milă.

Oare, încă şi acum este vieaţa împreună cu morţii şi soarele cel neapus stă ascuns subt pământ? Striga tânguindu-se adunarea Mironosiţelor: veniţi să alergăm degrab la sfântul mormânt şi să vedem; şi văzând înlăuntrul lui pre un înger strălucind, nepricepându-se s'au spăimântat. Carele prefăcându-le îndată tânguirea, le-a zis: A înviat dătătorul de vieaţă! Nu vă spăimântaţi, o iubitoarelor de cucerire, însuş împărăţeşte, Cel ce dăruieşte lumii mare milă.

La mânecare ceata femeilor a căutat pre Soarele Cel ce este mai 'nainte de soare, Carele atunci apusese în mormânt, iar îngerul cel luminos a strigat către dânsele: A răsărit lumina carea luminează pre cei ce dorm întru întuneric! Vestiţi ucenicilor celor ce sunt ca nişte luceaferi; schimbaţi întristarea întru bucurie şi Paştile cele de bucurie şi lumii de mântuire, cu inimă neîndoită prăznuindu-le dănţuiţi, Hristos a înviat, Cel ce dăruieşte lumii mare milă.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Mironosiţe femei, ce aţi venit la mormânt? Ce căutaţi pre cel viu între cei morţi? A înviat Domnul, îndrăzniţi, strigat-a îngerul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii, glasul al 2-lea.

Celui mai 'nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului, Celui întrupat din Fecioara Maria, veniţi să ne închinăm, că crucea răbdând, îngropării S'a dat, precum însuşi a voit; şi înviind din morţi, m'a mântuit pre mine omul cel rătăcit.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca fiul cel curvar; primeşte-mă, Părinte, pre mine cel ce mă pocăesc şi mă mântueşte, Dumnezeule.

Stih: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne.

Mucenicina.

Desfătarea cea pământească neiubind purtătorii de chinuri, bunătăţilor cereşti s'au învrednicit şi împreună cu îngerii, cetăţeni s'au făcut; Doamne, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne şi ne mântueşte pe noi.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău şi pre acesta neaflându-l, se mirau între ele, neştiind învierea. Ci a stătut înaintea lor îngerul şi a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Troparele:

Iosif cel cu bun chip...

Slavă... Când Te-ai pogorît... Şi acum... Mironosiţelor femei...

Caută-le Duminecă la vecernia cea mare. Şi otpustul.

Să ştiţi că slujba Sfântului ce se va întâmpla în această Duminică, se cântă la pavecerniţă.

Luni a treia săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Se face începutul după obiceiu, precum am arătat Luni a doua săptămână după Paşti.

La Dumnezeu este Domnul, troparul glasul al 2-lea.

Iosif cel cu bun chip... de două ori.

Slavă...

Când Te-ai pogorît la moarte...

Şi acum...

Mironosiţelor femei...

Aşa zicem peste toată săptămâna. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

PIATRA mormântului neoprind a se pecetlui, pre piatra credinţei când ai înviat, o ai dăruit tuturor, Doamne, slavă Ţie.

Ca valurile mării s'au ridicat asupra mea fărădelegile mele. Ca o corabie în luciu, eu însumi mă înviforez de multe greşeli. Ci, la limanul cel lin, prin pocăinţă, îndreptează-mă, Doamne, şi mă mântueşte.

Mucenicina.

Pre Tine, Cela ce îmbraci cerul cu nori, avându-Te Sfinţii îmbrăcăminte în lume, munci au răbdat dela cei fărădelege şi înşelăciunea idolească au stricat.

Pentru rugăciunile lor, izbăveşte-ne şi pre noi de vrăjmaşul cel nevăzut, Mântuitorule, şi ne mântueşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti izvorul milei, milostivirii învredniceşte-ne pre noi, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată precum deapururea puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil mai marele Voievod al celor fără de trup.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme au adus femeile cu căldură la groapă, Mântuitorule, şi de strălucirea îngerului cu sufletele s'au bucurat şi pre tine Dumnezeu a toate Te-au propoveduit şi Ucenicilor au strigat: Adevărat a înviat din mormânt, viaţa tuturor. De două ori.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Apoi Invierea lui Hristos... Psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cu irmoasele pe 8. Şi al mineiului pe 4; după peasna 3-a, condacul şi sedealna Sfântului şi a praznicului. După peasna 6-a, condacul şi icosul praznicului. Svetilna praznicului şi a Sfântului de va avea; apoi iarăşi a praznicului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

Toată suflarea şi toată zidirea pre Tine Te slăveşte, Doamne, că prin cruce moartea ai stricat, ca să arăţi popoarelor învierea Ta cea din morţi, ca un iubitor de oameni. De două ori.

Gândind la răutăţile cele necuvioase ale faptelor mele, alerg la îndurările Tale, ca şi vameşul şi femeia păcătoasă care a lăcrămat, ca şi fiul cel desfrânat. Pentru aceasta cad înaintea Ta, milostive, mai 'nainte de a mă osândi, milosteveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă mileşte.

Mucenicina:

Pentru Hristos pătimind până la moarte, o purtătorilor de chinuri Mucenici! Sufletele voastre le aveţi în ceruri în mâna lui Dumnezeu şi prin toată lumea se cinstesc moaştele voastre. Preoţii şi împăraţii se închină şi toate popoarele bucurându-se, strigă cu noi dupre obiceiu: Somn cinstit este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Venit-au la mormânt Magdalena şi cealaltă Marie, căutând pre Domnul şi au văzut pre înger ca un fulger şezând pe piatră şi a zis către dânsele: Ce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? A înviat, precum a zis, în Galileea Îl veţi afla pre El. Către Carele să strigăm: Cela ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Începeţi, popoarelor, ca psalmistul, lăudaţi pre Hristos cu bucurie. Paştile cele mari ne-a

răsărit nouă, Hristos Cel ce a înviat din mormânt, dătătorul de viaţă şi Mântuitorul a toată făptura.

Stih: Bine ai voit, Doamne pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Să se bucure, zicând Mironosiţelor, osândirea Evei o ai prefăcut în bucurie şi înviind, le-ai trimis să propovedească ucenicilor, învierea Ta din mormânt, cea de a treia zi.

Stih: Mila şi adevărul s'au întâmpinat, dreptatea şi pacea s'au sărutat.

Paştile cele cinstite şi sfinte Hristos le-a luminat nouă. Veniţi toţi să ne luminăm la suflete, că iată, acum ziua a strălucit aicea, întru aceasta bucuraţi-vă şi vă veseliţi.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Vărsat-au miresme cu lacrămi la mormântul Tău femeile şi s'a umplut de bucurie gura lor, când au zis ele: A înviat Domnul.

Ceasul întâiu şi otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul Duminecii.

Peasn aI, pe 6.

Chinonicul zilei:

Luni a treia săptămână.

SEARA.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6 şi cântăm stihirile acestea, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

CÂND Te căutau Mironosiţele foarte de dimineaţă pre Tine, Hristoase, viaţa tuturor şi miresme şi aromate având mergeau plângând cu dragoste, atunci au auzit pre un tânăr din mormânt zicând: Părăsiţi-vă de plâns şi mai ales bucurându-vă de mântuirea voastră, strigaţi tuturor, că S'a sculat Domnul.

Te ştim pre tine o, cel cu bun chip, Iosife! Că ai purtat ca o căruţă de Heruvimi pre umerile tale pre Impăratul Hristos, pogorându-L de pe cruce; fericim mâinile tale şi ochii cei dumnezeeşti; cinstim palmele tale, cu care pre Soarele, Cuvântul şi Dumnezeu ducându-L, în mormânt L-ai pus. Pentru aceasta cinstim dumnezeeasca pomenirea Ta.

Arătatu-s'a nouă ca alt raiu prăznuirea dumnezeeştilor Mironosiţe şi a cinstitului Iosif, dându-ne izvor de viaţă, carele izvorăşte lumii apele Darului şi varsă din sine cu căldură curgerile învierii lui Hristos. Adunarea credincioşilor prăznueşte şi strigă: Slavă, Celui ce a dat marginilor lumii învierea Sa.

Și dela mineiu trei.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Mironosițele de dimineață venind și la mormântul Tău cu sârguință ajungând, Te căutau pre Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău și din cuvintele îngerului învățându-se, semne îmbucurătoare au vestit apostolilor, că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

LA STIHOAVNÁ.

Stihira învierii, glasul al 2-lea.

Hristos Mântuitorul nostru, pre cruce pironind, a șters zapisul cel ce era asupra noastră și stăpânirea morții a stricat; să ne închinăm scularii Lui celei de a treia zi.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Către Tine Hristoase, Mântuitorule, strig cu glasul Vameșului, milostivește-Te spre mine ca și spre acela și mă mântuește, Dumnezeule.

Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne...

Mucenicina.

Sfinții Mucenici rugându-se pentru noi și pre Hristos lăudând toată înșelăciunea a încetat și neamul omenesc prin credință se mântuește.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Pentruce amestecați miruri cu lacrămi, o ucenițe? Piatra s'a răsturnat, mormântul s'a deșertat; vedeți stricăciunea călcată de viață, pecețile mărturisind arătat, pre strejarii celor neplecați greu dormind, firea cea muritoare s'a mântuit prin trupul lui Hristos Dumnezeu, iadul se tânguește. Deci, alergând cu bucurie spuneți apostolilor, că Hristos Cel ce a omorît moartea întâiul născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Troparul, glasul al 2-lea.

Iosif cel cu bun chip...

Și celelalte, ecteniile și otpustul.

Marți, a treia săptămână după Pași.

LA UTRENIE.

Troparele Duminecii dupre obiceiu.
După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

SÂNUL cel preacurat nedeșertându-l întru cele de sus, îngropare și înviere pentru toți ai luat, Doamne, slavă Ție.

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nici cum nu aduc roadă de pocăință și mă tem de tăiere și mă îngrozesc de focul cel nestins. Pentru aceea mă rog Ție, mai 'nainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuește.

Mucenicina.

Cela ce ai luminat pre Sfinții Tăi cu mult mai mult decât aurul și ai proslăvit pre cuvioșii Tăi ca un bun, fiind rugat de dânșii, Hristoase Dumnezeule, împacă viața noastră, ca un Iubitor de oameni și îndreptează-ne rugă-

ciunea ca o tămâie, Unule, Cela ce întru Sfinți Te odihnești.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

De legile firii tăinuindu-te, ai unit fecioria cu nașterea cea dumnezeească; că tu numai ai născut pre Cel ce S'a născut mai 'nainte de tine fără de ani. Pentru aceasta pre tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

După a doua stihologie, sedealna prazniculuí, glasul al 2-lea.

Mironosițele de dimineață venind și mormântul deșert văzând, Apostolilor au zis: Putrejunea o a stricat cel Puternic și pre cei din iad i-a scos din legături; propoveduiți cu îndrăzneală, că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruindu-ne nouă mare milă.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Apoi: Invierea lui Hristos psalmul 50, canonul prazniculuí cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. După peasna a 3-a, condacul și sedealna Sfântului și a prazniculuí. După peasna 6, condacul și icosul prazniculuí. Svetilna prazniculuí.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 și cântăm această stihiră din octoih, glasul al 2-lea.

Să spună jidovii în ce chip ostașii străjuind au pierdut pre Impăratul. Că pentruce piatra n'a păzit pre piatra vieții? Sau pre cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

De două ori.

Fărădelegile mele trece-le, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară și inima mea o curățește, făcându-o lăcaș Sfântului Tău Duh; să nu mă lepezi pre mine dela fața Ta, Cela ce ai nemăsurată milă.

Mucenicina.

Crucea lui Hristos luând sfinții Mucenici armă nebiruită, toată puterea diavolului au surpat și luând cunună cerească, ca un zid s'au făcut nouă, pentru noi rugându-se.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Mironisițele femei la mânecare adâncă miresme luând, la mormântul Domnului au venit și cele ce nu nădăjduiau aflând, cu bună cucernicie gândiau de răsturnarea pietrii și una către alta zicea: Unde sunt pecețile gropii? Unde este streaja lui Pilat și întărirea cea cu deadinsul? Și un înger strălucit s'a făcut vestitor femeilor celor ce nu se pricepeau și a zis către dânsele: Ce căutați cu plângere pre Cel ce este viu și a înviat neamul omenesc? Sculatu-S'a din morți Hristos Dumnezeul nostru ca un atotputernic, dăruind nouă tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile prazniculuí, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Lumina cea întreit strălucitoare, astăzi pre pământ luminat strălucește și scoate întunericul

patimilor; se arată învierea lui Hristos, care păzește pre cei credincioși. Cetele Apostolilor dănțuesc cu dragoste, Iosif se veselește și întru luminată pomenirea cinstitelor Mironosițe, încununează Hristos pre ceice-L laudă cu credință și slăvesc dumnezeeasca sculare.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Ridicând pre umere, Iosife, pre Fiul Cel ce șade deadreapta Tatălui, mirul cel nedeșertat cu miresme l-ai îngropat, învierea lumii în groapă o ai pus; pre Cela ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, cu piatră L-ai acoperit, precum nu se poate spune. Pentru aceasta lăudăm cu cântări patimile cele aducătoare de lumină și învierea Lui.

Stih: Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

Se spăimântează mulțimea îngerilor, văzându-Te pre Tine, Iosife, îngropând pre Hristos; lumea te fericește, credincioșii ne minunăm. Sfântă învierea cinstindu-o dumnezeește și pre tine cu căldură împreună cu Mironosițele vă lăudăm. Pentru aceasta și strigăm neîncetat: Roagă-te împreună cu dânsele, să ne mântuim și noi de primejdii și de nevoi.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău și pre acesta neaflându-l, se mirau între sine, neștiind învierea. Ci a stătut înaintea lor îngerul și a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Ceasul întâiu și celelalte. La liturghie fericirile din canon, peasna 4-a.

Marți, a treia săptămână după Paști.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 și cântăm aceste stihiri ale praznicului, glasul al 2-lea.
Podobie: Când de pe lemn...

BUCURATU-S'AU ucenițele lui Hristos, auzind cuvinte dela înger, dela care au cunoscut învierea Celui ce S'a socotit pentru noi între cei morți. Măcar că și veniseră mai 'nainte mironosițele la mormânt și tânguindu-se pentru Hristos, au văzut piatra răsturnată degrab, de a căreia mutare, nu se pricepeau.

De neîncetată și dumnezeească bucurie s'au arătat dătătoare, dumnezeeștilor și Sfinților Apostoli, Mironosițele; căci plinind porunca dumnezeescului înger, de a căruia îmbrăcăminte albă s'au spăimântat ucenițele lui Hristos, au zis: Prădatu-s'a iadul prin învierea cea atot mântuitoare a Impăratului Celui ce a murit pentru noi.

Pâraele cele din izvorul cel de lacrămi curgător și tânguirea oprind dumnezeeștile ucenițe ale lui Hristos, cuvinte de bucurie

au adus acum, celor ce singuri au fost văzători ai adevărului, vestindu-le scularea Cuvântului şi bucuria cea dela mormânt. Şi astfel au auzit glasul cel protivnic întristării, poruncindu-le să se bucure.

Şi dela mineiu 3.
Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea

Mironosiţele femei la mormântul Tău ajungând şi peceţile gropii văzând şi neaflând preacurat Trupul Tău, tânguindu-se cu sârguinţă au venit, zicând: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pre mortul cel gol şi cu smirnă uns, pre Cel ce este unul mângâierea Maicii Sale? O cum S'a omorît Cel ce a înviat morţii! Cum S'a îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci, scoală-Te, Mântuitorule, a treia zi ca Cel ce însuţi eşti puternic, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira crucii, glasul al 2-lea.

Mântueşte-mă, Hristoase Mântuitorule, cu puterea crucii, Cel ce ai mântuit pre Petru din mare şi mă miluieşte Dumnezeule.

Stih: Către tine am ridicat ochii mei... A învierii.

Cu Arhanghelii să lăudăm învierea lui Hristos, că, Acesta este Izbăvitorul şi Mântuitorul sufletelor noastre şi întru slavă înfricoşată şi întru putere tare, iarăşi va să vie să judece lumea pe care a zidit-o.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne... Mucenicina.

Cetele Mucenicilor au stătut împotriva tiranilor, zicând: Noi suntem ostaşii Impăratului puterilor; de ne veţi da pre noi şi focului şi muncilor, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus şi L-a pus pre El în mormântul cel nou al Său, că i se cădea Lui să iasă din mormânt ca dintr'o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morţii şi ai deschis oamenilor uşile raiului, slavă Ţie.

Troparele praznicului.

Miercuri, a treia săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparele praznicului. După întâia catismă, sedealna, glasul al 2-lea.

MÂNTUIRE ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule. Pre cruce ai întins preacuratele Tale palme, adunând toate neamurile care strigă: Doamne, slavă Ţie.

Inviind din mormânt, ai rupt legăturile iadului. Stricat-ai osândirea morţii, Doamne, pre toţi din cursele vrăjmaşului izbăvindu-i. Şi arătându-Te pre Tine apostolilor Tăi, i-ai trimis la propoveduire şi printr'înşii pacea Ta ai dăruit lumii Tale, unule mult milostive.

Mucenicina.

Mucenicii Domnului, fericit este pământul, care s'a adăpat cu sângiurile voastre și sfinte sunt lăcașurile care au primit trupurile voastre. Că în priveliște ați biruit pre vrăjmașul și pre Hristos cu îndrăzneală ați propoveduit. Pre acela rugați-L ca pre un bun, să mântuească, rugămu-ne, sufletele noastre.

A crucii, a Născătoarei de Dumnezeu.

Stând lângă crucea Ta ceea ce Te-a născut fără sămânță și nesuferind să Te vadă pre Tine pătimind fără dreptate, se tânguia cu plângere și striga către Tine: Cum pătimești Cela ce ești din fire fără patimă? Prea dulce Fiule, laud bunătatea Ta cea nemărginită.

După a doua catismă, sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce ești izvorul...

La mormântul Tău, Mântuitorule, venind cinstitele Mironosițe, se sârguiau să Te ungă pre Tine Stăpânul cu miresme, ca pre un om. Iar îngerul bucurie le-a vestit lor, zicând: A înviat Domnul. Pentru aceasta propoveduiți apostolilor învierea Lui din mormânt, cea cu adevărat înfricoșată.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, Invierea lui Hristos... Psalmul 50. Canonul prazniculuí cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. După peasna 3-a, condacul și sedealna sfântului și a prazniculuí. După peasna 6-a, condacul și icosul prazniculuí. Svetilna prazniculuí.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 și cântăm stihirile acestea, glasul al 2-lea.

De voie sărăcind cu sărăcia lui Adam, Hristoase Dumnezeule, venit-ai pre pământ întrupându-Te din Fecioară; și crucea ai primit, ca să ne mântuești pre noi din robia vrăjmașului, Doamne, slavă Ție. De două ori.

A învierii.

Bucurați-vă popoare și vă veseliți, îngerul care a șezut pre piatra mormântului, acela ne-a binevestit nouă zicând: Hristos a înviat din morți, Mântuitorul lumii și a umplut toate de bună mireasmă. Bucurați-vă popoare și vă veseliți.

Mucenicina.

Mulțimile sfinților Tăi Te roagă pre Tine, Hristoase, miluește-ne pre noi ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău și pre acesta neaflându-l, se mirau între ele, neștiind învierea. Ci a stătut înaintea lor îngerul și a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

O are, între cei morți este Mântuitorul? au strigat cu tânguire Mironosițele, ucenițele lui Hristos. Oare, Soarele cel prea

mare subt pământ este până acum, sau a înviat precum a zis? Şi aşa plângând ele, îngerul din mormânt le-a spus cu adevărat dumnezeească bucurie: Hristos a înviat, alergaţi de vestiţi tuturor dumnezeească scularea Lui din mormânt.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Miresme cinstite gătind, încă întunerec fiind într'una a Sâmbetelor, au venit Mironosiţele la mormântul Tău, Hristoase, ca să ungă preacurat şi dumnezeesc trupul Tău. Dar înştiinţându-se de învierea Ta, se sârguiau să vestească şi tăinuitorilor. Pre care întâmpinându-le la mormânt, prea cu milostivire ai strigat: Bucuraţi-vă!

Stih: Mila şi adevărul s'au întâmpinat, dreptatea şi pacea s'au sărutat.

Pre Dumnezeu cel preaînalt, Carele pre pământ S'a îngropat ca un mort, se sârguiau ucenitele Lui Să-L ungă cu scumpe miresme. Şi văzând pre un tânăr minunat, la faţă strălucit, şezând în mormânt, s'au spăimântat; dela carele înţelegând scularea din mormânt a Cuvântului cea de a treia zi, au vestit-o Apostolilor.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Pre Tine, Cela ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, pogorându-Te de pre lemn Iosif cu Nicodim şi văzându-Te mort, gol, neîngropat, plângere cu umilinţă luând şi tânguindu-se a zis: Vai mie, prea dulce Iisuse, pre Carele cu puţin mai 'nainte văzându-Te soarele pre cruce răstignit cu întunerec s'a îmbrăcat şi pământul de frică s'a clătit şi catapeteasma Bisericii s'a rupt. Ci, iată Te văd acum pre Tine supuindu-Te morţii de voie pentru mine. Cum Te voiu îngropa, Dumnezeul meu? Sau cum Te voiu înfăşura cu giulgiuri? Sau cu ce mâini mă voiu atinge de trupul Tău cel nestricat? Sau ce cântări voiu cânta ducerii Tale de aicea, Indurate? Slăvesc patimile Tate; cu cântări laud îngroparea Ta, împreună şi învierea, strigând: Doamne, slavă Ţie.

Şi celelalte ale utreniei şi ceasul întâiu.

LA LITURGHIE.

Fericirile, peasna V.

Miercuri a treia săptămână.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi dela mineiu 3, stihirile praznicului pe glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

GRAIURI de bucurie auzind dela tinerii cei ce şedeau lângă mormântul Cuvântului, au alergat cu grabnică pornire şi lăsându-şi rânduiala cea mai 'nainte de Mironosiţe, ca nişte binevestitoare s'au arătat, binevestind tăinuitorilor scularea din ascunzătorile iadului, a celui ce S'a întrupat pentru noi.

Viind mai 'nainte la mânecare adâncă Mironosițele femei, cu frică au stătut înaintea mormântului, miresme aducând lui Hristos, dătătorului de viață, socotindu-L între cei morți, pre Cel ce a omorît iadul. Dar dumnezeesc înger a stătut înaintea lor, strigând: Pentruce căutați între cei morți pre cel viu și de viață purtător? Mergeți de propoveduiți învierea.

Porți ca o căruță pe alt oarecarele pre umerile tale, fericite Iosife, pre Cela ce se odihnește pre umerii Heruvimilor, Carele mai 'nainte S'a întrupat și acum S'a omorît, Cel ce ne-a înviat pre noi cei omorîți. A cărui înviere văzând, te bucuri cu cinstitele Mironosițe, voi cei ce v'ați tânguit mai 'nainte pentru omorîrea Lui.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie, căutând pre Domnul și au văzut pre înger ca un fulger șezând pre piatră și a zis către dânsele: Ce căutați pre cel viu cu cei morți? A înviat precum a zis, în Galileea Îl veți afla pre El. Către Carele să strigăm: Cela ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 2-lea.

Invierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Sa, întru tot puternice Doamne, slavă Ție.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...
A apostolilor.

Slăvit-ai, Mântuitorule, în toată lumea numele mai marilor Apostoli, că s'au învățat cele negrăite ale cerurilor și au dat celor de pre pământ vindecări, căci și umbrele lor tămăduiau patimile; cel din pescari minuni făcea și cel din Iudei, dogmele Darului teologhisia. Pentru care, Indurate, dă-ne nouă mila Ta cea mare.

Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne miluește-ne.

Mucenicina.

Mare este slava, care ați câștigat prin credință, Sfinților, că, nu numai când ați pătimit ați biruit pre vrăjmașul, ci, și după moarte goniți duhurile; pre bolnavi tămăduiți, doctorii sufletelor și ai trupurilor; rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Vărsat-au miresme cu lacrămi la mormântul Tău femeile și s'a umplut de bucurie gura lor, când au grăit ele: A înviat Domnul.

Troparele praznicului și otpustul.

Joi a treia săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Troparele praznicului.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Prea binecuvântată...

MIRESMELE cele de îngropare femeile aducând, prin taină au venit, mânecând la mormânt, temându-se de urgia evreească şi mai înainte văzând întărirea cea cu ostaşi; dar firea cea slabă a biruit pre cea bărbătească; că, gândul cel milostiv a plăcut lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu cuviinţă, strigau: Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne mântuieşte pre noi pentru numele Tău.

Cela ce ai înţelepţit pre pescarii Tăi mai mult decât pre retori şi i-ai trimis ca pre nişte propoveduitori în tot pământul, cu nespusă iubirea Ta de oameni, Hristoase Dumnezeule, prin cari întăreşte Biserica Ta şi trimite credincioşilor binecuvântarea Ta, unule milostive şi iubitorule de oameni.

Mucenicina.

Apostolilor, Mucenicilor şi Proorocilor, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Dreptilor, cari bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pre Acela ca pre un bun rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Firii celei dumnezeeşti părtaşi ne-am făcut prin tine, de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară. Că ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat. Pentru aceasta dupre datorie toţi cu bună credinţă te slăvim.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme aducând femeile, Mântuitorule, Te-au căutat cu sârguinţă să Te ungă pre Tine, Iubitorule de oameni. Iar îngerul din mormânt a strigat către dânsele: S'a sculat dătătorul de vieaţă şi Domnul călcând iadul şi moartea.

Slavă... Şi acum... iar aceasta.

Invierea lui Hristos... şi psalmul 50. Canonul praznicului cu irmoasele şi cealaltă slujbă precum s'a arătat Luni.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihira învierii, glasul al 2-lea.

Inger mai 'nainte de zămislirea Ta, Doamne, bucură-te, celei pline de daruri i-a adus; înger încă şi la învierea Ta piatra slăvitului Tău mormânt o a răsturnat; acela adică în locul întristării, semne de veselie a vestit, iar acesta în locul morţii, pre Stăpânul dătătorul de vieaţă ne-a propoveduit nouă. Pentru aceasta strigăm Ţie: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ţie.

De două ori.

A apostolilor.

Cei ce din nedrepte fapte de pretutindenea ne luptăm și către Tine scăpăm, Cela ce ești adevăratul Dumnezeu, glasul ucenicilor Tăi aducem Ție, zicând: Mântuiește-ne, Învățătorule, că pierim! Arată, rugămu-ne și acum vrăjmașilor noștri, că acoperi poporul Tău și-l mântuiești din primejdii. Pentru rugăciunile apostolilor, treci cu vederea păcatele noastre, pentru multă bunătatea Ta, Doamne, slavă Ție.

Mucenicina.

Toată cetatea și laturea cinstesc moaștele voastre o, răbdătorilor de chinuri mucenici! Că voi, dupre lege pătimind, ați luat cunună cerească și pentru aceasta sunteți lauda preoților, biruința împăraților și podoaba Bisericilor.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Mironosițele femei la mânecare adâncă miresme luând, la mormântul Domnului au venit și cele ce nu se nădăjduiau aflând, cu bună cucernicie gândiau la răsturnarea pietrii și una către alta zicea: Unde sunt pecețile gropii? Unde este streaja lui Pilat și întărirea cea cu deadinsul? Și un înger strălucit s'a făcut vestitor femeilor celor ce nu se pricepeau și a zis către dânsele: Ce căutați cu plângere pre Cel ce este viu și a înviat neamul omenesc? Sculatu-S'a din morți Hristos, Dumnezeul nostru ca un atotputernic, dăruind nouă tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când ai înviat, Cuvinte, ca un Dumnezeu, atunci ai dat Mironosițelor să se bucure, zicând: Incă nu M'am suit la Tatăl Meu; de aceea nu vă atingeți de Mine, ci numai mergeți de spuneți prietenilor Mei: Iată va merge mai 'nainte de voi. Și după aceea ai fost văzut de dânșii și prin suflare le-ai dat lor, Mântuitorule, Duhul cel sfânt.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Cuvintelor Mironosițelor femei, cari au vestit învierea lui Hristos din morți, necrezând ucenicii s'au grăbit să vadă mormântul și au văzut în mormânt giulgiul și legăturile capului; iar pre Acela însuși pre Carele căutau nu L-au văzut. Pentru aceia cunoscând învierea, propoveduitori s'au făcut lumii, vestind aceasta și păgânilor.

Stih; Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

Arătatu-s'a nouă lumina cea neapropiată, răsărind frumos din mormânt Hristos Domnul și iadul s'a prădat, satana a pierit. Se bucură marginile lumii, dănțuește zidirea, cântă Biserica lui Hristos, prăznuind pomenirea prea înțeleptului Iosif, cinstind

împreună cu dânsul și prăznuirea femeilor Mironosițe.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Pentruce amestecați miruri cu lacrămi, o uceniță? Piatra s'a răsturnat, mormântul s'a deșertat, vedeți stricăciunea călcată de vieață, pecețile mărturisind arătat, pre strejarii celor neplecați greu dormind, firea cea muritoare s'a mântuit prin trupul lui Hristos Dumnezeu; iadul se tânguește. Deci, alergând cu bucurie spuneți apostolilor, că Hristos, Cel ce a omorît moartea, întâiul născut din morți, va merge mai 'nainte de voi în Galileea.

Ceasul întâiu și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna 7-a.

Joi a treia săptămână după Paști.

Seara la Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 și cântăm stihirile praznicului 3 și ale mineiului 3, stihirile praznicului, glasul al 8-lea.

Podobie: O, preaslăvită minune...

URMELOR lui Hristos Celui ce S-a arătat, urmând, și Lui slujind prea cu osârdie, întru dreptatea gândului, cinstite Mironosițe, nici mort pre Dânsul nu L-ați părăsit; ci mergând l-ați adus Lui miresme cu lacrămi, pornindu-vă din milostivire. Pentru aceasta prăznuim prea sfințită pomenirea voastră.

Adunarea dumnezeeștilor femei, dorind să vadă în mormânt vieața cea omorîtă, au venit noaptea și au auzit de la înger: S'a sculat Hristos precum mai 'nainte a zis; degrab spuneți ucenicilor Lui, lepădați mâhnirea din suflet și luați în locul plângerii bucurie negrăită.

Să dănțuim astăzi credincioșii, întru pomenirea voastră, Mironosițelor, slăvind pre prea bunul Domnul, Cel ce v'a preaslăvit pre voi; pre Carele rugați-L necontenit, prea cinstitelor, ca să dobândim și noi veșnica slavă și lumina sfinților; căci totdeauna aveți îndrăzneală către Dânsul, voi, care sunteți de Dumnezeu fericite.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Mironosițele de dimineață viind și la mormântul Tău cu sârguință ajungând, Te căutau pre Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău și din cuvintele Ingerului învățându-se, semne făcătoare de bucurie apostolilor au vestit, că a înviat începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind vieață veșnică și mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira răstignirii, glasul al 2-lea.

Să se răstignească, au strigat cei ce pururea s'au desfătat de darurile Tale și, în locul Făcătorului de bine, au cerut ucigașii dreptilor să ia pre făcătorul de

rele. Dar Tu, Hristoase, ai tăcut suferind obrăznicia lor, vrând să pătimești și să ne mântuești pre noi, ca un iubitor de oameni.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei... A învierii.

Celui mai 'nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului, Celui întrupat din Fecioara Maria, veniți să ne închinăm, că crucea răbdând, îngropării s'a dat, precum însuș a voit; si înviind din morți, m'a mântuit pre mine, omul cel rătăcit.

Stih: Milueşte-ne pre noi, Doamne milueşte-ne.

Mucenicina.

Desfătarea pământească ne iubindu-o purtătorii de chinuri, bunătăților cereşti s'au învrednicit și cetățeni împreună cu îngerii s'au făcut. Pentru rugăciunile lor, Doamne, milueşte-ne și ne mântueşte pre noi.

Slavă... Și acum... glasul al 6-lea.

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus și l-a pus în mormântul cel nou al său. Că se cădea Lui să iasă din groapă ca dintr'o cămară. Cela ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor uşile raiului, slavă Ție.

Troparele și otpustul.

Vineri a treia săptămână după Paşti.

LA UTRENIE

Troparul praznicului.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

PREACURATULUI Tău chip ne închinăm, bunule, cerând iertare păcatelor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pre cruce, ca să mântuești din robia vrăjmașului pre cari i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțămită strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce a ivenit să mântueşti lumea.

Piatra mormântului neoprind a se pecetlui, pre piatra credinței, când ai înviat, o ai dăruit tuturor, Doamne, slavă Ție.

Mucenicina.

Când s'au nevoit Mucenicii Domnului întru chinuri, atunci s'a întunecat îndrăzneala celor necredincioşi pentru credința lor. Și când înşelăciunea idolilor cu dumnezeeasca voie au surpat, atunci cununi de biruință de sus au luat și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te întins pre lemn, mort, plângând cu amar zicea: Fiul meu! Ce taină înfricoşată

este aceasta! Cela ce dai viaţă veşnică tuturor, cum pătimeşti de voie pre cruce moarte de ocară.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Miresme au adus femeile cu căldură la mormânt, Mântuitorule, şi de strălucirea îngerului cu sufletele s'au bucurat şi pre Tine Doamne a toate Te-au propoveduit şi ucenicilor au strigat: Adevărat, a înviat din mormânt viaţa tuturor.

Slavă... Şi acum... iar aceasta.

Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50, canonul praznicului cu irmosul pe 8 şi dela mineiu pe 4. După peasna 3-a, condacul şi sedealna sfântului şi a prazniculuí. După peasna 6-a, condacul prazniculuí şi svetilna prazniculuí.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile acestea, glasul al 2-lea.

Lemnului crucii Tale ne închinăm, Hristoase Dumnezeule. Că pom de viaţă l-ai arătat nouă, celor ce credem întru Tine şi printr'însul surpând pre cel ce are stăpânirea morţii, ne-ai înviat pre noi, cei omorîţi prin păcat. Pentru aceasta strigăm către Tine: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ţie. De două ori.

Toată suflarea şi toată zidirea pre Tine Te slăveşte, Doamne, că prin cruce moartea ai stricat, ca să arăţi popoarelor învierea Ta cea din morţi, ca un iubitor de oameni.

Mucenicina.

Pentru Hristos pătimind până la moarte, o purtătorilor de chinuri Mucenici! Sufletele voastre le aveţi în ceruri în mână lui Dumnezeu şi prin toată lumea se cinstesc moaştele voastre. Preoţii şi împăraţii se închină şi toate popoarele bucurându-se, strigă cu noi dupre obiceiu: Somn cinstit este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Mironosiţe femei! Ce aţi venit la mormânt? Ce căutaţi pre cel viu între cei morţi? A înviat Domnul, îndrăzniţi, strigat-a îngerul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile prazniculuí, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Bucuratu-s'au ucenicele lui Hristos, auzind cuvinte dela înger, dela care au cunoscut învierea Celui ce S'a socotit între cei morţi pentru noi. Măcar că şi veniseră mai 'nainte mironosiţele la mormânt şi tânguindu-se pentru Hristos, au văzut piatră răsturnată degrab, de a căreia mutare, nu se pricepeau.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

De neîncetată şi dumnezeească bucurie dătătoare, dumnezeeştilor şi sfinţilor ucenici s'au arătat Mironosiţele ucenite ale lui Hristos, plinind porunca dumnezeescului înger, de a căruia îmbrăcăminte albă s'au spăimântat şi au zis: Prădatu-s'a iadul, prin

învierea cea atot mântuitoare, a Impăratului Celui ce a murit pentru noi.

Stih: Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

Pâraele cele din izvorul cel de lacrămi curgător și tânguirea oprind, dumnezeeștilor ucenițe ale lui Hristos, cuvinte de bucurie au adus acum celor ce singuri au fost văzători ai Darului, vestindu-le lor scularea Cuvântului și bucuria cea din mormânt. Pentru aceasta glasul cel protivnic întristării, au auzit cu preaslăvire, carele poruncea lor, să se bucure.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău și pre acesta neaflându-l, se mirau între ele, neștiind învierea. Ci, a stătut înaintea lor îngerul și a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Ceasul întâiu și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna 8-a.

Vineri, a treia săptămână după Paște.

Seara la Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, ale praznicului 3 și de la mineiu 3. Stihirile pazznicului, glasul al 2-lea.

MIRONOSIȚELE femei la mânecare adâncă miresme luând, la mormântul Domnului au venit și Cele ce nu nădăjduiau aflând, cu bună cucernicie gândeau de răsturnarea pietrii și una către alta ziceau: Unde sunt pecețile gropii? Unde este straja lui Pilat și întărirea cea cu deadinsul? Și un înger strălucit s'a făcut veslitor femeilor celor ce nu se pricepeau și a zis către dânsele: Ce căutați cu plângere pre Cel ce este viu și a înviat neamul omenesc? Scu-latu-S'a din morți, Hristos Dumnezeul nostru ca un atotputernic, dăruind nouă tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

Pentruce amestecați miruri cu lacrămi o, ucenițe? Piatra s'a răsturnat, mormântul s'a deșertat; vedeți stricăciunea călcată de viață, pecețile mărturisind arătat, pre strejarii celor neplecați greu dormind, firea cea muritoare s'a mântuit prin trupul lui Hristos Dumnezeu, iadul se tânguește. Deci, alergând cu bucurie spuneți apostolilor, că Hristos, Cel ce a omorît moartea, întâiul născut din morți, va merge mai 'nainte de voi în Galileea.

Mironosițele de dimineață venind și la mormântul Tău cu sârguință ajungând, Te căutau pre Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău și din cuvintele îngerului învățându-se, semne înbucurătoare a vestit apostolilor, că a înviat începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dă-

ruind viaţă veşnică şi mare milă.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... glasul al 6-lea.

Mironosiţele femei la mormântul Tău ajungând şi peceţile gropii văzând şi neaflând preacurat trupul Tău tânguindu-se cu sârguinţă au venit, zicând: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pre mortul cel gol şi cu smirnă uns, pre Cel ce unul este mângâierea Maicii Sale? O, cum S'a omorît Cel ce a înviat morţii! Cum s'a îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci, scoală-Te, Mântuitorule, a treia zi ca Cela ce însuţi eşti puternic, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea.

Trecut-a umbra legii şi Darul a venit; că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut şi Fecioară ai rămas; în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţii; în locul lui Moisi, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii, glasul al 2-lea.

Celui mai 'nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului, Celui întrupat din Fecioara Maria, veniţi să ne închinăm, că crucea răbdând, îngropării S'a dat, precum însuşi a voit; şi înviind din morţi, m'a mântuit pre mine, omul cel rătăcit.

Stih: Domnul a împărăţit, întru podoabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere şi S'a încins.

Hristos Mântuitorul nostru pre cruce pironind, a şters zapisul Cel ce era asupra noastră şi stăpânirea morţii a stricat. Să ne închinăm scularii Lui celei de a treia zi.

Stih: Pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti.

Cu arhanghelii să lăudăm învierea lui Hristos, că Acesta este Izbăvitorul şi Mântuitorul sufletelor noastre şi întru slavă înfricoşată şi întru putere tare, iarăşi va să vie să judece lumea, care o a zidit.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Invierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat şi ai chemat zidirea Ta, întru tot puternice, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Pre Tine, Cela ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, pogorându-Te de pre lemn Iosif cu Nicodim şi văzându-Te mort, gol, neîngropat, plângere cu umilinţă luând şi tânguindu-se, a zis: Vai mie, prea dulce Iisuse, pre Carele cu puţin mai 'nainte văzându-Te soarele pre Cruce răstignit, cu întunerec s'a îmbrăcat şi pământul de frică s'a clătit şi catapeteasma Bisericii s'a rupt. Ci iată, că Te văd acum pre Tine supuindu-Te morţii de voie pentru mine. Cum Te voiu îngropa, Dumnezeul meu? Sau

cum Te voiu înfăşura cu giulgiuri? Său cu ce mâini mă voiu atinge de trupul Tău cel nestricat? Sau ce cântări voiu cânta ducerii Tale de aicea, îndurate? Slăvesc patimile Tale, cu cântări laud îngroparea Ta, precum şi învierea, strigând: Doamne, slavă Ţie.

Troparele, glasul al 2-lea.

Când Te-ai pogorît la moarte...

Slavă...

Iosif cel cu bun chip de pre lemn...

Şi acum...

Mironosiţele femei... Caută-le înapoi Sâmbătă seara, după stihoavna vecerniei celei mari, pag. 78.

Ecteniile şi otpustul.

Aşa se face slujba în toate Vinerile seara ale cincizecimii.

Sâmbătă a treia săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Troparele praznicului.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

PIATRA mormântului neoprind a se pecetlui, pre piatra credinţei, când ai înviat, ai dăruit-o tuturor, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat, pre Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Mironosiţele femei...

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosiţele femei se bucură cu un glas, că acelaşi praznic împreună cu dânsele prăznuiesc, spre slava şi cinstea învierii Tale şi printr'înşii strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, Doamne: Dă poporului Tău mare milă.

Slavă... Şi acum... aceeaşi.

Invierea lui Hristos... Psalmul 50. Canoanele praznicului cu irmosul pe 6 şi al hramului Sfântului pe 4 şi al mineiului pe 4. După peasna 3-a, condacul şi sedealna Sfântului şi a praznicului. După peasna 5-a, condacul şi icosul praznicului şi svetilna praznicului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile, glasul al 2-lea.

Toată suflarea şi toată făptura, pre Tine Te slăveşte, Doamne, că prin cruce moartea ai stricat ca să arăţi popoarelor învierea Ta cea din morţi, ca un iubitor de oameni.

Să spuie jidovii, în ce chip ostaşii străjuind au pierdut pre Impăratul? Că pentruce piatra n'a păzit pre piatra vieţii? Sau pre cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat, să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulţimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Bucurați-vă popoare și vă veseliți, îngerul care a șezut pre piatra mormântului, acela ne-a binevestit nouă zicând: Hristos a înviat din morți, Mântuitorul lumii și a umplut toate de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți.

Inger mai 'nainte de zămislirea Ta, Doamne, bucură-te, celei pline de daruri i-a adus; înger încă și la învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt o a răsturnat. Acela adică în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta în locul morții, pre Stăpânul, dătătorul de viață ne-a propoveduit nouă. Pentru aceasta strigăm Ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie și căutând pre Domnul, au văzut pre înger ca un fulger șezând pre piatră și a zis către dânsele: Ce căutați pre cel viu cu cei morți? A înviat precum a zis; în Galileea Il veți afla. Către Care să strigăm: Cela ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea, însăși podobia.

Când Te-a pogorît de pe lemn mort cel din Arimateea, pre Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase, și cu dragoste se îndemna, cu inima și cu buzele a săruta trupul Tău cel nestricat; însă cuprinzându-se de frică, bucurându-se striga Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: Bine ai voit Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Când Te-ai pus în groapă nouă, pentru toți, Mântuitorule al tuturor, iadul cel cu totul de râs, văzându-Te s'a îngrozit, zăvoarele s'au sfărîmat și porțile s'au zdrobit, mormânturile s'au deschis, morții au înviat; atunci Adam bucurându-se, cu mulțămită a strigat Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

Când Te-au văzut puterile, Hristoase, clevetit de cei fărădelege, ca și cum ai fi fost amăgitor și piatra mormântului pecetluită cu mâinile, cu care au împus coasta Ta cea nestricăcioasă, atunci s'au spăimântat de nespusă îndelungă răbdarea Ta. Insă, bucurându-se de mântuirea noastră, a strigat Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... glasul al 6-lea.

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus și l-a pus pre el în mormântul cel nou al său; că i se cădea Lui să iasă din mormânt ca dintr'o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor ușile raiului, slavă Ție.

Troparele, ceasul 1 și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna 9, prochimenul și apostolul: Din faptele apostolilor. Evanghelia dela Ioan. Chinonicul praznicului.

DUMINECA A PATRA DUPĂ PAŞTI

A SLĂBĂNOGULUI

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 4. Şi cântăm stihirile învierii, glasul al 3-lea.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule...
Luminatu-s'au toate cu învierea Ta, Doamne.
Slăvesc puterea Tatălui şi a Fiului...

Altă stihiră a lui Anatolie.

Cinstitei crucii Tale ne închinăm, Hristoase...

Slavă... glasul al 5-lea.

Suitu-s'a Iisus în Ierusalim, la scăldătoarea oilor...

Aceste toate, caută-le la vecernia cea mare. Şi acum... a născătoarei de Dumnezeu, dogmatica, glasul al 3-lea.

MINUNE prea mare! Ceea ce a născut este Fecioară şi Cel ce S'a născut este Dumnezeu mai 'nainte de veci. Naşterea văzută şi ceea ce s'a săvârşit este mai pre sus de fire. O, taină înfricoşată! Că şi ceea ce se gândeşte rămâne negrăită şi ceea ce vede nu se poate cuprinde. Fericită eşti tu preacurată Fecioară, că eşti fică a lui Adam celui pământesc şi a lui Dumnezeu Celui preaînalt Maică. Pre Carele roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiria învierii, glasul al 3-lea.

Hristoase, Cela ce cu patima Ta ai întunecat soarele şi cu lumina învierii Tale ai luminat toate, primeşte cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Apoi ale Născătoarei de Dumnezeu, glas acelaşi.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia ta.

Dobândind mari şi multe faceri de bine prin tine, preacurată, slăvim cu îngerii pre Cel născut al tău, Carele a voit a se naşte în pântecele tău, pentru milostivirea cea prea mare şi a înoit neamul omenesc.

Stih: Pomeni-voiu numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Pre tine toţi păcătoşii te-am

câştigat, în vieaţă scăpare şi dumnezeesc acoperemânt, curată Fecioară; deci, toţi ne rugăm milostivirii tale: Nu te depărta dela noi rugămu-ne, ci ne miluieşte şi ne mântueşte.

Stih: Feţii tale se vor ruga bogăţii popoarelor.

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare Maică pururea Fecioară, noi robii tăi cei din ţărână aducem ţie dupre vednicie, împreună cu dumnezeescul Graviil mai marele cetelor. Că tu eşti solitoare de veselie şi bucurie lumii.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

A colo în pridvorul lui Solomon, zăcea mulţime de bolnavi şi înjumătăţindu-se praznicul, a aflat Hristos pre un slăbănog zăcând de treizeci şi opt de ani. Şi cu stăpânesc glas a zis către dânsul: Voieşti să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, om nu am, ca, dacă se va turbura apa, să mă bage în scăldătoare. Iar Domnul a zis către dânsul: Ridică-ţi patul tău şi umblă! Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greşeşti. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu trimete-ne nouă, Doamne, mare milă.

Troparul învierii. Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ectenia mică şi otpustul.

TOT ÎN ACEASTĂ ZI.

LA VECERNIA CEA MARE.

Începem precum s'a arătat la pag. 43. Şi Fericit bărbatul... La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm stihirile învierii 3, ale lui Anatolie 4 şi ale slăbănogului 2, repetând pe cea dintâiu. Stihirile învierii, glasul al 3-lea.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morţii s'a stricat şi înşelăciunea diavolului s'a pierdut; iar neamul omenesc prin credinţă fiind mântuit, cântare Ţie totdeauna aduce.

Luminatu-s'au toate, cu învierea Ta Doamne şi raiul iarăşi s'a deschis şi toată zidirea lăudându-Te, cântare Ţie totdeauna aduce.

Slăvesc puterea Tatălui şi a Fiului şi laud stăpânirea Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărţită şi nezidită, Treimea cea deofiinţă, care împărăţeşte în veacul veacului.

Alte stihiri ale lui Anatolie.

Cinstitei crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că cu rana Ta, noi toţi ne-am vindecat.

Lăudăm pre Mântuitorul, Carele din Fecioară s'a întrupat. Că pentru noi s'a răstignit şi a treia zi a înviat, dăruind nouă mare milă.

Celor din iad, pogorându-se Hristos a vestit, îndrăzniți, zicând: Acum am biruit; Eu sunt învierea, Eu pre voi vă voiu scoate, sfărâmând porțile morții.

Cei ce stăm cu nevrednicie întru preacurată casa Ta, cântare de seară înălțăm, dintru adâncuri strigând: Hristoase Dumnezeule, Cela ce ai luminat lumea cu învierea Ta cea de a treia zi, scoate pre poporul Tău din mâna vrăjmașilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Apoi aceste stihiri ale slăbănogului, glasul 1, singur glasul.

Cela ce cu palma cea preacurată ai zidit pre om, ai venit să videci pre cei bolnavi, milostive Hristoase. Pre cel slăbănog la scăldătoarea oilor cu cuvântul Tău l-ai sculat și durerea celeea ce-i curgea sânge o ai vindecat. Pre fata hananiencei ceea ce se bântuia o ai miluit și rugăciunea sutașului nu o ai trecut cu vederea. Pentru aceasta strigăm: Atotputernice, Doamne, slavă Tie.

De două ori.

Mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pre Tine, a strigat: Miluește-mă Doamne, că patul meu mormânt mi s'a făcut. Ce folos îmi este de viață. Nu'mi este de nici o treabă scăldătoarea oilor, că nu am pre nimeni să mă bage, când se turbură apa; ci, la Tine, izvorul tămăduirilor vin, ca și eu împreună cu toți să strig: Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 5-lea.

Suitu-s'a Iisus în Ierusalim la scăldătoarea oilor, ce se cheamă evreește Vitezda, cea care avea cinci foișoare și întru acelea zăcea mulțime de bolnavi; că îngerul lui Dumnezeu la vreme pogorându-se, o turbura pre ea și sănătate da celor ce veneau cu credință. Și văzând Domnul pre un bolnav de mulți ani, a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, om nu am, că dacă se va turbura apa, să mă arunce în scăldătoare. La doctori am cheltuit toată avuția mea și milă a dobândi nu m'am învrednicit. Iar doctorul sufletelor și al trupurilor a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău și umblă, propoveduind puterea Mea și mila cea mare, până la marginile lumii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 3-lea.

Cum să nu ne mirăm de nașterea ta cea dumnezeească bărbătească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut fără de tată pre Fiul cu trup, pre cel născut din Tatăl mai 'nainte de veci fără de mumă; Carele nici cum n'a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărțire, ci a păzit întreagă osebirea amândorora firilor. Pentru aceasta, Maică Fecioară, Stăpână, pre Acela roagă-L, să mântuiască sufletele

celor ce cu dreaptă credință, de Dumnezeu Născătoare te mărturisesc pre tine.

Prochimenul zilei.

LA LITIE.

Stihira hramului, Slavă... glasul al 5-lea.

Lângă scăldătoarea oilor, zăcea un om în neputință și văzându-Te pre Tine, Doamne, a strigat: Om nu am, ca dacă se va turbura apa, să mă bage într'însa și până când merg eu, altul apucă mai 'nainte de mine și ia sănătate, iar eu zac bolnav. Și îndată milostivindu-se Mântuitorul a zis către dânsul: Pentru tine om M'am făcut, pentru tine în trup M'am îmbrăcat și zici, om nu am. Ridică-ți patul tău și umblă. Toate sunt Ție cu putință, toate ascultă, toate se pleacă; adu-Ți aminte de noi toți și ne milueşte Sfinte, ca un Iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea.

Biserică și ușă ești, palat și scaun al Impăratului, Fecioară preacinstită, prin care Mântuitorul meu Hristos Domnul, s'a arătat celor ce dormeau întru întunerec, Soarele dreptății fiind; vrând să lumineze pre cei ce i-a zidit după chipul Său cu mâna Sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai îndrăzneală ca o Maică către Dânsul, roagă-L neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 3-lea.

Hristoase, Cela ce cu patima Ta ai întunecat soarele și cu lumina învierii Tale ai luminat toate, primește cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Stihirile Paștilor, cu stihurile lor, apoi Slavă... glasul al 5-lea.

Acolo în pridvorul lui Solomon, zăcea mulțime de bolnavi și înjumătățindu-se praznicul, a aflat Hristos pre un slăbănog zăcând de treizeci și opt de ani. Și cu stăpânesc glas a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, om nu am ca dacă se va turbura apa, să mă bage în scăldătoare. Iar El a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău și umblă, iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, trimete-ne nouă, Doamne, mare milă.

Și acum... glasul al 5-lea.

Ziua învierii și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pre altul să îmbrățișem; să zicem fraților și celor ce ne urăsc pre noi, să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... odată. Și celelalte după cum s'a arătat în Duminica trecută.

Troparul, glasul al 3-lea:

Să se veselească cele cerești

şi să se bucure cele pământeşti. Că a făcut biruinţă cu braţul Său Domnul, călcat-a cu moartea pre moarte, Cel întâiu născut din morţi s'a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pre noi şi a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că, cu trupul cel luat din tine Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce luând patimă, ne-a izbăvit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Iar nefiind priveghere la polunoştniţă cântăm canonul din octoih al glasului al 3-lea şi troparale: Cade-se cu adevărat a lăuda... şi otpustul.

Duminică, a patra săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparele învierii. După întâia stihologie, sedealna glasul al 3-lea.

HRISTOS din morţi s'a sculat, începătura celor adormiţi, cel mai întâiu născut de cât zidirea şi făcătorul tuturor celor făcute, firea cea stricată a neamului nostru, întru sine o a înoit; nu vei mai stăpâni de acum, moarte, că Stăpânul tuturor puterea Ta a stricat.

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morţii o ai tăiat cu scularea Ta şi pre om împotriva ei l-ai întărit, blestemului celui de demult biruinţă chemând. Apărătorul vieţii noastre, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită.

După a doua stihologie, sedealna glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Cela ce toate cele omeneşti le-ai luat şi toate cele ale noastre le-ai făcut ale Tale; ai binevoit a Te pironi pre cruce, Făcătorul meu, primind a suferi moarte ca un om, ca să izbăveşti omenirea din moarte ca un Dumnezeu. Pentru aceasta ca dătătorului de viaţă strigăm Ţie: Slavă, Hristoase, milostivirii Tale.

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea şi învierea cea netâlcuită, taina cea negrăită o teologhisim credincioşii; că astăzi moartea şi iadul s'au prădat şi neamul omenesc întru nestricăciune s'a îmbrăcat. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm Ţie: Slavă, Hristoase, învierii Tale.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cele cereşti cu dragoste s'au

veselit și cele pământești cu cutremur s'au spăimântat, când preacuratul glas a venit spre tine, Născătoare de Dumnezeu; ca o prăznuire a fost pentru amândouă părțile, când cel întâiu zidit din moarte s'a izbăvit. Pentru aceasta cu îngerul strigăm către tine: Bucură-te, curată Fecioară, Maică.

După Fericiți cei fără prihană... Troparele: Bine ești cuvântat, Doamne...

Apoi ipacoi.

Spăimântând cu vederea, rourând cu graiurile, îngerul strălucind a zis mironosițelor: Ce căutați pre cel viu în mormânt? Sculatu-s'a deșertând mormânturile. Cunoașteți neschimbat pre Schimbătorul stricăciunii; ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșate lucrurile Tale! Că ai mântuit neamul omenesc.

Apoi treptele.

ANTIFONUL 1, glasul al 3-lea.

Robia Sionului Tu o ai scos din Vavilon și pre mine din patimi, la viață mă trage, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lăcrămi dumnezeești, secera-vor spice întru bucuria vieții cei deapururea.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este toată buna dăruire, că cu Tatăl și cu Fiul împreună strălucește; întru Carele toate viează și se mișcă.

ANTIFONUL al 2-lea.

De n'ar zidi Domnul casa bunătăților, în zadar ne ostenim; iar acoperindu-ne sufletul, nimeni nu va strica cetatea noastră.

Pentru roada pântecelui, prin Duhul, fii se fac Ție, Hristoase, Sfinții pururea, ca unui Tată.

Slavă... Și acum...

In Sfântul Duh se vede toată sfințenia, înțelepciunea, că înființează toată făptura; Aceluia să slujim, că Dumnezeu este, ca și Tatălui și Cuvântului.

ANTIFONUL al 3-lea.

Cei ce se tem de Domnul, fericiți vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viață.

Veselește-Te, Începătorul turmii, împrejurul mesei Tale văzându-Ți fiii Tăi, purtând stâlpări de fapte bune.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prin Sfântul Duh este toată bogăția slavei, din carele este darul și viața la toată zidirea; că, împreună cu Tatăl se laudă și cu Cuvântul.

Prochimen, glasul al 3-lea.

Spuneți întru neamuri, că Domnul a împărățit, pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă... Toată suflarea...

Evanghelia învierii, a 4-a, dela Luca.

Apoi: Invierea lui Hristos văzând... de trei ori. Psalmul 50. Canoanele: al

Paștelor cu irmosul pe 6 și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2; caută-le la Dumineca mironosițelor.

Canonul slăbănogului pe 6.

Peasna I, glasul al 3-lea, irmos.

TU ești Dumnezeu cel minunat, care preaslăvit faci minuni, cela ce ai uscat adâncul „și căruțele le-ai acoperit și ai „mântuit pe poporul ce-Ți cânta „Ție, ca Mântuitorului nostru și „Dumnezeu.

Lucrând semne și făcând minuni, Unule Împărate, crucea de voie ai răbdat ca un îndurat și cu moartea pe moarte omorînd, ne-ai înviat pe noi.

Astăzi să dănțuim cu credință, popoare, întru scularea lui Hristos, că s'a prădat iadul și pe cei ce i-a avut legați degrabă i-a dat înapoi, cari laudă slăvirile lui Dumnezeu.

Cela ce prin dumnezeeasca putere, cu cuvântul Tău ai întărit oarecând pre cel slăbănog, Hristoase, și i-ai poruncit lui să-și ridice patul, neputincios fiind el de multă vreme, vindecă sufletul meu cel ce s'a bolnăvit cumplit.

La scăldătoarea oilor se pogora îngerul oarecând și numai pe unul vindeca într'un an. Iar cu dumnezeescul botez acum curăță Hristos mulțimi nenumărate.

Al arhanghelului.

Cela ce ești căpetenie îngerilor și mai mare voievod al slujitorilor celor de sus, pre cei ce se adună întru cinstită biserica Ta și laudă pe Dumnezeu, acopere-i și-i păzește de toate necazurile.

Slavă... a Treimii.

Să lăudăm neîncetat împreună cu cei fără de trupuri, în trei fețe și într'o fire, pe Dumnezeu cel fără început, pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Duhul cela ce are o împărăție și o stăpânire nedespărțită.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta aceasta, care totdeauna te cinstește pre tine, Curată, cu credință, mântuește-o din primejdii, de robia varvarilor, de războiul cel dintru sine și de sabie și de toată altă îngrozire.

Catavasie: Ziua învierii...

Peasna III, irmos:

SUFLETE sterp și neroditor, câștigă-ți rod bine slăvit și „veselindu-te strigă: Întăritu-s'a „inima mea întru Tine, Dumne„zeule! Nu este sfânt și nu este „drept, fără numai Tu, Doamne.

Văzându-Te oarecând soarele pe lemn spânzurat, Cuvinte, lumina și-a ascuns. Și tot pământul s'a cutremurat; morții s'au sculat, murind Tu, atotputernice.

Venind Tu cu sufletul în pântecele pământului, iadul a dat înapoi degrab sufletele pe care le câștigase, cele ce strigă: Laudă de mulțumită puterii Tale, unule Doamne.

Vindecă, prea Bunule, sufletul meu, cel ce a fost bolnav cum-

plit în mulţi ani ca şi pe cel slăbănog mai 'nainte, ca să urmez urmelor Tale, care le-ai arătat celor ce Te iubesc pre tine.

Al arhanghelului.

Arhanghele al lui Dumnezeu, fă rugăciune cu cetele cele de sus, pentru noi cei cari te lăudăm pe tine cu credinţă, păzindu-ne şi ferindu-ne pe noi cei ce cădem în patimile vieţii.

Slavă... a Treimii.

Slavă Tatălui, să strigăm, Fiului şi Duhului; că unul este dupre fire Dumnezeu, pre Carele toate puterile cereşti cu frică Il slăvesc, strigăm: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Doamne.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fără de sămânţă ai avut zămislire şi mai presus de gând naştere, Fecioară Maică preacurată; lucru înfricoşat, minune, prea mare, de îngeri cinstită şi de oameni preaslăvită, Fecioară Stăpână.

Condacul şi icosul Paştelor, sedealna, glasul al 3-lea.

Numai graiul Celui ce s'a arătat pe pământ pentru noi, din milostivire, a întărit pe slăbănog, precum se vesteşte vorba în toată lumea; pentru aceea şi patul luându-şi a umblat, măcar că nu sufereau cărturarii să vadă ceea ce se făcuse, fiind cuprinşi de răutatea pizmei, care slăbănogeşte sufletele.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat Ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s'a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar.

Peasna IV, irmos:

AVACUM, preacurat pântecele tău, munte umbrit mai „înainte l-a văzut, Curată; pentru „aceea a şi strigat: Dela amiazăzi „va veni Dumnezeu şi cel sfânt „din muntele cel cu umbra deasă.

Adunarea evreească topindu-se de pizmă, Te-a rătignit pe lemn pe Tine, Doamne, şi stricând osânda morţii, Te-ai sculat ca un puternic, sculând şi lumea împreună cu Tine.

Pentruce căutaţi femei cu miresme, pe mirul cel nedeşertat? S'a sculat, a zis Mironosiţelor cel ce şedea în haine albe, umplând laturea cea de subt cer de bună mireasmă înţelegătoare.

Chip de rob purtând pentru multa milostivire, umblând ai venit şi ai arătat sănătos pe cel ce zăcea de mulţi ani, Cuvinte, poruncindu-i să-şi ridice şi patul.

A îngerului.

Ingerul Domnului, pogorându-se la vreme turbura apa în scăldătoarea oilor, făcând numai pe unul sănătos; iar Hristos

mântuieşte mulţime nenumărată prin dumneescul botez.

Cela ce eşti căpetenia îngerilor şi îndreptător celor rătăciţi, mai mare voivodule al Domnului vino în ceasul acesta în mijlocul nostru şi du rugăciunile tuturor la unul Făcătorul şi Stăpânul.

Slavă... a Treimii.

Unită dupre fire şi despărţită dupre feţe este sfânta Treime: Tatăl cel mai presus de fiinţă şi Fiul cel împreună veşnic şi unul Sfântul Duh cel atotputernic.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cum apleci, Curată? Şi cum ai născut prunc pe cel mai de-demult decât Adam? Cum porţi în braţe Fiul, pe Cel ce este pe umerile Heruvimilor? Precum ştie şi precum voeşte Cel ce a înfiinţat toate.

Peasna V, irmos:

CU lumina Ta cea neînserată, Hristoase Dumnezeule, lu-„mineză smeritul meu suflet, „şi-l povăţueşte spre frica Ta. „Pentrucă lumină sunt poruncile „Tale pe pământ.

Înălţându-Te pre lemnul crucii, ai înălţat şi toată lumea; şi fiind între cei morţi, Dumnezeule, pe morţii cei din veac i-ai sculat.

Inviat-a Hristos precum a zis, deşertând toate împărăţiile iadului şi s'a arătat apostolilor, bucurie veşnică dându-le.

In haine albe strălucind, îngerul s'a văzut de femei zicând: Nu mai plângeţi, vieaţa voastră s'a sculat, pe morţii cei din mormânturi înviind.

Precum ai sculat pre cel slăbănog, Hristoase, vindecă şi sufletul meu cel slăbănogit pentru călcările de poruncă şi mă îndreptează ca să umblu în cărările Tale cele drepte.

A arhanghelului.

Voievodule al îngerilor, Mihaile, păzeşte pe poporul ce se adună astăzi în biserica ta şi vesteşte slava lui Dumnezeu.

Slavă... a Treimii.

Unime întocmai cinstită şi întreit numărată, despărţită dupre feţe cu credinţă şi unită este dupre fire, Tatăl, Fiul şi dumnezeescul Duh.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislirea ta cea fără de sămânţă, Curată, şi naşterea cea necuprinsă de minte o lăudăm, fericindu-te pe tine ca pe Maica Făcătorului şi Stăpânului tuturor.

Peasna VI, irmos:

ADÂNCUL patimilor şi viforul vânturilor celor protivnice „s'au ridicat asupra mea; ci, în-„tâmpinându-mă Tu Mântuito-„rule mântuieşte-mă şi mă scapă „din stricăciune, precum ai mân-„tuit din fire pe proorocul.

Te-ai înălţat de voie pe lemn, Te-ai pus ca un mort în mormânt şi pe toţi morţii cei din iad înviindu-i, Hristoase, i-ai sculat cu dumnezeeasca putere.

Iadul întâmpinându-Te jos s'a amărît, Indurate, dând înapoi degrab pe cei legaţi cari laudă cu glasuri netăcute, înfricoşată învierea Ta, Mântuitorule.

Dumnezeeştii ucenici, văzând pe Hristos, viaţa tuturor sculându-se din mormânt, cu multă dragoste, cu gând drept şi cu sufletească veselie s'au închinat Lui.

Cel ce a zăcut dedemult pe patul durerii mai mulţi ani, cu porunca Ta, Hristoase, vindecându-se, lăudând a slăvit milostivirea Ta, Dătătorule de viaţă.

A arhanghelului.

Voievodule al îngerilor Mihaile, cela ce stai înaintea scaunului Stăpânului, vino în mijlocul nostru şi ne îndreptează la cărările vieţii, pe noi cei ce te-am câştigat pe Tine cald folositor.

Slavă...

Treime dupre feţe pre Tine te cinstesc şi unime dupre fiinţă te propoveduesc, împreună cu înfricoşate oştile cele de sus, Părinte cel fără de început, Fiule şi Duhule cel drept, Dumnezeule al tuturor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Cela ce toate le poartă cu dumnezeeasca voie, s'a ţinut în braţele tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, scoţându-ne pre noi pe toţi din mâna robiei celui viclean, ca un îndurat.

Condac, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Sufletul meu, Doamne, cel slăbănogit cu tot felul de păcate şi cu netrebnice lucruri, ridică-l cu dumnezeescul Tău ajutor, precum ai ridicat şi pe slăbănogul dedemult, ca să strig, fiind mântuit: Indurate, slavă Hristoase puterii Tale.

ICOS:

Cela ce cuprinzi marginile cu palma mâinei Tale, Iisuse Dumnezeule, Cela ce eşti fără de început cu Tatăl şi împreună cu Duhul Sfânt stăpâneşti toate; cu trup Te-ai arătat, vindecând boalele şi patimile ai gonit; pe orbi ai vindecat şi pe cel slăbănog cu dumnezeescul Tău cuvânt l-ai ridicat, poruncindu-i îndată să umble şi să ridice pe umerile sale patul care l-a purtat. Pentru aceasta toţi împreună cu dânsul cântăm şi strigăm: Indurate, slavă Hristoase puterii Tale.

SINAXAR

IN DUMINICA A PATRA DUPĂ PAŞTI A SLĂBĂNOGULUI.

Stihuri:

Cuvântul lui Hristos care a vindecat slăbănogire. Acela însuşi tuturor le dă tămăduire.

INTRU această zi, în Duminica a patra după Paşti, facem pomenirea slăbănogului vindecat de Domnul şi prăznuim o minune ca aceasta a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. S'a pus şi aceasta aicea, pentrucă în vremea acestor cincizeci de zile ce erau la

evrei, a făcut Hristos această minune. Că a intrat în Ierusalim la praznic şi a fost la lacul cel cu cinci foişoare, zidite de Solomon, care se numea şi lacul oilor, pentrucă în el se spălau mărunţaiele oilor ce le înjunghiau spre jertfă, sau pentrucă cela ce intra întâiu acolo, când turbura îngerul apa odată în an se făcea sănătos. Şi a aflat acolo pe un om, care avea treizeci şi opt de ani în boala sa şi nu putea şti cine l-ar băga în apă pe el cel bolnav. Dela care ne învăţăm cât este de bună aşteptarea şi răbdarea. Şi pentrucă era să se dea botezul cel curăţitor de tot păcatul, a iconomist Dumnezeu în legea veche prin apă să se facă minuni, că dacă va veni acela (adică botezul) mai lesne să se primească. Deci, la acest slăbănog ce se numia Iar, a venit Iisus şi l-a întrebat şi el nu i-a cerut ajutor. Dar Hristos ştiind că se va curăţi acea boală i-a zis: Ia-ţi patul tău şi mergi! Şi îndată s'a făcut sănătos şi şi-a luat patul pe umăr, ca să nu se pară că este nălucire şi s'a dus la casa sa. Şi fiind Sâmbătă, nu-l lăsau Iudeii să umble; iar el aducea înainte pe Cela ce-l tămăduise, spunând că Acela i-a zis să umble Sâmbăta, neştiind cine este. Pentrucă Iisus, fiind popor mult acolo adunat, S'a dat în lături şi S'a ascuns. Iar după aceea l-a aflat pe el Iisus în biserică şi i-a zis: Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greşeşti, ca să nu-ţi fie ţie ceva mai rău. Unii socotesc că pentru aceea i-a zis aşa Domnul, că acela era să dea după aceea lovire lui Iisus, când era să stea înaintea Caiafei arhiereul şi mai rea ispită a slăbănogirii de acolo să moştenească în focul de veci, nu treizeci şi opt de ani numai, ci pururea muncindu-se. Dar Domnul mai ales a arătat, că i s'a întâmplat lui boala slăbănogirii din păcate. Insă nu vine toată boala din păcate, ci şi din neputinţa firii şi din mâncarea fără de măsură şi din cele fără de folos şi din altele multe. Deci, înţelegând slăbănogul că Iisus este Acela Care l-a făcut sănătos, a spus aceasta Iudeilor. Iar ei întărâtându-se spre mânie, căutau să ucidă pe Hristos, pentrucă strica Sâmbăta. Iar El multe le zicea, arătând că cu dreptul este şi Sâmbăta a face bine şi cum că însuşi este Acela Care a zis să se păzească Sâmbăta şi că este întocmai cu Tatăl şi precum Acela lucrează, aşa şi El. Se cuvine a şti că altul este acest slăbănog şi altul slăbănogul cel dela Mateiu. Că acea minune în casă s'a făcut când şi oameni au slujit aceluia şi au auzit: Iartă-ţi-se ţie păcatele; iar aceasta s'a făcut în foişor şi n'a avut om precum zice sfânta Evanghelie. Acele cinci foişoare pline de bolnavi, închipuesc că era bolnavă seminţia evreească la cele cinci simţiri: La vedere, la pipăire, la gust, la auz şi la miros. La acestea erau bolnavi feciorii evreeşti că nu aveau ochi curaţi, pentrucă vedeau minunile şi nu le băgau în seamă. Nu aveau gust mulţumitor, de vreme ce mâncând mană, căutau cărnuri. Nu aveau mirosul întreg al miresmei Stăpânului, ci au voit putoarea diavolului. Nu aveau auz curat, pentrucă ascultau fluierăturile şerpilor, iar nu învăţăturile proorocilor. Nu aveau pipăitul de folos, de vreme ce pe idoli îi numeau dumnezei, lepădându-se de Dumnezeu cel viu. Se prăznuieşte acum minunea aceasta, pentrucă întru aceste cincizeci de zile şi aceasta s'a făcut, precum şi pentru femeea samarineacă şi pentru orb. Că pe Toma şi pe mironosiţe, spre încredinţarea învierii lui Hristos din morţi prăznuim; iar celelalte până la înălţarea Domnului, pentrucă acestea pe vremea acestor cincizeci de zile, distinse la evrei, le-au făcut. Şi de vreme ce acestea pe scurt Ioan aşa le-a descris. Cu milostivirea Ta cea negrăită, Hristoase Dumnezeule nostru, miluieşte-ne pe noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

Peasna VII, irmos:

CELA ce ai rourat văpaia cup-
„torului şi pe tinerii i-ai păzit
„nearşi, binecuvântat eşti în veci,
„Doamne, Dumnezeule părinţi-
„lor noştri.

Dacă Te-a văzut soarele întins pe lemn şi-a ascuns lumina neputând să lumineze lumii, apu-

nând Tu de voie, Împărate al tuturor, spre luminarea tuturor neamurilor.

Inviat-ai deşertând mormânturile şi prădând iadul cu tăria Ta cea atotputernică. Pentru aceasta lăudăm cinstită şi dumnezeească scularea Ta, Hristoase.

Ce căutaţi pre cel viu ca pe un mort? S'a sculat, nu este în mormânt, strigat-a către mironosiţe de demult dumnezeescul înger, cel ce a strălucit cu chipul.

Cela ce ai vindecat cu cuvântul pe slăbănogul care zăcea de mulţi ani, ai strigat către dânsul: Ridică-ţi patul tău şi umblă, lăudând slava lui Dumnezeu.

A arhanghelului.

Mihaile, mai marele voievod al Domnului, îndreptează pe cei ce s'au adunat cu credinţă în dumnezeească biserica ta, spre lauda lui Dumnezeu şi-i fereşte de toate răutăţile, cu mijlocirea ta.

Slavă... a Treimii.

O, Treime! Mântuieşte din toate primejdiile pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă, ca pe Dumnezeul tuturor şi Stăpânul şi-i fă părtaşi bunătăţilor Tale.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară ai rămas după ce ai născut mai pe sus de cuvânt, pe Cel ce s'a născut fără stricăciune, mai 'nainte de toţi vecii din Tatăl cel fără de început; pentru aceasta pe tine te fericim, Curată.

Peasna VIII, irmos:

PE Dumnezeu Cel ce se slăveşte neîncetat de îngeri „întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul şi munţii, dealurile şi adâncul şi tot neamul „omenesc, cu cântări ca pe Făcătorul şi Mântuitorul, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru „toţi vecii.

Catapeteasma s'a rupt răstignindu-Te Tu, Mântuitorul nostru şi moartea a dat înapoi pe morţii cari i-a înghiţit şi iadul s'a golit, văzându-Te pe Tine că Te-ai pogorît în cele mai de desubt ale pământului.

Unde-ţi este moarte boldul? Unde-ţi este acum, iadule, biruinţa? De Împăratul Cel ce a înviat tu te-ai omorît şi ai pierit şi nu vei mai împărăţi de acum. Că Cel tare a luat pe legaţii pe cari i-ai avut.

Alergaţi degrab, vestiţi apostolilor învierea, zis-a mironosiţelor tânărul cel ce s'a arătat, înviat-a Stăpânul cu preaslăvire şi împreună cu dânsul şi morţii cei din veac.

Slăbănogul cel ce zăcuse mulţi ani, a strigat: Miluieşte-mă Mântuitorule, pe mine cel cuprins de nepricepere; iar El i-a poruncit îndată să-şi ridice patul şi drept să umble.

A arhanghelului.

Ca cela ce eşti căpetenie puterilor celor fără materie, mai mare voievodule, împreună cu

dânșii cere nouă curățire de greșeli, îndreptarea vieții și desfătarea veșnicilor bunătăți celor de acolo.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

A Treimii.

Ființa cea nezidită și nedespărțită, Dumnezeirea cea în trei fețe, pe Dumnezeu Tatăl cel fără început și pe Duhul Sfânt să-L lăudăm cu un glas, strigând înfricoșată cântarea Serafimilor.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Carte te-a văzut pe tine de demult Isaia, pururea Fecioară, în care cu degetul Tatălui s'a scris Cuvântul cel fără de ani, Care ne-a izbăvit din toată necuvântarea, pe noi cari te lăudăm pe tine cu cuvinte sfințite.

Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm.

Peasna IX, irmos:

LA muntele Sinai, în rug te-a „văzut Moisi, pe tine care „ai zămislit în pântece focul „Dumnezeirii fără ardere, iar „Daniil te-a văzut munte netăiat „și Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Iisuse înălțându-Te pe lemn, ne-ai înălțat și pe noi și puindu-Te de voie în mormânt, ai înviat din mormânturi pe toți morții, cari laudă stăpânirea Ta cea necuprinsă și puterea cea nebiruită.

Prea frumos din groapă ai răsărit, ca un Mire din cămară, Cuvinte, Cela ce ești însăși frumusețea; stricat-ai întunerecul iadului și ai scos pe cei legați cari cu un glas strigă: Laudă slavei Tale, slavă, Iisuse Dumnezeule, învierii Tale.

Suspinuri și lacrimi aducând cu miresme, degrab au ajuns femeile la preasfântul mormânt și s'au înștiințat cu credință de slăvită scularea lui Hristos, pe care o prăznuim veselindu-ne cu bucurie sufletească.

Urmat-a sănătatea trupului poruncii Tale, Hristoase, și s'a văzut repede alergând cela ce era mai 'nainte slăbănog și purtându-și patul în care zăcuse mulți ani, a slăvit cu cântări puterea Ta.

A arhanghelului.

Luminare cere nouă mai mare voievodule, cela ce stai pururea înaintea luminii cei mari și împacă viața noastră, ceea ce se clatină totdeauna de ispitele șarpelui și de primejdiile vieții, pururea vrednicule de laudă.

Slavă...

Lumină și lumini, viață și vieți, Te slăvesc pe Tine cu toată buna credință, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, unime ceea ce ești în trei fețe, stăpânire nedespărțită, Dumnezeire neamestecată: Sfânt, sfânt, sfânt strigând, cu puterile cele de sus.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Din pântecele tău cel purtător de lumină a ieșit soarele cel

mare, Hristos, şi lumea a luminat cu luminoase străluciri, Preacurată, şi a gonit întunerecul călcării de poruncă. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, ca pe pricinuitoarea tuturor bunătăţilor, dumnezeească Mireasă.

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... de trei ori.

SVETILNA.

Cu trupul adormind ca un muritor, Impărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzându-o. Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă... altă svetilnă.

Podobie: Femei ascultaţi...

Venit-a la scăldătoarea oilor iubitorul de oameni şi prea îndurat Domnul, ca să vindece boalele. Şi a aflat un om zăcând de mulţi ani şi a strigat către dânsul: Ridică-ţi patul tău şi mergi pe căile cele drepte.

Şi acum... tot aceasta.

LA LAUDE.

Punem stihirile învierii pe [illegible]asul al 3-lea.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşate, că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul Cel ce era întru început, s'a răstignit pentru noi şi de voie s'a îngropat şi a înviat din morţi ca să mântuiască toate, Acestuia să ne închinăm.

Spus-au toate minunile strejarii Tăi, Doamne, ci adunarea deşertăciunii umplând de daruri dreapta lor, au socotit să ascundă învierea Ta, pe care lumea o slăveşte, miluieşte-ne pe noi.

De bucurie toate s'au umplut, luând dovedirea învierii, că Maria Magdalena la groapă a venit şi a aflat înger pe piatră şezând, cu veşmintele strălucind şi zicând: Ce căutaţi pe cel viu cu cei morţi? Nu este aici, ci s'a sculat, precum a zis mai 'naînte, mergând în Galileea.

Intru lumina Ta, Stăpâne, vedem lumină, Iubitorule de oameni, că ai înviat din morţi, mântuire neamului omenesc dăruind; ca să Te preamărească toată zidirea, pe Tine unul cel fără de păcate, miluieşte-ne pe noi.

Alte stihiri ale lui Anatolie.

Cântare de dimineaţă mironosiţele femei lacrimi Ţi-au adus, Doamne, că având miresme cu bun miros, la mormântul Tău au ajuns, sârguindu-se să ungă preacurat trupul Tău. Iar îngerul şezând pe piatră, le-a binevestit: Ce căutaţi pe cel viu cu cei morţi? Că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Strălucind îngerul la mormântul Tău cel făcător de viaţă, a grăit mironosiţelor: Deşertat-a mormânturile Mântuitorul, prădat-a iadul şi a înviat a treia zi, ca un însuşi Dumnezeu atotputernic.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

In mormânt Te-a căutat, venind într'una a Sâmbetelor Maria Magdalena. Și neaflându-Te se tânguia cu plângere strigând: Vai mie, Mântuitorul meu! Cum Te-au furat, împărate al tuturor? Iar doi îngeri de lumină purtători, înlăuntrul mormântului au strigat: Ce plângi, femeie? Plâng, a zis, că au luat pe Domnul meu din mormânt și nu știu unde L-au pus pe dânsul. Iar ea întorcându-se înapoi, dacă Te-a văzut, îndată a strigat: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

Evreii au închis în mormânt viața, iar tâlharul a deschis cu limba raiul, strigând și grăind: Cela ce cu mine pentru mine s'a răstignit, împreună cu mine s'a spânzurat pe lemn și mi s'a arătat pe scaun șezând împreună cu Tatăl; Acesta este Hristos Dumnezeul nostru, care are mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Doamne, pe slăbănogul nu scăldătoarea l-a vindecat, ci cuvântul Tău l-a înoit și nici boala cea de mulți ani nu i-a fost lui sminteală. Că lucrarea glasului Tău mai iute s'a arătat și greutatea cea cu anevoie de purtat o a lepădat; și sarcina patului o a purtat, spre mărturia mulțimii îndurărilor Tale, slavă Ție.

Și acum... Prea binecuvântată ești... Slavoslovia cea mare și otpustul. Apoi Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei, glasul al 8-lea.

Magdalenii Mariei, ceea ce a vestit învierea Mântuitorului cea din morți și arătarea, necrezându-i ucenicii, li s'au imputat învârtoșarea inimii. Ci cu semne întrarmându-se și cu minuni, la propoveduire s'au trimis. Și Tu, Doamne, la Tatăl începătorul luminii Te-ai înălțat; iar ei au propoveduit pretutindenea cuvântul, cu minuni încredințându-l. Pentru aceasta luminându-ne printr'înșii, slăvim învierea Ta cea din morți, iubitorule de oameni, Doamne.

LA LITURGHIE.

Fericirile, glasul al 3-lea.

Lepădând, Hristoase, porunca Ta strămoșul Adam, din raiu l-ai izgonit, iar pe tâlharul, Îndurate, ce Te-a mărturisit pe cruce, într'însul l-ai sălășluit, care a strigat: Pomenește-mă, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Pe noi, cei ce am greșit, cu blestemul morții ne-ai osândit, Dătătorule de viață, Doamne. Iar cu trupul Tău fără de păcat pătimind, Stăpâne, pe cei morți i-ai înviat, cari strigau: Pomenește-ne și pe noi întru împărăția Ta.

Sculându-Te din morți, împreună ne-ai sculat pe noi din patimi, cu învierea Ta, Doamne, și toată puterea morții o ai pierdut, Mântuitorule. Pentru aceasta cu credință strigăm Ție: Pomenește-ne și pe noi întru împărăția Ta.

Cu îngroparea Ta cea de trei zile, pe cei omorîţi în iad înviindu-i, ca un Dumnezeu, împreună i-ai sculat şi nestricăciune tuturor, ca un bun, ne-ai izvorît nouă, celor ce cu credinţă strigăm pururea: Pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Şi din canonul slăbănogului, peasna 6-a pe 4. Apostolul din Faptele Apostolilor. Evanghelia dela Ioan.

CHINONICUL:

Trupul lui Hristos primiţi şi din izvorul cel fără de moarte gustaţi.

Altul:

Lăudaţi pe Domnul din ceruri.

Cade-se a şti că slujba slăbănogului se cântă numai în trei zile, Duminecă, Luni şi Marţi şi apoi se odovăeşte.

Intru aceiaşi Duminecă seara.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul al 8-lea.

Podobie: O, preaslăvită minune...

O, preaslăvită minune! Făcătorul a toate, purtător de trup făcându-se, cu a noastră fire binevoind a sărăcit ca un îndurat; şi cu oamenii petrecând, a arătat evreilor mulţime de minuni. Pentru aceea şi în Vitezda a vindecat pe cel de oarecând slăbănog, zicându-i: Ridică-ţi patul tău.

Mântuitorule, Dumnezeul meu şi Doamne, vrând să ridici pe oamenii cei căzuţi, pe pământ ca un om ai umblat, vindecând boalele tuturor, pentru multa Ta milostivire. Pentru aceea venind oarecând şi la pridvorul oilor, ai făcut sănătos cu cuvântul Tău pe slăbănogul cel ce zăcea de treizeci şi opt de ani.

Topindu-se evreii de pismă, pe facerile Tale de bine, prea bunule Doamne, pricină făcându-le spre aprinderea mâniei, ei singuri pururea călcători de lege, pururea Te căutau să Te ucidă pentru Sâmbătă, pe Tine, viaţa cea adevărată; când ai arătat sănătos pe omul întreg, care mai 'nainte era slăbănog.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Lângă scăldătoarea oilor zăcea un om în neputinţă şi văzându-Te pe Tine, Doamne, a strigat: Om nu am, ca dacă se va turbura apa, să mă bage într'însa şi până când merg eu, altul apucă mai 'nainte de mine şi ia sănătate, iar eu zac bolnav. Şi îndată milostivindu-se Mântuitorul, a zis către dânsul: Pentru tine om M'am făcut, pentru tine în trup M'am îmbrăcat şi zici, că om nu am? Ridică-ţi patul tău şi umblă! Toate sunt Ţie cu putinţă, toate ascultă, toate se pleacă, adu-Ţi aminte de noi de toţi şi ne miluieşte, Sfinte, ca un iubitor de oameni.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morţii s'a stri-

cat şi înşelăciunea diavolului s'a pierdut, iar neamul omenesc prin credinţă fiind mântuit, cântare Ţie totdeauna aduce.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Laudă de seară aducem Ţie, Hristoase, cu tămâie şi cu cântări duhovniceşti, miluieşte, Mântuitorule, sufletele noastre.

Stih: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne.

Mare este puterea crucii Tale, Doamne, că s'a înfipt în loc şi lucrează în lume şi a arătat din pescari apostoli şi din neamuri mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Cela ce cu palma cea preacurată ai zidit pe om, ai venit să vindeci pe cei bolnavi, milostive Hristoase; pe cel slăbănog la scăldătoarea oilor cu cuvântul Tău l-ai sculat şi durerea femeii căreia-i curgea sânge o ai vindecat. Pe fata hanaanencei ceea ce se bântuia ai miluit-o şi rugăciunea sutaşului nu ai trecut-o cu vederea. Pentru aceasta, strigăm: Atotputernice, Doamne, slavă Ţie.

Troparul învierii şi otpustul.

Luni, a patra săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Troparul învierii şi al sfântului de va fi având şi al Născătoarei de Dumnezeu. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

HRISTOS din morţi s'a sculat, începătura celor adormiţi, Cel mai întâiu născut decât zidirea şi făcătorul tuturor celor făcute, firea cea stricată a neamului nostru, întru Sine o a înnoit, nu vei mai stăpâni de acum moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta o a stricat.

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te; că ţărâna în mormânt nu laudă şi nu se mântuieşte de păcat. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai 'nainte până ce nu mă osândeşti, miluieşte-mă.

Mucenicina.

Vitejia răbdării voastre, prea lăudaţilor mucenici, a biruit meşteşugurile vrăjmaşului, începătorul răutăţii. Pentru aceasta v'aţi învrednicit fericirii celei veşnice. Ci, rugaţi-vă Domnului, să mântuiască turma cea iubitoare de Hristos, voi, cei ce sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Ga-

vriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta, precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de Dar.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Cei cuprinşi de slăbănogirile pizmei, vindecarea slăbănogului în ziua Sâmbetei slăbănogire o socoteau şi ziceau: Nu se cade a vindeca Sâmbăta, nu se cade a strica odihna Sâmbetei cea părintească; necunoscându-Te pe Tine Stăpâne al legii şi tămăduitor al sufletelor noastre.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Apoi: Invierea lui Hristos... Psalmul 50.

CANOANELE.

Al prazniculuí cu irmoasele pe 8 şi al mineiului pe 4; după peasna a 3-a, condacul şi sedealna sfântului şi a prazniculuí. După peasna a 6-a, condacul şi icosul prazniculuí. Svetilna prazniculuí.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm aceste stihiri, glasul al 3-lea.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşate, că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul Cel ce era întru început, s'a răstignit pentru noi şi de voie S'a îngropat şi a înviat din morţi, ca să mântuiască toate. Acestuia să ne închinăm. De 2 ori

De multe ori săvârşind cântarea m'am aflat făcând păcatul, cu limba grăind cântări, iar cu sufletul gândind cele necuvioase. Ci, îndreptează-le pe amândouă, Hristoase Dumnezeule, prin pocăinţă şi mă miluieşte.

Mucenicina:

Veniţi toate popoarele, să cinstim pomenirea sfinţilor mucenici, că priveliştе făcându-se îngerilor şi oamenilor, cununa cea de biruinţă au luat dela Hristos şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

Mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine a strigat: Miluieşte-mă Doamne, că patul meu mormânt mi s'a făcut. Ce folos îmi este de vieaţă? Nu-mi este de nicio treabă scăldătoarea oilor, că nu am pe nimeni să mă bage, când se turbură apa; ci la Tine, izvorul tămăduirilor, vin ca şi eu împreună cu toţi să strig: Atotputernice Doamne, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Podobie: Mare este puterea...

Văzând puterea semnelor şi a minunilor, cei slăbănogiţi de pizmă şi puternici în răutate n'au crezut că Tu eşti Fiul lui Dumnezeu şi îndreptătorul tuturor, Cela ce şi pe slăbănogul l-ai făcut sănătos cu cuvântul.

Stih: Mila Ta, Doamne, în veac o voiu lăuda.

Văzând păzitorii Sâmbetelor

pe slăbănogul vindecat în ziua Sâmbetei, se slăbănogeau la suflet și strigau ca niște cărturari ai legii, că nu se cade a vindeca în ziua odihnei și a spurca Sâmbăta.

Ttih: Că ai zis, în veac mila se va zidi.

Necunoscându-Te pe Tine singur făcătorul Sâmbetelor și Domnul, cei ce păzeau Sâmbetele au cârtit pentru întărirea slăbănogului, care se făcuse în ziua Sâmbetei, zicând că nu este bine să ridice patul în ziua Sâmbetei.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea.

Suita-s'a Iisus în Ierusalim la scăldătoarea oilor, ce se cheamă evreește Vitezda, care avea cinci foișoare și întru acelea zăcea mulțime de bolnavi; că îngerul lui Dumnezeu la vreme pogorându-se, o turbura pe ea și sănătate da celor ce veneau cu credință. Și văzând Domnul pe un bolnav de mulți ani, a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, om nu am ca dacă se va turbura apa să mă arunce în scăldătoare. La doftori am cheltuit toată avuția mea și milă a dobândi nu m'am învrednicit. Iar Doftorul sufletelor și a trupurilor, a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău și umblă, propoveduind puterea Mea și mila cea mare, până la marginile lumii.

Și celelalte ale utreniei și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna I.

Luni a patra săptămână după Paști.

SEARA.

La: Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 și cântăm aceste două stihiri, repetând pe cea dintâiu, glasul 1.

CELA ce cu palma cea preacurată ai zidit pe om, ai venit să vindeci pre cei bolnavi, milostive Hristoase. Pe cel slăbănog la scăldătoarea oilor cu cuvântul Tău l-ai sculat și durerea femeii căreia-i curgea sânge o ai vindecat; și pe fata hanaanencei, care se bântuia, ai miluit-o și rugăciunea sutașului nu ai trecut-o cu vederea. Pentru aceasta strigăm: Atotputernice, Doamne, slavă Ție. De două ori.

Mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine a strigat: Miluiește-mă, Doamne, că patul meu mormânt mi s'a făcut. Ce folos îmi este de viață? Nu-mi este de nicio treabă scăldătoarea oilor, că nu am pe nimenea să mă bage, când se turbură apa. Ci viu la Tine, Izvorul tămăduirilor, ca și eu împreună cu toți să strig: Atotputernice, Doamne, slavă Ție.

Și dela mineiu 3.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea.

Suitu-s'a Iisus în Ierusalim la scăldătoarea oilor...

Caută în această zi, Slava dela stihoavna utreniei.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Luminatu-s'au toate cu învie-

rea Ta, Doamne, și raiul iarăși s'a deschis și toată zidirea lăudându-Te, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Mântuește-mă, Doamne Dumnezeul meu, că Tu ești mântuirea tuturor. Viforul patimilor mă turbură și sarcina fărădelegilor mă cufundă. Dă-mi mână de ajutor și la lumina umilinții mă ridică, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne...

Mare este puterea mucenicilor Tăi, Hristoase, că în mormânturi zac și duhurile gonesc și puterea vrăjmașului au surpat cu credința Treimii, nevoindu-se pentru buna credință.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Acolo, în pridvorul lui Solomon, zăcea mulțime de bolnavi și înjumătățindu-se praznicul, a aflat Hristos pe un slăbănog zăcând de treizeci și opt de ani. Și cu stăpânesc glas a zis către dânsul; Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, om nu am ca dacă se va turbura apa să mă bage în scăldătoare. Iar El a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău și umblă, iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, trimete-ne nouă, Doamne, mare milă.

Troparele și otpustul.

Marți, a patra săptămână după Paști.

LA UTRENIE.

Troparul invierii și al sfântului și al Născătoarei-invierii. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții ai tăiat-o cu scularea Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, blestemului celui de demult biruință cântând. Apărătorul vieții noastre, Doamne, slavă Ție.

Până când petreci în păcate, suflete al meu? Până când faci amânare pocăinței? Gândește-te la judecata care va să fie, strigă Domnului: Greșit-am, Doamne! Cela ce ești fără păcate, miluiește-mă.

Mucenicina.

Strălucitori prin credință, luminători prea luminați, Sfinților, cei ce sunteți râvnitori ai bunei credințe, purtători de chinuri prea lăudați. Că de bătăile tiranilor netemându-vă, înșelăciunea idolească ați stricat, având neînvinsă biruință crucea adevărului.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Scăparea și puterea noastră, Născătoare de Dumnezeu, ajutorul cel tare al lumii, mântuiește pe robii tăi din toată nevoia cu rugăciunile tale, ceea ce ești una binecuvântată.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cei cuprinși de slăbănogirile pizmei, vindecarea slăbănogului în ziua Sâmbetei, slăbănogire o socoteau și ziceau: Nu se cade a vindeca Sâmbăta, nu se cade a strica odihna cea părintească; necunoscându-Te pe Tine Stăpân al legii și tămăduitor al sufletelor noastre.

Slavă... Și acum... tot aceasta. Apoi Invierea lui Hristos... Psalmul 50. Canonul praznicului cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. După peasna 3-a, condacul și sedelnele dela mineiu. După peasna 6-a, condacul și icosul praznicului. Sedealna praznicului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4, glasul al 3-lea.

Spus-au toate minunile strejarii Tăi, Doamne, ci adunarea deșertăciunii umplând de daruri dreapta lor, au socotit să ascundă învierea Ta, pe care lumea o slăvește, miluiește-ne pe noi.

De două ori.

Mintea mea cea risipită adună-o, Doamne, și inima mea cea înțelenită curățește-o, dându-mi pocăință ca lui Petru, ca vameșului suspinare și lacrămi ca desfrânatei, ca să strig Ție cu glas mare: Dumnezeule, mântuiește-mă ca un milostiv și iubitor de oameni.

Mucenicina.

Frica împăraților și a tiranilor, ostașii lui Hristos au lepădat-o și cu bună îndrăzneală și bărbăție l-au mărturisit pe El Domn al tuturor, Dumnezeu și Impărat al nostru și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Doamne, pe slăbănogul nu scăldătoarea l-a vindecat, ci cuvântul Tău l-a înoit și nici boala cea de mulți ani nu i-a fost lui sminteală. Că lucrarea glasului Tău mai iute s'a arătat și greutatea cea cu anevoie de purtat a lepădat-o; și sarcina patului a purtat-o, spre mărturia mulțimii îndurărilor Tale, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Podobie: Mare este puterea crucii...

Arătatu-s'a cuvântul Tău mădularelor celor slăbănoage ca o legătură purtătoare de viață, făcătorule de bine, Cuvinte; a cărui mărturie este ridicarea cea mai pe sus de nădejde a patului, pe care l-a purtat după poruncă cel ce zăcuse pe dânsul multă vreme.

Stih: Mila Ta, Doamne, în veac o voiu lăuda.

Bucurându-se a plinit cel slăbănog porunca stăpânești Tale puteri celei atotputernice și purtându-și patul a umblat și mărturisind a strigat: Cel ce m'a vindecat mi-a poruncit mie să fac aceasta.

Stih: Că ai zis, în veac mila se va zidi.

Cel ce a zăcut mulți ani și vremi, cel slăbănog la mădulări a strigat: Miluiește-mă, Hristoase

Mântuitorule, pe mine cel legat cu nepricepere; iar Mântuitorul, întărindu-i mădulările, i-a poruncit să-și ridice patul.

Slavă: Și acum... glasul al 5-lea.

Lângă scăldătoarea oilor zăcea un om în neputință și văzându-Te pe Tine, Doamne, a strigat: Om nu am, ca dacă se va turbura apa să mă bage într'însa și până când merg eu, altul apucă mai 'nainte de mine și ia sănătate, iar eu zac bolnav. Și îndată milostivindu-se Mântuitorul, a zis către dânsul: Pentru tine om m'am făcut, pentru tine în trup m'am îmbrăcat și zici că om nu am. Ridică-ți patul tău și umblă. Toate sunt ție cu putință, toate ascultă, toate se pleacă; adu-ți aminte de noi toți și ne milueşte, Sfinte, ca un Iubitor de oameni.

Troparul învierii și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna IV.

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmpla marele mucenic Gheorghe în Miercurea înjumătățirii sau pomenirea sfântului apostol Ioan Teologul, slujba lor așa se pune precum se înseamnă aci. De va vrea cel mai mare să facă priveghere, Marți seara la vecernia cea mică, punem stihirile sfântului pe 4, Slavă... a sfântului, Și acum... a prazniculuí. La stihoavnă stihirile sfântului cele dela vecernia cea mare cu stihurile ei; Slavă... a sfântului, Și acum... a prazniculuí. După Sfinte Dumnezeule, Prea Sfântă Treime... și după Tatăl nostru... troparul Sfântului; Slavă... Și acum... a prazniculuí, ectenia mică și otpustul.

La vecernia cea mare, cetim: Fericit bărbatul... Slava 1-a. La Doamne strigat-am... stihirile prazniculuí 4 și ale Sfântului 4. Iar de nu este priveghere atunci stihirile prazniculuí 3 și ale Sfântului 3. Slavă... a Sfântului, Și acum... a prazniculuí. Vohod, prochimenul zilei, cetirile toate ale prazniculuí și ale Sfântului. La litie, o stihiră a hramului și ale Sfântului, singure glasnice. Slavă... a Sfântului, Și acum... a prazniculuí. La stihoavnă stihirile prazniculuí cu stihurile lor, Slavă... a Sfântului, Și acum... a prazniculuí. La binecuvântarea pâinilor, troparul prazniculuí de 2 ori și ale Sfântului odată. Apoi citirea a Sfântului. Iar de nu este priveghere, după Tatăl nostru... troparul Sfântului, Slavă... Și acum... a prazniculuí, și otpustul.

La utrenie, la Dumnezeu este Domnul... troparul prazniculuí de două ori, Slavă... a Sfântului, Și acum... a prazniculuí. După catisme, sedelnele și citire a prazniculuí. După polieleu, sedelnele Sfântului toate, Slavă... cea după polieleu, Și acum... una din sedelnele prazniculuí și citirea Sfântului. Treptele, antifonul 1 al glasului al 4-lea, evanghelia Sfântului, învierea lui Hristos... și psalmul 50. Stihira Sfântului. Canoanele, cel dintâiu al prazniculuí cu irmoasele pe 6 și al Sfântului pe 4. (Iar de va fi Sfântul Ioan Teologul, punem canonul cel dintâiu al prazniculuí cu irmosul pe 4 și al Teologului pe 6). Apoi iar al prazniculuí, al doilea canon pe 4. Catavasiile prazniculuí cele dela canonul cel de pe urmă. După peasna 3-a, condacul, icosul și sedealna Sfântului, Slavă... Și acum...

a praznicului și citirea Sfântului. După peasna 6-a, condacul și icosul praznicului și citirea praznicului. La peasna 9-a: Ceea ce ești mai cinstită, nu cântăm. Svetilna praznicului, Slavă... a Sfântului, Și acum... iar a praznicului. La laude stihirile praznicului 3 și ale Sfântului 3, Slavă .. a Sfântului, Și acum... a praznicului, doxologia cea mare și otpustul.

La liturghie, fericirile praznicului, peasna 3-a pe 4 și ale Sfântului peasna 6-a pe 4. Apostolul, evanghelia și chinonicul praznicului și al Sfântului.

Iar de va fi Sfântul Ioan Teologul, atunci slujba Sfântului Arsenie se cântă în altă zi.

MIERCURI, A PATRA SĂPTĂMÂNA DUPA PAŞTI.

INJUMĂTĂŢIREA CINCIZECIMII.

Slujba Sfântului dela rând o cântăm la pavecerniţă.

MARŢI SEARA.

După Hristos a înviat... de trei ori şi după psalm, catisma dela rând. La: Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6. Şi cântăm acaste trei stihiri ale înjumătăţirii praznicului, repetându-le, glasul al 4-lea.

Podobie: Doamne, suindu-Te pre cruce.

SOSIT-A înjumătăţirea zilelor, care se încep dela mântuitoarea înviere şi se pecetluiesc la dumnezeeasca cincizecime şi se luminează având strălucirile de amândouă părţile şi împreunându-le pe amândouă, se laudă arătând mai 'nainte că vine slava stăpâneştii înălţări.

De două ori.

Auzit-a şi s'a veselit Sionul, binevestindu-se învierea lui Hristos şi fiii lui cei credincioşi s'au bucurat, văzându-L pe Dânsul şi spălând prin Duhul întinăciunea uciderii lui Hristos, se găteşte să prăznuiască înjumătăţirea cea veselă a amândorora.

De două ori.

Apropiatu-s'a vărsarea cea din destul peste toţi a dumnezeescului Duh, precum este scris: Sorocul o propoveduieşte, cel ce s'a înjumătăţit, al făgăduinţii cei nemincinoase ce s'a dat după moartea lui Hristos şi îngroparea şi învierea de Dânsul ucenicilor, care însemnează arătarea Mângâietorului. De două ori.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Înjumătăţindu-se praznicul învierii Tale, Hristoase, şi al dumnezeeştii veniri a sfântului Tău Duh, adunându-ne lăudăm tainele minunilor Tale întru care trimite-ne nouă mare milă.

Vohod. Lumină lină, prochimenul zilei şi citirile. Din proorocia lui Miheea citire.

Cap. 4, vers. al 2-lea.

AŞA zice Domnul: Din Sion va ieşi legea şi cuvântul Domnului din Ierusalim; şi va judeca între popoare multe şi va mustra neamuri tari multă vreme. Că toate popoarele vor umbla fiecare în calea sa, iar noi vom merge în numele Domnului Dumnezeului nostru în veac. Aşa zice Domnul atotţiitorul: Auziţi munţi şi văi; temeliile pământului, că judecată are Domnul cu poporul Său şi cu Israil se va întreba, zicând: Poporul Meu, ce ţi-am făcut? Sau cu ce te-am întristat, răspunde-Mi? Pentrucă te-am scos din pământul Egiptului şi te-am scăpat din casa robiei şi am trimis înaintea feţei tale pre Moisi şi pre Aaron şi pre Mariam? Poporul Meu, adu-ţi aminte ce au sfătuit asupra voastră cei protivnici şi cine ţi-a vestit ţie de s'a spus ţie, omule ceva bine? Şi ce cere Domnul dela tine? Au nu ca să faci judecată, să iubeşti mila şi să fii gata de a merge înaintea feţii Domnului Dumnezeului tău? Pentrucă întru tărie se va slăvi Domnul şi va paşte turma Sa cu pace până la marginile pământului.

Din proorocia Isaiei citire.

Cap. 55, vers 1.

AŞA zice Domnul: Cei însetaţi veniţi la apă şi câţi nu aveţi argint, mergeţi de cumpăraţi şi mâncaţi şi beţi fără de argint şi fără preţ vin şi grăsime. Că aşa zice Domnul atotstăpânitorul: Poporul Meu, scoateţi apă cu veselie din izvoarele mântuirii. Şi vei zice în ziua aceea: Cântaţi Domnului, cântaţi numelui Lui, spuneţi întru neamuri cele slăvite ale Lui; aduceţi-vă aminte că S'a înălţat numele Lui. Poporul Meu, ascultă-Mă pre Mine şi vei mânca cele bune şi se va desfăta întru bunătăţi sufletul vostru. Luaţi aminte urechile voastre şi urmaţi căilor Mele! Ascultaţi-Mă pre Mine şi va via întru bunătăţi sufletul vostru; şi voiu face cu voi legătură veşnică de pace. Chemaţi pre Domnul şi când se va apropia de voi, să lase cel necurat căile sale şi omul cel fărădelege sfaturile sale şi vă întoarceţi la Mine şi vă voiu milui şi voiu ierta păcatele voastre; că nu sunt sfaturile Mele ca sfaturile voastre, nici căile Mele ca căile voastre, zice Domnul; ci precum stă departe cerul dela pământ, aşa stă departe calea Mea de căile voastre şi gândurile Mele de gândul vostru. Că în ce chip se pogoară ploaie sau zăpadă din cer şi nu se întoarce acolo până ce adapă pământul şi îl face de răsare şi creşte şi dă sămânţă semănătorului şi pâine de mâncare; aşa va fi cuvântul Meu, care va ieşi din gura Mea, nu se va întoarce la Mine deşert, până ce va săvârşi toate câte am voit. Şi voiu face cu spor căile Mele şi poruncile Mele. Că cu veselie veţi ieşi şi cu bucurie vă veţi învăţa. Că munţii şi dealurile vor sălta, aşteptându-vă pre voi întru bucurie şi toate lemnele ţăranilor vor bate cu ramurile şi în locul scaiului se va înălţa chiparosul şi în locul urzicii va creşte mirsina şi va fi Domnul numit întru semn veşnic şi nu va lipsi, zice Domnul, Sfântul lui Israil.

Dela pildă citire.

Cap. 9, vers 1.

ÎNŢELEPCIUNEA şi-a zidit sieşi casă şi a întărit şapte stâlpi; junghiat-a jertfele sale şi a dres în paharul său vin şi a gătit masa sa; trimis-a slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, grăind: Cel ce este înţelept să se abată la mine şi celor ce le trebuie înţelegere, le-a zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea şi beţi vinul pre care am dres vouă. Lăsaţi neînţelepţia şi veţi fi vii şi căutaţi înţelepciunea ca să trăiţi şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Cel ce învaţă pre cei răi, îşi ia luişi ocară. Şi cel ce ceartă pre cel necredincios, se ocăreşte pre sine. Că certările necredinciosului sunt rane lui. Nu mustra pre cei răi, ca să nu te urască, învaţă pre cel înţelept şi te va iubi pre tine; dă pricină înţeleptului şi mai înţelept va fi, arată dreptului şi va adauge a primi. Inceperea înţelepciunii este frica Domnului şi sfatul Sfinţilor priceperea. Iar a cunoaşte legea este a gândului bun. Că întru acest chip multă vreme vei petrece şi se vor adauge ţie anii vieţii.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile. Glasul 1, însuşi glasul. Ale lui Ioan Monahul.

Sosit-a înjumătățirea celor cincizeci de zile, întru care Hristos descoperindu-și puțin dumnezeeasca putere, a întărit cu cuvântul pre slăbănogul, ridicându-l din pat și cu dumnezeească cuviință făcând minune în trupul cel de lut, a dăruit oamenilor viață veșnică și mare milă.

Stih: Adu-ți aminte de adunarea Ta, pe care ai câștigat-o din început.

In biserică ai venit, înțelepciunea lui Dumnezeu, înjumătățindu-se praznicul, învățând și mustrând pre evreii cei neplecați, pre farisei și pre cărturari și strigând cu îndrăzneală către dânșii: Cel însetat să vie la Mine și să bea apă de viață și nu va mai înseta în veac. Cel ce crede bunătății Mele, izvoare de viață veșnică vor curge din pântecele lui. O, bunătatea și milostivirea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Stih: Iar Dumnezeu, Impăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului. Glasul al 2-lea.

Când a sosit înjumătățirea praznicului, suitu-S'a Iisus în biserică și învăța pre evreii cei neplecați, zicând: Cel însetat să vie la Mine și să bea apă izvorîtoare de viață veșnică și nu va înseta în veci. Cel ce crede întru Mine, izvoare vor curge din pântecele lui și va avea lumina vieții.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Înjumătățindu-se praznicul, când învățai Tu, Mântuitorule, evreii ziceau: Cum știe acesta carte, neînvățându-Se? Nu știau ei că Tu ești înțelepciunea, care ai întemeiat lumea, slavă Ție.

Troparul, glasul al 8-lea.

Înjumătățindu-se praznicul, sufletul meu cel însetat, adapă-l cu apele bunei credințe că tuturor, Mântuitorule, ai strigat: Cel însetat să vie la Mine și să bea. Izvorule al vieții noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

La pavecerniță, condacul praznicului. La polunoștniță după Sfinte Dumnezeule cel întâiu, zicem troparul praznicului. După al doilea Sfinte Dumnezeule, condacul praznicului. Apoi Doamne miluește de 12 ori și otpustul; iar troparele pentru cei adormiți și rugăciunea nu le citim.

In Miercurea Injumătățirii.

LA UTRENIE.

Troparele praznicului, de trei ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

CELA ce știe gândurile inimilor tuturor, stând în mijlocul bisericii la înjumătățirea praznicului striga, grăind celor mincinoși adevărul: Ce Mă căutați să mă prindeți, zicea cu îndrăzneală, pre Mine dătătorul de viață? Nu judecați uitându-vă în față, călcătorilor de lege.

Slavă... Și acum... iar aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Stăpânul tuturor în biserică stând când se înjumătățiia praznicul cinstitei Cincizecimi, vorbind evreilor, mustra cu îndrăzneală în adunare multă semeția lor cea tiranică, ca un împărat și Dumnezeu. Iar nouă tuturor pentru milostivire, ne-a dăruit mare milă.

Slavă... Și acum... tot aceasta.
Invierea lui Hristos văzând..Psalmul 50.

CANOANELE.

Cel dintâiu cu irmoasele pe 8 și al doilea pe 6: Canonul compus de Teofan, al cărui acrostih este acesta:

Voiu lăuda înjumătățirea praznicilor celor prea mari.

Peasna I, glasul al 4-lea, irmos:

ADÂNCUL mării roșii cu „urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de demult, „prin mâinile lui Moisi în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit.

Mari binefaceri ale dumnezeeștei Tale întrupări, celei mai pre sus de gând, strălucesc nouă, Stăpâne; daruri și haruri și dumnezeești luminări, cu bună dăruire izvorăsc.

Venit-ai, Hristoase, revărsând arătat strălucirile Dumnezeirii în mijlocul praznicului. Că praznic de bucurie ești celor ce se mântuiesc și mijlocitor mântuirii noastre.

Înțelepciune, dreptate și mântuire dela Dumnezeu Te-ai făcut nouă, Doamne, ridicându-ne de pre pământ la cerească înălțime și dăruindu-ne dumnezeescul duh.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Trupul Tău în mormânt n'a văzut stricăciune, Stăpâne; ci precum s'a alcătuit fără sămânță așa n'a luat stricăciune, și într'un chip mai pre sus de fire nu s'a supus ascultării firii.

Alt canon. Facerea lui Andrei Criteanul.
Peasna I, glasul al 8-lea, irmos.

MAREA ai închegat-o, cufun- „dând pe mândrul faraon „cu căruțele și ai scăpat, „Doamne, pe popor neudat și „l-ai dus în muntele sfinției, „care striga: Cântare de biruință „cântăm Ție Dumnezeului nostru , Celui tare în războaie.

Neamuri bateți în palme, evrei plângeți, că dătătorul de viață Hristos, legăturile iadului rupându-le, pe morți i-a înviat și boalele a vindecat cu cuvântul; Acesta este Dumnezeul nostru Cel ce dă viață celor ce cred în numele Lui.

Minune ai arătat, apa în vin prefăcând, Stăpâne, Cel ce ai prefăcut în Egipt rîurile în sânge și pe morți ai înviat făcând aceasta a doua minune. Slavă, Mântuitorule, sfatului Tău celui nespus, slavă smereniei Tale, prin care ne-ai înnoit pe noi.

Izvor pururea curgător al vieții celei adevărate fiind, Doamne, Tu ești învierea noastră, voind Te-ai ostenit, Mântuitorule, și de voie ai însetat, legilor firii supu-

nându-Te şi în Sihar venind trupeşte ai cerut la samarineancă apă să bei.

Pâinile le-ai binecuvântat, peştii i-ai înmulţit, Dumnezeule, Cel ce eşti necuprins cu mintea şi pe popoare din destul le-ai săturat; şi izvorul cel pururea curgător al înţelepciunii l-ai făgăduit celor însetaţi. Tu eşti, Mântuitorule, Dumnezeul nostru Cel ce dai vieaţă celor ce cred întru numele Tău.

Slavă... a Treimii.

Trei împreună fără de început şi de un scaun slăvesc, pre Dumnezeu Tatăl cel fără de început şi pre Fiul împreună fără de început şi pre Duhul împreună veşnic cu Fiul, pe fiinţa cea una în trei feţe laud, o stăpânie mai pe sus stăpânitoare, a Dumnezeirii şi fiinţii Celei fără de început cinstesc.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu una ai încăput pre Făcătorul tău în pântece, Născătoare de Dumnezeu şi cu trup L-ai născut precum nu se poate spune şi fecioară ai rămas, nici cum stricându-se fecioria. Pe Acesta roagă-L neîncetat, Curată, ca pre Fiul tău şi Dumnezeu, pentru turma ta.

Catavasie: Marea ai închegat-o...

Peasna III-a, irmos:

SĂ se veselească de Tine bi-
„serica Ta, Hristoase, stri-
„gând: Tu eşti puterea mea,
„Doamne, şi scăparea şi întă-
„rirea.

Izvoarele apelor celor de vieaţă făcătoare le-ai deschis bisericii, strigând, bunule: De însetează cineva, să vie la Mine cu grabă şi să bea.

Cum că ai să Te înalţi de pe pământ la cer, arătat ai spus şi ai făgăduit să trimiţi din cer pe Duhul Sfânt.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Domnul cel ce din fire este făcător de vieaţă şi din Fecioară S'a născut, a dăruit tuturor credincioşilor nemurire, ca un milostiv.

Alt canon, irmos:

Întăritu-s'a inima mea întru
„Domnul, înălţatu-s'a cornul meu
„întru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a
„gura mea asupra vrăjmaşilor
„mei, veselitu-m'am de mântui-
„rea Ta.

Nu judecaţi, evrei, judecată făţarnică, zis-a stăpânul învăţând când a venit în biserică precum este scris, înjumătăţindu-se praznicul legii.

Nu judecaţi, evrei, judecată făţarnică. Că a venit Hristos de Carele au spus proorocii, că va veni din Sion şi lumea la sine va chema.

De nu credeţi cuvintelor, evrei, credeţi dar lucrurilor stăpânului. Pentru ce vă amăgiţi, lepădându-vă de cel Sfânt, de Care a scris în lege Moisi?

De se cade să vie cu adevărat Mesia, evrei, iată Hristos Mesia a şi venit. Cum de vă amăgiţi, lepădându-vă de cel drept, de Care a scris Moisi în lege?

Slavă... a Treimii.

Ţie ne închinăm, Părinte cel fără început după fiinţă, lăudăm cu evlavie pre Fiul Tău cel împreună fără de început şi pre Duhul cel prea Sfânt, câte trei ca pre unul Dumnezeu după fiinţă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Unul din Treime fiind Te-ai văzut făcându-Te trup, neschimbându-Ţi, Doamne, fiinţa nici arzând pântecele cel nestricat al celeea ce Te-a născut, tot fiind Dumnezeu şi foc.

Catavasie: Întăritu-s'a inima mea...

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea.

Stând în mijlocul bisericii înjumătăţindu-se praznicul, dumnezeeşte ai strigat: Cel însetat să vie la mine şi să bea. Că cel ce bea dintr'această apă dumnezeească a Mea, râuri de învăţăturile mele din pântece va izvorî şi cel ce crede întru Mine cel trimis dela dumnezeescul Părinte, împreună cu Mine se va preaslăvi. Pentru aceasta strigăm către Tine: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule; că ai turnat din destul apele iubirii Tale de oameni, preste robii Tăi.

Slavă... Şi acum... asemenea.

Apa înţelepciunii şi a vieţii izvorînd lumii, pre toţi chemi, Mântuitorule, să scoată apă de mântuire, că primind omul dumnezeească legea Ta, stinge cu dânsa cărbunii înşelăciunii. Drept aceea în veci nu va înseta, nici va mai înceta de saţiul Tău, stăpâne împărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta Hristoase Dumnezeule, cerem să trimiţi iertare de greşeli din destul robilor Tăi.

Peasna IV, irmos:

RIDICAT pe cruce văzându-Te Biserica pre Tine, „soarele dreptăţii a stătut întru „a sa rânduială, strigând precum „se cuvine: Slavă puterii Tale, „Doamne.

Sfărâmând porţile morţii cu puterea Ta, căile vieţii cunoscute le-ai făcut şi uşile nemuririi le-ai deschis celor ce strigă cu credinţă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cel ce ai înjumătăţirea tuturor şi sfârşitul şi ţii începutul, ca cel fără de început, stătut-ai în mijloc, strigând: Veniţi cei gânditori de Dumnezeu de vă îndulciţi din dumnezeeştile daruri.

Ca un Dumnezeu care ai stăpânire preste toate, ca un puternic surpând tăria morţii, Te-ai făgăduit, Hristoase, să trimiţi pre Duhul Sfânt cel ce purcede din Tatăl.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Dai din destul dar celor ce te laudă pre tine şi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci ce s'a

născut din tine, Maică ceea ce nu ştii de nuntă, cerându-le iertare de greşeli, preacurată.

Alt irmos:

Proorocul Avacum, cu ochii „minţii mai 'nainte a văzut ve„nirea Ta, Doamne. Pentru a„ceasta a şi strigat: Dela miazăzi „va veni Dumnezeu, slavă pogo„rîrii Tale, Doamne, slavă puterii „Tale.

De trebuie să vie Mesia, iată, Hristos este Mesia, călcătorilor de lege, pentruce nu credeţi Lui? Iată, a venit şi mărturiseşte cele ce Insuşi a făcut; că apa în vin o a prefăcut şi pre slăbănogul cu cuvântul l-a întărit.

Neînţelegând Scripturile, vă amăgiţi, evrei fărădelege, că, cu adevărat a venit Hristos şi pre toţi i-a luminat şi întru voi a arătat multe semne şi minuni şi în zadar v'aţi lepădat de vieaţa cea adevărată.

Un lucru v'am arătat şi iată, toţi vă miraţi, strigat-a Hristos către evrei şi a zis: Voi tăiaţi împrejur pre om şi Sâmbăta. Pentru ce, dar, pre Mine mă mai clevetiţi, că am ridicat cu cuvântul pre cel slăbănog?

Multe lucruri am făcut, pentru care din acestea mă ucideţi cu pietre? A strigat Hristos evreilor, mustrându-i: Au doară pentrucă pre om tot l-am făcut sănătos cu cuvântul? Nu judecaţi dupre faţă, o, oameni!

Prin apostoli lucrând şi întru prooroci însuţi odihnindu-Te împreună cu Duhul, Cel ce eşti naşterea cea fără de început a firii părinteşti, Hristoase, pre neamuri la cunoştinţă le-ai adus cu minunile Tale.

Slavă... a Treimii.

Treime, unime nedespărţită, Părinte fără de început, Fiule şi Duhule Sfinte, Treimea cea în unime, ceea ce eşti întocmai cinstită şi de un scaun, făcătoare de vieaţă, nezidite Dumnezeule, mântuieşti pre cei ce Te laudă pre Tine şi-i scapă din nevoi şi din necazuri.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel necuprins, dumnezeească Fecioară, Maică curată, nu înceta rugându-te pentru noi, ca să ne mântuim prin tine din necazuri, că la tine pururea scăpăm.

Catavasie: Proorocul Avacum...

Peasna V, irmos:

TU Doamne, lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci din întune„recul necunoştinţii, pre cei ce „Te laudă pre Tine cu credinţă.

La înjumătăţirea dumnezeeştilor praznice ajungând, să ne sârguim, de Dumnezeu gânditorilor, să punem nevoinţă spre plinirea dumnezeeştei fapte bune.

Cât este de sfinţit cu adevărat

praznicul de acum al înjumătățirii! Că este rădăcina praznicilor celor mari și se luminează despre amândouă părțile.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Mintea arhanghelilor nu poate să priceapă nașterea Ta din Fecioară cea negrăită și preacurată, Mântuitorul meu, mult milostive.

Alt canon, irmos.

Doamne Dumnezeul nostru, „pacea Ta dă-ne-o nouă, Doamne „Dumnezeul nostru, câștigă-ne „pre noi, Doamne, afară de Tine „pre altul nu știm, numele Tău „numim.

Cu minuni ai împodobit pre apostolii Tăi, cu semne ai slăvit pre ucenici, în toată lumea slăvindu-i Mântuitorul nostru și dându-le lor împărăția Ta.

Toate marginile pământului au luminat ucenicii, cu minunile și cu învățăturile și în multe chipuri propoveduind, Hristoase Mântuitorule, cuvântul împărăției Tale.

Laudă înălțăm împărăției Tale și cântare aducem Ție, Celui ce Te-ai arătat pre pământ pentru noi și lumea ai luminat și pre Adam l-ai chemat.

Slavă... a Treimii.

Slavă Ție, Părinte Sfinte, Dumnezeule cel nenăscut, slavă Ție, Cuvinte, unule născut, cel fără de ani, slavă Ție dumnezeescule Duh cel împreună de un scaun și deoființă cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Făcutu-s'a pântecele tău ca o masă sfântă, care are cereasca pâine, din carea tot cel ce mănâncă nu moare, precum a zis hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie: Doamne Dumnezeul nostru...

Peasna VI, irmos:

JERTFI-VOIU Ție cu glas de „laudă, Doamne, biserica „strigă către Tine, de sângele „dracilor curățindu-se, cu sân„gele cel curs prin milostivire „din coasta Ta.

Sosit-a astăzi înjumătățirea a cincizeci de zile, care de o parte se luminează cu dumnezeeasca strălucirea dumnezeeștilor Paști, iar de cealaltă parte strălucește cu darul Mângâietorului.

Grăit-ai în biserică stând de față, Hristoase, descoperind slava Ta adunărilor evreilor și mai 'nainte arătând că ești de o fire cu Tatăl.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Fii mie folositoare și zid nemișcat, apărându-mă de smintelele lumești, ceea ce una ești de Dumnezeu Născătoare și cu dumnezeești revărsări de lumină luminându-mă.

Alt canon, irmos.

Ca apele mării mă viforesc, „iubitorule de oameni, cu valu„rile vieții. Pentru aceasta ca și „Iona strig către Tine, Cuvinte: „Scoate din stricăciune viața „mea, milostive Doamne.

Cel ce păzești toate marginile lumii, suitu-Te-ai Iisuse și ai învățat în biserică pre popoare cuvântul adevărului, înjumătățindu-se praznicul, precum strigă Ioan.

Deschis-ai buzele Tale, Stăpâne, și ai propoveduit lumii pre Tatăl cel fără de ani și pe preasfântul Duh, cum că ești de aceeași fire cu amândoi păzind și după întrupare.

Lucrul Tatălui ai săvârșit, cu faptele ai adeverit cuvintele Tale, semne și vindecări făcând, Mântuitorule; pre slăbănogul îndreptându-l, leproșii curățind și morții înviind.

Fiul cel fără început s'a făcut început, că luând ceea ce suntem noi, s'a făcut om și la mijlocul praznicului a învățat zicând: Alergați la izvorul cel pururea curgător și viață scoateți.

Slavă... a Treimii.

Pre Dumnezeirea cea una în Treime, ființă în trei fețe nezidită, nedespărțită, toți o proslăvim, pre Tatăl și pre Fiul și pre sfântul Duh, ca pre ceea ce sunt trei și unul.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară după naștere te lăudăm pre tine, Fecioară și Maică te slăvim numai pre tine una, curată dumnezeească mireasă Fecioară, că din tine cu adevărat s'a întrupat Dumnezeu, vii făcându-ne pre noi.

Catavasie: Ca apele mării...

Condacul, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Praznicul legii înjumătățindu-se, Făcătorule a toate și Stăpâne, către cei ce erau de față ai zis, Hristoase Dumnezeule: Veniți de scoateți apa nemuririi. Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință strigăm: Indurările Tale dărueste-le nouă, că Tu ești izvorul vieții noastre.

ICOS:

Sufletul meu cel înțelenit cu fărădelegi și păcate, adapă-l cu curgerile sângiurilor Tale și-l arată roditor de fapte bune. Că Tu ai zis tuturor să vie la Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu prea sfinte și să scoată apa nestricăciunii cea vie, și care curățește păcatele celor ce laudă slăvită și dumnezeească scularea Ta, dând, bunule, celor ce Te cunosc pre Tine Dumnezeu, puterea Duhului, care s'a pogorît de sus cu adevărat peste ucenicii Tăi, că Tu ești izvorul vieții noastre.

SINAXAR

IN MIERCUREA INJUMĂTĂȚIRII.

Stihuri:

In mijlocul praznicului stând au învățat,
Hristos Mesia, în mijlocul dascălilor cu adevărat.

IN Miercurea slăbănogului prăznuim praznicul înjumătățirii celor cincizeci de zile, întru cinstea celor două praznice mari, al Paștilor și al Cincizecimii, ca și cum le-am uni

pre amândouă. Prilejul este acesta. După ce a făcut Hristos minunea cea mai pre sus de fire cu slăbănogul, Iudeii nu sufereau ceea ce se făcuse; căci Sâmbătă se făcuse minunea și căutau să-L ucidă pre El; El însă a fugit în Galileea și în munții de acolo petrecând; cu cinci pâini și cu doi pești a făcut minune, săturând cinci mii de bărbați afară de femei și copii. Iar după aceea sosind și facerea corturilor, (că era mare acest praznic la Iudei) s'a suit Domnul în Ierusalim și a umblat pre ascuns. Și la înjumătățirea praznicului acestuia, intrând în biserică a învățat; și toți se mirau de învățătura Lui și pizmuindu-i Lui, grăiau: Cum știe Acesta carte neînvățându-Se? Pentrucă fiind El Adam cel nou, știa ca și acel dintâiu și de toată înțelepciunea era plin, Dumnezeu fiind. Iarăși cârteau toți și se porniseră spre uciderea Lui. Iar Hristos mustrându-i pre dânșii ca pre cei ce se prigoneau Sâmbăta, a zis: Ce Mă căutați să Mă omorîți? Iar ei au zis: Drac ai, cine caută să Te omoare? Și El iar se tinde spre cele dintâiu. De vă prigoniți pentru lege, pentruce vă mâniați asupra Mea, că am făcut sănătos om întreg Sâmbăta? Zicând și acestea, că însuși Moisi legiuitorul a stricat Sâmbăta, când a ordonat tăierea împrejur; încă multe vorbind lor de aceasta S'a arătat pre Sine dătător de lege și întocmai cu Tatăl. Mai ales în ziua cea mare, cea mai de pre urmă a praznicului a aruncat ei cu pietre asupra Lui, dar pietrele nici cum nu s'au atins de El. Și de acolo trecând a aflat pre un orb din naștere și i-a dăruit lui ochi. Deci, se cuvine a ști, că trei praznice mari au fost la Iudei: Cel dintâiu Paștile, care se făcea în luna întâia, în amintirea trecerii prin marea roșie. Al doilea Cincizecimea, în amintirea trecerii în pustie și a primirii legii prin Moisi; încă și pentru cinstea numărului al șaptelea, fiind cinstit la dânșii. Iar al treilea al lor, este prăznuirea trâmbițelor și a înfigerii corturilor, în amintirea cortului pe care l-a văzut Moisi în nor pre munte și prin Veseleil meșterul cel mare l-a înfipt și l-a așezat; precum și în amintirea strângerii rodurilor și a odihnii după petrecerea în pustie. Deci, când se făcea acel praznic, a stătut Iisus și a strigat cu glas mare: De însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Și așa prin învățătura aceasta Hristos S'a arătat pre Sine că este Mesia și solitorul și împăcătorul nostru cu Părintele Său cel veșnic. Pentru aceasta prăznuind acest praznic de acum și numindu-l înjumătățirea Cincizecimii, lăudăm pre Mesia Hristos, având în vedere și cinstea a celor două praznice mari. Și pentru aceasta mi se pare că și praznicul samarinencii după dânsa se prăznuiește, pentrucă și acolo multe s'au tâlcuit de Hristos Mesia și de apă și de sete, ca și aici. Pentru aceasta și evanghelistul Ioan mai 'nainte de orb pune pre samarineancă. Cu mila Ta cea nemăsurată, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pre noi. Amin.

Peasna VII, irmos.

IN cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, de dragostea bunei „credințe mai mult decât de vă„paiea focului fiind aprinși, au „strigat: Bine cuvântat ești în „biserica slavei Tale, Doamne.

Cu tăria Ta, Mântuitorule, zdrobind puterea morții, cărarea vieții ai arătat-o oamenilor, celor ce strigă cu mulțumită: Bine cuvântat ești în biserica slavei Tale, Doamne.

Văzându-Te pre Tine purtând trup, Cuvinte al lui Dumnezeu, adunările evreești nu Te-au cunoscut; dar noi cântăm Ție: Bine cuvântat ești în biserica slavei Tale, Doamne.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ești lăcaș sfințit dumnezeesc al celui prea Innalt, bucură-te. Că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu,

celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt canon, irmos:

Cuptorul haldeilor cu foc „fiind ars, s'a răcorit prin Duhul, „cu ajutorul lui Dumnezeu, şi „tinerii au cântat: Binecuvântat „eşti Dumnezeul părinţilor „noştri.

Trupeşte Te-ai ostenit, Cel ce eşti odihna tuturor; de voie ai însetat, Izvorule al minunilor, apă ai cerut Iisuse, apa cea vie făgăduind.

Cu samarineanca ai vorbit, Doamne, vădind nebunia evreilor celor fărădelege, că aceea a crezut că Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, iar ei de Tine s'au lepădat.

Apa vie cea săltătoare, apa nemuririi, Te-ai făgăduit, Izvorule cel pururea viu, Mântuitorule, să le dai celor ce primesc cu credinţă pre Duhul Tău, care din Tatăl purcede.

Cu cinci pâini ai hrănit mii de flămânzi şi rămăşiţele după săturare în alte mii le-ai împlinit, Mântuitorule, arătând slava Ta sfinţilor ucenici.

Cel ce mănâncă pâinea Ta viu va fi în veci şi cel ce bea sângele Tău, întru Tine petrece, Mântuitorule, şi Tu într'însul, şi-l vei învia în ziua cea de apoi.

Minunată ai făcut, Stăpâne, rânduiala întrupării Tale, că adeverind cu minuni dumnezeeasca Ta putere, boalele ai vindecat, morţii ai înviat şi orbi ai luminat ca un Dumnezeu.

Pre leproşi ai curăţit, pre şchiopi ai îndreptat, pre slăbănogi ai întărit, pre aceea căreia-i curgea sânge ai vindecat, pre mare ai umblat, arătând slava Ta sfinţilor ucenici.

Slavă... a Treimii.

Inchinămu-ne, Doamne, prea curatului Tău părinte şi darului Duhului, pe care l-ai dat apostolilor Tăi, Dumnezeu fiind, trimiţându-i pre dânşii la propoveduire.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

In pântecele tău ai încăput pre Cuvântul cel neîncăput, din ţâţele tale ai hrănit cu lapte pre hrănitorul lumii. In braţele tale ai purtat pre Ţiitorul nostru, Născătoare de Dumnezeu curată.

Catavasie: Cuptorul haldeilor...

Peasna VIII, irmos.

MÂINILE întinzându-şi Da- „niil, gurile leilor cele „deschise în groapă le-a încuiat „şi puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, tinerii „cei iubitori de buna credinţă au „strigat: Binecuvântaţi toate lu- „crurile Domnului pre Domnul „şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Frumos din mormânt sculându-Te împodobit cu slava Dumnezeirii, apostolilor Tăi Te-ai arătat, Doamne, făgăduindu-Te

că le vei trimite lor lucrarea Duhului, celor ce strigă: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Omorînd iadul ca un Dumnezeu, începător al vieții, tuturor ai izvorît viață veșnică, pre care o închipuesc acum prea arătat darurile acestor zile purtătoare de lumină, celor ce strigă: Toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Arătându-Te ca un soare al dreptății, Hristoase, raze ai trimis lumii pre Apostolii Tăi, cari purtându-Te pre Tine, lumina cea necuprinsă de minte, curățeau negura necunoștinții și strigau: Toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Iată acum a lipsit cu adevărat din semința Iudei domn povățuitor; că tu ceea ce ești cu totul fără prihană ai născut așteptarea neamurilor cea făgăduită, adică pre Hristos Dumnezeu, Căruia cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Alt canon, irmos:

Pre Cel ce se poartă pre sca-
„unul slavei și ca un Dumnezeu
„se slăvește neîncetat, binecu-
„vântați-L îngerii și cerurile, lău-
„dați-L și-L prea înălțați întru toți
„vecii.

Veniți de vedeți, popoare, pre Cel ce se laudă pre scaunul slavei, cum se huleste de oameni nelegiuiți și văzându-L, lăudați pre Mesia cel mai nainte vestit de Prooroci.

Tu ești cu adevărat Hristos Cel ce ai venit în lumea aceasta, dela Care este mântuirea și iertarea păcatelor părintești, Tu ești cu adevărat viața celor ce cred în Tine.

Injumătățindu-se praznicul, precum este scris, a stătut înțelepciunea lui Dumnezeu de față în biserică și a învățat că, cu adevărat însuși El era Mesia Hristos, prin Care este mântuirea.

Sâmbătă și în toate zilele arăta Hristos lucruri de semne, vindecând pre cei ce erau cu feluri de boale; dar poporul cel amăgitor plesnea de mânie.

Pre slăbănogul cel ce a zăcut mulți ani, în ziua Sâmbetei Acesta l-a vindecat și a călcat legea, zis-au evreii amar ocărînd pre Hristos.

Au nu Moisi cel ce v'a dat legea, porunceste să vă tăiați împrejur și voi tăiați împrejur și Sâmbăta, ca nu cumva să se strice legea părintească? Hristos a zis către evrei.

Cei totdeauna nemulțumitori, cari nemerniciseră în pustie, se porneau din pizmă asupra făcătorului de bine, hulindu-L, mișcând limbi nedrepte și cugetând cele deșarte.

Bine să cuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh Domuul.

Un Dumnezeu este Treimea, neschimbându-Se Tatăl în fiime, nici Fiul prefăcându-Se întru purcedere; ci deosebi şi toate trei un Dumnezeu, o lumină slăvesc în veci.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cum ai născut, spune, pre Cel ce mai 'nainte a strălucit din Tatăl fără de ani şi Care se laudă împreună cu Duhul Sfânt? Cu adevărat precum ştie însuşi, Cel ce bine a voit a Se naşte din tine, Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului...

Catavasie: Pre Cel ce se poartă pre scaunul slavei.

Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm.

Peasna IX, irmos.

HRISTOS, piatra cea netăiată „de mână, cea din margi„nea unghiului, din tine Fecioară „muntele cel netăiat, s'a tăiat, „împreunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, te „slăvim Născătoare de Dumne„zeu.

Viaţă nouă şi curată dela Hristos învăţându-ne, să ne nevoim cu cuviinţă a o păzi până la sfârşit; ca să primim venirea Duhului Sfânt.

Firea mea cea muritoare, Dătătorule de viaţă, îmbrăcându-o cu îmbrăcămintea nemuririi şi cu darul nestricăciunii, ai înviat-o împreună cu Tine, Mântuitorule, şi la Tatăl ai adus-o, stricând războiul meu cel de demult.

Fiind chemaţi iarăşi la cereasca viaţă, prin puterea mijlocirii Celui ce s'a micşorat pre Sine până şi la chip de rob şi pre noi ne-a înălţat: pre Acesta după vrednicie să-L slăvim.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o rădăcină şi izvor şi pricină nestricăciunii, toţi credincioşii ştiindu-te pre tine Fecioară, cu laude te slăvim; că tu nemurirea cea ipostatnică ne-ai izvorît nouă.

Alt canon, irmos.

Strein lucru este maicilor fe„cioria, streină este şi fecioarelor „naşterea de fii; iar întru tine, „Născătoare de Dumnezeu, „amândouă s'au rânduit. Pentru „aceasta toate seminţiile pămân„tului pre tine neîncetat te fe„ricim.

Praznicul evreesc înjumătăţindu-se, Te-ai suit, Mântuitorul meu, în Biserica Ta şi învăţai pre toţi; iar evreii se mirau şi ziceau: De unde ştie Acesta carte neînvăţându-se?

Râuri de daruri izvorînd Mântuitorul, săvârşia minuni şi semne, gonind boalele şi tămăduind neputinţele; dar evreii se întărîtau pentru mulţimea minunilor Lui.

Pre evreii cei neplecaţi mustrându-i, Mântuitorul meu, striga: Nu judecaţi cu faţărie, ci judecaţi dreaptă judecată, că legea po-

runcește și Sâmbăta să se taie împrejur tot omul.

Minunile cele mai mari ai dat ucenicilor Tăi, Mântuitorule precum Te-ai făgăduit, trimițându-i între păgâni să propoveduiască slava Ta; și ei au propoveduit lumii învierea Ta, darul și întruparea.

De tăieți împrejur pre om Sâmbăta, ca nu cumva să se strice legea, pentruce vă mâniați acum asupra Mea, pentrucă pre omul tot L-am făcut sănătos cu cuvântul? Dupre trup judecați voi, zis-a Hristos evreilor.

Cel ce ai vindecat mâna cea uscată cu cuvântul și pământul cel uscat de demult al inimii mele vindecându-l, Cuvinte, arată-mă aducător de roadă, ca să lucrez și eu, Mântuitorule, roduri întru fierbinte pocăință.

Inima mea cea leproasă curățindu-o și ochii sufletului meu luminându-i, Cuvinte, scoală-mă pre mine cel ce zac în patul durerii, precum ai ridicat pre slăbănogul cel ce zăcea în pat.

Slavă... a Treimii.

Strein lucru este celor fărădelege a slăvi pre Treimea și pre Fiul și pre Sfântul Duh, pre stăpânirea a toate cea nezidită, prin care toată lumea s'a întărit, cu tăria puterii ei.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Incăput-ai în pântecele tău, Fecioară Maică, pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viață, pre Care Il laudă toată făptura, de Care se cutremură tronurile cele de sus, pre Acela roagă-L, prea fericită, să mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Strein lucru este...

Apoi exapostilaria.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Cel ce ai paharul darurilor celor nedeșertate, dă-mi să scot apă spre iertarea păcatelor, că sunt cuprins de sete, milostive, unule Indurate. De trei ori.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 și cântăm aceste stihiri podobnice ale praznicului 3, repetând pe întâia, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ințelepciunea, puterea și raza Tatălui Cuvântul cel pururea veșnic și Fiul lui Dumnezeu, în biserică a venit cu trupul și învăța pre poporul evreesc cel cumplit și nemulțumitor și se mirau de bogăția înțelepciunii, strigând: De unde știe Aceasta carte, neînvățându-se dela nimeni?

De două ori.

Cărturarilor le astupa gura, pre evrei îi mustra Mesia Domnul, strigând către dânșii: Nu judecați cu fățărie, călcătorilor de lege, ca niște nedrepți, că am sculat Sâmbăta pre slăbănogul, pentrucă Domn sunt Sâmbetei și legii. Ce Mă căutați să Mă omorîți pre Mine Care am sculat morții?

Pre Navute cu pietre l-au ucis

cei cumpliți și călcători de lege, adunarea evreească cea nemulțumitoare, pre Isaia cu ferăstrău de lemn l-au tăiat, pre înțeleptul Ieremia în noroiu l-au aruncat, iar pre Domnul pre cruce ridicându-L, strigau: Cel ce stricai biserica, mântuiește-Te pre Tine însuți și vom crede.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea. A lui Anatolie.

Luminându-ne, fraților, cu învierea Mântuitorului Hristos și ajungând la înjumătățirea praznicului stăpânesc, să păzim cu dreptate poruncile lui Dumnezeu, ca să ne învrednicim să prăznuim și înălțarea și să dobândim venirea Sfântului Duh.

Slavoslovia cea mare, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul praznicului, cel dintâiu peasna 3-a pe 4 și din al doilea peasna 6-a pe 4. După vohod troparul praznicului, Slavă... Și acum... Condacul, prochimen, glasul al 3-lea.

Mare este Dumnezeul nostru și mare este tăria Lui și priceperii Lui nu este seamăn.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun. (Psalmul care se zice și până la odovania praznicului).

Apostolul: Din fapte, XIV, 6.

Aliluia, glasul 1.

Adu-Ți aminte de adunarea Ta.

Stih: Iar Dumnezeu Impăratul nostru mai înainte de veac.

Evanghelia dela Ioan, VII, 14—30.

La liturghie cântăm în loc de Lumineză-te, Lumineză-te... irmosul: Strein lucru este maicilor fecioria.

CHINONICUL:

Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, întru Mine petrece și Eu întru dânsul, a zis Domnul. Aliluia.

La masă se face mângâiere fraților. Și se prăznuiește praznicul acesta opt zile.

In Miercurea înjumătățirii.

SEARA.

Obișnuita catismă.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6: ale înjumătățirii praznicului 3 și ale mineiului 3. Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Cu moartea Ta, Hristoase, stricând puterea morții, viață ai dat oamenilor, întru slăvită scularea Ta, ridicând împreună neamul omenesc cu pogorîrea Ta. Pentru aceasta laudă de mulțumită cântăm Ție, prăznuind praznicul învierii Tale celei de a treia zi și de lumină purtătoare; întru care înjumătățirea prea cinstitelor zile acum ne-a strălucit nouă tuturor, Iisuse, dătătorule de viață, făcătorule de bine al sufletelor noastre.

Mai 'nainte de cinstita cruce și de patima Ta, preaslăvite minuni săvîrșind întru popoare, la înjumătățirea praznicului legii, ai stătut precum este scris, Hristoase atotputernice, și tuturor ai strigat: De însetează cineva, să vie la Mine de voie și băutură de apă dumnezeească să scoată și râuri de viață, că Eu dau tu-

turor apa vieţii şi a puterii şi a înţelepciunii; căci vrând M'am asemănat oamenilor, ca un iubitor de oameni.

Pre mine Cel ce zac, ca în patul durerii, în greşelile mele, Hristoase mult milostive şi sunt slăbănog, ca unul ce Te-ai făcut om de voie pentru noianul cel mare al iubirii Tale de oameni, acum mă ridică nevăzut ca şi pre slăbănogul şi-mi ajută să umblu pe dumnezeeştile cărări ale poruncilor Tale; Cel ce mai 'nainte de patimă, arătai poporului evreesc, prin mulţimile minunilor, Mântuitorule, că Dumnezeu fiind, pătimeşti de voie cu trupul.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea:

Când ai venit în biserică, Hristoase Dumnezeule, înjumătăţindu-se praznicul, atunci ai învăţat, strigând către popoare: Cel ce crede întru Mine, de va şi muri, viu va fi. Iar evreii scrâşniau cu dinţii, împreună cu fariseii şi cu saducheii şi cu cărturarii zicând: Cine este Acesta Care grăeşte hule? Nesocotind că Tu eşti Cel ce Te slăveşti mai 'nainte de toţi vecii, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Hristoase, cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele şi cu lumina învierii Tale ai luminat toate, primeşte cântarea noastră cea de seară, iubitorule de oameni.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

A apostolilor.

In tot pământul a ieşit vestirea voastră, sfinţilor apostoli; înşelăciunea idolească aţi stricat, propoveduind cunoştinţa de Dumnezeu. Aceasta este bunănevoinţa voastră, fericiţilor; pentru aceasta lăudăm şi slăvim pomenirea voastră.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne.

Mucenicina:

Mucenicii Tăi, Doamne, cu credinţa întărindu-se, cu nădejdea adeverindu-se şi cu dragostea crucii Tale sufleteşte unindu-se, au stricat tirania vrăjmaşului. Şi dobândind cununile, se roagă împreună cu cei fără de trupuri, pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 3-lea, a lui Gherman.

Injumătăţindu-se praznicul, slăvim pre Cel ce a lucrat mântuire în mijlocul pământului. In mijlocul a doi tâlhari viaţa pre lemn s'a spânzurat. Şi către cel ce hulia, a tăcut, iar către cel credincios a strigat: Astăzi cu Mine vei fi în raiu. Pogorîtu s'a în mormânt, prădat-a iadul şi a înviat a treia zi, mântuind sufletele noastre.

Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule...

Şi după Tatăl nostru... troparul praznicului şi otpustul.

Joi a patra săptămână după Paști.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, troparul praznicului, de trei ori. Așa facem până la odovania praznicului înjumătățirii. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

TOATE cele omenești luând, toate cele firești ale noastre primindu-le, pre cruce a Te pironi ai binevoit, Făcătorul meu. Moarte suferind a răbda ca un om, ca să izbăvești omenirea din moarte ca un Dumnezeu. Pentru aceasta ca dătătorului de viață strigăm Ție: Slavă Hristoase învierii Tale.

A Apostolilor.

Pomenirea Apostolilor Tăi, Doamne, o ai luminat ca un Atotputernic. Că i-ai întărit să urmeze patimile Tale și au biruit bărbățește puterea lui Veliar. Pentru aceasta au și luat daruri de tămăduiri. Pentru rugăciunile lor, iubitorule de oameni, dăruiește pace poporului Tău.

Mucenicina.

Intr'armându-vă cu toată arma lui Hristos și îmbrăcându-vă cu armele credinții, taberile vrăjmașului vitejește le-ați surpat. Că pentru nădejdea vieții ați răbdat cu dragoste dela tirani toate îngrozirile și bătăile. Drept aceasta ați luat și cununi, mucenicii lui Hristos, cei cu suflet viteaz.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Proorocii au proorocit, apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești Născătoare de Dumnezeu cu adevărat. Pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea negrăită.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Stând în mijlocul bisericii, înjumătățindu-se praznicul, dumnezeește ai strigat: Cel însetat să vină la Mine și să bea. Că cel ce va bea din această apă a Mea dumnezeească, râuri de învățăturile Mele din pântece va izvorî. Și cel ce crede întru Mine cel trimes dela dumnezeescul Părinte, împreună cu Mine se va proslăvi. Pentru aceasta strigăm către Tine: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, că ai turnat din destul apele iubirii Tale de oameni, preste robii Tăi.

Slavă... Și acum... tot aceasta. Apoi Invierea Iui Hristos. psalmul 50. Canoanele înjumătățirii cel dintâiu, glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 8 și ale mineiului pe 4; condacul, icosul și svetilna praznicului înjumătățirii.

LA LAUDE.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Intru lumina Ta, Stăpâne, vedem lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, mântuire neamului omenesc dăruind; ca să Te slavosloveasc toată zidirea, pre Tine unul cel fără de păcat, miluiește-ne pre noi. De două ori.

A apostolilor.

Poruncile lui Hristos fără prihană păzindu-le, Sfinţilor apostoli, în dar aţi luat în dar daţi, tămăduind patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre. Pentru aceasta având îndrăzneală, rugaţi-L pre Dânsul să se miluiască sufletele noastre.

Mucenicina.

Ca nişte luminători, străluciţi în lume şi după moarte, sfinţilor mucenici, cu luptă bună luptându-vă; pentru aceasta ca cei ce aveţi îndrăzneală, rugaţi pre Hristos să miluiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 4-lea.

Doamne, mai 'nainte de prea cinstită crucea Ta, înjumătăţindu-se praznicul, ai intrat în biserică, pre evrei cu îndrăzneală învăţând cele ale lui Moisi, cele aşezate prin Tine în lege. Iar spăimântându-se de taina cea negrăită a înţelepciunii Tale, din pizmă gândeau întru sine asupra Ta viclenire: Cum ştie Acesta carte neînvăţându-se? Neştiindu-Te pre Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Mare eşti Impărate şi mare este puterea Ta, că mult sărăcind, de mari daruri lumea ai umplut.

Stih: Adu-Ţi aminte de adunarea Ta, pe care ai câştigat-o din început.

Stătut-ai în biserică, izvorînd pâraele Tale, praznicul înjumătăţindu-se şi ai adăpat cu dumnezeescul dar, pre cei însetaţi, Impărate.

Stih: Iar Dumnezeu împăratul nostru, mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Vrând să mântuieşti, Te-ai întrupat cu preaslăvire, din Fecioara ceea ce nu ştie de bărbat şi în mijlocul bisericii Tale, darul mi-ai izvorît.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea. A lui Ioan Monahul.

Înjumătăţindu-se praznicul mai 'nainte de patimă şi de slăvită învierea Ta, Doamne, ai învăţat, bunule, în biserică pre evreii cei neplecaţi şi pre farisei şi cărturari şi ai strigat către dânşii: Cel însetat să vie la Mine şi să bea; şi cel ce crede întru Mine, râuri de apă vie ale dumnezeescului Duh vor curge din pântecele lui. O, negrăită înţelepciune! O, lauda Ta! Cel ce toate le umpli, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Ceasul întâiu şi otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile praznicului. Peasna I-a pe 6.

Joi a patra săptămână după Paşti.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi dela mineiu 3. Stihirile praznicului pe glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

ARĂTATU-S'A astăzi preasfântă înjumătăţirea cea strălucită şi veselă, a învierii Mântuitorului, ca o amiazăzi luminoasă, luminând lumea cu dumnezeeştile daruri ale scularii lui Hristos. Şi revărsând minunile, străluceşte semnele nestricăciunii şi arată mai 'nainte suirea la cele de sus şi însemnează venirea cea mult dorită a Duhului şi prăznuirea cea prea luminată a prea cinstitelor cincizeci de zile. Pentru aceasta şi dăruieşte sufletelor noastre pace şi mare milă.

Ca un râu al dumnezeeştii slave, înjumătăţindu-se praznicul, Domnul dăruind tuturor curgerile milostivirii, strigă: Cel însetat să vie la Mine cu căldură şi să bea. Că fiind însuşi izvorul milostivirii şi noianul bunătăţii, izvoreşte lumii iertarea, spală greşelile şi curăţeşte boalele, mântuieşte pre cei ce prăznuiesc învierea Lui, acopere pre cei ce cinstesc cu dragoste slăvită înălţarea Lui şi dă sufletelor noastre pace şi mare milă.

In mijlocul bisericii stând, Dumnezeu şi Domnul cel necuprins (că Dumnezeu era din fire, măcar că om făcându-se pentru noi, s'a arătat cuprins în trup), tuturor izvorăşte cuvinte de vieaţă curgătoare, zicând: Curăţiţi-vă sufletele şi vă răcoriţi de zăduful patimilor; nici un om să nu se lipsească de băutură. Că dumnezeescul dar dăruiesc, al vieţii celei mai bune şi nemuritoare şi se va face părtaş împărăţiei celei de sus şi se va preaslăvi împreună cu mine ziditorul.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Injumătăţindu-se praznicul învierii Tale, Hristoase, şi al dumnezeeştii veniri a sfântului Tău Duh, adunându-ne, lăudăm tainele minunilor Tale, prin care trimite-ne nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Lemnul neascultării moarte a odrăslit lumii, iar lemnul crucii vieaţă şi nestricăciune; pentru aceea ne închinăm Ţie, Domnului Celui ce Te-ai răstignit şi ne rugăm, să se însemneze preste noi lumina feţii Tale, Doamne.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morţii s'a stricat şi înşelăciunea diavolului s'a pierdut; iar neamul omenesc prin credinţă fiind mântuit, cântare Ţie totdeauna aduce.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne miluieşte-ne.

Mucenicina.

Mare este puterea crucii Tale, Doamne, că s'a înfipt în loc şi lucrează în lume şi a arătat din pescari apostoli şi din neamuri mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea, a lui Ioan Monahul.

Injumătăţindu-se praznicul, mai 'nainte de patimă şi de slăvită învierea Ta, Doamne, ai învăţat, bunule, în biserică pre evreii cei neplecaţi şi pre farisei şi cărturari şi ai strigat către dânşii: Cel înselat să vie la Mine şi să bea şi cel ce crede întru Mine, râuri de apă vie ale dumnezeescului Duh vor curge din pântecele lui. O, negrăită înţelepciune! O, lauda Ta! Cel ce toate le împlineşti; Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Vineri a patra săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei Tale...

CRUCE şi moarte a pătimit voind, în mijlocul făpturii aceasta o ai înfipt. Când ai bine voit, Mântuitorule, a-Ţi pironi trupul Tău, atunci şi soarele razele şi-a ascuns. Acestea şi tâlharul văzând, pre cruce Te-a lăudat pre Tine strigând: Pomeneşte-mă Mântuitorule. Şi crezând, a luat raiul.

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea şi învierea cea netâlcuită, taina cea negrăită o teologhisim credincioşii; că astăzi moartea şi iadul s'au surpat şi neamul omenesc întru nestricăciune s'a îmbrăcat. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm Ţie: Slavă Hristoase, învierii Tale.

Mucenicina:

Vitejia răbdării voastre, prea lăudaţilor purtători de chinuri, a biruit meşteşugirile vrăjmaşului începătorului răutăţii, pentru aceasta v'aţi învrednicit fericirii celei veşnice. Rugaţi-vă Domnului, să mântuiască turma poporului celui iubitor de Hristos, voi cei ce sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Toiag puternic dobândind crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm semeţiile vrăjmaşilor, cei ce cu dragoste pre tine neîncetat te slăvim.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Apa înţelepciunii şi a vieţii izvorînd lumii, pre toţi chemi, Mântuitorule, să scoată ape de mântuire, că dumnezeească legea Ta primindu-o omul, stinge cu dânsa cărbunii înşelăciunii. De aceea în veci nu va înseta, nici va mai înceta de saţiul Tău, Stăpâne, împărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta,

Hristoase Dumnezeule, iertare de greşeli cerând, ca să trimiţi din destul robilor Tăi.

Slavă... Şi acum... iar aceasta. Invierea lui Hristos... şi psalmul 50.

CANOANELE.

Al praznicului cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna prazniculuí.

LA LAUDE.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Pentru pizmă m'am scos afară din desfătare, căzând cădere cumplită; ci nu m'ai trecut cu vederea, Stăpâne, şi luând pentru mine firea mea, Te-ai răstignit şi m'ai mântuit şi la slavă m'ai adus, Mântuitorule, slavă Ţie.

De două ori.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşate, că Hristos Mântuitorul nostru, cuvântul cel ce era întru început, s'a răstignit pentru noi şi de voie s'a îngropat şi a înviat din morţi ca să mântuiască toate; Acestuia să ne închinăm.

Mucenicina:

Veniţi toate neamurile să cinstim pomenirea Sfinţilor mucenici, că privelişte făcându-se îngerilor şi oamenilor, cununa cea de biruinţă au luat dela Hristos şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Înjumătăţindu-se praznicul Paştilor, Te-ai suit în sfinţita biserică, Mântuitorul nostru şi stând în mijlocul poporului, i-ai învăţat pre dânşii cu îndrăzneală şi ai zis: Eu sunt lumina lumii, cel ce urmează Mie, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieţii celei nemuritoare.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Tot fiind cu Dumnezeu Tu, Cuvinte, şi vrând să mă scoţi din greşeli, pre mine cel pierit, Te-ai unit cu mine, iubitorule de oameni.

Stih: Adu-Ţi aminte de adunarea Ta pe care ai câştigat-o din început.

Incetat-a umbra, că iată Mesia, ca alt luceafăr, în mijlocul prazniculuí şi-a strălucit Darul.

Stih: Iar Dumnezeu, Impăratul nostru, mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Veniţi cu bună cucernicie, cei ce doriţi să beţi apa vieţii, strigat-a Mântuitorul meu şi beţi darul, dumnezeeşte veselindu-vă.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Să ne curăţim vistieriile gândurilor şi să ne luminăm strălucirile sufleteşti; să vedem pre Hristos, viaţa, venind în biserică, pentru mulţimea bunătăţii, ca să biruiască pre vrăjmaşul şi să mântuiască neamul nostru, prin patima crucii şi prin înviere. Către Care să strigăm: Doamne, Cel ce eşti necuprins, slavă Ţie.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul înjumătăţirii, peasna IV.

Vineri a patra săptămână după Paşti.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6: ale praznicului 3 şi dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

FĂCĂTORUL tuturor şi dătătorul de vieaţă, Cuvântul cel împreună veşnic cu dumnezeescul Părinte, de voie luând trup din Fecioară şi făcându-se om, a izvorît tuturor ca un bun, învăţăturile negrăitei înţelepciuni.

Praznicul evreesc înjumătăţindu-se, Hristoase, în biserică ai stătut de faţă, Tu stăpânul legii, învăţând cu stăpânire; pre cărturari mustrând, precum este scris şi spăimântându-i cu înţelepciunea cuvintelor Tale şi cu arătările minunilor.

Dătătorul înţelepciunii şi dăruitorul celor bune, Cel ce izvorăşte ape dumnezeeşti, din izvorul cel pururea curgător, strigă: Veniţi la Mine cei însetaţi, scoateţi apa vieţii şi râuri, zice, vor curge din pântecele vostru de daruri dumnezeeşti.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... glasul 1, a lui Ioan Monahul.

Sosit-a înjumătăţirea celor cincizeci de zile, întru care Hristos descoperindu-şi puţin dumnezeeasca putere, a întărit cu cuvântul pre slăbănogul, din pat ridicându-l şi cu dumnezeească cuviinţă minune făcând în trupul cel de lut, oamenilor a dăruit vieaţă veşnică şi mare milă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 3-lea.

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea dumnezeească bărbătească cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai născut fără de tată pre Fiul cu trup, pre cel născut din Tatăl mai 'nainte de veci fără de mumă; Care nici cum n'a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărţire, ci a păzit întreagă osebirea amândorora firilor. Pentru aceasta, Maică Fecioară stăpână, pre Acesta roagă-L să mântuiască sufletele, celor ce cu dreaptă credinţă, de Dumnezeu Născătoare, te mărturisesc pre tine.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morţii s'a stricat şi înşelăciunea diavolului s'a pierdut; iar neamul omenesc, prin credinţă fiind mântuit, cântare Ţie totdeauna aduce.

Stih: Domnul a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins.

Luminatu-s'au toate, cu învierea Ta, Doamne, şi raiul iarăşi s'a deschis şi toată zidirea lăudându-Te, cântare Ţie totdeauna aduce.

Stih: Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

Slăvesc puterea Tatălui şi a Fiului şi laud stăpânia Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărţită şi nezidită, Treimea cea deofiinţă, care împărăţeşte în veacul veacului.

Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Hristoase, Cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele şi cu lumina învierii Tale ai luminat toate, primeşte cântarea noastră cea de seara, iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... glasul 1.

În biserică ai venit, înţelepciunea lui Dumnezeu, înjumătăţindu-se praznicul, învăţând şi mustrând pre evreii cei neplecaţi, pre farisei şi pre cărturari şi strigând cu îndrăzneală către dânşii: Cel însetat să vină la Mine şi să bea apă de viaţă şi nu va mai înseta în veac. Cel ce crede bunătăţii Mele, izvoare de viaţă veşnică vor curge din pântecele lui. O, bunătatea şi milostivirea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Troparul praznicului şi otpustul.

Sâmbătă, a patra săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Se cântă slujba precum se arată în Sâmbetele trecute. La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului. După întâia stihologie, sedealna învierii, glasul al 3-lea.

HRISTOS din morţi s'a sculat, începătura celor adormiţi, Cel mai întâiu născut decât zidirea şi făcătorul tuturor celor făcute, firea cea stricată a neamului nostru, întru Sine o a înnoit; nu vei mai stăpâni de acum, moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta o a stricat.

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morţii o ai tăiat cu scularea Ta şi pre om împotriva ei l-ai întărit, blestemului celui de demult biruinţă cântând. Apărătorul vieţii noastre, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Că cu trupul cel luat de tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce luând patimă, ne-ai izbăvit pre noi din stricăciune ca un iubitor de oameni.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Praznicul legii înjumătăţindu-se, fost-ai învăţând, Mântuitorul meu, în biserică şi mustrând nebunia necredincioşilor evrei şi strigând către popoare cu dumnezeescul glas, ca un iubitor de oameni ai zis: Cel însetat să vină la Mine şi să bea. Drept aceea ai făgăduit să dai celor ce cred ape de veselie, din izvorul cel nestricăcios. Pentru aceasta strigăm către Tine: Trimite, Hristoase Dumnezeule, Duhul Tău cel Sfânt şi ne miluieşte pre noi că numai Tu eşti mult milostiv.

Slavă... Şi acum iar aceasta.

Invierea lui Hristos văzând... psalmul 50. Canoanele: al praznicului cu irmoasele pe 6, al hramului Sfântului pe 4 şi al mineiului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna praznicului înjumătăţirii.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile învierii, glasul al 3-lea.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşate, că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul cel ce era întru început, s'a răstignit pentru noi şi de voie s'a îngropat şi a înviat din morţi, ca să mântuiască toate; Acestuia să ne închinăm.

Povestit-a toate minunile strejarii Tăi, Doamne. Ci adunarea deşertăciunii umplând de daruri dreapta lor, au socotit să ascundă învierea Ta; pre care lumea o slăveşte, miluieşte-ne pre noi.

De bucurie toate s'au umplut, luând dovedirea învierii, că Maria Magdalena la groapă a venit şi a aflat înger pre piatră şezând, cu veşmintele strălucind şi zicând: Ce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? Nu este aici, ci s'a sculat, precum a zis mai 'nainte, mergând în Galileea.

Intru lumina Ta, Stăpâne, vedem lumină, iubitorule de oameni, că ai înviat din morţi, mântuire neamului omenesc dăruind; ca să Te preaslăvească toată făptura, pre Tine unul cel fără de păcat, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... glasul al 3-lea. A lui Anatolie.

Luminându-ne, fraţilor, cu învierea Mântuitorului Hristos şi ajungând la înjumătăţirea praznicului stăpânesc, dupre dreptate să păzim poruncile lui Dumnezeu; ca să ne învrednicim să prăznuim şi înălţarea şi să dobândim venirea Sfântului Duh.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Izvorul cel curgător al înţelepciunii Tale, izvoreşte apă duhovnicească, pe care bându-o ne umplem de învăţături dumnezeeşti.

Stih: Adu-Ţi aminte de adunarea Ta, pe care ai câştigat-o din început.

Rănitu-s'a neamul evreesc, cel cumplit cu adevărat, auzindu-Te pre Tine, Cuvinte, învăţând pre popoare învăţături de mântuire.

Stih: Iar Dumnezeu, Impăratul nostru, mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Venit-ai, făcătorule, în Sion și ai stătut în mijlocul poporului Tău și popoarelor le-ai dat dar de mântuire.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

Doamne, mai 'nainte de prea cinstită crucea Ta, praznicul înjumătățindu-se, ai intrat în biserică, pre evrei cu îndrăzneală învățând cele ale lui Moisi și prin Tine în lege așezate. Iar spăimântându-se de taina cea negrăită a înțelepciunii Tale, gândiau din pizmă asupra Ta viclenire: Cum știe Acesta carte neînvățându-se? Neștiindu-Te pre Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna 5-a. Prochimen. Apostolul: Din Faptele Apostolilor, Evanghelia dela Ioan.

Chinonicul praznicului.

DUMINECA A CINCEA DUPĂ PAŞTI

A SAMARINENCEI.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 4. Ale învierii, glasul al 4-lea.

Crucii Tale celei făcătoare de vieaţă...
Oprirea lemnului neascultării o ai deslegat, Mântuitorule...
Porţile iadului ai sfărâmat, Doamne, şi cu moartea Ta...
Veniţi să lăudăm popoare scularea Mântuitorului...

Slavă... glasul al 6-lea.

Lângă puţul lui Iacov aflând Iisus pre samarineanca...

Caută-le la vecernia cea mare.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Dogmatica, glasul al 4-lea.

FĂRA de sămânţă ai zămislit şi ai născut negrăit pre Cel ce a surpat pre cei puternici de pre scaune, a înălţat pre cei smeriţi şi a ridicat cornul unşilor săi, al celor ce slăvesc crucea lui Hristos, îngroparea şi slăvita înviere. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pre tine mijlocitoarea bunătăţilor celor atât de multe, cu cântări fără tăcere te fericim, ca pre ceea ce te rogi pururea să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 4-lea.

Doamne, suindu-Te pre cruce blestemul nostru cel strămoşesc l-ai pierdut. Şi pogorându-Te în iad, pre legaţii cei din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim scularea Ta cea făcătoare de vieaţă şi mântuitoare.

Apoi aceste stihiri, ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce eşti chemat...

Stih: Pomeni-voiu numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Fiul cel fără început din Tatăl, Dumnezeu fiind fără de ani, pentru milostivirea şi mântuirea omenească s'a făcut om, ca să

dea acum raiul celui dântâiu zidit, să izbăvească toată firea de înşelăciunea şarpelui şi chipul cel căzut să-l mântuiască, ca un lesne iertător. Pentru aceea şi-a făcut atunci Maică Născătoare pre Fecioara cea curată şi neîntinată, pre care, ca pre o anghiră şi liman, toţi o fericim.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechea ta.

Pre făcătorul tuturor L-ai avut întrupat în pântecele tău de Dumnezeu fericită, pre Cel ce dupre chip a înoit pre omul cel căzut mai 'nainte, pentru călcarea poruncii care s'a făcut prin şarpe; că pre Dumnezeu ai născut nouă negrăit şi ai mântuit din stricăciune cu naşterea ta, toată firea cea învechită. Pentru aceasta lăudăm şi slăvim darul tău, Fecioară, ceea ce nu ştii de mire; nu înceta a te ruga, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Feţei tale se vor ruga bogaţii poporului.

Ca să ne descoperi nouă tuturor mulţimea milei tale şi noianul cel nehotărît al bunătăţii tale, toate păcatele robilor tăi le şterge; că ai putere preste făptură ca o Maică a lui Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi chivernisești cu puterea ta toate câte voieşti; pentrucă darul Duhului Sfânt, Cel ce s'a sălăşluit arătat întru tine, împreună cu tine lucrează întru toate totdeauna, preafericită.

Slavă... glasul al 8-lea.

Când Te-ai arătat în trup, Hristoase Dumnezeule...

Caută înainte, Slava stihoavnei vecerniei mari. Şi acum... glasul acelaşi.

Înjumătăţindu-se praznicul, învăţând Tu, Mântuitorule, ziceau evreii: Cum ştie Aceasta carte, neînvăţându-se? Necunoscând ei că Tu eşti înţelepciunea care ai alcătuit lumea, slavă Ţie.

Troparul învierii. Slavă... Şi acum... al praznicului. Ectenia mică şi otpustul.

TOT ÎN ACEASTĂ ZI.

LA VECERNIA CEA MARE.

Citim: Fericit bărbatul... catisma toată. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm stihirile învierii 3, ale lui Anatolie 1, ale înjumătăţirii 3 şi ale samarinencei 3, singur glasul. Stihirile învierii, glasul al 4-lea.

CRUCII Tale celei făcătoare de viaţă, neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, învierea Ta cea de a treia zi o slăvim, că printr'însa ai înnoit firea omenească cea stricată, atotputernice şi suirea la ceruri ne-ai arătat nouă, ca un singur bun şi de oameni iubitor.

O prirea lemnului neascultării o ai deslegat, Mântuitorule, pre lemnul crucii de voie pironin-

du-Te şi în iad pogorându-Te, puternice, legăturile morţii ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta ne închinăm învierii Tale celei din morţi, întru bucurie, strigând: Atotputernice Doamne, slavă Ţie.

Porţile iadului le-ai sfărâmat, Doamne şi cu moartea Ta împărăţia morţii ai stricat şi neamul omenesc din stricăciune l-ai mântuit, viaţă şi nestricăciune lumii dăruind şi mare milă.

Alta a lui Anatolie.

Veniţi să lăudăm, popoarelor, scularea Mântuitorului cea de a treia zi, prin care ne-am izbăvit din legăturile iadului cele nedeslegate şi nestricăciune şi viaţă toţi am luat, cari strigăm: Cela ce Te-ai răstignit şi Te-ai îngropat şi ai înviat, mântuieşte-ne pre noi cu învierea Ta, unule iubitorule de oameni.

Alte stihiri ale înjumătăţirii praznicului, 3. Glasul acelaşi.

Podobie: Doamne, suindu-Te pre Cruce...

Sosit-a înjumătăţirea zilelor, care se încep dela mântuitoarea înviere şi se pecetluiesc cu dumnezeeasca cincizecime şi se luminează având strălucirile de amândouă părţile şi împreunându-le pre amândouă se laudă, arătând mai 'nainte că vine slava stăpâneştii înălţări.

Auzit-a şi s'a veselit Sionul, binevestindu-se învierea lui Hristos şi fiii lui cei credincioşi s'au bucurat văzându-L pre Dânsul şi spălând prin Duhul întinăciunea uciderii lui Hristos, se găteşte să prăznuiască înjumătăţirea cea veselă a amândorora.

Apropiatu-s'a vărsarea cea din destul preste toţi, a dumnezeescului Duh, precum este scris. Sorocul o propoveduieşte, cel ce s'a înjumătăţit, al făgăduinţii celei nemincinoase ce s'a dat după moartea lui Hristos şi îngroparea şi învierea de dânsul ucenicilor, care însemnează arătarea Mângâietorului.

Şi ale samarinencei 3. Glasul 1, singur glasul.

Venit-ai la puţ, izvorule al minunilor, în ceasul al şaselea, să vânezi rodul Evei, care întru acest ceas a ieşit din raiu prin amăgirea şarpelui; că s'a apropiat samarineanca să scoată apă şi văzând-o Mântuitorul a zis: Dă-Mi apă să beau şi Eu te voiu sătura de apă săltătoare: iar înţeleapta alergând în cetate a vestit îndată popoarelor: Veniţi de vedeţi pre Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea.

La puţ dacă a venit Domnul, samarineanca ruga pre cel milostiv: Dă-mi apa credinţii şi voiu lua apele scăldătoarei şi izbăvire şi bucurie. Dătătorule de viaţă, Doamne, slavă Ţie.

Fiul şi Cuvântul Tatălui, cel împreună fără început şi împreună veşnic, venind la puţ

izvorul tămăduirilor, o femeie din Samaria a venit să scoată apă; pre care Mântuitorul văzând-o, a zis: Dă-Mi apă să beau şi mergi de cheamă pre bărbatul Tău. Iar ea ca unui om grăind şi nu ca lui Dumnezeu, silindu-se să tăinuiască, a zis: Nu am bărbat. Şi Învăţătorul zise către dânsa: Adevărat ai zis: nu am bărbat, că cinci ai avut şi acum pre care îl ai nu-ţi este bărbat. Iar ea mirându-se de acel cuvânt şi alergând în cetate, striga către popoare, zicând: Veniţi de vedeţi pre Hristos, Care dăruieşte lumii mare milă.

Slavă... glasul al 6-lea.

Lângă puţul lui Iacov, aflând Iisus pre samarineanca, a cerut apă dela dânsa, Cela ce acopere pământul cu nori. O, minune! Cel ce se poartă pre Heruvimi, vorbea cu o femeee păcătoasă, cerând apă, Cel ce a spânzurat pământul preste ape. Apă căutând, Cel ce varsă izvoarele şi iazerile apelor, vrând să tragă cu adevărat pre aceea care era vânată de luptătorul vrăjmaş şi să adape cu apă vie pre aceea care era aprinsă rău de lucruri netrebnice; ca un îndurat şi de oameni iubitor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea.

Proorocul David, care pentru tine este al lui Dumnezeu Părinte, cu cântare pentru tine mai 'nainte a glăsuit către Cel ce a făcut tie slăviri: Stătut-a împărăteasa aproape deadreapta ta; că pre tine Maică pricinuitoare vieţii te-a arătat, Dumnezeu, Care fără Tată din tine a se face om a binevoit, ca iarăşi să zidească chipul său cel stricat de patimi. Şi oaia cea rătăcită, prin munţi pierdută aflând-o, pre umere ridicând-o, la Tatăl să o aducă şi dupre voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze şi să mântuiască, Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, Cel ce are mare şi bogată milă.

Vohod: Lumină lină...prochimenul zilei.

LA LITIE.

Stihirile hramului. Slavă... Şi acum... glasul al 3-lea.

Să se bucure luminat astăzi cerul şi pământul, pentrucă Hristos s'a arătat întrupându-se ca un om, ca să scoată pre Adam din blestem cu tot neamul şi minunat s'a făcut prin minuni. In Samaria venind a stătut înaintea femeiei şi a cerut apă, El, Care îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta toţi credincioşii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de voie pentru noi, prin sfatul cel plin de îndurare.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiria învierii, glasul al 3-lea.

Doamne, suindu-Te pre cruce, blestemul nostru cel strămoşesc l-ai pierdut şi pogorându-Te în iad, pre legaţii cei din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim scularea

Ta cea făcătoare de viaţă şi mântuitoare.

Apoi stihirile Paştilor, cu stihurile lor sau aceste stihiri ale învierii, precum este scris în cel grecesc.

Stih: Domnul a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins.

Fiind spânzurat pre lemn, unule puternice, toată zidirea o ai clătit; şi puindu-Te în mormânt, pre cei ce locuiau în morminturi i-ai înviat, nestricăciune şi viaţă dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim scularea Ta cea de a treia zi.

Stih: Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

Poporul cel fărădelege, Hristoase, pre Tine dându-Te lui Pilat, a Te răstigni Te-a judecat, nemulţumitori către făcătorul de bine arătându-se. Ci de voie răbdând îngropare ca un însuţi puternic ai înviat a treia zi, ca un Dumnezeu, dăruindu-ne nouă viaţă fără de sfârşit şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cu lacrămi ajungând femeile la mormânt, pre Tine Te-au căutat; iar neaflându-Te, plângând cu tânguire au strigat, zicând: Vai nouă, Mântuitorul nostru, împăratul tuturor, cum Te-ai furat? Şi ce loc ţine trupul Tău cel de viaţă purtător? Iar îngerul către dânsele a răspuns: Nu plângeţi, a zis, ci mergeţi de vestiţi, că a înviat Domnul, dându-ne nouă bucurie, ca un însuşi milostiv.

Slavă... glasul al 8-lea.

Când Te-ai arătat pre pământ, Hristoase Dumnezeule, prin rânduiala întrupării cea negrăită, auzind samarineanca cuvântul Tău, iubitorule de oameni, a lăsat vadra la puţ şi a alergat spunând celor din cetate: Veniţi de vedeţi un cunoscător al inimilor. Nu cumva Acesta este Hristos, pre Care îl aşteptăm? Cel ce are mare milă.

Şi acum... acelaşi glas.

Înjumătăţindu-se praznicul, învăţând Tu, Mântuitorule, ziceau evreii: Cum ştie Acesta carte neînvăţându-se? Necunoscând ei că Tu eşti înţelepciunea, Cel ce ai alcătuit lumea, slavă Ţie.

Iar după cele ruseşti: Şi acum... Ziua învierii... Troparul învierii, glasul al 4-lea.

Propoveduirea învierii cea luminată, înţelegând-o dela înger ucenicele Domnului şi lepădând osândirea cea strămoşească, apostolilor lăudându-se, au zis: Jefuitu-s'a moartea, sculatu-s'a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Slavă... Şi acum... al înjumătăţirii, glasul al 8-lea.

Înjumătăţindu-se praznicul...

La polunoştniţă, canonul sfintei Treimi din octoih, glasul al 4-lea. Apoi troparele: Cuvine-se cu adevărat a te lăuda... şi celelalte.

Duminică, a cincea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul învierii, de două ori. Slavă... Şi acum... al înjumătăţirii. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

CĂUTÂND la intrarea mormântului şi văpaia îngerului nerăbdând mironosiţele, cu cutremur s'au mirat, zicând: Au doar s'a furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar s'a sculat Cel ce şi mai 'nainte de patimi a vestit învierea? Adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad vieaţă şi înviere.

Inviat-ai ca un nemuritor din mormânt, Mântuitorule, şi împreună ai ridicat lumea cu puterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, zdrobit-ai întru tărie puterea morţii. Arătat-ai, milostive, tuturor învierea; pentru aceasta Te şi slăvim, unule, iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-se şi crucea de voie pentru noi luând; prin care înviind pre cel întâiu zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Din înălţimile cele de sus pogorîndu-se Gavriil şi la piatră venind, unde era piatra vieţii, cu albe fiind îmbrăcat a strigat celor ce plângeau: Incetaţi voi de strigarea cea cu plângere, cele ce aveţi deapururea milostivirea. Că pre Care îl căutaţi plângând, îndrăzniţi, că cu adevărat s'a sculat. Pentru aceasta strigaţi apostolilor că a înviat Domnul.

Cu sfatul Tău cel de voie crucea ai răbdat, Mântuitorule, şi în mormânt nou oamenii cei muritori Te-a pus, pre Tine Cel ce cu cuvântul marginile ai aşezat. Pentru aceasta legându-se cel strein, moartea cumplit s'a prădat. Şi cei din iad toţi au strigat scularii Tale celei de vieaţă purtătoare: Hristos a înviat, dătătorul de vieaţă, rămâind în veci.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând şi în minte a luat ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta cea fără sămânţă, de Dumnezeu Născătoare. Rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

După Fericiţi cei fără prihană...

troparele: Bine eşti cuvântat, Doamne... Soborul îngeresc... Şi îndată i-pacoi, glasul al 4-lea.

Cele ce au fost ale preaslăvitei scularii Tale, mai 'nainte alergând mironosiţele, au vestit apostolilor, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Apoi: treptele.

ANTIFONUL 1, glasul al 4-lea.

Din tinereţile mele, multe patimi se luptă cu mine, ci însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu.

Cei ce urîţi Sionul ruşinaţi-vă de Domnul. Că precum iarba de foc, aşa veţi fi uscaţi.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viează şi cu curăţie se înalţă, luminează-se întru unimea Treimii, cu sfinţenie de taină.

ANTIFONUL al 2-lea.

Strigat-am Ţie, Doamne, cu căldură dintru adâncul sufletului meu; şi mie să-mi fie spre auzire dumnezeeştile Tale urechi.

Spre Domnul nădejdea tot cine şi-a agonisit, mai înalt este decât toţi cei ce Il întristează.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele darului, Care adapă toată făptura, spre rodire de vieaţă.

ANTIFONUL al 3-lea.

Inima mea către Tine Cuvinte să se înalţe şi nimica nu mă va amăgi, din frumuseţile lumii, spre râvna celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste dator suntem.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este bogăţia cunoştinţii de Dumnezeu, a privirii la cele înalte şi a înţelepciunii. Că întru dânsul toate dogmele părinteşti Cuvântul le descopere.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne mântuieşte pre noi pentru numele Tău.

Stih:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit şi părinţii noştrii ne-au spus nouă.

Apoi Toată suflarea... Evanghelia învierii, a 7-a, dela Ioan.

Intr'una a Sâmbetelor...
Invierea lui Hristos văzând...

Şi psalmul 50.

CANOANELE.

Al Paştilor, cu irmosul pe 4 şi al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2.

Hotarul morţii l-ai stricat...
Văzând pre Fiul Tău şi Dumnezeu înviat...

Caută-le în Duminica mironosiţelor.

Şi al înjumătăţirii praznicului pe 4 şi al samarinencii pe 4.

Canonul înjumătăţirii.

Facerea lui Andrei Criteanul.

Peasna I, glasul al 8-lea, irmos.

Marea ai închegat-o...

NEAMURI, bateţi în palme, evrei plângeţi, că dătătorul de viaţă Hristos, legăturile iadului rupându-le, pre morţi i-a înviat şi boalele a vindecat cu cu-

vântul; Acesta este Dumnezeul nostru Cel ce dă viaţă celor ce cred în numele Lui.

Minune ai arătat, apa în vin prefăcând, Stăpâne, Cel ce ai prefăcut în Eghipet râurile în sânge şi pre morţi ai înviat, făcând aceasta a doua minune. Slavă, Mântuitorule, sfatului Tău celui nespus, slavă smereniei Tale, prin care ne-ai înnoit pre noi.

Izvor pururea curgător al vieţii celei adevărate, fiind, Doamne, Tu eşti învierea noastră, voind Te-ai ostenit, Mântuitorule, şi de voie ai însetat, legilor firii supunându-Te şi în Sihar venind trupeşte, ai cerut la samarineanca apă să bei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu una ai încăput pre făcătorul tău în pântece, Născătoare de Dumnezeu şi cu trup L-ai născut precum nu se poate spune şi fecioară ai rămas, nici cum nestricându-se fecioria; pre Acesta roagă-L neîncetat, curată, ca pre Fiul tău şi Dumnezeu, pentru turma ta.

Alt CANON, al samarinencii.

Facerea lui Iosif.

Peasna I, glasul al 4-lea, irmos:

CEL ce a bătut Eghipetul şi „pre muncitorul Faraon l-a „înnecat în mare, a mântuit din „robie, pre poporul cel ce cânta „ca Moisi cântare de biruinţă, „că s'a preaslăvit.

Cel îngropat s'a sculat şi prin Sine împreună a sculat neamul omenesc. Să se bucure toată făptura astăzi şi norii cei înţelegători, arătat să stropească dreptate.

Cel ce ai luat crucea de voie cu trupul, a treia zi ai înviat din morţi, cămările iadului deşertându-le, începătorule al vieţii, Doamne, şi ai scos sufletele cele legate.

Văzând mironosiţele pre înger strălucind la faţă, de frică au fugit dela mormânt. Şi cunoscând scularea lui Hristos, s'au grăbit să spună ucenicilor.

Doamne, Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra, fiind apa vieţii, cinstitele Tale ape le-ai dat samarinencii care le cerea şi care a cunoscut milostivirea Ta.

Slavă... a Treimii.

O, Treime, mântuieşte pre cei ce Te slăvesc pre Tine cu credinţă curată, Părinte, Fiule şi Duhule, ca un făcător a toate şi ne dăruieşte nouă curăţire de păcate ca un prea bun.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, scaun de foc, bucură-te, sfeşnic cu totul de aur, bucură-te, norul luminii, bucură-te, palatul Cuvântului şi masă înţelegătoare, care ai purtat după vrednicie pre Hristos, pâinea vieţii.

Catavasie: Ziua învierii...

Peasna III, irmos.

NU judecați, evrei, judecată fățarnică, zis-a Stăpânul învățând când a venit în biserică, precum este scris, înjumătățindu-se praznicul legii.

Nu judecați, evrei, judecată fățarnică; că a venit Hristos de Care au spus proorocii, că va veni din Sion și lumea la Sine va chema.

De nu credeți cuvintelor, evrei, credeți măcar lucrurilor Stăpânului. Pentruce vă amăgiți, lepădându-vă de cel sfânt? De Care a scris în lege Moisi.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Unul din Treime fiind, Te-ai văzut făcându-Te trup, neschimbându-Ți, Doamne, ființa, nici arzând pântecele cel nestricat al celeea ce Te-a cunoscut tot, fiind Dumnezeu și foc.

Alt canon, irmos.

Întăritu-s'a inima mea întru „Domnul, Cel ce dă rugăciune „celui ce se roagă; că arcul pu„ternicilor a slăbit și cei slabi „s'au încins cu putere.

De voie Te-ai înălțat pre lemn, Cuvinte și pietrile văzându-Te s'au despicat și toată făptura s'a clătit și morții din mormânturi ca din somn s'au sculat.

Văzându-te pre Tine toate sufletele drepților cu sufletul mergând la iad, Cuvinte, din legăturile cele veșnice s'au deslegat, slăvind cu laude puterea Ta cea mai presus de minte.

Ce vă mirați? Pentruce căutați voi, femei, cu miresme la mormânt pre Stăpânul? S'a sculat și lumea împreună a ridicat îngerul, strălucind a zis mironosițelor.

Viață fiind Tu, Doamne, și izvor al nemuririi, ai șezut lângă puț, îndurate, și ai umplut de prea înțelepte apele Tale pre samarineanca, ceea ce cerea, care Te-a lăudat pre Tine.

Slavă... a Treimii.

Un Dumnezeu preste toate în Treime se laudă, Tatăl și Fiul și dumnezeescul Duh, pre Care cu frică îl slăvesc cetele cerești, luminat strigând: Sfânt, sfânt, sfânt ești, Doamne.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislind precum nu se poate spune în pântecele tău pre Dumnezeul tuturor, Fecioară Maică, L-ai născut mai pre sus de gând și de cuvânt, rămâind fecioară ca și mai 'nainte de naștere, dumnezeească mireasă.

Condacul înjumătățirii, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Praznicul legii înjumătățindu-se, făcătorule a toate și stăpâne, către cei ce erau de față ai zis, Hristoase Dumnezeule: Veniți de scoateți apa nemuririi. Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință strigăm: Indurările Tale dăruiește-le nouă, că Tu ești izvorul vieții noastre.

ICOS:

Sufletul meu cel înţelenit cu fărădelegi şi păcate, adapă-l cu curgerile sângiurilor Tale şi-l arată roditor de fapte bune. Că Tu ai zis tuturor să vie la Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Prea sfinte şi să scoată apa nestricăciunii cea vie şi care curăţeşte păcatele celor ce laudă slăvită şi dumnezeească scularea Ta, dând, bunule, celor ce Te cunosc pre Tine Dumnezeu, puterea Duhului, care s'a pogorît de sus cu adevărat peste ucenicii Tăi, că Tu eşti izvorul vieţii noastre.

Sedealna samarinencii, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Să se bucure cerul, să dănţuiască cele pământeşti, că Hristos arătându-se din Fecioară ca un om, a izbăvit din stricăciune toată omenirea cu moartea sa, şi cu minunile strălucind, femeiei samarinence, care a cerut apă, i-a dat izvorul tămăduirilor, ca Cel ce însuşi este fără de moarte.

Slavă... Şi acum...

Dătătorule de înţelepciune, Stăpâne, când a sosit praznicul legii, şezând în biserică ai învăţat aşa, zicând către toţi: Veniţi cei însetaţi, beţi apa care Eu vă dau acum, prin care vă veţi îndulci cu toţii de viaţă şi desfătare dumnezeească.

Peasna IV, irmos:

Proorocul Avacum...

DE trebuie să vie Mesia, iată Hristos este Mesia, călcătorilor de lege; pentruce nu credeţi Lui? Iată a venit şi mărturisesc cele ce însuşi a făcut; că apa în vin o a prefăcut şi pre slăbănogul cu cuvântul l-a întărit.

Neînţelegând Scripturile vă amăgiţi, evrei fărădelege, că cu adevărat a venit Hristos şi pre toţi i-a luminat şi întru voi a arătat multe semne şi minuni şi în zadar v'aţi lepădat de viaţa cea adevărată.

Un lucru v'am arătat şi iată, toţi vă miraţi, strigat-a Hristos către evrei şi a zis: Voi tăiaţi împrejur pre om Sâmbăta, pentruce dar pre Mine Mă mai clevetiţi, că am ridicat cu cuvântul pre cel slăbănog?

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel necuprins, dumnezeească Mireasă, Fecioară Maică curată, nu înceta rugându-te pentru noi, ca să ne izbăvim prin tine din necazuri, că la tine pururea scăpăm.

Alt canon, irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, auzul „Tău şi m'am temut, înţeles-am „lucrurile Tale şi m'am spăimân„tat, Doamne, că de lauda Ta „este plin pământul.

Cerurile să se veselească, să prăznuiască toată făptura, că s'a sculat Domnul şi s'a arătat tuturor înţelepţilor săi apostoli.

Inghiţitu-s'a, moarte, puterea ta, murind Hristos şi cei morţi

au ieșit din mormânturi ca din niște cămări prin scularea Lui.

Pentruce vă tânguiți, femei? Pentruce căutați cu miruri pre cel fără de moarte? Sculatu-s'a precum a zis, îngerul a grăit mironosițelor.

Samarinencii, Doamne, care a cerut apă, i-ai dat cunoștința puterii Tale, pentru aceasta în veci nu va înseta, lăudându-Te pre Tine.

Slavă... a Treimii...

O, Treime mai presus de ființă, Părinte și Cuvinte și dumnezeescule Duh, întocmai de o putere, împreună fără de început, mântuiește-ne pre toți cei ce Te lăudăm pre Tine cu credință.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Rug nears pre tine te-a văzut de demult puitorul de lege și Daniil munte sfânt te-a cunoscut ceea ce una ești Fecioară, Maică Stăpână.

Peasna V, irmos:

CU minuni ai împodobit pre apostolii Tăi, cu semne ai slăvit prin ucenici, în toată lumea slăvindu-i Mântuitorul nostru și dându-le împărăția Ta.

Toate marginile pământului au luminat ucenicii, cu minunile și cu învățăturile, și în multe chipuri propoveduim, Hristoase Mântuitorule, cuvântul împărăției Tale.

Laudă înălțăm împărăției Tale și cântare aducem Ție, Celui ce Te-ai arătat pe pământ pentru noi și lumea ai luminat și pe Adam l-ai chemat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Făcutu-s'a pântecele tău masă sfântă, care are cereasca pâine, din care tot cel ce mănâncă nu moare, precum a zis hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Alt canon, irmos:

Strălucește-mi, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine, „Hristoase, mânecă duhul meu „și Te laudă pe Tine; că Tu ești „Dumnezeul nostru și la Tine „scap, împăratul păcii.

La sfântul Său mormânt ajungând de dimineață mironosițele, au văzut un tânăr strălucind și s'au spăimântat, înștiințându-se de scularea Ta, Hristoase.

Moartea s'a omorît, iadul s'a prădat, cei din legături s'au slobozit cu învierea lui Hristos, să ne bucurăm și să plesnim în mâini, prăznuind lumina.

Apostoli săltați, îngeri dănțuiți și toți pământenii vă bucurați, că Domnul a înviat, stricăciunea s'a surpat și întristarea a încetat, Adam dănțuiește.

Izvor al vieții fiind Tu, Doamne, ai dăruit de demult apa vieții și a cunoștinții, femeiei samarinence care o ceruse; pentru aceasta laudăm îndurările Tale cele negrăite.

Slavă... a Treimii.

Unimea cea în trei feţe, Treimea cea deofiinţă, pre Tatăl, pre Cuvântul şi pre Duhul Sfânt, pre unul Dumnezeu nedespărţit în fire cinstim, pre Făcătorul şi Domnul şi Stăpânul a toate.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine uşă neumblată şi ţarină nearată şi sicriu care ai purtat mana; năstrapă, sfeşnic şi cădelniţă a cărbunelui celui fără materie, te numim, curată.

Peasna VI, irmos:

Ca apele mării...

CEL ce păzeşti toate marginile lumii, suitu-Te-ai Iisuse şi ai învătat în biserică pe popoare cuvântul adevărului, înjumătăţindu-se praznicul, precum striga Ioan.

Deschis-ai buzele Tale, Stăpâne, şi ai propovedit lumii pe Tatăl cel fără de ani şi pe Sfântul Duh, cum că eşti de aceiaşi fire cu amândoi păzind şi după întrupare.

Lucrul Tatălui ai săvârşit, cu faptele ai adeverit cuvintele Tale, semne şi vindecări făcând, Mântuitorule; pre slăbănogul îndreptându-l, leproşii curăţind şi morţii înviind.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară după naştere te lăudăm pre tine, fecioară şi maică te slăvim pre tine, una curată dumnezeească mireasă fecioară, că din tine cu adevărat s'a întrupat Dumnezeu, vii făcându-ne pre noi.

Alt canon, irmos:

Să nu mă înnece pre mine „viforul apei, nici să nu mă soarbă „adâncul; că sunt aruncat întru „adâncurile inimii mării răută„ţilor mele. Pentru aceasta strig „ca Iona: Să iasă din stricăciu„nea răutăţilor viaţa mea la Tine, „Doamne.

Pre cruce Te-au pironit cei fărădelege şi cu sulita Te-au împuns pre Tine Hristoase şi Iosif cel cu bun chip în mormânt nou Te-a îngropat, din carele înviind cu slavă, împreună ai înviat, Mântuitorule, toată făptura care laudă puterea Ta.

Incuietorile şi porţile iadului cu putere le-ai sfărâmat, Stăpâne, înviat-ai ca un Dumnezeu şi întâmpinând ai zis femeilor: Bucuraţi-vă! Şi pre acestea le-ai trimis să spună ucenicilor: S'a sculat viaţa şi s'a văzut luminând marginile lumii.

Pentruce plângeţi? Pentruce aduceţi, femei, miresme ca unui mort? S'a sculat Hristos, lăsând giulgiurile goale, strigat-a oarecând tânărul cel ce s'a arătat foarte strălucit. Mergând binevestiţi prietenilor scularea Lui.

Izvorul vieţii cel îndestulat fiind Tu, Doamne, şi adâncul milei, bunule, călătorind ai şezut lângă puţul jurământului şi către samarineanca ai strigat: Dă-Mi apă să beau, ca să iei şi tu apele iertării.

Slavă... a Treimii.

Laud cu credință pre Tatăl cel fără de început și pre Fiul cel împreună pre un scaun șezător și pre Duhul cel de o ființă, ființă una, o fire, o slavă și o împărăție, pre Dumnezeu și făcătorul tuturor și ziitorul a toate, împreună cu puterile cele fără de trupuri.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine numai Fecioară, care ai născut și ți-ai păzit pântecele nestricat, te lăudăm curată, scaunul Domnului, ușe și munte, sfeșnic înțelegător, cămară cu totul luminată a lui Dumnezeu și cort al slavei cu adevărat, sicriu, năstrapă și masă.

CONDACUL praznicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă...

Cu credință viind la puț samarineanca, Te-a văzut pre Tine apa înțelepciunii, din care bând din destul, împărăția cea de sus a moștenit, ca ceea ce este în veci pururea lăudată.

ICOS:

Taine cinstite să auzim, cele ce s'au făcut în Samaria. Ioan pre noi ne învață cum a vorbit Domnul cu femeia, cerând apă. El, care a adunat apele întru adunările lor; Cel ce este împreună șezător pre un Scaun cu Tatăl și cu Duhul; că a venit să caute chipul Său, ca Cel ce este în veci pururea lăudat.

SINAXAR

IN DUMINECA SAMARINENCII.

Stihuri:

Venind, femeie, să scoți apă muritoare,
Ai scos apă vie, de suflet spălătoare.

ÎNTRU această zi, în Dumineca a cincea după Paști, prăznuim pomenirea Samarinencii. Pentrucă în această zi Hristos s'a mărturisit că este Mesia. Și pentru aceasta mi se pare că s'a pus în săptămâna înjumătățirii celor cincizeci de zile. Mai ales că în Dumineca cea mai 'nainte de aceasta a făcut minune la scăldătoare. Iar în această zi venind la puțul pre care însuși Iacov l a săpat și l-a dăruit lui Iosif fiului său. Venit-a adică lângă Sihar Domnul, fiind ostenit de cale și a șezut aici la puț, în ceasul al șaselea din zi. Iar o femeie din cetate, a venit să scoată apă, pe când ucenicii se duseseră să cumpere bucate. Iisus văzând-o a cerut să-I dea apă; iar ea Îi pune înainte că nu se ating evreii de samarineni. Domnul însă o învață aducând la mijloc apa cea vie, pe care a arătat-o neîmputinată și curățitoare de păcate. Căci, Duhul se aseamănă mai totdeauna cu apa și cu focul. Iar femeia întâmpinând că nu are el apă ca aceea, pentrucă vadră de scos nu a adus și puțul este adânc, aduce cuvântul la strămoșul Iacov, care însuși a săpat puțul și a băut din el și oile lui, arătând prin aceasta prisosința izvorului și cum că era de bună treabă și rece. Hristos nu s'a arătat pre Sine mai mare decât Iacov, ca să nu spăimânteze pre femeie; ci iarăși pentru apă a grăit zicând: că cel ce va bea din apa cea vie, nu va înseta niciodată. Și femeia a cerut acea apă; iar El a zis, să-și cheme pre bărbatul său, gândind la descoperirea unor lucruri ascunse. Iar ea s'a lepădat că nu are bărbat. Insă Cel ce știe toate a zis: Bine ziseși că nu ai, că cinci ai avut și pre care ai acum al șeaselea, (arătând că trăiește cu acesta nelegiuit), nu-ți este bărbat. Și a răspuns femeia

numindu-l prooroc. După aceea l-a întrebat şi de muntele unde se cade să se închine: In Garizim sau în Ierusalim? Pentrucă socoteau Samarinenii că Dumnezeu nu este pretutindenea desăvârşit; ci cum că numai acolo petrece Dumnezeu unde se închinau ei, adică în muntele Garizim, pentrucă acolo s'a dat binecuvântarea dela Dumnezeu, sau pentrucă acolo Avraam a zidit întâiu lui Dumnezeu jertfelnic. Şi iarăşi precum Iudeii ziceau că, numai în Ierusalim se cade a se închina lui Dumnezeu, pentru aceea şi de pretutindenea la praznic se adunau acolo. Hristos a arătat că mântuirea lumii este din Iudei, însă a adaus că Dumnezeu este netrupesc şi cei ce s'au învrednicit a se închina Lui, nu se vor mai închina cu jertfe, ci cu duhul şi cu adevărul. Atunci a zis femeia: Auzim din Scripturi că va să vie Mesia, care este Hristos. Iar Iisus a zis: Eu sunt. Ştiau Samarinenii de Mesia din cărţile lui Moisi şi mai ales din aceasta: Că prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu şi din altele multe. Iar sfârşindu-se vorba, au venit şi ucenicii şi s'au mirat de o smerenie ca aceea, cum grăia cu o femeie, însă l-au rugat pre El să mănânce; iar El le-a grăit lor de hrana cea veşnică a mântuirii omeneşti şi cum că li se cade lor să secere ostenelile proorocilor. Apoi mergând femeia în cetate şi spuind cele ce se făcuseră pentru dânsa, toţi ridicându-se au venit la Hristos şi au crezut, zicând: Că nu şi-ar fi vădit femeia păcatul, de n'ar fi cunoscut vreun lucru mare. Şi rugându-se, L-a făcut de a petrecut la ei două zile. Şi fiind acolo, a făcut mai multe minuni, care pentru mulţime nu s'au scris în Evanghelie. Şi aceasta este samarineanca, pre care o a numit Hristos mai în urmă Fotini. Care şi cu cununa muceniciei s'a încununat în zilele Chesarului Neron, împreună cu şeapte fii ai săi, după multă muncă şi strujire şi după tăierea ţâţelor şi după sfărâmarea mâinilor, i-a băgat trestii subţiri pe subt unghii şi o a adăpat cu plumb şi a suferit patimi şi munci fără de număr. Să se ştie că usnele puţului aceluia le-a adus de acolo cu cinste împăratul Iustinian şi în Biserica sfânta Sofia le-a pus. Incă şi piatra pre care a şezut Hristos când a vorbit cu Samarineanca. Şi până acum stau amândouă în pridvor către răsărit despre partea stângă, pe unde se intră în biserică. Pentru rugăciunile muceniţei Tale Fotinia, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi. Amin.

Peasna VII, irmos:

Cuptorul Haldeilor...

TRUPEŞTE Te-ai ostenit, Cel ce eşti odihna tuturor; de voie ai însetat, izvorule al minunilor; apă ai cerut Iisuse, apa cea vie făgăduind.

Cu samarineanca ai vorbit, Doamne, vădind nebunia evreilor celor fărădelege, că aceea a crezut că Tu eşti fiul lui Dumnezeu, iar ei de Tine s'au lepădat.

Apa vie cea săltătoare, apa nemuririi Te-ai făgăduit, izvorule cel pururea viu, Mântuitorule, să le dai celor ce primesc cu credinţă pre Duhul Tău, Care din Tatăl purcede.

A Născătoarei de Dumnezeu.

In pântecele tău ai încăput pre Cuvântul cel neîncăput, din ţâţele tale ai hrănit cu lapte pre hrănitorul lumii. In braţele tale ai purtat pre Ţiitorul nostru, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Alt canon, irmos:

Nu ne da pre noi până în „sfârşit, pentru numele Tău şi nu „strica aşezământul Tău şi nu de„părta mila Ta dela noi, Doamne „Dumnezeul părinţilor noştri, Cel „ce eşti prea lăudat în veci.

Cu cei fărădelege de voie Te-ai

socotit, Hristoase îndurate, în vremea dumnezeeştii patimi; şi acestea pământul văzându-le s'a cutremurat şi pietrile s'au despicat prin voia Ta cea atotlucrătoare şi prin Tine Cel ce eşti necuprins de minte s'au sculat morţii cei din veac.

Cu sufletul pogorându-Te în părţile cele mai de jos ale iadului, ai scos cu vitejie pre toţi cei legaţi, pre cei ce din veac îi luase moartea, tiranul cel amar; cari strigau către Tine Hristoase Dumnezeule: Slavă rânduelii Tale celei înfricoşate.

Pentruce căutaţi cu cei morţi pre Cel ce viează în veci? S'a sculat precum a zis. Iată precum vedeţi pânzele goale şi mormântul deşert, zis-a femeilor tânărul cel ce s'a arătat. Degrab mergând, spuneţi apostolilor.

Tu eşti apa vieţii, strigat-a samarineanca către Hristos; deci, adapă-mă, Cuvinte, pre mine cea însetată totdeauna de dumnezeescul Tău dar, ca să nu mai fiu cuprinsă de setea necunoştinţii, Doamne Iisuse, ci să propoveduesc slăvirile Tale.

Slavă... a Treimii.

Pre Tatăl şi pre Fiul şi pre dumnezeescul Duh să slăvim, pre Treimea cea nedespărţită dupre fire şi despărţită dupre feţe; o fiinţă împreună deofire, fără de început, făcător şi Dumnezeu a toate, pre Care Îl laudă toate cetele cereşti.

Şi acum...a Născătoarei de Dumnezeu.

După naşterea cea minunată, ai rămas fecioară curată sfântă, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta toate cetele îngereşti şi toate neamurile omeneşti, cu glasuri fără tăcere te laudă pre tine, încăperea cea curată a Celui neîncăput.

Peasna VIII, irmos:

Ingerii şi cerurile...

VENIŢI de vedeţi, popoare, pre Cel ce se laudă pre scaunul slavei, cum se huleşte de oamenii fărădelege şi văzându-L, lăudaţi pre Mesia cel mai înainte vestit de prooroci.

Tu eşti cu adevărat Hristos Cel ce ai venit în lumea aceasta, dela Care este mântuirea şi iertarea păcatelor părinteşti, Tu eşti cu adevărat viaţa celor ce cred în Tine.

Înjumătăţindu-se praznicul, precum este scris, a stătut înţelepciunea lui Dumnezeu de faţă în biserică şi a învăţat, că cu adevărat însuşi El era Mesia, Hristos, prin Care se face mântuirea.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Cum ai născut, spune, pre Cel ce mai 'nainte a strălucit din Tatăl fără de ani şi Care se laudă împreună cu Duhul Sfânt? Cu adevărat precum ştie însuşi, Cel ce bine a voit a se naşte din tine, Născătoare de Dumnezeu.

Alt canon, irmos:

Toate le-ai aşezat cu înţelep-

„ciunea Ta, Stăpâne, şi fundul „pământului iarăşi precum ştii „l-ai întărit, temelia lui înfigându-o „pre ape nemărginite. Pentru „aceasta toţi strigăm cântând: „Binecuvântaţi neîncetat lucru„rile Domnului pe Domnul şi-L „preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moarte ai răbdat de voie, unule Cel ce eşti fără de moarte; iadul ai prădat, porţile cele de aramă le-ai sfărâmat, Impărate ceresc, şi ai scos pre cei ce erau legaţi acolo din veac, cari laudă neîncetat puterea bunătăţii Tale.

Inălţatu-Te-ai îndelung răbdătorule de voie pre lemn şi pietrele s'au despicat şi soarele s'a întunecat; catapeteasma bisericii s'a rupt, pământul s'a clătit şi s'a cutremurat iadul cel cu totul de batjocură şi pre toţi legaţii i-a slobozit.

Arătatu-Te-ai, Doamne, celor ce şedeau întru întunerec, Cel ce eşti lumina cea neapusă şi vieaţa tuturor. Pentru aceasta, dacă Te-a văzut adunarea dreptilor, a săltat Cuvinte şi a strigat: Venit-ai ca să deslegi din legături pre toţi cei ce laudă puterea Ta.

Şezut-ai aproape de puţ, în ceasul al şaselea, Mântuitorule, şi samarinencii i-ai dat apa cea vie şi râurile cunoştinţii, pentru multa milostivire, cu care împreună toţi cântând strigăm: Binecuvântaţi neîncetat lucrurile Domnului pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl cel fără de început, pre Fiul cel împreună fără de început să-L lăudăm, şi pre Duhul Sfânt, un Dumnezeu pre aceste trei, neamestecat, nedespărţit, făcător tuturor, o stăpânie şi putere de sine stăpânitoare şi să strigăm: Binecuvântaţi neîncetat lucrurile Domnului pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu cărbunele s'a curăţit Isaia mai 'nainte propoveduind pre cărbunele cel înţelegător, ce s'a întrupat mai pre sus de gând din tine, Fecioară; Care arde toate păcatele oamenilor cele uscate şi pentru milostivire îndumnezeeşte firea noastră, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Ceeace eşti mai cinstită... nu cântăm.

Peasna IX, irmos.

Strein lucru este maicilor...

PRAZNICUL evreesc înjumătăţindu-se, Te-ai suit, Mântuitorul meu, în biserica Ta şi învăţai pre toţi; iar evreii se mirau şi ziceau: De unde ştie Acesta carte neînvăţându-se?

Râuri de daruri izvorând Mântuitorul, săvârşea minuni şi semne, gonind boalele şi tămăduind neputinţele; dar evreii se întăriau pentru mulţimea minunilor Lui.

Pre evreii cei neplecaţi mustrându-i Mântuitorul meu, striga: Nu judecaţi cu faţărie, ci judecaţi dreaptă judecată, că legea

porunceşte şi Sâmbăta să se taie împrejur tot omul.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Încăput-ai în pântecele tău Fecioară Maică, pre unul din Treime pre Hristos dătătorul de vieaţă, pre Carele Îl laudă toată făptura, de Carele se cutremură scaunele cele de sus, pre Acela roagă-L preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

Alt canon, irmos.

Făcut-a tărie cu braţul Său, „pentrucă a surpat pre cei pu„ternici de pre scaune şi a înălţat „pre cei smeriţi, Dumnezeul lui „Israil întru care ne-a cercetat „pre noi, răsăritul cel dintru „înălţime şi ne-a îndreptat pre „noi pre calea păcii.

Iată s'a văzut Hristos, vieaţa tuturor, spânzurat de voie pre lemn şi acestea văzând pământul s'a clătit şi multe trupuri ale sfinţilor, cari adormiseră, s'au sculat arătat şi temniţa iadului s'a deşertat.

Frumos din mormânt ca un mire din cămară ai ieşit, stricând tirania morţii, Hristoase şi sfărâmând încuietorile iadului cu dumnezeeasca putere şi cu lumina învierii Tale cea înţelegătoare ai luminat lumea.

Să stăm acum toţi cete duhovniceşti şi să strigăm: Domnul a înviat, să se bucure pământul, să se veselească cerul, norii să pice ploile dreptăţii, nouă celor ce prăznuim luminat şi lăudăm pre Hristos.

Vieaţa celor ce vieţuesc izvorul bunătăţilor, Domnul, Cel ce izvorăşte din destul apa învăţăturilor, a strigat către femeie: Dă-Mi apă să beau, ca să-ţi dau şi Eu apa ceea ce usucă izvoarele păcatelor tale.

Slavă... a Treimii.

Lumină una nedespărţită este unimea cea întreit strălucitoare, Tatăl cel fără de început, Fiul şi Duhul Dumnezeire una, vieaţă şi făcător al tuturor; pre Acesta să-L lăudăm credincioşii împreună cu cei fără de trupuri, cu cântări întreit sfinte, slăvindu-L cu sfinţenie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai fost lăcaş luminii, Curată, luminează vederile sufletului meu cele întunecate prin multe meşteşugirile vrăjmaşului şi mă învredniceşte să văd luminat cu inimă curată, lumina ceea ce a strălucit din tine mai presus de gând.

LUMINÂNDA Paştilor.

Cu trupu adormind ca un muritor, Impărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzându-o, Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă... a samarinencii.

In Samaria ai venit Mântuitorul meu, atot puternice, şi cu femeia vorbind ai cerut apă ca

să bei, Cel ce ai izvorît evreilor apă din piatră netăiată, pe care la credinţa Ta o ai adus; şi acum se îndulceşte în veci de vieaţă în cercuri.

Şi acum... a înjumătăţirii.

Înjumătăţindu-se praznicul, ai venit, Iubitorule de oameni, în biserică şi ai zis: Cei cuprinşi de sete veniţi la mine şi scoateţi apă vie şi săltătoare, prin care veţi dobândi toţi hrană şi dar şi vieaţă nemuritoare.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 8 şi cântăm aceste stihiri ale învierii, glasul al 4-lea.

Cel ce crucea ai suferit şi moartea şi ai înviat din morţi atotputernice, Doamne, slăvim învierea Ta.

Cu crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai mântuit şi cu moartea Ta pre diavolul, carele muncea firea noastră l-ai surpat şi întru scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta strigăm Ţie: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pre noi la adevărul Tău şi ne mântuieşte din cursele vrăjmaşului; Cel ce ai înviat din morţi, scoală-ne pe noi cei căzuţi prin păcat, tinzând mâna Ta, iubitorule de oamneni, Doamne, pentru rugăciunile sfinţilor Tăi.

Din sânurile părintelui Tău neosebindu-Te, unule născut, Cuvinte al lui Dumnezeu, ai venit pre pământ pentru iubirea de oameni, om făcându-Te fără schimbare şi crucea şi moartea ai răbdat cu trupul, Cel ce eşti fără patimă cu Dumnezeirea; şi înviind din morţi, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un însuţi Atotputernic.

Alte stihiri ale lui Anatolie.

Moarte ai primit cu trupul, nouă nemurire lucrând, Mântuitorule; şi în mormânt Te-ai sălăşluit, ca să ne slobozeşti pre noi din iad, înviindu-ne împreună cu Tine; pătimind adică ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm: Slavă Ţie dătătorule de vieaţă, Doamne, unule iubitorule de oameni.

Pietrile s'au despicat, Mântuitorule, când s'a înfipt crucea Ta în locul căpăţânii. Infricoşatu-s'au portarii iadului, când Te-ai pus în mormânt ca un mort; pentrucă stricând puterea morţii, tuturor celor morţi nestricăciune le-ai dăruit, cu învierea Ta Mântuitorule. Dătătorule de vieaţă, Doamne, slavă Ţie.

Alte stihiri ale samarinencii, glasul al 3-lea, singur glasul.

Stih: Incordează şi bine sporeşte şi împărăţeşte, pentru adevărul şi blândeţile şi dreptatea Ta.

Să se bucure astăzi luminat cerul şi pământul, că Hristos s'a arătat întrupându-se ca un om, ca să scoată din blestem pre Adam cu tot neamul şi minunat

s'a făcut prin minuni, în Samaria venind şi stând înaintea femeiei, a cerut apă, Cel ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta toţii credincioşii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de voie pentru noi, dupre sfatul cel plin de milostivire.

Glasul al 6-lea.

Stih: Iubit-ai dreptatea şi ai urît fărădelegea.

Aceasta zice Domnul către samarineanca: De ai fi ştiut darul lui Dumnezeu şi cine este Cel ce zice ţie: Dă-mi apă să beau, tu ai fi cerut dela Dânsul şi ţi-ar fi dat să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Slavă... glasul acelaşi.

Izvorul cel începător de vieaţă, Iisus Mântuitorul nostru venind la puţul patriarhului Iacov, a cerut apă să bea de la femeia samarineancă; iar ea zicând că nu au împărtăşire evreii cu dânşii, înţeleptul Ziditor a adus-o cu cuvinte dulci mai vârtos spre cererea apei celei pururea veşnice. Care şi luându-o, tuturor a propoveduit zicând: Veniţi de vedeţi pre Dumnezeu cunoscătorul celor ascunse, Care a venit trupeşte să mântuiască pre om.

Şi acum...

Prea binecuvântată eşti...

Slavoslovia cea mare, ecteniile şi otpustul. Apoi ceasul întâiu şi otpustul desăvârşit. Slavă... Şi acum... stihira evangheliei, glasul al 7-lea.

Iată întunerec şi de dimineaţă şi ce stai la mormânt, Marie, mult întunerec având în minte? De ce întrebi unde s'a pus Iisus? Ci vezi ucenicii împreună alergând, cum prin giulgiu şi prin mahramă, au semuit învierea şi şi-au adus aminte de scriptura cea pentru aceasta; cu cari şi prin cari şi noi crezând, Te lăudăm pre Tine, dătătorule de vieaţă, Hristoase.

LA LITURGHIE.

Fericirile, glasul al 4-lea.

PRIN lemn Adam din raiu a fost lepădat; iar prin lemnul crucii tâlharul în raiu s'a sălăşluit. Că acela gustând, a lepădat porunca Celui ce l-a făcut, iar acesta împreună răstignindu-se, a mărturisit pre Dumnezeu Cel ce se tăinuia strigând: Pomeneşte-mă întru împărăţia Ta.

Cel ce Te-ai răstignit şi ai înviat, ca un puternic din mormânt a treia zi şi spre Adam cel întâiu zidit, l-ai înviat unule nemuritorule; şi pre mine mă învredniceşte ca să mă întorc la pocăinţă, Doamne, din toată inima mea şi cu credinţă fierbinte pururea să strig Ţie: Pomeneşte-mă, Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Cu adevărat a înviat Hristos şi mărturiseşte mormântul, călcătorilor de lege, că cele de îngropare ale Sale lăsându-le, a înviat a treia zi; piatra s'a pecetluit şi strejarii înaintea mormântului au stătut; iadul s'a prădat, moartea s'a omorît. Nu s'a furat

Hristos; credeţi dar împreună cu noi învierea Lui.

Pre Cel ce a înviat din morţi şi puterea iadului a prădat şi s'a arătat femeilor mironosiţe, zicându-le: Bucuraţi-vă! Credincioşii să-L rugăm, ca să izbăvească din stricăciune sufletele noastre, strigând pururea către Dânsul, cu glasul tâlharului celui de bine cunoscător: Pomeneşte-ne şi pre noi întru împărăţia Ta.

Apoi din canonul samarinencii, peasna 4-a pe 4 şi din canonul înjumătăţirii, peasna 6-a pe 4. După vohod, troparele învierii şi al injumătăţirii. Slavă... condacul samarinencii. Şi acum... al înjumătăţirii. Prochimenul. Apostolul: Din Faptele Apostolilor. Evanghelia dela Ioan.

CHINONICUL:

Trupul lui Hristos primiţi şi din izvorul cel fără de moarte gustaţi. Aliluia.

Sau: Lăudaţi pre Domnul din ceruri.

Intru aceeaşi Duminecă a Samarinencii, seara.

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 6 şi cântăm trei stihiri ale înjumătăţirii, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te Cămara.

ARĂTATU-S'A astăzi preasfântă înjumătăţirea cea strălucită şi veselă, a învierii Mântuitorului, ca o amiazăzi luminoasă, luminând lumea cu dumnezeeştile daruri ale scularii lui Hristos. Şi revărsând minunile, străluceşte semnele nestricăciunii şi arată mai 'nainte suirea la înălţime; însemnează venirea cea mult dorită a Duhului şi prăznuirea cea prealuminată a preacinstitei Cincizecimi. Pentru aceasta şi dăruieşte sufletelor noastre pace şi mare milă.

Ca un râu al dumnezeeştii slave, înjumătăţindu-se praznicul, Domnul dăruind tuturor curgerile milostivirii, strigă: Cel însetat să vină la Mine cu căldură şi să bea. Că fiind însuşi izvorul milostivirii şi noianul bunătăţii, izvorăşte lumii iertare, spală greşelile şi curăţeşte boalele; mântuieşte pre cei ce prăznuesc învierea Lui, acopere pre cei ce cinstesc cu dragoste slăvită înălţarea Lui, şi dă sufletelor noastre pace şi mare milă.

In mijlocul bisericii stând, Dumnezeu şi Domnul cel necuprins (că Dumnezeu era din fire, deşi om făcându-se pentru noi, s'a arătat cuprins cu trupul), tuturor izvorăşte cuvinte de viaţă curgătoare zicând: Curăţiţi-vă sufletele şi vă răcoriţi de arşiţa patimilor; nici un om să nu se lipsească de băutură. Că dumnezeescul dar dăruiesc, al vieţii celei mai bune şi nemuritoare şi se va face părtaş împărăţiei celei de sus şi se va proslăvi împreună cu Mine, Ziditorul.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Înjumătăţindu-se praznicul, mai 'nainte de patimă şi de slăvită învierea Ta, Doamne, ai învă-

ţat, bunule, în Biserică pre evreii cei neplecaţi şi pre farisei şi cărturari şi ai strigat către dânşii: Cel însetat să vie la Mine şi să bea; şi cel ce crede întru Mine, râuri de apă vie ale dumnezeescului Duh vor curge din pântecele Lui. O, negrăită înţelepciune! O, lauda Ta! Cel ce toate le umpli, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Crucii Tale celei făcătoare de viaţă, neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, învierea Ta cea de a treia zi o slăvim, că printr'însa ai înnoit firea omenească cea stricată, Atotputernice, şi suirea la ceruri ne-ai arătat nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Aş vrea cu lacrimi să şterg, Doamne, zapisul păcatelor mele şi să-Ţi plac în cealaltă vreme a vieţii mele prin pocăinţă, dar vrăjmajul mă amăgeşte şi luptă pre sufletul meu. Doamne, mai 'nainte până ce nu pier cu totul, mântuieşte-mă.

Stih: Miluieşte-ne, pe noi, Doamne, miluieşte-ne.

Cel ce Te proslăveşti întru pomenirile sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dânşii, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Înjumătăţindu-se praznicul învierii Tale, Hristoase şi al dumnezeeştei veniri a Sfântului Tău Duh, adunându-ne lăudăm tainele minunilor Tale, întru care trimite-ne nouă mare milă.

Troparul praznicului: Înjumătăţindu-se praznicul... Şi otpustul.

Luni a cincea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, troparul înjumătăţirii. După întâia stihologie, sedealna învierii, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

CĂUTÂND la intrarea mormântului şi văpaia îngerului nerăbdând mironosiţele, cu cutremur s'au mirat zicând: Au doar s'a furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar s'a sculat Cel ce şi mai înainte de patimi a vestit învierea? Adevărat a înviat Hristos Dumnezeu dăruind celor din iad viaţă şi înviere.

Cercetează Doamne, smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viaţa în păcate şi ca pre păcătoasa primeşte-mă, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Mucenicina:

Astăzi au venit oştile îngereşti întru pomenirea mucenicilor să lumineze gândurile credincioşilor şi să veselească lumea cu darul; Dumnezeule milostivindu-Te pentru dânşii, dăruieşte-ne nouă mare milă.

Slavă... şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Zid nebiruit eşti nouă creşti-

nilor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că la tine scăpând, rămânem nevătămaţi şi iarăşi greşind te avem rugătoare. Pentru aceasta mulţumind strigăm către tine: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Înţelepciunea, Cuvântul Tatălui, Cel ce a şi dat Apostolilor cuvântul lui Dumnezeu, ca să propovedu-ească marginilor lumii venirea Lui pre pământ, se ocăra de amăgitorii evrei, în nebunia lor, foarte defăimându-se ca un îndrăcit şi înşelător, Care fără de răutate către dânşii strigă: Nu judecaţi asupra Mea judecată fărnică, călcători de lege. Deci, către Dânsul să strigăm: Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeule, iertare de greşeli trimite celor ce laudă cu credinţă slava Ta cea neasemănată.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Apoi, Invierea lui Hristos şi psalmul 50. Canonul praznicului înjumătăţirii cu irmoasele pe 8, glasul al 4-lea şi ale mineiului pe 4. Condacul, icosul şi luminânda praznicului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile, glasul al 4-lea.

Cel ce crucea ai suferit şi moartea şi ai înviat din morţi atotputernice, Doamne, slăvim învierea Ta. De două ori.

Oaie sunt a turmei Tale celei cuvântătoare şi alerg la Tine păstorul cel bun, caută-mă pre mine cel rătăcit, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Mucenicina:

Cine nu se va spăimânta, sfinţilor mucenici, văzând nevoinţa cea bună, cu care v'aţi nevoit? Cum fiind cu trup, aţi biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, mărturisind pre Hristos şi cu crucea într'armându-vă? Pentru aceasta dupre vrednicie v'aţi arătat dracilor izgonitori şi barbarilor împotrivitori. Rugaţi-vă neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea:

Înjumătăţindu-se praznicul Paştilor, Te-ai suit în sfinţita biserică, Mântuitorul nostru, şi stând în mijlocul poporului, i-ai învăţat pre dânşii cu îndrăzneală şi ai zis: Eu sunt lumina lumii; Cel ce urmează Mie, nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieţii celei nemuritoare.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Plecând cerurile Te-ai pogorît Mântuitorul meu şi trup din Fecioară fără schimbare ai luat, izvorându-mi iertare.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Tot eşti întru Dumnezeu Tu, Cuvinte, vrând să mă scoţi din greşeli, pre mine cel pierit, Te-ai unit cu mine, iubitorule de oameni.

Stih: Adu-Ți aminte de adunarea Ta, pe care o ai câștigat din început.

Tu ai venit, Impărate, înțelepciunea cea mare, prin care Tatăl a făcut lumea prea înțelepțește, împreună cu Sfântul Duh.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Să ne curățim vistieriile gândurilor și să ne luminăm strălucirile sufletești și să vedem pre Hristos, viața, venind în biserică pentru mulțimea bunătății, ca să biruiască pre vrăjmașul și să mântuiască neamul nostru, prin patima crucii și prin înviere; către care să strigăm: Doamne, Cel ce ești necuprins, slavă Ție.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul înjumătățirii, Peasna VII.

Luni a cincea săptămână după Paști.

SEARA

La Doamne strigat am... punem stihirile pe 6 și cântăm stihirile înjumătățirii 3, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

FĂCĂTORUL tuturor și dătătorul de viață, Cuvântul cel împreună veșnic cu dumnezeescul Părinte, de voie luând trup din Fecioară și făcându-se om, a izvorît tuturor ca un bun, învățăturile negrăitei înțelepciuni.

Praznicul evreesc înjumătățindu-se, Hristoase, în biserică ai stătut de față, Tu Stăpânul legii, învățând cu stăpânire; pre cărturari mustrând, precum este scris și spăimântându-i cu înțelepciunea cuvintelor Tale și cu arătările minunilor.

Dătătorul înțelepciunii și dăruitorul celor bune, Cel ce izvorește ape dumnezeești, din izvorul cel pururea curgător, strigă: Veniți la Mine cei însetați de scoateți apa vieții și râuri, zice, vor curge din pântecele vostru, de daruri dumnezeești.

Și dela mineiu 3.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Când ai venit în biserică, Hristoase Dumnezeule, înjumătățindu-se praznicul, atuncea ai învățat, strigând către popoare: Cel ce crede întru Mine, de va și muri, viu va fi. Iar evreii scrâșniau cu dinții, împreună cu fariseii și cu saducheii și cu cărturarii, zicând: Cine este Acesta, Carele grăește hule? Nesocotind că Tu ești Cel ce Te slăvești mai 'nainte de toți vecii, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Oprirea lemnului neascultării o ai deslegat, Mântuitorule, pre lemnul crucii de voie pironindu-Te și în iad pogorându-Te, Puternice, legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta ne închinăm învierii Tale cei din morți, întru bucurie stri-

gând: Atotputernice, Doamne, slavă Ție.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Cine înviforându-se și alergând la limanul acesta nu se mântuește? Sau cine bolnăvindu-se și năzuind la această casă de doftorie, nu se tămăduiește? Făcătorule al tuturor și tămăduitorule al bolnavilor, Doamne, mai 'naînte până ce nu pier desăvârșit, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-ne pre noi, Doamne, miluiește-ne.

Mucenicina:

Cela ce ai primit răbdarea sfinților mucenici, primește și dela noi laudă, Iubitorule de oameni, dăruindu-ne nouă cu rugăciunile lor mare milă.

Slavă... Și acum... glasul al 3-lea, a lui Ghermano.

Înjumătățindu-se praznicul, slăvim pre Cel ce a lucrat mântuire în mijlocul pământului; și în mijlocul a doi tâlhari viața pre lemn s'a spânzurat. Ci către cel ce hulia, a tăcut, iar către cel ce a crezut, a strigat: Astăzi cu Mine vei fi în raiu! Pogorîtu-S'a în mormânt și a prădat iadul și a înviat a treia zi, mântuind sufletele noastre.

Marți a cincea săptămână după Paști.

LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cu sfatul Tău cel de voie crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus, pre Tine Cela ce cu cuvântul marginile ai așezat. Pentru aceasta legându-se cel strein, moartea cumplit s'a prădat; și cei din iad toți au strigat sculării Tale celei de viață purtătoare: Hristos a înviat, dătătorul de viață rămânând în veci.

Gândește, suflete, cum va să stăm înaintea Judecătorului, la judecata cea înfricoșată! Că se vor pune scaune groaznice și faptele fiecăruia se vor vădi; atuncea Judecătorul va fi neîmblânzit, acolo focul împreună stând, cumplit învăluindu-se, ca o mare sălbăticită, vrând să acopere marginile pământului. Toate acestea socotește-le, suflete al meu, și suspină mai 'nainte de sfârșit.

Mucenicina:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră și vison, biserica Ta împodobită fiind, printr'înșii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite în-

durările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taină înfricoșată și minune preaslăvită, cum Fecioara Te-a purtat pre Tine, Făcătorul tuturor și după naștere iarăși a rămas Fecioară? Cel ce Te-ai născut dintr'însa, întărește credința, pre păgâni îi îmblânzește și lumea o împacă, ca un iubitor de oameni.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Apa înțelepciunii și a vieții izvorând lumii, pre toți chemi, Mântuitorule, să scoată apele cele de mântuire; că dumnezeească legea Ta primind-o omul, stinge cu dânsa cărbunii înșelăciunii. Drept aceea în veci nu va înseta, nici va mai înceta de sațiul Tău, Stăpâne, Impărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, iertare de greșeli cerând să trimiți din destul robilor Tăi.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50. CANONUL praznicului înjumătățirii, glasul al 8-lea, cu irmosul pe 8 și al Mineiului pe 4. Condacul, icosul și svetilna praznicului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 și cântăm stihirile, glasul al 4-lea.

Cu crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai slobozit pre noi și cu moartea Ta pre diavolul, carele muncea firea noastră, l-ai surpat și întru scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta strigăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție. de două ori.

Spală-mă cu lacrămile mele, Mântuitorule, că m'am spurcat cu multe păcate. Pentru aceasta și cad înaintea Ta, milostive. Greșit-am, miluiește-mă Dumnezeule.

Mucenicina:

Ingerilor părtași v'ați făcut sfinților mucenici, în priveliște pre Hristos bărbătește propoveduind. Că toate cele frumoase din lume ați părăsit ca și cum n'ar fi fost, iar credința ați ținut ca o ancoră tare. Pentru aceasta și gonind înșelăciunea, izvorîți credincioșilor darurile tămăduirilor. Rugându-vă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

Doamne, mai 'nainte de prea cinstită crucea Ta, praznicul înjumătățindu-se, ai intrat în biserică, pre evrei cu îndrăzneală învățând cele ale lui Moisi, prin Tine în lege așezate. Iar ei spăimântându-se de taina cea negrăită a înțelepciunii Tale, Hristoase, gândeau din pizmă asupra Ta viclenire. Cum știe Acesta carte neînvățându-Se? Neștiindu-Te pre Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Sfârșit fiind Tu și început și

înjumătăţirea, la înjumătăţirea praznicului ai stătut în biserică, Hristoase al meu, izvorându-mi mie iertare.

Stih: Adu-Ţi aminte de adunarea Ta, pe care ai câştigat-o din început.

Auzit-a Sionul, dumnezeească puterea învierii Tale, Cuvinte, şi s'a bucurat cu fiii săi, lăudântu-Te pre Tine cel îndurat.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai 'nainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Lumină din Tatăl ai strălucit, Cuvinte, dar în anii cei mai de pre urmă, Te-ai arătat ca un om, dându-mi iertare de greşeli.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Înjumătăţindu-se praznicul Paştilor, Te-ai suit în sfinţita biserică, Mântuitorul nostru, şi stând în mijlocul poporului, i-ai învăţat pre dânşii cu îndrăzneală şi ai zis: Eu sunt lumina lumii; cel ce urmează Mie, nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieţii celei nemuritoare.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna 8-a.

Marţi a cincea săptămână după Paşti.

SEARA.

La Vecernie, după psalmul de seară, catisma de rând. La Doamne strigat-am... punem stihirile praznicului înjumătăţirii pe 6. Slavă... Şi acum... a praznicului. (Cele cântate la însuşi praznicul). La stihoavnă stihirile. Slavă... Şi acum... a praznicului şi cealaltă slujbă a praznicului, seara şi dimineaţa neschimbată, afară de vohodul cel mic şi parimii.

LA LITURGHIE.

Fericirile praznicului din amândouă canoanele, peasna a 9-a, pe 8. Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia zilei; Chinonicul praznicului. Şi aşa se sfârşeşte praznicul înjumătăţirii. Iar slujba Sfântului din mineiu, se cântă la pavecerniţă.

A se vedea Miercuri la înjumătăţirea praznicului.

Miercuri a cincea săptămână după Paşti.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6. Şi cântăm trei stihiri ale samarinencii, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce eşti chemat...

AFLÂND Hristos pre samarineanca lângă puţ, a cerut dela dânsa să bea, însetat fiind de îndreptarea şi de mântuirea ei; care lucru s'a şi cunoscut, împlinindu-se prin fapte, că pre aceasta care scotea băutură, Însuşi o a tras dela băutură şi o a umplut de băutură vie şi ea a vestit cetăţenilor: Iată Acela Care S'a zis de demult în lege: Mesia Hristos S'a arătat ca un om, descoperind cele negrăite ale gândurilor celor ascunse.

Iată Mesia Hristos S'a arătat pre pământ, zis-a celor din cetate samarineanca, de Carele S'a scris în lege de demult, că va să vină prooroc mare, Dumnezeu

şi om; Acesta cele făcute de mine, le-a vădit şi cele ascunse întru adâncul inimii mele, toate mi le-a spus precum le-am făcut. Pentru aceasta alergând toată cetatea, a găsit cuvintele ei cu totul adevărate; şi de acel lucru s'a minunat şi cu vederea s'a încredinţat.

Pre Tine Cel ce ai umblat oarecând în raiu în ceasul al şaselea, ca un Stăpân şi Dumnezeu, Te-a văzut fiica strămoaşei iarăşi în ceasul al şaselea, şezând unde era izvor de apă şi puţ săpat. Şi cerând apă dintr'însul, ca să o adăpi cu apa vieţii cea săltătoare, aceasta s'a şi făcut. Că bând ea din destul din apa Ta cea de vieaţă aducătoare, a propoveduit şi în cetate îndestularea apei aceleia.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 3-lea.

Venit-ai la puţ, Izvorule al minunilor, în ceasul al şaselea să vânezi rodul Evei. care în acest ceas a ieşit din raiu prin amăgirea şarpelui: că s'a apropiat samarineanca să scoată apă şi văzând-o, Mântuitorul a zis: Dă-Mi apă să beau şi Eu te voiu sătura de apă săltătoare; iar înţeleapta alergând în cetate, a vestit îndată popoarelor: Veniţi de vedeţi pre Hristos Domnul, Mântuitorul sufletor noastre.

LA STIHOAVNÁ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Porţile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, şi cu moartea Ta împărăţia morţii ai stricat şi neamul omenesc din stricăciune l-ai mântuit, vieaţă şi nestricăciune lumii dăruind şi mare milă.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Ceata apostolilor cu Duhul Sfânt o ai luminat, Hristoase; spală printr'înşii şi întinăciunea noastră cea din păcat, Dumnezeule, şi ne miluieşte pre noi.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne miluieşte-ne.

Mucenicina.

Având îndrăzneală către Mântuitorul, Sfinţilor, rugaţi-vă neîncetat pentru noi păcătoşii cerând sufletelor noastre iertare de greşeli şi mare milă.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

La puţ dacă a venit Domnul, Samarineanca ruga pre cel milostiv: Dă-mi apa credinţei şi voiu lua apele scăldătoarei spre mântuire şi bucurie. Dătătorule de vieaţă, Doamne, slavă Ţie.

Troparul, glasul al 4-lea.

Propoveduirea învierii cea luminată...

Şi cu al Născătoarei de Dumnezeu.

Joi a cincea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

CEL ce Te-ai răstignit de voie pentru noi şi Te-ai socotit între cei morţi, Dătătorule de vieaţă, şi ai înviat a treia zi, Hristoase Dumnezeul nostru, ai sfărâmat cu puterea Ta stăpânirea morţii şi cu scularea Ta pre toţi cei ce erau în iad i-ai înviat. Pentru aceasta lăudând, cinstim toţi scularea Ta, Cel ce eşti fără de moarte, Doamne.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luminători ai arătat marginilor lumii pre ucenicii Tăi, Mântuitorule, strălucind cu propoveduirea Ta şi luminând sufletele noastre. Şi printr'înşii ai întunecat rătăcirea idolească, luminând lumea cu învăţăturile ortodoxiei. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre.

Mucenicina:

Cu crucea într'armându-se mucenicii Tăi, au biruit vicleniile vrăjmaşului începătorului răutăţii, Hristoase Dumnezeul nostru. Strălucit-au ca nişte luminători, povăţuind pre oameni şi dăruind tămăduiri celor ce se roagă cu credinţă. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară cu totul fără prihană care ai născut pre preabunul Dumnezeu, roagă-L neîncetat cu apostolii, ca să ne dea iertare de greşeli şi îndreptare vieţii mai înainte de sfârşit, celor ce cu credinţă şi cu dragoste dupre datorie te lăudăm pre tine, ceea ce eşti preafericită.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngereşti...

Precum ai deschis credincioasei samarinence izvorul Dumnezeirii Tale, Doamne, şi ai turnat preste dânsa cunoştinţa de Dumnezeu, adăpând-o cu băutura primită lui Dumnezeu, şi acum trimite-ne nouă tuturor iertare de greşeli, preabunule.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Invierea lui Hristos... Psalmul 50. Canonul samarinencii cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4. Condacul şi icosul şi svetilna samarinencii.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile, glasul al 4-lea.

Din sânurile Părintelui Tău neosebindu-Te, unule născut, cuvinte al lui Dumnezeu, ai venit pre pământ pentru iubirea de oameni, om făcându-Te fără schimbare şi crucea şi moartea ai răbdat cu trupul, Cel ce eşti fără de patimă cu Dumnezeirea; şi înviind din morţi nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un Atotputernic. De două ori.

A Apostolilor.

Pre ucenicii cei necărturari, Duhul Tău cel Sfânt învățați i-a arătat, Hristoase Dumnezeule, și cu buna întocmire a limbilor, cea mult glăsuitoare, înșelăciunea a surpat, ca un Atotputernic.

Mucenicina.

Cum nu ne vom mira de nevoințele voastre, Sfinților mucenici; că cu trup muritor fiind îmbrăcați, ați biruit pre vrăjmașii cei fără de trupuri? Nu v'au înfricoșat pre voi îngrozirile tiranilor, nu v'au spăimântat năvălirile muncilor. Cu adevărat dupre vrednicie v'ați mărit dela Hristos; rugați-vă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Fiul și Cuvântul Tatălui, cel împreună fără de început și împreună veșnic, venind la puț Izvorul tămăduirilor, o femeie din Samaria a venit să scoată apă; pre care Mântuitorul văzându-o a zis: Dă-Mi apă să beau și mergi de cheamă pre bărbatul tău! Iar ea ca unui om grăind și nu ca lui Dumnezeu, silindu-se să tăinuiască, a zis: N'am bărbat. Și Învățătorul zice către dânsa: Adevărat ai zis: n'am bărbat, că cinci ai avut și acum pre carele ai nu-ți este ție bărbat. Iar ea mirându-se de acel cuvânt și alergând în cetate, striga către popoare, zicând: Veniți de vedeți pre Hristos, Carele dăruiește lumii mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile samarinencii, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Tu fiind izvorul și noianul bunătății și vistierul vieții, Unule mult îndurate, ai strigat vorbind către femeea samarineancă: Dă-Mi apă să beau, ca să iei iertare! Lăudăm multă milostivirea Ta, prin care mântuiești tot neamul omenesc, pentru multă bunătatea Ta.

Stih: Incordează și bine sporește și împărățește pentru adevărul și blândețele și dreptatea Ta.

Veniți de vedeți om, carele șezând astăzi lângă puț, mi-a spus toate câte am făcut, că prooroc este prea adevărat și prea mare; de vreme ce știe toate cele ascunse și cele arătate. Ci dăruiește-mi apă vie, pe care o ai dat celor însetați, ca să nu mai însetez iarăși în veci, Iubitorule de oameni.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

Izvorul cel pururea curgător, viața cea fără de moarte, râul cel nedeșertat și nestricăcios, călătorind a șezut aproape de puț, după ce a trimis pe ucenicii Săi pentru bucate și vorbea cu femeea ce scotea apă, vrând să o vâneze și să lumineze ochii sufletului ei.

Slavă... Și acum... glasul al 3-lea.

Să se bucure astăzi luminat cerul și pământul, că Hristos S'a arătat întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pre Adam cu tot neamul și minunat S'a făcut

prin minuni, în Samaria venind şi stând înaitea femeiei a cerut apă, Cel ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta toţi credincioşii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de voie pentru noi, dupre sfatul cel plin de milostivire.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul samarinencii, peasna 7-a.

Joi a cincea săptămână după Paşti.

SEARA

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, trei ale samarinencii glasul al 4-lea.

Podobie: Doamne, suindu-Te...

ARĂTATU-S'A samarineanca şi a grăit celor din Sihar: Vedeţi pre Iisus Mesia de Care mai 'nainte a scris Moisi în lege, va veni. Că pre pământ S'a arătat pentru milostivire şi cu mine a vorbit la puţ ca un om. Cu adevărat Acesta este Hristos Carele era să vină în lume.

Cei din cetate bând din apa cea dulce, care curgea din gura cea dulce a femeei, s'au grăbit să alerge la puţul cel ce izvorăşte această apă cu îndestulare şi să vadă acel izvor pururea curgător, carele răcoreşte sufletele cele ce se topesc de sete.

Văzând pre izvorul cel de un chip şi de un fel cu alcătuirea omenească, cei din cetate strigau către femee: De acum nu pentru vorba ta noi credem; căci am cunoscut cu adevărat că Acesta este scăparea şi veşnica mântuire a lumii.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Lângă puţul lui Iacov, aflând Iisus pre samarineanca, a cerut apă dela dânsa, Cel ce acopere pământul cu nori. O, minune! Cel ce Se poartă spre Heruvimi, vorbea cu o femee păcătoasă, cerând apă, Cel ce a spânzurat pământul peste ape. Apă caută, Cel ce varsă izvoarele şi iazerile apelor, vrând să tragă cu adevărat pre aceea care era vânată de luptătorul vrăşmaş şi să o adape cu apă vie pre aceea care era aprinsă rău spre lucruri netrebnice; ca un îndurat şi de oameni iubitor.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira crucii, glasul al 4-lea.

Totdeauna având crucea Ta spre ajutor, Hristoase, lesne călcăm cursele vrăjmaşului.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei.

A învierii.

Doamne, suindu-Te pre cruce, blestemul nostru cel strămoşesc l-ai pierdut. Şi pogorându-Te în iad, pre legaţii cei din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim scularea Ta cea făcătoare de viaţă şi mântuitoare.

Sih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne.

Mucenicina:

Jertfe însufleţite, arderi întregi cuvântătoare, mucenici ai Domnului, junghieri desăvârşite ale lui Dumnezeu, oile cele cunoscătoare de Dumnezeu şi de Dumnezeu cunoscute, al căror staul este necălcat de lupi, rugaţi-vă ca să ne paştem şi noi împreună cu voi la apa odihnii.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Acestea a zis Domnul către samarineanca: De ai fi ştiut darul lui Dumnezeu şi cine este Cel ce zice ţie: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut dela Dânsul şi ţi-ar fi dat să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Vineri a cincea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

PRE cruce Te-au pironit evreii pre Tine, Mântuitorule, prin care ne-ai chemat pre noi din păgâni pentru milostivire, Hristoase Dumnezeul nostru; tinsu-Ţi-ai palmele pre dânsa din voia Ta, primit-ai a Ţi se împunge cu suliţa coasta Ta; slavă multimii îndurărilor Tale, Iubitorule de oameni.

Mucenicina:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele sale cununile nestricăciunii au luat dela Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cruce înălţat dacă Te-a văzut preacurata Maica Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o Maică tânguindu-se, a zis: Ce minune nouă şi streină este aceasta, Fiul meu! Cum Te împărtăşeşti cu moartea Cel ce eşi viaţa tuturor, vrând să înviezi pre cei morţi, ca un îndurat.

După a doua stihologie, sedealna praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Venind samarineanca dupre obiceiu să scoată apă din puţul cel pământesc şi stricăcios, scos-a apa cea vie; căci a aflat Izvorul şezând unde era săpat izvorul şi puţul lui Iacov, carele adăpa pre cei înfierbântaţi de arşiţă.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Invierea lui Hristos, şi Psalmul 50.

CANOANELE: al samarinencii cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna samarinencii.

LA LAUDE.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Dat-ai semn celor ce se tem de Tine, Doamne, cinstită crucea Ta, cu care ai biruit căpeteniile întunerecului şi stăpâniile şi ne-ai dus pre noi la fericirea cea din-

tâiu. Pentru aceasta slăvim rânduiala Ta cea iubitoare de oameni, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

De două ori.

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, povățuește-ne pre noi la adevărul Tău și ne izbăvește din cursele vrăjmașului, Cel ce ai înviat din morți, scoală-ne pre noi cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta iubitorule de oameni, Doamne. Pentru rugăciunile Sfinților Tăi.

Mucenicia:

Cinstită este moartea Sfinților tăi, Doamne, că de sabie și de foc și de frig fiind sfărâmați si-au vărsat sângele, având nădejde spre Tine, ca să-și ia plata ostenelii; și au răbdat și au luat dela Tine, Mântuitorule, mare milă.

Slavă... Și acum... glasul al 6-lea.

Izvorul cel de viață începător, Iisus Mântuitorul nostru venind la puțul patriarhului Iacov, a cerut apă să bea dela samarineanca; iar ea zicând că nu au împărtășire evreii cu dânșii, înțeleptul Ziditor o a adus pre dânsa cu cuvinte dulci, mai vârtos spre cererea apei celei pururea veșnice, pe care și luând-o, tuturor a propoveduit, zicând: Veniți de vedeți pre cunoscătorul celor ascunse și Dumnezeu, Carele a venit cu trupul să mântuiască pre om.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Prodobie: Ca pre un viteaz...

Venind cu vadra la puț să scoată apă și lăsând vadra fără de apă, a alergat singură în cetate samarineanca, strigând că a aflat Izvorul cel de viață curgător din destul, de unde a scos apa mântuirii și cu dânsa și-a răcorit inima cea topită de patimi.

Stih: Incordează și bine sporește și împărățește, pentru adevărul și blândețele și dreptatea ta.

Zis-a Mântuitorul către samarineanca: Adevărat ai zis că nu ai bărbat dupre lege astăzi, că cinci ai avut mai 'nainte și acum pre carele ai, nu-ți este bărbat, ci strein dupre lege. Iar ea grăbindu-se a strigat către cei din cetate: Văzut-am om, carele mi-a spus mie toate câte am făcut în taină.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

Alt pârâu de viață izvorîtor din puțul cel ceresc a scos samarineanca, aflându-l pre el turnat lângă puțul, din carele avea obiceiu de scotea altă apă stricăcioasă și pământească. Un astfel de izvor cu totul nou s'a arătat în inima ei săltător, răcorind arșițele patimilor sale.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Când Te-ai arătat pre pământ, Hristoase Dumnezeule, prin rânduiala întrupării cea negrăită, auzind samarineanca cuvântul Tău,

Iubitorule de oameni, a lăsat vadra la puţ şi a alergat spunând celor din cetate: Veniţi de vedeţi un cunoscător al inimilor. Nu cumva Acesta este Hristos, pre Carele aşteptăm? Cel ce are mare milă.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul samarinencii.

Peasna 8-a.

Vineri a cincea săptămână după Paşti.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 şi cântăm stihirile samarinencii 3, glasul 1.

VENIT-AI la puţ Izvorule al minunilor, în ceasul al şaselea, să vânezi rodul Evei, că Eva într'acest ceas a ieşit din raiu prin amăgirea şarpelui; că s'a apropiat samarineanca să scoată apă, pre care văzându-o Mântuitorul, a zis: Dă-Mi apă să beau şi Eu te voiu sătura de apă săltătoare. Iar înţeleapta alergând în cetate a vestit îndată popoarelor: Veniţi de vedeţi pre Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea.

La puţ dacă a venit Domnul, samarineanca ruga pre cel milostiv: Dă-mi apa credinţii şi voiu lua apele scăldătoarei, mântuire şi bucurie. Dătătorule de vieaţă, Doamne, slavă Ţie.

Fiul şi Cuvântul Tatălui, cel împreună fără de început şi împreună veşnic, venind la puţ Izvorul tămăduirilor, o femee din Samaria a venit să scoată apă; pre care Mântuitorul văzându-o, a zis: Dă-Mi apă să beau şi mergi de cheamă pre bărbatul tău! Iar ea ca unui om grăind şi nu ca lui Dumnezeu, silindu-se să tăinuiască, a zis: N'am bărbat. Şi învăţătorul zice către dânsa: Adevărat ai zis: n'am bărbat, că cinci ai avut şi acum pre carele ai nu-ţi este ţie bărbat. Iar ea mirându-se de acel cuvânt şi alergând în cetate, striga către popoare, zicând: Veniţi de vedeţi pre Hristos, Carele dăruieşte lumii mare milă.

Dela mineiu 3.

Slavă... glasul al 6-lea.

Lângă puţul lui Iacov, aflând Iisus pre samarineanca, a cerut apă dela dânsa, Cel ce acopere pământul cu nori! O, minune! Cel ce Se poartă pre Heruvimi, vorbea cu o femee păcătoasă, cerând apă, Cel ce a spânzurat pământul preste ape. Apă caută, Cel ce varsă izvoarele şi iazerile apelor, vrând să tragă cu adevărat pre ceea ce era vânată de luptătorul vrăjmaş şi să o adape cu apă vie pre aceea care era aprinsă rău spre lucruri netrebnice, ca un îndurat şi de oameni iubitor.

Şi acum... glasul al 6-lea.

Proorocul David carele pen-

tru tine este al lui Dumnezeu Părinte, cu cântare pentru tine mai înainte a glăsuit, către Cel ce a făcut ție slăviri. Stătut-a împărăteasa aproape deadreapta ta; că pre tine Maică pricinuitoare vieții te-a arătat, Dumnezeu, Carele fără tată din tine a Se face om bine a voit; ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat de patimi. Și oaia cea rătăcită, prin munți pierdută, aflându-o, pre umere ridicându-o, la Tatăl să o aducă și dupre voia Sa cu puterile cerești să o împreuneze și să mântuiască, Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii, glasul al 4-lea.

Crucii Tale celei făcătoare de viață, neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, învierea Ta cea de a treia zi o slăvim, că printr'nsa ai înnoit firea omenească cea stricată, Atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat nouă, ca un singur bun și de oameni iubitor.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere și S'a încins.

Oprirea lemnului neascultării o ai deslegat Mântuitorule, pre lemnul crucii de voie pironindu-Te și în iad pogorându-Te, Puternice, legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta ne închinăm învierii Tale celei din morți, întru bucurie strigând: Atotputernice, Doamne, slavă Ție.

Stih: Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai stricat și neamul omenesc din stricăciune l-ai mântuit, viață și nestricăciune lumii dăruind și mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Doamne, suindu-Te pre cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai pierdut. Și pogorându-Te în iad, pre legații cei din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim scularea Ta cea făcătoare de viață și mântuitoare.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Când Te-ai arătat pre pământ, Hristoase Dumnezeule, prin rândiala întrupării cea negrăită, auzind samarineanca cuvântul Tău, Iubitorule de oameni, a lăsat vadra la puț și a alergat spunând celor din cetate: Veniți de vedeți un cunoscător al inimilor; nu cumva Acesta este Hristos, pre Carele așteptăm? Cel ce are mare milă.

Sâmbătă a cincea săptămână după Paști

LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna învierii, glasul al 4-lea.

Podobie Degrab ne întâmpină...

CAUTÂND la intrarea mormântului și văpaia Ingerului nerăbdând mironosițele cu cutre-

mur s'au mirat, zicând: Au doar S'a furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar S'a sculat Cela ce şi mai 'nainte de patimă a vestit Invierea? Adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad vieaţă şi Inviere.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina cea din veac ascunsă şi de Ingeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-Se şi crucea de voie pentru noi luând; prin care înviind pre cel întâiu zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Să se bucure cerul, să se veselească cele pământeşti, că Hristos arătându-Se din Fecioară ca un om, a izbăvit din stricăciune toată omenirea cu moartea sa şi cu minunile strălucind, femeei Samarinence cerând El apă, i-a dat izvorul tămăduirilor, ca Cel ce însuşi este fără de moarte.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Invierea lui Hristos... şi psalmul 50. Canoanele, al samarinencii, cu irmosul pe 6, al hramului Sfântului pe 4 şi al mineului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna praznicului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile învierii glasul al 4-lea.

Cela ce crucea ai suferit şi moartea şi ai înviat din morţi atotputernice, Doamne, slăvim Invierea Ta.

Cu crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai mântuit şi cu moartea Ta pre diavolul, care muncea firea noastră, l-ai surpat şi întru scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta strigăm Ţie: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pre noi la adevărul Tău şi ne izbăveşte din cursele vrăjmaşului; Cel ce ai înviat din morţi, scoală-ne pre noi cei căzuţi prin păcat, tinzând mâna Ta, iubitorule de oameni, Doamne, pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi.

Din sânurile Părintelui Tău neosebindu-Te, unele născut Cuvinte al lui Dumnezeu, ai venit pre pământ pentru iubirea de oameni, om făcându-Te fără schimbare şi crucea şi moartea ai răbdat cu Trupul, Cel ce eşti fără de patimă cu Dumnezeirea; şi inviind din morţi, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un însuţi Atotputernic.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Izvorul cel începător de vieaţă, Iisus Mântuitorul nostru venind la puţul patriahului Iacov, a cerut apă să bea de la femeea samarineancă, iar ea zicând că nu au împărtăşire evreii cu dânşii, înţeleptul Ziditor o a adus pre dânsa cu cuvinte dulci, mai vârtos spre

cererea apei celei pururea veşnice. Care şi luând-o, tuturor a propoveduit, zicând: Veniţi de vedeţi pre Dumnezeu, cunoscătorul celor ascunse, carele a venit cu trupul să mântuiască pre om.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobia: Ca pre un viteaz...

Pre Izvorul cel pururea curgător, văzându-l că şade lângă puţ, femeea ceea ce purta greutatea multor patimi, a cerut să ia apa vieţii cea tămăduitoare, care se vărsa dintr'acel Izvor ca un pârâu; care o a şi luat în dar dela Cuvântul şi nu mai aleargă la puţul cel pământesc şi stricăcios.

Stih: Incordează şi bine sporeşte şi împărăţeşte pentru adevărul şi blândeţele şi dreptatea ta.

Obiceiurile evreeşti urmând femeea şi puind înainte neîmpărtăşirea lor cu dânşii, la cererea băuturii apei, Hristos înţeleptul făcător, prin cuvinte dulci o a adus să ceară apa dumnezeească, băutura cea de vieaţă izvorâtoare. Din care bând ea, a adus râurile şi în cetate.

Stih: Iubit-ai dreptatea şi ai urît fărădelegea.

Nici vadră nu ai şi puţul este prea adânc; deci, de unde vrei să-mi dai apă nestricăcioasă? Samarineanca a strigat către Tine, Hristoase, socotindu-Te ca un om, iar nu Dumnezeu: şi mirându-se de cuvintele Tale, pre carea cu vorbe prea dulci adăpându-o, o ai făcut de Te-a mărturisit pre Tine Dumnezeu al tuturor făpturilor.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Aceastea zice Domnul către samarineanca: De ai fi ştiut darul lui Dumnezeu şi cine este Cel ce zice Ţie: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut dela Dânsul şi ţi-ar fi dat ţie să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Troparul învierii şi al Născătoarei de Dumnezeu. Ecteniile, ceasul întâiu şi otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna IX-a Prochimenul, Apostolul: Din Faptele Apostolilor; Evanghelia dela Ioan. Chinonicul praznicului.

DUMINECA A ŞASEA DUPĂ PAŞTI.

A ORBULUI.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 4. Ale învierii glasul al 5-lea.

Prin cinstită crucea Ta, Hristoase...
Cel ce a dat înviere...
Mare minune, Ziditorul...
Închinăciune de seara aducem Ţie...

Slavă, glasul al 5-lea.

Doamne, trecând pre cale, ai aflat pre un om orb din naştere...

Caută-le la vecernia cea mare.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Dogmatica, glasul acelaşi.

PRE Fecioara cea preacinstită şi lui Dumnezeu plăcută, cea mai cinstită decât Heruvimii să o slăvim, că Făcătorul tuturor vrând să Se facă om, S'a sălăşluit într'însa precum nu se poate spune. O, lucruri streine şi taine preaslăvite! Cine nu se va mira auzind aceasta? Că Dumnezeu om S'a făcut şi n'a fost schimbare într'însul; şi uşile fecioriei deschizând, micşorare într'însa nu s'a lăsat, precum grăeşte proorocul: Că om printr'însa nu va trece niciodată, fără numai însuşi Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 5-lea.

Pre Tine, Mântuitorul Hristos, Cel ce Te-ai întrupat şi de ceruri nu Te-ai despărţit, în glasuri de cântări Te slăvim. Că crucea şi moartea ai primit pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni, prădând porţile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Alte stihiri poďobnice ale Preasfintei Născătoarei de Dumnezu, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămară...

Stih: Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Bucură-te pecetea proorocilor, propovăduirea grăitorilor de Du-

mnezeu Apostoli. Că pre Cel ce este adevărat Dumnezeu, L-ai născut nouă întrupat, mai presus de gând şi de cuvânt; prin Carele luând bun neamul cel de demult şi dobândind desfătarea raiului, pre tine pricinuitoarea unei asemenea străluciri cu cântări te cinstim şi prin tine, Preasfântă, rugătoarea cea bine primită, ne îmbogăţim cu dobândirea cea pururea veşnică a vieţii Fiului tău, Cel ce dă din destul mare milă.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechea ta.

Bucură-te cer cuvântător întru carele Dumnezeu întrupându-Se S'a sălăşluit. Năstrapă a dumnezeeştei mane, sfeşnic al soarelui, munte umbrit al lui Dumnezeu, cămară întru care Dumnezeu a încăput, masă dătătoare de viaţă, sfeşnice de aur, raiule purtător de lumină; rug nears, sicriule al sfinţeniei, scară cerească, norule cel însufleţit, toiagule cel ce ai odrăslit din rădăcina lui Iesei, Fecioară pe Hristos roagă-L, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Feţii tale se vor ruga bogaţii poporului.

Bucură-te ceea ce ai zămislit negrăit pre Fiul lui Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi L-ai născut pre Dânsul după ce a luat trup din sângele tău cu adevărat, precum suntem noi; Carele are şi suflet înţelegător şi însuşi stăpânitor şi fără de nici o lipsă S'a îmbrăcat în Adam, pentru mila şi bunătatea cea negrăită. Pentru aceasta în două firi se vesteşte nouă Hristos, arătând întru Sine lucrarea amândorora; pre Carele roagă-L, să dea celor ce te laudă pre tine, mare milă.

Slavă... glasul al 8-lea.

Soarele dreptăţii cel înţelegător, Hristoase Dumnezeule...

Caută înainte, Slava stihoavnei dela vecernia cea mare.

Şi acum... glasul al 5-lea.

Biserică şi uşă eşti, palat şi scaun al Impăratului, Fecioară cu totul cinstită, prin care Izbăvitorul meu Hristos Domnul, celor ce dormeau întru întunerec S'a arătat, soarele dreptăţii fiind; vrând să lumineze pre cei ce i-a zidit după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală ca o Maică către Dânsul, roagă-L neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Ectenia mică şi otpustul.

TOT IN ACEASTĂ ZI.

LA VECERNIA CEA MARE.

Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm stihirile învierii 3, ale lui Anatolie 4 şi două samoglasnice ale orbului, poftorind una. Stihirile învierii, glasul al 5-lea.

PRIN cinstită crucea Ta, Hristoase, pre diavolul l-ai ruşinat şi prin Invierea Ta boldul păcatului l-ai stricat şi ne-ai mântuit pre noi din porţile morţii, slăvimu-Te pre Tine unule născut.

Cel ce a dat Inviere neamului omenesc, ca o oaie spre junghiere S'a adus, înfricoşatu-s'au de aceasta boierii iadului şi s'au ridicat porţile cele de durere; că a intrat Impăratul slavei Hristos, zicând celor din legături: Ieşiţi, şi celor din întunerec, descoperiţi-vă.

Mare minune! Ziditorul celor nevăzute, pentru iubirea de oameni cu trupul pătimind, a înviat cel fără de moarte. Veniţi semintiile neamurilor, Acestuia să ne închinăm, că cu milostivirea Lui din rătăcire izbăvindu-ne, în trei ipostasuri pre un Dumnezeu a lăuda ne-am învăţat.

Alte stihiri ale lui Anatolie.

Inchinăciune de seară aducem Ţie, luminii cei neînserate, ceea ce la sfârşitul veacurilor, ca într'o oglindă prin trup ai strălucit lumii şi până la iad Te-ai pogorît, şi întunerecul cel de acolo l-ai stricat şi lumina Invierii neamurilor ai arătat, Dătătorule de lumină, Doamne, slavă Ţie.

Pre începătorul mântuirii noastre, pre Hristos să-L lăudăm, că El din morţi înviind, lumea din rătăcire s'a mântuit. Se bucură ceata Ingerilor, fuge înşelăciunea dracilor. Adam cel ce a căzut s'a sculat, diavolul s'a surpat.

Cei dela streaje erau învăţaţi de cei fărădelege: Acoperiţi scularea lui Hristos şi luaţi arginţi şi ziceţi: Că noi dormind, din mormânt S'a furat mortul. Cine a văzut? Cine a auzit? Pre mort să-L fure vreodată, mai vârtos pre cel cu smirnă uns şi gol, pre Cel ce şi-a lăsat şi în mormânt cele de îngropare ale Sale? Nu vă amăgiţi, evreilor; învăţaţi-vă graiurile proorocilor şi cunoaşteţi, că Insuşi este cu adevărat Mântuitorul lumii şi atotputernic.

Doamne, Cela ce iadul ai prădat şi moartea ai călcat, Mântuitorul nostru, Cela ce ai luminat lumea cu cinstita cruce, miluieşte-ne pre noi.

Alte stihiri ale orbului, glasul al 2-lea.

Cel ce s'a născut orb, zicea în cugetul său: Oare eu pentru păcatele părinţilor m'am născut fără de ochi? Oare eu pentru necredinţa limbilor m'am născut întru arătare? Nu pot a mai în-

treba când este noapte, când este zi; nu-mi mai pot răbda picioarele poticnirile de pietre. Că n'am văzut soarele strălucind, nici în faţă pre Cel ce m'a zidit pre mine. Ci mă rog Ţie, Hristoase Dumnezeule, caută spre mine şi mă miluieşte. De două ori.

Trecând Iisus din biserică, a aflat pre un om orb din naştere şi făcându-I-se milă, a pus tină pre ochii lui şi a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam şi spălându-se a văzut, înălţând slavă lui Dumnezeu. Iar vecinii lui ziceau către dânsul: Cine a deschis ochii tăi, care nimeni din cei ce văd n'a putut să-i vindece? Iar el strigând a zis: Un om ce se chiamă Iisus, Acela mi-a zis de m'am spălat în Siloam şi am văzut. Acesta este cu adevărat, de Carele a zis Moisi în lege, Hristos Mesia; acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glasul al 5-lea.

Doamne, trecând pre cale, ai aflat pre un orb din naştere şi mirându-se ucenicii, Te-au întrebat pre Tine, zicând: Învăţătorule! Cine a greşit, acesta, sau părinţii lui, de s'a născut orb? Iar Tu, Mântuitorul meu, ai zis către dânşii: Nici acesta a greşit, nici părinţii lui; ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru dânsul. Mie mi se cade să lucrez lucrurile celui ce M'a trimis pre Mine, pe care nimeni nu poate să le lucreze. Şi acestea zicând, scuipând jos şi tină făcând, a uns ochii lui, zicând către dânsul: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului. Iar el spălându-se s'a făcut sănătos şi a strigat către Tine: Cred Doamne şi s'a închinat Ţie. Pentru aceasta strigăm şi noi: Miluieşte-ne pre noi.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

In marea roşie chipul miresei celei neispitite de nuntă s'a scris oarecând, acolo Moisi despărţitor al apei, iar aici Gavriil slujitor al minunii. Atunci adâncul l-a trecut pedestru neudat Israil, iar acum pre Hristos L-a născut fără de sământă Fecioara. Marea după trecerea lui Israil a rămas neumblată, iar cea fără prihană, după naşterea lui Emanoil a rămas nestricată. Cela ce eşti şi mai înainte ai fost şi Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

La litie, stihira hramului.

Slavă... glasul al 4-lea.

Toată vieaţa sa orbul noapte socotind-o, a strigat către Tine: Doamne deschide-mi vederile, fiul lui David Mântâitorul nostru, ca şi eu împreună cu toţi să laud puterea Ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.
Glasul acelaşi.

Caută spre rugăciunile robilor tăi ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra noastră cele rele, din tot necazul mântuindu-ne pre noi. Că pre tine una te avem ancoră

tare și nemișcată și a ta folosință am dobândit; să nu ne rușinăm, Stăpână, cei ce te chemăm pre tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperemântul, și mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii, glasul al 5-lea.

Pre Tine, Mântuitorul Hristos, Cel ce Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, în glasuri de cântări Te slăvim. Că crucea și moartea ai primit pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni, prădând porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufltele noastre.

Apoi de vei vrea, să cânți stihirile Paștilor cu stihurile lor.

Slavă... glasul al 8-lea. (A se vedea după Slava dela Laude).

Soarele dreptății...

Și acum... Ziua Invierii...

Sau stihirile învierii, precum este în cel grecesc.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere și S'a încins.

Impungându-Se coasta Ta, Dătătorule de viață, izvoare de iertare tuturor ai izvorît de viață și de mântuire. Și cu trupul moarte ai primit, nemurire nouă dăruindu-ne. Și sălășluindu-Te în mormânt, ne-ai mântuit pre noi împreună cu Tine, înviindu-ne întru slavă ca un Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm: Iubitorule de oameni, Doamne, slavă Ție.

Stih: Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

Streină este răstignirea Ta și pogorîrea în iad, Iubitorule de oameni. Că prădându-l pre dânsul, pre cei legați de demult împreună cu Tine i-ai înviat întru slavă ca un Dumnezeu. Raiul deschizându-l, a-l lua pre dânsul i-ai învrednicit. Pentru aceasta și nouă celor ce slăvim scularea Ta cea de a treia zi, dărueste-ne curățire păcatelor, raiului locuitori a fi învrednicindu-ne, ca un un însuți milostiv.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cela ce pentru noi cu trupul patimă ai luat și a treia zi din morți ai înviat, patimile noastre cele trupești vindecă-le și ne ridică din greșelile cele cumplite, Iubitorule de oameni, și ne mântuiește pre noi.

Slavă... glasul al 8-lea.

Soarele dreptății cel înțelegător, Hristoase Dumnezeule, Carele pre cel lipsit din pântece de lumină, l-ai luminat dupre amândouă, cu preacurată atingerea Ta și ochii noștrii cei sufletești luminându-i, arată-ne fii ai zilei, ca, cu credință să strigăm către Tine: Mare este și negrăită mitostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară ceea ce nu știi de

mire, care pre Dumnezeu negrăit L-ai zămislit cu trup, Matca Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de greşeli, acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Troparul invierii, glasul al 5-lea.

Pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Carele S'a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioşii şi să I ne închinăm. Că bine a voit a Se sui cu trupul pre cruce şi moarte a răbda şi a scula pre cei morţi, întru slăvită Invierea Sa.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te, zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînviforat şi neispitită de nuntă. Ceea ce ai născut cu trup pre făcătorul tău şi Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă şi se închină naşterii tale.

La polunoştniţă cântăm canonul sfintei şi de vieaţă făcătoarei Treimi, din octoih, glasul al 5-lea. Apoi troparele:

Cade-se cu adevărat... dupre obiceiu. Şi celelalte.

Duminecă a şasea săptătămună după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul învierii. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

CRUCEA Domnului să o lăudăm, sfântă îngroparea Sa cu cântări să o cinstim şi Invierea Lui să o proslăvim. Că împreună a sculat pre cei morţi din mormânturi ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morţii şi tăria diavolului şi celor din iad lumină a răsărit.

Slavă...

Doamne, mort Te-ai numit, Cela ce ai omorît moartea. In mormânt Te-ai pus, Cela ce ai deşertat mormânturile. Sus ostaşii au strejuit mormântul, jos pre morţii cei din veac i-ai înviat; întru tot puternice şi necuprinsule Doamne, slavă Ţie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, munte sfânt şi de Dumnezeu umblat! Bucură-te rug însufleţit şi nears! Bucură-te ceea ce una eşti pod lumii către Dumnezeu, carea treci pre cei morţi la vieaţa veşnică! Bucură-te, nestricată Fecioară, carea fără ispită bărbătească ai născut pre mântuirea sufletelor noastre.

După a doua stihologie, sedealna glasul al 5-lea.

Doamne, în mijlocul celor o-

sândiți Te-au pironit pre Tine călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns-o, Milostive! Și îngropare ai primit, Cela ce ai stricat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă pre Tine și au vestit Apostolilor scularea. Prea înălțate, Mântuitorule, pre Carele Te laudă Ingerii, binecuvântate, Doamne, slavă Ție.

Slavă...

Streină este taina Ta, Mântuitorul meu! Lumii s'a făcut mântuire. Inviind din mormânt cu dumnezeească cuviință, pre cei stricați împreună i-ai ridicat ca un Dumnezeu; Cela ce ești viața tuturor, Doamne, slavă Ție.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Neispitită de nuntă Maică de Dumnezeu Născătoare curată, care întristarea Evei întru bucurie o ai întors, lăudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos pre noi din blestemul cel dedemult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată preasfântă, ca să ne mântuim noi.

După Fericiți cei fără prihană... Troparele învierii: Soborul îngeresc... și celelalte. Și îndată

IPACOI:

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea și cu dumnezeeasca sculare luminându-se la suflet mironosițele, apostolilor au bine vestit: Vestiți între neamuri Invierea! Domnul împreună lucrând cu minunile și dăruindu-ne nouă mare milă.

Apoi: TREPTELE

ANTIFONUL 1, glasul al 5-lea.

Când mă necăjesc, ca David cânt Ție, Mântuitorule: izbăvește sufletul meu de limba vicleană.

Viața pustnicilor fericită este, a celor ce se întraripează cu dumnezeescul dor.

Slavă... Și acum...

Cu Duhul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună și cele nevăzute, că însuși Stăpânitor fiind, din Treime unul este cu adevărat.

ANTIFONUL al 2-lea.

La munți, suflete, să ne ridicăm, mergi acolo, de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă și de mine, Hristoase, atingându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh teologhisind să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viața, dorirea, lumina, mintea; Tu bunătatea, Tu împărățești în veci.

ANTIFONUL al 3-lea.

De cei ce mi-au zis mie, în curțile Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

In casa lui David, cele înfricoșate se lucrează, că acolo este focul carele arde toată mintea cea spurcată.

Slavă... Şi acum...

In Sfântul Duh este vrednicia cea începătoare de vieaţă dela carele tot ce viază se însufleţeşte, precum în Tatăl împreună şi în Cuvântul.

Prochimen, glasul al 5-lea.

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, că Tu împărăţeşti în veci.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea. Toată suflarea să laude pre Domnul.

Evanghelia a 8-a, a Invierii, dela Ioan. Invierea lui Hristos... de trei ori, psalmul 50.

CANOANELE:

Al Paştilor cu irmosul pe 6 şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2.

Caută-l la Dumineca minorosiţelor. Apoi al orbului pe 6.

CANONUL orbului, facerea lui Iosif. Peasna I-a, glasul al 5-lea, irmos.

PĂMÂNTUL preste care niciodată nu a strălucit, nici l-a „văzut soarele, adâncul pre care „nu l-a văzut gol lăţimea cerului, „Israil neudat l-a trecut, Doamne, „şi l-ai adus pre dânsul în mun„tele sfinţeniei Tale, pre cela ce „lăuda şi cânta cântare de bi„ruinţă.

Răstignire de voie primind cu trupul, Mântuitorule, ai izvorît binecuvântare şi viaţă lumii, Stăpâne, Cela ce însuţi eşti cu totul binecuvântat şi a toate Făcător. Pentru aceasta bine Te cuvântăm, Te lăudăm şi Te slăvim, strigând şi cântând cântare de biruinţă.

In groapă dedesubt Te-a pus pre Tine mort, Hristoase, Iosif cel cu bun chip şi a prăvălit piatră preste uşa mormântului, îndelung răbdătorule; dar ai înviat întru slavă şi lumea împreună o ai sculat, care Te laudă şi cântă cântare de biruinţă.

Pentruce aduceţi voi mirezme cu lacrimi? A zis cinstitelor femei Ingerul cel ce s'a arătat; Hristos S'a sculat! Alergaţi de spuneţi văzătorilor de Dumnezeu ucenici celor ce tânguiesc şi plâng, ca să sălteze şi să dănţuiască luminat.

Minuni preaslăvite făcând Mântuitorul, a vindecat şi orb din naştere, cu tină ungându-l şi zicându-i: Mergi şi te spală în Siloam, ca să mă cunoşti pre Mine Dumnezeu, Carele umblu pre pământ şi trup am purtat, pentru milostivirea îndurărilor.

Slavă... a Treimii...

O fiinţă în trei staturi cinstind credincioşii, să slăvim pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel drept, Făcător şi Domn şi Mântuitor al tuturor, un Dumnezeu nezidit; strigând împreună cu cei fără de trupuri: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Impărate.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

In pântecele tău cel ce nu ştie de nuntă, S'a sălăşluit Domnul, Curată, pentru milostivirea îndurărilor, vrând să mântuiască pre omul cel stricat de meşteşugirile vrăşmaşului; deci, pre

Dânsul roagă-L să mântuiască cetatea aceasta de toată robia şi de năvălirea vrăjmaşilor.

Catavasie.

Mântuitorului Dumnezeu, „Celui ce a povăţuit pre popor „prin marea roşie, cu picioare „neudate şi pre Faraon cu toată „oastea l-a înnecat, Aceluia Unuia „să-I cântăm, că S'a proslăvit.

Peasna III, irmos:

INIMA mea ceea ce se clătesţe de valurile vieţii, întăreşte-o, „Doamne, la liman lin îndrep- „tând-o ca un Dumnezeu.

Inimile celor ce se clătesc le-ai întărit, clătind tot pământul, îndelung răbdătorule, cu cinstită răstignirea Ta, pe care ai răbdat-o cu trupul.

In mormânt nou Te-a pus pre Tine, Indurate, Iosif cel cu bun chip, dar a înviat a treia zi din morţi, înnoindu-ne pre noi.

Pentruce ca pre un mort căutaţi pre Domnul? Inviat-a precum a zis, grăit-a către femei Ingerul, Cel ce a strălucit cu chip dumnezeesc.

Pre orbul cel din naştere carele a venit la Tine oarecând l-ai vindecat, Indurate, carele a slăvit rânduiala Ta şi minunile.

Slavă... a Treimii.

Lui Dumnezeu Tatălui celui fără de început, să ne închinăm şi Fiului şi dumnezeescului Duh, firii cei întreit nezidite şi în trei feţe, unuia Dumnezeului tuturor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Din pântecele tău cel fecioresc ai născut pre Dumnezeu întrupat. Pre Carele roagă-L, Preasfântă Stăpână, să se milostivească spre noi.

Catavasia:

Cu puterea crucii Tale, Hris- „toase, întăreşte gândul meu ca „să laud şi să slăvesc înălţarea „Ta cea mântuitoare.

Condacul şi icosul Paştilor. Apoi sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Stăpânul şi Făcătorul tuturor trecând, a aflat şezând în cale pre un orb, plângând şi zicând: N'am văzut în vieaţă soarele strălucind, nici luna lumina luminându-şi, pentru aceasta strig către Tine: Cela ce Te-ai născut din Fecioară ca să luminezi toate, luminează-mă ca un milostiv, ca să strig căzând către Tine, Hristoase Dumnezeule: Iertare de greşeli, dăruieşte nouă pentru mulţimea milei, Iubitorule de oameni. De două ori.

Peasna IV, Irmos:

AUZIT-AM, Doamne, auzul Tău şi m'am temut, înţeles- „am rânduiala Ta şi Te-am pros- „lăvit, unule iubitorule de oameni.

Jertfindu-Te, Mântuitorul meu, Cela ce eşti viaţa, pre mine cel omorît prin lemn m'ai înviat pentru mare mila Ta; pentru aceasta Cuvinte, Te slăvesc pre Tine.

Petrecând luminat împreună cu ucenicii, Doamne, le-ai zis lor: Mergeţi de propoveduiţi pretutindenea Invierea Mea.

Adeverind, Doamne, scularea Ta cea din mormânt celor ce Te iubeau pre Tine, Hristoase, multe zile ai petrecut cu dânşii, bucurie făcându-le lor.

Deschis-ai ochii celui ce se născuse orb din pântece, Doamne, zicându-i: Mergi de te spală şi vei vedea, slăvind Dumnezeirea Mea.

Slavă... a Treimii.

Treime ceea ce eşti întocmai cinstită şi fără de început, nedespărţită dupre fiinţă şi despărţită în feţe, mântuieşte pre toţi cei ce Te slăvesc pre Tine cu credinţă şi cu frică.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta cea mai presus de fire o slăvim, Preacurată, fericindu-te pre tine cu credinţă, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca pre ceea ce eşti Născătoarea Dumnezeului tuturor.

Catavasia.

Auzit-am, Doamne, auzul pu-
„terii crucii Tale, că raiul s'a des-
„chis printr'însa şi am strigat:
„Slavă puterii Tale, Doamne.

Peasna V, irmos:

TICĂLOSUL meu suflet, cel ce se luptă noaptea cu întu-
„nericul patimilor, întâmpinân-
„du-l, miluieşte-l. Şi străluceşte
„întru mine soare înţelegător,
„zile luminate ca stelele, ca să-mi
„despartă noaptea de lumină.

Înălţatu-Te-ai pre lemn, Indurate, şi împreună ai înălţat pre toţi oamenii şi pre vrăjmaşul şarpe l-ai omorît şi ai înviat zidirea mâinilor Tale, ca Cel ce Însuţi eşti Dumnezeul tuturor.

Pusu-Te-ai în mormânt, Cela ce de voie Te-ai făcut mort, Împărate fără de moarte şi toate împărăţiile iadului le-ai deşertat, pre cei morţi cu învierea Ta ridicându-i.

Pre Tine, Cuvinte, Cela ce ai făcut minuni mari pre pământ, poporul cel fărădelege Te-a omorît. Dar Tu însuţi, Doamne, puternic fiind, precum ai zis, ai înviat din morţi, Hristoase.

Deschizând ochii celui ce nu vedea lumina cea simţitoare, i-ai luminat şi vederile cele sufleteşti şi l-ai plecat să Te slăvească cunoscându-te pre Tine Făcător, Carele Te-ai arătat om pentru milostivire.

Slavă... a Treimii.

Treime în Unime şi în Treime Unimea toţi credincioşii să o lăudăm: pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel drept, pre un Dumnezeu făcător a toate cu adevărat.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cum ai născut ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, Fecioară Maică curată, necunoscând ispită de bărbat? Cum ai hrănit pre

Cela ce hrănește făptura? Precum însăși știe Făcătorul tuturor și Dumnezeu.

Catavasia:

Mânecând strigăm către Tine, „Doamne: Mântuiește-ne pre „noi, că Tu ești Dumnezeul nos„tru, afară de Tine pre altul nu știm.

Peasna VI, irmos:

PRECUM ai izbăvit, Doamne, pre proorocul din fiară și „pre mine dintru adâncul pati„milor celor neoprite mă scoate, „rogu-mă, ca să adaog a privi „la Biserica Ta cea sfântă.

Răstignindu-Te împreună cu tâlharii, Stăpâne, ai mântuit de tâlharii cei vicleni și de patimile cele de suflet pierzătoare, Iubitorule de oameni, Doamne, pre toți cei ce laudă cu un glas răstignirea Ta și învierea.

Pusu-Te-au mort fără suflare în mormânt, Hristoase, pre Tine Cela ce dai suflare de viață tuturor celor morți. Dar ai înviat, Doamne, deșertând toate mormânturile, Cuvinte, cu dumnezeească puterea Ta.

După sculare ai zis prietenilor, Hristoase: Ședeți în Ierusalim, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus nebiruită și cu tare ajutor.

Tină făcând, ai uns ochii celui orb din naștere și i-ai dăruit lui să vadă, lăudând, Cuvinte, puterea Ta cea preacurată, cu care ai mântuit lumea.

Slavă... a Treimii.

Unime ceea ce ești în trei fețe: Părinte cel nenăscut, Fiule cel născut și Duhule cel purces, întreit Sfinte Doamne, o ființă și o putere, mântuiește pre tot poporul Tău.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Slăvirile tale, Curată, cine le va spune? Că ai născut cu trup mai presus de fire pre Dumnezeu, Cel ce a izbăvit lumea prin tine din tot păcatul, Fecioară, cu totul fără prihană.

Catavasia:

Inconjuratu-m'a adâncul, „groapă s'a făcut mie chitul; iar „eu am strigat către Tine, Iubi„torule de oameni, și m'a mân„tuit dreapta Ta, Doamne.

Condac, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

La ochii sufletului fiind orbit, la Tine, Hristoase, vin ca și Orbul cel din naștere, cu pocăință strigând către Tine: Tu celor din întunerec ești lumina cea prea luminoasă.

ICOS:

Dăruiește-mi izvorul înțelepciunii celei negrăite, Hristoase, și al cunoștinței celei de sus, Cela ce ești lumina celor din întunerec și îndreptătorul celor amăgiți. Ca să povestesc cele ce a învățat dumnezeeasca carte a Evangheliei păcii, adică minunea cu Orbul. Că fiind Orb din naștere, a câștigat ochii cei sim-

ţitori şi cei ai sufletului, cu credinţă strigând: Tu celor din întunerec eşti lumina cea prea luminoasă.

SINAXAR

IN DUMIMECA ORBULUI.

Stihuri:

Dătătorul luminii, Cel ce din lumină străluceşti,
Orbului din naştere, Cuvinte, astăzi ochi dărueşti.

ÎNTRU această Duminecă, a şasea după Paşti, prăznuim minunea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ce a făcut cu orbul cel din naştere. Care şi aceasta prin apă s'a făcut, ca şi cea cu samarineanca şi cu slăbănogul. Lucru a fost aşa: Hristos grăind către Iudei şi arătându-Se pre Sine intocmai cu Tatăl şi zicând: Eu sunt şi mai 'nainte de Avraam, aceia au aruncat cu pietre asupra lui. Iar El ducându-se de acolo, a aflat pre un orb împiedicându-se, că aşa se născuse, numai chipul şi semnele ochilor având. Atunci apostolii Domnului L-au întrebat: Ravi, cine a greşit, acesta sau părinţii lui, de s'a născut orb, Mântuitorul a răspuns: N'a greşit nici acesta nici părinţi lui ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu, adică ale Mele, că nu era cuvântul pentru Tatăl. Iar aceea ce a zis ca să se arate, este a dovedirii, iar nu a pricinii. Şi aceasta zicând Hristos, a scuipat pre pământ şi a făcut tină şi a uns locurile ochilor lui şi i-a poruncit să meargă la fântâna Siloamului să se spele, ca să arate că Acela este Carele a luat din început ţărână din pământ şi a făcut pre om. Şi cum că ochiul cel prea stăpânitor poate să dea celor ce sunt în trup şi ceeace nu este. Arătând că Acela este Carele dă mişcare şi puteri sufleteşti. Şi nu l-a uns cu apă, ci cu scuipare, ca să ştie, că tot darul din scuiparea gurii a fost. Şi l-a trimis la Siloam, ca să aibă multe mărturii acelei vindecări. Căci pre mulţi a întâmpinat mergând, fiindu-i ochii mânjiţi cu tină. Şi zic unii că după ce s'a spălat n'a căzut acea tină, care s'a făcut din scuipare, ci cu adăogirea umezelii s'a prefăcut spre zidirea ochilor. Siloam, care „trimis" se tâlcuieşte, era o fântână afară de cetatea Ierusalimului. Şi se spune că pe vremea lui Iezechie, neprietenii înconjurând cetatea şi luând Siloamul, se întorsese apa de acolo îndărăt; iar ei au săpat gura puţului şi groapa înlăuntru spre scoaterea de apă; şi dacă se trimetea cineva acolo cu porunca prooroculuiu Isaia, ieşea apă şi scotea; iar de vrea cineva din neprieteni să scoată, se opreau vinele apei şi dintru acela aşa se făcea. Deci ca să arate şi Hristos că dela Dumnezeu este pentru aceea a trimis pre orbul acolo şi îndată a căpătat lumina. Iar alţii au înţeles, că Siloam se tâlcuieşte „trimis" şi pentru orbul acesta ce s'a trimis de Hristos şi carele după ce s'a spălat, prin o putere negrăită şi-a recăpătat vederile. Vecinii şi cunoscuţii văzându-l că vedea bine, se îndoiau. Iar el se mărturisea că el este orbul cel mai de 'nainte şi fiind întrebat de pricinuitorul vederii, a mărturisit pre Hristos Tămăduitorul patimilor. Dar Fariseii auzind acea minune proslăvită, au hulit pre Mântuitorul, ca pre Cel ce nu păzea Sâmbăta. Că Sâmbăta a făcut, precum avea obiceiu şi acea minune cu orbul. Şi s'a făcut pricire între dânşii, unii zicând că Iisus este dela Dumnezeu, pentru minunile ce făcea, iar alţii că nu este dela Dumnezeu, căci nu păzea Sâmbetele. Insă cei ce nu aveau cunoştinţă bună pentru Dânsul, au întrebat pre orbul: Tu ce zici de Dânsul? Iar el L-a mărturisit că este Prooroc, lucru mai cinstit la dânşii. Dar ei iarăşi n'au crezut, ca fiind acela orb, Hristos i-ar fi dăruit vindecare. Ci a chemat şi pre părinţii lui necrezând pre vecini. Şi mai vârtos vrând să acopere minunea, mai mult o a scos la arătare, mărturisind părinţii lui toate. Şi pentrucă se temeau ca să nu-i gonească din sinagogă, au aruncat lucru pre vârsta lui. Şi iar au zis către orbul: Mulţumeşte lui Dumnezeu, că

dela Dânsul este vindecarea, iar nu dela Hristos, că păcătos este, deoarece strică Sâmbăta. Iar el vrând să arate în faptă că Hristos este Dumnezeu, a zis: Nu ştiu aceasta; un lucru ştiu, că am fost orb, iar acum printr'Insul văd. Şi iarăşi au zis lui. Cum ţi-a deschis ochii tăi? Iar el supărându-se n'a spus toate cu amănuntul, ci a scurtat, zicând: Că de nu ar fi fost dela Dumnezeu, nu ar fi făcut o minune ca aceasta. Şi întâiu adecă l-au ocărât ei că s'a mărturisit că este ucenic al Lui şi pentrucă a zis, că nimenea n'a deschis ochii vreunui orb din naştere. Pentrucă orbi şi alţii au vindecat, iar orb din naştere nimenea. Deci, ocărându-l pre dânsul, l-au gonit departe din sinagogă. Iar după aceea l-a aflat Iisus şi i-a zis lui: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? Iar el înştiinţându-se cine este şi cum că este Cela ce grăeşte cu el şi cum că printr'Insul a văzut, I s'a închinat şi s'a făcut Lui ucenic, mărturisind facerea de bine. Cu mila Ta cea nemăsurată, dătătorule de lumină, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, Amin.

Peasna VII, irmos.

RUGACIUNEA tinerilor stingătoare de foc s'a arătat, răcoritoare de cuptor, propove„duitoare de minuni, nearzând „nici mistuind pre cântăreţii de „laude ai Dumnezeului Părinţi„lor noştri.

Răstignindu-Te Tu pre lemn, Mântuitorule, soarele s'a stins, pământul s'a cutremurat, toată făptura s'a clătit şi morţii din mormânturi s'au sculat.

Sculându-Te Tu din morţi, Impărate, sufletele cele ce dormeau acolo împreună s'au sculat, slăvind puterea Ta, prin care legăturile morţii s'au deslegat.

La mânecare a venit ceata femeilor, să Te ungă pre Tine cu miresme; iar văzându-Te că Te-ai sculat, Doamne, se bucurau împreună cu sfinţii ucenici; pentru care dă-ne nouă curăţire de rele.

Cu tină ai uns ochii orbului şi i-ai poruncit să meargă la Siloam şi spălându-se a văzut, slăvindu-Te cu laude pre Tine, Hristoase, Impărate al tuturor.

Slavă... a Treimii.

Pre Tatăl cel fără de început şi pre Fiul cel împreună fără de început şi pre Duhul cel prea Sfânt, cu laude să slăvim: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, Impărate al tuturor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

După naştere fecioară te-ai arătat curată, că ai născut pre Dumnezeu, Cel ce a înnoit firea cu puterea Sa, Preacurată; pre Carele roagă-L să ne mântuiască pre noi toţi.

Catavasie.

Cela ce în cuptorul cel cu foc „pre tinerii cei cuvântători de „laude i-ai mântuit, bine eşti cu„vântat, Dumnezeul Părinţilor „noştri.

Peasna VIII, irmos:

ADUNAREA Ingerilor şi a oamenilor, lăudaţi pre Impă„ratul şi Făcătorul a toate. Cân„taţi-L Preoţi, Leviţi binecuvân„taţi-L, popoare preaînălţaţi-L „întru toţi vecii.

Ceteleîngereştivăzându-Tepre Tine spânzurat pre cruce, Hris-

toase împărate a toate și toată făptura schimbată, cu frică s'au spăimântat lăudând iubirea Ta de oameni.

Iadul văzându-Te pre Tine jos a suspinat și a dat degrab pre morții ce ținea acolo din veac, cari cu laude slăvesc, Hristoase, iubirea Ta de oameni.

Făcând minuni prea mari, Hristoase, de voie Te-ai înălțat pre cruce și cu morții Te-ai împreunat, Cel ce ai omorât iadul și pre toți cei legați i-ai deslegat cu vitejia Ta.

Celui orb ce a venit la Tine, Hristoase, i-ai deschis ochii, poruncindu-i lui să meargă la puțul Siloamului, să se spele și să vadă și Dumnezeu pre Tine să Te propoveduească, Carele Te-ai arătat în trup, spre mântuirea lumii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime nedespărțită, Unime neamestecată, Dumnezeule al tuturor și Ziditorule a toate, pre cei ce Te slăvesc pre Tine cu laude și cu credință se închină Stăpâniei Tale, mântuiește-i de toate încercările.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară preacurată de Dumnezeu dăruită, roagă totdeauna pre Fiul tău, ca să nu mă rușineze în ziua judecății, ci să mă împreune cu oile cele alese.

Catavasia.

Să lăudăm, să bine cuvântăm...

Pre Cel ce S'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci, Fiul și „Dumnezeu și în anii cei mai de „pre urmă, din Fecioară Maică „S'a întrupat; Preoți lăudați-L, „popoare prea înălțați-L întru „toți vecii.

Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm

Peasna IX, irmos:

Că ți-a făcut ție slăvire cel Puternic, arătându-Te Fecioară „curată după naștere, ca pre „ceea ce fără de sământă ai născut pre Făcătorul tău. Pentru „aceasta pre tine, Născătoare de „Dumnezeu, te slăvim.

Pre lemnul crucii Te-ai pironit, Hristoase Dumnezeule, și ai biruit toate căpeteniile vrăjmașului cele protivnice și blestemul cel dintâiu l-ai pierdut, Mântuitorule. Pentru aceasta, dupre datorie toți Te fericim.

Dacă Te-a văzut iadul pre Tine, Cuvinte, cu sufletul jos a suspinat și de frică a slobozit pre toți morții cari au cunoscut puterea stăpânirii Tale; pentru aceasta dupre datorie Te fericim.

Poporul evreilor văzând că face semne și minuni uimitoare, din pizmă a omorît pre Cel ce a prădat iadul cu învierea Sa și pre toți i-a sculat ca un Puternic.

Sculatu-Te-ai din morți precum ai zis, Dătătorule de viață, și Te-ai arătat după Inviere sfinților ucenici, Cel ce ai făcut semne și ai deschis ochii orbilor; cu cari împreună în veci Te slăvim.

Slavă... a Treimii.

Lumină pre Tatăl cinstesc, lumină pre Fiul slăvesc, lumină și pre Duhul cel drept laud; o lumină nedespărțită, în trei fețe cunoscută, Dumnezeu Impăratul a toată făptura.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Arătându-te mai desfătată decât cerurile, Fecioară curată, ai încăput trupește pre Dumnezeu cel necuprins și L-ai născut spre mântuirea tuturor celor ce te laudă pre tine cu credință neîndoită.

Catavasia:

Pre tine Maica lui Dumnezeu „cea mai pre sus de minte și de „cuvânt, care ai născut negrăit „subt ani pre cel fără de ani, cre„dincioșii cu un gând te slăvim.

Svetilna Paștilor.

Cu trupu adormind ca un muritor, Impărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzându-o. Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă... a orbului.

Ochii mei cei înțelegători, cari sunt orbiți de păcatul cel întunecat, luminează-i Doamne, smerenie puindu-le, Indurate, și-i spală cu lacrămile pocăinței.

Și acum...

Podobie: Femei auziți..

Trecând Mântuitorul nostru, a aflat pre un orb fără de ochi și scuipând pre pământ și făcând tină, l-a uns și l-a trimis să meargă la Siloam să se spele. Și el spălându-se, a venit văzând lumina Ta, Hristoase al meu.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 8 și cântăm stihirile Invierii, glasul al 5-lea.

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fărădelege, ieșit-ai din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu; n'au cunoscut cum Te-ai întrupat Ingerii Tăi fără de trup; n'au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă s'au pecetluit de către cei ce ispiteau și s'au arătat minunile celor ce se închină cu credință Tainei. Pentru aceasta celor ce o lăudăm, dă-ne bucurie și mare milă.

Doamne, încuietorile cele veșnice sdrobindu-le și legăturile rupând, din mormânt ai înviat, lăsând cele de îngropare ale Tale, întru mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai 'nainte în Galileia, Cela ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pre noi.

Doamne, femeile au alergat la mormânt, să Te vadă pre Tine, Hristoase, Cela ce ai pătimit pentru noi și venind au aflat Inger șezând pre piatră, de frică răsturnată fiind și către dânsele a strigat, grăind: A înviat Domnul; spuneți ucenicilor, că a în-

viat din morţi Cel ce mântuieşte sufletele noastre.

Doamne, precum ai ieşit din mormânt pecetluit, aşa ai intrat şi la ucenicii Tăi, uşile fiind încuiate, arătându-le lor patimile trupului, care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Căci ca Cela ce eşti din sămânţa lui David, rane ai răbdat; iar ca un Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai mântuit. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel ne cuprins, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi.

Alte stihiri ale lui Anatolie, acelaşi glas.

Doamne, Impărate al veacurilor şi Făcătorul tuturor, Cela ce pentru noi răstignire şi îngropare cu trupul ai primit, ca pre noi pre toţi din iad să ne slobozeşti. Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pre altul nu ştim.

Doamne, minunile Tale cele prea strălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoşate? Că întrupându-Te pentru noi, precum Insuţi ai voit, tăria puterii Tale ai arătat. Că, cu crucea Ta tâlharului raiul ai deschis şi cu îngroparea Ta încuietorile iadului ai zdrobit şi cu Invierea Ta toate le-ai îmbogăţit, milostive, slavă Ţie.

Mironosiţele femei la mormântul Tău ajungând foarte de dimineaţă, Te-au căutat cu miresme să Te ungă pre Tine, Cuvântul cel fără de moarte şi Dumnezeu; şi graiurile Ingerului în urechi luând, s'au întors cu bucurie, să vestească apostolilor luminat, că ai înviat viaţa tuturor şi ai dăruit lumii curăţire şi mare milă.

Altă stihiră a orbului, glasul al 8-lea.

Stih: Caută spre mine şi mă miluieşte...

Cela ce Te-ai întrupat pentru milostivirea milei, Hristoase Dumnezeule, pre cel lipsit de lumină din pântece, pentru milostivirea îndurărilor cea negrăită, l-ai învrednicit dumnezeeştii străluciri, ungând cu tină vederile lui cu degetele Tale cele ziditoare; Insuţi şi acum, Dătătorule de lumină, luminează şi simţirile noastre cele sufleteşti, ca Cel ce Insuţi eşti bogat dăruitor.

Slavă... glasul al 8-lea.

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? Sau cine va număra mulţimile minunilor Tale? Că precum Te-ai văzut îndoit pre pământ pentru bunătatea, îndoite şi tămăduirile ai dat celor bolnavi. Căci ai deschis nu numai ochii cei trupeşti ai celui orb din naştere, ci şi pre cei sufleteşti. Pentru aceasta Te-a mărturisit pre Tine Dumnezeu tăinuit în trup şi Carele dai tuturor mare milă.

Şi acum...

Prea binecuvântată eşti...

Doxologia cea mare, ecteniile, ceasul întâiu şi otpustul.

Apoi, Slavă... Şi acum...

Stihira Evangheliei, glasul al 8-lea.

Lacrimile Mariei nu în zadar s'au vărsat cu căldură, că iată,

s'a învrednicit și de Îngeri ce o învățau și de vederea Ta, o Iisuse. Ci încă cele pământești cugetă, ca o femeie neputincioasă. Pentru aceasta s'a și oprit a se atinge de Tine, Hristoase. Dar s'a trimis propoveduitoare ucenicilor Tăi, cărora bunele vestiri a spus, vestindu-le suirea la moștenirea părintească. Cu care învrednicește-ne și pre noi arătării Tale, Stăpâne Doamne.

LA LITURGHIE.

Fericirile, glasul al 5-lea.

Tâlharul pre cruce pre Tine Dumnezeu crezându-Te, Hristoase, Te-a mărturisit curat din inimă, strigând: Pomenește-mă, Doamne, întru Impărăția Ta.

Pre Cela ce pre lemnul crucii a înflorit viața neamului nostru și a uscat blestemul cel din lemn; ca pre Mântuitorul și Făcătorul cu un glas să-L lăudăm.

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, în mijlocul a doi tâlhari osândiți, unul hulindu-Te s'a osândit dupre dreptate. Iar altul mărturisindu-Te în Raiu s'a sălășluit.

La ceata Apostolilor venind cinstitele femei, au strigat: Hristos a înviat! Ca Stăpânului și Făcătorului să ne închinăm Lui.

Și din canonul orbului, peasna 6-a. Apostolul: Din Faptele Apostolilor. Evanghelia dela Ioan.

Chinonicul: Trupul lui Hristos primiți...

Sau: Lăudați pre Domnul din ceruri...

VEZI: Iar slujba Sfântului, ce se va întâmpla în Dumineca aceasta, se cântă la pavecerniță.

Intru aceeiași Duminică a șasea săptămână după pași.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6: trei ale praznicului și trei dela mineiu.

Stihirile praznicului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

LUMINĂ întregimii mădulărilor omenești și ochiu al trupului lumii acesteea, fiind Tu, Dumnezeule și Cuvinte; Făcător de obște al ochilor și Ziditor cunoscându-Te, și acuma din amestecarea tinei și a scuipatului, ai luminat ochii orbului, cu degetele Tale, cele ce fac și tina și vederea; care dobândindu-o cel ce se cunoștea mai 'nainte între cei născuți, că nici cum nu vedea soarele, Te-a văzut pre Tine Soarele cel dulce, văzând chipul Celui ce ne-a zidit pre noi, pentru milostivirea cea negrăită.

De mădulari și de întregimea organelor trupului omenesc fiind bogat, cel ce mai 'nainte a ieșit orb din pântecele maicii sale, credea că nici a avut ochi de vreme ce nu din vre-o sminteală avea lipsa lor; fără care picioarele și cele mai multe mădulări trupești își sfărâmase pentru împiedicările de pietre. Care prin Tine și această îmbogățire dobândind, Te-a văzut pre Tine lu-

mina lumii şi dătătorul luminilor; Dumnezeu şi stăpân al făpturilor vestindu-Te şi Făcător a toată lumea.

Cum că orbul acela căruia i s'au deschis ochii nici cum n'ar fi văzut mai 'nainte, subt turburare erau Cărturarii cei ce orbiseră pentru paza legii Sâmbetelor, cari voiau să orbească deschiderea ochilor aceluia cea din ziua Sâmbetei, cu întunecările slovei. In care străluceşte Soarele cel dulce, Hristos, înnoind a se lucra Sâmbăta; Carele luminând umbra acesteea şi acoperământul ridicându-l înlături, a răspândit acelora atâta lumină ca şi orbii să vadă pre Dumnezeu Făcătorul luminilor şi Domnul Sâmbetelor.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Cel ce s'a născut orb, zicea în cugetul său: Oare eu pentru păcatele părinţilor m'am născut fără de ochi? Oare eu pentru necredinţa limbilor m'am născut întru arătare? Nu pot a mai întreba când este noapte, când este zi; nu'mi mai pot răbda picioarele poticnirile de pietre. Că n'am văzut soarele strălucind, nici în faţă pre Cel ce m'a zidit pre mine Ci mă rog Ţie, Hristoase Dumnezeule, caută spre mine şi mă miluieşte.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 5-lea.

Prin cinstită crucea Ta, Hristoase pre diavolul l-ai ruşinat şi prin Invierea Ta, boldul păcatului l-ai stricat şi ne-ai mântuit pre noi din porţile morţii. Slăvimu-Te pre Tine, unule născut.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Doamne, a păcătui nu încetez, învrednicindu-mă iubirii Tale de oameni, nu cunosc; birueşte-mi nepriceperea mea, Cela ce eşti unul bun şi mă miluieşte.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne.

Mucenicina:

Toate cele pământeşti defăimându-le şi asupra muncilor bărbăteşte îndrăznind, nu v'aţi lipsit de fericita nădejde. Ci moşteni Impărăţiei cerurilor v'aţi făcut prea lăudaţi mucenici; având îndrăzneală către Iubitorul de oameni Dumnezeu, cereţi pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Trecând Iisus din biserică, a aflat pre un om orb din naştere şi făcându-I-se milă, a pus tină pre ochii lui şi a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam şi spălându-se a văzut, înălţând slavă lui Dumnezeu. Iar vecinii lui ziceau către dânsul: Cine a deschis ochii tăi, care nimeni din cei ce văd n'au putut să-i vindece? Iar el strigând, a zis: Un om ce se chiamă Iisus, Acela mi-a zis de m'am spălat în Siloam şi am văzut. Acesta este cu adevărat, de carele a zis Moisi în lege, Hristos Mesia; Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Luni a şasea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Troparul învierii.

După întâia stihologie, sedealna învierii, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

CRUCEA Domnului să o lăudăm, sfântă îngroparea cu cântări să o cinstim şi învierea lui să o proslăvim. Că împreună a sculat pre cei morţi din mormânturi ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morţii şi tăria diavolului şi celor din iad lumină a răsărit.

Toţi să priveghem, credincioşilor, şi să întâmpinăm pre Hristos cu mult untdelemn şi cu candele luminoase, ca să ne învrednicim a fi înlăuntrul cămării; că cel ce va rămânea afară de uşi, în zadar va striga către Dumnezeu, miluieşte-mă.

Mucenicina:

Doamne, dorind Mucenicii Tăi de paharul patimii Tale, au părăsit frumuseţea lumească şi îngerilor părtaşi s'au făcut. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, dă sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu glas de bucurie: Bucură-te, uşă mai desfătată decât cerurile! Bucură-te, ceea ce singură eşti mântuirea pământenilor! Bucură-te, cinstită! Bucură-te, cea plină de dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

După a doua stihologie, sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Mai 'nainte de răstignirea şi scularea Ta, Indurate, trecând Tu, a strigat către Tine cu căldură cel orb din naştere: Fiul lui David miluieşte-mă? Dă-mi lumina ochilor ca să Te văd şi eu pre Tine. Ale cărui vederi ungându-le cu tină din scuipare, Cuvinte, i-ai dat lumină ca să vadă luminat.

Slavă... Şi acum... iar aceasta.

Invierea lui Hristos... Psalmul 50. CANOANELE: al orbului cu irmoasele pe 8 şi al mineiului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna orbului.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile, glasul al 5-lea.

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fărădelege, ieşit-ai din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu; n'au cunoscut cum Te-ai întrupat îngerii Tăi cei fără de trup, n'au simţit când ai înviat ostaşii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă s'au pecetluit de către cei ce ispiteau şi s'au arătat minunile celor ce se închină cu credinţă Tainii. Pentru aceasta celor ce o lăudăm, dă-ne bucurie şi mare milă. De două ori.

Vai mie, că m'am asemănat

smochinului celui neroditor şi mă tem de blestem şi de tăiere; ci Tu lucrătorule cel ceresc, Hristvase Dumnezeule, sufletul meu cel înţelenit arată-l roditor şi mă primeşte ca pre fiul cel desfrânat şi mă miluieşte.

Mucenicina.

Binecuvântată este oastea Împăratului ceresc; că de au şi fost pământeni purtătorii de chinuri, dar s'au sârguit să ajungă la vrednicia îngerească; trupurile defăimându-le şi prin patimi s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Toată vieaţa sa orbul noapte socotindu-o, a strigat către Tine: Doamne, deschide-mi vederile, Fiul lui David, Mântuitorul nostru, ca şi eu împreună cu toţi să laud puterea Ta.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira praznicului, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvioase Părinte...

Orbire s'a arătat Orbul celor ce socoteau că văd, întunecând şi minţile şi sufletele şi gândul celor ce vedeau grabnică luminarea vederilor lui. Şi chemându-l ei l-au întrebat cu mânie: Cum de vezi acum ca unul din din cei ce văd lumina, Orb fiind tu din naştere şi şezând pre căi şi cerând? Iar el a arătat pre Cel ce i-a dat lumina şi a făcut luminile în lume. De care se propoveduieşte Fiul lui Dumnezeu fără de început, Carele în vremile cele din urmă S'a arătat om din Fecioară dela dumnezeescul Duh, pentru milostivire.

Stih: Caută spre mine şi mă miluieşte.

Ca o sarcină şi ca o povară grea de pământ se vedea celor din lume, Orbul umblând şi pre uliţe picioarele sfărâmându-şi cu toiagul ca şi cu o vedere îmbogăţit fiind. Pentru aceea a alergat la Dătătorul de lumină, dela Carele a luat a privi lumina şi a vedea cu ochii săi pre Făcătorul, Cel ce a zidit dintâiu din pământ firea omenească, dupre asemănarea şi dupre chipul Său. Şi acum cu tină şi cu scuipare a luminat vederile lui şi i-a dat să vadă soarele, pentru iubirea de oameni.

Stih: Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul Tău.

Pre Cuvântul Tatălui asemenea la chip cu zidirea omenească L-a văzut Orbul, după ce a văzut lumina, prin care a văzut şi pre Soarele cel purtător de lumină şi începător zilelor, bucurându-se ca şi ceilalţi oameni, aşa curând de acea vedere, prin care s'a văzut umblând drept şi mergând fără de poticnire pre cărări şi cunoscând pre Fiul lui Dumnezeu Cel ce l-a luminat. Carele S'a întrupat pentru milostivirea cea prea multă şi făcându-Se om, a rămas Dumnezeu precum a fost; şi luând ceea ce

n'a fost, a păzit unirea acestora neamestecată.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea.

Doamne, trecând pre cale ai aflat pre un orb din naștere și mirându-se ucenicii, Te-au întrebat pre Tine, zicând: Învățătorule! Cine a greșit, acesta sau părinții lui de s'a născut? Iar Tu, Mântuitorul meu, ai zis către dânșii: Nici acesta a greșit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru dânsul. Mie Mi se cade să lucrez lucrurile Celui ce M'a trimis pre-Mine, care nimenea nu poate să le lucreze. Și acestea zicând, scuipând jos și tină făcând, a uns ochii lui, zicând către dânsul: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului! Iar el spălându-se, s'a făcut sănătos și a strigat către Tine: Cred doamne. Și s'a închinat Ție. Pentru aceasta strigăm și noi miluiește-ne pre noi.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul orbului, peasna 4-a.

Intru aceeași Luni seara.

La Doamne strigatam... punem stihirile pe 6, ale praznicului trei și dela mineiu trei.

Stihirile prazniculuí, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Cu gura și cu sufletul și cu gândul, pre Cel ce i-ai dat lui din tină și din scuipire ca un Ziditor luminile ochilor și vederea cea deobște, L-a mărturisit cel ce mai 'nainte era orb; că este Făcător făptuirilor a toată lumea, tocmitor și chivernisitor, Carele S'a întrupat numai pentru milostivirea către făptură; și L-a propoveduit că este Dumnezeu atotputernic; a cărui râvnă și vorbă care era către dânșii, nici cum nesuferind Cărturarii să audă sau să vadă, L-au judecat să se izgonească din Sinagogă; ei cei ce orbiseră la vederile sufletului și ale trupului mai mult de cât cel ce fusese orb din naștere.

Semn de biruință vitejească asupra celor ce vedeau, cu tărie a ridicat orbul, că deși fusese orb, pre Făcătorul și fiditorul a toate L-a văzut, văzându-și luminarea ochilor, ceea ce se făcuse prin scuipare; și numai din aceasta cunoscând pre Cel ce l-a luminat, că este fiu al lui Dumnezeu și Stăpân a toată lumea. Pre Carele văzându-L cei orbiți cu răutatea pizmei, nici cum nu L-au cunoscut, măcar că multe lucruri de minune de acest fel, vedeau făcându-se de Dânsul, numai cu cuvântul.

Cum că orbul acela căruia i s'a deschis ochii, nici cum na'r fi văzut mai 'nainte, subt prepunere erau cărturarii cei ce orbiseră pentru paza legii Sâmbetelor, cari voiau să orbească deschiderea ochilor aceluia cea din ziua Sâmbetei, cu întunecările slovei. In care strălucește Soarele cel dulce Hristos,

înoind a se lucra Sâmbăta; Carele luminând umbra acesteia și acoperământul ridicându-l în lături, a răspândit acelor atâta lumină, ca și orbii să vadă pre Dumnezeu, făcătorul luminilor și Domnul Sâmbetelor.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Soarele dreptății cel înțelegător, Hristoase Dumnezeule, Carele pre cel lipsit din pântece de lumină, l-ai luminat dupre amândouă, cu preacurată atingerea Ta; și ochii noștrii cei sufletești luminându-i, arată-ne fii ai zilei, ca, cu credință să strigăm către Tine: Mare și negrăită este milostovirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii, glasul al 5-lea.

Cel ce a dat Inviere neamului omenesc, ca o oaie spre junghiere S'a adus, înfricoșatus'au de aceasta boierii iadului și s'au ridicat porțile cele de durere; că a intrat Impăratul slavei, Hristos, zicând celor din legături: Ieșiți și celor din întuneric, descoperiți-vă.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Doamne! de frica Ta mă tem și a face rău nu încetez. Cine nu se teme la judecată de judecător? Sau cine vrând să se vindece, mânie pre doftor, precum eu? Indelung Răbdătorule, Doamne, milostivește-Te spre neputința mea și mă miluiește.

Stih: Miluiește-ne pre noi, Doamne, miluiește-ne.

Mucenicina:

Cu pavăza credinței îmbrăcându-se și cu semnul crucii pre sine-și întărindu-se, la munci bărbătește au alergat, Sfinții Tăi, Doamne, și înșelăciunea și semeția diavolului au surpat. Pentru rugăciunile lor, trimite ca un Dumnezeu atotputernic, lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum.. glasul al 8-lea.

Cel ce Te-ai întrupat pentru milostivirea milei, Hristoase Dumnezeule, pre cel lipsit de lumină din pântece, pentru milostivirea îndurărilor cea negrită, l-ai învrednicit dumnezeeștei străluciri, ungând vederile lui cu tină cu degetele Tale cele ziditoare: Însuți și acum Dătătorule de lumină, luminează și simțurile noastre cele sufletești, ca Cela ce ești bogat dătător de daruri.

Marți a șasea săptămână după Paști.

LA UTRENIE.

Troparul învierii.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

DOAMNE, mort Te-ai numit, Cela ce ai omorît moartea. In mormânt Te-ai pus, Cela ce ai deșertat mormânturile. Sus ostașii au strejuit mormântul, jos pre morții cei din veac i-ai înviat;

întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, slavă Ție.

Judecătorul șezând și îngerii stând înainte, trâmbița răsunând și văpaia arzând, ce vei face, suflete al meu, înfățișându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale se vor arăta, greșelile cele ascunse se vor vădi. Pentru acesta mai 'nainte de sfârșit strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă miluește.

Mucenicina:

Strălucește astăzi pomenirea mucenicilor, că are lumină din cer, ceata îngerilor se veselește și neamul omenesc împreună prăznuiește. Pentru aceea se roagă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică a lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuiește dupre obiceiu, pre poporul tău, carele strigă către tine cu deadinsul; stai împotriva vrăjmașilor și a gândurilor celor mândre, ca să strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Văzut-a orbul cel ce nu vedea din naștere, pre Soarele cel mare cum că vede prin scuipirea celui ce a zidit mai înainte alcătuirea omenească; pentru aceasta și mulțămită din suflet a înălțat lui Dumnezeu, văzând chipul Acestuia, Carele a zidit pre om dupre asemănarea Ziditorului.

Slavă... Și acum tot aceasta.

Invierea lui Hristos, psalmul 50. Canonul prazniculuí cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. Condacul, icosul și svetilna prazniculuí.

LA LAUDE.

Stihirile, glasul al 5-lea.

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le și legăturile rupând, din mormânt ai înviat, lăsând cele de îngropare ale Tale întru mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cela ce ai strejuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pre noi. De două ori.

Mulțimile greșelilor mele trece-le, Doamne, Cela ce Te-ai născut din Fecioară și șterge toate fărădelegile mele, dându-mi gând de întoarcere, ca un Iubitor de oameni, rogu-mă și mă miluiește.

Mucenicina:

Mucenicii Tăi, Doamne, urmând cetele îngerești, au răbdat muncile ca și cum ar fi fost fără de trupuri, numai singură nădejdea având în minte, desfătarea bunătăților celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dăruește lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? Sau cine va număra mulțimile minunilor Tale? Că precum Te-ai văzut îndoit pre pământ pentru bunătatea, îndoite și tămăduirile ai dat celor bolnavi. Că ai deschis nu numai ochii cei trupești ai celui orb din naștere, ci și pre cei sufletești. Pentru aceasta Te-a mărturisit pre Tine Dumnezeu tăinuit în trup și Carele dai tuturor mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvioase părinte...

Strălucirea cea purtătoare de lumină văzându-o, că a strălucit arătat Sâmbăta orbului celui purtător de lumină, cei ce se hrăniseră în legile lui Moisi, orbiți fiind la minte se uitau ca prin negură și nu cunoșteau umbra care acopereau legile; și pentru aceasta nu vedeau ei pre făcătorul lumii și ziditorul Sâmbetei cu cuvântul Cel ce a luminat ochii orbului prin spălare și prin acea nouă facere de tină cu scuipat; cu carele amestecându-ne, Il vedem pre Dânsul Dumnezeu, mustrând orbirea Fariseilor, prin vederea cea dela Dumnezeu.

Stih: Caută spre mine și mă miluiește...

Răsărit-a zori de ziuă, adică lumină ochilor orbului celui cu multă durere, ce petrecea întru întunerecul nopții nevederii, care s'a spălat cu dumnezeeasca poruncă în apele puțului Siloam; de unde purtător de lumină prea nou s'a văzut, vădind negura întunerecului cea făcătoare de noapte a legiuitorilor cărturari și luminând nevederea lor cea întunecoasă, cu strălucirile cele de lumină purtătoare; prin care orbirea cea mai de 'nainte a slovii celei umbroase se luminează, prin strălucirile celei luminoase care se dau nouă dela Cuvântul.

Stih: Pașii mei îndreptează-i spre poruncile Tale.

Suitu-s'a la înălțimea suirii celei de lumină purtătoare, luminându-se cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, orbul cel ce pătimise întunecare trupească și sufletească, luminându-se preste tot dela Cuvântul cu îndoite vărsări de lumină. Că măcar că era mai înainte orb la amândouă, dar a cunoscut pre Dătătorul de lumină și Făcătorul luminii Cel ce a strălucit din mormânt a treia zi și pământul a luminat cu Invierea Sa. Din carea a strălucit oamenilor celor ce erau ținuți întru întunerec, lumina cea de a doua zidire, pentru mare mila Sa.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea:

Soarele dreptății cel înțelegător, Hristoase Dumnezeule, Carele pre cel lipsit din pântece de lumină, l-ai luminat dupre amândouă, cu preacurată atingerea Ta; și ochii noștri cei sufletești luminându-i, arată-ne fii ai zilei, ca, cu credință să strigăm către Tine: Mare este și negrăită milostivirea Ta spre noi, iubitorule de oameni, slavă Ție.

CADE-SE A ȘTI.

Că de se va întâmpla sfântul apostol Ioan Teologul Miercuri la odovania prazniculuĭ Paștilor, Marți seara la Vecernia cea mică punem stihirile Apostolului pre 4. Slava... a Apostolului, Și acum... a prazniculuĭ. La Stihoavna stihirile Apostolului cele dela stihoavna Vecerniei celei mari, cu stihurile lor. Slava... a Apostolului, Și acum... a prazniculuĭ. Troparul Apostolului, Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, a învierii: *Toate tainele tale* și otpustul. La Vecernia cea mare, după psalmul cel obișnuit, cântăm Fericit bărbatul... Starea 1-a. La Doamne strigat-am punem stihirile pre 10; ale orbului 6 și ale Apostolului 4. Slava... a Apostolului, Și acum... a orbului. Vohod, prochimenul zilei și cetirile Apostolului. La Litie stihira hramului și ale Apostolului, Slavă... a Apostolului, Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu. La Stihoavnă stihira învierii dela rând, apoi stihirile Paștilor cu stihurile lor, Slavă... a Apostolului, Și acum... Ziua Invierii. La binecuvântarea pâinilor, troparul Apostolului, de două ori și: *Născătoare de Dumnezeu...* odată. Nefiind priveghere, cetim polunoștnița zilei și celelalte dupre rânduială. La Dumnezeu este Domnul... troparul Invierii de două ori, Slavă... a Apostolului, Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu și sedelnele la rând. După polieleu, sedelnele, Antifonul și Evanghelia Apostolului. Invierea lui Hristos... Stihira Apostolului. Canonul Paștilor cu irmoasele pre 6; al Apostolului pre 4 și al orbului pre 4. Catavasia: *Mântuitorului Dumnezeu...* iar Canonul înainte-prăznuirii se lasă și-l cântăm Marți mai 'nainte. După peasna 3-a condacul și icosul Apostolului, ipacoi a Paștilor, Slavă... sedealna Apostolului, Și acum... a orbului. După peasna 6-a condacul și icosul Paștilor. La a 9-a peasnă: *Ceeace ești mai Cinstită...* nu cântăm. Svetilna Paștilor, a Apostolului și a orbului. La laude, stihirile Apostolului pre 4 și stihirile Paștilor. Slavă... a Apostolului, Și acum... a Paștilor: *Ziua învierii...* Slavoslovia cea mare și troparul. Ceasurile dupre obiceiu. Fericirile din canonul Paștilor. Peasna 3-a și din al Apostolului peasna 6-a. Prochimenul Paștilor și al Sfântului. Apostolul și Evanghelia zilei și a Sfântului. Chinonicul Paștilor și al Apostolului. Tot așa se pune slujba la aflarea capului Botezătorului Ioan.

Marți a șasea săptămână după Paști.

SEARA.

La odovania prazniculuĭ Paștilor. După ce binecuvintează preotul, cântăm Hristos a Inviat, cu stihurile lui. Apoi cetim psalmul cel obișnuit și Catisma.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 și cântăm stihirile orbului, glasul al 2-lea, singur glasul.

CEL ce s'a născut orb, zicea în cugetul său: Oare eu pentru păcatele părinților, m'am născut fără de ochi? Oare eu pentru necredința limbilor m'am născut întru arătare? Nu pot a mai întreba când este noapte, când este zi; nu-mi mai pot răbda picioarele poticnirile de pietre. Că n'am văzut soarele strălucind, nici în față pre Cel ce m'a zidit pre mine. Ci mă rog Ție, Hristoase Dumnezeule, caută spre mine și mă miluiește.

Glas același.

Trecând Iisus din Biserică a aflat pre un orb din naștere și făcându-I-se milă, a pus tină pre ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam și

spălându-se a văzut, înălțând slavă lui Dumnezeu. Iar vecinii lui ziceau către dânsul: Cine a deschis ochii tăi, pe care nimenea din cei ce văd n'a putut să-i vindece? Iar el strigând a zis: Un om ce se numește Iisus, Acela mi-a zis de m'am spălat în Siloam și am văzut. Acesta este cu adevărat de Carele a zis Moisi în lege, Hristos Mesia; Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea.

Toată vieața sa orbul noapte socotindu-o, a strigat către Tine: Doamne, deschide-mi vederile, fiul lui David Mântuitorul nostru, ca și eu împreună cu toți să laud puterea Ta.

Glasul al 5-lea.

Doamne, trecând pre cale, ai aflat pre un orb din naștere și mirându-se ucenicii, Te-au întrebat pre Tine, zicând: Învățătorule! Cine a greșit, acesta, sau părinții lui, de s'a născut orb? Iar Tu Mântuitorul meu, ai zis către dânșii: Nici acesta a greșit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru dânsul. Mie mi se cade să lucrez lucrurile Celui ce M'a trimis pre Mine, care nimeni nu poate să le lucreze. Și acestea zicând, scuipând jos și tină făcând, a uns ochii lui, zicând către dânsul: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului. Iar el spălându-se s'a făcut sănătos și a strigat către Tine: Cred, Doamne, și s'a închinat Ție. Pentru aceasta strigăm și noi: Miluiește-ne pre noi.

Glasul al 8-lea.

Soarele dreptății cel înțelegător, Hristoase Dumnezeule, carele pre cel lipsit din pântece de lumină, l-ai luminat dupre amândouă, cu preacurată atingerea Ta și ochii noștri cei sufletești luminându-i, arată-ne fii ai zilei, ca, cu credință să strigăm către Tine: Mare este și negrăită milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Același glas.

Cela ce Te-ai întrupat pentru milostivirea milei, Hristoase Dumnezeule, pre cel lipsit de lumină din pântece, pentru milostivirea îndurărilor cea negrăită, l-ai învrednicit dumnezeeștii străluciri, ungând cu tină vederile lui cu degetele Tale cele ziditoare; însuți și acum, Dătătorule de lumină, luminează și simțurile noastre cele sufletești, ca Cela ce însuți ești bogat dăruitor.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? S'au cine va număra mulțimile minunilor Tale? Că precum Te-ai văzut îndoit pre pământ pentru bunătatea, îndoite și tămăduirile ai dat celor bolnavi. Că ai deschis nu numai ochii cei trupești ai celui orb din naștere, ci și pre cei sufletești. Pentru aceasta Te-a mărturisit pre Tine Dumnezeu tăinuit în trup și Carele dai tuturor mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul al 5-lea.

Pre Tine Mântuitorul Hristos Cel ce Te-ai întrupat şi de ceruri nu Te-ai despărţit, în glasuri de cântări Te slăvim. Că crucea şi moartea ai primit pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni, prădând porţile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Apoi stihirile Paştilor cu stihurile lor:

Paştile cele sfinţite astăzi nouă s'a arătat...

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Ziua Invierii şi să ne luminăm...

Hristos a înviat... odată.

După: Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru... Troparul Invierii: Pre Cuvântul cel împreună fără de început... Slavă... Şi acum... A Născătoarei de Dumnezeu şi otpustul.

La pavecerniţă, după Sfinte Dumnezeule şi Tatăl nostru... condacul orbului, Slavă... Şi acum... condacul Paştilor: De Te-ai şi pogorît în mormânt... Polunoştniţa, catisma dupre obiceiu. După Sfinte Dumnezeule... cel dintâiu troparul învierii: Pre Cuvântul cel împreună fără de început... Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu. După al doilea Sfinte Dumnezeule... Condacul Paştilor: De Te-ai şi pogorît... Doamne, miluieşte, de 12 ori şi otpustul. Rugăciunea morţilor, nu o citim.

Miercuri a şasea săptămână după Paşti.

Odovania praznicului Paştilor.

LA UTRENIE.

Face preotul începutul dupre obiceiu:

Slavă sfintei şi cei deofiinţă... Şi cântăm: Hristos a înviat... cu stihurile lui şi cei 6 psalmi. La Dumnezeu este Domnul troparul învierii: Pre Cuvântul cel împreună fără de început... de 2 ori.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre cuvântul cel împreună...

CRUCEA Domnului să o lăudăm, sfântă îngroparea cu cântări să o cinstim şi învierea Lui să o proslăvim. Că împreună a sculat pre cei morţi din mormânturi ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morţii şi tăria diavolului şi celor din iad lumină a răsărit.

Slavă...

Doamne, mort Te-ai numit, Cela ce ai omorît moartea. In mormânt Te-ai pus, Cela ce ai deşertat mormânturile. Sus ostaşii au strejuit mormântul, jos pre morţii cei din veac i-ai înviat; întru tot puternice şi necuprinsule, Doamne, slavă Ţie.

Şi acum...

Bucură-te, munte sfânt şi de Dumnezeu umblat! Bucură-te, rug însufleţit şi nears! Bucură-te, ceea ce una eşti pod lumii către

Dumnezeu, care treci pre cei morţi la viaţa cea veşnică! Bucură-te, nestricată Fecioară, care fără ispită bărbătească ai născut mântuirea sufletelor noastre.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună..

Cel ce este împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Carele se îmbracă cu lumina ca şi cu o haină, pentru iubirea de oameni S'a îmbrăcat în firea noastră şi boalele gonind dela oameni ca un Dumnezeu, a luminat şi vederile celui lipsit de lumină din pântecele maicii sale.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Invierea lui Hristos... de trei ori. Psalmul 50. Canonul Paştilor cu canonul pe 6, al orbului pe 4 şi al înainte prăznuirii înălţării pe 4. Canonul înainte prăznuirii, facerea lui Iosif:

Peasna I, glasul al 5-lea, irmos:

Calul şi călăreţul...

SUS la Tatăl, Hristos S'a suit şi a dus trupul pe carele l-a luat dela noi. Pre Dânsul să-L slăvim astăzi cu laude, cântându-I cântare de biruinţă.

Slavă...

Cărţile dumnezeeştilor Scripturi şi propoveduirile înţelepţilor grăitori de cele dumnezeeşti, sfârşit au luat cu adevărat, că după sculare Stăpânul S'a suit cu slavă la cele cereşti.

Şi acum...

Pământul cu taină dănţuieşte şi cele cereşti de veselie se umplu întru înălţarea lui Hristos, Celui ce a împreunat cu Darul cele ce erau despărţite mai de demult şi a stricat oprirea ce s'a făcut prin Eva.

Catavasie...

Mântuitorului Dumnezeu...

Caută înapoi în Dumineca orbului, Peasna III, irmos:

Cela ce ai întărit...

LEGÂND cu moartea Ta, Cuvinte, pre moarte, ai înviat din morţi a treia zi cu adevărat şi Te-ai suit cu slavă la cele cereşti, Mântuitorule, lăudând cei fără de trupuri rânduiala Ta cea negrăită.

Slavă...

Venit-ai la cei de pre pământ, Hristoase, fără de trup şi îmbrăcându-Te în trup, ai răbdat Crucea. Şi înviind din morţi Te-ai suit cu slavă la Părintele Tău, Începătorul luminii, împăcând toate.

Şi acum...

Căutând, Hristoase, oaia cea rătăcită pre pământ, o ai împreunat, Cuvinte, cu cele nerătăcite şi suindu-Te la ceruri, ai şezut întru slavă deadreapta Părintelui Tău; slavă milostivirii Tale.

Catavasie:

Cu puterea crucii Tale, Hristoase...

Condacul şi icosul orbului, apoi sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău...

Deschis-ai ochii Celui ce s'a născut din pântece fără ochi, Hri-

stoase, arătând evreilor, Mântuitorul meu, slava Ta cea negrăită și cum că ești lumina tuturor; dar ei orbiți fiind la minte de pizmă, gândind asupra Ta viclesug, se sileau să Te omoare pre Tine, Dătătorul de viață.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Născutu-Te-ai precum Tu însuți, Mântuitorule, ai voit, arătatu-Te-ai precum iarăși Tu însuți ai socotit și ai pătimit ca un om, iar ca un Dumnezeu ai înviat. Înălțatu-Te-ai la ceruri cu slavă și ai ridicat firea omenească și cu slavă o ai înfrumusețat.

Peasna IV, irmos.

Dumnezeiască pogorîrea Ta.

FIREA noastră cea osândită mai 'nainte pentru păcat, Impărate a toate, S'a miluit prin întruparea Ta, lăudând cu frică scularea Ta și dumnezeeasca înălțare.

Minunatu-s'au cetele celor fără de trupuri, văzându-Te pre Tine, Hristoase, purtând trup pământesc și suindu-Te pre nor și la ceruri înălțându-Te.

Slavă...

Văzând hainele Tale roșite, Hristoase Impărate a toate, întru suirea Ta s'au spăimântat puterile îngerești și cu frică și cu bucurie s'au închinat Ție.

Și acum...

Să batem în palme, că Domnul după ce a înviat din morți S'a suit la ceruri, plecându-I-se îngerii, ca Făcătorului și Dumnezeului nostru.

Catavasie: Auzit-am auzul puterii Tale...

Peasna V, irmos: Cel ce Te îmbraci..

DESLEGÂND Hristos osândirea omenirii, a înviat și S'a înălțat la cele cerești, cu șederea cea împreună cu Tatăl cinstind pre cei ce i-au iubit.

Slavă...

După înviere făcând bucurie ucenicilor Tăi, Hristoase, Te-ai suit sus la Părintele Tău, de Carele nu Te-ai despărțit, măcar că și cu oamenii ai petrecut.

Și acum...

Umbrele legii celei mai de înainte și propoveduirile grăitorilor de cele dumnezeești plinindu-le, Hristoase, Te-ai înălțat, norul ridicându-Te pre Tine, Mântuitorule, la cele cerești.

Catavasie:

Mânecând strigăm către Tine...

Peasna VI, irmos:

Pre marea cea turburată...

STRĂINĂ vedere Te-ai arătat îngerilor, chip de om purtând întru înălțarea Ta cea înfricoșată, Iubitorule de oameni, pentru aceasta cu frică Te lăudăm pre Tine.

Slavă...

Domnul tuturor cu slavă S'a înălțat luminat, la Părintele Său cel fără de început; toată făptura acum prăznuiește, dănțuind.

Și acum...

Toată limba să strige astăzi întru strigare: Hristos S'a înălţat întru dumnezeesc glas de trâmbiţă la ceruri, pre care nu le-au părăsit.

Catavasie:

Incunjuratu-m'a adâncul...

Condacul şi icosul Paştilor.

Peasna VII, irmos:

Cel prea înălţat Domnul...

RUPÂND păretele cel din mijloc al vrajbei, Doamne, prin crucea şi patima Ta, de nori fiind purtat, Te-ai suit cu slavă la Părintele tău cel fără de început.

Cutremurându-se au strigat puterile: Ridicaţi porţile, venit-a Hristos, purtând trup pământesc şi pre veliar cu dumnezeeasca patimă l-a omorît.

Slavă...

Pentru ce-Ţi sunt hainele roşite, Iubitorule de oameni? întrebau dumnezeeştile puteri. Teascul acum am călcat, strigat-a Hristos, înălţându-Se.

Şi acum...

Cu laude împreună slăvind răstignirea Ta şi scularea Ta, Hristoase, luminat prăznuim cinstită înălţarea Ta în veci.

Catavasie:

Cela ce în cuptorul cel cu foc...

Peasna VIII, irmos: Ţie Făcătorului...

PRE Tine Cela ce eşti lumină din lumină, nor luminos Te-a ridicat din muntele Măslinilor, privind toţi dumnezeeştii Tăi ucenici şi lăudându-Te pre Tine întru toţi vecii.

In palme să batem, precum zice psalmistul, înviat-a Hristos Dumnezeul nostru şi S'a suit de unde S'a pogorît la noi pentru iubirea de oameni, împăcând cele învrăjbite de demult.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cântând David, a strigat: Hristos S'a suit pre Heruvimii Săi şi a zburat arătat pre aripile cetelor celor înţelegătoare, pre carele Il prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

Arătatu-Te-ai ucenicilor, după ce ai înviat din mormânt şi i-ai suit pre dânşii în muntele Măslinilor, Hristoase, de unde nor luminos ridicându-Te, Te-a suit la cele de sus cu slavă.

Catavasie:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Fiul şi Dumnezeu, Cel ce S'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci.

In loc de: Ceea ce eşti mai cinstită... cântăm pripelile Paştilor.

Peasna IX, irmos:

Isaie dănţuieşte...

SFINŢITĂ prăznuire toată făptura prăznuieşte astăzi arătat întru înălţarea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu; prin carea într'un chip negrăit ai adus la Părintele Tău firea pe care ai luat-o dela noi, Tu cela ce eşti neschimbat.

Ca un Dumnezeu ai sfărîmat porţile iadului şi încuetorile, Mântuitorule, şi înviind din morţi ai alergat la ceruri, cetele îngereşti strigând cu spaimă: Ridicaţi porţile.

De suirea Ta cea dumnezeească mirându-se dumnezeeştii ucenici, au venit arătat îngerii, strigând către dânşii: Acesta pre Carele vedeţi suindu-Se la ceruri, va să vină cu slavă ca să judece pre toţi.

Slavă...

Pacea care ai dăruit, Hristoase, ucenicilor, când Te-ai suit la cele de sus, trimite-o şi nouă din destul, ţinând pre toţi întru dragoste; ca într'un glas pre Tine, Mântuitorule, să Te slăvim.

Şi acum...

Căruţă purtătoare de lumină a Soarelui celui înţelegător, tu ai fost cu adevărat, Prea Curată şi fără de prihană, prin care cei ce şedeau întru întunerec, au văzut lumina cunoştinţii; dupre datorie slăvindu-te.

Catavasie:

Pre tine, Maica lui Dumnezeu...

Svetilna.

Cu trupul adormind ca un muritor, Impărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pre Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzându-o. Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire. De două ori.

Slavă... Şi acum... a orbului.

Ochii mei cei înţelegători, cari sunt orbiţi de păcatul cel întunecat, luminează-i, Doamne, smerenie puindu-le, Indurate, şi mă spală cu lacrimile pocăinţii.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 8 şi cântăm stihirile orbului 4 şi ale Paştilor 4. Stihirile orbului, glasul al 2-lea, singur glasul:

Cel ce s'a născut orb, zicea în cugetul său: Oare eu pentru păcatele părinţilor m'am născut fără de ochi? Oare eu pentru necredinţa limbilor m'am născut întru arătare? Nu pot a mai întreba când este noapte, când este zi; nu-mi mai pot răbda picioarele poticnirile de pietre. Că n'am văzut soarele strălucind, nici în faţă pre Cel ce m'a zidit pre mine. Ci, mă rog Ţie, Hristoase Dumnezeule, caută spre mine şi mă miluieşte.

Trecând Iisus din Biserică, a aflat pre un om orb din naştere şi făcându-I-se milă, a pus tină pre ochii lui şi a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam şi spălându-se a văzut, înălţând slavă lui Dumnezeu. Iar vecinii lui ziceau către dânsul: Cine a deschis ochii tăi, pe care nimenea din cei ce văd n'au putut să-i vindece? Iar el strigând a zis: Un om ce se numeşte Iisus, Acela mi-a zis de m'am spălat în Siloam şi am văzut. Acesta este cu adevărat, de Carele a zis Moisi în lege, Hristos Mesia; Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea.

Toată vieaţa sa orbul noapte socotindu-o, a strigat către Tine: Doamne, deschide-mi vederile, Fiul lui David Mântuitorul nostru ca şi eu împreună cu toţi să laud puterea Ta.

Glasul al 5-lea:

Doamne, trecând pre cale, ai aflat pre un om orb din naştere şi mirându-se ucenicii, Te-au întrebat pre Tine, zicând: Învăţătorule! Cine a greşit, acesta, sau părinţii lui, de s'a născut orb? Iar Tu, Mântuitorul meu, ai zis către dânşii: Nici acesta a greşit, nici părinţii lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru dânsul. Mie Mi se cade să lucrez lucrurile Celui ce M'a trimis pre Mine, pe care nimeni nu poate să le lucreze. Şi acestea zicând, scuipând jos şi tină făcând, ai uns ochii lui, zicând către dânsul: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului. Iar el spălându-se, s'a făcut sănătos şi a strigat către Tine: Cred Doamne. Şi s'a închinat Ţie. Pentru aceasta strigăm şi noi: Miluieşte-ne pre noi.

Apoi stihirile Paştilor cu stihurile lor. Slavă... Şi acum, glasul al 5-lea: Ziua învierii... Apoi Hristos a înviat... odată. Slavoslovia cea mare. Troparul învierii: Pre cuvântul cel fără de început... cu a Născătoarei de Dumnezeu, otpustul şi ceasul 1.

La ceasuri, troparul învierii şi condacul Duminicei orbului.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul Paştilor, peasna 3-a şi a 6-a. După Vohod, troparul învierii; Slavă... condacul orbului... Şi acum... condacul Paştilor. Prochimenul Paştilor, Apostolul şi Evanghelia zilei. Chinonicul: Trupul lui Hristos luaţi... Şi se face otpustul cu crucea ca în ziua de Paşti. Aşa se face odovania praznicului Sfintei şi de vieaţă purtătoarei învierii lui Hristos.

CADE-SE A ŞTI

Că de se va întâmpla pomenirea sfântului Ioan Teologul în Joia înălţării, la vecernia cea mică, punem stihirile praznicului pre 4, cele dela vecernia cea mare, Slavă... a apostolului. Şi acum... a praznicului. La stihoavnă, stihirile apostolului cu stihurile lor dela stihoavna cea mare. Slavă... a apostolului. Şi acum... a praznicului. Troparul apostolului şi al praznicului şi otpustul. La vecernia cea mare, punem stihirile praznicului pre 6 şi ale apostolului pre 4. Slavă... a apostolului. Şi acum... a praznicului. Vohod, prochimenul zilei şi cetirile praznicului şi ale Sfântului. La litie stihirile praznicului şi ale apostolului. Slavă... a apostolului. Şi acum... a praznicului. La stihoavnă stihirile praznicului. Slavă... a apostolului şi acum... a praznicului. La utrenie, troparul praznicului de două ori. Slavă... a apostolului. Şi acum... a praznicului. După catisme, sedelnele praznicului. După polieleu sedelnele apostolului. Slavă... cea după polieleu. Şi acum... a praznicului. Evanghelia praznicului. Invierea lui Hristos... şi stihira praznicului.

Canonul praznicului, cel dintâiu cu irmosul pre 6 şi al apostolului, pre 4. Şi iar al doilea canon al praznicului, pre 4. Catavasie: Cu dumnezeescul nor. După peasna 3-a, condacul, icosul şi sedealna apostolului, Slavă... Şi acum... a praznicului. După peasna 6-a, condacul şi icosul praznicului. La peasna 9-a: Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm. Svetilna praznicului, Slava... a apostolului. Şi acum... a praznicului. La laude, punem stihirile pre 6, ale praznicului 3 şi ale apostolului 3; Slavă... a apostolului... Şi acum... a praznicului, Slavoslovia cea mare. La Liturghie Fericirile din canonul praznicului, peasna 3-a pre 4 şi din canonul apostolului, peasna 6-a pre 4. apostolul şi Evanghelia şi chinonicul întâiu ale praznicului, apoi ale apostolului. Iar slujba sfântului Arsenie se lasă şi se cântă când va socoti cel mai mare.

JOI A ŞASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI.

PRĂZNUIM ÎNALŢAREA DOMNULUI DUMNEZEU ŞI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS.

MIERCURI SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Domnul S'a înălţat la ceruri ca să trimită lumii pre Mângâietorul...
Doamne, de înălţarea Ta s'au mirat Heruvimii...
In munţii cei sfinţi văzând...
Doamne, după ce ai săvîrşit taina rânduelii...

Slavă... Şi acum... acelaşi glas.

Doamne, apostolii dacă Te-au văzut pre Tine pre nori înălţându-Te...

Acestea caută-le la vecernia cea mare.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile dela litie, glasul 1.

Suindu-Te la ceruri de unde Te-ai şi pogorît...

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Suitu-Te-ai, Hristoase, la Părintele Tău cel fără de început.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Ingerii Tăi, Doamne, au grăit apostolilor...

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Născutu-Te-ai precum Însuţi ai voit...

Stihira întâia a stihoavnei vecerniei celei mari. După: Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... şi după Tatăl nostru...

Troparul, glasul al 4-lea.

Înălţatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând ucenicilor cu făgăduinţa Sfântului Duh, încredinţându-se ei prin binecuvântare, că Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Ectenia mică şi otpustul.

TOT IN ACEASTĂ ZI

LA VECERNIA CEA MARE.

Catismă nu cetim, ci îndată după psalmul de seară. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm cinci stihiri, repeţindu-le, glasul al 6-lea, singur glasul.

DOMNUL S'a înălţat la ceruri, ca să trimeată lumii pre Mângâietorul. Cerurile au gătit scaunul Lui, norii suirea Lui; îngerii s'au mirat, văzând om mai presus de ei. Tatăl aştepta pre Acela, pre Carele Il are în sânuri deapururea, Duhul Sfânt a poruncit tuturor îngerilor săi: Ridicaţi, domni, porţile voastre! Toate neamurile plesniţi cu mâinile, că S'a suit Hristos, unde era mai 'nainte.

De două ori.

Doamne, de înălţarea Ta s'au mirat Heruvimii, văzându-Te pre Tine Cela ce eşti Dumnezeu, suindu-Te pre nori, Carele şezi pre dânşii. Slăvimu-Te pre Tine, că bună este mila Ta, slavă Ţie.

De două ori.

In munţii cei sfinţi, văzând înălţarea Ta, Hristoase, Cela ce eşti raza slavei Tatălui, lăudăm chipul feţei Tale cel strălucit; închinămu-ne patimilor Tale, cinstim învierea, slăvim lăudată înălţarea Ta; miluieşte-ne pre noi.

De două ori.

Doamne, apostolii dacă Te-au văzut pre Tine pre nori înălţându-Te, dătătorule de vieaţă, Hristoase, s'au umplut de întristare şi cu suspinuri şi lacrimi plângând, ziceau: Stăpâne, să nu ne laşi sărmani pre noi robii Tăi, pre cari din milostivire ne-ai iubit ca un îndurat; ci trimite, precum Te-ai făgăduit nouă, pe prea Sfântul Tău Duh, să lumineze sufletele noastre. De două ori.

Doamne, după ce ai săvârşit taina rânduelii, luând pre ucenicii Tăi, la muntele Maslinilor Te-ai înălţat şi iată tăria cerului ai străbătut, Cel ce pentru mine Te-ai suit acolo de unde nu Te-ai despărţit, trimite pe prea Sfântul Tău Duh să lumineze sufletele noastre. De două ori.

Slavă... Şi acum... acelaşi glas:

De sânurile părinteşti nedespărţindu-Te, prea dulce Iisuse şi cu cei de pe pământ împreună locuind ca un om, astăzi din muntele Maslinilor Te-ai înălţat întru slavă şi firea noastră cea căzută înălţându-o cu milostivire, o ai pus să şeadă împreună cu Tatăl. Pentru aceasta cetele cereşti ale celor fără de trupuri, de minune spăimântându-se, s'au mirat cu frică şi de cutremur fiind cuprinse, au mărit iubirea Ta de oameni; cu cari şi noi aceşti de pre pământ slavoslovind pogorîrea Ta la noi şi înălţarea cea dela noi, ne rugăm, zicând: Cela ce prin înălţarea Ta

ai umplut de bucurie nemărginită pe ucenicii Tăi şi pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pre Tine, învredniceşte-ne şi pe noi bucuriei aleşilor Tăi, cu rugăciunile lor, pentru mare mila Ta.

Vohod, Lumină lină...

Prochimenul zilei şi citirile.

Din proorocia Isaiei citire.

Cap. 2, versul al 2-lea.

AŞA zice Domnul: fi-va în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului şi casa lui Dumnezeu pre vârfurile munţilor; şi se va înălţa mai pre sus de dealuri. Şi vor veni la dânsul toate neamurile. Şi vor merge multe popoare şi-şi vor zice: Veniţi să ne suim în muntele Domnului şi în casa Dumnezeului lui Iacov; şi ne va spune nouă calea Sa şi vom merge pre dânsa.

Din proorocia Isaiei citire.

Cap. 62, versul al 10-lea.

AŞA zice Domnul: mergeţi şi treceţi prin porţile mele; gătiţi calea mea şi faceţi cale poporului meu şi pietrele de pre cale le daţi în lături; ridicaţi semn întru neamuri, că iată Domnul a făcut de s'a auzit până la marginile pământului. Ziceţi fetei Sionului: Iată Mântuitorul tău vine, având plata Sa cu Sine şi lucrul Lui înaintea feţei Lui. Şi-l va numi pre el popor sfânt, mântuit dela Domnul; iar tu te vei numi cetate căutată şi nepărăsită. Cine este acesta carele a venit din Edom? Roşala hainelor lui din Vosor? Acesta înfrumuseţat în haina sa, strigă cu mare tărie: Eu sunt cel ce grăesc dreptate şi judecată de mântuire. Pentru ce-ţi sunt hainele tale roşii şi îmbrăcămintele tale ca de călcare de lin, pline de stropitură? Linul am călcat însumi şi din neamuri nu este bărbat ca mine. De mila Domnului mi-am adus aminte, bunătăţile Domnului voiu pomeni; lauda Domnului întru toate, cu care ne răsplăteşte nouă. Domnul este judecător bun casei lui Israil; aduce nouă dupre mila Sa şi dupre mulţimea dreptăţii Sale. Şi a zis: Au nu poporul Meu este, fiii nu se vor lepăda; şi le-au fost spre mântuire în tot necazul lor. Nu sol, nici înger, ci însuşi Domnul i-a mântuit pre ei, pentrucă i-a iubit şi I S'a făcut milă de ei. Insuşi i-a izbăvit şi i-a ridicat şi i-a înălţat întru toate zilele veacului.

Din proorocia Zahariei citire.

Cap. 14, versul al 4-lea:

AŞA zice Domnul: iată va veni ziua Domnului şi vor sta în ziua aceea picioarele Lui pre muntele Maslinilor, în preajma Ierusalimului, despre răsăritul soarelui. Şi în ziua aceea va ieşi apă vie din Ierusalim, jumătate de dânsa în marea cea de sus şi jumătate în marea cea de jos. Vara şi primăvara va fi aşa. Şi va fi Domnul Impărat peste tot pământul. In ziua aceea va fi un Domn şi numele lui Unul, Carele va înconjura tot pământul şi pustia, dela Gava până la Remmon, în preajma Ierusalimului despre miazăzi şi se va înălţa şi în locul său va petrece, dela poarta lui Veniamin, până la locul porţii celei dintâiu şi până la poarta unghiurilor şi până la turnul lui Anameil şi până la teascurile împăratului şi vor petrece într'însul şi anatema nu va mai fi şi vor locui în Ierusalim fără de grije.

La litie, stihirile glasul 1, singur glasul:

Suindu-Te la ceruri, de unde Te-ai şi pogorît, nu ne lăsa pre noi sărmani, Doamne; să vină Duhul Tău, aducând pace lumii; arată fiilor omeneşti lucrurile puterii Tale, Doamne, iubitorule de oameni.

Suitu-Te-ai, Hristoase, la Părintele Tău cel fără de început, Cela ce nu Te-ai despărţit de sânurile Lui cele necuprinse şi adăogire întru lauda cea întreit

sfântă n'au luat puterile, ci un Fiu şi după întrupare Te-a cunoscut pre Tine, Doamne, unul născut din Tatăl. Intru mulţimea îndurărilor Tale, miluieşte-ne pre noi.

Ingerii Tăi, Doamne, au zis apostolilor: Bărbaţi Galileeni, ce staţi uitându-vă la cer? Acesta ce S'a înălţat dela voi la cer, este Hristos Dumnezeu; Acesta iarăşi va să vină, în ce chip L-aţi văzut pre Dânsul mergând la cer; să-I slujiţi Lui întru sfinţenie şi întru dreptate.

Glasul al 4-lea.

Când ai venit pre muntele Maslinilor, Hristoase, ca să săvârşeşti bunavoinţa Tatălui, s'au spăimântat îngerii cei cereşti şi s'au cutremurat cei de subt pământ; iar ucenicii au stătut înainte cu bucurie şi cu cutremur, când ai grăit către dânşii. De altă parte norul ca un scaun se gătea aşteptând şi cerul se arăta că şi-a deschis porţile cu frumuseţea şi pământul îşi descoperea ascunzătorile ca să se cunoască pogorîrea lui Adam şi iarăşi suirea lui. Şi când paşii se înălţau precum şi mâinile şi gura mult binecuvânta, precum se auzea, norul Te-a ridicat şi cerul înlăuntru Te-a luat. Acest lucru mare şi preaslăvit ai lucrat, Doamne, spre mântuirea sufletelor noastre.

Firea lui Adam, care se pogorîse în cele mai de jos laturi ale pământului, Dumnezeule, înnoindu-o întru Tine Insuţi, o ai ridicat astăzi mai presus de toată stăpânia şi puterea; şi pentrucă o ai iubit, o ai pus să şadă împreună şi pentrucă Te-ai milostivit spre dânsa, o ai împreunat cu Tine. Pentrucă o ai împreunat, împreună ai pătimit şi pentrucă Tu cel fără patimă ai pătimit, împreună o ai şi preaslăvit. Iar cei fără de trupuri au zis: Cine este Acest bărbat frumos? Nu numai om, ci Dumnezeu şi om, că amândouă este pre cât se vede. Pentru care mirându-se îngerii, cari zburau în haine albe împrejurul ucenicilor, iar alţii stând au strigat: Bărbaţi Galileeni, Acesta Carele S'a dus dela voi, este Iisus Omul-Dumnezeu şi Dumnezeul-Om iarăşi va să vină Judecător viilor şi morţilor şi dăruind celor credincioşi iertare de păcate şi mare milă.

Când Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase Dumnezeule, privind ucenicii, atuncea norii Te ridicau pre Tine cu trupul; porţile cereşti s'au ridicat, ceata îngerească se bucură cu veselie şi puterile cele mai de sus strigau, zicând: Ridicaţi domni porţile voastre şi va intra Impăratul slavei. Iar ucenicii spăimântându-se, ziceau: Nu Te despărţi de noi, Păstorule bune, ci trimite-ne Duhul Tău cel prea Sfânt, ca să îndrepteze şi să întărească sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... acelaşi glas:

Doamne, taina cea ascunsă din veac şi de neamuri, plinindu-o ca un Bun, ai venit cu ucenicii Tăi în muntele Maslinilor, având şi pre ceea ce Te-a născut pre Tine, Făcătorul şi Ziditorul tuturor; că se cădea aceleia, carea întru patima Ta ca o maică a fost mai mult decât toţi întru durere, să se îndulcească întru slava trupului Tău, cu covârşitoare bucurie; căreia şi noi împărtăşindu-ne, întru suirea Ta la ceruri, Stăpâne, slăvim mila Ta cea mare ce s'a făcut spre noi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea, singur glasul.

Născutu-Te-ai precum Insuţi ai voit, arăta-Te-ai precum Insuţi ai socotit, pătimit-ai cu trupul, Dumnezeul nostru; din morţi ai înviat călcând moartea; înălţatu-Te-ai întru slavă, Cel ce toate le plineşti şi ai trimis nouă pre dumnezeescul Duh, ca să lăudăm şi să slăvim Dumnezeirea Ta.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Înălţându-Te, Hristoase, din muntele Maslinilor, puterile văzându-te, strigau una către alta: Cine este Acesta? Şi a zis către dânsele: Acesta este cel puternic şi tare, Acesta este cel puternic în războaie; Acesta este cu adevărat Impăratul slavei şi pentru ce-I sunt hainele Lui roşite? Din Vosor vine, carele este trupul. Iar Tu ca un Dumnezeu, şezând deadreapta slavei, ai trimis nouă pre Duhul Sfânt, ca să îndrepteze şi să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Înălţatu-Te-ai întru slavă din muntele Maslinilor, Hristoase Dumnezeule, înaintea ucenicilor Tăi şi ai şezut deadreapta Tatălui, Cela ce toate le umpli cu Dumnezeirea şi ai trimis lor pre Duhul Sfânt, să lumineze şi să întărească şi să sfinţească sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă, ca să ridice chipul lui Adam cel căzut şi să trimită pre Duhul Mângâietorul, ca să sfinţească sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea.

Înălţatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru... De trei ori.

Şi binecuvântarea pâinilor.

Iar de nu este priveghere, după: Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule.. şi după: Tatăl nostru... troparul praznicului odată şi otpustul. La pavecerniţă şi la polunoştniţă, troparul şi condacul praznicului. Iar rugăciunea morţilor nu o cetim. Ci Doamne miluieşte, de 12 ori şi otpustul.

In Joia înălțării.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de trei ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

INGERII mirându-se de suire streină și ucenicii spăimântându-se de înălțare înfricoșată, suitu-Te-ai cu slavă ca un Dumnezeu și porțile s'au ridicat Ție, Mântuitorule. Pentru aceasta puterile cerești s'au mirat, strigând: Slavă pogorîrei Tale, Mântuitorule, slavă Impărăției Tale, slavă înălțării Tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei Tale.

Dumnezeu cel mai 'nainte de veci și fără de început, firea omenească pe care o a luat, Dumnezeu făcându-o cu taină, astăzi S'a înălțat. Ingerii mergând înainte, Il arătau apostolilor mergând la ceruri cu slavă multă; iar ei închinându-se Lui, ziceau: Slavă lui Dumnezeu Celui ce S'a înălțat.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După polieleu, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Pogorându-Te din cer la cele de pre pământ și împreună sculând ca un Dumnezeu chipul lui Adam, cel ce zăcea jos în temnița iadului, l-ai ridicat, Hristoase, la ceruri cu înălțarea Ta și împreună șezător pre scaunul Părintelui Tău l-ai făcut; ca un milostiv și de oameni iubitor.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Apoi treptele. Antifonul 1 al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Stih: Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Toată suflarea... Evanghelia Invierii, a treia dela Marcu.

Invierea lui Hristos... și psalmul 50.

Slavă... glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Apoi stihul: Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule, dupre mare mila Ta...

Și cântăm această stihiră, glasul al 6-lea, singur glasul.

Astăzi puterile cele de sus văzând în ceruri firea noastră, se mirau de suirea minunată și nu se pricepeau, zicând una către alta: Cine este Acesta Carele vine? Și văzând pre Stăpânul lor, porunceau să ridice porțile cerești. Cu care împreună să lăudăm neîncetat, pre Cel ce iarăși va să vină de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor și Dumnezeu atotputernic.

CANOANELE: cel dintâiu cu irmoasele pe 8 și al doilea cu irmoasele pe 6.

Canonul întâiu, facerea lui Ioan Monahul, peasna I glasul al 5-lea, irmos:

MÂNTUITORULUI Dumnezeu Celui ce a povățuit „pre popor prin mare, cu pi„cioare neudate și pre Faraon „cu toată oastea l-a înnecat, A„celuia unuia să-I cântăm, că „S'a proslăvit.

Să cântăm toate popoarele lui Hristos Celui ce S'a înălțat cu slavă pre umerile Heruvimilor și pre noi împreună ne-a pus a ședea deadreapta Tatălui, cântare de biruință, că S'a proslăvit.

Pre Hristos mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, cetele îngerești văzându-L cu trupul în cele de sus, se mirau și cu un glas cântau cântare de biruință, că S'a proslăvit.

Lui Dumnezeu Celui ce s'a arătat în muntele Sinai și legea a dat lui Moisi văzătorului de Dumnezeu, Celui ce S'a înălțat cu trupul din muntele Maslinilor, Aceluia toți să-I cântăm, că S'a proslăvit.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Maica lui Dumnezeu roagă neîncetat pre Dumnezeu Cel ce S'a întrupat din tine și din sânurile Părintelui nu S'a depărtat, să mântuiască din toată primejdia pre toți cei ce i-a zidit.

Alt canon, facerea lui Iosif.

Peasna I, glasul al 4-lea, irmos:

DESCHIDE-VOIU gura mea și se va umplea de Duh și „cuvânt voiu răspunde împără„tesei Maicii; și mă voiu arăta „luminat prăznuind și voiu cânta „minunile ei bucurându-mă.

Inviat-ai a treia zi, Cela ce ești din fire fără de moarte și Te-ai arătat celor unsprezece și tuturor ucenicilor și ai alergat, Hristoase, la Tatăl pre nor șezând, Făcătorule a toate.

Strigă de față David cel de Dumnezeu însuflat, cântând: Suitu-S'a Domnul la cele cerești întru strigare și în glas de trâmbiță și a ajuns la Părintele, Începătorul luminilor.

Slavă...

Lumea cea învechită în multe păcate, Doamne, înnoindu-o cu patima Ta și cu scularea Ta, Te-ai suit șezând pre nor la cele cerești; laudă slavei Tale.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Stăpânul tuturor L-ai născut, cu totul fără prihană, Stăpână, pre Cel ce a primit patimă de bună voie și S'a suit la Părintele Său, pre Carele nu L-a părăsit, măcar că a și luat trup.

Catavasie:

Cu dumnezeescul nor acoperit „fiind gângavul, a spus legea cea „scrisă de Dumnezeu. Că scu„turând tina de pre ochii minții, „vede pre cel ce este și se învață „cunoștința Duhului, cinstind cu „dumnezeești cântări.

Peasna III-a, irmos.

CU puterea crucii Tale, Hristoase, întărește gândul meu „ca să laud și să slăvesc înălța„rea Ta cea mântuitoare.

Suitu-Te-ai, dătătorule de viaţă, Hristoase, la Tatăl şi ai înălţat neamul nostru, Iubitorule de oameni, cu negrăită milostivirea Ta.

Cetele îngereşti, Mântuitorule, văzând firea omenească înălţându-se împreună cu Tine, neîncetat mirându-se, Te lăudau pre Tine.

Se spăimântau cetele îngereşti, Hristoase, văzându-Te pre Tine cu trupul înălţându-Te şi lăudau sfântă înălţarea Ta.

Firea omenească, Hristoase, cea căzută prin stricăciune o ai ridicat şi cu suirea Ta o ai înălţat şi împreună cu Tine pre noi ne-ai preaslăvit.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă neîncetat Curată pre Cela ce a ieşit din coapsele Tale, ca să mântuiască din înşelăciunea diavolului, pre cei ce Te laudă pre Tine, Maica lui Dumnezeu.

Alt canon, irmos:

Pre ai tăi cântăreţi, Născă„toare de Dumnezeu, Ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhovni„cească, întăreşte-i şi întru dum„nezeească slava Ta, cununilor „slavei învredniceşte-i.

Ridicaţi porţile cereşti! Iată a venit Hristos Împăratul făpturii, trup pământesc purtând, puterile cele mai de jos ziceau celor mai de sus.

Căutând, Hristoase, pre Adam cel amăgit cu înşelăciunea şarpelui, dacă Te-ai îmbrăcat într'însul, Te-ai suit şi ai şezut deadreapta Tatălui, ca Cel ce eşti împreună pre scaun şezător, lăudându-Te îngerii Tăi.

Slavă...

Pământul prăznuieşte şi dănţuieşte, bucură-se şi cerul astăzi, întru înălţarea Făcătorului făpturii, Celui ce cu voia S'a arătat, a împreunat cele depărtate.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai născut pre stricătorul morţii, pre Insuşi Dumnezeu cel fără de moarte, Fecioară Maică curată, pre Acela roagă-L pururea, să omoare patimile cele ce mă omoară pre mine şi să mă mântuiască.

Catavasia:

Rupt-a legăturile pântecelui „celui sterp şi ocara cea nerăb„dată a celei bine roditoare, sin„gură rugăciunea proorociţei „Anei dedemult, a celei ce purta „duh umilit către cel puternic şi „Dumnezeul cunoştinţelor.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Şezând pre norii cerurilor şi lăsând pace celor de pre pământ, Te-ai suit şi ai şezut deadreapta Tatălui, ca Cela ce eşti deofiinţă cu Dânsul şi cu Duhul; că de Te-ai şi arătat în trup, dar neschimbat ai rămas, pentru aceea aştepţi sfârşitul săvârşirii, ca să vii pre pământ să judeci toată lumea. Drepte Judecătorule, Doamne,

milostivește-Te spre sufletele noastre, iertare de greșeli dăruind robilor Tăi ca un Dumnezeu milostiv.

Slavă... Și acum... iar aceasta.

Peasna IV, irmos:

AUZIT-AM auzul puterii crucii Tale, că raiul s'a deschis „printr'însa și am strigat: Slavă „puterii Tale, Doamne.

Înălțatu-Te-ai întru slavă Împărate al îngerilor și pre Mângâietorul dela Tatăl l-ai trimis nouă; pentru aceasta strigăm: Slavă, Hristoase, înălțării Tale.

Când S'a suit Mântuitorul cu trupul la Tatăl, s'a mirat de Dânsul oștile îngerești și au strigat: Slavă, Hristoase, înălțării Tale.

Puterile îngerești au strigat către cele mai de sus: Ridicați porțile lui Hristos Împăratul nostru, pre Carele Îl lăudăm împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara a născut și cele ale maicelor nu le-a cunoscut, ci Maică este și Fecioară a rămas; pre care lăudându-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Alt canon, irmos:

Cela ce șade în slavă pre sca„unul Dumnezeirii, pre nor ușor „a venit Iisus cel mai pre sus de „Dumnezeire, prin palmă curată „și a mântuit pre cei ce strigă: „Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Iisus dătătorul de viață, luând pre cei ce i-a iubit, în muntele Maslinilor S'a suit și i-a binecuvântat și șezând pre nor la sânurile Tatălui a ajuns, pe care nicicum nu le-a părăsit.

Lumea toată cea văzută și cea nevăzută prăznuiește întru bucurie; îngerii săltează și oamenii laudă neîncetat înălțarea Celui ce S'a împreunat cu noi cu trupul pentru bunătate.

Slavă...

Stricând puterea morții ca Cela ce ești fără de moarte, Doamne, nemurire tuturor ai dăruit, Iubitorule de oameni, și Te-ai înălțat întru slavă, privind cinstiții Tăi ucenici, Iisuse atotputernice.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericit s'a făcut pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, că te-ai învrednicit a încăpea întru tine negrăit, pre Cela ce a deșertat pântecele iadului cu preaslăvire. Pre Carele roagă-L să ne mântuiască pre noi cei ce te lăudăm pre tine.

Catavasie:

Împărate al împăraților, unule „dintr'unul Insuți, Cuvinte Cela „ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pre cel întocmai puternic, „Duhul Tău cel adevărat, apos„tolilor L-ai trimis, ca un făcător „de bine celor ce cântă: Slavă „puterii Tale, Doamne.

Peasna V, irmos:

MÂNECÂND strigăm către Tine, Doamne: Mântu„iește-ne pre noi, că Tu ești Dum-

„nezeul nostru, afară de Tine pre „altul nu ştim.

Umplând toate de veselie, Milostive, la puterile cele de sus cu trupul ai venit.

Puterile cele îngereşti văzându-Te pre Tine înălţându-Te, strigau: Ridicaţi porţile Impăratului nostru.

Apostolii văzând pre Mântuitorul înălţându-Se, cu cutremur strigau: Slavă Ţie Impăratului nostru.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară după naştere te lăudăm pre Tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pre Dumnezeu Cuvântul lumii cu trup L-ai născut.

Alt canon, irmos.

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeească slava ta; că tu „Fecioară neispitită de nuntă, ai „avut în pântece pre Dumnezeu „Cel ce este preste toate şi ai „născut Fiu pre cel fără de ani, „dăruind pace tuturor celor ce „te laudă.

După ce ai omorît moartea cu moartea Ta, Doamne, luând pre cari i-ai iubit, Te-ai suit în muntele cel sfânt al Maslinilor şi de acolo ai alergat, Hristoase, la Părintele Tău, pre nor şezând.

Străină este naşterea Ta, străină învierea Ta, streină şi înfricoşată este şi dumnezeească înălţarea Ta din munte, Dătătorule de vieaţă; pe care închipuindu-o Ilie, în căruţă cu patru cai s'a suit, lăudându-Te pre Tine, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Privind apostolii, le-au zis lor îngerii: Bărbaţi Galileeni, pentru ce vă miraţi de înălţarea dătătorului de vieaţă Hristos? Acesta va veni iarăşi pre pământ să judece toată lumea, ca un Judecător prea drept.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce te-a păzit pre tine Fecioară nestricată după naştere, Hristos S'a suit la Tatăl, Născătoare de Dumnezeu, pre Carele nu L-a părăsit, măcar că a şi luat din tine trup cu minte şi însufleţit, pentru mila cea negrăită.

Catavasie:

Deslegătoare curăţire de păcate, luaţi roua Duhului cea cu „foc însuflată, o fii prea luminaţi „ai Bisericii! Că acum din Sion „a ieşit legea, Darul Duhului cel „în chip de limbi de foc.

Peasna VI, irmos.

INCONJURATU-M'A adâncul, groapă s'a făcut mie chitul, „iar eu am strigat către Tine, Iu„bitorule de oameni, şi m'a mân„tuit dreapta Ta, Doamne.

Săltat-au apostolii pentru nădejdea Duhului, văzând pre Făcătorul astăzi la înălţime ridicându-Se şi cu frică au strigat: Slavă înălţării Tale.

Inainte au stătut îngerii, Hristoase, strigând ucenicilor Tăi:

In ce chip ai văzut pre Hristos suindu-Se cu trupul, iarăşi va să vină drept Judecător al tuturor.

Dacă Te-a văzut pre Tine Mântuitorul nostru ridicându-Te la înălţime cu trupul, Puterile cereşti au strigat, zicând: Mare este, Stăpâne, iubirea Ta de oameni.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine rug nears şi munte, scară însufleţită şi uşă cerească, dupre vrednicie te slăvim, Marie, ceea ce eşti lauda drept credincioşilor.

Alt canon, irmos.

Cugetărilor de Dumnezeu, „săvârşind acest praznic dumne„zeesc şi cu totul cinstit al Mai„cii lui Dumnezeu, veniţi să „plesnim cu mâinile slăvind pre „Hristos, Cel ce S'a născut din„tru dânsa.

Să pice norii de sus nouă veselie veşnică, că Hristos pre nor ca pre Heruvimi şezând la Părintele Său S'a suit astăzi.

Cu asemănarea trupului arătându-Te, cele depărtate mai dinnainte le-ai adunat într'una, Iubitorule de oameni şi Te-ai înălţat, Indurate, la cele cereşti privindu-Te ucenicii Tăi.

Slavă...

Pentru ce sunt hainele roşite, ale Celui ce S'a împreunat cu grosimea trupului? Ziceau sfinţii îngeri, văzând pre Hristos purtând dumnezeeştile semne ale cinstitei patimi.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudăm Fecioară zămislirea, cântăm şi negrăită naşterea ta, prin care ne-am izbăvit din stricăciune şi din răutate, Curată, şi din întunecată încuietoarea iadului.

Catavasie:

Curăţire şi mântuire, Stăpâne „Hristoase, ai strălucit nouă din „Fecioară; că precum din rânza „fiarei celei din mare ai scos pre „proorocul Iona, aşa ai venit să „scoţi din stricăciune pre Adam „cel căzut cu tot neamul.

Condac, glasul al 6-lea, podobia însăşi.

Plinind rânduiala cea pentru noi şi cele de pre pământ unindu-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămânând nedepărtat; şi strigând celor ce Te iubesc pre Tine: Eu sunt cu voi şi nimenea împotriva voastră.

ICOS:

Cele pământeşti pre pământ lăsându-le şi cele din ţărână, ţărânii dându-le, veniţi să ne trezim şi la înălţime să ne ridicăm, ochii şi gândurile să ne înălţăm noi cești muritori vederile împreună şi simţirile spre porţile cereşti; să ne socotim că suntem în muntele Maslinilor şi că privim la Cel ce mântuieşte, pre nor fiind El. Că de acolo Domnul la ceruri a alergat, acolo şi iubitorul de a dărui a împărţit apostolilor Săi daruri mângâindu-i

pre dânşii ca un Părinte şi întărindu-i; povăţuindu-i ca pre nişte fii şi zicând către dânşii: Nu Mă voiu despărţi de voi; Eu sunt cu voi şi nimenea împotriva voastră.

SINAXAR

In Joia Înălţării.

Stihuri:

Tu, Cuvinte, deadreapta Părintelui şezând, ucenicilor adeverirea credinţei eşti arătând.

ÎNTRU această zi în Joia a şasea după Paşti, prăznuim înălţarea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. De vreme ce petrecând cu ucenicii, mai 'nainte de patimă, le-a făgăduit venirea Duhului celui prea Sfânt, spunându-le: De folos lucru este să mă duc Eu, că de nu mă voiu duce Eu, Mângâietorul nu va veni. Şi iarăşi: Când va veni Acela, va învăţa pre voi tot adevărul. Şi după învierea din morţi arătându-Se lor, patruzeci de zile, nu împreună, ci deosebi petrecând, a mâncat cu dânşii şi a băut, arătându-le mai dovedit învierea. Mai pre urmă multe pentru împărăţia lui Dumnezeu făgăduindu-le, le-a poruncit să nu se depărteze dela Ierusalim, ci acolo să petreacă aşteptând venirea prea Sfântului Duh şi cu Acela să se boteze. Pentrucă cu apă numai odată a fost botezul mai 'nainte, dela Ioan Botezătorul Domnului. Şi le-a poruncit să petreacă în Ierusalim, ca să se propoveduiască întâiu acolo Evanghelia ca nu cumva lesne să se defaime depărtându-se în locuri streine. Afară de aceasta datori erau să se gătească de acolo ca nişte ostaşi cu armele Duhului şi aşa să meargă la război asupra vrăjmaşilor lui Hristos. Fiindcă sosise vremea înălţării, i-a suit pre dânşii în muntele Maslinilor, care se chiamă aşa, fiindcă mulţi maslini erau sădiţi într'însul. Şi le-a spus lor şi de propoveduirea cea mai de pre urmă, încă şi de împărăţia Lui cea neajunsă, cea din veacul viitor, pentrucă vedea că vrea să-L întrebe pre El, fiind acolo şi preacurata Maica Lui. Şi le-a pus lor îngeri înainte ca să le arate înălţarea la cer. Şi privind ei, S'a înălţat din mijlocul lor, ridicându-L un nor şi aşa trimiţând îngeri înainte, poruncea unul altuia, să ridice porţile cereşti, până S'a suit şi a şezut deadreapta Tatălui şi a îndumnezeit trupul, prin carele noi ne-am împăcat, stricându-se vrajba cea de demult. Insă îngerii în chip de bărbaţi au stătut înaintea apostolilor, zicând: Bărbaţi Galileeni, ce staţi de vă miraţi uitându-vă la cer? Acesta, pre Carele vedeţi cu trup, adică pre Iisus Dumnezeu, Acesta iarăşi va veni în vederea tuturor cu trupul, însă nu ca întâiu, ca un sărac şi cu tăcere, ci cu slavă mare, precum Il vedeţi acuma de îngeri petrecându-Se. Atunci apostolii părăsind a se uita, s'au întors din muntele Maslinilor, care este aproape de Ierusalim ca la două mii patruzeci de paşi, sau ca o cale de Sâmbătă. Se zice aşa pentrucă Moisi lege a pus, ca atâţia paşi să umble Sâmbăta. Pentrucă şi Cortul Mărturiei atâţia paşi era departe de tabăra iudaică. Numai atâta puteau să meargă Sâmbăta să se închine acolo, iar să nu facă călătorie mai multă. Pentru aceea şi calea Sâmbetei s'a chemat. De aici se pare unora, că şi înălţarea lui Hristos a fost Sâmbătă, dar cu greşală. Intorcându-se apostolii s'au suit în foişor întru carele se adunau ei cu mironosiţele femei şi cu Maica Cuvântului, petrecând în post şi rugăciune, aşteptând pogorârea Duhului Sfânt precum era făgăduinţa. Cel ce Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor: Amin.

Peasna VII, irmos:

CELA ce în cuptorul cel cu foc, pre tinerii cei cuvântători de „cântare i-ai mântuit, bine cu„vântat eşti Dumnezeul Părin„ţilor noştri.

Cela ce Te-ai înălţat pre nor

luminos și ai mântuit lumea, bine cuvântat ești Dumnezeul Părinților noștri.

Pre umere ridicând, Mântuitorule, firea cea rătăcită și înălțându-Te, la Dumnezeu și Tatăl o ai adus.

Cela ce Te-ai suit cu trupul la Părintele cel fără de trup, bine cuvântat ești Dumnezeul Părinților noștri.

Firea noastră cea omorîtă prin păcat ridicându-o, la însuși Părintele Tău, Mântuitorule, o ai dus.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce Te-ai născut din Fecioară, pre care o ai făcut să fie Născătoare de Dumnezeu, bine cuvântat ești Dumnezeul Părinților noștri.

Alt canon, irmos:

N'au slujit făpturii cugetătorii „de Dumnezeu, fără numai Făcă„torului; ci groaza focului băr„bățește călcându-o, se bucurau „cântând: Prea lăudate, Domnul „Părinților și Dumnezeule, bine „ești cuvântat.

Nor luminos Te-a ridicat pre Tine, Doamne, Carele ești lumină, înălțându-Te Tu de pre pământ mai pre sus de gând și cetele cerești Te-au lăudat împreună cu apostolii, zicând: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cu mâinile toți să plesnim, bucurându-ne întru înălțarea lui Hristos și să strigăm: Suitu-S'a Domnul în glas de trâmbiță și a șezut deadreapta Tatălui, ca Cela ce este împreună pre scaun șezător în veci.

Slavă...

Cântând marele Moisi de demult striga: Să se închine îngerii cerești lui Hristos Celui ce se suie ca Impăratului tuturor; Căruia strigăm: Doamne și Dumnezeule al Părinților, bine ești cuvântat.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

O, minuni preaslăvite! Cum ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită? Carele cu trupul a sărăcit și cu slavă multă la cele cerești S'a înălțat astăzi și a înviat pre oameni.

Catavasia:

Cu un glas a răsunat viersul „organelor, a cinsti chipul cel „făcut de aur și neînsuflețit; iar „Darul Duhului cel purtător de „lumină, cinstește a striga: Treime „una, cea întocmai puternică și „fără de început, bine ești cu„vântată.

Peasna VIII, irmos:

PRE Fiul și Dumnezeu Cel ce S'a născut din Tatăl mai „înainte de veci și în anii cei mai „de pre urmă, din Fecioară „Maică S'a întrupat, preoți lău„dați-L, popoare preaînălțați-L „întru toți vecii.

Pre Hristos dătătorul de viață, Cel ce a zburat în două firi la ceruri cu slavă și împreună cu Tatăl

a șezut, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pre tine Cel ce ai izbăvit făptura din robia idolească și slobodă o ai pus înaintea Părintelui Tău, Mântuitorule, Te lăudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pre Cel ce cu a Sa pogorîre a surpat pre luptătorul împotrivă și cu a Sa suire a înălțat pre om, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus de cât Heruvimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, Curată, purtând în pântecele tău pre Cel ce șade pre dânșii; pre Carele noi oamenii, împreună cu cei fără de trupuri Îl preaslăvim întru toți vecii.

Alt canon, irmos:

Pre tinerii cei binecredincioși „în cuptor, nașterea Născătoarei „de Dumnezeu i-a mântuit; a„tuncea fiind închipuită, iar acum „săvârșită; pre toată lumea ridică „să-Ți cânte Ție: Pre Domnul „lucrurile lăudați-L și-L prea„înălțați întru toți vecii.

Arătatu-s'a Apostolilor mințile cele fără de trupuri la înălțare și au zis: Ce stați de priviți mirându-vă? Acesta ce se suie la cele cerești, iarăși va să vină să judece pre oamenii cei de pre pământ, fiind Însuși judecător.

Să dăm slavă lui Dumnezeu și cu o întocmire de laudă să strigăm, să cântăm, să dănțuim și în mâini să plesnim. Suitu-S'a Dumnezeul nostru de pre pământ la ceruri, îngerii și arhanghelii lăudându-l pre Dânsul ca pre Stăpânul și Făcătorul tuturor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ridicatu-s'a mai pre sus de îngeri firea noastră cea căzută de demult și s'a pus pe scaunul cel dumnezeesc mai pre sus de gând; veniți să prăznuim și să strigăm: Pre Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Iată Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, prădând cu crucea Sa moartea, a înviat a treia zi și ucenicilor Săi arătându-Se, a alergat la cele cerești, cu cari împreună închinându-ne ție, te lăudăm și te slăvim întru toți vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Desleagă legăturile și stâm„pără văpaia, chipul cel în trei „străluciri al dumnezeeștii Stăpâ„nii. Tinerii cântă și binecuvin„tează toată zidirea cea făcută, pre „unul Mântuitorul și a toate Fă„cătorul, ca pre un Făcător de „bine.

La peasna IX

Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm, ci pripelele.

Mărește sufletul meu pre Hristos dătătorul de viață, Cel ce S'a înălțat de pre pământ la cer.

Peasna IX, irmos:

PRE tine Maica lui Dumnezeu cea mai pre sus de minte și „de cuvânt, care ai născut ne-

„grăit subt ani pre cel fără de „ani, credincioșii cu un gând te „slăvim.

Pre Tine Mântuitorul lumii Hristos Dumnezeu, apostolii văzându-Te, dumnezeește înălțându-Te, cu frică săltând Te-au slăvit.

Trupul Tău cel îndumnezeit, Hristoase, văzându-l îngerii la înălțime, își făceau semn zicând unii către alții: Cu adevărat Acesta este Dumnezeul nostru.

Pre Tine, Hristoase Dumnezeule, văzându-Te cetele celor fără de trupuri suindu-Te pre nori, strigau: Ridicați porțile Împăratului slavei.

Pre Tine Cela ce Te-ai pogorît până la cele mai de jos ale pământului și pre om l-ai mântuit și cu suirea Ta l-ai înălțat, Te slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, că pre Carele L-ai născut, văzându-L astăzi înălțându-Se de pre pământ, împreună cu îngerii L-ai slăvit.

A doua pripeală...

Ingerii văzând suirea Stăpânului, s'au mirat, cum s'a ridicat cu slavă de pre pământ la cele de sus.

Alt canon, irmos:

Tot neamul pământesc să săl„teze cu Duhul fiind luminat și „să prăznuiască firea minților „celor fără de trup, cinstind sfin„ția prăznuire a Maicii lui Dum„nezeu și să strige: Bucură-te „prea fericită, Născătoare de „Dumnezeu, Curată pururea Fe„cioară.

O, darurile celei mai presus de pricepere! O, taină înfricoșată! Că Cela ce stăpânește toate, de pre pământ suindu-Se la cele cerești, a trimis ucenicilor pre Duhul Sfânt, Carele a luminat mintea lor și ca de foc i-au făcut cu Darul.

A zis Domnul cetelor ucenicilor: Voi să ședeți în Ierusalim și Eu vă voiu trimite alt Mângâietor, Carele șade pre scaun împreună cu Tatăl și este cinstit întocmai cu Mine, pre Carele Mă vedeți înălțându-Mă și pre nor luminos purtându-Mă.

Ridicatu-s'a arătat mai presus de ceruri, mare cuviința Celui ce a sărăcit cu trupul și cu șederea cea împreună cu Tatăl s'a cinstit firea noastră cea căzută. Să prăznuim dar și cu un glas toți să strigăm și să plesnim cu mâinile, bucurându-ne.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce a strălucit lumină din lumină, din tine ceea ce ești cu totul fără prihană a răsărit; toată negura nedumnezeirii o a risipit și pre cei ce dormeau în noapte i-au luminat. Pentru aceasta toți dupre datorie pre tine în veci pururea te fericim.

Catavasie:

Bucură-te împărătească Maică,

„slava fecioarelor! Că toată gura „cea limpede binegrăitoare, vor- „bind nu te poate cânta dupre „cum se cade şi se întunecă toată „mintea a cunoaşte naşterea Ta! „Pentru aceasta cu un gând pre „Tine Te slăvim.

Svetilna: gl 2

Privind ucenicii la Tine, Te-ai înălţat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul şezând. Ingerii înainte mergând, strigau: Ridicaţi porţile, ridicaţi, că Împăratul S'a suit la slava cea începătoare de lumină. De trei ori.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ca îngerii să prăznuim aceşti din lume, strigând lui Dumnezeu Celui ce Se poartă pre scaunul slavei cântare: Sfânt eşti Părinte ceresc, sfânt eşti Cuvinte cel împreună veşnic, Sfânt eşti şi Duhule preasfinte. De două ori.

Căpeteniile îngerilor, văzând suirea cea streină, Mântuitorule, nepricepându-se ziceau unii către alţii: Ce vedere este aceasta? Că om la chip se vede, iar ca un Dumnezeu se suie cu trupul mai pre sus de ceruri.

Galileenii privind la Tine, Cuvinte, înălţându-Te din muntele Maslinilor cu trupul, auzeau pre îngeri strigând către dânşii: Ce staţi privind? Acesta iarăşi va să vină cu trupul, în ce chip L-aţi văzut.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Născutu-Te-ai precum Insuţi ai voit, arătatu-Te-ai precum Insuţi ai socotit, pătimit-ai cu trupul Dumnezeul nostru, din morţi ai înviat călcând moartea, înălţatu-Te-ai întru slavă Cela ce toate le plineşti şi ne-ai trimis nouă pre dumnezeescul Duh, ca să lăudăm şi să slăvim Dumnezeirea Ta.

Slavoslovia cea mare.

După Sfinte Dumnezeule... troparul praznicului odată. Ecteniile şi otpustul

Şi se dă fraţilor untdelemn sfânt şi învăţătură a lui Studit. Şi ceasul întâiu, la care zicem troparul, condacul praznicului şi otpustul cel desăvârşit.

LA LITURGHIE

Cântăm antifoanele.

ANTIFONUL INTÂIU.

Glasul al 2-lea.

Stih 1. Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuieşte-ne pre noi.

Stih 2: Că Domnul cel preaînalt este înfricoşat, Impărat mare preste tot pământul.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 3: Supus-au popoarele şi neamurile subt picioarele noastre.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 4: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă... Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

ANTIFONUL AL DOILEA.

Stih 1: Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

Mântuieşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălţat întru slavă, pre cei ce'Ţi cântăm Ţie, Aliluia.

Stih 2: Munţii Sionului, coastele Crivăţului.

Mântuieşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu Cel ce Te-ai înălţat...

Stih 3: Dumnezeu în palaturile ei se cunoaşte, când o sprijineşte pre ea.

Mântuieşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu Cel ce Te-ai înălţat...

Stih 4: Că iată Impăraţii pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună.

Mântuieşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălţat întru slavă, pre noi cei ce'Ţi cântăm Ţie, Aliluia.

Slavă... Şi acum...

Unule născut Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cela ce eşti fără de moarte, şi ai îngăduit pentru mântuirea noastră a Te întrupa din sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria, Carele neschimbat Te-ai întrupat, şi răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, mântuieşte-ne pre noi.

ANTIFONUL AL TREILEA.

Stih 1: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Troparul, glasul al 4-lea.

Inălţatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru...

Caută-l la vecernie.

Stih 2: Pământenii şi fiii oamenilor.

Inălţatu-Te-ai întru slavă...

Stih 3: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Inălţatu-Te-ai întru slavă...

Stih 4: Pleca-voiu în pilde urechea mea, deschide-voiu în psaltire gândul meu.

Inălţatu-Te-ai întru slavă...

VOHOD.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Apoi troparul:

Inălţatu-Te-ai întru slavă...

Slavă... Şi acum... Condacul:

Plinind rânduiala cea pentru noi şi cele de pre pământ unindu-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămâind nedepărtat şi strigând celor ce Te iubesc pre Tine: Eu sunt cu voi şi nimenea împotriva voastră.

Prochimenul apostolului, glasul al 7-lea.

Inalţă-Te la ceruri, Dumnezeule, şi preste tot pământul slava Ta.

Stih: Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voiu şi voiu lăuda întru slava Ta.

Apostolul dela Fapte:

Cuvântul cel dintâiu am făcut, o Teofile...

Aliluia, glasul al 2-lea.

Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Evanghelia a 6-a a Invierii, dela Luca:

In vremea aceea, sculându-se Iisus din morți, stătut-a în mijlocul ucenicilor Săi...

In locul axionului cântăm irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, cea mai presus de minte și de cuvânt...

Până la odovania praznicului.

Chinonicul: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță..

La masă se face mângâiere mare fraților.

In aceeași Joi a Înălțării.

SEARA.

Catismă nu zicem.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6: ale praznicului 3 și dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul 1. Singur glasul.

SUINDU-TE la ceruri, de unde Te-ai și pogorît, nu ne lăsa pre noi sărmani, Doamne; să vină Duhul Tău, aducând pace lumii; arată fiilor omenești lucrurile puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni.

Suitu-Te-ai, Hristoase, la Părintele Tău cel fără de început, Cela ce nu Te-ai despărțit de sânurile Lui cele necuprinse și adaos întru lauda cea întreit sfântă n'au luat Puterile, ci un Fiu și după întrupare Te-a cunoscut pre Tine, Doamne, unul născut din Tatăl. Intru mulțimea îndurărilor Tale, miluiește-ne pre noi.

Ingerii Tăi, Doamne, au zis apostolilor: Bărbați Galileeni! Ce stați uitându-vă la cer? Acesta ce S'a înălțat dela voi la cer, este Hristos Dumnezeu; Acesta iarăși va să vină, în ce chip L-ați văzut mergând la cer. Slujiți-I Lui întru sfințenie și întru dreptate.

Și dela mineiu 3.

Slavă... Și acum a praznicului, glasul al 2-lea.

Născutu-Te-ai precum Insuți ai voit, arătatu-Te-ai precum Insuți ai socotit, pătimit-ai cu trupul, Dumnezeul nostru; din morți ai înviat călcând moartea; înălțatu-Te-ai întru slavă Cela ce toate le plinești și ai trimis nouă pre dumnezeescul Duh, ca să lăudăm și să slăvim Dumnezeirea Ta.

Vohod: Lumină lină.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în ceruri și pre pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stih: Intru ieșirea lui Israil din Egipet, a casei lui Iacob din popor barbar.

Dumnezeul nostru în ceruri...

Stih: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Dumnezeul nostru în ceruri...

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?

Dumnezeul nostru în ceruri...

Și iarăși zice cititul:

Dumnezeul nostru în ceruri și pre pământ...

Strana:

Toate câte a vrut a făcut...

Apoi Ectenia: Să zicem toți... Și Invrednicește-ne, Doamne... Și îndată Să plinim rugăciunile noastre...

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Zis-a Cela ce toate le plineşte către ucenici, suindu-Se în muntele Maslinilor: Apropiatu-s'a, o prietenilor, vremea înălţării; mergând învăţaţi pre păgâni cuvântul, care aţi auzit din glasul Meu. După aceea S'a înălţat întru slavă, ca într'o căruţă şi apostolii cu cutremur S'au spăimântat.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Când împreună cu Maica Ta şi cu ucenicii, călătorind la Vitania, Hristoase, Ţi-ai înălţat mâinile Tale spre a-i binecuvânta şi dupăce i-ai binecuvântat pre dânşii, îndată un nor luminos Te-a ridicat pre Tine dela ochii lor, atunci Te-ai înălţat întru slavă şi şezător deadreapta Tatălui Te-ai arătat, împreună cu Dânsul fiind închinat.

Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Veniţi credincioşii împreună să ne înălţăm, la muntele cel înalt al Maslinilor şi acolo ca şi apostolii împreună suindu-ne şi spre înălţime ridicându-ne inimile şi gândurile, să vedem pre Domnul acum ducându-Se. Pentru aceasta şi noi cu mulţumită bucurându-ne să strigăm: Slavă înălţării Tale, mult Milostive.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

In munţii cei sfinţi, văzând înălţarea Ta, Hristoase, Cela ce eşti raza slavei Tatălui, lăudăm chipul feţii Tale cel strălucit, închinămu-ne patimilor Tale, cinstim învierea, slăvită înălţarea mărind, miluieşte-ne pre noi.

Troparul praznicului:

Inălţatu-Te-ai intru slavă...

Şi otpustul:

Iar slujba sfântului din Mineiu, ce se va întâmpla în praznicul Inălţării, o cântăm la pavecerniţă.

Vineri a şasea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, troparul praznicului. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu tainä...

IN muntele Maslinilor suindu-Te, milostive Iisuse, de acolo Te-ai înălţat; că nor luminos de pre pământ Te-a ridicat pre Tine, văzând ucenicii Tăi minune înfricoşată; căci în ceruri cei fără de trupuri strigau către oştile cele mai de sus: Ridicaţi porţile cu frică! Cu cari împreună toată făptura Te laudă pre Tine, Impăratul şi Dumnezeul tuturor.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Şezând pre norii cerurilor şi lăsând pace celor de pre pământ, Te-ai suit şi ai şezut deadreapta Tatălui, ca cela ce eşti deofiinţă cu Dânsul şi cu Duhul; că de Te-ai

şi arătat în trup, dar neschimbat ai rămas. Pentru aceea aştepţi sfârşitul săvîrşirii, ca să vii pre pământ să judeci toată lumea, drepte Judecătorule, Doamne; milostiveşte-Te spre sufletele noastre, dăruind iertare de greşeli, ca un Dumnezeu milostiv, robilor Tăi.

Slavă... Şi acum... tot aceasta...

Şi psalmul 50.

CANOANELE:

Al praznicului cu irmoasele pe 8. Intr'o zi unul şi într'alta altul. Şi al mineiului pe 4. După peasna 3-a, condacul, icosul şi sedelnele sfântului şi ale praznicului. După peasna 6-a, condacul şi icosul praznicului. Svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Minune nouă, că firea omenească, care s'a unit cu Cuvântul, în ceruri s'a suit, la Dumnezeu atotţiitorul.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de veselie.

Strălucit-a ziua cea veselă şi cu totul luminoasă, a dumnezeeştii înălţării la ceruri a Stăpânului, luminând împreună toate.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Precum ucenicilor ai trimis din înălţime pre Duhul Tău cel deofiinţă cu Tine, trimite şi poporului Tău Darul Tău, Hristoase Mântuitorule.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Doamne, suindu-Te Tu acolo de unde nu Te-ai despărţit, oştile îngerilor şi ale tuturor celor fără de trupuri, cu bucurie strigau către Puterile cele mai de sus: Ridicaţi, domni, porţile voastre şi va intra Impăratul slavei; că Scaun de Heruvimi Te-a ridicat pre Tine cu trupul, Doamne, slavă Ţie.

La liturghie, fericirile din canonul praznicului, peasna 1-a, din amândouă canoanele cu irmosul pe 6.

Vineri a şasea săptămână după Paşti.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

PĂTIMIT-AI ca un om, Cela ce eşti fără de patimă dupre Dumnezeire şi ai înviat a treia zi prădând moartea; şi împreună înviind pre toţi cei stricaţi, Te-ai înălţat, Hristoase la Tatăl, făgăduindu-Te că vei trimite pre Mângâietorul, sfinţilor Tăi apostoli, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Voi, ce staţi privind la cer? Ingerii cei ce se vedeau ca nişte oameni, ziceau către tăinuitorii Cuvântului: Acesta pre Carele vedeţi înălţându-Se pre nor luminos, Însuşi va să vină în ce chip L-aţi văzut, să judece lumea precum a zis. Deci, mergând faceţi toate cele ce s'au zis.

După scularea Ta din mormânt

cea mai pre sus de pricepere, atotputernice Doamne, luând pre cei ce i-ai iubit, i-ai dus până la Vitania, Cuvinte, şi fiind în muntele Maslinilor, i-ai binecuvântat şi aşa Te-ai înălţat, plecându-se Ţie îngerii, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Astăzi Puterile cele de sus văzând în ceruri firea noastră, se mirau de suirea minunată şi nu se pricepeau, zicând una către alta: Cine este Acesta Carele vine? Şi văzând pre Stăpânul lor, porunceau să ridice porţile cereşti, cu care împreună să lăudăm neîncetat pre Cela ce iarăşi va să vină de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor şi Dumnezeu atotputernic.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Plinind, Bunule, bunăvoinţa Tatălui şi împreunând cele de sus cu cele de jos, Te-ai înălţat întru slavă, la cele mai dintâiu.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Înălţatu-Te-ai la Părintele Tău, Indurate, de unde nu Te-ai despărţit şi ai înălţat firea ceea ce zăcea jos, Stăpâne.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Nor luminos Te-a ridicat, Doamne, la înălţime şi îngerii cu frică şi cu cutremur slujeau dumnezeeştei poruncii Tale.

Slavă... Şi acum... glasul al 7-lea.

In muntele Maslinilor ai venit Cela ce miluieşti neamul omenesc şi nor Te-a ridicat pre Tine dela ochii ucenicilor Tăi, tremurând ei pentru vedere şi bucurându-se pentru aşteptarea Sfântului Duh, întru Carele întărindu-ne, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Troparul praznicului şi otpustul.

Sâmbătă a şasea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

INGERII mirându-se de suire streină şi ucenicii spăimântându-se de înălţare înfricoşată, suitu-Te-ai cu slavă ca un Dumnezeu şi porţile s'au ridicat Ţie, Mântuitorule. Pentru aceasta puterile cereşti s'au mirat, strigând: Slavă pogorîrei Tale, Mântuitorule, slavă Impărăţiei Tale, slavă înălţării Tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită.

Iadul prădându-se de Tine, Dătătorule de vieaţă şi lumea luminându-se întru învierea Ta, Te-ai înălţat cu slavă, Mântuitorule, Cela ce toate le cuprinzi

cu mâna. Pentru aceasta cu îngerii Te slăvim pre Tine, atotţiitorule Doamne. Slavă înălţării Tale, slavă milostivirii Tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Canoanele: al praznicului cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Nu voiu lăsa sărmani pre cari eu i-am adunat, a zis Domnul prietenilor; ci vă voiu trimite pre Duhul Sfânt.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Ingerii strigau către înţelepţii apostoli: O, bărbaţi Galileeni! In ce chip Il vedeţi, Acesta iarăşi va să vină.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Pogorîtu-s'au cu bucurie din muntele Maslinilor, ucenicii Tăi, Cuvinte, slăvind şi lăudând dumnezeească înălţarea Ta.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Inălţatu-Te-ai întru slavă de pre pământ la ceruri, Cela ce toate le umpli cu Dumnezeirea; şi ai şezut deadreapta Tatălui, Cela ce erai dintru început, Dumnezeule Cuvinte. Pentru aceea puterile cereşti cu frică văzându-Te, au grăit Apostolilor: La cine priviţi uitându-vă spre cer? Acesta pre Carele aţi văzut, Insuşi iarăşi va să vină cu slavă, să judece tot pământul şi să răsplătească fieştecăruia dupre faptele lui; către Carele să strigăm: Cela ce eşti necuprins, Doamne, slavă Ţie.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul praznicului, peasna 3-a pe 6. Chinonicul praznicului.

CADE-SE A ŞTI

Că de se va întâmpla Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu în Duminecа a şaptea după Paşti a Sfinţilor Părinţi, se lasă slujba înălţării. Sâmbătă seara la vecernia cea mică, punem stihirile învierii, patru, Slavă... a apostolului, Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu. La stihoavnă, o stihiră a învierii, apoi ale apostolului dela stihoavna vecerniei celei mari. Slavă... a apostolului, Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

La vecernia cea mare, punem stihirile învierii 3 şi ale Părinţilor 4 şi ale apostolului 3. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu a glasului. Cetirile Părinţilor şi ale apostolului. La litie stihira Părinţilor şi ale apostolului, Slavă... a apostolului, Şi acum... a praznicului. La stihoavnă, stihirile învierii, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a praznicului. Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule... Şi după Tatăl nostru: Născătoare de Dumnezeu... de două ori şi a apostolului odată şi binecuvântarea pâinilor şi citirea.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul învierii şi al Părinţilor. Slavă... a apostolului, Şi acum... a praznicului. După catisme, sedelnele învierii cu ale Născătoarei de Dumnezeu. După polieleu sedelnele Sfântului toate. Antifoanele şi Evanghelia Invierii. Invierea lui Hristos... şi psalmnl 50. Canoanele, al învierii cu irmosul pre 4 şi al apostolului pre 4 şi al Părinţilor pre 6. Ca-

tavasiile: Cu dumnezeescul nor. După peasna 3-a, condacul şi icosul, a apostolului, sedealna Părinţilor şi a apostolului, a Născătoarei de Dumnezeu. După peasna 6-a, condacul şi icosul şi cetirea Părinţilor. Svetilna învierii şi a părinţilor, Slavă... a apostolului, Şi acum... a praznicului. La lăudări stihirile învierii 3 şi ale Părinţilor 2 şi ale apostolului cu cea dela slavă 3. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare şi stihira Evangheliei.

La Liturghie fericirile învierii pre 4 şi ale Părinţilor, peasna 3-a pre 4 şi ale apostolului. Peasna 6-a pre 4. Apostolul şi Evanghelia Părinţilor şi a apostolului.

De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Botezătorul întru această Duminică, tot aşa se cântă slujba cum se arată aicea.

DUMINECA A ŞAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI.

A CELOR TREI SUTE OPTSPREZECE PĂRINŢI DELA SFÂNTUL INTÂIUL SOBOR DIN NICHEEA.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile învierii, glasul al 6-lea.

Biruinţă având, Hristoase, asupra iadului...

De două ori.

Astăzi Hristos moartea călcând... De Tine, Doamne, Cela ce eşti în toată zidirea... Slavă... glasul al 6-lea.

Pre trâmbiţele Duhului cele de taină...

Acestea toate caută-le la vecernia mare. Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

CUVINE-SE cu adevărat să te fericim pre Tine Născătoare de Dumnezeu, că intrând în preacuratul tău pântece, Făcătorul tuturor, trup S'a făcut; nu schimbând firea, nici cu nălucirea arătând economia, ci unindu-Se dupre Ipostas cu trupul cel luat din tine însufleţit cu suflet cuvântător, carele fiinţa în el. Pentru care cu bună credinţă, Îl deosebim în două firi arătate. Pre Acela roagă-L, cinstită şi preasfântă, ca să trimită nouă pace şi mare milă.

LA STIHOAVNĂ:

Stihira învierii, glasul al 6-lea.

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri şi pre noi pre pământ ne învredniceşte, cu inimă curată să Te slăvim.

Apoi aceste Stihiri podobnice ale preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Stih: Pomeni-voiu numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Precum a făgăduit de demult cu jurământ strămoşului tău, Dumnezeu cel mai presus de toate vremile, în vremile cele de apoi a plinit, Preacurată, ieşind din dumnezeescul tău pântece. Că, cu adevărat a răsărit din tine Domnul, Cela ce ţine cu palma marginile lumii. Pre Carele şi mie fă-L milostiv în ceasul judecăţii, Fecioară Marie; ca să dobândesc Impărăţia Lui, prin înălţarea faptelor bune şi prin omorîrea patimilor.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechea ta.

Cu curăţia minţii Isaia de departe a proorocit, Fecioară, de tine, care vrei să naşti pre Făcătorul a toată făptura, cinstită Preacurată. Că numai tu una te-ai arătat în veci cu totul fără prihană. Pentru aceasta mă rog ţie: curăţeşte sufletul meu cel întinat şi părtaş mă arată dumnezeeştii străluciri şi dumnezeeştii stări celei deadreapta Fiului tău, când va şedea, precum este scris, să judece toată lumea.

Stih: Feţii Tale se vor ruga bogaţii poporului.

Surparea morţii s'a făcut prin cel născut al tău şi tu Fecioară eşti locaşul vieţii celei nestricăcioase. Pentru aceasta mă rog ţie: Scoală-mă pre mine cel ce zac în laturile iadului patimilor mele spre veselie şi spre vieaţă, Fecioară; povăţuieşte-mă la fericita răsplătire şi mă învredniceşte nestricăcioasei şi dumnezeeştii bucurii, unde este desfătarea cea veşnică, unde este lumina cea neînserată.

Slavă... glasul al 4-lea.

Pomenirea de astăzi cea de peste an, a purtătorilor de Dumnezeu Părinţi.

Şi acum... a praznicului, acelaşi glas.

Doamne, taina cea din veac ascunsă şi de neamuri, plinindu-o...

Caută-le la stihoavna vecerniei celei mari.

Apoi troparul învierii. Slavă... Şi acum... a praznicului. Ectenia mică şi otpustul.

TOT IN ACEASTĂ ZI.

LA VECERNIA CEA MARE.

Fericit bărbatul... toată Catisma. La Doamne stigat-am... punem stihirile pe 10 şi cântăm trei stihiri ale învierii, trei ale înălţării şi patru ale Sfinţilor Părinţi. Stihirile învierii, glasul al 6-lea.

BIRUINŢĂ având, Hristoase, asupra iadului, pre cruce Te-ai suit, ca pre cei ce şedeau întru întunerecul morţii să-i înviezi împreună cu Tine, Carele eşti între morţi slobod; Cela ce izvorăşti vieaţă din lumina Ta, atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Astăzi Hristos moartea călcând, precum a zis, a înviat, şi bucurie lumii a dăruit ca toţi cântând această cântare să zicem aşa: Izvorule al vieţii, lumina cea neapropiată, atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

De Tine, Doamne, Cela, ce eşti în toată zidirea, păcătoşii unde vom fugi? In cer? Insuţi locueşti? In iad? Ai călcat moartea? Intru adâncurile mării? Acolo este mâna Ta, Stăpâne. La Tine scăpăm, Ţie căzând ne rugăm: Cela ce ai înviat din morţi, miluieşte-ne pre noi.

Alte stihiri ale Inălţării, glasul al 6-lea, singur glasul:

Domnul S'a înălţat la ceruri, ca să trimită lumii pre Mângâietorul. Cerurile au gătit scaunul Lui, norii suirea Lui; îngerii s'au mirat, văzând om mai pre sus de ei. Tatăl a aşteptat pre Acela pre Care îl are în sânuri deapururea; Duhul Sfânt a poruncit tuturor îngerilor Săi: Ridicaţi, domni, porţile voastre! Toate neamurile plesniţi cu mâinile, că S'a suit Hristos, unde era mai înainte.

Doamne, de înălţarea Ta S'au mirat Heruvimii, văzându-Te pre Tine Cela ce eşti Dumnezeu, suindu-Te pre nori, pre Tine Carele şezi pre dânşii! Slăvimu-Te pre Tine, că bună este mila Ta, slavă Ţie.

In munţii cei sfinţi, văzând înălţarea Ta, Hristoase, Cela ce eşti raza slavei Tatălui, lăudăm chipul feţei Tale cel strălucit; închinămu-ne patimilor Tale, cinstim învierea, slăvită înălţarea Ta lăudând, miluieşte-ne pre noi.

Alte stihiri ale Sfinţilor Părinţi. glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Din pântece Te-ai născut mai înainte de luceafăr, din Tată fără de mumă mai 'nainte de veci; măcar deşi zidire, iar nu Dumnezeu pre Tine Arie Te socoteşte, cu îndrăzneală nebuneşte amestecându-Te pre Tine, Făcătorule, cu făpturile şi-a agonisit materie pentru focul cel veşnic. Dar Soborul cel din Nicheea, Fiu a lui Dumnezeu Te-a propoveduit pre Tine, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pre scaun şezător.

Cine Ţi-a rupt haina Ta, Mântuitorule? Arie, ai zis, carele taie stăpânirea cea întocmai cinstită a Treimii întru despărţiri. Acesta Te-a tăgăduit pre Tine a nu fi Unul din Treime. Acesta a învăţat şi pre Nestorie să nu zică Născătoare de Dumnezeu. Dar Soborul cel din Nicheea, Fiu al lui Dumnezeu pre Tine Te-a propoveduit, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pre scaun şezător.

In prăpastia păcatului a căzut Arie, cel ce şi-a închis ochii să nu vadă lumina şi cu dumnezeeasca undiţă i s'a rupt cele din lăuntru, de şi-a lepădat toată

ființa și sufletul cu sila, alt Iuda făcându-se cu năravul și cu asemănarea. Iar soborul cel din Nicheea, Fiul a lui Dumnezeu pre Tine Te-a propoveduit, Doamne, împreună cu Tatăl și cu Duhul pre scaun șezător.

Arie cel fără de minte a tăiat stăpânirea cea singură a preasfintei Treimi, în trei ființe neasemănate și înstrăinate. Pentru aceasta purtătorii de Dumnezeu părinți, adunându-se cu osârdie și aprinși de râvnă ca și Ilie Tezviteanul, au tăiat cu sabia Duhului și precum Duhul le-a grăit lor pre hulitorul cel nerușinat, carele a dogmatisit acelea.

Slavă... glasul al 6-lea.

Pre trâmbițile Duhului cele de taină, pre purtătorii de Dumnezeu părinți astăzi să-i lăudăm pre cei ce au cântat în mijlocul bisericii, cântare întocmită de teologie, o Treime neschimbată, o Ființă și o Dumnezeire slăvind, pre surpătorii lui Arie și pre apărătorii ortodocșilor, pre cei ce se roagă totdeauna Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine nu te va ferici pre tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, același din tine cea Curată a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi; nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină Lină.

Prochimenul zilei și îndată citirile.

Dela Facere citire.

Cap. 14, versul al 14-lea.

AUZIND Avraam că se luase în robie Lot feciorul fratelui său, numărat-a slugile cele de casă trei sute optsprezece și a gonit în urma lor până la Dan. Și a căzut asupra lor noaptea singur și slugile lui cu dânsul și i-au lovit pre dânșii, și i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului. Și au întors toată călărimea Sodomului și pre Lot feciorul fratelui său l-a întors și toată averea lui și femeile și poporul. Și a ieșit Impăratul Sodomului întru întâmpinarea lui după întoarcerea lui dela tăierea lui Hodologomor și a împăraților, cari erau cu dânsul în valea lui Savi, care era câmpul Impăratului. Și Melchisedec, Impăratul Salimului i-a scos pâine și vin, și era preot lui Dumnezeu celui Preaînalt. Și a binecuvântat pre Avraam și a zis: Binecuvântat fie Avraam de Dumnezeu cel Preaînalt, Carele a făcut cerul și pământul. Și binecuvântat fie Dumnezeul cel Preaînalt, Carele a dat pre vrăjmașii tăi sub mâna ta.

Dela Adoualege citire.

Cap. I, versul al 8-lea.

ZIS-A Moisi către feciorii lui Israil: Vedeți, am dat înaintea feței voastre pământul; intrând moșteniți pre dânsul, carele s'a jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, să-l dea lor, și seminției lor după dânșii. Și am zis vouă în vremea aceea, zicând: Nu voiu putea singur să vă port pre voi, Domnul Dumnezeul vostru v'a înmulțit, și iată sunteți astăzi ca stelele cerului cu mulțimea. Domnul Dumnezeul părinților voștri să vă adauge pre voi, ca să fiți cu

miile îndoiţi şi să vă binecuvinteze dupre cum v'a făgăduit. Şi am luat dintre voi oameni înţelepţi, cunoscuţi şi pricepuţi, şi i-am pus pre dânşii să stăpânească preste voi, preste mii mai mari, şi preste sute, şi preste cincizeci şi preste zece şi diregători în semin-ţiile voastre. Şi am poruncit judecă-torilor voştri în vremea aceea, zicând: Socotiţi între fraţii voştri şi judecaţi cu dreptul între om şi între fratele lui şi între nemernicul lui. Să nu vă uitaţi în faţă la judecată; precum pre cel mic aşa şi pre cel mare să judeci şi să nu te ruşinezi de faţa omului: că a lui Dumnezeu judecata este.

Dela Adoualege citire.

Cap. 10, versul al 14-lea.

ZIS-A Moisi către feciorii lui Israil: Iată al Domnului Dumnezeului tău este cerul şi cerul cerului, pământul şi toate câte sunt pre dân-sul; însă pre părinţii voştri mai mult a voit Domnul a-i iubi şi a ales semin-ţia lor după dânşii, pre voi mai ales decât toate neamurile, precum se văd astăzi. Tăiaţi-vă dar împre-jur învârtoşarea inimii voastre şi cerbicea voastră să nu o mai învâr-toşaţi, că Domnul Dumnezeul vostru, Acesta este Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor; Dumnezeu mare şi tare şi înfricoşat, Carele nu caută la faţă nici la dar; Carele face jude-cată nemernicului şi săracului şi vă-duvei şi iubeşte pre cel nemernic, şi-i dă lui pâine şi haină. De Domnul Dum-nezeul tău să te temi, şi lui unuia să-I slujeşti; de Dânsul să te lipeşti şi în-tru numele Lui să te juri. Acela este lauda ta şi Acela este Dumnezeul tău. Cela ce ţi-a făcut ţie aceste lucruri mari şi preaslăvite, pe care le-au văzut ochii tăi.

LA LITIE.

Stihira praznicului, glasul 1.

Suindu-Te la ceruri, de unde Te-ai şi pogorît, nu ne lăsa pre noi sărmani, Doamne; să vină Duhul Tău, aducând pace lumii; arată fiilor omeneşti lucrurile pu-terii Tale, Doamne, iubitorule de oameni.

Slavă... glasul al 3-lea.

Aşezământurilor apostolice, o-sârduitori păzitori aţi fost, Sfin-ţilor Părinţi. Că o fiinţă a Sfintei Treimi a fi, cu dreaptă credinţă învăţând, hula lui Arie sobornic-eşte aţi surpat. Cu carele îm-preună şi pre Machedonie luptă-torul împotriva Duhului biruin-du-l, aţi osândit pre Nestorie, pre Evtihie şi pre Dioscor, pre Sa-velie şi pre Sevir cel fără de cap. De a cărora amăgire rugaţi-vă să ne izbăvim noi; ca vieaţa noastră nespurcată întru credinţă să se păzească, rugămu-ne.

Şi acum... a Praznicului, glasul al 6-lea.

Doamne, după ce ai săvârşit taina rânduielii, luând pre uce-nicii Tăi, la muntele Maslinilor Te-ai înălţat. Şi iată, tăria cerului ai străbătut, Cela ce pentru mine ai sărăcit asemenea ca mine, şi Te-ai suit acolo de unde nu Te-ai despărţit, trimite pe prea Sfântul Tău Duh, să lumineze sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Invierea Ta, Hristoase Mân-tuitorule, îngerii o laudă în ceruri, şi pre noi pre pământ ne învred-niceşte, cu inimă curată să Te slăvim.

Stih: Domnul a împărăţit, întru po-doabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere şi S'a încins.

Porţile cele de aramă sdro-

bindu-le şi încuietorile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu atotputernic, neamul omenesc cel căzut l-ai înviat. Pentru aceasta şi noi cu un glas strigăm: Cela ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Stih: Pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti.

Din stricăciunea cea de demult vrând Hristos să ne îndrepteze pre noi, pre cruce S'a pironit şi în groapă S'a pus, pre Carele mironosiţele femei cu lacrimi căutându-L, plângând au grăit: Vai nouă, Mântuitorul nostru! Cum ai primit a Te sălăşlui în groapă? Şi sălăşluindu-Te voind, cum Te-ai furat? Cum Te-ai mutat? Şi care loc a ascuns trupul Tău cel de viaţă purtător? Ci, Stăpâne, precum Te-ai făgăduit nouă arată-Te, şi potoleşte dela noi tânguirea cea cu lacrămi. Iar plângând ele, îngerul către dânsele a strigat: De plângere părăsindu-vă, spuneţi Apostolilor că a înviat Domnul, dăruind lumii curăţire şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Răstignindu-Te precum ai voit Hristoase, şi moartea cu îngroparea Ta prădând, a treia zi ai înviat ca un Dumnezeu întru slavă, dăruind lumii viaţă fără de sfârşit şi mare milă.

Slavă... a Părinţilor, glasul al 4-lea.

Pomenirea de astăzi cea de preste an, a purtătorilor de Dumnezeu părinţi, cari s'au adunat din toată lumea în luminată cetatea Nicheei, adunarea ortodocşilor, ca nişte evlavioşi, cu credinţă să o prăznuim. Că aceştia învăţătura cumplitului Arie, cea fără de Dumnezeu, cu evlavios gând o au surpat şi dela Biserica cea sobornicească, sobornicește l-au gonit. Şi luminat pre toţi i-a învăţat a mărturisi pre Fiul lui Dumnezeu deofiinţă cu Tatăl, împreună veşnic şi fiind mai înainte de veci. Alcătuind aceasta cu luare aminte şi cu bună credinţă în Simbolul Credinţei. Pentru aceasta urmând şi noi dumnezeeştilor lor învăţături, crezând cu tărie, slujim Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, Treimei celei deofiinţă într'o Dumnezeire.

Şi acum... a praznicului, acelaşi glas.

Doamne, taina cea din veac ascunsă şi de neamuri, plinindu-o ca un Bun, ai venit cu ucenicii Tăi în muntele Maslinilor, având şi pre ceea ce Te-a născut pre Tine Făcătorul şi Ziditorul tuturor; că se cădea aceleea, carea întru patima Ta ca o Maică a fost mai mult decât toţi întru durere, să se îndulcească întru slava trupului Tău, de o nemăsurată bucurie; căreea şi noi împărtăşindu-ne, întru suirea Ta la ceruri, Stăpâne, slăvim mila Ta cea mare ce s'a făcut spre noi.

Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Troparul Părinţilor de două ori şi al praznicului odată. Şi binecuvântarea pâinilor. Iar nefiind priveghere, troparul Învierii, glasul al 6-lea.

Puterile îngereşti la mormântul Tău şi strejarii au amorţit şi sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul. Întâmpinat-ai pre Fecioara, dăruind vieaţă. Cela ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... a Sfinţilor Părinţi, glasul al 8-lea.

Prea proslăvit eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce luminători pre pământ pre părinţii noştri i-ai întemeiat şi printr'înşii la adevărata credinţă pre noi toţi ne-ai îndreptat; mult îndurate, slavă Ţie.

Şi acum... a praznicului, glasul al 4-lea.

Înălţatu-Te-ai întru slavă, Hristoase...

La polunoştniţă cântăm canonul treimii din Octoih, glasul al 6-lea.

Duminică a şaptea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul învierii, de două ori, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Înălţării.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 6-lea.

MORMÂNTUL deschis fiind şi iadul tânguindu-se, Maria a strigat către apostolii cei ascunşi: leşiţi lucrătorii viei, propoveduiţi cuvântul învierii! Inviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Doamne, stătut-a înaintea mormântului Tău Maria Magdalina şi a plâns strigând şi grădinar pre Tine socotindu-Te, a zis: Unde ai pus vieaţa cea veşnică? Unde ai ascuns pre Cel de pre scaunul Heruvimilor? Că cei ce-L strejuiau de frică au amorţit. Sau pre Domnul meu daţi-mi-L, sau cu mine strigaţi: Cela ce ai fost între morţi şi morţii ai înviat, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... A Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pre cea binecuvântată o ai numit maică a Ta, venit-ai la patimă prin sfatul cel de voie; strălucit-ai pe cruce, vrând să cauţi pre Adam şi ai grăit îngerilor: Bucuraţi-vă împreună cu Mine! Că s'a aflat drahma cea pierdută! Cela ce toate le-ai rânduit cu înţelepciune, slavă Ţie.

După a doua stihologie, sedealna, glas acelaşi.

Vieaţa în mormânt a zăcut, şi pecetea pre piatră s'a pus; ca pre un împărat adormit ostaşii au strejuit pre Hristos şi pre vrăjmaşii săi cu nevederea bătându-i, a înviat Domnul.

Prin moartea cea de voie, vieaţă fără de moarte am aflat, atotputernice şi unule Mântuitorule al tuturor. Că Tu întru cinstită scularea Ta pre toţi i-ai chemat, Cela ce ai stricat biruinţa iadului şi boldul morţii.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău, pre Cel ce S'a pironit de voie pre

cruce şi a înviat din morţi, pre Hristos Dumnezeul nostru, să se mântuiască sufletele noastre.

După: Fericiţi cei fără prihană...

Troparele Invierii:

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Apoi Ipacoi, glasul al 6-lea.

Cu moartea Ta cea de voie şi de vieaţă făcătoare, Hristoase, porţile iadului sfărâmându-le ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult. Şi înviind din morţi, ai izbăvit din stricăciune vieaţa noastră.

Apoi treptele, glasul al 6-lea.

ANTIFONUL 1.

La cer ridic ochii mei către Tine, Cuvântule, milostiveşte-Te spre mine ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pre noi defăimaţii, întocmindu-ne vase de bună treabă, Ţie, Cuvântule.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este pricina cea atot mântuitoare, de suflă acesta spre cineva dupre vrednicie, curând îl ridică din cele de pre pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşează.

ANTIFONUL AL 2-lea.

De n'ar fi că Domnul era întru noi, nimenea din noi n'ar fi putut suferi luptarea vrăjmaşului, că cei ce biruesc de aicea se înalţă.

Cu dinţii lor să nu se apuce sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule, vai mie! Cum mă voiu mântui de vrăjmaşi, iubitor de păcate fiind.

Slavă... Şi acum...

Prin Duhul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunavoire, înţelegerea, pacea şi binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl şi cu Cuvântul.

ANTIFONUL AL 3-lea.

Cei ce se nădăjduesc spre Domnul, vrăjmaşilor sunt înfricoşaţi şi tuturor minunaţi, că sus privesc.

Intru fărădelegi nu-şi tinde mâinile sale soarta dreptilor, ajutător pre Tine având-Te, Mântuitorule.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este stăpânia preste toţi, căruia se închină oştile cele desus, cu toată suflarea celor de jos.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Doamne, deşteaptă puterea Ta şi vino ca să ne mântuieşti pre noi...

Stih: Cela ce paşti pre Israil ia aminte...

Toată suflarea... Evanghelia Invierii, a 10, dela Ioan.

Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50.

CANOANELE:

Al Invierii cu irmoasele pe 4, al Înălţării pe 4 şi al Sfinţilor Părinţi pe 6.

CANONUL Invierii.

Peasna I, glasul al 6-lea, irmos.

CA pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre go-
„naciul Faraon văzându-l înnecat,
„a strigat: Să cântăm lui Dumne-
„zeu cântare de biruinţă.

Bunule Iisuse, întinzându-Ţi

palmele pre cruce, toate le-ai umplut de bunăvoinţa Tatălui. Pentru aceasta Îţi cântăm toţi cântare de biruinţă.

Cu frică ca o roabă, moartea poruncindu-i-se, s'a apropiat către Tine Stăpânul vieţii, prin care ne dai nouă viaţă fără sfârşit şi înviere.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Primind pre Ziditorul Tău precum însuşi a voit, întrupat fără sământă din pântecele tău, mai pre sus de minte, Curată, te-ai arătat cu adevărat Stăpâna zidirilor

Alt CANON, al Înălţării.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna I, glasul al 5-lea, irmos.

Mântuitorului Dumnezeu...

SĂ cântăm toate popoarele lui Hristos Celui ce S'a înălţat cu slavă pre umerile Heruvimilor şi pre noi împreună ne-a pus să şedem deadreapta Tatălui, cântare de biruinţă, că S'a proslăvit.

Pre Hristos mijlocitorul între Dumnezeu şi oameni, cetele îngereşti văzându-L cu trupul întru cele de sus, se mirau şi cu un glas cântau cântare de biruinţă, că S'a proslăvit.

Domnului Celui ce S'a arătat în muntele Sinai şi legea a dat lui Moisi văzătorului de Dumnezeu, Celui ce S'a înălţat cu trupul din muntele Maslinilor, Aceluia toţi să-I cântăm, că S'a proslăvit.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurata Maica lui Dumnezeu, roagă neîncetat pre Dumnezeu Cel ce S'a întrupat din Tine şi din sânurile Părintelui nu S'a depărtat, să mântuiască din toată primejdia pre toţi cei ce i-a zidit.

Alt canon al Sfinţilor Părinţi.

Peasna I, glasul al 6-lea, irmos.

Ca pre uscat...

PE preasfântul sobor al Sfinţilor Părinţi lăudându-l, strigând mă rog Ţie, Hristoase: Să se păzească întru mine preasfânta lor dumnezeească învăţătură.

Purtătorii de Dumnezeu Părinţi ca nişte fulgere adunându-se astăzi, Te-a mărturisit luminat pre Tine, Hristoase, Fiu unul născut, împreună fără început cu Tatăl şi deofiinţă.

Slavă...

Prea slăviţii împodobitori de mireasă, ai Miresii tale sfintei Biserici, Stăpâne, alcătuind luminat, Doamne, hotărârea cea de aur a credinţei, ca şi cu o podoabă cuvioasă pre aceasta o a înfrumuseţat.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Impodobită cu dumnezeeasca slavă, cinstita Impărătească, stă înaintea Fiului său şi Dumnezeu, cerând mântuirea sufletească nouă.

Catavasie: Cu dumnezeescul nor fiind acoperit gângavul...

Caută la praznicul Înălţării.
Peasna III, irmos.

NU este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, „Carele ai înălţat cornul credin-

„cioşilor Tăi, bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii Tale.

Pre Dumnezeu răstignit cu trupul văzându-L zidirea, se topea de frică; ci s'a ţinut tare cu palma cea atoţtiitore a Celui ce S'a răstignit pentru noi.

Moartea călcându-se de moarte zace ticăloasa fără suflare. Că cel tare nesuferind milostivirea cea dumnezeească a vieţii, S'a omorît şi S'a dăruit tuturor învierea.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea dumnezeeştei naşterii tale, Curată, covârşeşte toată rânduiala firii. Că pre Dumnezeu mai presus de fire L-ai zămislit în pântece şi născându-L ai rămas pururea Fecioară.

Alt canon, irmos.
Cu puterea crucii Tale Hristoase...

Suitu-Te-ai, dătătorule de viaţă, Hristoase, la Tatăl şi ai înălţat neamul nostru, Iubitorule de oameni, cu negrăită milostivirea Ta.

Cetele îngereşti, Mântuitorule, văzând firea omenească înălţându-se împreună cu Tine, neîncetat mirându-se, Te lăudau pre Tine.

Se spăimântau cetele îngereşti, Hristoase, văzându-Te pre Tine cu trupul înălţându-Te şi lăudau sfântă înălţarea Ta.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă neîncetat, Curată, pre Cela ce a ieşit din coapsele Tale ca să mântuiască din înşelăciunea diavolului, pre cei ce te laudă pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Al Sfinţilor Părinţi.

Irmos: Nu este sfânt precum Tu...

Curgere şi patimă şi tăiere păgâneşte adăogând naşterei cei dumnezeeşti, Arie păgânul cel fără de minte, cu sabia cea tăietoare a Părinţilor s'a tăiat.

Ca şi dumnezeescul Avraam de demult, oştindu-se toţi prea cinstiţii de Dumnezeu grăitori, pre vrăjmaşii Tăi cei cumpliţi, Bunule, cu puterea Ta tare i-a pierdut de tot.

Slavă...

Adunarea cea dintâiu a preoţilor Tăi împreunându-se, pre Tine, Mântuitorule, Te-a mărturisit cu bună credinţă, că Te-ai născut deofiinţă cu Tatăl cel fără început şi făcător a toate.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu poate cuvântul omenesc, nici limba, Fecioară, să te laude pre tine dupre vrednicie; că din tine, Preacurată, a binevoit a Se întrupa fără sămânţă dătătorul de viaţă, Hristos.

Catavasie.

Rupt-au legăturile pântecelui...

Condacul Înălţării, glasul al 6-lea.

Plinind rânduiala cea pentru noi şi cele de pre pământ unindu-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămânând nedepărtat;

şi strigând celor ce Te iubesc pre Tine: Eu sunt cu voi şi nimenea împotriva voastră.

ICOS:

Cele pământeşti pre pământ lăsându-le şi cele din ţărână ţărânei dându le, veniţi să ne trezvim şi la înălţime să ne ridicăm ochii şi gândurile; să ne înălţăm noi cei muritori vederile împreună şi simţirile spre porţile cereşti. Să ne socotim că suntem în muntele Maslinilor şi că privim la cel ce mântuieşte, fiind pre nor. Că de acolo Domnul la ceruri a alergat; acolo şi iubitorul de a dărui, a împărţit Apostolilor Săi daruri, mângâindu-i ca un Părinte şi întărindu-i, povăţuindu-i ca pre nişte fii şi zicând către dânşii: Nu mă voiu despărţi de voi; Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luminători prea luminaţi ai adevărului lui Hristos, v'aţi arătat lumii pre pământ dupre adevăr, prea fericiţilor Părinţi, topind eresurile celor hulitori cu limbi bârfitoare; şi stingând amestecăturile cele în chipul văpăiei ale celor cu rele socotinţi. Pentru aceasta ca nişte Ierarhi, ai lui Hristos, rugaţi-vă să ne mântuim noi.

Slavă...

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Cetatea Nicheilor cea luminată, a chemat astăzi la sine, de preste tot pământul trei sute şi optsprezece arhierei, asupra lui Arie celui ce blasfema şi micşora pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce este Unul din Treime. Dar pre acest Arie, surpându-l părinţii, credinţa au întărit.

Şi acum... a Inălţării.

Cela ce Te-ai suit la ceruri cu slavă şi ai şezut împreună cu Tatăl deadreapta, de Carele nici cum nu Te-ai despărţit, Iubitorule de oameni, Hristoase, şi pre Duhul Sfânt Te-ai făgăduit a-L trimite înţelepţilor Tăi ucenici şi ai luminat gândurile noastre; dă-ne luminare, ca să Te lăudăm neîncetat, Stăpâne.

Peasna IV, irmos:

HRISTOS este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cin„stita Biserică cu dumnezeească „cuviinţă cântă, strigând: Din „cuget curat întru Domnul prăz„nuind.

Inflorit-a pomul vieţii cei adevărate, Hristoase, că crucea s'a înfipt şi adăpându-se cu sângele şi cu apa din coasta Ta cea nestricăcioasă, vieaţă ne-a odrăslit.

De acum şarpele nu-mi va mai pune înainte mincinoasa îndumnezeire; că Hristos îndumnezeitorul firii omeneşti, mi-a deschis neapărat cărarea vieţii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu adevărat, nespuse şi necuprinse sunt tainele naşterii tale cei cu dumnezeească cuviinţă,

celor ce sunt pre pământ și în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Alt canon, irmos.

Auzit-am Doamne... auzul...

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Împărate al îngerilor și pre Mângâietorul dela Tatăl L-ai trimis nouă; pentru aceasta strigăm: Slavă, Hristoase, înălțării Tale.

Când S'a suit Mântuitorul cu trupul la Tatăl, s'au mirat de Dânsul oștile îngerești și au strigat: Slavă, Hristoase, înălțării Tale.

Puterile îngerești au strigat către cele de-mai-sus: Ridicați porțile lui Hristos Împăratului nostru, pre Carele Îl lăudăm împreună cu Tatăl și cu Duhul.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara a născut și cele ale maicelor nu le-a cunoscut, ci Maică este și Fecioară a rămas; pre carea lăudându-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Al Părinților, irmos.

Hristos este puterea mea.

Arie care a stricat dreapta credință, cu mintea sa cea nepricepută, s'a depărtat din Biserică cu judecățile părintești, ca un mădular putred, cel cu nume rău.

Pentru Tine, Stăpâne, luptându-se ceata părinților, tare au biruit pre vrăjmașii Tăi și că ești de o Ființă cu Tatăl și cu Duhul, Te-a mărturisit.

Slavă...

Mijlocitor Te-ai făcut între Dumnezeu și oameni, Dumnezeu și om fiind, Hristoase. Pentru aceasta cunoscându-Te pre Tine un Fiu în două firi, cugetătorii de Dumnezeu Te-au propoveduit.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mort m'a arătat pre mine gustarea din pom; iar pomul vieții din Tine Preacurată arălându-se, m'a înviat și desfătării raiului moștenitor m'a făcut.

Catavasie: Împărate al Împăraților...

Peasna V, irmos:

CU dumnezeească strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce „mânecă la Tine cu dragoste, mă „rog luminează-le, ca să Te vadă, „Cuvinte a lui Dumnezeu, pre „Tine adevăratul Dumnezeu, pre „Cela ce chemi din negura gre„șelilor.

Datu-mi-au acum loc Heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, a dat dosul văzându-Te, Cuvântule al lui Dumnezeu, pre Tine adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în raiu.

De acum nu mă voiu mai teme, Stăpâne Hristoase, de întoarcerea în pământ. Că Tu pentru marea milostivire, m'ai scos din pământ, pre mine cel uitat, la înălțimea nestricăciunii, cu învierea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cei ce te mărturisesc din

suflet, Născătoare de Dumnezeu, Stăpâna lumii cea bună, mântueşte-i, că pre tine folositoare nebiruită te-am agonisit, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu adevărat.

Alt canon, irmos.

Mânecând strigăm...

Umplând toate de veselie, Milostive, la Puterile cele de sus cu trupul ai venit.

Puterile cele îngereşti văzându-Te pre Tine înălţându-Te, strigau: Ridicaţi porţile împăratului nostru.

Apostolii văzând pre Mântuitorul înălţându-Se, cu cutremur strigau: Slavă Ţie Împăratului nostru.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară după naştere te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pre Dumnezeu Cuvântul, lumii cu trup L-ai născut.

Alt canon, irmos.

Cu dumnezeeasca strălucire...

Frumoase sunt cu adevărat picioarele, ale celor ce Te propoveduiesc acum, pre Tine pacea carea covârşeşti toată mintea, a tuturor îngerilor şi a oamenilor, Hristoase, şi împreunezi lumea cu mulţimea păcii.

Înţelepciune şi putere şi cuvânt ipostatnic al Tatălui, Te-a propoveduit pre Tine, Hristoase, adunându-se dumnezeeştii Învăţători, cei ce cinstit s'au pecetluit cu legea preasfintei preoţii.

Slavă...

Cu izvoare curate ale apelor învăţăturii adăpând Biserica ortodoxă, vă desfătaţi acum lângă apele odihnei, în veci bucurându-vă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Făclie luminoasă, care arăţi tuturor pre Hristos soarele dreptăţii, ştiindu-te Preacurată, ceea ce eşti singură Născătoare de Dumnezeu, chemăm acum a ta folosinţă.

Catavasie:

Curăţire deslegătoare de greşeli.

Peasna VI, irmos.

MAREA vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către Tine: Scoate „din stricăciune vieaţa mea, mult „Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroane, blestemul cel asupra noastră l-ai pierdut; iar cu sulita împungându-Te în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai izbăvit.

Adam prin înşelăciune împiedecându-se, jos s'a pogorît în prăpastia iadului; iar Tu Cela ce eşti din fire Dumnezeu şi milostiv, Te-ai pogorît spre căutarea lui şi pre umere purtându-l, împreună l-ai înviat.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Preacurată Stăpână, care ai

născut oamenilor pre Domnul îndreptătorul, potoleşte turbura-rea patimilor mele cea nestătătoare şi cumplită şi dă linişte inimii mele.

Alt canon, irmos.

Incungiuratu-m'a adâncul...

Săltat-au apostolii pentru nădejdea Duhului, văzând pre Făcătorul astăzi la înălţime ridicându-Se şi cu frică au strigat: Slavă înălţării Tale.

Inainte au stătut îngerii, Hristoase, strigând ucenicilor Tăi: In ce chip aţi văzut pre Hristos suindu-Se cu trupul, iarăşi va să vină drept judecător al tuturor.

Dacă Te-au văzut pre Tine, Mântuitorul nostru, ridicându-Te la înălţime cu trupul, Puterile cereşti au strigat, zicând: Mare este, Stăpâne, iubirea Ta de oameni!

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine rug nears şi munte, scară însufleţită şi uşă cerească dupre vrednicie te slăvim, Marie, ceea ce eşti lauda ortodocşilor.

Alt canon, irmos.

Marea vieţii văzându-o...

N'a putut să se tăinuiască de mai'nainte cunoştinţa lui Dumnezeu cea negrăită, semănătorul de neghine, cel numit cu numele turbării. Că râvnind Iudei, ca şi acela a crăpat prea vicleanul.

Dumnezeească adunarea părinţilor cea cinstită, Te-a propoveduit, Stăpâne, rază una născută strălucind din fiinţa părintească şi Fiu născut mai'nainte de toţi vecii.

Slavă...

Pântecele, adică izvorul cel ce izvora apa cea turbure şi netrebnică de băut a eresurilor celor păgâneşti, s'a rupt prea cu osârdie cu plugul rugăciunii dumnezeeştilor arhierei.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Marele între prooroci Moisi mai'nainte te-a scris pre tine sicriu şi masă, sfeşnic şi năstrapă, cu închipuire însemnând Intruparea cea din tine a Celui Preaînalt, Maică Fecioară.

Catavasie:

Curăţire şi Mântuire...

CONDAC, glasul al 8-lea, podobie.

Ca nişte pârgă a firii.

Propoveduirea apostolilor şi învăţăturile părinţilor, o credinţă au întărit Bisericii, care şi haina adevărului purtând, cea ţesută din teologia cea de sus, drept îndreptează şi măreşte Taina cea mare a bunei credinţe.

ICOS:

Cu înaltă glăsuire să auzim Biserica lui Dumnezeu, strigând: Cel însetat să vină la mine şi să bea. Paharul carele ţin eu este pahar al înţelepciunii. Băutura din el o am dres cu cuvântul adevărului; nu turnând apă a grăirii împotrivă, ci a mărturisirii. Care bând Israil cel de acum, vede pre Dumnezeu, grăind:

Vedeţi, vedeţi, că Insumi Eu sunt şi nu mă schimb, Eu Dumnezeu întâiu, Eu şi după acestea şi afară de Mine altul nu este nicidecum. De aicea cei ce se împărtăşesc se vor sătura şi vor lăuda taina cea mare a bunei credinţe.

SINAXAR

IN DUMINECA SFINŢILOR TREI SUTE OPTSPREZECE PURTĂTORI DE DUMNEZEU PĂRINŢI DIN NICHEEA.

Stihuri:

Sfinte şi luminate sobor, mă rog să mă cercetezi.

Şi pre gândurile mele, cu lumină să le luminezi.

Stihuri împotriva lui Arie:

Strein de fiinţa Tatălui, Arie cu rea hulire

Numind pre Fiul, s'a lipsit de a lui Dumnezeu slavă.

ÎNTRU această zi, în Dumineca a şaptea după Paşti, prăznuim Soborul întâiu din Nicheea, al celor trei sute şi optsprezece purtători de Dumnezeu Părinţi. Pricina adunărilor fu următoarea: Domnul nostru Iisus Hristos îmbrăcându-Se în trup, a plinit toată rânduiala cea pentru noi, precum nu se poate spune şi iarăşi S'a înălţat la Scaunul Tatălui. Vrea dar Sfinţii să arate că cu adevărat Fiul lui Dumnezeu S'a făcut om. Şi om desăvârşit S'a înălţat Dumnezeu, şi a şezut deadreapta slavei întru cele înalte. Soborul acesta al sfinţilor părinţi aşa l-a propoveduit pre El şi L-a mărturisit că este deofiinţă cu Tatăl şi într'o cinste. Pentru acest cuvânt după slăvita înălţare, s'a pus acest praznic de acum, arătând adunarea atâtor părinţi pre Acesta Dumnezeu adevărat înălţat în trup şi mărturisindu-L om desăvârşit. Soborul acesta a fost pre vremea marelui împărat Constantin, în anul al douăzecilea al împărăţiei lui. Căci încetând prigonirile, acesta a stăpânit întâiu în Roma. După aceea zidind şi cetatea cea cu totul mărită, numită cu numele său, în anul dela facerea lumii cinci mii opt sute treizeci şi opt, a început a se gândi şi asupra învăţăturii lui Arie. Acest Arie era din Libia şi a venit în Alexandria şi s'a hirotonit diacon de către Petru Mucenicul şi Arhiepiscopul Alexandriei. Iar pentrucă începuse a grăi hulă asupra Fiului lui Dumnezeu, zicând că este făptură şi că ar fi fost o vreme când să nu fi fost El; că ar fi departe de dumnezeeasca vrednicie şi că cu rea înţelegere S'ar numi înţelepciunea şi cuvântul lui Dumnezeu; asemănându-Se lui Saveliu rău credinciosului, care credea Dumnezeirea într'o Faţă şi într'un Ipostas, care câte odată se numeşte Tată, câte odată Fiu şi altădată Duh Sfânt. Acestea hulind Arie, marele Petru l-a oprit de preoţie, văzând pre Hristos ca un prunc pre Sfântul Jertfelnic îmbrăcat în haină ruptă, Carele a şi zis, că Arie o a rupt. Iar Ahilla, carele luase după Petru Patriarhia Cetăţii Alexandriei, iarăşi a deslegat pre Arie, pentru făgăduinţa lui şi încă l-a hirotonit şi preot şi l-a pus dascăl în Alexandria; iar după ce s'a sfârşit Ahilla, s'a pus patriarh Alexandru, care aflând pre Arie, asemenea lucruri încă şi mai rele hulind, l-a lepădat din Biserică, caterisindu-l în Sobor. Dupre Teodoric, el credea că Hristos ar avea fire schimbată. Şi întâiu acesta a bârfit, că ar fi luat Domnul trup neînţelegător şi neînsufleţit. Acest Arie pre mulţi i-a adus la acea rea credinţă a sa şi a scris şi a tras pre mulţi la sine. Pre Evsevie al Nicomidiei, pre Paulin dela Tir, pre Evsevie al Chesariei şi pre alţii. Şi s'a încercat şi asupra lui Alexandru; dar Alexandru a trimis pretutindenea în toată lumea descriind hulele şi învăţătura sa eretică şi pre mulţi i-a ridicat spre răzbunare. Şi aşa Biserica fiind turburată şi mulţi voind să primească cele creştineşti, iar alţii îndărătnicindu-se pentru întrebările învăţăturii, Marele Constantin a adunat Părinţi de

pretutindenea, din toată lumea, cu căruţe şi cu carete în Nicheea şi a venit şi însuşi acolo. Şi după ce au şezut toţi Părinţii, a şezut şi el, nu pre scaunul Impărătesc, ci pre un scaun mai jos. Şi grăindu-se cele ce au fost asupra lui Arie, l-au dat pre acela anatemei şi pre toţi cei înţeleşi cu dânsul. Şi pre cuvântul lui Dumnezeu au mărturisit Sfinţii Părinţi, că este deofiinţă şi într'o cinste şi împreună fără de început cu Tatăl. Şi au alcătuit aceştia şi sfântul Simbol al Credinţei până la articolul: Şi întru Duhul Sfânt, Domnul. Care după aceea l-a plinit Soborul al doilea. A întărit încă Soborul întâiu şi praznicul Paştilor, când şi cum se cade nouă a-l face; nu odată cu Iudeii, precum era obiceiul mai înainte. A aşezat şi douăzeci Canoane pentru îndreptarea Bisericii. Şi Sfântul Simbol acesta al Credinţei mai pre urmă de toate, Marele şi întocmai cu Apostolii Constantin l-a întărit cu slove roşii. Cei mai aleşi dintre toţi cei trei sute şi optsprezece Părinţi au fost aceştia: Silvestru Arhiereul Romei, Mitrofan al Constantinopolei, Alexandru dela Alexandria cu marele Atanasie, carele era atunci archidiacon şi Eustatie Antiochianul şi Macarie Ierusalimneanul, Osie Episcopul dela Cordova, Pafnutie Mărturisitorul şi izvorâtorul de mir Nicolae şi Spiridon al Trimitundei, carele convingând acolo pre un filozof l-a botezat, arătându-i lui Treimea, făcând minune cu cărămida. Iar în vremea Soborului adormind întru Dumnezeu doi Părinţi Arhierei, Marele Constantin a pus în coşciugurile lor, aşezământul de lege al Sfântului Sobor şi tare au pecetluit, dar l-au aflat şi de dânşii pecetluit şi iscălit cu cuvinte dumnezeeşti negrăite. Săvârşindu-se Soborul şi încă săvârşindu-se şi Cetatea de zid, a chemat marele Constantin pre acei sfinţi bărbaţi, cari şi încunjurând toată cetatea şi rugându-se pentru dânsa din destul, o a aşezat să fie cetate împărătească şi o a închinat Maicii Cuvântului lui Dumnezeu, dupre porunca împăratului. Şi aşa sfinţii fieştecare s'au întors la casa sa. Iar după ce a adormit întru Dumnezeu Marele Constantin, luând Constantie fiul său, sceptrul împărăţiei, atunci Arie a venit la Impăratul, făgăduind, că va lăsa toate şi se va uni cu Biserica lui Dumnezeu. Şi scriind hulele sale, le-a spânzurat la grumaz, ca şi cum s'ar supune Soborului lovind cu mâna acolo unde erau acelea, zicea: Acestora mă plec. Şi aşa împăratul a poruncit Patriarhului Constantinopolei să primească pre Arie în Sobor. Şi era atuncea după Mitrofan, Alexandru, care ştiind năravul cel rău al omului aceluia, nu-l credea şi se ruga lui Dumnezeu să-i arate lui de se va uni Arie cu Biserica, dupre voia lui. Şi de vreme ce venise şi ceasul întru care să slujească el Liturghie, mai fierbinte s'a făcut întru rugăciune Alexandru. Iar Arie viind la Biserică, aproape de turnul târgului rupându-i-se maţele, a intrat într'o ieşitoare de ale târgului şi acolo a crăpat şi şi-a lepădat toate măruntaiele pre şezut, pătimind crăparea Iudei, pentru asemenea vindere a Cuvântului. Şi de vreme ce a rupt pre Fiul lui Dumnezeu din Fiinţa Tatălui şi el însuşi s'a rupt şi l-a aflat mort; şi aşa Biserica lui Dumnezeu s'a izbăvit de pieirea ce îi venea dela acela. Pentru rugăciunile sfinţilor trei sute şi optsprezece Părinţi purtători de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Peasna VII, irmos.

DĂTĂTOR de rouă cuptorul „l-a făcut îngerul, cuvioşilor „Tineri. Pre Haldei arzându-i po„runca lui Dumnezeu, pre mun„citorul l-a plecat a striga: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul părin„ţilor noştri.

Tânguindu-se pentru patima Ta, soarele în negură s'a îmbrăcat. Şi ziua preste tot pământul, Stăpâne, lumina şi-a întunecat, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Imbrăcatu-S'a Hristos cu po-

gorîrea Ta întru lumină cele de-desubt; iar strămoşul arătându-se plin de veselie, dănţuind a săltat, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Treimii.

Firea cea în trei Feţe care împărăţeşte şi stăpâneşte preste toate, noianul bunătăţii şi al luminii cei nemărginite, lăudându-o să strigăm credincioşii: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt canon, irmos.

Cela ce în cuptorul cel cu foc...

Cela ce Te-ai înălţat pre nor luminos şi ai mântuit lumea, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre umere ridicând, Mântuitorule, firea cea rătăcită şi înălţându-Te, la Dumnezeu şi Tatăl o ai adus.

Firea noastră cea omorîtă prin păcat ridicându-o, la însuşi Părintele Tău, Mântuitorule, o ai dus.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce Te-ai născut din Fecioară, pre care o ai făcut să fie Născătoare de Dumnezeu, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt canon, irmos.

Cuptorul cel răcoritor...

Biruit-aţi pre Arie cel numit cu numele turbării, care s'a turbat cumplit şi a grăit cuvinte nedrepte împotriva Înălţimii, că s'a lepădat a striga Fiului lui Dumnezeu: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiului tunetului urmând Părinţii minunaţi, către Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi întocmai pre Scaun şezător, cu gurile voastre cele în chipul focului, pre toţi i-aţi învăţat să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Ca şi cum aţi fi fost cu aripi, aţi venit să ajutaţi Cuvântului de Dumnezeu Fericiţilor. Că dela marginile lumii v'au adunat pre voi Duhul Sfânt, să strigaţi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cei trei Tineri cuptorul nu i-a ars, mai'nainte închipuind naşterea Ta. Că dumnezeescul foc nearzându-Te, s'au sălăşluit întru Tine şi pre toţi i-au luminat să strige: Bine eşti cuvântată ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Catavasie: Cu un glas au răsunat...

Peasna VIII, irmos.

DIN văpaia Cuvioşilor rouă ai izvorît şi jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea; „pre Tine Te preaînălţăm întru „toţi vecii.

Pre poporul evreesc cel mai de demult ucigător de prooroci, acum l-a făcut pizma ucigător de Dumnezeu. Că Te-a spânzu-

rat pre cruce, pre Tine, Cuvinte a lui Dumnezeu, pre Carele Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Crugurile cereşti nu le-ai părăsit, Hristoase, şi în iad pogorîndu-Te, ai sculat şi pre toţi oamenii cari zăceau în gunoiu. Pentru aceasta Te preaînălţăm întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Din lumină ai zămislit pre dătătorul de lumină, Cuvântul şi născându-L pre Acesta negrăit, Te-ai proslăvit; că Duhul cel dumnezeesc întru tine Fecioară S'a sălăşluit. Pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Alt canon, irmos.

Pre Fiul şi Dumnezeu...

Pre Hristos dătătorul de vieaţă, Cel ce a sburat în două firi la ceruri cu slavă şi împreună cu Tatăl a şezut, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Pre Tine Cela ce ai izbăvit făptura din robia idolească şi slobodă o ai pus înaintea Părintelui Tău, Mântuitorule, Te lăudăm şi Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Pre Cela ce cu a Sa pogorîre a surpat pre luptătorul împotrivă şi cu a Sa suire a înălţat pre om, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Mai pre sus decât Heruvimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu curată, purtând în pântecele tău pre Cel ce şade pre dânşii; pre Carele noi oamenii, împreună cu cei fără de trupuri, Il prea slăvim întru toţi vecii.

Alt canon, irmos.

Din văpaia cuvioşilor...

Luminându-se cu razele Dumnezeirii Tale, păstorii Tăi cei buni, pre Tine Te-au mărturisit Făcător al tuturor şi Domn. Pre Carele Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Adunarea păstorilor cea prea slăvită, împreunându-se acum cu dumnezeesc gând şi teologhisind Treimea cea nezidită, pre toţi i-au învăţat să strige: Pre Tine Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ierarhii, păstorii cei vrednici de minune, Biserica lui Hristos o au luminat, unii într'un loc, alţii într'alt loc, cu frumuseţe împodobindu-o şi preaînălţând pre Hristos în veci.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Cu taină întru închipuiri mai înainte te-au văzut proorocii, pre tine ceea ce ai născut pre Cuvântul. Că Acesta trup din tine luând, a ieşit îndoit. Pre Carele preaînălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Catavasie:

Desleagă legăturile şi astâmpără...

Şi cântăm:

Ceea ce eşti mai cinstită...

Peasna IX, irmos.

PRE Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, „spre Carele nu cutează a căuta „cetele îngereşti; iar prin tine „Preacurată s'a arătat oamenilor

„Cuvântul întrupat, pre Carele „slăvindu-L cu oştile cereşti, pre „tine te fericim.

Neîmpărtăşit ai rămas patimilor, Cuvântule al lui Dumnezeu, cu trupul împreunându-Te cu patimile. Dar pre om l-ai dezlegat din patimi, patimilor făcându-Te, Mântuitorule. Tu, Carele singur eşti fără de patimă şi atotputernic.

Stricăciunea morţii primind, de stricăciune Ţi-ai păzit trupul Tău negustat. Şi sufletul Tău cel de viaţă făcător şi dumnezeesc, Stăpâne, în iad nu S'a lăsat, ci ca din somn sculându-Te, pre noi împreună ne-ai sculat.

A Treimii.

Pre Dumnezeu Tatăl, pre Fiul cel împreună fără de început, toţi oamenii cu buze curate slăvim şi puterea cea nespusă şi prea slăvită a prea Sfântului Duh o cinstim; că una este Treimea atotputernică şi nedespărţită.

Alt canon, irmos.

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Pre Tine, Mântuitorul lumii Hristos Dumnezeu, Apostolii văzându-Te dumnezeeşte înălţându-Te, cu frică săltând Te-au slăvit.

Pre Tine, Hristoase Dumnezeule, văzându-Te cetele celor fără de trupuri suindu-Te pre nori, strigau: Ridicaţi porţile Împăratului slavei.

Pre Tine Cela ce Te-ai pogorît până la cele mai de jos ale pământului şi pre om l-ai mântuit şi cu suirea Ta l-ai înălţat, Te slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, că pre Carele L-ai născut, văzându-L astăzi înălţându-Se de pre pământ, împreună cu îngerii L-ai slăvit.

Alt canon, irmos.

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Aflându-vă pre voi apărători, v'au adunat, întrarmându-vă cu puterea cea tare a Duhului, Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi împreună pre scaun şezător, Cel ce este mai înainte de veci. Pre Carele acum prea Sfinţilor, împreună cu oştile cereşti pururea Îl slăviţi.

Buba cea mâncăcioasă a eresului celui cumplit a lui Arie o aţi oprit, ca nişte doftori ai sufletelor şi ai trupurilor, alcătuind pentru toţi sfinţitul Simbol al Credinţei, pre Carele acum ţinându-l noi pururea, slăvim pomenirea voastră lucrătorilor de cele sfinte.

Slavă...

Ca Cela ce eşti lumină preacurată, Hristoase, apără sufletul meu de negura patimilor; pentru rugăciunile slujitorilor Tăi, Stăpâne, cari acum Te-au propoveduit, că eşti fără de început, nezidit şi făcător a toate şi Dumnezeu împreună cu Tatăl fără de început.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Morţilor înviere s'a dăruit prin

naşterea ta cea nespusă şi negrăită, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână. Că viaţa îmbrăcându-Se cu trup din tine, tuturor a strălucit şi mâhnirea morţii luminat o a risipit.

Catavasie.

Bucură-te împărătească Maică... Apoi Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru...

De trei ori.

SVETILNA Invierii.

Marea Tiveriadei, cu fiii lui Zevedeiu, pre Natanail şi cu Petru şi cu alţi doui de demult şi pre Toma i-a avut la vânătoare. Cari dupre porunca lui Hristos deadreapta aruncând, au tras mulţime de peşti. Pre Carele Petru cunoscându-L, a înnotat către Dânsul. Cărora a treia oară S'a arătat şi pâine le-au arătat şi peşte pre cărbuni.

Slavă, a Părinţilor.

Podobie: Femeile înţelegând...

Pomenirea dumnezeeştilor Părinţi astăzi prăznuind, pentru rugăciunile lor, rugămu-ne întru tot, Indurate: Păzeşte, Doamne, de toată vătămarea eresurilor pre poporul Tău şi pre toţi ne învredniceşte, să slăvim pre Tatăl, pre Cuvântul şi pre Sfântul Duh.

Şi acum, al Înălţării.

Privind ucenicii la Tine, Te-ai înălţat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul şezând. Ingerii înainte mergând, strigau: Ridicaţi porţile, ridicaţi! Că Impăratul S'a suit la slava cea începătoare de lumină.

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile pe 8 şi cântăm stihirile Invierii 4 şi ale Sfinţilor Părinţi 4. Stihirile Invierii, glasul al 6-lea.

Crucea Ta, Doamne, viaţă şi înviere poporului Tău este şi spre dânsa nădăjduindu-ne, pre Tine Dumnezeul nostru Cel ce ai înviat Te lăudăm, miluieşte-ne pre noi.

Ingroparea Ta, Stăpâne, raiul a deschis neamului omenesc şi din stricăciune mântuindu-ne, pre Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat Te lăudăm, miluieşte-ne pre noi.

Cu Tatăl şi cu Duhul pre Hristos să-L lăudăm, pre Cel ce a înviat din morţi şi către Dânsul să strigăm: Tu eşti viaţa noastră şi învierea, miluieşte-ne pre noi.

A treia zi ai înviat din mormânt, Hristoase, precum este scris şi împreună ai sculat pre strămoşul nostru; pentru aceasta Te şi slăveşte neamul omenesc şi laudă învierea Ta.

Alte stihiri ale Sfinţilor Părinţi, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată Nădejdea...

Toată ştiinţa sufletească adunând şi cu dumnezeescul Duh socotind, fericiţii şi cinstiţii Părinţi, Simbolul Credinţei cu dumnezeească scrisoare l-au însemnat. Intru Carele învaţă luminat, că Cuvântul este împreună fără de început cu Cel ce L-a născut şi deofiinţă cu adevărat; urmând apostoliceştilor învăţături cei prea slăviţi şi cu totul fericiţi

cu adevărat şi de Dumnezeu gânditori.

De două ori.

Apoi Stih:

Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci.

Toată strălucirea Sfântului Duh cea cu mintea gândită primindu-o, învăţătura cea mai pre sus de fire, cu cuvânt scurt şi cu multă înţelegere o au spus prin dumnezeească însuflare; ca nişte propoveduitori ai lui Hristos, părtinind fericiţii evangeliceştilor dogme şi aşezămintelor ortodoxe, de sus luând descoperirea lor şi luminându-se au alcătuit hotărârea cea de Dumnezeu învăţată.

Stih: Adunaţi-i lui pre cuvioşii lui, pre cei ce aşază aşezământul de lege al lui.

Toată măestria păstorească adunând şi de mânia cea prea dreaptă pornindu-se acum prea cu dreptate, dumnezeeştii păstori, pre lupii cei grei şi pierzători i-au gonit, împrăştiindu-i de la staulul Bisericii, cu praştia Duhului, ca pre cei ce căzuseră spre moarte şi erau ca nişte bolnavi fără vindecare; ca nişte slugi prea adevărate ale lui Hristos şi tăinuitori preasfinţiţi ai dumnezeeştei propoveduiri.

Slavă... glasul al 8-lea.

A lui Gheorghie Nicomidianul.

Ceata Sfinţilor Părinţi, de la marginile lumii adunându-se, o Fiinţă şi o Fire a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, au învăţat, şi taina teologiei luminat o au dat Bisericii. Pre cari lăudându-i cu credinţă, să-i fericim, zicând: O dumnezeească tabără, de Dumnezeu grăitori ostaşi întrarmaţi ai oştei Domnului! Stele mult luminătoare ale tăriei celei înţelegătoare, stâlpii cei nesurpaţi ai Sionului celui tainic! Florile raiului cele ca mirul mirositoare! Gurile Cuvântului cele cu totul de aur, lauda Nicheei, podoaba lumii; rugaţi-vă cu deadinsul, pentru sufletele noastre.

Şi acum.

Preabinecuvântată eşti...

Slavoslovia cea mare, ecteniile şi otpustul. Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei, glasul al 6-lea.

După pogorîrea în iad şi după învierea din morţi, întristându-se precum trebuia ucenicii, pentru despărţirea de Tine, Hristoase, la lucrare s'au întors; şi iarăşi luntrea şi mrejele şi vânatul nicăirea. Ci Tu, Mântuitorule, arătându-Te ca un Stăpân al tuturor, deadreapta ai poruncit să arunce mrejele şi cuvântul s'a făcut lucru îndată şi o mare mulţime de peşti şi cină streină gata pre pământ. De care împărtăşindu-se atuncea ucenicii Tăi, învredniceşte-ne acum şi pre noi să ne desfătăm cu gândul, Iubitorule de oameni, Doamne.

Ceasul întâiu şi otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile, glasul al 6-lea.

Pomeneşte-mă, Dumnezeule,

Mântuitorul meu, când vei veni întru Impărăţia Ta şi mă mântueşte ca un Iubitor de oameni.

Pre Adam cel ce s'a amăgit prin lemn, prin lemnul crucii iarăşi l-ai mântuit şi pre tâlharul cel ce striga: Pomeneşte-mă Doamne, întru Impărăţia Ta.

Porţile iadului şi încuietorile sdrobindu-le, Dătătorule de vieaţă, ai înviat, Mântuitorule, pre toţi cei ce strigau: Slavă sculării Tale.

Pomeneşte-mă Cela ce moartea ai prădat cu îngroparea Ta şi cu învierea Ta toate de bucurie le-ai umplut, ca un Milostiv.

Şi ale praznicului, peasna 4-a pe 4 şi ale Sfinţilor Părinţi, peasna 6-a pe 4. Apostolul: Din Faptele Apostolilor.

Evanghelia dela Ioan.

CHINONICUL:

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...,

Altul al Părinţilor:

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

Intru aceeaşi Duminică.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6. Ale Sfinţilor Părinţi 3 şi dela mineiu 3. Stihirile Părinţilor, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

DIN pântece Te-ai născut mai înainte de luceafăr, din Tatăl fără de mumă mai înainte de veci. Deşi Arie Te mărturisea zidire, iar nu Dumnezeu, cu îndrăzneală nebuneşte amestecându-Te pre Tine Făcătorul cu făpturile şi-a agonisit materie pentru focul cel veşnic. Dar Soborul cel din Nicheea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propoveduit pre Tine, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pre Scaun şezător.

Cine Ţi-a rupt haina Ta, Mântuitorule? Arie, Tu ai zis, care taie stăpânirea cea întocmai cinstită a Treimii întru despărţiri. Acesta Te-a tăgăduit pre Tine a nu fi Unul din Treime. Acesta a învăţat şi pre Nestorie să nu zică Născătoare de Dumnezeu. Dar Soborul cel din Nicheea, Fiul lui Dumnezeu, pre Tine Te-a propoveduit, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pre scaun şezând.

In prăpastia păcatului a căzut Arie, cel ce şi-a închis ochii să nu vadă lumina şi cu dumnezeeasca undiţă i s'au rupt cele din lăuntru, de şi-a lepădat toată fiinţa şi sufletul cu sila, alt luda făcându-se cu năravul şi cu asemănarea. Iar Soborul cel din Nicheea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propoveduit, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pre scaun şezător.

Slavă... glasul al 6-lea.

Pre trâmbiţile Duhului cele de taină, pre purtătorii de Dumnezeu părinţi, astăzi să-i lăudăm pre cei ce au cântat în mijlocul Bisericii, cântare întocmită de teologie, o Treime neschimbată,

o Fiinţă şi o Dumnezeire slăvind pre surpătorii lui Arie şi pre apărătorii ortodocşilor, pre cei ce se roagă totdeauna Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum... glas acelaşi.

In munţii cei sfinţi văzând Înălţarea Ta, Hristoase, Cela ce eşti raza slavei Tatălui, lăudăm chipul feţii Tale cel strălucit; închinămu-ne patimilor Tale, cinstim învierea, slăvim lăudată înălţarea Ta; miluieşte-ne pre noi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Toată ştiinţa sufletească adunând şi cu dumnezeescul Duh socotind, fericiţii şi cinstiţii părinţi, Simbolul credinţei cu dumnezeească scrisoare l-au însemnat. In carele învaţă luminat, că Cuvântul este împreună fără de început cu Cel ce L-a născut şi deofiinţă cu adevărat; urmând apostoliceştilor învăţături cei prea slăviţi şi cu totul fericiţi, cu adevărat şi de Dumnezeu gânditori.

Stih: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul Părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci.

Toată strălucirea Sfântului Duh cea cu mintea gândită primindu-o, învăţătura cea mai presus de fire, cu cuvânt scurt şi cu multă înţelegere o au spus prin dumnezeească însuflare; ca nişte mărturisitori ai lui Hristos; părtinind fericiţii evangheliceştelor dogme şi aşezământurilor ortodocse, de sus luând descoperirea lor şi luminându-se au alcătuit hotărîrea cea de Dumnezeu învăţată.

Stih: Adunaţi-i lui pre Cuvioşii lui pre cei ce aşază aşezământul de lege al lui.

Toată măestria cea păstorească adunând şi de mânia cea prea dreaptă pornindu-se acum prea cu dreptate, dumnezeeştii Păstori, pre lupii cei grei şi pierzători i-au gonit, împrăştiindu-i dela staulul Bisericii, cu praştia Duhului, ca pre cei ce căzuseră spre moarte şi erau ca nişte bolnavi fără vindecare; ca nişte slugi prea adevărate ale lui Hristos şi tăinuitori prea sfinţiţi ai dumnezeeştei propoveduiri.

Slavă... glasul al 3-lea.

Aşezământurilor apostoleşti osârduitori păzitori aţi fost Sfinţilor Părinţi. Că o fiinţă a Sfintei Treimi a fi, cu dreaptă credinţă învăţând hula lui Arie soborniceşte aţi surpat. Cu care împreună şi pre Machedonie luptătorul împotriva Duhului biruindu-l, aţi osândit pre Nestorie, pre Evtihie şi pre Dioscor, pre Savelie şi pre Sevir cel fără de cap. De a căror amăgire rugaţi-vă să ne izbăvim noi; ca vieaţa noastră întru credinţă, neîntinată să se păzească, rugămu-ne.

Şi acum... glasul al 6-lea.

Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă, ca să ridice chipul lui Adam cel

căzut şi să trimită pre Duhul Mângâietorul, ca să sfinţească sufletele noastre.

Troparul Părinţilor, glasul al 8-lea.

Preaproslăvit eşti, Hristoase Dumnezeul nostru...

Şi al praznicului.

Înălţatu-Te-ai întru slavă...

Şi aşa se odovăeşte slujba Sfinţilor Părinţi.

Luni a şaptea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

Troparul praznicului de trei ori.

După întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

INGERII mirându-se de suire streină şi ucenicii spăimântându-se de înălţare înfricoşată, suitu-Te-ai cu slavă ca un Dumnezeu şi porţile s'au ridicat Ţie, Mântuitorule. Pentru aceasta Puterile cereşti s'au mirat, strigând: Slavă pogorîrii Tale, Mântuitorule, slavă împărăţiei Tale, slavă înălţării Tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Iadul prădându-se de Tine, Dătătorule de vieaţă şi lumea luminându-se întru învierea Ta, Te-ai înălţat cu slavă, Mântuitorule, Cela ce toate le cuprinzi cu mâna. Pentru aceasta cu îngerii Te slăvim, atotţiitorule Doamne. Slavă înălţării Tale, Hristoase, slavă împărăţiei Tale, slavă milostivirii Tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Psalmul 50. Canonul al doilea al praznicului, glasul al 4-lea, cu irmosul pe 8 şi dela mineiu pe 4. Condacul, icosul şi svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Impreună cu ucenicii Cuvântului, să ne suim credincioşii la munţii bunătăţilor, ca să ne învrednicim a vedea slava lui Hristos.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Ruşinat au arătat bârfirea Maniheilor, minţile îngereşti, arătându-le de faţă, celor ce se îndoiau, înălţarea lui Hristos cu trupul.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Glăsueşte, Davide, cu alăuta, bucurându-te, că înălţându-Se Hristos a întărit cu fapta cuvintele proorociei Tale.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Înălţatu-Te-ai întru slavă din muntele Maslinilor, Hristoase Dumnezeule, înaintea ucenicilor Tăi şi ai şezut deadreapta Tatălui, Cela ce toate le umpli cu Dumnezeirea şi ai trimis lor pre Duhul

Sfânt să lumineze şi să întărească şi să sfinţească sufletele noastre.

Troparul Sfântului şi al praznicului şi otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna 5-a pe 6.

Luni a şaptea săptămână după Paşti.

SEARA.

La Doamne strigat-am, Stihirile praznicului 3 şi dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

PĂTIMIT-AI ca un om, Cela ce eşti fără de patimă dupre Dumnezeire şi ai înviat a treia zi prădând moartea; şi împreună înviind pre toţi cei stricaţi, Te-ai înălţat, Hristoase, la Tatăl făgăduindu-Te că vei trimite pre Mângâietorul, Sfinţilor Tăi apostoli, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Voi ce staţi privind la cer? Ingerii cei ce se vedeau ca nişte oameni, ziceau către tăinuitorii Cuvântului: Acesta pre Carele vedeţi înălţându-Se pre nor luminos, Insuşi va să vină în ce chip L-aţi văzut, să judece lumea precum a zis. Deci, mergând faceţi toate cele ce s'au zis.

După scularea Ta din mormânt cea mai presus de pricepere, atotputernice Doamne, luând pre cei ce i-ai iubit, i-ai dus până la Vitania, Cuvinte, şi fiind în muntele Maslinilor i-ai binecuvântat şi aşa Te-ai înălţat, plecându-se Ţie îngerii. Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 4-lea.

Când ai venit pre muntele Maslinilor, Hristoase, ca să săvârşeşti bunăvoinţa Tatălui, s'au spăimântat îngerii cei cereşti şi s'au cutremurat cei de subt pământ, iar ucenicii au stătut înainte cu bucurie şi cu cutremur, când ai grăit către dânşii. De altă parte norul ca un scaun se gătia aşteptând şi cerul se arăta că şi-a deschis porţile cu frumuseţea şi pământul îşi descoperea ascunzătorile, ca să se cunoască pogorîrea şi iarăşi suirea lui Adam. Şi când paşii se înălţau precum şi mâinile şi gura mult binecuvântă, precum se auzea, norul Te-a ridicat şi cerul înlăuntru Te-a luat. Acest lucru mare şi preaslăvit ai lucrat, Doamne, spre mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Plinind, Bunule, bunăvoinţa Tatălui şi împreunând cele de sus cu cele de jos, Te-ai înălţat întru slavă la cele mai dintâiu.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Înălţatu-Te-ai la Părintele Tău, Indurate, de unde nu Te-ai des-

părțit și ai înălțat firea, care zăcea jos, Stăpâne.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Nor luminos Te-a ridicat pre Tine la înălțime și îngerii cu frică și cu cutremur slujeau dumnezeeștei poruncii Tale.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

Firea lui Adam care se pogorîse în laturile cele mai de jos ale pământului, Dumnezeule, înnoindu-o întru Tine Insuți, o ai ridicat astăzi mai presus decât toată stăpânia și puterea; și pentrucă o ai iubit, o ai pus să șadă împreună și pentrucă Te-ai milostivit spre dânsa, o ai împreunat cu Tine. Pentrucă o ai împreunat, împreună ai pătimit și pentrucă Tu cel fără de patimă ai pătimit, împreună o ai și proslăvit. Iar cei fără de trupuri au zis. Cine este Acest bărbat frumos, dar nu numai om, ci Dumnezeu și om? Că amândouă sunt precât se vede. Pentru care mirându-se îngerii, cari zburau în haine albe împrejurul ucenicilor, iar alții stând au strigat: Bărbați Galileeni! Acesta Carele S'a dus dela voi, este Iisus omul Dumnezeu și Dumnezeu om iarăși va să vină, Judecător viilor și morților și dăruind celor credincioși iertare de păcate și mare milă.

Marți a șaptea săptămână după Paști.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului, de trei ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

DE sus Te-ai pogorît pre pământ, Hristoase, și iarăși de pre pământ la înălțime ai alergat la Părintele Tău, ucenicii privind la suirea Ta. Deci împreună cu dânșii prăznuind, lăudăm, Mântuitorule, înălțarea Ta.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cuvântul cel mai 'nainte de veci și fără de început, firea omenească pe care o a luat îndumnezeindu-o cu taină, astăzi o a înălțat și îngerii înainte mergând, Il arătau pre Dânsul apostolilor mergând la ceruri cu multă slavă. Și închinându-se Lui au zis: Slavă lui Dumnezeu Celui ce S'a înălțat.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Psalmul 50.

Canoanele, al praznicului cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. Condacul și icosul și svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Nu voiu lăsa sărmani pre cari Eu i-am adunat, Domnul a zis

prietenilor; ci vă voiu trimete pre Duhul Sfânt.

Stih: Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Ingerii strigau către înțelepții apostoli: O bărbați Galileeni! În ce chip îl vedeți, Acesta iarăși va să vină.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Pogorîtu-s'au cu bucurie, din muntele Maslinilor, ucenicii Tăi, Cuvinte, slăvind și lăudând dumnezeească înălțarea Ta.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

Când Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeule, privind ucenicii, atuncea norii Te ridicau pre Tine cu trupul; porțile cerești s'au ridicat, ceata îngerească se bucura cu veselie și puterile cele mai de sus strigau, zicând: Ridicați domni porțile voastre și va intra împăratul slavei. Iar ucenicii spăimântați, ziceau: Nu Te despărți de noi, Păstorule bune; ci trimite nouă pre Duhul Tău cel prea Sfânt, ca să îndrepteze și să întărească sufletele noastre.

La liturghie, fericirile din canonul Înălțării, peasna 6-a.

Marți a șaptea săptămână după Paști.

SEARA.

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 6, ale praznicului 3 și dela mineiu 3. Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

PRIVIND dumnezeeștii Tăi ucenici, Te-ai înălțat la cele cerești și ai șezut deadreapta Părintelui, Cela ce ești nedespărțit de Dânsul, Fiule cel mai presus de ființă. Și precum ai zis, ai trimis pre Mângâietorul, Carele a făcut cerești pre cei pământești, pre înțelepții și de Dumnezeu grăitorii și Sfinții apostolii Tăi.

Intrupatu-Te-ai pentru bunătatea cea negrăită, Iisuse, și crucea și moartea de voie ai suferit, Cela ce ești fără de moarte; și iarăși a treia zi înviind din morți, după patruzeci de zile Te-ai înălțat acolo de unde mai'nainte Te-ai pogorît; după ce ai împăcat cele pământești și pre toți i-ai adus la Părintele Tău.

Dacă Te-au văzut înălțându-Te pre nori, Doamne, înțelepții apostoli, tânguindu-se și de întristare umplându-se, au strigat cu lacrimi: Nu ne lăsa sărmani, pre cei ce ne-ai iubit pentru milostivire; ci trimite preste noi precum Te-ai făgăduit, prea Indurate, pe prea Sfântul Tău Duh să lumineze sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Veniţi adunarea credincioşilor cu taină învăţându-ne gândurile, dela ucenicii lui Hristos, laudă neîncetată să aducem şi în muntele Maslinilor ca şi apostolii, cu David să strigăm: suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă, ca să izbăvească semnţiile omeneşti de smintelele celui pierzător şi să lumineze sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Minune nouă! Că firea omenească la ceruri s'a suit unită fiind cu Dumnezeu, Cuvântul cel atotputernic.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Strălucit-a ziua cea veselă şi cu totul luminoasă, a dumnezeeştii înălţări a Stăpânului la ceruri, luminând împreună toate.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Precum ucenicilor ai trimis din înălţime pre Duhul Tău cel deofiinţă cu Tine, trimite şi poporului Tău Darul Tău, Hristoase Mântuitorule.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Doamne, suindu-Te Tu acolo, de unde nu Te-ai despărţit, oştile îngerilor şi ale tuturor celor fără de trupuri, cu bucurie strigau către puterile cele mai-de-sus: Ridicaţi, domni, porţile voastre, şi va intra împăratul slavei! Că Scaun de Heruvimi Te-a ridicat pre Tine cu trupul, Doamne, slavă Ţie.

Troparul praznicului:

Miercuri a şaptea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

CELA ce la Părintele Tău iarăşi ai alergat, Atotfăcătorule, ucenicii dacă Te-au văzut înălţându-Te, strigau: Nu ne lăsa pre noi, slugile Tale, sărmani, iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Slăvitele podoabe ale minţilor celor dumnezeeşti, văzând pre Domnul slavei înălţându-Se arătat cu trupul, strigau unii către alţii: Ridicaţi porţile.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Şi psalmul 50.

Canonul praznicului cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pentru milostivirea cea prea multă, Hristoase, Te-ai născut

din Fecioară cu trup şi de bunăvoie suferind crucea, a treia zi ai înviat din groapă, prea Indurate, împreună sculându-ne şi înviindu-ne pre noi.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Privind la Tine de faţă dumnezeeştii ucenici, Hristoase Dumnezeule, te-ai înălţat de pre pământ la cer şi Te-ai făgăduit, dătătorule de vieaţă, că le vei trimite lor dela Tatăl pre Duhul Sfânt.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu intru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Minunatu-s'a mulţimea îngerilor de suirea Ta cea streină şi înfricoşată, Iisuse împărate al tuturor şi a strigat către puterile cele mai-de-sus să ridice porţile cereşti.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

De sânurile părinteşti nedespărţindu-Te, prea dulce Iisuse, şi cu cei de pre pământ împreună locuind ca un om, astăzi din muntele Maslinilor Te-ai înălţat întru slavă şi firea noastră cea căzută înălţându-o cu milostivire, o ai pus să şadă împreună cu Tatăl. Pentru aceasta Cetele cereşti ale celor fără de trupuri, de minune spăimântându-se s'au mirat cu frică şi de cutremur fiind cuprinse, au slăvit iubirea Ta de oameni; cu care şi noi aceşti de pre pământ, preaslăvind pogorîrea Ta la noi şi înălţarea cea dela noi, ne rugăm, zicând: Cela ce prin înălţarea Ta ai umplut de bucurie nemărginită pre ucenicii Tăi şi pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pre Tine, învredniceşte-ne şi pre noi bucuriei aleşilor Tăi, cu rugăciunile lor, pentru mare mila Ta.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul prazniculuí, peasna VII.

Miercuri a şaptea săptămână după Paşti.

SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, ale prazniculuí 3 şi dela mineiu 3. Stihirile prazniculuí, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus...

SĂVÂRŞIND mântuirea cea pentru toţi, ai mers în muntele Maslinilor, Hristoase, de unde Te-ai înălţat înaintea ucenicilor Tăi, ducându-Te la Ceruri întru slavă. Pentru aceasta mirându-se de taină, cetele cele mai de jos strigau către cele mai de sus: Ridicaţi porţile şi va intra acolo de unde a ieşit, Dumnezeu Cel ce împărăţeşte preste toate, lucrând cu preaslăvire, precum a binevoit lumii mântuire.

Ceata ucenicilor dacă Te-a văzut înălţându-Te, zicea: Stăpâne, unde Te duci acum dela robii Tăi? Şi unde mergi Cela ce ţii în mâini toate? Noi lăsând

toate, Ţie Dumnezeului am urmat bucurându-ne, având nădejde că vom fi cu tine în veci. Nu ne lăsa pre noi sărmani, Părintele nostru, Milostive, ci trimete precum Te-ai făgăduit, pre Mângâietorul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Dând binecuvântare prea desăvârşit prietenilor Tăi, Stăpâne, în taină îi învăţai pre dânşii: Vedeţi prietenilor, că merg la Tatăl şi vouă voiu trimete pre alt Mângâietor; iar voi lepădaţi toată mâhnirea. Că nu voiu părăsi oile pe care le-am adunat, nu voiu uita pre cei ce i-am iubit. Şi după ce vă veţi îmbrăca cu dumnezeeasca putere de sus, să mergeţi în toate neamurile, spuindu-le bunele vestiri cele de mântuire.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă ca să ridice chipul lui Adam cel căzut şi să trimită pre Duhul Mângâietorul, ca să sfinţească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngereşti.

Ca să mă înalţi pre mine cel căzut în pământ, ai venit pre pământ şi luându-mă m'ai împreunat cu Tine şi de aicea m'ai preaslăvit cu şederea cea împreună cu Cel ce Te-a născut, stricând toate înălţările celui ce m'a surpat de demult. Laud, Stăpâne, adâncul cel necuprins al iubirii Tale de oameni.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

S altă Adame, împreună te veseleşte şi tu Evo, că hainele prin care v'aţi îmbrăcat întru stricăciune în raiu de demult, nădăjduind nestricăciune, luându-le pre sine Cel ce v'a zidit pre voi negrăit, le-a mutat întru nestricăciune şi împreună v'a înălţat astăzi şi prin şederea cea împreună cu Tatăl v'a cinstit.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

Cela ce S'a îmbrăcat cu firea mea fără schimbare, fără amestecare, fără despărţire, călcând cu dumnezeeasca putere pre tiranul vrăjmaşul cel protivnic, a alergat iarăşi cu dânsa la Părintele. Să piară bârfelele ereticilor, iar noi credincioşii cu gând creştinesc să-L slăvim.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Astăzi puterile cele de sus văzând în ceruri firea noastră, se mirau de suire cu chip strein şi nu se pricepeau, zicând una către alta: Cine este Acesta Carele vine? Şi văzând pre Stăpânul lor, porunceau să ridice porţile cereşti. Cu care împreună să lăudăm neîncetat, pre Cel ce iarăşi va să vină de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor şi Dumnezeu atotputernic.

Troparul Sfântului şi al praznicului. Şi otpustul.

Joi a şaptea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

POGORÎNDU-TE din cer la cele de pre pământ şi împreună sculând ca un Dumnezeu chipul lui Adam cel ce zăcea jos în temniţa iadului, l-ai ridicat Hristoase, în ceruri cu înălţarea Ta; şi împreună şezător pre scaunul Părintelui Tău l-ai făcut, ca un Milostiv şi de oameni iubitor.

Slavă... Şi acum... iar aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

In muntele Maslinilor suindu-Te, Milostive Iisuse, de acolo Te-ai înălţat. Nor luminos ridicându-Te dela cele de jos, privind şi dumnezeeştii Tăi ucenici şi îngerii strigau în ceruri: Ridicaţi porţile cu frică! Că însuşi cel puternic biruind pre cel protivnic, a venit la noi.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Psalmul 50. Condacul praznicului cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4, condacul, icosul şi svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngereşti.

Pre mine tot luându-mă, Hristoase negrăit, cu mine tot Te-ai amestecat cu dumnezeească firea Ta, nesuferind amestecare, nici schimbare, nici despărţire. Slavă pogorîrii Tale celei înfricoşate, slavă patimii şi învierii şi înălţării, prin care s'a înălţat firea noastră, ceea ce mai înainte zăcea jos.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Pentru ce vă ridicaţi în sus vederile şi cu mirare priviţi la cel nevăzut? Ingerii Tăi, Mântuitorule, au strigat către tăinuitorii Tăi. Acesta ce se suie întru slavă întru acest chip va să vină purtător de trup, să judece toată suflarea cu drepte cumpene, Dumnezeu fiind şi om.

Stih: Suitu-S'a Dumnezeu intru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

La mijloc, între plângere şi bucurie, stând ceata ucenicilor Tăi pre munte, la cinstită înălţarea Ta, Mântuitorul meu, Iubitorule de oameni, striga: Stăpâne, nu ne lăsa sărmani pre noi slugile Tale, ci trimite pre dumnezeescul Duh, să lumineze sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Inălţatu-Te-ai întru slavă de pre pământ la ceruri, Cela ce toate le umpli cu Dumnezeirea; şi ai şezut deadreapta Tatălui, Cela ce erai din început, Dumnezeule Cuvinte. Pentru aceea puterile cereşti cu frică văzându-Te, au grăit apostolilor: La cine priviţi uitându-vă spre cer? Acesta pre

Carele ați văzut, Insuși iarăși va să vină cu slavă, să judece tot pământul și să răsplătească fiecăruia dupre faptele lui; către Carele să strigăm: Cela ce ești necuprins, Doamne, slavă Ție.

La liturghie, fericirile din canonul praznicului, peasna VIII, pe 6.

Joi seara și Vineri dimineața a șaptea săptămână.

La Doamne strigat-am... Cântăm toată slujba praznicului neschimbată, ca și în domneasca zi a înălțării, afară de citiri și polieleu, seara și dimineața.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canon, peasna IX. Apostolul și Evanghelia zilei. Iar slujba dela mineiu, o cântăm la pavecerniță.

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmpla aflarea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Mergătorul înainte, în Vinerea a 7-a săptămână după Paști, întru odovania praznicului înălțării lui Hristos, Joi seara la vecernie după psalmul obișnuit, cântăm: Fericit bărbatul... Slava 1. La Doamne strigat-am... punem stihirile praznicului pe 6 și ale Sfântului pe 4. Slavă... a Sfântului, Și acum... a praznicului. Vohod, prochimenul zilei și citirile Sfântului 3. La Litie stihirile praznicului și ale Sfântului cele dela stihoavnă. Slavă... a Sfântului... Și acum... a praznicului, cu stihurile lor. Slavă... a Sfântului, Și acum... a praznicului. Acum slobozești, Stăpâne... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul Sfântului, Slavă... Și acum... al praznicului și otpustul.

La utrenie după stihologia celor șase obișnuiți psalmi, la Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori, Slavă... a Sfântului, Și acum... a praznicului. După obișnuitele catisme, sedelnele praznicului și citire a praznicului. Apoi polieleul și psalmii cei aleși cu mărimurile Sfântului și sedelnele Sfântului toate. Slavă... Sedealna cea după polieleu a Sfântului, Și acum... a praznicului și citirea Sfântului. Antifonul 1 al glasului al 4-lea. Prochimen. Toată suflarea... și Evanghelia Sfântului. Psalmul 50 și stihira Sfântului. Canonul praznicului cu irmosul pe 10 și ale Sfântului pe 4. Catavasiile praznicului. După a 3-a peasnă, condacul și icosul Sfântului și sedealna Sfântului de 2 ori. Slavă... Și acum... a praznicului și citire a Sfântului. După a 6-a peasnă, condacul și icosul praznicului. După a 9-a peasnă, Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm, ci mărimurile praznicului, svetilna praznicului, Slavă... a Sfântului, Și acum... a praznicului. La Lăudări stihirile praznicului 3 și ale Sfântului 3. Slavă... a Sfântului, Și acum... a praznicului. Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului. Slavă... Și acum... a praznicului. Ecteniile și otpustul. Ceas 1. La Ceasuri troparul praznicului. Slavă... al Sfântului. Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu a ceasurilor. După Tatăl nostru... condacul praznicului și al Sfântului le zicem schimbându-le. La Liturghie fericirile praznicului, peasna 9-a pe 4 și a Sfântului peasna 3-a pe 4. După vohod troparul praznicului și al Sfântului, Slavă... condacul Sfântului. Și acum al praznicului. Prochimenul, Aliluia și chinonicul praznicului și ale Sfântului. Apostolul și Evanghelia zilei și ale Sfântului.

Se cade să mai știm, că de se va întâmpla pomenirea aflării Cinstitului Cap în Sâmbăta penticostei, sau în Dumineca penticostei, o cântăm Joi, în săptămâna a 7-a.

Vineri seara a cincizeci de zile.

Facem pomenirea tuturor celor din veac adormiți creștini ortodocși, părinți și frați ai noștri.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 și cântăm 3 stihiri mucenicești și trei ale morților. Stihirile mucenicilor, glasul al 6-lea.

SFINȚII Tăi Mucenici, Doamne, nu s'au lepădat de Tine, nici s'au depărtat dela poruncile Tale. Pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pre noi.

Cei ce au mărturisit pentru Tine, Hristoase, multe munci au răbdat. Pentru rugăciunile și cererile lor, Doamne, păzește-ne pre noi pre toți.

Răbdătorii de chinuri mucenici și cetățenii cei cerești, chinuindu-se pre pământ, multe munci au răbdat. Și în ceruri cunună desăvârșit au luat, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Și ale morților 3, glasul al 8-lea.

Podobie: Raiul cel din Edem...

Astăzi credincioșii, săvârșind pomenirea tuturor adormiților celor din veac, anume cari întru credință au viețuit creștinește, să lăudăm pre Mântuitorul și Domnul, cerând cu deadinsul, ca să dea ei răspuns bun în ceasul judecății la însuși Dumnezeul nostru, Cel ce va să judece tot pământul; și cu bucurie să dobândească starea cea deadreapta Lui, în partea drepților, în soarta cea luminată a Sfinților; și să se facă vrednici Impărăției lui celei cerești.

Mântuitorule, Cela ce ai răscumpărat pre oameni cu sângele Tău și cu moartea Ta din moartea cea amară, ne-ai izbăvit pre noi și viață veșnică ne-ai dat cu învierea Ta; odihnește, Doamne, pre toți cei ce au adormit întru bună credință, sau în pustii, sau în cetăți, sau în mare și pre pământ, sau în tot locul; pre împărați și arhierei, pre preoți, pre sihaștri și pre cei într'una adunați, din toată vârsta, din tot neamul, și-i învrednicește Impărăției Tale celei cerești.

După scularea Ta cea din morți, Hristoase, moartea nu mai stăpânește pre cei ce au adormit cu bună credință. Pentru aceasta ne rugăm cu deadinsul, odihnește în curțile Tale, în sânurile lui Avraam pre robii Tăi, cei ce Ți-au slujit în curățenie, dela Adam până astăzi; pre părinții și pre frații noștri, prietenii împreună și rudeniile și pre tot omul ce a lucrat ale vieții cu credință și cari s'au mutat la Tine, Dumnezeule, în multe feluri și în multe chipuri și-i învrednicește pre ei Impărăției Tale celei cerești.

Slavă... glasul al 8-lea.

Plâng și mă tânguesc când gândesc la moarte și văd în morminturi zăcând frumusețea noastră cea zidită dupre chipul lui Dumnezeu, grozavă, neslăvită,

neavând chip. O minune! Ce taină este aceasta, care s'a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, din porunca lui Dumnezeu, a Celui ce dă adormiţilor odihnă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 6-lea.

Cine nu te va ferici pre tine, prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi; nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

In locul prochimenului cântăm: Aliluia, glasul al 8-lea.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne, şi pomenirea lor din neam în neam.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Apoi: Invredniceşte-ne Doamne...

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Mucenicina:

Crucea Ta, Doamne, s'a făcut mucenicilor armă nebiruită. Că vedeau moartea stând înaintea lor şi mai înainte văzând vieaţa ce va să fie, cu nădejdea cea întru Tine se întăreau. Pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Ale morţilor.

Cinstit-ai cu chipul Tău făptura mâinilor Tale, Mântuitorule, zugrăvit-ai în chip materialnic asemănarea fiinţei celei înţelegătoare. Căreia şi părtaş a fi m'ai făcut, puindu-mă ca să stăpânesc cu a mea singură voie cele de pre pământ, Cuvinte. Pentru aceasta, Mântuitorule, pre robii Tăi în laturea celor vii şi în corturile dreptilor odihneşte-i.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne, şi pomenirea lor din neam în neam.

Ca să-mi osebeşti mie vrednicie de vieaţă, mai mult decât celor-lalte, mi-ai sădit în Edem grădină împodobită cu tot felul de pomi; slobod fiind de întristare şi de grije, părtaş dumnezeeştei vieţi, întocmai cu îngerii pre pământ, amestecat pre mine aşezându-mă. Pentru aceasta, Mântuitorule, pre robii Tăi, în laturea celor vii şi în corturile dreptilor odihneşte-i.

Slavă... glasul al 6-lea.

A lui Ioan Damaschin.

Incepătură şi stat mi-a fost mie porunca Ta cea ziditoare, că voind din cea nevăzută şi din cea văzută să-mi alcătuieşti fire vie, din pământ trupul mi-ai zidit şi mi-ai dat suflet cu însuflarea Ta cea dumnezeească şi făcătoare de vieaţă. Pentru aceasta, Hristoase,

pre robii Tăi în laturea celor vii și în corturile dreptilor odihnește-i.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunile celeea ce Te-a născut, Hristoase, și ale mucenicilor Tăi, ale apostolilor, ale proorocilor, ale arhiereilor, ale cuvioșilor, ale dreptilor și ale tuturor Sfinților, pre robii Tăi cei adormiți odihnește-i.

Troparul, glasul 3

Cela ce cu adâncul înțelepciunii, prin iubirea de oameni toate le chivernisești și cele de folos tuturor le dăruești, unule Făcătorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi; că spre Tine și-au pus nădejdea, spre făcătorul și Mântuitorul și Dumnezeul nostru.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pre Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce ești credincioșilor mântuirea.

Și se face otpustul.

Apoi zice preotul:

Bine este cuvântat Dumnezeul nostru...

Și citim psalmul 90.

Cel ce locuește în ajutorul celui Prea înalt..,

Apoi Aliluia de trei ori.

Stih:

Fericiți sunt pre cari i-ai ales și i-ai primit, Doamne, și pomenirea lor din neam în neam.

Stih:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui, și seminția lor va moșteni pământul...

Troparul, glasul al 8-lea.

Cela ce cu adâncul înțelepciunii...

Și a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine zid și liman te avem...

Apoi troparele morților, glasul al 5-lea.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Ceata sfinților... Și celelalte.

Și pomenește preotul pre toți cei mai înainte adormiți părinți și frați, zicând și rugăciunea și după vosglas, psalmul 50; și îndată cântăm acest canon al morților.

Peasna I, glasul al 6-lea irmos:

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele...

Întru cămările cerești vitejii mucenici pururea Te roagă, Hristoase, pre credincioșii ce i-ai mutat de pre pământ, învrednicește-i să dobândească bunătățile cele veșnice.

Cela ce ai înfrumusețat toate, prin mine omul, jivină amestecată între smerenie împreună și întru mărime, m'ai zidit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi odihnește-le.

Slavă...

Cetățean și lucrător raiului din început m'ai rânduit; dar călcând porunca Ta m'ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor tăi odihnește-le.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Cela ce din coastă a zidit dela început pre Eva strămoașa noastră, din prea curatul tău pântece

s'a îmbrăcat cu trup, prin care, Curată, tăria morţii a surpat.

Peasna III, irmos.

Nu este sfânt precum...

DUPRE lege s'au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de vieaţă, şi cu cununi de biruinţă împodobindu-se, cu osârdie celor ce s'au mutat cu credinţă, izbăvire veşnică le dăruesc.

Învăţându-mă mai întâiu cu multe minuni şi semne pre mine rătăcitul; iar mai în urmă Insuţi umilindu-Te, ca un Indurat căutându-mă, m-ai aflat şi m-ai mântuit.

Slavă...

Pre cei ce au trecut la Tine din nestatornică srticăciunea celor trecătoare, în locaşurile cele veşnice, învredniceşte-i, Bunule, cu bucurie a vieţui, îndreptându-i prin credinţă şi prin Dar.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu este fără prihană, precum tu, preacurată Maica lui Dumnezeu; că tu singură ai zămislit în pântece pre adevăratul Dumnezeu cel veşnic, Carele a stricat puterea morţii.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, „Doamne Dumnezeul meu, Ca„rele ai înălţat cornul credincio„şilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit „pre noi pre piatra mărturisirii „Tale.

Şi ecteniile pentru cei morţi.
După vosglas, sedealna, glasul al 6-lea.

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi vieaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se turbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: Când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pre robii Tăi aceşti mutaţi dela noi, odihneşte-i ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu; în vremea vieţii mele nu mă părăsi; ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Peasna IV, irmos.

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul...

ARĂTÂND cunoştinţă de o înţelepciune mai mare şi de o bunătate covârşitoare pentru daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pre aceştia ce s'au mutat la Tine, Hristoase, învredniceşte-i de a dobândi slava Ta cea negrăită, unde este locaşul celor ce se veselesc şi glasul curatei bucurii.

Slavă...

Pre cei mutaţi de pre pământ, cari laudă puterea Ta cea dumnezeească, primeşte-i făcându-i fii luminii, şi curăţindu-le ceaţa păcatului, mult Indurate.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Locaş prea curat, Biserică cu totul neprihănită, Chivot prea sfânt, loc fecioresc de sfinţenie, pre tine frumuseţea lui Iacov, Te-a ales Stăpânul.

Peasna V, irmos:

Cu Dumnezeească strălucirea Ta...

CA o jertfă sfinţită şi ca o pârgă a firii omeneşti aducându-se mucenicii proslăvitului Dumnezeu, nouă pururea ne mijlocesc mântuire.

Vieţii cereşti şi împărţirii darurilor învredniceşte, Doamne, pre credincioşii robii Tăi cei adormiţi, dându-le şi deslegare de păcate.

Slavă...

Cela ce singur din fire eşti Făcător de viaţă şi adâncul cel neurmat al bunătăţii cu adevărat, pre cei ce s'au mutat, învredniceşte-i Impărăţiei Tale, Indurate, unule fără de moarte.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Tărie şi cântare şi mântuire s'a făcut celor pierduţi Cel ce S'a născut din Tine, Stăpâna lumii, Carele a mântuit din porţile iadului pre cei ce cu credinţă te fericesc pre Tine.

Peasna VI, irmos:

Marea vieţii văzându-o...

PRE cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, cari au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ţie: Pre cei ce s'au mutat acum la Tine, odihneşte-i.

Când vei veni cu slava Ta cea negrăită, să judeci înfricoşat toată lumea, binevoieşte, Izbăvitorule, să Te întâmpine pre nori credincioşii robii Tăi, pre cari i-ai luat de pre pământ.

Slavă...

Izvor de viaţă eşti, Stăpâne, Carele cu bărbăţie dumnezeească deslegi pre cei ferecaţi; pre robii Tăi cari cu credinţă au venit la Tine, aşază-i în desfătarea raiului.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

In pământ ne-am întors călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă; iar prin tine, Fecioară, la cer de pre pământ ne-am înălţat, stricăciunea morţii scuturând.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înăl-
„ţându-se în viforul ispitelor, la
„limanul tău cel lin alergând,
„strig Ţie: Scoate din stricăciune
„viaţa mea, mult milostive.

Ectenia şi condacul, glasul al 8-lea.

Cu Sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Icos:

Tu singur eşti fără de moarte, Cela ce ai făcut şi ai zidit pre om; iar pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge precum ai poruncit Cela ce m'ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ Te vei întoarce; unde toţi pământenii

vom merge, făcând la mormânt cântarea cea de plângere. Aliluia.

Peasna VII, irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

MUCENICII fiind deslegați cu sângele Tău de călcarea poruncii celei dintâiu și stropindu-se cu sângele lor, arătat-au închipuit junghierea Ta; binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Pre moartea ceea ce se semețea o ai omorît, Cuvântule, începătorule de viață; primește și pre cei ce au dormit acum întru credința Ta, cari laudă și cântă Hristoase: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cela ce m'ai însuflețit pre mine omul cu suflarea cea dumnezeească, Atotputernice Dumnezeule, pre cei mutați învrednicește-i, Stăpâne, împărăției Tale, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, ceea ce ești cu totul fără prihană, zămislind pre Dumnezeu, Carele a sfărîmat porțile morții și a înfrânt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pre tine cu cântări te slăvim credincioșii ca pre Maica lui Dumnezeu.

Peasna VIII, irmos:

Din văpaie rouă ai izvorît tinerilor...

CU statornicie luptele arătându-le, cu cununi de biruință v'ați împodobit mucenici ai lui Hristos, purtătorilor de nevoințe strigând: Pre Tine Te prea înălțăm, Hristoase, în veci.

Pre credincioșii cei ce cu sfințenie au lăsat viața și s'au mutat la Tine Stăpânul, primește-i cu blândețe, odihnindu-i, ca un îndurat, pre cei ce Te preaînalță întru toți vecii.

Slavă...

Binevoește, acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți, să se sălășluiască în pământul celor blânzi, îndreptându-i prin credință către Tine și prin Dar, pre cei ce Te prea înalță întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea fericită, te fericim toți pre tine, care ai născut pre Cuvântul Cel ce este cu adevărat fericit, Carele pentru noi S'a întrupat; și pentru aceasta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

NĂDEJDEA a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta cu căldură i-a întraripat, mai înainte închipuind acestora odihna cea cu adevărat neclintită a bunurilor viitoare, de care învrednicește, Bunule, și pre credincioșii ce s'au mutat de aicea.

Strălucirea cea luminoasă și dumnezeiască, binevoește, Hristoase, să o dobândească aceștia ce cu credință s'au mutat, dăru-

indu-le odihnă, ca un singur Îndurat, în sânurile lui Avraam şi învrednicindu-i fericirii celei veşnice.

Slavă...

Cela ce eşti din fire bun şi milostiv, voitor de milă şi adâncul îndurării, pre cei ce i-ai mutat din locul acesta al răutăţii şi din umbra morţii, Mântuitorule, aşază-i unde străluceşte lumina Ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cort sfânt te cunoaştem pre tine, Curată, Chivot şi Tabla legii Darului, că prin tine s'a dăruit iertare celor îndreptaţi prin sângele Celui ce S'a întrupat din pântecele tău, ceea ce eşti cu totul nevinovată.

Catavasie :

Pre Dumnezeu a-L vedea nu „este cu putinţă oamenilor, spre „Carele nu cutează a căuta oştile „îngereşti; iar prin tine, Prea„curată, s'a arătat oamenilor „Cuvântul întrupat, pre Carele „slăvindu-L cu oştile cereşti, pre „tine te fericim".

După canon, Sfinte Dumnezeule... Şi după Tatăl nostru... troparul : Cela ce cu adâncul înţelepciunii... Şi a Născătoarei de Dumnezeu. Apoi pomeneşte preotul pre adormiţi dupre obiceiu şi otpustul.

Sâmbătă a şaptea săptămână după Paşti.

LA UTRENIE.

După cei şase psalmi, Aliluia, glasul al 8-lea cu stihurile.

Fericiţi sunt pre cari i-ai ales... Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Apoi troparul.

Cela ce cu adâncul înţelepciunii...

De două ori. Şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După aceea obişnuitele stihologii.

Şi la toate Ecteniile stihologiilor şi ale canoanelor, se pomenesc toţi cei adormiţi părinţii şi fraţii noştri.

După întâia stihologie zicem sedelnele morţilor şi mucenicinile, glasul al 6-lea.

ASUPRA luptei erau împotriviri vitejeşti, munci tirăneşti asupra mucenicilor şi cetele celor fără de trupuri stau ţiind daruri pentru biruinţă. Spăimântat-au înţelepţii pre tirani şi pre împăraţi; surpat-au pre veliar cu mărturisirea lui Hristos. Cela ce i-ai întărit pre ei, Doamne, slavă Ţie.

Luptă mucenicească răbdând Sfinţii şi daruri pentru biruinţă dela Tine luând, au stricat isvodirile celor fărădelege şi au luat cununile nestricăciunii. Pentru dânşii dărueşte-ne nouă, Dumnezeule, mare milă.

Pomenirea mucenicilor Tăi, Doamne, s'a arătat ca raiul cel din Edem; că întru dânsa se bu-

cură toată făptura. Dă-ne nouă, Hristoase, pentru rugăciunile lor, pace şi mare milă.

Slavă, a morţilor...

In locaşurile celor aleşi şi în laturea celor vii, aşază pre cei ce au adormit cu bună credinţă, pre cari i-ai luat, Iisuse, ca un Dumnezeu lesne împăcat, şi-i umple de lumina cea neînserată şi bucuriei Tale celei cereşti îi învredniceşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pre cea binecuvântată o ai numit Maica a Ta, venit-ai la patimă prin sfatul cel de voie, strălucit-ai pre cruce, vrând să cauţi pre Adam şi ai grăit îngerilor: Bucuraţi-vă împreună cu Mine, că s'a aflat drahma cea pierdută. Cel ce ai rânduit toate cu înţelepciune, slavă Ţie.

Apoi: Fericiţi cei fără prihană...

In două stări şi cântăm:

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Ceata sfinţilor şi celelalte.

Apoi ectenia morţilor şi pomeneşte preotul pe adormiţi.

După vosglas sedealna pentru cei morţi glasul al 5-lea.

Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu dreptii pre robii Tăi şi-i sălăşluieşte pre dânşii în curţile Tale, precum este scris. Trecându-le ca un bun greşelile lor cele de voie şi cele fără de voie şi toate cele întru ştiinţă şi întru neştiinţă, Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, şi printr'ânsa fii luminii ne-ai arătat, miluieşte-ne pre noi.

Psalmul 50. Canoanele: al Sfântului, al căruia este hramul, cu irmosul pre 6 şi acest de aicea pre 8.

Peasna I, glasul al 6-lea, irmos:

Ca pre uscat...

STĂPÂNE şi făcătorule al tuturor sufletelor, Judecătorule şi Doamne, întru a căruia mână sunt marginile tuturor celor de pre pământ, Insuţi pre credincioşii pe cari i-ai mutat la Tine, odihneşte-i.

Pentru tot neamul oamenilor celor ce au adormit, Stăpâne, şi pentru toată vârsta, dregătoria şi mărirea, toţi cu căldură ne rugăm, ca să mântuieşti pre cei ce i-ai mutat.

Cela ce Insuţi cu mâna Ta cea preacurată, Cuvinte, m'ai zidit din pământ şi m'ai însufleţit ca un Dumnezeu cu însuflarea Ta cea de vieaţă făcătoare, Insuţi pre cei ce i-ai luat de aicea, mântuieşte-i, Milostive.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Curată Fecioară, ceea ce eşti scăparea lumii şi apărătoare tare, cu călduroasele tale rugăciuni, roagă-te pentru toţi cei ce te-au câştigat pre tine în nevoi zid nebiruit.

Catavasie:

Ca pre uscat umblând Israil cu „urmele prin adânc, pre tiranul „Faraon văzându-l înnecat, a stri-

„gat: Lui Dumnezeu cântare de „biruinţă să-i cântăm.

Peasna III, irmos:

Nu este sfânt precum tu...

CELA ce cu puterea dumnezeeştei slave ai adus la Tine din cele mai de jos ale pământului ca pre nişte nori sufletele credincioşilor, pre robii Tăi cari i-ai luat la Tine din marginile lumii, Hristoase, odihneşte-i.

Tu însuţi eşti Cela ce pui împăraţii şi puternicii, judecătorii şi ispravnicii. Pentru aceasta ca un Dumnezeu al tuturor, Insuţi la judecata Ta izbăveşte-i de muncă, Mântuitorule.

Cela ce eşti Făcătorul a tot pământul, împreună cu fecioarele şi cu bătrânii, cu pruncii şi cu tinerii, pre cei ce i-ai luat la Tine Hristoase, învredniceşte-i bucuriei celei veşnice şi desfătării Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Nădejdea lumii cea tare, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nu lepăda pre cei ce aleargă la tine pururea cu dragoste, ci cu rugăciunile tale izbăveşte de toată turburarea pre cei ce te cinstesc pre tine.

Catavasie:

Nu este sfânt precum Tu, „Doamne Dumnezeul meu, Ca„rele ai înălţat cornul credincioşi„lor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pre „noi pre piatra mărturisirii Tale.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Cela ce toate le-ai făcut cu voiea Ta, pre creştinii cari au adormit întru credinţă, părinţii şi născătorii, moşii şi strămoşii, fraţii şi prietenii, bogaţii şi săracii, împăraţii şi domnii, împreună şi sihaştrii, odihneşte-i, rugămu-ne, unde sunt mulţimile drepţilor şi petrecerea tuturor sfinţilor Tăi; ca un Dumnezeu lesne iertător, Stăpâne, Hristoase Impărate, iertare de greşeli dăruindu-le lor de cele ce au greşit toţi robii tăi.

Slavă... tot aceasta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Laudă de mulţămită dupre datorie, ca văduva doui fileri, aduc ţie, Stăpână, pentru toate darurile tale. Că eşti acoperământ şi ajutătoare, pururea scoţându-mă din ispite şi din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul unui cuptor arzător izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, din inimă strig către tine: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, rugându-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască. Că pre tine te am nădejde eu, robul tău.

Peasna IV, irmos:

Hristos este puterea mea...

STĂPÂNE Cela ce paşti în loc de verdeaţă, Mântuitorule, şi duci pre toţi credincioşii la apa odihnei să nu ne izgoneşti pre noi, robii Tăi, din veselia cea de acolo.

Aşază cu cetele îngerilor adunările călugărilor şi ale ierarhilor şi ale tuturor slujitorilor Tăi, că Ţie şi-au închinat sufletele îm-

preună cu trupurile, Iubitorule de oameni.

Tu Insuți ai cunoscut, ca un Domn al tuturor, venirile morții, măsurile vieții și sfârșitul tuturor oamenilor. Pentru aceasta milostivește-Te acum și spre robii Tăi, Insu-ți Cela ce ești prea bun.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai născut pre Dumnezeu Sfântul Sfinților, preasfântă Fecioară, pre Acela cu dumnezeeștile tale rugăciuni îmblânzește-L acum; ca să rânduiască în locașurile și în desfătarea Sfinților, pre cei ce i-a mutat.

Catavasie:

Hristos este puterea mea, Dum„nezeu și Domnul, cinstita Bi„serică cu dumnezeească cuvi„ință cântă strigând, din cuget „curat, întru Domnul prăznuind.

Peasna V, irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

IATĂ dumnezeeștile cete ale mucenicilor, adunărilor apostolilor și ale proorocilor și împreunările drepților, Mântuitorule, pre Tine lăudându-Te Te roagă, ca să mântuiești pre toți cei ce i-ai luat din lume.

Când se vor deschide mormânturile morților, la tarele glas al trâmbiței Tale și pământul cu frică se va cutremura, atunci, Hristoase, așază cu oile cele deadreapta Ta pre robii Tăi pre cari i-ai mutat.

Adunările bărbaților, ale femeilor, ale pruncilor cu ale celor bătrâni, ale săracilor și ale celor bogați, cari cu credință s'au mutat de aicea la Tine, odihnește-le și le mântuiește ca un lesne iertător.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine Preacurată, toți cei vii și cei morți, semințiile și limbile, ajutătoare cu bună credință te-am câștigat. Pentru aceasta ne rugăm ca să dobândim odihna cea de acolo, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Catavasie:

Cu dumnezeească strălucirea „Ta, Bunule, sufletele celor ce mă„necă la Tine cu dragoste, mă „rog luminează-le, ca să Te vadă, „Cuvinte al lui Dumnezeu, pre „Tine adevăratul Dumnezeu, Ce„la ce chemi din negura gre„șelilor.

Peasna VI irmos:

Marea vieții văzându-o...

ÎNDURĂ-TE, Stăpâne, milostivește-Te, Mântuitorule, și-Ți arată mila Ta, arată-Ți îndurările și mântuiește ca un bun pre toți cei ce i-ai mutat la Tine de preste tot pământul, ca un Iubitor de oameni.

Pre cei ce au murit de năprasnă în potoape de ape și în râuri, pre cei ce și-au sfârșit viața în surpături, în munți și în văi, nu-i trece cu vederea, ca un lesne iertător.

Cel ce vezi ca un Domn pre cei ce au murit întru ascuns, în

mare şi pre pământ, pre cei ce cumplit s'au sfârşit în războaie, în lupte şi în bătăi, miluieşte-i pre toţi, Mântuitorule, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea curată Stăpână, ceea ce ai născut oamenilor pre Domnul chivernisitorul, alinează turburarea cea neîncetată şi cumplită a patimilor mele şi dă linişte inimii mele.

Catavasie:

Marea vieţii văzându-o înăl-
„ţându-se de viforul ispitelor, la
„limanul Tău cel lin alergând,
„strig către Tine: Scoate din
„stricăciune vieaţa mea, mult Mi-
„lostive.

Condac, glasul al 8-lea.

Pre cei ce s'au mutat de la noi din ceste trecătoare, sălăşlueşte-i în corturile celor aleşi şi cu cei drepţi odihneşte-i, Mântuitorule, Cela ce eşti fără de moarte. Că de au şi greşit ca nişte oameni pre pământ, dar Tu ca Domnul cel fără de păcat, iartă-le lor greşelile cele de voie şi cele fără de voie, mijlocind către Tine, Născătoare de Dumnezeu; ca să strigăm cu un glas pentru dânşii, Aliluia.

ICOS:

Tu Insuţi eşti fără de moarte, Cela ce ai făcut şi ai zidit pre om; iar pământenii din pământ suntem ziditi şi întru acelaşi pământ vom merge precum ai poruncit, Cela ce m'ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce, unde toţi pământenii vom merge, făcând tânguirea cea deasupra gropii cântare. Aliluia.

Peasna VII, irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

CÂND vei veni împreună cu îngerii pre scaunul slavei Tale, Mântuitorule, să judeci pământul, atunci umple de dumnezeească bucuria Ta, sufletele robilor Tăi, ca să cânte neîncetat şi să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cei ce au murit prin sfâşiere de fiare, Hristoase, şi pre cari peştii i-au înghiţit; pre cari i-a împresurat cutremurul, groapa sau surpătura, pre aceia pre toţi miluieşte-i, Mântuitorule, şi izbăveşte-i de groaza cea de acolo, ca un Milostiv.

Pre cari i-a ucis sabia, cuţitul şi focul, năvălirea celor rele şi surparea pietrelor şi tâlharii şi foametea şi ciuma, mântuieşte-i întru împărtăşirea Ta şi bucuria ca să Te laude cu bună credinţă pre Tine Dumnezeul părinţilor.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu singură, Curată, eşti podul lumii, care treci pre oameni la Dumnezeu. Deci, pre cei ce şi-au sfârşit vieaţa în nădejdea şi dragostea cea spre tine, Maica lui Dumnezeu, mântuieşte-i de toată nevoiea şi de stricăciune, cu rugăciunile tale.

Catavasie:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioșilor tineri; „iar pre Haldei arzându-i po- „runca lui Dumnezeu pre mun- „citorul l-a plecat a striga: Bine „ești cuvântat, Dumnezeul pă- „rinților noștri.

Peasna VIII, irmos:

Spăimântează-te înfricoșându-te...

PRE toți oamenii, Stăpâne, din tot felul de rânduială, pre cari i-ai mutat, Mântuitorule, pre credincioșii Tăi împărați și pre domni, pre stăpânitorii pământului și pre judecători, pre căpeteniile popoarelor și ale neamurilor, miluește-i, Indurate, și-i odihnește Insuți, ca să Te lăudăm pre Tine.

Izbăvește de focul cel înfricoșat pre slugile cinstitei Tale Biserici, Iubitorule de oameni. Mântuiește adunările călugărilor, mulțimea preoților și cetele dumnezeeștilor Tăi slujitori și pre toți îi învrednicește slavei Tale celei de acolo, ca să Te lăudăm întru toți vecii.

Mântuiește o, Stăpâne Hristoase, miluiește și odihnește sufletele, pre popoarele Tale cele ce și-au sfârșit viața cu credință, ori în ce chip, ori în ce loc și lature și-i izbăvește de gheena și de amărăciunea muncilor; ca să Te lăudăm pre Tine întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Numai tu singură ai deslegat blestemul Evei cu adevărat, Fecioară preacurată și viață celor de pre pământ ai izvorît. Pentru aceasta cu rugăciunile tale pre cei ce s'au deslegat din această viață vremelnică, învrednicește-i pre toți vieții celei veșnice; ca să Te lăudăm pre Tine întru toți vecii.

Catavasie:

Din văpaie rouă ai izvorît Cu- „vioșilor și jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea, „Pre Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

Nu se pricepe toată limba...

ACUM, Milostive, cetele îngerilor pre Tine Te îmblânzesc și Heruvimii cu dumnezeeștii Serafimi se roagă; Stăpâniile, Scaunele și Căpeteniile, Puterile împreună cu Arhanghelii și Domniile, cu osârdie cer dela Tine, Puternice, ca să Te milostivești spre toate sufletele, pe care le-ai mutat.

Iată adunările Proorocilor cer dela Tine și ceata Apostolilor se roagă, adunarea Mucenicilor cu Patriarhii și cu mulțimile Cuvioșilor cu cucernicie strigă: Mântuiește, Iubitorule de oameni, sufletele tuturor binecredincioșilor robilor Tăi celor ce au adormit pre pământ.

Toate le știi, le vezi și le privești și cunoști mulțimile oamenilor și sfârșitul vieții fiecăruia; dă tuturor iertare de păcate și

învredniceşte frumuseţei raiului, ca un Dumnezeu, pre toţi credincioşii robii Tăi, pre cari i-ai ales, unule Indurate.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Stăpâna lumii, Fecioară, tu eşti acoperământul tuturor, al celor vii şi al celor morţi, linişstea şi slava, desfătarea şi odihna celor ce te au pre tine folositoare, ajutătoare şi mântuitoare, ceea ce eşti prea bună; pentru aceasta pre toţi aceştia mântueşte-i cu rugăciunile tale.

Catavasie:

Nu se pricepe toată limba a „te lăuda dupre vrednicie; şi se „întunecă şi mintea cea mai pre„sus de lume, a cânta ţie, de „Dumnezeu Născătoare. Insă „ceea ce eşti bună, primeşte „credinţa, că ştii dragostea noa„stră cea dumnezeească; că tu „creştinilor eşti folositoare, pre tine te slăvim.

Luminânda.

Săvârşind credincioşilor pomenirea tuturor celor adormiţi întru Hristos, să ne aducem aminte şi de ziua cea de apoi, pentru noi; şi pentru aceea pre Hristos pururea rugând.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoare a creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi şi ne izbăveşte de toate muncile.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podobie: Cea desnădăjduită...

Groaznic este sfârşitul morţii şi înfricoşată judecata Stăpânului! Că focul cel nestins s'a gătit acolo, viermele cel neadormit acolo va să muncească şi scârşnirea dinţilor, întunericul cel mai dinafară şi pedepsa veşnică! Pentru aceasta să strigăm către Mântuitorul: Pre cei ce i-ai ales din aceste trecătoare, odihneşte-i, pentru mare mila Ta.

Toţi cei lipiţi de vieaţă veniţi de vă uitaţi în mormânturi; spăimântaţi-vă văzând amăgirea lumii! Unde este acum frumuseţea trupului şi puterea bogăţiei? Unde este trufia vieţii? Cu adevărat toate sunt deşarte! Pentru aceasta să strigăm către Mântuitorul: Pre cei ce i-ai ales din aceste trecătoare, odihneşte-i pentru mare mila Ta.

Acum zace în mormânt Cel ce era pre scaun, acum Cel ce era în porfiră S'a îmbrăcat întru stricăciune. Că nu mai este pre scaun, ci zace în mormânt. Iată s'a stins puterea împărătească, iată trece ca visul vieaţa omenească. Pentru aceasta să strigăm către Mântuitorul: Pre cei ce i-ai ales odihneşte-i pentru mare mila Ta.

Pre toţi cei ce s'au mutat de aicea întru nădejdea vieţii veşnice şi vieaţa şi-au schimbat ori în ce chip, Mântuitorule, toată

starea şi neamul, toată vârsta, pre bărbaţi şi pre femei şi pre pruncii cei de curând născuţi, aşază-i ca un Iubitor de oameni în sânurile lui Avraam şi în locurile cele de odihnă, pentru mare mila Ta.

Slavă... glasul al 2-lea.

Ca o floare se veştejeşte şi ca un vis se trece şi se topeşte tot omul. Şi răsunând trâmbiţa morţii ca dintr'un cutremur toţi se vor scula întru întâmpinarea Ta, Hristoase Dumnezeule. Atuncea, Stăpâne, pre cei ce i-ai mutat dela noi aşază-i în locaşurile Sfinţilor Tăi, trecând cu vederea păcatele lor, Bunule.

Şi acum.., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 6-lea.

Tu eşti Dumnezeul nostru Carele întru înţelepciune toate le-ai făcut. Prooroci ai trimis, Hristoase, ca să proorocească venirea Ta şi apostoli ca să propoveduiască slava Ta. Aceia au proorocit venirea Ta, iar aceştia cu Botezul au luminat pre păgâni. Iar mucenicii pătimind, pentru acestea au dobândit cunună şi se roagă Ţie, Stăpânului, împreună cu Maica Ta ceea ce Te-a născut, să odihneşti, Dumnezeule, sufletele pre care le-ai luat şi pre noi să ne învredniceşti Impărăţiei Tale, Cela ce ai răbdat crucea pentru mine osânditul, Mântuitorule şi Dumnezeul meu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile morţilor, glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea...

Cela ce ai spre noi milostivire necuprinsă, mult Indurate şi izvor nedeşertat al dumnezeeştei bunătăţi, sălăşlueşte pre cei ce s'au mutat la Tine, Stăpâne, în pământul celor vii, în corturile cele iubite şi dorite, dăruindu-le moştenirea cea pururea stătătoare; că Tu Ţi-ai vărsat sângele tău, Hristoase, pentru toţi şi cu preţ aducător de viaţă lumea ai răscumpărat.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales...

Moarte făcătoare de viaţă ai răbdat de voie şi viaţă ai izvorît şi credincioşilor desfătare veşnică le-ai dat, pentru dumnezeească milostivirea Ta, Stăpâne preaîndurate, Cela ce eşti fără de păcat. Pentru care rânduieşte, rugămune, pre cei ce au adormit, spre nădejdea învierii, deslegare de greşeli dăruindu-le; ca prin toţi să se laude numele Tău, Hristoase, şi mântuiţi fiind, să slăvim iubirea Ta de oameni.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Pre Tine, Hristoase, ştiindu-Te că domneşti preste cei vii şi stăpâneşti preste cei morţi cu putere dumnezeeşte stăpânitoare, Te rugăm: Insuţi pre credincioşii robii Tăi, cari s'au mutat la Tine unule Făcătorul de bine, odihneşte-i cu aleşii Tăi, Iubitorule de oameni, în locurile cele de odihnă, întru strălucirile Sfinţilor. Că voitorul milei eşti şi mântuieşti ca un Dumnezeu pre cei ce i-ai zidit dupre chipul Tău, unule mult Milostive.

Slavă... glasul al 6-lea.

Durere s'a făcut lui Adam de

demult, gustarea din pom în Edem, când şarpele şi-a vărsat veninul. Că printr'însul a intrat moartea, care mănâncă pre tot neamul omenesc. Ci venind Stăpânul a surpat pre şarpele şi ne-a dăruit nouă învierea. Deci, către Dânsul să strigăm: Fie-Ţi milă, Mântuitorule, şi pre cei ce i-ai luat, odihneşte-i cu aleşii Tăi, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Arătatu-te-ai locaş cuvios lui Dumnezeu, prea Sfântă, că pre Dumnezeu ai încăput şi pre Dumnezeu ai născut, ceea ce nu ştii de nuntă, în două fiinţe, dar într'un ipostas, Curată. Pre acela Carele este Unul născut, şi întâiul născut, Carele Te-a păzit pre tine Fecioară fără prihană şi după naştere, roagă-L să odihnească în lumină, întru strălucirea cea nestricăcioasă şi întru fericire, sufletele celor ce au adormit întru credinţă.

Apoi troparul morţilor şi otpustul.

La Liturghie: Fericirile din canon. Prochimenul morţilor: Sufletele lor întru bunătăţi... Apostolul: Din Faptele Apostolilor şi al morţilor. Evanghelia dela Ioan şi a morţilor.

Chinonicul: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne. Aliluia. De trei ori.

DUMINECA CINCIZECIMII.

SÂMBĂTA SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am punem stihirile pe 4 și cântăm cele dintâiu trei stihiri dela Vecernia mare, repetând una.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Când ai trimis pre Duhul Tău, Doamne...

Caută înainte, Slava dela litie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

VĂZUT-AM lumina cea adevărată, luat-am Duhul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Treimi închinându-ne, că aceea ne-a mântuit pre noi.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Prin proorociai vestit nouă calea mântuirii și întru apostoli a strălucit Darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâiu, Tu și după acestea și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua dela mine.

In curțile Tale te voiu lăuda pre Tine, Mântuitorul lumii și plecând genunchile mă voiu închina puterii Tale celei nebiruite; seara și dimineața, la amiazăzi și în toată vremea Te voiu binecuvânta, Doamne.

Slavă... Și acum... același glas:

Pre Treimea cea deoființă cu cântări să o slăvim, pre Tatăl și pre Fiul, împreună cu Sfântul Duh, că așa au propoveduit toți proorocii și apostolii cu mucenicii.

Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru Troparul glasul al 8-lea.

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce prea înțelepți pre pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt și printr'ânșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și otpustul.

TOT IN ACEASTĂ ZI

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul psalm, catisma toată: Fericit bărbatul... La Doamne strigat-am... nu punem nimic de ale învierii, ci cântăm următoarele stihiri pe 10, glasul I, singur glasul.

PRAZNICUL a cincizeci de zile prăznuim și venirea Duhului și sorocul făgăduinței; plinirea nădejdii și Taina câtă este, cât este de mare și cinstită. Pentru aceasta strigăm Ție, Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție. De două ori.

Cu limbi de ale celorlalte neamuri ai înnoit, Hristoase, pre ucenicii Tăi, ca și cu acelea să Te propoveduiască pre Tine Cuvântul și Dumnezeul cel fără de moarte, Carele dai sufletelor noastre mare milă. De două ori.

Toate le dă Duhul Sfânt: Izvorăște proorocii, săvârșește preoți, pre cei necărturari înțelepciune i-a învățat, pre pescari grăitori de Dumnezeu i-a arătat; toată rânduiala Bisericii alcătuiește. Cela ce ești deoființă și de un scaun cu Tatăl și cu Fiul, Mângâitorule, slavă Ție.

Alte stihiri, glasul al 2-lea.

Văzut-am lumina cea adevărată, luat-am Duhul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Treimi închinându-ne, că aceasta ne-a mântuit pre noi.

Prin prooroci ai vestit nouă calea mântuirii și întru apostoli a strălucit darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâiu, Tu și după acestea și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

In curțile Tale Te voiu lăuda pre Tine, Mântuitorul lumii și plecând genunchile mă voiu închina puterii Tale celei nebiruite seara și dimineața și amiazăzi și în toată vremea Te voiu binecuvânta, Doamne.

In curțile Tale, Doamne, credincioșii plecând genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm pre Tine Tatăl cel fără de început și pre Fiul cel împreună fără de început și pre prea Sfântul Duh cel împreună veșnic, Carele luminează și sfințește sufletele noastre.

Pre Treimea cea deoființă cu cântări să o slăvim, pre Tatăl și pre Fiul, împreună cu Sfântul Duh. Că așa au propoveduit toți proorocii și apostolii cu mucenicii.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.
Facerea lui Leon Despot.

Veniți popoare să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei ipostasuri, Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl fără de ani a născut pre Fiul cel împreună veșnic și împreună pre scaun șezător. Și Duhul Sfânt era în Tatăl, împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o

Fiinţă, o Dumnezeire, căreia toţi închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cela ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună lucrarea Sfântului Duh. Sfinte tare, prin Carele pre Tatăl am cunoscut şi Duhul Sfânt a venit în lume. Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietorule, Cela ce din Tatăl purcezi şi în Fiul Te odihneşti. Treime Sfântă, slavă Ţie.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi citirile:

Dela numere citire.

Cap. 11, vers. 16.

ZIS-A Domnul către Moisi: Adună-Mi şaptezeci de bărbaţi din bătrânii lui Israil, pre cari tu singur îi ştii că aceia sunt bătrânii poporului şi cărturarii lor. Şi să-i duci în cortul mărturiei şi să stea acolo împreună cu tine. Şi mă voiu pogorî şi voiu grăi cu tine acolo şi voiu lua din Duhul carele este întru tine şi voiu pune într'înşii şi vor ajuta împreună cu tine gloatei poporului şi nu-i vei povăţui tu singur. Şi a adunat Moisi şaptezeci de bărbaţi din bătrânii poporului şi i-a pus împrejurul cortului. Şi S'a pogorît Domnul în nor şi a grăit cu Moisi şi a luat din Duhul carele era într'însul şi a pus în cei şaptezeci de bărbaţi bătrâni. Iar dacă s'a odihnit Duhul într'înşii, a proorocit în tabără şi apoi n'a mai adaos. Şi rămăsese doui bărbaţi în tabără, numele unuia Eldad şi numele altuia Modad şi s'au odihnit într'înşii Duhul şi aceia erau din cei scrişi şi nu veniseră la cort şi a proorocit în tabără. Şi a alergat un copil şi a spus lui Moisi, grăind: Eldad şi Modad proorocesc în tabără. Şi răspunzând Iisus fiul lui Navi cel ce sta lângă Moisi, cel ales al lui, a zis: Domnul Meu Moisi, opreşte-i pre ei. Şi a zis Moisi: Pentruce nu urmezi tu mie? Că cine va da să fie tot poporul Domnului proorocí? Când a dat Domnul Duhul Său întru dânşii.

Din proorocia lui Ioil, citire.

Cap. 2, vers 23.

AŞA zice Domnul: Fiii Sionului, bucuraţi-vă şi vă veseliţi în Domnul Dumnezeul vostru. Că v'a dat vouă hrană spre dreptate şi va ploua vouă ploaie timpurie şi târzie ca şi mai înainte. Şi se vor umplea ariile de grâu şi se vor vărsa teascurile de vin şi de untdelemn. Şi voiu răsplăti vouă în locul anilor în cari au mâncat lăcustele şi omida şi pălitura şi gândacii, puterea Mea cea mare, ce am trimis asupra voastră. Şi mâncând, veţi mânca şi vă veţi sătura şi veţi lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, Carele a făcut cu voi minuni mari de sus. Şi nu se va ruşina poporul Meu în veac şi veţi cunoaşte că în mijlocul lui Israil Eu sunt şi Eu, Domnul Dumnezeul vostru şi nu este altul afară de Mine. Şi nu se va mai ruşina poporul Meu în veac. Şi va fi după aceasta, voiu turna din Duhul meu preste tot trupul şi vor prooroci feciorii voştrii şi fetele voastre şi bătrânii voştrii visuri vor visa şi tinerii voştrii vedenii vor vedea. Şi preste robii Mei şi preste roabele Mele voiu turna în zilele acelea din Duhul Meu şi vor prooroci. Şi voiu da minuni în cer sus şi semne pre pământ jos şi sânge şi foc şi fumegare de fum. Soarele se va schimba întru întuneric şi luna în sânge, mai înainte de venirea zilei Domnului celei mari şi înfricoşate; şi va fi tot carele va chema numele Domnului, se va mântui.

Din proorocia lui Iezechil, citire.

Cap. 36, vers 24.

AŞA zice Domnul: Lua-voiu pre voi din neamuri şi vă voiu aduna din toate ţările şi voiu duce pre voi la pământul vostru şi voiu stropi preste voi apă curată şi vă veţi curăţi de toate necurăţiile voastre şi de toţi idolii voştri vă voiu curăţi pre voi. Şi voiu da vouă inimă nouă şi duh nou voiu da întru voi. Şi voiu lepăda inima cea de piatră din trupul vostru şi vă voiu da inimă de carne şi voiu da

duhul meu întru voi. Şi voiu face ca să umblaţi întru poruncile Mele şi să păziţi judecăţile Mele şi să le faceţi. Şi veţi locui în pământul carele am dat părinţilor voştri. Şi-Mi veţi fi Mie popor şi Eu voiu fi vouă Dumnezeu.

LA LITIE.

Stihirile glasul al 2-lea, singur glasul.

Prin prooroci ai vestit nouă calea mântuirii şi întru apostoli ai strălucit darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu eşti Dumnezeu întâiu, Tu şi după acestea şi în veci Tu eşti Dumnezeul nostru.

In curţile Tale Te voiu lăuda pre Tine, Mântuitorul lumii şi plecând genunchile mă voiu închina puterii Tale celei nebiruite, seara şi dimineaţa şi amiazăzi şi în toată vremea bine Te voiu cuvânta, Doamne.

In curţile Tale, Doamne, credincioşii plecând genunchii sufletului şi ai trupului, Te lăudăm pre Tine Tatăl cel fără de început, şi pre Fiul cel împreună fără de început şi pre prea Sfântul Duh cel împreună veşnic, Care luminează şi sfinţeşte sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Când ai trimis pre Duhul Tău, Doamne, şezând apostolii, atuncea feciorii evreeşti văzând s'au mirat cu spaimă, că îi auzia pre dânşii vorbind într'alte limbi streine, precum duhul le da lor. Că neînvăţaţi fiind, s'au făcut înţelepţi şi pre păgâni la credinţă vânându-i, grăiau ca nişte ritori cele dumnezeeşti. Pentru aceasta şi noi strigăm Ţie: Cela ce Te-ai arătat pre pământ şi din înşelăciune ne-ai mântuit pre noi, Doamne, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 6-lea, singur glasul.

Necunoscând neamurile, Doamne, puterea prea Sfântului Duh, care s'a săvârşit în apostolii Tăi, schimbarea limbilor o ai socotit beţie. Iar noi întărindu-ne de dânşii, neîncetat aşa zicem: Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la noi, rugămu-ne Ţie, Iubitorule de oameni.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoeşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Doamne, venirea Sfântului Duh pre apostolii Tăi umplându-i, i-a făcut să grăiască în alte limbi. Pentru aceea acel lucru preaslăvit, s'a părut celor necredincioşi a fi beţie; iar nouă cestor credincioşi este solitor de mântuire. De a cărui străluciri şi pre noi ne învredniceşte, rugămu-ne Ţie, Iubitorule de oameni.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-L lua dela mine.

Impărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Carele pretutindenea eşti şi pe toate le împlineşti, vistierul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pre noi de toată întinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Limbile oarecând s'au amestecat, pentru îndrăzneala facerii de turn; iar acum limbile înţelepte s'au făcut, pentru slava cunoştinţii de Dumnezeu. Acolo au pedepsit pre cei necredincioşi pentru greşeală; iar aici a luminat Hristos pre pescari cu Duhul. Atunci s'a îngăduit neunirea spre pedeapsă, iar acum se înnoeşte unirea, spre mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 8-lea.

Bine eşti cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru... De trei ori.

Caută-l la Vecernia mică. Binecuvântarea pâinilor şi otpustul.

Dumineca Cincizecimii.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul...

Troparul praznicului, de 3 ori.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

PRAZNICUL cel după praznice, care este cel mai de pre urmă, credincioşii să-l prăznuim luminat; acesta este al cincizecimii, împlinirea făgăduinţei şi a sorocului, că întru acesta focul Mângâietorului îndată s'a pogorît pre pământ, ca în chip de limbi; pre ucenici i-a luminat şi cereşti tăinuitori i-a făcut; lumina Mângâietorului a venit şi lumea a luminat.

Slavă... Şi acum... iar aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 4-lea, aceeaşi podobie.

Izvorul Duhului venind la cei de pre pământ, în râuri de foc împărţindu-se dupre înţelegere, pre apostoli i-a rourat luminându-i. Şi li s'au făcut lor focul nor rouros, văpaie care îi lumina şi îi ploua. Prin care noi am luat darul, prin foc şi prin apă. Lumina Mângâietorului a venit şi lumea a luminat.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După polieleu, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

După scularea Ta cea din mormânt, Hristoase, şi după dumnezeeasca înălţare la înălţimea cerului, ai trimis, Indurate, văzătorilor de Dumnezeu slava Ta, Duhul cel drept înnoindu-L în ucenici. Pentru aceasta ca o alăută muzicească tuturor limpede a arătat, Mântuitorule, prin dumnezeesc îndreptar de taină, vestirea şi rânduiala întrupării Tale.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Treptele, antifonul 1, glasul al 4-lea.
Prochimen, glasul al 4-lea.

Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău.

Toată suflarea... Evanghelia a 9-a a învierii: Fiind seară în ziua aceea, până la: Cărora veţi ierta păcatele se vor ierta lor şi cărora le veţi ţinea ţinute vor fi.

Invierea lui Hristos... nu zicem, ci îndată psalmul 50.

Slavă... glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile apostolilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi:

Miluieşte-mă Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Carele pretutindenea eşti şi pe toate le împlineşti, vistierul bunătăţilor şi dătătorule de vieaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pre noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

CANOANELE:

Cel dintâiu cu irmosul pe 8 şi al doilea cu irmosul pe 6. Canonul întâiu compus de Cosma Monahul.

Peasna I, glasul al 7-lea, irmos:

CU marea au acoperit pre Faraon împreună cu căruţele, „cel ce sfărâmă războaiele cu „braţ înalt. Acestuia să-I cântăm, „că S'a proslăvit.

Precum Te-ai făgăduit ucenicilor de demult, acum prin singură fapta trimiţând, Hristoase, pre Duhul Mângâietorul, ai strălucit lumină lumii, Iubitorule de oameni.

Ceea ce s'a propoveduit de demult prin lege şi prooroci, iată s'a plinit. Că s'a vărsat astăzi darul dumnezeescului Duh preste toţi credincioşii.

Alt canon, compus de Ioan Arclà.

Peasna I, glasul al 4-lea, irmos:

CU dumnezeescul nor acoperit fiind gângavul, a spus legea „cea scrisă de Dumnezeu. Că „scuturând tina de pre ochiul „minţii, vede pre cel ce este şi „se învaţă cunoştinţa Duhului, „cinstind cu dumnezeeşti cântări.

Zis-a curata şi cinstita gură: Despărţire nu va fi vouă prietenilor; că eu împreună şezând pre scaunul cel înalt părintesc, voiu turna darul Duhului din destul celor ce vor vrea să strălucească.

Hotarul cel prea nestrămutat, Cuvântul cel prea adevărat, linişte a adus în inimi, că lucrul săvârşind, a veselit pre prieteni, cu suflare repede şi cu limbi de foc, dând Hristos Duhul, precum S'a făgăduit.

Catavasiile, irmoasele din amândouă canoanele.

Cu marea a acoperit pre Faraon... şi: Cu dumnezeescul nor acoperit fiind...

Peasna III, irmos.

PÂNĂ când vă veţi îmbrăca cu putere din înălţime, zis-ai „ucenicilor, Hristoase, şedeţi în „Ierusalim; iar Eu vă voiu trimite „alt Mângâietor precum sunt Eu, „pre Duhul meu şi al Tatălui „întru Carele vă veţi întări.

Venind puterea dumnezeescului Duh, glasul ce se împărţise de demult al celor ce rău se întocmiseră, întru o unire, dumnezeeşte l-a împreunat, înţelep-

ţind pre cei credincioşi cu cunoştinţa Treimii, întru Care ne-am întărit.

Alt canon, irmos.

Rupt-a legăturile pântecelui „celui sterp şi ocara cea nerăb-„dată a celei bine roditoare, sin-„gură rugăciunea proorociţei „Anna de demult, aceea ce purta „duh umilit, către cel puternic „şi Dumnezeul cunoştinţelor.

Necuprinsă de minte este strălucirea Duhului cea prea dumnezeească. Că pre cei necărturari i-a arătat ritori, care cu cuvântul astupă gurile înţelepţilor înşelăciunii şi din noaptea cea adâncă scoate neamuri nenumărate.

Din Lumina cea nenăscută, era purcezând lumina cea cu putere atotlucrătoare, strălucitoare şi veşnică. Pre a căreia strălucire, cea deofiinţă cu părinteasca putere, acum prin Fiul o arată neamurilor, glasul cel de foc în Sion.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu tainã...

Iubitorii Mântuitorului de bucurie s'au umplut şi îndrăzneală au luat cei ce se temeau mai înainte; că Duhul Sfânt astăzi de sus S'a pogorît preste casa ucenicilor. Şi altul altele grăia către noroade, limbi s'au împărţit lor văzute ca nişte foc şi pre dânşii nu i-au ars, ci mai ales i-au rourat.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Peasna IV, irmos.

ÎNŢELEGÂND proorocul venirea Ta, cea din vremile „cele de apoi, Hristoase, a stri-„gat: Auzit-am, Doamne, pute-„rea Ta, că ai venit să mântu-„ieşti pre toţi unşii Tăi.

Cela ce a grăit prin prooroci şi prin lege S'a propoveduit mai înainte celor ce nu erau desăvârşiţi, Dumnezeul cel adevărat Mângâietorul, astăzi se face cunoscut slugilor Cuvântului şi mărturisitorilor.

Semnul Dumnezeirii purtând Duhul, s'a împărţit apostolilor în foc şi prin limbile cele streine a arătat, că este putere dumnezeească, carele dela Tatăl vine, singură prin sine poruncitoare.

Alt canon, irmos.

Împărate al împăraţilor, unule „din unul Insuţi, Cuvinte cela „ce ai ieşit din Tatăl cel nepri-„cinuit, pre cel întocmai puter-„nic Duhul Tău cel adevărat, a-„postolilor L-ai trimis, ca un „făcător de bine, celor ce cântă: „Slavă puterii Tale, Doamne.

Baia cea dumnezeească a naşterii cei de a doua, cu cuvântul amestecându-o firii mele cei alcătuite, ca o ploaie izvorăşti râu, din nestricăcioasă coasta Ta cea împunsă, o Cuvinte a lui Dumnezeu! Pecetluindu-o cu căldura Duhului.

Toate îşi pleacă genunchile la Mângâietorul, la Fiul Tatălui şi la Tatăl cel întocmai deofiinţă. Că strălucind lumină darul Du-

hului, în trei feţe au cunoscut o fiinţă adevărată, neapropiată, fără de ani.

Desăvârşiţi-vă cu dumnezescul dar cel întru tot stăpânitor toţi, câţi sunteţi slujitori fiinţei Celei întreit strălucitoare. Că Hristos ca un Făcător de bine, minunat săvârşeşte şi cu foc luminează spre mântuire, dând tot darul Duhului.

Peasna V, irmos:

DUHUL mântuirii, Carele pentru frica Ta, Doamne, S'a „zămislit în pântecele proorocilor şi S'a născut pre pământ, „zideşte curate inimile apostoleşti şi drept se înnoeşte şi în „credincioşi. Pentrucă lumină şi „pace sunt poruncile Tale.

Puterea care s'a pogorît astăzi este Duhul cel bun, Duhul înţelepciunii lui Dumnezeu, Duhul cel purces din Tatăl şi arătat prin Fiul nouă credincioşilor, cel dătător de daruri, în a căror fire se sălăşluieşte, a sfinţeniei întru care se vede.

5 Alt irmos:

Deslegătoare curăţire de păcate, luaţi roua Duhului cea cu „foc însuflată, o fii prea luminaţi „ai Bisericii! Că acum din Sion „a ieşit legea, darul Duhului cel „în chip de limbi de foc.

Duhul cel de sine şi nestăpânit, pre Carele Mântuitorul L-a zis de o putere cu Tatăl şi deofiinţă, Se pogoară dela Tatăl precum a binevoit; înţelepţi făcând întru limbi pre apostoli, pecetluind cuvântul cel aducător de viaţă.

Vindecat-au cu gândurile de păcat şi lui şi-a gătit preacurată casa apostolilor, Dumnezeu Cuvântul cel atotstăpânitor. Şi acum lumina Duhului Celui întocmai puternic şi deofiinţă, într'însa se sălăşluieşte.

Peasna VI, irmos:

FIIND ameţit de valul grijilor lumeşti şi cu păcatele cele „ce înnoată împreună cu mine „înnecându-mă şi la fiara cea „stricătoare de suflet aruncân„du-mă, ca Iona, Hristoase, strig „către Tine: Din adâncul cel a„ducător de moarte scoate-mă.

Din Duhul Tău preste tot trupul din destul ai turnat, precum ai zis, şi s'a umplut toată lumea de cunoştinţa Ta, Doamne. Că din Tatăl Te-ai născut Fiul fără stricăciune şi Duhul purcede nedespărţit.

6 Alt canon, irmos:

Curăţire şi mântuire, Stăpâne „Hristoase, ai strălucit nouă din „Fecioară; că precum din rânza „fiarei celei din mare pre proo„rocul Iona, aşà să scoţi cu totul „din stricăciune pre Adam cel „căzut cu tot neamul.

Duhul cel drept şi dorit nouă, purces dela Tatăl şi petrecător totdeauna cu noi, arzător de materia cea urîtă a spurcăciunilor şi curăţitor de întinăciunea

gândurilor, înnoeşte-L, Atotţiitorule, întru cele dinlăuntru ale noastre, celor ce voim să-L avem în veci.

Vrednicia cea dorită a apostolilor, cari aşteptau în Sion venirea Ta, Duhule, adeverirea Cuvântului celui născut din Tatăl prin suflare de foc ai şezut, de grab arătând bârfeala cea sălbatecă a amăgitorilor celor păgâneşti.

Condac, glasul al 8-lea.

Când s'a pogorît amestecând limbile, despărţit-au neamurile cel preaînalt. Iar când a împărţit limbile cele de foc, într'o unire pre toţi i-a chemat şi cu un glas slăvim pre prea Sfântul Duh.

ICOS:

Grabnică şi tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta dela gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pre noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te Cela ce eşti pretutindenea, precum şi cu apostolii Tăi ai fost pururea, aşa şi cu cei ce doresc de Tine Te uneşte, Indurate; ca fiind împreunaţi, să Te lăudăm pre Tine şi să slăvim pre Duhul Tău cel întru tot Sfânt.

SINAXAR

IN DUMINICA CINCIZECIMII.

Stihuri:

Hristos apostolilor dă prin vifor mare,
Duhul ca limbi de foc spre întrarmare.
Astăzi Duhul Sfânt preste apostoli S'a vărsat,
Şi vânători de oameni pre ei i-a arătat.

IN această zi, în Dumineca a opta după Paşti, prăznuim sfântul praznic al cincizecimii. Aceasta am luat-o din cărţile evreeşti; că precum ei prăznuiesc plinirea a cincizeci de zile care erau la dânşii, cinstind numărul al şaptelea şi pentrucă cincizeci de zile după Paşti trecând, au luat legea; aşa şi noi la cincizeci de zile după Paşti prăznuim şi luăm Duhul cel cu totul Sfânt, Carele dă legea şi ne îndreptează spre tot adevărul şi ne învaţă cele plăcute lui Dumnezeu. Să se ştie că, la Evrei erau trei praznice mai mari: Paştele, Praznicul a cincizeci de zile şi Facerea corturilor. Paştele se făcea întru pomenirea trecerii prin Marea Roşie; căci Pasha, trecere înseamnă. Şi arată acel praznic, trecerea noastră din păcatul cel întunecat şi întoarcerea iarăşi la raiu; iar praznicul acesta de astăzi după ce se plineau cincizeci de zile, îl prăznuia spre aducerea aminte de pătimirea lor cea rea din pustie şi cum că prin multe scârbe au intrat în pământul făgăduinţei; că ei atuncea şi din roada grâului şi a vinului s'au îndulcit. Şi închipuia praznicul acesta nenorocirea noastră cea de necredinţă şi intrarea în Biserică. Pentrucă atuncea şi noi ne împărtăşim cu Trupul şi cu Sângele Stăpânului. Mai zic unii că se prăznuia la Evrei acest praznic al cincizecimii şi pentru cinstea a cincizeci de zile în care postind Moisi a luat legea cea scrisă de Dumnezeu. Alţii socot că s'au aşezat pentru cinstea numărului al şaptelea, precum s'a zis; că acel număr de şapte ori câte şapte numărându-se, face patruzeci şi nouă şi cu însuşi praznicul, face cincizeci. Insă cinstea numărului al şapte-

lea la Evrei nu este numai în zile, ci şi în ani, din care ani fac ei Iuvileonul lor ce se tâlcuieşte lăsare. Al treilea praznic este facerea corturilor pre care îl prăznuesc ei după adunarea rodurilor care vine cam la cinci luni după praznicul Paştilor. Şi se prăznuia acesta întru pomenirea zilei în care Moisi a înfipt cortul cel văzut în muntele Sinai în nor, care l-a făcut prin marele meşter Veseleil. Insă corturi făcând şi cei ce locuiau pre la sate, prăznuiau acest praznic dând mulţumită lui Dumnezeu, după ce adunau roadele ostenelelor lor. Aceasta închipuia învierea noastră din morţi, când dupăce se vor strica corturile trupurilor noastre şi dupăce iarăşi se vor ridica, vom lua roadele ostenelelor noastre şi vom prăznui în corturile cele veşnice. Iar se cuvine a şti, că întru această zi când s'au plinit cincizeci de zile dela înviere, Duhul Sfânt a venit preste ucenici. Sfinţii Părinţi voind a despărţi praznicele, aceasta a făcut spre slava prea Sfântului şi de viaţă Făcătorului Duh. Că unul este din Sfânta şi de viaţă începătoarea Treime. Dimineaţa vom spune şi noi cum a venit Duhul Sfânt. Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Peasna VII, irmos.

IN cuptorul cel de foc, aruncaţi fiind cuvioşii tineri, fo„cul în rouă l-au prefăcut, prin „cântare, strigând aşa: Bine eşti „cuvântat, Doamne Dumnezeul „părinţilor noştri.

Grăind apostolii slava lui Dumnezeu, lucrarea Duhului, beţie se socotea la cei necredincioşi, prin care se cunoaşte Treimea un Dumnezeu al părinţilor noştri.

Firea cea nedespărţită cu dreaptă credinţă o teologihisim, pre Dumnezeu Tatăl cel fără de început, pre Cuvântul şi pre Duhul, de aceeaşi stăpânire, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt canon, irmos.

Cu un glas a răsunat viersul „organelor, a cinsti chipul cel „făcut de aur şi neînsufleţit. Iar „darul Duhului cel purtător de „lumină, îndeamnă a striga: Trei„me una cea întocmai puternică „şi fără de început, bine eşti cu„vântată.

Neînţelegând glasul cel grăit de proorocul, cei fără de minte dacă au auzit vorbele apostolilor, că erau streine, le numeau beţie de vin. Iar credincioşii Ţie strigăm dumnezeeşte: Innoitorule a toate, bine eşti cuvântat.

Dumnezeesc glas ca un tunet a vestit văzătorul Ioil, cel însuflat de Dumnezeu cel a toate stăpânitor: Preste cari voiu turna din Duhul Meu, aceia vor striga împreună cu un glas: Fire cea cu trei lumini, bine eşti cuvântată.

Cel al treilea din ceasuri, cu adevărat a câştigat darul ca să ne înveţe a cinsti cele trei Ipostase într'o stăpânire. Iar acum într'o Doamnă a zilelor, Fiul, Tatăl şi Duhul, bine eşti cuvântat.

Peasna VIII, irmos:

RUGUL cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, „pre Dumnezeu cunoscut L-a

„făcut lui Moisi celui zăbavnic „la limbă şi gângav şi pre cei „trei tineri râvna lui Dumnezeu „i-a arătat cântăreţi nebiruiţi de „foc. Toate lucrurile Domnului „pre Domnul lăudaţi-L şi-L prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Suflarea cea ca de vifor a prea Sfântului Duh cea de viaţă făcătoare, repede şi cu sunet venind de sus la pescari în chipul limbilor de foc, slava lui Dumnezeu se grăia. Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca pre muntele care nu se putea atinge suindu-ne, netemându-ne de focul cel îngrozitor, veniţi să stăm în muntele Sionului, în cetatea Dumnezeului celui viu, dănţuind acum împreună cu purtătorii de duh ucenici. Toate lucrurile pre Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt canon, irmos.

Desleagă legăturile şi stâm„pără văpaia, chipul cel întreit „strălucitor al dumnezeeştei stă„pâniri. Laudă tinerii şi binecu„vintează pre unul Mântuitorul şi „a tot Făcătorul de bine, toată „zidirea cea făcută.

Pomenirea cuvintelor celor de oameni mântuitoare, care dela Tatăl auzindu-le, Hristos, apostolilor le-a spus. Duhul cel binecuvântat şezând zideşte prin vedere de limbi de foc; deci zidirea cea unită şi cea înstreinată Te laudă pre Tine.

Pornindu-Te spre mântuire cu a Ta volnicie şi fiind lumină de sine strălucitoare şi dătătoare de lumină, ai venit să umpli pre apostoli şi ca o suflare cinstitul şi mângâietorul duh slugilor Tale ai dat.

Lăudat-a gura proorocilor cea purtătoare de duhul, pre a Ta venire trupească, o, Impărate şi pre duhul Tău Cel ce iese din sânurile părinteşti, cel nezidit împreună făcător, împreună pre scaun şezător, pre Carele ai trimis credincioşilor spre cinstea întrupării.

Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, ci peasna IX cu aceste pripele:

Măreşte suflete al meu pre prea Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl se purcede.

Irmosul:

CEEA ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece „şi Cuvântului celui întru tot „meşter trup i-ai împrumutat, „Maică neispitită de bărbat, Fe„cioară de Dumnezeu Născă„toare, locaşul celui necuprins, „încăperea celui nemărginit, a „Făcătorului Tău, pre Tine Te „slăvim.

In căruţă cu văpaie de foc purtându-se de demult, cu bucurie cel râvnitor şi foc suflând, închipuia suflarea care a strălucit acum de sus preste apostoli. Dela carea luminându-se, pre Treimea o a făcut tuturor cunoscută.

Strein lucru şi preste fire se

glas răsunând, prin darul duhului în multe feluri auzeau poporele, seminţiile şi limbile, slava lui Dumnezeu, învăţându-se cunoştinţa Treimii.

Alt canon.

Pripeala:

Măreşte suflete al meu pre cea în trei feţe Dumnezeire una.

Irmosul:

BUCURĂ-TE Impărăteasă Maică, slava fecioarelor! Că „toată gura cea limpede bine „grăitoare vorbind, nu Te poate „cânta dupre cum se cade şi se „întunecă toată mintea a cu„noaşte naşterea Ta. Pentru a„ceasta, cu un gând pre Tine te „slăvim.

Se cade să lăudăm pre Fecioara ceea ce a adus firea la vieaţă. Că singură în pântece a tăinuit pre cuvântul, Cel ce a vindecat firea omenească cea bolnavă. Carele pre scaunul cel deadreapta Tatălui acum şezând, a trimis darul Duhului.

Noi pre cari ne-au însuflat darul cel de Dumnezeu izvorît, luminaţi fiind, străluciţi şi schimbaţi cu streină schimbare prea frumoasă, cunoscând întocmai puternică pre Fiinţa cea nedespărţită, înţeleaptă şi întreit strălucitoare, o slăvim.

LUMINÂNDA.

Podobie: Cela ce ai înfrumuseţat...

Preasfinte Duhule Cel ce din Tatăl purcezi şi prin Fiul ai pre cei ce Te-au cunoscut pre Tine Dumnezeu, mântuieşte-i şi-i miluieşte pre toţi. De două ori.

Slavă... Şi acum...

Lumină este Tatăl, lumină cuvântul, lumină şi Sfântul Duh, Cel ce S'a trimis apostolilor în limbi de foc şi printr'Insul toată lumea se luminează, a cinsti pre Sfânta Treime.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 6 şi cântăm acestea repetându-le.

Glasul al 4-lea, singur glasul.

Prea slăvite au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Duhul Sfânt S'a pogorît în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus. Că zice: Adunaţi fiind ucenicii lui Hristos, s'a făcut sunet, ca de o sutlare ce vine repede şi a umplut casa unde erau şezând. Şi toţi au început a grăi, cu streine graiuri, cu streine învăţături, cu streine porunci ale Sfintei Treimi.

De două ori.

Duhul Sfânt era deapururea şi este şi va fi. Nici început având, nici încetând, ci pururea cu Tatăl şi cu Fiul este împreunat şi împreună numărat. Vieaţă şi de vieaţă făcător, lumină şi de lumină dătător. Insuşi bun şi izvor bunătăţii. Prin carele Tatăl se cunoaşte şi Fiul se proslăveşte şi de toţi se ştie, o putere, o împreunare, o închinăciune a Sfin-

Duhul Sfânt este lumină şi vieaţă şi izvor viu înţelegător, duhul înţelepciunii, duhul înţelegerii, bun drept, înţelegător, stăpânitor, curăţitor de păcate. Dumnezeu şi îndumnezeitor, foc carele din foc purcede. Grăitor, lucrător, împărţitor de daruri. Prin carele toţi proorocii şi dumnezeeştii apostoli, împreună cu mucenicii s'au încununat. Streină auzire, streină vedere, foc împărţindu-se spre darea de daruri.

De două ori.

Slavă... şi acum... glasul al 6-lea.

Impărate ceresc, Mângâitorule, duhul adevărului, carele pretutindenea eşti şi pe toate le împlineşti, vistierul bunătăţilor şi dătătorule de vieaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Slavoslovia cea mare.

Troparul praznicului, ecteniile şi face preotul otpustul aşa:

Cela ce a trimis în vedere de limbi de foc pe prea Sfântul Duh preste sfinţii Săi ucenici şi apostoli, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pre noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi ceasul întâiu şi otpustul cel din urmă.

LA LITURGHIE

Cântăm antifoanele acestea.

Antifonul 1, glasul al 2-lea. Ps. 18.

Stih 1: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuieşte-ne pre noi.

Stih 2: Ziua zilei spune cuvânt şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţă.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 3: Nu sunt graiuri nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 4: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Pentru rugăciunile...

Slavă... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

ANTIFONUL al 2-lea. Psalmul al 19-lea.

Stih 1: Auză-te Domnul în ziua necazului.

Mântuieşte-ne, Mângâetorule bune, pre noi cei ce cântăm Ţie, Aliluia.

Stih 2: Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Mântuieşte-ne, Mângâetorule bune...

Stih 3: Trimită ţie ajutor dintru cel sfânt şi din Sion sprijinească-te pre tine.

Mântuieşte-ne, M...

Stih 4: Pomenească toată jertfa ta şi arderea cea de tot a ta să se îngraşe.

Mântuieşte-ne, Mângâietorule bune...

Slavă...

Mântuieşte-ne, Mângâietorule bune...

Şi acum...

Unule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu...

ANTIFONUL al 3-lea. Ps. 20.

Stih: Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi de mântuirea Ta se va bucura foarte.

Troparul, glasul al 8-lea.

Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce prea înţelepţi pre pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt şi printr'înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Stih 2: Pofta inimii lui i-ai dat lui şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pre dânsul.

Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru...

Stih 3: Că l-ai întâmpinat pre el cu binecuvântările bunătăţii; pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.

Bine eşti cuvântat, Hristoase...

Stih 4. Vieaţă a cerut dela Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

Bine eşti cuvântat, Hristoase...

VOHOD.

Preotul: Înţelepciune. Drepţi.

Citeţul:

Inalţă-Te, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Apoi troparul:

Bine eşti cuvântat, Hristoase...

Slavă... Şi acum... Condacul glasul al 8-lea.

Când s'au pogorît limbile amestecând, despărţit-a neamurile cel prea Inalt. Iar când a împărţit limbile cele de foc, într'o unire pre toţi i-a chemat şi cu un glas slăvim pre prea Sfântul Duh.

In loc de Sfinte Dumnezeule...

Câţi în Hristos v'aţi botezat, în Hristos v'aţi îmbrăcat, Aliluia.

Apostolul: Din faptele sfinţilor apostoli. Evanghelia dela Ioan.

In loc de Axion, cântăm până la odovania praznicului:

Bucură-te Impărătească Maică...

Chinonicul:

Duhul tău cel bun mă va povăţui la pământ drept.

De se va întâmpla aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan, în Dumineca Cincizecimii, se pune slujba lui în Joia a şaptea, precum am arătat acolo. Iar de se va întâmpla Luni în ziua Sfântului Duh, atunci se pune slujba lui în Marţea Cincizecimii.

Intru această Duminecă a Cincizecimii.

SEARA.

Toacă mai de vreme pentru slujba plecării genunchilor. După ce binecuvintează preotul, citeţul zice: Impărate ceresc.... Sfinte Dumnezeule... şi după: Tatăl nostru...

Psalmul de seară şi diaconul, sau preotul, zice ecteniile acestea:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru sfântă biserica aceasta.

Pentru Arhiepiscopul nostru (N)...

Pentru binecredinciosul și de Hristos iubitorul Regele nostru (N)...

Pentru ca să-i ajute și să-i supună...

Pentru poporul ce stă înainte și așteaptă darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce și-au plecat înaintea Domnului inimile și genunchile lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim întăriți spre plinirea bunei plăcerei lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită preste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noastre, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce le trebuesc dela Dânsul ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără-ne, mântuiește-ne, miluiește-ne și ne păzește pre noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pre preasfânta curata, prea binecuvântata...

Vosglas:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi cântăm:

Doamne strigat-am... și punem stihirile pe 6, glasul al 4-lea, singur glasul.

Prea minunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S'a pogorît în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus. Că zice: Fiind adunați ucenicii lui Hristos, s'a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și s'a umplut casa unde erau ei șezând și toți au început a grăi cu streine graiuri, cu streine învățături, cu streine porunci ale Sfintei Treimi. De două ori.

Duhul Sfânt era deapururea și este și va fi, nici început având nici încetând, ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este împreunat și împreună numărat, viață și de viață făcător, lumină și de lumină dătător; însuși bun și izvor de bunătate, prin Carele Tatăl se cunoaște și Fiul se proslăvește și de toți se știe o putere, o împărăție și o închinăciune a Sfintei Treimi. De două ori.

Duhul Sfânt este lumină și viață și izvor viu înțelegător. duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de greșeli; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lu-

crător, împărțitor de daruri; prin Carele toți proorocii și dumnezeeștii apostoli, împreună cu mucenicii, s'au încununat. Streină auzire, streină vedere, foc împărțindu-se spre darea de daruri.

De două ori.

Slavă... Si acum... glasul al 6-lea.

Impărate ceresc, Mângâietorule, duhul adevărului, carele pretutindenea ești și pe toate le împlinești; vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelnița. Lumină lină...

Prochimen, glasul al 7-lea.

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu Carele faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut popoarelor puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului...

Cine este Dumnezeu mare...

Stih 3: Și am zis: Acum am început; aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Și iar zice cetețul.

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?

Strana.

Tu ești Dumnezeu carele faci minuni...

După aceasta zice diaconul sau preotul.

Iară și iară plecând genunchile, noastre Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Deci plecând genunchile la pământ fiind cu capetele goale, preotul citește din altar rugăciunile ce urmează, cu glas mare în auzul tuturor.

RUGĂCIUNEA I.

PREACURATE, nespurcate, Cela ce ești fără de început, nevăzut, neajuns, neurmat, neschimbat, necovârșit, nemăsurat și fără de nici o răutate, Doamne, Carele însuți ai nemurire; Cela ce locuiești întru lumina cea neapropiată, Cela ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt zidite într'însele. Carele mai 'nainte de cerere, tuturor le dai cererile, Tie ne rugăm și pre Tine Te chemăm, Stăpâne iubitorule de oameni, Părinte al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Carele pentru noi oamenii și pentru mântuirea noastră, S'a pogorît din ceruri și S'a întrupat dela Duhul Sfânt și din Maria pururea Fecioara și preaslăvita Născătoarea de Dumnezeu, Carele întâiu cu cuvinte învățând, iar mai pre urmă cu fapte arătând, când a răbdat patima cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, să aducem Tie rugăciuni cu grumazurile și cu genunchile plecate pentru păcatele noastre și pentru neștiințele poporului. Insuți mult milostive și iubitorule de oameni, auzi-ne pre noi în orice zi Te vom chema, iar mai ales în ziua aceasta a

cincizecimii, întru care după ce S'a înălţat Domnul nostru Iisus Hristos la ceruri şi a şezut deadreapta Ta, Dumnezeule şi Părinte, a trimis Duhul Sfânt preste sfinţii Săi ucenici şi apostoli, Carele a şezut preste fieştecarele dintr'înşii şi s'au umplut toţi de darul lui cel neîmputinat şi au grăit întru alte limbi slăvirile Tale şi au proorocit. Deci, auzi-ne pre noi cari acum ne rugăm Ţie şi-Ţi adu aminte de noi smeriţii şi osândiţii şi întoarce robia sufletelor noastre, Cela ce ai milostivirea Ta carea mijloceşte pentru noi. Primeşte-ne pre noi cei ce cădem înaintea Ta şi strigăm, greşit-am. La Tine suntem aruncaţi din mitras, din pântecele maicii noastre, Tu eşti Dumnezeul nostru. Ci, căci s'au stins întru deşertăciune zilele noastre, ne-am golit de ajutorul Tău, lipsitune-am de tot răspunsul. Insă nădăjduindu-ne spre îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereţelor noastre şi ale neştiinţei nu le pomeni şi de cele ascunse ale noastre curăţeşte-ne pre noi. Nu ne lepăda pre noi în vremea bătrâneţelor, când slăbeşte tăria noastră nu ne lăsa pre noi. Mai înainte până ce nu ne întoarcem în pământ, învredniceşte-ne să ne întoarcem la Tine. Şi caută spre noi cu bună primire şi cu har. Cumpăneşte fărădelegile noastre cu îndurările Tale, pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulţimii păcatelor noastre. Caută dintru înălţimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, Carele stă înainte şi aşteaptă dela Tine multă milă. Cercetează-ne pre noi cu bunătatea Ta. Izbăveşte-ne pre noi din tirania diavolului. Intăreşte viaţa noastră cu legile Tale cele sfinte şi sfinţite. Inger credincios păzitor pune poporului Tău. Şi pre noi pre toţi ne adună întru Impărăţia Ta. Dă iertare celor ce nădăjduesc întru Tine. Lasă-le lor şi nouă păcatele. Curăţeşte-ne pre noi cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meşteşugurile vrăjmaşului, cele ce sunt asupra noastră.

Impreună şi această rugăciune.

BINE eşti cuvântat, Doamne, Stăpâne atotţiitorule, Carele ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea o ai strălucit cu raze de foc. Carele ne-ai învrednicit pre noi a trece lungimea zilei şi a ne apropia de începuturile nopţii. Ascultă rugăciunea noastră şi a tot poporului Tău şi ne iartă nouă tuturor păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie. Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta. Ocoleşte-ne pre noi cu sfinţii Tăi Ingeri. Intrarmează-ne pre noi cu armele dreptăţii Tale. Ingrădeşte-ne pre noi cu adevărul Tău. Păzeşte-ne pre noi cu puterea Ta. Mântuieşte-ne pre noi de toată primejdia, de

tot vicleşugul celui potrivnic. Şi ne dăruieşte nouă şi această seară cu noaptea ce vine desăvârşită, sfântă, cu pace, fără păcate, fără sminteală, fără năluciri şi toate zilele vieţii noastre. Pentru rugăciunile prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor cari Ţi-au plăcut din veac.

Apoi diaconul zice:

Apără-ne, mântuieşte-ne, miluieşte-ne, ridică-ne şi ne păzeşte pre noi Dumnezeule cu Darul Tău.

Pre prea Sfânta curata, prea binecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pre noi înşine şi unul pre altul şi toată vieaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Vosglas:

Că Ţie se cade a ne milui şi a ne mântui, Doamne Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru să zicem.

Strana: Doamne, miluieşte.

Doamne atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule, dupre mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Incă ne rugăm pentru binecredinciosul şi de Hristos iubitorul Regele nostru (N), pentru stăpânirea, biruinţa, petrecerea, pacea, sănătatea, mântuirea şi iertarea păcatelor lui; şi pentru ca Domnul Dumnezeul nostru mai ales să-i dea spor şi să-i ajute întru toate şi să supună subt picioarele lui pre tot vrăjmaşul şi pizmaşul.

Incă ne rugăm pentru preasfinţitul Arhiepiscopul nostru (N), pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Incă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii ctitori ai sfântului locaşului acestuia; şi pentru toţi cei mai dinainte adormiţi părinţii şi fraţii noştri, cari zac aicea şi pretutindenea ortodocşi.

Incă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri şi fac bine în sfânta şi preacinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc şi cântă şi pentru poporul ce stă înainte şi aşteaptă de la Tine mare şi multă milă.

Incă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi creştinii ortodocşi.

Vosglas:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfân-

tului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul:

Iară şi iară plecând genunchile noastre, Domnului să ne rugăm.

Preotul se roagă:

DOAMNE Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai dat pacea Ta oamenilor. Şi darul preaSfântului Duh, încă întru această vieaţă şi cu noi fiind, îl dai pururea celor credincioşi spre moştenire nestricată; iar mai arătat acest dar ucenicilor Tăi şi apostolilor l-ai trimis astăzi, şi le-ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin cari tot neamul omenesc, întru a sa limbă întru auzul urechilor luând cunoştinţa de Dumnezeu, ne-am luminat cu lumina Duhului şi dintru înşelăciune ca dintru întunerec ne-am izbăvit şi cu împărţirea limbilor celor simţite şi de foc şi cu lucrarea mai presus de fire a crede întru Tine, ne-am învăţat şi pre Tine a Te binecuvânta împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, întru o Dumnezeire şi întru o putere şi întru o stăpânire, ne-am luminat. Tu dară Cela ce eşti strălucirea Tatălui şi chipul Fiinţei şi al Firei lui cel neschimbat şi nemutat, Izvorule al înţelepciunii şi al darului, deschide-mi şi mie păcătosului buzele şi mă învaţă cum se cuvine şi pentruce trebueşte să mă rog. Că Tu eşti, Cela ce ştii mulţimea cea multă a păcatelor mele, ci milostivirea Ta va birui fără de numărul acestora. Că iată, cu frică stau înaintea Ta aruncând desnădăjduirea sufletului meu întru adâncul milei Tale. Ocârmueşte vieaţa mea, Cela ce ocârmueşti toată făptura cu cuvântul şi cu puterea cea negrăită a înţelepciunii, Cela ce eşti liman lin celor cuprinşi de valuri şi-mi arată calea întru care voi merge. Dă gândurilor mele duhul înţelepciunii Tale, duhul înţelegerii dărueşte-l nepriceperii mele, umbrează faptele mele, cu duhul temerii de Tine şi duh drept înnoeşte întru cele din lăuntru ale mele şi cu duhul cel stăpânitor întăreşte alunecarea cugetului meu. Ca întru toate zilele fiind îndreptat spre lucrul cel de folos cu duhul Tău cel bun, să mă învrednicesc a face poruncile Tale şi pururea să-mi aduc aminte de slăvită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre. Şi să nu mă treci cu vederea pre mine să mă înşel cu frumuseţile cele stricăcioase ale lumii acestea. Ci mă întăreşte să poftesc luarea vistieriilor celor ce vor să fie. Că Tu ai zis, Stăpâne: Că oricâte va cere cineva întru numele Tău, fără apărare va lua dela Dumnezeu Părintele Tău cel împreună veşnic cu Tine. Pentru aceasta şi eu păcătosul, întru venirea Sfântului Tău Duh mă rog bunătăţii Tale, câte am cerut să mi le dai spre mântuire. Aşa Doamne, Cela ce eşti bogat dătător de toată

facerea de bine şi dătător bun. Că Tu eşti Carele dai mai de prisosit decât cele ce cerem. Tu eşti Cela ce nu Te înduri şi Cel milostiv, Carele Te-ai făcut părtaş fără de păcat trupului nostru şi către cei ce pleacă la Tine genunchile, Te pleci cu iubirea de milostivire, făcându-Te curăţire păcatelor noastre. Pentru aceasta dă, Doamne, poporului Tău îndurările Tale; auzi-ne pre noi din cerul cel sfânt al Tău; sfinţeşte-i pre dânşii cu puterea dreptei Tale cei mântuitoare; acopere-i pre dânşii cu acoperământul aripilor Tale; nu trece făptura mâinilor Tale; Ţie unuia am greşit, şi Ţie unuia şi slujim; nu ştim să ne închinăm la Dumnezeu strein, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt Dumnezeu; iartă-ne nouă greşelile şi primind rugăciunile noastre cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primeşte rugăciunea tuturor ca nişte tămâie primită ce se înalţă înaintea Impărăţiei Tale cei prea bune.

Se adaogă şi această rugăciune:

DOAMNE, Doamne, Cela ce ne-ai izbăvit pre noi de toată săgeata ce zboară în zi, izbăveşte-ne pre noi de tot lucrul, ce umblă întru întunerec; primeşte jertfa de seară, înălţările mâinilor noastre şi ne învredniceşte să trecem şi măsura nopţii fără de prihană neispitiţi de rele şi ne izbăveşte pre noi de toată turburarea şi frica, care vine dela diavolul; dărueşte sufletelor noastre umilinţă şi gândurilor noastre purtare de grije de întrebarea judecăţii Tale cei înfricoşate şi drepte; pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară mădulările noastre cele de pre pământ. Ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm cu privirea la judecăţile Tale. Şi întoarce dela noi toată nălucirea cea necuvioasă şi pofta cea vătămătoare. Şi ne scoală pre noi în vremea rugăciunii întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice:

Apără-ne, mântuieşte-ne, miluieşte-ne, ridică-ne şi ne păzeşte pre noi, Dumnezeule, cu Darul Tău.

Pre preasfânta curata, prea binecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pre noi înşine şi unul pre altul şi toată vieaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Vosglas:

Cu bună voirea şi cu darul unuia născut Fiului Tău, cu Carele bine eşti cuvântat, împreună cu prea Sfântul şi Bunul şi de vieaţă făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi îndată: Invredniceşte-ne Doamne... Şi după aceea diaconul zice: Iară şi iară plecându-ne genunchile, Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice rugăciunea:

IZVORULE al vieţii cel luminător, Carele pururea izvorăşti. Puterea cea împreună veşnică a Tatălui şi împreună lucrătoare. Cela ce ai plinit cu prea cuviinţă toată rânduiala cea pentru mântuirea omenească, Hristoase Dumnezeul nostru; Carele ai rupt legăturile morţii cele nedeslegate şi încuietorile iadului şi ai călcat mulţimea duhurilor celor viclene. Cela ce Te-ai adus pre Tine pentru noi junghiere nevinovată, dându-Ţi spre jertfă Trupul cel prea curat şi neatins şi neajuns de nici un păcat şi prin înfricoşată şi negrăită jertfirea aceasta ne-ai dăruit nouă viaţa de veci şi pogorându-Te în iad ai sfărâmat încuietorile cele veşnice şi celor ce şedeau întru întuneric le-ai arătat ieşire şi ai vânat cu înţeleaptă meşteşugire dumnezeească pre şarpele începătorul răutăţii cel dintru adânc şi l-ai legat cu lanţurile întunerecului în tartar şi în focul cel nestins şi întru întunerecul cel mai dinafară l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată. Înţelepciunea Tatălui cea cu nume mare, Cela ce Te-ai arătat mare ajutător celor năpăstuiţi şi ai luminat pre cei ce şedeau întru întunerec şi în umbra morţii. Tu Domnul slavei ceea ce este deapururea şi Fiul cel iubit al Părintelui celui de sus, Cela ce eşti lumină pururea vecuitoare, soarele dreptăţii, auzi-ne pre noi cei ce ne rugăm Ţie şi fă odihnă sufletelor robilor Tăi, ale părinţilor şi fraţilor noştri, cari au adormit mai înainte şi ale celorlalte rudenii dupre trup şi ale tuturor celor de o credinţă cu noi, pentru cari şi facem acum pomenirea. Că întru Tine este stăpânirea tuturor şi în mâna Ta ţii toate marginile pământului. Stăpâne atoateţiitorule, Dumnezeul părinţilor şi Domnul milei, făcătorul neamului celui muritor şi celui nemuritor şi a toată firea omenească care se zideşte şi iarăşi se strică, al vieţii şi al sfârşitului, al petrecerii aicea şi al mutării acolo. Cela ce măsori anii viilor şi rânduieşti ceasurile morţii, Carele duci în iad şi scoţi; Cela ce legi întru neputinţă şi slobozeşti întru putere; Cela ce tocmeşti aceste de aici a fi de treabă şi ocârmuieşti cele viitoare a fi de folos; Cela ce ai veselit cu nădejdea Învierii pre cei vătămaţi cu arcul morţii. Însuţi, Stăpânul tuturor, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pre mare departe. Carele şi întru această mai de pre urmă mare şi mântuitoare zi a praznicului cincizecimii ai arătat nouă Taina Sfintei şi celei de o Fiinţă şi împreună pururea vecuitoare şi nedespărţite şi neamestecate Treimi. Şi pogorîrea şi venirea Sfântului şi de viaţă făcătorului Duh, în chip de limbi de foc preste sfinţii Tăi apostoli ai vărsat şi i-ai pus pre ei vestitori credinţei noastre celei creştineşti şi mărturisitori şi propoveduitori dreptei cre-

dinţe celei adevărate i-ai arătat. Carele şi întru acest praznic cu totul desăvârşit şi mântuitor, ai judecat cu cuviinţă a primi rugăciunile cele de milă pentru cei ţinuţi în iad. Şi ai dat mari nădejdi, că: Slobozire celor ţinuţi din scârbele ce-i ţin pre ei şi mângâiere li se va trimite lor dela Tine. Auzi-ne pre noi smeriţii robii Tăi, cari ne rugăm Ţie. Şi fă odihnă sufletelor robilor Tăi, celor adormiţi mai 'nainte: în loc luminos, în loc cu verdeaţă, în loc cu răcoreală, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea. Şi aşează sufletele lor în locaşurile dreptilor şi-i învredniceşte păcii şi iertăciunii. Că nu morţii Te vor lăuda pre Tine, Doamne, nici cei ce sunt în iad îndrăznesc a-Ţi aduce Ţie mărturisire; ci noi cești vii bine Te cuvântăm şi Te rugăm şi rugăciuni de milostivire şi jertfe aducem Ţie pentru sufletele lor.

Să se împreune şi această rugăciune.

DUMNEZEULE cel mare şi veşnic, Sfinte şi iubitorule de oameni, Carele ne-ai învrednicit pre noi şi întru acest ceas a sta înaintea slavei Tale cei neapropiate, spre cântarea şi lauda minunilor Tale. Milostiveşte-Te spre noi nevrednicii robii Tăi şi ne dă nouă dar, ca să-Ţi aducem Ţie cu inimă umilită fără de răspândire slavoslovia cea întreit sfântă şi mulţămită pentru darurile Tale cele mari, care ai făcut şi faci pururea cu noi. Adu-Ţi aminte, Doamne, de neputinţa noastră şi nu ne pierde pre noi cu fărădelegile noastre. Ci fă milă mare cu smerenia noastră, ca să scăpăm de întunerecul păcatului şi să umblăm în ziua dreptăţii îmbrăcându-ne cu armele luminii, să petrecem fără bântuială despre toată meşteşugirea vicleanului şi cu îndrăzneală să Te proslăvim pentru toate, pre Tine unul Dumnezeul cel adevărat şi iubitor de oameni. Că a Ta este cu adevărat şi fără de îndoială mare taină, Stăpâne, şi făcătorule al tuturor, deslegarea cea vremelnică a făpturilor Tale şi împreunarea şi odihna cea în veci după acestea. Ţie mulţămită pentru toate facem, pentru intrările noastre în lumea aceasta şi ieşirile, care nădejdi de învierea noastră şi de vieaţa cea nestricată prin nemincinoasă făgăduinţa Ta mai înainte ne vestesc nouă, care fă să o dobândim întru venirea Ta cea de a doua ce va să fie. Că Tu eşti începătorul învierii noastre şi Judecătorul celor ce se fac în vieaţă, cel nemitarnic şi iubitor de oameni şi dării de plată Stăpân şi Domn. Carele Te-ai şi împreunat asemenea nouă cu Trupul şi Sângele prin pogorîrea cea multă şi patimile noastre cele fără prihană, de bună voie spre a le primi, ai luat milostivirile îndurărilor şi întru aceea ce ai pătimit Insuţi fiind ispitit, Te-ai făcut nouă celor ispitiţi Insuţi fă-

găduit ajutător. Pentru aceasta ne-ai şi scos pre noi la a Ta nepătimire. Primeşte dar, Stăpâne, cererile şi rugăciunile noastre şi fă odihnă tuturor părinţilor ai fieştecăruia şi maicilor şi fraţilor şi surorilor şi fiilor şi celor dintru o rudenie şi celor de o seminţie şi tuturor sufletelor, care au adormit mai 'nainte întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice; şi aşează sufletele lor şi numele lor în cartea vieţii în sânurile lui Avraam şi ale lui Isaac şi ale lui Iacov, în laturea celor vii întru împărăţia cerurilor, în raiul desfătării; prin îngerii Tăi cei luminaţi ducându-i pre toţi întru sfinte locaşurile Tale. Impreună ridicând şi trupurile noastre în ziua, întru care ai rânduit, dupre făgăduinţele Tale cele sfinte şi nemincinoase. Că nu este, Doamne, moarte robilor Tăi, când ieşim noi din trup şi venim la Tine, Dumnezeul nostru, ci mutare dela cele mai de întristare la cele mai bune şi mai vesele şi odihnă şi bucurie. Iar de am şi greşit Ţie ceva, fii milostiv nouă şi acelora, pentrucă nici unul nu este curat înaintea Ta de întinăciune, măcar de ar fi vieaţa lui numai o zi, fără numai Tu Insuţi Carele Te-ai arătat pre pământ, fără păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Carele toţi nădăjduim să dobândim milă şi iertare de păcate. Pentru aceasta şi nouă şi acelora ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, slăbeşte, lasă şi ne iartă căderile noastre de păcate, cele de voie şi cele fără de voie, cele întru ştiinţă şi cele întru neştiinţă, cele arătate şi cele ascunse, cele cu lucrul şi cele cu gândul, cele cu cuvântul şi cele dintru toate umbletele şi mişcările noastre. Şi celor ce s'au mutat de aicea dăruieşte-le slobozenie şi iertare; iar pre noi cei ce suntem aicea ne binecuvintează, sfârşit bun şi cu pace dăruindu-ne nouă şi tot poporului Tău. Şi deschizând nouă îndurările milei şi ale iubirii de oameni întru venirea Ta cea înfricoşată şi groaznică şi ne fă vrednici împărăţiei Tale.

Impreună şi această rugăciune:

DUMNEZEULE cel mare şi prea înalt, unul Carele ai nemurire, Cel ce locuieşti întru lumina cea neapropiată, Cela ce ai făcut toată făptura întru înţelepciune, Carele ai despărţit între lumină şi întunerec şi ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna şi stelele spre stăpânirea nopţii. Cela ce ne-ai învrednicit pre noi păcătoşii şi în ziua de acum a întâmpina faţa Ta întru mărturisire şi a-Ţi aduce slujbă de seara. Insuţi, iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta şi o primeşte ca o mireasmă cu bun miros. Şi ne dă nouă această seară de acum şi noaptea ce vine, cu pace. Imbracă-ne cu armele luminii. Izbăveşte-ne pre noi de frica de noapte

şi de tot lucrul ce umblă întru întunerec şi ne dăruieşte somnul, (carele ai dat nouă spre odihna neputinţei noastre), slobod de toată nălucirea diavolească. Aşa, Stăpâne al tuturor, dătătorule de vieaţă, ca şi întru aşternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim şi noaptea prea Sfânt numele Tău şi cu gândirea poruncilor Tale fiind luminaţi, să ne sculăm întru bucurie sufletească spre lauda bunătăţii Tale, cereri şi rugăciuni aducând milostivirii Tale pentru păcatele noastre şi ale tot poporului Tău, pre carele pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, întru milă îl cercetează.

Apoi diaconul:

Apără, mântuieşte, miluieşte...

Pre preasfânta curata...

Vosglas:

Că tu eşti odihna sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea zice diaconul:

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară Domnului.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pre noi, Dumnezeule cu harul Tău.

Seara toată desăvârşit sfântă, cu pace şi fără de păcate, la Domnul să cerem.

Inger de pace, credincios...

Milă şi iertare de păcate...

Cele bune şi de folos...

Cealaltă vreme a vieţii noastre...

Sfârşit creştinesc vieţii noastre...

Pre preasfânta curata...

Vosglas:

Că Dumnezeu bun şi iubitor de oameni eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi Duhului Tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Iar preotul zice în taină rugăciunea aceasta:

DOAMNE Dumnezeul nostru, Cela ce ai plecat cerurile şi Te-ai pogorît pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi şi spre moştenirea Ta. Că Ţie Judecătorului celui înfricoşat şi de oameni iubitor şi-au plecat robii Tăi capetele şi şi-au smerit grumazii lor, nu dela oameni nădăjduind a avea ajutor, ci aşteptând mila Ta şi cerând mântuirea Ta; pre cari păzeşte-i în toată vremea, în seara de acum şi în noaptea ce vine de tot vrăjmaşul, de toată lucrarea diavolului cea protivnică, de cugete deşarte şi de pofte rele.

Vosglas:

Fie stăpânirea Impărăţiei Tale binecuvântată şi prea proslăvită, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântu-

lui Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată cântăm

STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 3-lea, singur glasul.

Acum spre semn tuturor la arătare limbile s'au pogorît; că Evreii, din care este dupre trup Hristos, bolnăvindu-se cu necredința, au căzut din darul lui Dumnezeu și noi cei dintre păgâni ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeească, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, cari au vestit slava lui Dumnezeu, binefăcătorul tuturor; cu cari plecându-ne inimile împreună cu genunchile, întărindu-ne prin Sfântul Duh, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih: Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule...

Acum Duhul cel mângâietor S'a vărsat preste tot trupul; că începând dela ceata apostolilor, dela aceia după împărtășire, au întins Darul către cei credincioși și au încredințat despre venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbi în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu; pentru aceasta, gânditor luminându-ne inimile și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, să ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și duhul Tău cel sfânt nu-L lua dela mine.

Acum se îmbracă cu putere de sus apostolii lui Hristos, că Mângâietorul îi înnoește pre dânșii înnoindu-se într'înșii cu înnoire tainică a cunoștinței; pe care cu streine glasuri și cu înalte cuvinte slăvindu-o, ne învață a cinsti firea cea veșnică și singură în trei ipostasuri a lui Dumnezeu binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta luminându-ne prin învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului, și Duhului Sfânt, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.
Facerea lui Leon împăratul.

Veniți popoare să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut fără de ani pre Fiul cel împreună veșnic și împreună pre scaun șezător și Duhul Sfânt era în Tatăl, slăvit împreună cu Fiul; o singură Putere, o Ființă, o Dumnezeire, căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cela ce toate le-ai făcut prin Fiul cu împreună lucrarea Sfântului Duh; Sfinte Tare, prin Carele am cunoscut pre Tatăl și Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule, Mângâietorule, Carele din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

După aceea: Acum slobozești pre robul Tău... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru. Și îndată troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Hristoase

Dumnezeul nostru, Cela ce prea înţelepţi pre pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt şi printr'înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Şi otpustul acesta:

Cela ce din sânurile Tatălui s'au deşertat pre sine şi din cer pre pământ s'au pogorît şi a luat toată firea noastră cea omenească şi o a îndumnezeit pre dânsa, şi după aceea iarăşi S'a suit la ceruri şi a şezut deadreapta lui Dumnezeu şi Tatăl şi pre Duhul cel dumnezeesc şi sfânt şi de o fiinţă şi întocmai puternic şi întocmai slăvit şi împreună veşnic, L-a trimis preste sfinţii Săi ucenici şi apostoli şi printr'Însul i-a luminat pre ei şi prin ei toată lumea, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei şi cei cu totul fără prihană sfintei Maicii Sale, ale sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor de Dumnezeu propoveduitorilor şi purtătorilor de Duh apostoli şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pre noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Intru această Duminecă a Cincizecimii.

La pavecerniţă cântăm canonul către prea sfântul Duh. Irmosul de două ori şi troparele pe 4.

Facerea lui Teofan.

Peasna I, glas I, irmosul:

DIN robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea ne„umblată o a trecut ca pre uscat, „văzând pre vrăjmaşul înnecat, a „cântat cântare lui Dumnezeu ca „unui făcător de bine, Celui ce „a făcut minuni cu braţ înalt, că „S'a proslăvit.

Stih: Slavă Ţie Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Dumnezeule Sfinte Duhule, Carele tuturor împarţi darurile Tale şi toate le faci cu voia, suflă şi întru noi Darul Tău cel purtător de lumină, ca să Te slăvim pre Tine, Cela ce eşti lăudat împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Mângâietorule, Cela ce cu însuflarea Ta dai daruri puterilor cereşti, curăţă întinăciunea cugetului meu, ca un bun şi-l umple de sfinţenia Ta.

Slavă...

Sfinte Duhule Dumnezeule, cela ce eşti izvor al vieţii şi râu de bunătăţi al firii, mintea mea cea omorîtă, făcându-o vie cu lucrarea Ta, o ridică ca să cânte Dumnezeirea Ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Biserică lui Dumnezeu te-ai

făcut Fecioară cu venirea Duhului Sfânt, ceea ce eşti cu dar dăruită şi cu puterea Celui prea Inalt, ai născut cu trup pre Cuvântul cel fără început.

Preasna III, irmos.

FIIULUI celui născut fără stricare din Tatăl mai'nainte de „veci şi mai pre urmă din Fe„cioară întrupat fără de să„mânţă, lui Hristos Dumnezeu „să-I strigăm: Cela ce ai înăl„ţat cornul nostru, Sfânt eşti, „Doamne.

Având dupre fiinţă împreună alergătoare puterea voiei, Duhul sfânt ca un Dumnezeu împreună lucrător, pre cetele cele cereşti care sunt mai presus de lume, neîncetat le învaţă a striga: Sfânt eşti Doamne.

Cu cântări fără tăcere, într'un glas să slăvim pre darul Duhului, Carele a strălucit pre grăitorii de Dumnezeu apostoli prin suflare de vifor şi împreună cu cetele celor fără de trupuri, în glasuri întreit sfinte i-a învăţat să strige: Sfânt eşti Doamne.

Slavă...

O Stăpânire şi o Dumnezeire, o Putere, o Incepătorie şi o Impărăţie a Sfintei Treimi, slăvindu-o cântăm, cu glasuri întreit sfinte, strigând: Sfânt eşti Doamne.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Căruţă purtătoare de lumină şi locaş prea luminat ai fost, întru tot Curată şi mai pre sus de Heruvimi, că pre Dumnezeu pre mâinile Tale L-ai purtat. Pentru aceea toţi strigăm către tine, Curată: Bucură-te, întru tot fericită.

Peasna IV, irmos.

TOIAG din rădăcina lui Iesseiu şi floare dintr'însul „Hristoase, din Fecioară ai o„drăslit cel lăudat, din muntele „cel cu umbra deasă. Venit-ai „întrupându-Te din cea neispi„tită de bărbat, cel fără de trup „şi Dumnezeu, slavă puterii Tale, „Doamne.

Mari lucruri ne-a dăruit nouă Duhul cel întru tot sfânt; preste apostoli a venit ca un mângâietor prea bun, ca cela ce toate le plineşte; ca un Dumnezeu făcător, ca cela ce toate le sfinţeşte, ca cela ce este făcător a toate, ca un stăpân şi însuşi stăpânitor.

Pre scaunul părintesc şezând, Hristoase, ai trimis pre Mângâietorul ucenicilor Tăi, precum Te-ai făgăduit, Mântuitorule, şi ca un Dumnezeu venind, cu putere i-a întrarmat pre dânşii, ca unul ce este împreună lucrător şi dela Tatăl se purcede.

Slavă...

A grăi pentru cele ce vor să fie, Duhul cel întru tot sfânt mai înainte a învăţat pre prooroci; şi iarăşi a grăi în limbi slava lui Dumnezeu, tot El a deşteptat pe prea înţelepţii apostoli, prin gla-

sul suflării de vifor. Acelaşi şi acum împreună cu noi petrece.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Poartă a luminii vieţii te numim pre tine Maica lui Dumnezeu, prin care a intrat la noi Hristos, frumos arătându-Se cu strălucirea Dumnezeirii, acoperit fiind cu îmbrăcămintea trupului şi nevăzut ca un Dumnezeu. Iar trupeşte, precum suntem noi, S'a văzut.

Peasna V, irmos.

DUMNEZEU fiind păcii, Tată îndurărilor, pre Ingerul sfa„tului Tău celui mare, dăruin„du-ne pace, l-ai trimis nouă. „Deci, povăţuiţi fiind la lumina „cunoştinţei de Dumnezeu, de „noapte mânecând, Te slăvim, „Iubitorule de oameni.

O Duhule al înţelepciunii şi al fricii de Dumnezeu, Sfetnicule al adevărului şi al înţelegerii, Cel ce dai pace, sălăşlueşte-Te întru noi, ca sfinţindu-ne cu sălăşluirea Ta, de noapte mânecând, să Te slăvim pre Tine, Iubitorule de oameni.

Cela ce ţii toate şi eşti Domn al tuturor, Cela ce păzeşti făptura necăzută, dă-ne nouă sfinţenie şi luminare, ca săturându-ne de lumina Ta cea dată nouă, de noapte mânecând, să Te slăvim pre Tine, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Carele de demult a însemnat lui Moisi poruncile legii vechi, acum legea darului o alcătueşte luminat; că dumnezeescul Mângâietor venind o a scris pre inimile apostolilor, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... A Născătoarei de Dumnezeu.

Blestemul strămoaşei Eva s'a pierdut cu naşterea ta, Fecioară, răsărind tu pre Hristos binecuvântare lumii, pentru aceea bucurându-ne, cu gura şi cu inima mărturisindu-te adevărat Născătoare de Dumnezeu, te fericim.

Peasna VI, irmos.

DIN pântece pre Iona ca pre un prunc l-a lepădat fiara „mării, precum l-a primit; şi în „Fecioară sălăşluindu-se Cuvân„tul şi trup luând, a ieşit păzin„du-o nestricată; că Cel ce n'a „pătimit stricăciune, pre ceea ce „L-a născut, o a păzit nevătă„mată.

Plinind făgăduinţa ucenicilor Tăi, Hristoase, le-ai trimis pre Duhul cel întru tot sfânt, le-ai dăruit facere de mari minuni şi le-ai dat limbi în vedere de foc, ca să umple de cunoştinţa Ta pre adunarea neamurilor necredincioase.

Vino la noi, Duhule Sfinte, fă-ne părtaşi sfinţeniei Tale, luminii celei neînserate, vieţii celei dumnezeeşti şi împărtăşirii celei cu bun miros; că Tu eşti Duhul adevărului, Carele dela Tatăl purcezi.

Slavă...

Mântuieşte, Mângâietorule pre cei ce cu credinţă cântă venirea Ta cea cu dumnezeească cuviinţă şi curăţeşte-i de toată spurcăciunea ca un bine îndurat şi-i arată vrednici strălucirii Tale şi cu lumina Ta fă-i pre ei oglindă neîntinată, de Dumnezeu văzătoare.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Toată ceata proorocilor cea de Dumnezeu pre taină învăţată, mai 'nainte a grăit pentru taina cea nespusă şi dumnezeească a întrupării lui Dumnezeu Cuvântul, cea dintru tine Fecioară; că prin tine, Maică, s'a arătat sfatul cel mai 'nainte de veci prea adevărat.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Prea Sfântul Duh pogorîndu-Se acum preste apostoli în chip de foc, a umplut de spaimă adunările neamurilor că, cu limbi de foc grăind ei, Iubitorule de oameni, fiecare îşi auzea vorba limbii sale; pentru aceea şi minunea ca o beţie se socotea la cei necredincioşi, iar la cei credincioşi lucru de mântuire cu adevărat. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule; iertare de greşeli cerând, ca să trimiţi din destul robilor Tăi.

Peasna VII, irmos:

TINERII în buna credinţă fiind crescuţi, păgânească porun-
„că nebăgându-o în seamă, de
„groaza focului nu s'au spăimân-
„tat, ci în mijlocul văpăiei stând,
„au cântat: Dumnezeul părinţi-
„lor, bine eşti cuvântat.

Acum sorocul făgăduinţei lui Hristos se împlineşte, că venirea Duhului a arătat ucenicilor împărţirea limbilor, a Celui ce mai pre sus de Dumnezeu, a strălucit din Treime.

De demult adică s'a despărţit unirea limbilor care era fără de cale, iar acum la un loc se adună prin singură lucrarea Sfântului şi de viaţă făcătorului Duh, a unuia din Treimea cea mai presus de Dumnezeire.

Slavă...

De sus purtându-se suflarea Sfântului Duh, măririle lui Dumnezeu preaslăvit le-au vestit apostolii lui Hristos, cu un glas cântând: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Chipul naşterii Tale, celor trei tineri în cuptor li s'a arătat, păziţi fiind nevătămaţi de foc. Iar tu luând în pântece focul cel nesuferit, te-a păzit curată, Dumnezeul părinţilor cel binecuvântat.

Peasna VIII, irmos:

CUPTORUL cel răcorit a închipuit chipul minunii celei
„mai presus de fire, că n'a ars
„pre tinerii pre cari i-a primit,
„precum nici focul Dumnezeirii
„pântecele Fecioarei în care a
„intrat. Pentru aceasta cântând,
„să strigăm: Bine să cuvinteze

„toată făptura pre Domnul și „să-L prea înalțe pre Dânsul întru „toți vecii.

Sfinte Duhule, Cela ce purcezi dela Tatăl, dă tuturor sfințenie, celor ce cred întru Tine, că sfânt ești și dătător de sfințenie oamenilor. Pentru aceea cântând, să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul și să-L prea înalțe întru toți vecii.

Dai dăruiri ca un făcător de bine, darul bunătăților celor ce Te cântă pre Tine, Mângâietorule; că dătător de bunătăți ești și noianul bunătății. Pentru aceea cântând, să strigăm. Toată făptura să binecuvinteze pre Domnul și să-L prea înalțe întru toți vecii.

Slavă...

Domn făcător de viață este Duhul, singur de Sine mișcat, singur de Sine puternic, împărțind precum voește darurile; singur stăpânitor, singur poruncitor și fără de început. Pentru aceea cântând, să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul și să-L prea înalțe întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine nu se va mira de prea mulțimea îndurărilor Tale, celor bune, Cuvântule, Cela ce ești fără de început? Că pentru noi ai sărăcit, bogat fiind, și în pântecele Sfintei Fecioare Te-ai sălășluit. Pentru aceea cântând, să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul și să-L prea înalțe întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

BUCURĂ-TE, lauda fecioriei, bucură-te, Maică preacu„rată, pre care toată făptura cu „dumnezeești cântări te slăvim.

Iată, ne-ai trimis alt Mângâietor, pre cel de o Ființă cu Tine, Cuvântule, și cu Părintele Tău împreună pre un scaun șezător.

Mântuiește, Mângâietorule, din ispite pre cei ce Te cunosc pre Tine Dumnezeu și slăvesc a Ta veșnicie.

Slavă...

Vino către noi, Mângâietorule, împlinind a Ta mângâiere celor ce cântă dumnezeește slava Ta cea negrăită.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mireasă a lui Dumnezeu ceea ce ești cu totul fără prihană, pre cei ce Te cinstesc dupre vrednicie, izbăvește-i de ispite.

In loc de: Cade-se să te fericim...

Zicem același irmos.

După Sfinte Dumnezeule...

Condacul praznicului. Și celelalte ale pavecerniței și otpustul.

Intru aceeaşi Luni a Cincizecimii.

La polunoştniţă, troparul şi condacul praznicului. Rugăciunea pentru morţi nu o citim.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de trei ori.

După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

PRAZNICUL cel după praznice şi mai de pre urmă, credincioşii să-l prăznuim luminat; acesta este Cincizecimea, împlinirea făgăduinţei şi a sorocului, că întru acesta focul Mângâietorului îndată s'a pogorît pre pământ, ca în chip de limbi; pre ucenici i-a luminat şi cereşti tăinuitori i-a făcut; lumina Mângâietorului a venit şi lumea a luminat.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Izvorul Duhului venind la cei de pre pământ, în râuri de foc împărţindu-se dupre înţelegere, pre apostoli i-a rourat luminându-i. Şi li s'a făcut lor focul nor rouros, văpaia care îi lumina şi îi ploua. Prin care noi am luat darul prin foc şi prin apă. Lumina Mângâietorului a venit şi lumea a luminat.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Psalmul 50. Canoanele: al praznicului cel întâiu, glasul al 7-lea cu irmosul pe 8 şi al doilea glasul al 4-lea, cu irmosul pe 6.

Catavasia: Cu dumnezeescul nor...

După peasna 3-a, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul.

PREA Sfântul Duh pogorîndu-Se acum preste apostoli în chip de foc, a umplut de spaimă adunările neamurilor; că, cu limbi de foc grăind ei, iubitorule de oameni, fieştecarele îşi auzea vorba limbii sale, pentru aceea şi minunea ca o beţie se socotea la cei necredincioşi; iar la cei credincioşi lucru de mântuire cu adevărat. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, iertare de greşeli cerând, ca să trimiţi robilor Tăi.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După peasna 6-a, condacul şi icosul praznicului.

SINAXAR

IN LUNEA CINCIZECIMII, ADICĂ A SFÂNTULUI DUH.

Stihuri:

Suflarea Duhului Domnului să o laude tot omul.

Cu carele tot duhul vrăjmăşesc se goneşte dela Domnul.

INTRU această zi, în Lunea a cincizeci de zile, prăznuim pre Insuşi Prea Sfântul şi de viaţă Făcătorul şi întru tot puternicul Duh, Carele este unul din Treime Dumnezeu, într'o cinste, într'o slavă şi deofiinţă cu Tatăl şi cu Fiul. Că întru această zi a cincizecea S'a pogorît înfiinţat pre Sfinţii apostoli întru vedere de limbi de foc

şi a şezut preste fieştecarele dintr'înşii în foişor, unde petreceau. Insă pentru cinstea Prea Sfântului Duh, au aşezat sfinţii şi dumnezeeştii Părinţi, cari toate bine le-au tocmit, a-L prăznui şi deosebi într'această zi a Cincizecimii; că a făgăduit Mântuitorul mai înainte de sfânta Sa patimă venirea Mângâietorului zicând: De folos este ca să Mă duc Eu, că de nu Mă voiu duce Eu, Mângâietorul nu va veni la voi. Şi iarăşi: Şi când va veni acela, vă va învăţa şi vă va îndrepta pre voi spre tot adevărul. Şi iarăşi: Voiu ruga pre Tatăl şi alt Mângâietor va trimite vouă, Duhul adevărului, Carele din Tatăl se purcede. Şi după patimă iarăşi când vrea să Se înalţe la cer a zis: Iar voi să aşteptaţi în Ierusalim până când vă veţi îmbrăca cu putere de sus; şi L-a trimis în adevăr, căci aşteptând ei, când s'a plinit ziua a cincizecea, în ceasul al treilea din zi, în foişor fără de veste s'a făcut tunet din cer, cât a străbătut mulţimea lumii şi într'o vederi de limbi de foc S'a arătat Duhul Sfânt, rămânând nu numai preste cei doisprezece, ci şi preste cei şaptezeci.

Şi grăiau în limbi streine, adică unul fieştecarele din apostoli grăia în limbile tuturor neamurilor; că nu numai limba sa auzea cel de alt neam când grăia apostolul, ci limba fieştecărei seminţii apostolul o auzea şi o grăia. De unde dacă s'au adunat, poporul i-a socotit că sunt beţi, că neînţelegând altul cum grăia un apostol deosebi către toţi, îl socotea pre acela că este beat; iar alţii se mirau, zicând: Ce poate fi aceasta?

Şi erau adunaţi de preste tot pământul pentru praznic: Parteni, Mideni şi Elamiteni, cari de mai înainte cu puţină vreme fuseseră robiţi de Antioh. Insă după înălţarea lui Hristos trecând zece zile, a venit Duhul Sfânt, iar nu îndată şi atunci după Înălţare. Ca mai mult să facă pre ucenicii cari îl aşteptau pre El, mai fierbinţi. Iar zic unii şi aceasta, ca în fieştecare zi venea una fieştecare ceată din cele nouă cete îngereşti de se închina acelui trup îndumnezeit. Şi aşa plinindu-se nouă zile, în ziua zecea a venit Mângâietorul şi s'a făcut împăcare prin Fiul. Iar după cincizeci de zile dela Paşti a venit spre pomenirea Legii vechi, că Israil după ce a trecut Marea Roşie, trecând cincizeci de zile a luat acele zece porunci. Vezi şi închipuirile. Acolo muntele, iară aicea foişorul; acolo foc, iară aicea limbi de foc; şi în loc de tunet şi de ceaţă, vifor mare foarte. Şi într'o vedere de limbi S'a pogorît Duhul Sfânt, pentrucă S'a arătat că se află firesce spre Cuvântul cel viu, sau pentrucă era să înveţe apostolii şi să întoarcă cu limbile pre păgâni. Iar cu limbi de foc, pentrucă Dumnezeu foc mistuitor este şi pentru curăţire. Care limbi se împărţeau pentru darea de daruri. Şi precum oarecând pre cei ce ştiau o limbă, în multe i-a împărţit şi i-a amestecat, aşa şi acum pre cei ce ştiau o limbă, în multe i-a împărţit, ca să adune dintre acele neamuri ce se risipiseră pre la marginile lumii. Iar în ziua de praznic s'a făcut că fiind adunat popor mai mult, să se vestească lucrul luminii prin toată lumea; apoi şi câţi se întâmplaseră a fi la Paşti şi văzuseră minunile care făcuse Hristos, iarăşi şi acum să se minuneze. Iar ziua Cincizecimii, pentrucă se cădea, ca în ce vreme se dedese legea cea de demult, într'aceiaşi să se verse şi darul Duhului Sfânt precum şi Hristos a făcut în Paştile legii, ale Sale Paşti, săvârşindu-le Paşti adevărate. Şi nu pre gurile apostolilor, ci pre capetele lor a şezut Duhul Sfânt, partea trupului cea stăpânitoare cuprinzându-o şi cea mai mare şi singură mintea, dela care şi limba are graiul şi cu o închipuire oarecare Duhul slobozeşte glas cu limba şi aceasta pentru aceea ca să hirotonisească pre apostoli binecuvântându-i pre cap, spre a fi învăţători tuturor celor de sub cer. Că punerea mâinii, adică hirotonia, pre creştetul capului se face. Fost-a glas şi foc, pentrucă şi în Sinai au fost acestea, ca să se arate că acelaşi Duh a fost şi atunci şi acum este, Carele pune legea şi toate le aşează. Insă s'a turburat mulţimea poporului pentru sunetul vântului, căci gândeau că le vine sfârşitul, carele Hristos mai înainte spusese Evreilor pentru sfărâmarea lor. Zis-a ca de foc, ca nimenea să nu gândească ceva trupesc de Duhul Sfânt. Beţi

a fi s'au socotit apostolii. Dar Petru sculându-se şi vorbind prin mijlocul poporului i-a mustrat, zicând: Că nu este lucru ce se ţine de adevăr ceea ce ziceau ei, aducând mărturie proorocia lui Ioil şi au adus dintr'înşii la cunoştinţa lui Dumnezeu ca la trei mii. Iară Mângâietor Duhul Sfânt se numeşte, căci ne poate mângâia pre noi şi a ne face odihnă; că în locul lui Hristos L-am luat pre Acesta şi prin Acesta având pre Acela. Pentrucă şi vorbeşte pentru noi cu glasuri negrăite către Dumnezeu, stând pentru noi ca un iubitor de oameni ca şi Hristos. Că Mângâietor este şi El. Pentru aceea şi alt Mângâietor Duhul Sfânt se numeşte. Că zice şi apostolul: Avem Mângâietor pre Iisus către Dumnezeu. Şi altul s'a zis pentru unirea fiinţei, că unde zise altul şi altul, este de cele ce sunt deofiinţă şi de o fire. Iară alta şi alta, ştim a fi pentru firi osebite. Acesta Duhul Sfânt este deofiinţă cu Tatăl şi cu Fiul întru toate, pentru aceea şi împreună cu dânşii toate le face şi singură învierea aceea ce va să fie. Şi câte voeşte face, sfinţeşte, împarte, înnoeşte, trimite, face înţelepţi, unge proorocii. Şi drept zicând, întru tot însuşi singur stăpânitor este. Atotputernic, bun, drept, ocârmuitor. Printr'Acela este toată înţelepciunea, vieaţa, mişcarea şi tot ce este părtaş sfinţirii şi a toată vieaţa. Cu un cuvânt toate le are, câte şi Tatăl şi Fiul, afară de nenaştere şi de naştere Carele din singur Tatăl se purcede. Şi vărsându-Se Duhul Sfânt preste tot trupul, lumea toată s'a umplut de toate darurile. Şi dela Acela toate limbile s'au îndreptat la cunoştinţa de Dumnezeu şi toată neputinţa şi toată boala s'a gonit. Insă de trei ori dela Hristos s'a dat Duhul Sfânt ucenicilor: Mai înainte de patimă nu foarte arătat după înviere prin suflare arătat; iar acum l-a trimis pre El înfiinţat şi mai vârtos însuşi S'a pogorît, mai desăvârşit luminându-i şi sfinţindu-i pre dânşii, (adică pre apostoli) şi cu aceea iarăşi a vânat marginile lumii. De venirea Duhului Sfânt, pentru rugăciunile sfinţilor apostoli, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi. Amin.

La peasna IX

Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm. Svetilna praznicului; cea dintâiu de două ori şi cealaltă odată.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 4, glasul al 2-lea, singur glasul.

PRIN prooroci ai vestit nouă calea mântuirii şi întru apostoli a strălucit darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu eşti Dumnezeu întâiu, Tu şi după acestea şi în veci Tu eşti Dumnezeul nostru. De două ori.

In curţile Tale Te voiu lăuda pre Tine Mântuitorul lumii şi plecând genunchile mă voiu închina puterii Tale celei nebiruite, seara şi dimineaţa şi amiazăzi şi în toată vremea Te voiu binecuvânta, Doamne.

In curţile Tale, Doamne, credincioşii plecând genunchii sufletului şi ai trupului, Te lăudăm pre Tine Tatăl cel fără de început, şi pre Fiul cel împreună fără început şi pre prea Sfântul Duh cel împreună veşnic, Carele luminează şi sfinţeşte sufletele noastre.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.

Limbile oarecând s'au amestecat, pentru îndrăzneala facerii de turn; iar acum limbile înţelepte s'au făcut, pentru slava cunoştinţii de Dumnezeu. Acolo au pedepsit pre cei necredincioşi pentru greşală; iar aici a luminat Hristos pre pescari cu Duhul. Atunci s'a îngăduit neunirea spre pedeapsă,

iar acum se înnoeşte unirea, spre mântuirea sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare, ecteniile şi otpustul. Ceasul întâiu şi cel desăvîrşit otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul praznicului.

Peasna 3-a şi a 6-a.

Preotul: Înţelepciune, drepţi.

Iar strana după vohod zice:

ÎNALŢĂ-TE, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Apoi troparul:

Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru...

Şi condacul:

Când S'a pogorît amestecând limbile...

Şi după Sfinte Dumnezeule...

Apostolul: Din cartea cea către Efeseni:

Fraţilor, ca fiii luminii să umblaţi...

Evanghelia dela Mateiu:

Zis-a Domnul, căutaţi să nu defăimaţi pre vreunul dintru aceşti mici...

Chinonicul.

Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământ drept.

CADE-SE A ŞTI

Că în săptămâna aceasta a Sfintei Cincizecimi, este deslegare la brânză, peşte, vin şi untdelemn. Şi se lasă şi jumătăţile de ceasuri şi canonul Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Când se va întâmpla aflarea Capului Sfântului Ioan Luni în ziua Duhului Sfânt, slujba lui se pune Marţi cu a praznicului.

LUNI SEARA.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6 şi cântăm aceste stihiri podobnice, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

ACUM se înnoesc limbile ca să spună mai luminat slava lui Dumnezeu, prin cuvinte cu vorbe streine şi în chip de foc, spre încredinţarea tuturor celor de pre pământ şi spre semn neamurilor, că cu adevărat mântuire ai venit.

Puterea cea de sus pe care ai făgăduit să o trimiţi, Hristoase, ucenicilor Tăi acum plinind, ai trimis pre Sfântul Tău Duh, arătându-ne că Tu eşti adevărul şi că cei ce se nădăjduesc spre Tine, Bunule, cu adevărat nu se vor ruşina.

Făgăduinţa cea mai din'nainte plinindu-o ai trimes lumii pre Mângâietorul Tău, ca în limbi de foc să topească păcatele tuturor cu dumnezeescul foc şi să ne dea adevărată împărtăşire cu Dânsul, nouă celor ce cu credinţă Îl teologhisim.

Şi dela mineiu 3.

Slavă... Şi acum... glasul 1:

Praznicul a cincizeci de zile prăznuim şi venirea Duhului şi sorocul făgăduinţii; şi plinirea nădejdii şi Taina câtă este, cât este de mare şi cinstită. Pentru aceasta strigăm Ţie: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Popobie: Casa Eufratului...

Cu fapta precum Te-ai făgăduit, Cuvinte, ucenicilor ai trimis, pre dumnezeescul și sfântul Tău Duh, și i-a luminat pre dânșii.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele din lăuntru ale mele.

Fără de veste din cer, toată puterea dumnezeescului Mângâietor, pre apostoli preaînțelepți și grăitori de Dumnezeu i-a arătat.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și duhul Tău cel sfânt nu-L lua dela mine.

Neamul celor de altă seminție nu se pricepea, auzind pre dumnezeeștii apostoli, în limbile sale slăvind Treimea.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Cu limbile altor neamuri ai înnoit, Hristoase, pre ucenicii Tăi, ca cu acela să Te propoveduiască pre Tine, Cuvântul și Dumnezeu cel fără de moarte; Carele dai sufletelor noastre mare milă.

MARȚI LA UTRENIE.

După întâia stihologie, sedealna glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău...

ÎMPREUNEZ, laud, slăvesc, cinstesc împreună cu Tatăl și cu Fiul pre Prea Sfântul Duh, unindu-I dupre Dumnezeire și despărțindu-I dupre osebiri. Că așa Acesta pre apostolii lui Hristos i-a umplut acum și i-a înțelepțit, ca să propoveduiască în toată lumea.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, același glas și podobie.

Pre ucenicii lui Hristos darul Duhului i-a luminat, minunat pogorîndu-Se din cer în chip de foc și luminători i-a arătat, ca să vestească o putere a Sfintei Treimi și o Domnie, pe care cu credință o slăvim.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Psalmul 50. Canonul prazniculuí, glasul al 7-lea, cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. Condacul și icosul și svetilna prazniculuí.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cu raza dumnezeeștei stăpâniri, mintea luminându-și, ucenicii Tăi, Cuvinte, pre Duhul Sfânt, în ființă L-au primit.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele din lăuntru ale mele.

Limbile cu foc văzute fiind de sus, s'au pogorît preste apostoli, împărțite fiind, luminându-i, iar nu arzându-i.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

De sus venind la noi, Mângâietorule, ca și mai 'nainte la apostoli, sfințește și mântuiește, pre cei ce Te propoveduiesc pre Tine Dumnezeu.

Slavă... Și acum... glasul 1.

Toate le dă Duhul Sfânt: Izvorăște proorocii, săvârșește preoți, pre cei necărturari înțelepciune i-a învățat, pre pescari grăitori de Dumnezeu i-a arătat; toată rânduiala Bisericii alcătuiește. Cela ce ești deoființă și de un scaun cu Tatăl și cu Fiul, Mângâietorule, slavă Ție.

LA LITURGHIE:

Fericirile din amândouă canoanele prazniculuí, cântarea I, pe 6.

MARȚI SEARA

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6 și cântăm stihirile podobnice, glasul I.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

CÂT este de potrivit, cât este de cuvios cerurilor celor cuvântătoare, a vesti neamurilor prin limbi în chipul focului slava lui Dumnezeu, Celui ce a împodobit cerurile cu foc și a luminat lumea cea simțită împreună cu Fiul și cu Duhul.

In Sion fiind adunați ucenicii lui Hristos, precum a fost făgăduința, prea Sfântul Duh S'a pogorît preste dânșii în chip de foc, cu foc suflători i-a arătat, ca să spuie cu tainice învățături dogmele Treimii.

Săbii din cer ferecate, pre sfinții ucenici Sfântul Duh venind i-a săvârșit și Făcătorului au sfințit pământul, ca pre cei nesfințiți să-i taie, ca să lipsească săbiile celui viclean și să se mântuiască sufletele noastre.

Și dela mineiu 3.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Văzut-am lumina cea adevărată, luat-am Duhul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Treimi închinându-ne, că aceea ne-a mântuit pre noi.

LA STIHOAVNĂ:

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi a venit lucrarea prea Sfântului Tău Duh, Doamne, preste apostolii Tăi și înțelepți arătându-i prin cunoștința de Dumnezeu, i-a umplut de fericită învățătura Ta. Pentru aceasta slăvim rânduiala Ta cea mântuitoare, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele din lăuntru ale mele.

Astăzi Duhul Tău cel atotputernic, Stăpâne, cel de o ființă cu Tine, se trimite dela Tatăl în limbi de foc și împărțindu-se a rânduit pre apostolii Tăi să grăiască slăvirile Tale. Pentru aceasta lăudăm a Ta mântuitoare rânduială, Hristoase atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua dela mine.

Astăzi ai turnat darurile Mângâietorului Tău Duh, Mântuito-

rule, dând firii omenești să prooroacească, precum ai zis, Cuvinte, și ai învățat să se închine nedespărțitei Treimi. Pentru aceasta slăvim a Ta mântuitoare rânduială, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... Și acum... glasul al 2-lea.

Prin prooroci ai vestit nouă calea mântuirii și întru apostoli a strălucit darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâiu, Tu și după acestea și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Troparul praznicului.

MIERCURI LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de trei ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

PRECUM Te-ai făgăduit apostolilor, Hristoase, venind Duhul Sfânt prin singură puterea Sa, au adus într'o unire a credinții Treimii celei nezidite, limbile cele osebite ale tuturor neamurilor. Sălășluiește-Te, rugămu-ne, și întru noi, Bunule, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea

Podobie: Pre înțelepciunea...

Prea Sfântul Duh pogorîndu-Se acum preste apostoli în chip de foc, a umplut de spaimă adunările neamurilor; că cu limbi de foc grăind ei, Iubitorule de oameni, fiecare își auzia vorba limbii sale; pentru aceea și minunea ca o beție se socotea la cei necredincioși; iar la credincioși lucru de mântuire cu adevărat. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, iertare de greșeli cerând, ca să trimiți din destul robilor Tăi.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Psalmul 50. Canoanele: al praznicului glasul al 4-lea cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Duhul cel prea Sfânt, lumina care purcede din lumină, în limbi de foc a venit pre pământ, să ardă păcatele celor ce se închină cu credință Dumnezeirii celei în trei fețe.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

Duhul cel prea Sfânt, pre Carele de demult L-ai trimis ucenicilor Tăi, Indurate, întărindu-i să plinească în lume voile Tale cele mântuitoare, înnoiește-L întru noi, Dumnezeule.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-L lua dela mine.

Cu credință să teologhisim pre Sfântul Duh, strigând: Nu Te depărta dela noi Mângâietorule, Cela ce dai mântuire tuturor și sfințești pre cei ce Te laudă pre Tine.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

In curţile Tale Te voiu lăuda pre Tine Mântuitorul lumii şi plecând genunchile mă voiu închina puterii Tale celei nebiruite, seara şi dimineaţa şi amiazăzi şi în toată vremea bine Te voiu cuvânta, Doamne.

LA LITURGHIE.

Fericirile din amândouă canoanele prazniculuí, peasna 4-a pe 6.

MIERCURI SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, ale prazniculuí 3 şi dela mineiu 3. Stihirile prazniculuí, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

MOISI în munte a văzut pre Cela ce era în foc; dar acum şi la văzătorii de Dumnezeu şi înţelepţii apostoli, Duhul în chip de foc S'a pogorît; ca să arate adevărat, că cel ce a grăit atunci şi acum, este acelaşi Dumnezeu, întru aceiaşi unime a firii.

Cu limbi în chipul focului grăitorii de Dumnezeu chemând la apa dumnezeescului botez, bârfelile ritorilor celor fără de Dumnezeu, cu focul Duhului le-au ars. Luminează-ne dar, Mângâietorule, şi pre noi cari cu credinţă Te teologhisim.

Pre cei ce slujeau Ţie, Dumnezeule, întru materia care poartă în sine grosimea trupului, ca şi pre cei fără trupuri de demult, i-ai înnoit într'un chip negrăit, cu focul Duhului, ca să fie pară de foc. Cât eşti de mult lăudat, cât eşti minunat întru lucrurile Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

In curţile Tale, Doamne, credincioşii plecând genunchii sufletului şi ai trupului, Te lăudăm pre Tine Tatăl cel fără de început şi pre Fiul cel împreună fără de început şi pre prea Sfântul Duh cel împreună veşnic, Carele lucrează şi sfinţeşte sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cel întocmai puternic, Cel împreună pre scaun şezător, Cel de o Fiinţă şi împreună fără de început cu Tatăl şi cu Cuvântul; Duhul Sfânt cel împreună a toate lucrător, împreună veşnic, prea bun, a toate stăpânitor, a umplut pre ucenicii Cuvântului şi i-a înţelepţit, să vestească neamurilor cu glasuri în multe limbi, slava lui Dumnezeu şi dogmele Treimii.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Adunările neamurilor cele de multe seminţii, care erau întunecate cu beţia necunoştinţei, pre tăinuitorii Tăi, Dumnezeule Omule, cei ce înalt grăiau prin Duhul cele dumnezeeşti, cu vorbe de multe limbi, îi numeau beţi de vin pre ei, cei ce au go-

nit beţia înşelăciunii; dar noi printr'înşii cunoscându-Te pre Tine, Te teologhisim, mântuindu-ne.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua dela mine.

Izvorul cel veşnic, Carele totdeauna izvorăşti râul cel negrăit al bunătăţii şi din carele pururea curge apa cea vie, revărsându-se necontenit, adapă cu curgerile ei sufletul meu, izbăvindu-mă din cuptorul patimilor, din văpaia ispitelor celor cumplite şi de munca focului.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Pre Treimea cea de o Fiinţă cu cântări să o slăvim, pre Tatăl şi pre Fiul, împreună cu Sfântul Duh, că aşa au propoveduit toţi proorocii şi apostolii cu mucenicii.

JOI LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de trei ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău...

IATĂ s'au plinit proorociile proorocilor, că cel ce le-a descoperit lor cu raze întunecoase, arătarea celor ce erau să fie, Mângâietorul ca un Dumnezeu, acum S'a vărsat preste apostoli din destul şi printr'înşii şi preste cei ce se închină cu credinţă Treimii celei nezidite.

Slavă... Şi acum... iar aceasta.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Raza Duhului umplând pre apostolii Tăi, Mântuitorule, i-a arătat luminători, ca să gonească de pre pământ negura eresurilor şi să lumineze sufletele credincioşilor, spre a sluji Tatălui Tău şi prea Sfântului Duh, care sfinţeşte pre cei ce se închină Ţie.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Şi psalmul 50. Canoanele glasului al 7-lea cu irmosul pe 8 şi al mineiului pe 4. Condacul, icosul şi svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pogorîrea Duhului pre apostoli i-a luminat, în limbi de foc acum văzându-se preste dânşii şi ritori i-a arătat, ca să propoveduiască tuturor unimea Treimii cea adevărată şi de o Fiinţă; pentru aceasta toate neamurile se mirau, văzând pre cei ce oarecând erau prea neînvăţaţi, grăind luminat cele ce nu se pot spune.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

In foişor şezând apostolii au luat lucrarea Sfântului Duh, suflarea cea repede care a venit în limbi de foc şi vorbeau luminat cu feluri de învăţături şi cuvântul darului întărind, că Hristos Cel ce a pătimit de voie este Dumnezeu adevărat.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua dela mine.

Precum ai trimis, Doamne, apostolilor astăzi dumnezeescul dar al Sfântului Duh, dă-ni-L şi nouă rugămu-ne, ca să lumineze inimile noastre deapururea, cu lumina venirii Sale; ca toţi să înălţăm luminat cu glasuri neîncetate cântarea cea întreit sfântă, lăudând pre Treimea cea din fire nedespărţită.

Slavă... Şi acum... glasul al 2-lea.

Prin prooroci ai vestit nouă calea mântuirii şi întru apostoli a strălucit darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu eşti Dumnezeu întâiu, Tu şi după acestea şi în veci Tu eşti Dumnezeul nostru.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul prazniculuí.

Peasna 5-a pe 6.

JOI SEARA.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 6, ale prazniculuí 3 şi dela mineiu 3.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

DUHUL Sfânt, Carele împarte darurile, a venit pre pământ, nu precum mai 'nainte în umbra legii a strălucit în prooroci, ci în fiinţă acum S'a dăruit nouă, prin mijlocirea lui Hristos. Să ne curăţim inimile cu fapte bune şi să primim venirea Lui, cu taină luminându-ne.

Duhul cel Sfânt, nu-L lua dela noi, Iubitorule de oameni, ci dăruieşte darul Tău celor ce petrec dupre vrednicie, ca şi în suflet şi în inimă să moştenim împărtăşirea Lui cea vecuitoare, făcându-ne biserici şi lăcaşuri ale Mângâietorului, Iisuse, Dumnezeul nostru, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pre Duhul Sfânt cel ce sfinţeşte toate, cu bună cinste să-L lăudăm şi cu credinţă să strigăm: Cel ce ai venit în lume cu bunăvoinţa Tatălui, nu Te depărta dela noi, cei ce slujim Dumnezeirii Tale! Arată-ne pre noi biserici bunătăţii Tale celei negrăite şi sfinţeşte pre toţi cei ce Te laudă pre Tine cu credinţă.

Slavă... Şi acum... glasul al 7-lea.

Cei ce avem Mângâietor la Tatăl pre Hristos Dumnezeu, să ne închinăm cu credinţă altui Mângâietor Carele a venit astăzi pre pământ, Duhului adevărului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Pre Duhul Sfânt Cel ce se purcede din Tatăl şi întru Fiul este închinat, prin Carele toate se poartă, se întăreşte şi se ţin întru viaţă şi viază şi petrec şi se mântuiesc, să-L teologhisim; Mângâietorule, Cela ce eşti necuprins cu mintea, dăruieşte pace lumii Tale.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele din lăuntru ale mele.

Duhul Sfânt, izvorul a toată bunătatea, a venit în ființă să umple prin apostoli marginile pământului de cerească putere și de dumnezeiasca bunătate. Aceluia să strigăm: Mângâietorule, Cela ce ești necuprins, dăruiește pace lumii Tale.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela fața Ta și Duhul cel Sfânt nu-L lua dela mine.

Duhul Sfânt, Dumnezeu de o Ființă și împreună pre scaun șezător cu Tatăl și cu Cuvântul se cunoaște, lumina prea desăvârșită care a strălucit din lumină desăvârșită, din Tatăl cel fără de început și venind prin Fiul. Acestuia să strigăm: Mângâietorule dătătorule de viață, dăruiește pace lumii Tale.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Când ai trimis pre Duhul Tău, Doamne, șezând apostolii, atuncea feciorii evreești văzând, s'au mirat cu spaimă, că îi auzeau pre dânșii vorbind într'alte limbi streine, precum Duhul le da lor. Că neînvățați fiind, s'au făcut înțelepți și pre păgâni la credință vânându-i, grăiau ca niște ritori cele dumnezeești. Pentru aceasta și noi strigăm Ție: Cela ce Te-ai arătat pre pământ și din înșelăciune ne-ai mântuit pre noi, Doamne, slavă Ție.

Troparul praznicului și otpustul.

VINERI LA UTRENIE.

Troparul praznicului de trei ori. După întâia stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu tainâ...

DUPĂ scularea Ta cea din mormânt, Hristoase, și după dumnezeeasca Înălțare la înălțimea cerului, ai trimis, Indurate, văzătorilor de Dumnezeu slava Ta, Duhul cel drept înnoindu-L în ucenici. Pentru aceasta ca o alăută muzicească tuturor limpede ai arătat, Mântuitorule, prin dumnezeesc îndreptar de taină, vestirea și rânduiala întrupării Tale.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu tainâ...

Iubitorii Mântuitorului de bucurie s'au umplut și îndrăzneală au luat cei ce se temeau mai înainte; că Duhul Sfânt astăzi de sus S'a pogorît preste casa ucenicilor. Și altul altele grăia către popoare. Că limbile lor s'au împărțit văzute ca niște foc și pre dânșii nu i-a ars, ci mai vârtos i-a rourat.

Slavă... Și acum... Tot aceasta.

Psalmul 50. Canonul praznicului, al glasului al 4-lea, cu irmosul pe 8 și al mineiului pe 4. Condacul, icosul și svetilna praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

In căruță cu văpaie de foc de

demult purtându-se cu mărire Ilie cel râvnitor şi cu foc suflător, a închipuit dumnezeeasca suflare cea de sus, care luminat a strălucit acum în Sion preste apostoli, prin care lumea s'a luminat.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Intocmai grăind de dumnezeească rânduiala lui Hristos, cu limbi în chipul focului, toţi apostolii au luminat neamurile, să cinstească cu credinţă pre un Dumnezeu în trei feţe, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel prea Sfânt.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua dela mine.

Sioane sfinte, maica tuturor bisericilor, întru care în chip de foc, Duhul Mângâietorul S'a pogorît minunat preste apostoli; bucură-te acum şi prăznuieşte praznicul cincizecimii, cel de lume dorit cu adevărat, veselindu-Te împreună cu noi.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Impărate ceresc, Mângâietorule, duhul adevărului, Carele pretutindenea eşti şi pe toate le împlineşti; vistierul bunătăţilor şi dătătorule de vieaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pre noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

La Liturghie: Fericirile din canon, peasna 7-a şi a 8 pe 6.

Odovania praznicului pogorîrii Sfântului Duh.

In Vinerea penticostei, seara.

La vecernie, după psalmul de seară cel obişnuit, catisma cea de rând. La Doamne strigat-am, stihirile praznicului, cele cântate la însuşi praznicul. Şi toată slujba praznicului, afară de parimii şi de vohod, dupre cum s'a arătat la odovania praznicului înălţării lui Hristos. Asemenea şi în Sâmbăta cincizecimii. La utrenie, toată slujba praznicului, afară de polieleu, antifoane şi evanghelie. Catavasie, irmosul canonului al doilea: Cu dumnezeescul nor... amândouă strănile împreună. După a 3-a peasnă, sedealna praznicului de două ori. După a 6-a peasnă, condacul şi icosul praznicului. La peasna 9-a, Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, ci irmoasele praznicului cu mărimurile lor. După a 9-a peasnă, svetilna praznicului de două ori şi cealaltă, odată. La laude, stihirile praznicului, glasul al 4-lea: Prea slăvite au văzut astăzi... Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea: Impărate ceresc... Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule... troparul praznicului: Bine eşti cuvântat, Hristoase... odată. Ecteniile şi otpustul. La otpust pomeneşte preotul pre sfântul a căruia este ziua. La ceasuri, troparul şi condacul praznicului.

LA LITURGHIE.

Fericirile praznicului, peasna 9-a, a amândorora canoanelor, pe 8. După vohod, troparul praznicului; Slavă... Şi acum... condacul. Sfinte Dumnezeule... Prochimenul praznicului. Apostolul şi evanghelia zilei. Chinonicul praznicului: Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.

CADE-SE A ŞTI

Că de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Mergătorului înainte în această Sâmbătă, înaintea Duminicei tuturor Sfinţilor, când se odovăeşte praznicul cincizecimii, atunci slujba lui o cântăm împreună cu odovania praznicului aşa: Vineri seara citim: Fericit bărbatul... Slava 1. La Doamne strigat-am, punem stihirile praznicului pe 6 şi ale Sfântului pe 4. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. Vohod şi citirile Sfântului. La litie stihirile praznicului şi ale Sfântului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a praznicului. La stihoavnă stihirile praznicului, Slavă... a sfântului, Şi acum... a praznicului. La utrenie, sedelnele praznicului. După polieleu, toate sedelnele sfântului, Slavă... cea după polieleu, Şi acum... a praznicului: Treptele, antifon glasul al 4-lea. Evanghelia şi stihira sfântului. Canoanele praznicului, amândouă cu irmosul pe 10 şi ale Sfântului pe 4. Catavasia praznicului; după peasna a 3-a condacul şi icosul şi sedealna Sfântului, de două ori. Slavă... Şi acum... a praznicului. După peasna 6-a, condacul şi icosul praznicului. La peasna 9-a, Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm. Svetilna praznicului, apoi a sfântului şi iarăşi a praznicului. La laude stihirile praznicului 3 şi ale sfântului 3. Slavă a Sfântului, Şi acum... a praznicului. Slavoslovia cea mare. La Liturghie, fericirile din canonul praznicului peasna 9-a pe 4 şi din a Sfântului, peasna 6-a pe 4. Apostolul şi evanghelia zilei şi ale Sfântului.

Să ştii însă, că de se va întâmpla acest praznic în Dumineca tuturor Sfinţilor, atunci punem slujba lui în Vinerea ce a trecut.

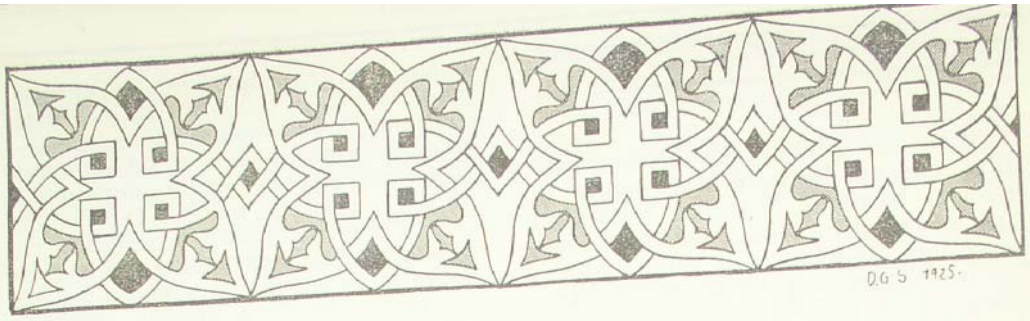

DUMINECA TUTUROR SFINŢILOR

SÂMBĂTA SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 4 şi cântăm stihirile învierii, glasul al 8-lea.

Cântare de seară şi slujbă cuvântătoare...

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pre noi...

Bucură-te, Sioane sfinte, maica Bisericilor...

Şi una a lui Anatolie:

Cuvântul Cel ce S'a născut din Dumnezeu Tatăl mai 'nainte de veci...

Slavă... glasul al 6 lea.

Dumnezeească ceata mucenicilor...

Aceste stihiri şi cu Slava... caută-le la Vecernia cea mare.

Şi acum... A Născătoarei de Dumnezeu, Dogmatica, glasul al 8-lea.

CUM te vom ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu? Cum vom lăuda taina cea necuprinsă de minte a naşterii tale, prea binecuvântată? Că făcătorul veacurilor şi ziditorul firii noastre, făcându-I-se milă de chipul Său, S'a micşorat pre Sine Insuşi pogorîndu-Se negrăit cel din sânurile Tatălui cele fără materie; Acela în pântecele tău Curată S'a sălăşluit şi fără schimbare trup S'a făcut din tine ceea ce nu ştii de nuntă, rămâind ceea ce a fost din fire, adică Dumnezeu. Pentru aceasta ne închinăm Lui, Celui ce este desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, acelaşi în amândouă chipurile, pentrucă amândouă firile sunt într'Insul cu adevărat şi îndoite toate însuşirile Lui cele firesti le propoveduim, dupre cele două firi, două lucrări şi două voi cinstind. Că de o Fiinţă fiind cu Dumnezeu Tatăl, voeşte şi lucrează cu de Sineşi stăpânire ca un Dumnezeu şi de o fiinţă fiind cu noi, lucrează şi voeşte cu de Sineşi stăpânire ca om. Pre Acela roagă-L, Curată, preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira învierii, glasul 1.

Suitu-Te-ai pre cruce Iisuse, Cela ce Te-ai pogorît din cer, venit-ai la moarte viața cea fără de moarte; către cei dintru întunerec lumina cea adevărată, către cei căzuți învierea tuturor; Cela ce ești luminarea și Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și trei podobnice ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea.

Podobie: O, prea slăvită minune...

Stih: Pomeni-voiu numele Tău în tot neamul și neamul.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prea cinstită; bucură-te Izvorul carele izvorești credincioșilor viață. Bucură-te Stăpâna tuturor și Doamna făpturii, ceea ce ești binecuvântată! Bucură-te cea cu totul fără prihană preaslăvită, bucură-te preacurată, bucură-te palatule, bucură-te dumnezeescule locaș, bucură-te Curată, bucură-te Maică Fecioară, bucură-te Mireasă a lui Dumnezeu.

Stih: Ascultă fică și vezi și pleacă urechea ta.

Bucură-te Maica lui Dumnezeu precurată, bucură-te nădejdea credincioșilor, bucură-te curățirea lumii, bucură-te ceea ce izbăvești de tot necazul pre robii tăi, bucură-te mângâierea oamenilor cea purtătoare de viață, bucură-te sprijinirea, bucură-te, ceea ce și turn celor ce te chiamă pre tine, bucură-te dumnezeesc locaș al lui Dumnezeu și munte sfânt.

Stih: Fețiile tale se vor ruga bogații poporului.

Bucură-te de Dumnezeu Născătoare Maica lui Hristos, bucură-te ceea ce singură ești nădejdea și sprijinirea oamenilor. Bucură-te scăpare, bucură-te sfeșnicul cel strălucitor al luminii. Bucură-te făclie sfințită, bucură-te palat, bucură-te raiule, bucură-te dumnezeesc locaș, bucură-te izvorule carele izvorăști ape celor ce aleargă la tine.

Slavă... a Sfinților, glasul al 6-lea:

Veniți credincioșii astăzi ceată împreunând.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu. Caută-le la stihoavna vecerniei cei mari.

Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru troparul Învierii, Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ectenia mică și otpustul.

TOT IN ACEASTĂ ZI

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul psalm, Fericit bărbatul... catisma toată. La Doamne strigat-am... punem stihirile pe 10, ale învierii 3, ale lui Anatolie 3 și ale Sfinților 4.

Stihirile învierii, glasul al 8-lea.

CÂNTARE de seară și slujbă cuvântătoare, Ție Hristoase aducem, că bine ai voit a ne milui pre noi, prin Inviere.

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pre noi dela fața Ta, ci binevoește a ne milui pre noi prin Inviere.

Bucură-te, Sioane sfinte, maica Bisericilor, locașul lui Dumnezeu, că tu ai luat întâiu iertarea păcatelor prin Inviere.

Alte stihuri ale lui Anatolie.

Cuvântul cel ce S'a născut din Dumnezeu Tatăl mai 'nainte de veci, același în anii cei de apoi din cea neispitită de nuntă întrupându-Se, de voie răstignire de moarte a răbdat și pre omul cel omorît de demult l-a mântuit prin Invierea Sa.

Invierea Ta cea din morți o slăvim, Hristoase, prin care ai slobozit neamul lui Adam din munca iadului și ai dăruit lumii ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Slavă Ție, Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu unul născut, Cela ce Te-ai răstignit pre Cruce și ai înviat din mormânt a treia zi.

Și ale tuturor Sfinților, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Ritori duhovnicești și organe ale Duhului făcându-se prin credință ucenicii Mântuitorului, s'au risipit pre la marginile pământului, semănând cu dreapta credință cinstita propoveduire, din care a răsărit cu dumnezeească lucrare și cu darul, oștile mucenicilor, închipuind cinstita patimă prin multe feluri de zdrobiri, prin bătăi și prin foc și cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

De focul dragostei Domnului arzând, n'au băgat seamă de foc și ca niște dumnezeești cărbuni fiind aprinși cinstiții mucenici, au ars întru Hristos trufia înșelăciunii cea uscăcioasă și au astupat gurile fiarelor cu înțelepte rugăciuni și tăindu-li-se capetele au tăiat toate taberile vrăjmașului și cu răbdare vărsând din sine izvoare de sângiuri, au adăpat Biserica, care prin credință înflorește.

Cu fiarele luptându-se, cu săbii ucigându-se, cu unghii zgâriindu-se, de mâini lipsindu-se și zdrobindu-se tarii mucenici și cu foc materialnic arzându-se

fără de milă și cu sulițe împungându-se și încheieturile tăindu-li-se, au răbdat preatare, odihna ce va să fie mai 'nainte văzând și cununile cele nestricăcioase și slava lui Hristos; Căruia cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Pre cei ce bine s'au nevoit prin credință întru toate marginile, pre apostoli, pre mucenici, pre preoții cei gânditori de Dumnezeu, pre cinstitele femei, pre sfințita adunare, cu sfințite cântări dupre datorie să o lăudăm, că cei pământești s'au împreunat cu cei cerești și prin patimă au luat nepătimirea cu darul lui Hristos și acum ca niște stele luminându-ne pre noi, cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă... glasul al 6-lea.

Dumnezeeasca ceată a mucenicilor, temelia Bisericii, împlinirea Evangheliei, voi cu fapta ați plinit cuvintele Mântuitorului. Că prin voi porțile iadului cele deschise asupra bisericii, s'au închis; vărsarea sângelui vostru a uscat jertfele idolești; junghierea voastră a rodit plinirea credincioșilor, pre cei fără de trupuri i-ați făcut să se spăimânteze și purtând cununi stați înaintea lui Dumnezeu. Pre Carele neîncetat rugați-L, pentru sufletele noastre.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea.

Impăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pre pământ S'a arătat și cu oamenii a petrecut, că din Fecioară curată trup a luat și dintr'însa ieșind cu luarea, un Fiu este îndoit în fire, dar nu în fețe; pentru aceasta pre Acesta desăvârșit Dumnezeu și Om desăvârșit cu adevărat propoveduindu-L, mărturisim pre Hristos Dumnezeul nostru, pre Carele roagă-L Maică, care nu știi de mire, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei:

Domnul a împărățit... Și citirile.

Din proorocia Isaiei citire.

Cap. 43, versul al 9-lea.

ACESTEA zice Domnul: toate neamurile s'au adunat împreună și se vor aduna boierii dintru ele; cine le va vesti acestea întru dânșii? Sau cele din început, cine le va face auzite vouă? Aducă-și mărturiile sale și să ne îndrepteze și să asculte și să zică adevărul. Fiți Mie mărturii și Eu sunt martor, grăește Domnul Dumnezeu; și Pruncul meu, pre Carele am ales, ca să știți și să credeți și să cunoașteți că Eu sunt. Mai 'nainte de Mine n'a fost alt Dumnezeu și după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu și nu este afară de Mine Mântuitor. Eu am vestit și am mântuit și am defăimat și n'a fost întru voi strein. Voi Mie mărturii și Eu martor Domnul Dumnezeu. Incă din început Eu sunt și nu este cine să scoată din mâinile Mele. Face-voiu și cine va întoarce aceasta? Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce ne mântuiește pre noi, Sfântul lui Israil.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire: Cap. 3, versul 1.

SUFLETELE drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuți a muri și s'a socotit pedepsire ieșirea lor și mergerea dela noi, sfărâmare; iar ei sunt în

pace, că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii şi i-a aflat Luişi vrednici; ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării Sale vor străluci şi ca scânteile pre paie vor fugi. Judecavor limbi şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi într'înşii Domnul în veac. Cei ce nădăjduesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

Dela Înţelepciunea lui Solomon citire. Cap. 5, versul al 16-lea.

DREPŢII în veci vor fi vii şi întru Domnul plata lor şi purtarea de grije pentru dânşii dela cel prea Inalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului; că cu dreapta Sa îi va acoperi pre ei şi cu braţul Său îi va apăra; lua-va toată arma dragostea lui şi va întrarma făptura spre izbânda vrăjmaşilor, îmbrăca-se-va în zaua dreptăţii, şi'şi va pune coif judecata cea neînfrântă. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie şi va da războiu împreună cu Dânsul lumea asupra celor fără de minte; merge-vor drept nimeritoare săgeţile fulgerilor şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi; şi din mânia cea svârlitoare de pietre, pline se vor arunca grindine; întărâta-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor înneca de năprasnă. Stava împotriva lor Duhul puterii şi ca un vifor va vântura pre ei şi va pustii tot pământul fărădelegea şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Ascultaţi cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor, că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea şi puterea dela cel prea Inalt.

LA LITIE

Cântăm stihira hramului, apoi aceste ale tuturor Sfinţilor, glasul 1, singur glasul.

Intru unirea credinţei praznicul cel a toată lumea al celor ce din veac au bine plăcut lui Dumnezeu, cinstea patriarhilor şi adunarea proorocilor, podoaba apostolilor, ceata mucenicilor, lauda pustnicilor, pomenirea tuturor sfinţilor, duhovniceşte să prăznuim; că se roagă neîncetat să dăruiască pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm pre prea slăvită pomenirea tuturor Sfinţilor, cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti; pre botezătorul Mântuitorului, pre apostoli, pre prooroci şi pre mucenici; pre ierarhi, pre învăţători şi pre cuvioşi, pre pustnici şi pre drepţi şi pre adunarea sfintelor femei cea de Dumnezeu iubitoare, cu cinste fericindu-i, cu un glas să strigăm: Preabunule, Hristoase Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile lor, dă pace Bisericii Tale, biruinţă asupra vrăjmaşului iubitorului de Hristos Rege şi sufletelor noastre mare milă.

Veniţi toţi să ne veselim duhovniceşte întru pomenirea Sfinţilor, că iată a venit aducându-ne nouă daruri de bogăţie făcătoare. Pentru aceasta cu glas de bucurie şi cu curată ştiinţă să strigăm zicând: Bucuraţi-vă adunarea proorocilor, cari aţi propoveduit lumii venirea lui Hristos şi cele

de departe ca și cum ar fost aproape mai 'nainte le-ați văzut! Bucurați-vă ceata apostolilor, cari ați fost pescari de păgâni și vânători de oameni! Bucurați-vă mulțimea mucenicilor, cari dela marginile pământului v'ați adunat într'o credință și pentru dânsa ați suferit munci și chinuri și ați luat desăvârșit cununa muceniciei! Bucurați-vă stupina părinților, cari v'ați topit sufletele voastre cu nevoința și omorându-vă patimile trupești, v'ați întraripat mintea cu dumnezeeasca dragoste și la cer ați sburat și cu îngerii împreună veselindu-vă vă îndulciți de veșnicile bunătăți! Ci, o prooroci, apostoli și mucenici, împreună cu pustnicii, rugați cu deadinsul pre Cel ce v'a încununat pre voi, să ne izbăvească de vrăjmașii cei nevăzuți și văzuți, pre noi cari cu credință și cu dragoste săvârșim cea pururea cinstită pomenirea voastră.

Slavă, glasul al 5-lea.

La prăznuirea de acum împreună să alergăm credincioșii, că se pune înainte și nouă duhovnicească masă cu dulci bucate și pahar de taină plin de veselie, adică bunătățile mucenicilor; că aceștia ca cei ce au fost cu sufletele răbdătoare, multe feluri de chinuri ale mădulărilor trupului au adus lui Dumnezeu, năvălind dela marginile pământului, jertfe cuvântătoare de tot felul de vârstă: Unora adică capetele tăindu-li-se, iar altora tăierile mâinilor și toate încheieturile, prin aceasta toți Sfinții s'au făcut părtași patimilor lui Hristos. Ci, o Doamne! Cela ce le-ai dat lor cununi de răsplătire pentru munci, învrednicește-ne și pre noi să viețuim, urmând urmelor acestora, ca un iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Biserică și ușă ești, palat și scaun împărătesc, Fecioară cu totul cinstită, prin care Mântuitorul meu Hristos Domnul, celor ce dormeau întru întuneric S'a arătat, soarele dreptății fiind; vrând să lumineze pre cei ce i-a zidit dupre chipul Său cu mâna Sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăsneală ca o maică către Dânsul, roagă-L neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Și celelalte după rânduială.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierii, glasul al 8-lea.

Suitu-te-ai pre Cruce, Iisuse, Cela ce Te-ai pogorît din cer, venit-ai la moarte, viața cea fără de moarte; către cei dintru întunerec lumina cea adevărată, către cei căzuți învierea tuturor; Cela ce ești luminarea și Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere și S'a încins.

Pre Hristos Cel ce a înviat din morți să-L slăvim, că suflet și trup luând, prin patimă unul de

altul a despărţit; preacuratul suflet adică în iad pogorîndu-Se l-a şi prădat şi în groapă stricăciune n'a văzut sfântul trup al Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih: Pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti.

Cu psalmi şi cu cântări slăvim, Hristoase, Invierea Ta cea din morţi, prin care ne-ai slobozit pre noi din munca iadului şi ca un Dumnezeu, ne-ai dăruit vieaţă veşnică şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

O, Stăpânul tuturor cel necuprins! Făcătorul cerului şi al pământului, prin cruce pătimind, mie nepătimire mi-ai izvorît; şi îngropare luând şi înviind întru slavă, împreună ai înviat pre Adam cu mâna cea atotputernică. Slavă sculării Tale celei de a treia zi, prin care ne-ai dăruit nouă vieaţă veşnică şi curăţire de păcate ca un milostiv.

Slavă... glasul al 6-lea.

Veniţi credincioşilor astăzi împreunând ceată, să prăznuim creştineşte şi preaslăvită şi cinstită pomenirea tuturor Sfinţilor, cu laude să o cinstim, zicând: Bucuraţi-vă slăviţi apostoli, prooroci, mucenici şi ierarhi! Bucuraţi-vă adunarea cuvioşilor şi a dreptilor! Bucuraţi-vă ceata cinstitelor femei şi rugaţi pre Hristos pentru lume, să dăruiască Regelui biruinţă asupra vrăjmaşilor şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Făcătorul şi Mântuitorul meu Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâiu pre Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ţie Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca Ingerul: Bucură-te, bucură-te Stăpână! Folositoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... troparul, glasul 1: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... de două ori şi al Sfinţilor odată. Şi binecuvântarea pâinilor.

Observă că, de nu este priveghere, la Doamne strigat-am punem stihirile Invierii 3 şi a lui Anatolie întâia şi ale Sfinţilor pe 6. După Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru.

Troparul, glasul al 8-lea.

Dintru înălţime Te-ai pogorît, Milostive; îngropare ai luat de trei zile, ca să ne mântuieşti pre noi din patimi; Cela ce eşti vieaţa şi învierea noastră, Doamne, slavă Ţie.

Slavă, al Sfinţilor, glasul al 4-lea.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră şi vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr'înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştei Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina cea din veac ascunsă şi

de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu celor de pre pământ s'a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-Se și crucea de bună voie pentru noi luând; prin care înviind pre cel întâiu zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La polunoștniță, canonul Treimii din octoih, al glasului.

Dumineca tuturor Sfinților.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... troparul Învierii de două ori, Slavă... al Sfinților. Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu. După întâia stihologie, sedealna Învierii, glasul al 8-lea.

ÎNVIAT-AI din morți viața tuturor și Inger luminat femeilor a strigat: Părăsiți-vă de lacrimi; apostolilor binevestiți, strigați cântând, că a înviat Hristos Domnul. Carele bine a voit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă...

O amenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit și Ingerul piatra de pre ușe a prăvălit; femeile Te-au văzut sculat din morți și Acelea au binevestit ucenicilor Tăi că ai înviat viața tuturor și s'au deslegat legăturile morții, Doamne, slavă Ție.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Carele cu moartea pre moarte ai prădat și Invierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna Ta, arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pre Tine, carea se roagă pentru noi și mântuiește, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

După a doua stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

In haine albe îmbrăcat fiind Gavriil, luminos ca în chip de fulger a stătut lângă mormântul lui Hristos și piatra de pre mormânt a răsturnat; frică mare a cuprins pre strejarii Tăi și degrab au rămas toți ca niște morți. Rușinați-vă voi, cei fărădelege de strejarii mormântului și de pecetea pietrei și cunoașteți că a înviat Hristos.

Slavă...

Podobie: Pre înțelepciunea...

Inviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propoveduiască apostolilor scularea, precum este scris; și degrab alergând Petru a stătut lângă mormânt și văzând lumină în groapă s'a spăimântat, pentrucă a văzut într'însa giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeescul Trup și cu frică a strigat: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, că mântuiești pre

toți, Mântuitorul nostru; că Tu ești raza Tatălui.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

De tine se bucură, ceea ce ești plină de dar, toată făptura, soborul îngeresc și neamul omenesc, ceea ce ești biserică sfințită și raiu cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu S'a întrupat și prunc S'a făcut, Cela ce este mai 'nainte de veci Dumnezeul nostru. Că mitrasul tău scaun l-a făcut și pântecele tău mai desfătat decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură, ceea ce ești plină de dar, toată feptura, slavă ție.

După Fericiți cei fără prihană... troparele: Soborul îngeresc...

Ipacoi:

Mironosițele stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, pre Stăpânul cel fără de moarte Il căutau întru cei morți și bunele vestiri de bucurie dela Inger luând, apostolilor au vestit că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Apoi treptele:

ANTIFONUL 1, glasul al 8-lea.

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; iar eu nădăjduindu-mă spre Tine, Doamne, îl biruesc pre el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă mai 'nainte de a se smulge ca iarba, că va tăia Hristos grumazii lor cu tăiere de munci.

Slavă... Și acum...

Cu Duhul Sfânt viază toate, lumină din lumină, Dumnezeu mare, împreună cu Tatăl Il lăudăm pre El și cu Cuvântul.

ANTIFONUL al 2-lea.

I nima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca nu înălțându-se să cadă dela Tine cu totul, Indurate.

Spre Domnul cel ce are nădejde, nu se va înfricoșa atuncea, când va judeca toate cu foc și cu muncă.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh fieștecarele cel dumnezeesc vede și mai 'naînte grăiește, face minuni preaînalte, în trei unui Dumnezeu cântând. Că deși este în trei străluciri Dumnezeu, dar începătoria este una.

ANTIFONUL al 3-lea.

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă mie urechea Ta celui ce strig și mă curățește mai înainte de ce mă vei ridica din cele de aicea.

La maica sa pământul, tot cel ce se duce, iarăși se va încheia, ca să ia munci sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este cuvântarea de Dumnezeu, unimea cea întreit Sfântă. Că Tatăl este fără de început, din Carele S'a născut Fiul fără de ani și Duhul de un chip și de un scaun din Tatăl împreună a strălucit.

ANTIFONUL al 4-lea.

Iată acum, ce este bun sau ce este frumos? Fără numai a locui frații împreună; că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

De haina sa, cela ce împodobește crinii țarinii, poruncește că nu se cade a se griji.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh, pricina cea în chipul unimii, toate se țin prin darea de pace, că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul deoființă cu adevărat.

Prochimenul, glasul al 8-lea.

Impărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Stih: Laudă suflete al meu pre Domnul, lăuda-voiu pre Domnul în viața mea.

Apoi: Toată suflarea...

Evanghelia întâia a Invierii.

Apoi: Invierea lui Hristos...

Psalmul 50 și celelalte...

CANOANELE:

Al Invierii pe 4, al Crucii Invierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și al tuturor Sfinților pe 6.

Canonul Invierii.

Peasna I, glasul al 8-lea, irmos.

PRE Faraon cela ce se purta în căruță, l-a cufundat toia-„gul lui Moisi, cel ce a făcut mi-„nuni oarecând lovind în chipul „crucii și despărțind marea și „pre Israil fugătorul cel pedestru „l-a mântuit; pre cel ce cânta „cântare lui Dumnezeu.

De Dumnezeirea lui Hristos cea întru tot puternică cum nu ne vom mira? Că aceea din patimi, tuturor credincioșilor nepătimire și nestricăciune izvorăște și din coasta cea sfântă izvor de nemurire pică și viață veșnică din mormânt.

Ingerul acum s'a arătat femeilor în chip cuvios și purtând strălucite chipuri firești ale curăției celei fără materie, cu chipul a vestit lumina învierii, strigând: A înviat Domnul.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preaslăvite s'au grăit pentru tine în neamul neamurilor, ceea ce ai încăput pre Dumnezeu Cuvântul în pântece și curată ai rămas, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pre Tine, cea dupre Dumnezeu folositoarea noastră.

Alt canon, al Crucii și al Invierii.

Irmosul: Apa trecându-o...

Ridicatu-s'au porțile cele de durere și s'au spăimântat portarii iadului, văzând întru cele mai de desubt, pre Cel ce este întru înălțime mai presus de firea tuturor.

Miratu-s'au cetele îngerești, văzând pusă pre scaunul Tatălui, firea omenească cea căzută, care era ținută întru cele mai de desubt ale pământului.

Alt canon, al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Să cântăm Domnului...

Preacurata Născătoare de Dumnezeu, care pre Cuvântul

Cel ce S'a întrupat, cel pururea vecuitor şi pre înaltul Dumnezeu, mai presus de fire L-ai născut, pre Tine te lăudăm.

Pre Tine, Hristoase, strugurul cel purtător de vieaţă, Carele izvorăşti dulceaţa mântuirii a toată lumea, Te-a născut Fecioara.

Alt canon, al tuturor Sfinţilor.

Peasna I, glasul al 8-lea, irmos.

Pre Faraon cel ce se purta...

LĂUDÂND eu cetele Sfinţilor Tăi, rogu-mă să se lumineze cu lumina Ta sufletul meu pentru rugăciunile lor, că Tu eşti lumina cea neapropiată, Carele goneşti întunerecul necunoştinţei cu strălucirile Tale, Hristoase, Cuvinte al lui Dumnezeu, dătătorule de lumină.

Dacă Te-ai înălţat pre lemn, ai tras la cunoştinţa Ta toată moştenirea neamurilor, Stăpâne, şi cu lumina sfintei Treimi i-ai luminat, prin Sfinţii Tăi Apostoli, prin cari ai gonit întunerecul înşelăciunii.

Aşezământului Tău de lege, Hristoase, măriţii Tăi apostoli plecându-se, toate cele de pre pământ cu bună credinţă le-au lepădat; şi cu lumina darului au luminat toată lumea, propoveduindu-Te ca nişte evanghelişti.

Slavă...

Cu bucurie ridicând mucenicii crucea Ta şi cinstitei patimii Tale fără de abatere urmând, nu s'au temut vitejii de îngrozirea muncitorilor, nici de foc, nici de sabie, nici de bătăi, încă nici de foame, nici de moarte.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Îndrăzneală bărbătească luând arătat fecioarele, Preacurată, şi chinurilor mucenicesti fără de abatere urmând, precum zice psalmistul: In urma ta Fecioară, dumnezeeşte bucurându-se, s'au adus Fiului tău, Impăratului a toate.

Catavasia: Deschide-voiu gura mea...

Peasna III, irmos.

CELA ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere „şi pământul pre ape l-ai înte„meiat, întăreşte-mă pre piatra „poruncilor Tale, Hristoase, că „nu este sfânt afară de Tine, u„nule Iubitorule de oameni.

Pre Adam cel osândit pentru gustarea păcatului, cu mântuitoare patima Trupului Tău, l-ai îndreptat, Hristoase, că Insuţi nevinovat ai fost de ispita morţii, Cela ce eşti fără de moarte.

Lumina Invierii o a strălucit celor ce şedeau întru întuneric şi în umbra morţii, Dumnezeul meu Iisus şi cu a Sa Dumnezeire pre cel tare legând, vasele lui le-a răpit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Mai înaltă de cât Heruvimii şi Serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, că tu una ai primit în pântecele tău, pre Dumnezeu cel neîncăput, ceea

ce ești neîntinată. Pentru aceasta pre tine toți credincioșii cu cântări te fericim, Curată.

Altul al Crucii și al Invierii..

Irmosul: Doamne, Cela ce ai făcut...

Pre mine cel ce nu m'am plecat întâiu poruncii, Doamne, după ce m'ai făcut după adevăr Tu m'ai înstreinat; întru carele închipuindu-Te și ascultării învățându-mă, întru Tine Insuți iarăși m'ai zidit prin răstignire.

Cela ce cu înțelepciunea toate mai înainte le-ai cunoscut, Doamne, și cu priceperea Ta ai alcătuit cele de desubt, n'ai socotit lucru nevrednic, a învia prin pogorîrea Ta, Cuvinte a lui Dumnezeu, pre cel dupre chipul Tău.

Altul al Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul: Tu ești întărirea...

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, gonind năvălirile cumplitelor primejdii.

Strămoașei Eva tu te-ai făcut îndreptare, născând lumii pre începătorul vieții, Născătoare de Dumnezeu.

Altul al Sfinților.

Irmosul: Cela ce ai întărit...

Cu sfințită preoție îmbrăcându-se preoții și păstorii și aceia înțelepțește chivernisindu-o, Hristoase, dupre vrednicie au împodobit cuvântul învățăturii de sus cu adevărat îmbogățindu-se.

Impodobindu-vă cu podoabele frumuseții celei dintâiu și arătându-vă ca niște luminători nerătăciți, cer ați făcut Biserica lui Hristos Sfinților, unul într'un chip, altul în alt chip, în multe feluri pre dânsa împodobindu-o.

Slavă...

Legii Tale plecându-se adunările celor fericiți, cu multe feluri de bunătăți luminându-se, au moștenit locașurile cele cerești, bucurându-se. Că unul una, altul alta, toți acelea dupre vrednicie le-au împlinit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din pântece fecioresc pre Dumnezeu cuvântul cel din Dumnezeu, L-ai născut nouă Maica lui Dumnezeu, pre Carele fecioare curate cu dumnezeească cuviință L-au iubit și în urma ta toate luminat, Lui au urmat.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

A moșilor, a părinților, a patriarhilor, a apostolilor, a mucenicilor, a ierarhilor, a prooroocilor și a cuvioșilor Tăi; a pustnicilor și a drepților și a tot numele ce este scris în cartea vieții, săvârșind sfânta pomenire și rugându-ne, Hristoase Dumnezeule, pre toți îi îndemnăm spre rugăciune rugându-ne: Impacă pentru dânșii lumea Ta ca un iubitor de oameni, ca toți să strigăm către Tine: Dumnezeule cel ce Te proslăvești întru sfatul Sfinților Tăi, Tu ești cu adevărat Cel ce ai proslăvit dupre vrednicie pomenirea lor. De două ori.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor luminos, să o lăudăm; pre rugul cel nears, raiul cel cuvântător şi chemarea Evei, odorul cel mare a toată lumea. Că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu bună credinţă se închină prea Sfintei Naşterii tale.

Peasna IV, irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dum„nezeul meu, Tu bucuria mea, „Cela ce nu ai lăsat sânurile pă„rinteşti şi a noastră sărăcie o „ai cercetat. Pentru aceasta cu „proorocul Avacum strig către „Tine: Slavă puterii Tale, Iubi„torule de oameni.

Tu pre mine cel ce eram vrăjmaş foarte m'ai iubit, Tu cu plecare streină Te-ai pogorît pre pământ, Indurate Mântuitorule, nelepădându-Te de defăimarea prostimii mele şi petrecând întru înălţimea slavei Tale celei negrăite, pre mine cel mai 'nainte necinstit, m'ai preaslăvit.

Cine nu se va mira văzând acum, Stăpâne, moartea stricată prin patimă, stricăciunea fugind prin cruce şi iadul de bogăţie deşertat prin moarte, prin dumnezeească puterea Ta, acelui ce Te-ai răstignit? Înfricoşat lucru, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti lauda credincioşilor ceea ce nu ştii de mire, tu folositoare, tu scăpare creştinilor, zid şi liman. Că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi mântuieşti din nevoi pre cei ce te cunosc cu credinţă şi cu dragoste, Născătoare de Dumnezeu curată.

Altul al Crucii şi al Invierii.

Irmosul: Auzit-am Doamne...

Pre Cruce Te-au pironit feciorii călcătorilor de lege, Iubitorule de oameni, prin care ai mântuit ca un milostiv, pre cei ce slăvesc patimile Tale.

Inviind din mormânt, ai înviat cu Tine şi pre toţi morţii cei din iad şi ai luminat ca un milostiv, pre cei ce slăvesc învierea Ta.

Altul, al Născătoarei de Dumnezeu.

Holdă nearată, care ai răsărit spicul cel făcător de vieaţă, carele dă lumii vieaţă, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte pre cei ce te laudă pre tine.

Născătoare de Dumnezeu preacurată, pre tine toţi cei luminaţi te mărturisim, că ai născut pre soarele dreptăţii, pururea Fecioară.

Altul al Sfinţilor.

Irmosul: Tu eşti Hristoase Domnul meu.

Amestecându-se adunarea

Sfinților Tăi prin dragoste și de Tine îndulcindu-se cu adevărată și curată bucurie, dănțuește a tot văzătorule împreună cu îngerii în jurul Tău, Dumnezeul tuturor și Domnul, dantul nevinovăției.

Vitejește v'ați încununat măriților Sfinți mucenici cu mucenicească cunună împodobiți, fiind mai întâiu cu ungerea preoției cea dumnezeeșteluc rătoare, prea fericiților. Pentru aceasta, îndoite cununi dupre vrednicie luând, cu Hristos vă bucurați în veci.

Toată cugetarea trupului o ați supus Duhului dupre adevăr de Dumnezeu purtătorilor, veștejind pustnicește cu postul pornirile lui cele neoprite; și acum cu lumina nepătimirii luminându-vă, ați luat răsplătirile ostenelelor.

Slavă...

Ca niște mucenici ai lui Hristos, Întâiul Mucenic, munci prea cu asupră ați suferit cu răbdare și vitejește, ca în trupuri străine nevoindu-vă măriților și acum moșteni împărăției arătându-vă, izvorîți vindecări credincioșilor.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mireasă a lui Dumnezeu ai fost, Născătoare de Dumnezeu, că pre Cuvântul lui cel mai înainte de veci trupește l-ai născut nouă, întru Carele și femeile cu sfinție viețuind și cu feluri de chinuri prin tine împodobindu-se, căderea strămoașei o au îndreptat.

Peasna V, irmos.

PENTRU CE m'ai lepădat dela fața Ta, Cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acoperit întu„nericul cel străin, pre mine ti„călosul; ci mă întoarce, ro„gu-mă, și la lumina poruncilor „Tale îndreptează căile mele.

Suferit-ai a Te îmbrăca în veșmânt mohorît, mai 'nainte de patima Ta, Mântuitorule, și fiind batjocorit, ai acoperit goliciunea cea fără de rușine a celui întâiu zidit și gol pironindu-Te pre cruce, ai desbrăcat, Hristoase, îmbrăcămintea morții.

Firea mea cea căzută iarăși o ai zidit din țărâna morții, înviind Tu și a fi neîmbătrânită, Hristoase, o ai așezat, arătându-o iarăși ca un chip împărătesc, strălucind cu lumina nestricăciunii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Îndrăzneală ca o maică având către Fiul tău, Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grije pentru noi cei de un neam, rugămu-ne; că numai pre tine, una, creștinii te avem către Stăpânul curățire, milostivă.

Altul al Crucii și al Invierii.

Irmosul: Luminează-ne pre noi...

Îndreptează-ne pre noi cu puterea crucii Tale, Hristoase, că printr'aceasta cădem către Tine; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Îndreptează viaţa noastră ca un prea bun, a celor ce lăudăm scularea Ta şi ne dărueşte pace, Iubitorule de oameni.

Altul al Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul: Mânecând strigăm...

Potoleşte viforul păcatelor mele cel nestătător, ceea ce ai născut pre Dumnezeu chivernisitorul şi Domnul.

Naşterii tale preacurată Născătoare de Dumnezeu, slujesc cetele îngerilor şi adunările oamenilor.

Altul al Sfinţilor.

Irmosul: Pentru ce m'ai lepădat...

Ca şi dumnezeeştii prooroci, v'aţi învrednicit mai nainte a vedea cele ce erau să fie şi dorind de bun neamul sufletului, v'aţi curăţit prin viaţă curată, o de Dumnezeu purtători, luminându-vă cu puterea Duhului!

Ceata Sfinţilor acum se luminează cu dumnezeeşti daruri; toţi cei mai 'nainte de lege, patriarhii, proorocii, apostolii, adunările mucenicilor şi ale pustnicilor, ale învăţătorilor şi ale dreptilor, împreună cu sfinţii mucenici.

Slavă...

Văzând astăzi adunarea Sfinţilor Tăi, luminându-se cu strălucirea Ta, Mântuitorule, şi cu făcliile darului cele nestinse, lăudăm neîncetat dumnezeeească bogăţia Ta şi îndestularea bunătăţilor, Iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pe prea minunatul tău Fiu iubindu-L prea cinstitele femei, cele frumoase ale vieţii întru nimic le-au socotit, dorind cu dragoste numai de luminarea şi dumnezeească strălucirea Lui.

Peasna VI, irmos:

CURĂŢEŞTE-MĂ, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică dintru „adâncul răutăţilor, rogu-mă; „căci către Tine am strigat şi „mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Prin lemn, tare m'a surpat începătorul răutăţii; iar Tu Insuţi înălţându-Te, Hristoase, mai cu tărie cu crucea l-ai surpat vădindu-l pre el şi pre cel căzut l-ai înviat.

Tu ai miluit Sionul, răsărind din mormânt, săvârşindu-l nou în locul cel vechiu ca un milostiv, cu Sângele Tău cel dumnezeesc şi acum împărăţeşti întru dânsul în veci, Hristoase.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Să ne izbăvim de greşelile cele cumplite cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu curată, şi să dobândim, Preacurată, dumnezeeasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, a Aceluia ce S'a întrupat din tine negrăit.

Altul al Crucii şi al Invierii.

Irmosul: Rugăciune vărs...

Palmele pre cruce Ţi-ai întins, vindecând mâna cea întinsă ne-

oprit în Edem, a celui întâiu zidit şi cu a Ta voie fiere ai gustat, Hristoase, şi ai mântuit ca un puternic, pre cei ce slăvesc patimile Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Moarte a gustat Mântuitorul, ca să strice împărăţia osândirii celei de demult şi a stricăciunii şi la cele din iad pogorîndu-Se, a înviat Hristos şi a mântuit ca un puternic pre cei ce laudă învierea Lui.

Altul al Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul: Haină luminoasă...

Pre tine Biserica lui Dumnezeu şi sicriu, polată însufleţită şi ușă cerească, Născătoare de Dumnezeu, credincioşii te vestim.

Chipurilor idoleşti fiind risipitor ca un Dumnezeu, cel născut al Tău, Marie dumnezeească mireasă, este închinat împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Alt canon, irmos:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Ca o piatră cinstită aleasă pusă în capul unghiului, Sfinţii în Sion aflându-Te pre Tine, Stăpâne, temelie neclintită, ca nişte pietre alese pre sine deasupra s'au zidit.

Impungându-se coasta Ta şi picături de sânge cu apă îndumnezeitoare curgând, lumea a înnoit şi a chemat dumnezeească adunarea tuturor Sfinţilor, Făcătorule de bine.

Slavă...

Lăudăm cu toată buna credinţă dumnezeescul nor al mucenicilor, carele s'a luminat cu darul şi a strălucit prea luminat cu roşala sângelui şi cu porfira pătimirii lor celei tari.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică prea adevărată a lui Dumnezeu, pre tine toţi te cunoaştem, ceea ce eşti cu totul fără prihană, prin care firea femeească întărindu-se, pentru Hristos a pătimit şi de toată fapta bună, prin buna credinţă s'a umplut.

Condac, glasul al 8-lea.

Ca nişte pârgă a firii, Ţie săditorului făpturii, lumea îţi aduce, Doamne, pre purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale cărora rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta obştei Tale pentru Născătoarea de Dumnezeu păzeşte-o, mult Milostive.

Icos:

Cei ce s'au muncit în tot pământul şi la ceruri s'au mutat, cei ce au urmat patimilor lui Hristos şi patimile noastre le-au înlăturat, astăzi se adună aici, arătând Biserica celor întâiu născuţi, ca pre ceea ce ţine chipul celei de sus şi strigă lui Hristos: Dumnezeul meu eşti; pentru Născătoarea de Dumnezeu păzeşte-o, mult Milostive.

SINAXAR

IN DUMINECA TUTUROR SFINŢILOR

Stihuri:

Inalţ pre toţi prietenii Domnului cu slavă, şi în cer a fi cu dânşii am mare dorire.

ÎNTRU această zi, în Dumineca cea dintâiu după pogorîrea Duhului Sfânt, prăznuim praznicul tuturor Sfinţilor celor de pretutindenea, din toată lumea, dela răsărit, apus, miază-noapte şi miază-zi. Pre care, după pogorîrea Duhului Sfânt au aşezat dumnezeeştii Părinţi să o prăznuim ca şi cum ar fi arătat că venirea Duhului Sfânt a făcut prin apostoli de a sfinţit pre cei din amestecarea trupului nostru şi i-a pus spre plinirea cetei îngereşti ce a căzut şi prin Hristos i-a adus lui Dumnezeu: pre unii adică prin mucenicie şi prin sânge; iar pre alţii prin vieaţă îmbunătăţită, şi cele mai presus de fire au săvârşit. Deci, întâiu pentru un scop ca acesta prăznuim praznicul tuturor Sfinţilor. Iar al doilea, pentrucă mulţi au bine plăcut lui Dumnezeu prin fapta bună cea desăvârşită; şi pentrucă au fost necunoscuţi de oameni, au dela Dumnezeu multă slavă. Sau pentrucă mulţi au vieţuit după plăcerea lui Hristos. In India şi în Eghipet, în Arabia, în Mesopotamia, în Frigia; încă şi în tot apusul, până şi la insulele Britanice. Mai în scurt zicând, la răsărit şi la apus. Şi nu era cu putinţă a cinsti pre aceştia toţi cum se cuvine, pentru mulţimea lor. Insă ca să luăm ajutor şi dela toţi aceia, oricine ar fi, cari au făcut pre pământ spre plăcerea lui Dumnezeu. Incă şi pentru cei ce se adaog şi acum, au aşezat dumnezeeştii Părinţi să le serbăm praznicul, al tuturor, adică al celor de mai înainte şi al celor mai de pre urmă, al celor arătaţi şi al celor nearătaţi, întru câţi Duhul Sfânt sălăşluindu-Se i-a sfinţit, cinstindu-i şi primindu-i. Apoi este şi aceasta a treia pricină; ca pe Sfinţii ce se prăznuesc în fiecare zi, să-i adune într'o zi, ca să se arate că pentru unul Hristos S'a nevoit şi toţi au alergat pre calea aceleeaşi bunătăţi şi aşa toţi ca nişte robi ai unuia Dumnezeu, dupre vrednicie s'au încununat. Şi aceştia alcătuesc Biserica, plinind lumea cea de sus. Totdeodată ne îndeamnă şi pre noi să facem asemenea acestora şi pre cât fieştecine are puterea să se nevoiască cu toată osârdia. Iar tuturor Sfinţilor care au fost din veac, prea înţeleptul şi pururea pomenitul Impărat Leon, le-a zidit o biserică mare şi prea frumoasă, care este aproape de biserica Sfinţilor Apostoli, înlăuntru în Constantinopol. Spun unii că această biserică a fost zidită mai întâiu pentru Teofana, întâia femeie a acestui împărat, care desăvârşit a bineplăcut lui Dumnezeu, şi încă spre mai mare mirare că în mijlocul turburărilor şi ca împărătească s'a sfinţit. Impăratul zidind biserica, când a fost să o închine, a descoperit dorinţa sa clerului, dar nu i-a aflat pre dânşii plecaţi voiei sale, nici au voit după gândul lui, zicând: Cum că fără de cuviinţă este ca să se socotească îndată şi în asemenea cinste, aceea ce eri şi alaltăieri fusese slăbănogită de nălucirea şi de desfătarea împărătească şi n'ar fi încă vremea să i se zidească ei biserică aşa de frumoasă şi de cuvioasă, măcar că bineplăcuse lui Dumnezeu. Atunci prea înţeleptul împărat cu voiea a toată adunarea bisericească, acea biserică ce o zidise o a închinat tuturor Sfinţilor celor din toată lumea, zicând: De este şi Teofana sfântă, să se numere şi ea împreună cu toţi Sfinţii, şi pentru aceasta mi se pare că de aicea mai vârtos a luat începere acest praznic a se prăznui; măcar de va fi fost şi mai 'nainte; dar în zilele împăratului acestuia desăvârşit s'a întocmit şi s'a aşezat, precum are acum rânduieli şi aşezăminturi. Insă să se ştie, că pre toţi prăznuim acum, pre câţi Duhul Sfânt după bunul dar i-a sfinţit. Şi anume: pre minţile cele prea înalte şi sfinţite, pre cele nouă cete, adică pre Heruvimi, Serafimi, Scaune, Domnii, Puteri, Stăpânii, Căpetenii, Arhangheli şi Ingeri; pre Strămoşi, Patriarhi, Prooroci; pre Sfinţii Apostoli, Mucenici, Arhierei şi

pre Sfinții Mucenici și pre cuvioșii Mucenici, pre Cuvioși și pre Drepți, și pre toate cetele Sfintelor Femei, și pre toți ceilalți Sfinți nenumiți, și împreună cu aceștia și pre cei ce s'au mai adaos, și cari vor mai fi și după aceasta, și mai nainte de toți și între toți și cu toți Sfinții, pe Prea Sfânta Sfinților, pre Doamna noastră și Stăpâna Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria. Cu ale căreia rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, și cu ale tuturor Sfinților Tăi celor din veac, miluiește-ne și ne mântuiește pre noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

Peasna VII, irmos:

DE pogorîrea lui Dumnezeu focul s'a rușinat în Vavilon „oarecând; pentru aceasta ti„nerii în cuptor cu vesele pi„cioare, ca într'o grădină verde „săltând, au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților „noștri.

Slăvită umilință și dumnezeească bogăția sărăciei Tale, Hristoase, minunează pre îngerii cari Te-au văzut pironit pre cruce, ca să mântuiești pre cei ce strigă cu credință: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu dumnezeească pogorîrea ta, de lumină s'au umplut cele dedesupt și întunerecul cel de mai 'nainte s'a gonit. Pentru aceasta au înviat legații cei din veac, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Treimii.

Al tuturor cu adevărat Domn, iar numai al unuia Tată, al Fiului celui unul născut, cu dreaptă credință teologhisind Te vestim, și pre unul știindu-l Carele purcede din Tine, pre Duhul cel drept, deoființă și împreună veșnic.

Altul, al Crucii și al Invierii.

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Mântuire ai lucrat, Dumnezeule, în mijlocul a toată lumea, precum zice proorocul: Că înălțându-Te pre lemn, pre toți ai chemat cei ce strigă cu credință: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Inviind din mormânt ca din somn, Îndurate, pre toți i-ai izbăvit din stricăciune și făptura s'a adus la credință prin apostoli cari au propoveduit scularea, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Altul al Născătoarei de Dumnezeu.

Același irmos:

Din pântece fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră: pentru aceasta știind pre maica Ta, Născătoare de Dumnezeu, cu bună credință strigăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Toiag ai răsărit, Fecioară prea fericită, din rădăcina lui Iesseiu, care aduci floare roadă de mântuire, celor ce strigă cu credință către Fiul tău: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Altul al Sfinților.

Irmos: De pogorîrea lui Dumnezeu...

Cetele Sfinților, pre Cel ce Se odihnește întru Sfinți, neîn-

cetat lăudându-L se îndulcesc acum de dumnezeească desfătare, şi bucurându-se dănţuesc, cântând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu dumnezeeştile străluciri ale întreit luminătoarei revărsări de lumină, strălucindu-se cu cuviinţă adunările Sfinţilor, teologhiseau pe unimea cea întreit numărată: Pre Tatăl cel împreună fără început, şi pre Fiul cu bună credinţă şi pre Duhul Sfânt.

Când Te vei arăta, Dumnezeule, cu slava Ta cea negrăită în mijlocul dumnezeilor, cele vrednice dându-le şi împărţindu-le daruri şi dăruindu-le cununi, atuncea, Mântuitorule, învredniceşte-ne să-Ţi cântăm Ţie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noşti.

Slavă...

Bucurându-ne să lăudăm soborul tuturor Sfinţilor, cel ce s'a adunat din tot neamul împreună şi dregătoria şi petrecerea, şi cu dânşii împreună să cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Maria cea preacurată şi preasfântă, Născătoarea de Dumnezeu, fecioarele toate împreunând danţ dumnezeesc, bucurându-se o laudă strigând cu un glas: Bucură-te, ceea ce ai izvorît nouă izvorul bucuriei.

Peasna VIII, irmos:

DE şapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor l'a ars ne„buneşte, cinstitorilor de Dum„nezeu; iar văzându-i pre aceş„tia cu putere mai bună mântuiţi, „Făcătorului şi Mântuitorului, au „strigat: Tineri bine Il cuvântaţi, „preoţi lăudaţi-L, popoare prea „înălţaţi-L întru toţii vecii.

Prea înaltă dumnezeeasca putere a Dumnezeirii lui Iisus, întru noi cu dumnezeească cuviinţă a strălucit, că cu trupul gustând pentru toţi moartea crucii, a stricat tăria iadului; pre Carele neîncetat tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cel ce S'a răstignit S'a sculat, cel măreţ a căzut; iar cel ce a căzut şi s'a sfărîmat, s'a îndreptat; stricăciunea s'a înlăturat şi nestricăciunea a înflorit. Că moartea s'a înghiţit de vieaţă. Tineri binecevântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Pre o Dumnezeire întreit luminătoare, o rază strălucitoare dintr'o fire în trei feţe, pre Părintele cel fără început şi pre Cuvântul cel de o fire cu Tatăl, şi pre Duhul cel ce împreună împărăţeşte şi este de aceeaşi fiinţă, tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Altul, al Crucii și al Învierii.

Irmosul: Biruitorii muncitorului...

Pre Cel ce Și-a întins pre lemn mâinile, mie celui gol, chemându-mă să mă încălzească cu goliciunea Sa cea bine împodobită, binecuvântați toate lucrurile pre Domnul și-L prea înălțați întru toți vecii.

Pre Cel ce m'a înălțat din iadul cel mai de desupt, pre mine cel căzut, și m'a cinstit cu mărirea scaunului celui înalt al Părintelui, binecuvântați toate lucrurile pre Domnul și-L prea înălțați întru toți vecii.

Altul, al Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul. Pre Impăratul ceresc...

Săgețile protivnicilor cele aprinse și în chipul văpăii făcute asupra noastră stinge-le, ca să te lăudăm, Curată, în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pre ziditorul și Mântuitorul Dumnezeu Cuvântul. Pentru aceasta pre tine te lăudăm întru toți vecii.

Altul, al Sfinților

Irmosul; De șapte ori cuptorul...

Bucurați-vă mucenici, prooroci și apostoli și cinstitul sobor al sfinților mucenici și dumnezeească ceata dreptților, a cuvioșilor și a învățătorilor, împreună cu mironosițele femei, cu dulceață cântând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

De strălucirea cea mai presus de gând săturându-vă Sfinților și de dumnezeeasca veselie și bucurie umplându-vă, dumnezei v'ați făcut cu apropierea către Dumnezeu și strălucirilor celor dumnezeești lucrătoare împărtășindu-vă și cu razele slavei celei negrăite fiind luminați, preaînălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm...

Arătându-vă, Sfinților, ca niște luminători mult luminoși, ați luminat cerul Bisericii cu multe feluri de daruri și cu osebite podoabe, întru dreptate, bărbăție, curăție și înțelepciune; pre Stăpânul preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu veselie toate femeile cele ce ați fost gânditoare de Dumnezeu, care v'ați dat duhul întru Hristos și pre prea curata Fecioară și adevărată maica lui Dumnezeu, care ne-a izbăvit pre noi din blestemul strămoașei Eva, stându-i înainte cu bună cucernicie, lăudați-o împreună și pre Fiul ei în veci.

Și cântăm: Ceea ce ești mai cinstită...

Peasna IX, irmos:

SPĂIMÂNTATU-S'AU de aceasta cerul și marginile pă„mântului s'au minunat, că Dum„nezeu S'a arătat oamenilor tru„pește și pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceasta pre tine, Năs„cătoare de Dumnezeu, începă-

„toriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te slăvim.

Dupre firea cea dumnezeească şi fără de început singur prin Tine fiind, Te-ai alcătuit cu luarea trupului, întocmind pre aceasta întru Tine Insuţi, Cuvinte al lui Dumnezeu şi pătimind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pre Tine în două fiinţe nedespărţit şi neamestecat Te slăvim.

Când cu firea Te-ai făcut om, pogorîndu-Te, Preaînalte, la robii Tăi, pre Tatăl dupre fiinţa dumnezeească L-ai numit Dumnezeu; iar când ai înviat din mormânt, pre cel dupre fire Dumnezeu şi Stăpân, L-ai pus prin dar, Părinte al pământenilor; cu Carele împreună toţi Te slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Arătatu-te-ai, o Fecioară! Maica lui Dumnezeu, născând cu trup mai pre sus de fire, pre Cuvântul cel bun, pre Carele din inima Sa Tatăl L-a răspuns, mai înainte de toţi veţii, ca un bun; pre Carele acum Îl cunoaştem mai pre sus de cât trupurile, cu toate că S'a îmbrăcat în trup.

Altul, al Crucii şi al Invierii.

Irmosul: Infricoşatu-s'a tot auzul.

Pre Tine cel din fire Fiu al lui Dumnezeu, zămislit în pântecele Maicii lui Dumnezeu Te ştim şi făcut om pentru noi şi văzându-Te pre cruce pătimind cu firea omenească şi rămânând fără patimă ca un Dumnezeu, Te slăvim.

Stricatu-s'a întunerecul cel de mâhnire, că din iad a răsărit soarele dreptăţii Hristos, luminând toate marginile pământului, strălucind cu raza Dumnezeirii; pre Carele ca om ceresc şi Dumnezeu pământesc, în două firi Il slăvim.

Altul al Născătoarei de Dumnezeu.

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Plină de bucurie şi de veselie este pomenirea ta, că izvorăşti vindecări celor ce se apropie şi celor ce te vestesc cu bună credinţă, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te lăudăm, ceea ce eşti plină de dar şi neîncetat bucură-te! aducem ţie, că tu ai izvorît tuturor bucurie.

Altul al Sfinţilor.

Irmos: Spăimântatu-s'a de aceasta...

Cu nădejde şi cu dragoste întrarmându-se şi cu credinţă îngrădindu-se adunarea celor aleşi, toate îngrozirile tiranilor, muncile şi bătăile, cu bucurie le-au răbdat; îmbogăţiţi fiind în lupte cu Hristos purtătorul de biruinţă, cei ce au fost întâiu mucenici ai adevărului.

Pre cei ce au fost limanuri de mântuire, pre botezătorul, pre apostoli, pre prooroci şi mucenici împreună cu pustnicii, pre dumneezeştii învăţători, pre preoţi şi adunarea patriarhilor şi pre slăviţii sfinţiţi mucenici şi femeile cele de Dumnezeu iubitoare, pre cuvioşi şi pre drepţi, să-i lăudăm acum dupre vrednicie.

Slavă...

Cu focul ispitelor lămurindu-

vă, și cu desfătările neîndulcindu-vă curat vă bucurați stând în ceruri înaintea scaunului celui luminat al Stăpânului, mărite adunări ale Sfinților, stricându-se oglinzile și umbra trecând, cu arătarea adevărului.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Arătatu-te-ai adunătoare celor despărțite, că prin tine oamenii s'au făcut împreună locuitori cu îngerii în ceruri cu adevărat și cetele tuturor Sfinților acum mărturisesc împreună cu dânșii, lăudând veșnice cântări pre cel născut al tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Svetilna învierii.

Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credință să vedem pre Hristos zicând: Că a luat putere acelora de sus și acelor de jos; să ne învățăm cum învață, a boteza toate neamurile în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și a petrece cu tăinuitorii, precum S'a făgăduit până în sfârșitul veacului.

Slavă... a Sfinților.

Pre botezătorul și înainte mergătorul, pre apostoli și prooroci, pre mucenici și ierarhi, pre pustnici, împreună cu iubitoarele de Dumnezeu femei, pre toți, drepții și pre cetele îngerilor, dupre datorie cu cântări să-i încununăm, rugându-ne, ca să dobândim slava lor dela Hristos Mântuitorul.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce este sus dumnezeește proslăvit de îngeri, din sânurile părintești nedespărțindu-Se, precum nu se poate spune, Preacurată, cu cei de jos împreună au viețuit și tu ai fost solitoare de această mântuire, dând acestuia trup din curat sângele tău, mai pre sus de cuvânt Curată, pre Carele roagă-L să dea robilor izbăvire de greșeli.

LA LAUDE.

Punem stihirile pe 8 și cântăm stihirile Invierii, glasul al 8-lea.

Doamne, de ai și stătut înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de pre scaun, cu Tatăl împreună șezând. Și înviind din morți, lumea ai slobozit din robia celui strein, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Doamne, de Te-au și pus evreii ca pre un mort în mormânt, dar ca pre un împărat adormit strejarii Te-au străjuit și ca pre o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Ci ai înviat și ai dat nestricăciune sufletelor noastre.

Doamne, armă asupra diavolului crucea Ta o ai dat nouă, că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei. Că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat; pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și Invierii.

Ingerul Tău, Doamne, carele a vestit Invierea Ta, pre strejari i-a înfricoșat, iar femeilor a stri-

gat, zicând: Ce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? Inviat-a Dumnezeu fiind şi lumii viaţă a dăruit.

Altă stihiră a lui Anatolie.

Pătimit-ai prin cruce cel fără patimă cu Dumnezeirea, îngropare ai luat de trei zile, ca pre noi să ne slobozeşti din robia vrăjmaşului şi fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi, Hristoase Dumnezeule, prin învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Alte stihiri ale tuturor Sfinţilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre Sfinţii cei de pre pământ, Domnul minunaţi i-a făcut. Că ranele şi patimile Lui pre trup le-a primit, cu acelea împodobindu-Se şi cu dumnezeeşti frumuseţi arătat înfrumuseţându-Se. Pre cari să-i lăudăm ca pre nişte flori neveştejite, ca pre nişte stele ale Bisericii nerătăcite, ca jertfe de bună voie.

Stih: Strigat-au dreptii şi Domnul i-a auzit pre dânşii.

Proorocii împreună cu apostolii, cuvioşii cu învăţătorii, sfinţii mucenici cu toţi drepţii şi dintre femei care s'au chinuit şi cu dragoste au pustnicit; mulţimea Sfinţilor şi cetele drepţilor, să se laude cu sfinte cântări, ca nişte moştenitori ai Impărăţiei celei de sus, ca nişte locuitori ai raiului.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Cei ce au făcut pământul cer cu strălucirea faptelor bune, cei ce au urmat morţii lui Hristos, cei ce au umblat pre calea cea solitoare de nemurire, cei ce au curăţit patimile oamenilor prin lucrarea darului, cei ce au pătimit vitejeşte dintr'un suflet în toată lumea, să se laude mucenicii.

Slavă... Stihira Evangheliei, glasul 1.

In munte ucenicii mergând, pentru înălţarea cea de pre pământ, înaintea lor a stătut Domnul şi închinându-Se Lui şi de puterea cea dată Lui pretutindenea învăţându-se, în partea cea de subt cer s'au trimis să propoveduiască învierea cea din morţi şi suirea la ceruri. Cu cari şi în veci a petrece S'a făgăduit nemincinosul Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum: Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi otpustul. Apoi ceasul 1 şi otpustul desăvârşit.

LA LITURGHIE.

Fericirile învierii pe 4 şi ale Sfinţilor pe 4, glasul al 8-lea.

Pomeneşte-ne pre noi, Hristoase Mântuitorul lumii, precum ai pomenit pre tâlharul pre lemn şi învredniceşte pre toţi, Unule îndurate, Impărăţiei Tale celei cereşti.

Pre lemn pironindu-Te de voie Mântuitorul nostru, de blestemul lemnului pre Adam l-ai mântuit, dându-i ca un îndurat cea dupre chip şi a raiului sălăşluire.

Ascultă Adame și te bucură cu Eva, că cel ce v'a golit mai înainte pre voi amândoi și prin înșelăciune v'a luat robi, cu crucea lui Hristos s'a surpat.

Astăzi Hristos a înviat din mormânt, dând tuturor credincioșilor nestricăciune și bucuria o a înnoit mironosițelor, după patimă și după înviere.

Și din canonul tuturor Sfinților, peasna 6-a pe 4. Apostolul din cartea către Evrei, Evanghelia dela Mateiu.

Chinonicul: Lăudați pre Domnul din ceruri...

Sau: Bucurați-vă drepții întru Domnul...

La masă se face mângâiere fraților celor ce se gătesc spre nevoința postului.

CADE-SE A ȘTI

Că de va fi hramul tuturor Sfinților: La Vecernia cea mică și la cea mare, la Utrenie și la Liturghie, cântăm slujba întocmai, precum s'ar întâmpla Duminecă pomenirea vreunui Sfânt mare, căruia i se face priveghere. La Utrenie cântăm polieleul cu mărimurile Sfinților.

Slăvimu-vă pre voi, sfinților apostoli, mucenici, prooroci și toți sfinții, și cinstim sfântă pomenirea voastră, că voi vă rugați pentru noi lui Hristos Dumnezeului nostru.

Iar psalmii aleși sunt: Fericit bărbatul care se teme de Domnul... și cei asemenea. Apoi sedealna Sfinților, care este la canonul Sfinților, după a treia peasnă, de două ori. Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, antifoanele, prochimenul glasului și Toată suflarea... Evanghelia Sfinților, Învierea lui Hristos... și psalmul 50. Slavă... Pentru rugăciunile tuturor Sfinților, Milostive... Și acum... Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu... și stihira tuturor Sfinților, care voești. Canonul învierii cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și ale Sfinților pe 8. Și cealaltă slujbă, dupre cum mai înainte s'a scris.

TRIPESNIŢE ADICĂ TREI CÂNTĂRI

ALE CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU IOSIF SCRIITORUL DE CÂNTĂRI

Care încep a se citi după săptămâna Sfintelor Paşti, adică din Dumineca sfântului Apostol Toma, în toate zilele acelei săptămâni şi ale celorlalte până la toţi Sfinţii.

CADE-SE A ŞTI

Că aceste tripesniţe în penticostarele slavoneşti, s'a regulat a se cânta la Liturghie. Iar la Greci le cântă la pavecerniţă; iar la Liturghie cântă din canoanele Duminecilor, în fiecare zi câte o peasnă, aşa: Duminecă, peasna 3-a şi a 6-a; Luni peasna 1-a; Marţi a 4-a; Miercuri a 5-a; Joi a 7-a; Vineri a 8-a; Sâmbătă a 9-a. Pentru aceasta urmând exemplului grec n'am pus aceste tripesniţe la rând, ci le-am pus la sfârşitul cărţii aceştia, ca să se cânte la pavecerniţă. Iar la Liturghie se cântă din canonul prazniculuí cel din fieştecare Duminecă, precum am zis.

Tripesniţ din Dumineca a doua săptămână după Paşti, seara.

Peasna I, glasul 1, irmos:

DREAPTA Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeească cuviinţă „întru tărie s'a prea slăvit. Că aceasta, „Nemuritorule, ca o puternică a toate „pre puternici a sdrobit, făcând Israili„tenilor cale nouă prin adânc.

Să cântăm lui Dumnezeu ca celui biruitor, Carele a surpat cu moartea pre moarte şi a înviat împreună cu Sine neamul omenesc şi preste toate cu nestricăciunea L-a cinstit.

Legat fiind, legăturile morţii cu tărie le-ai rupt ca un puternic şi deslegând pre oameni din stricăciune, din iad ai înviat pre cei ce laudă puterea Ta, mult Milostive.

Slavă...

Mult Milostive, Hristoase, Cel ce ai fost de voie până la iad pentru mine, pre mine cel ce zac în mormântul păcatelor şi în groapa călcărilor de poruncă, ridicându-mă cu cercetarea Ta, miluieşte-mă.

Şi acum...

Văzând pre Hristos sculat din morţi cu trupul, Născătoare de Dumnezeu, te-ai bucurat; ci cere-mi şi mie ca să-mi dăruiască acum plângere dătătoare de bucurie, ca să aflu atunci dumnezeeasca mângâiere, Preacurată.

Peasna VIII, irmos:

IN cuptor tinerii lui Israil, ca într'o topitoare, cu podoaba bunei credinţe, „mai curat decât aurul au strălucit, „grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul; lăudaţi-L şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu crucea Ta deslegând blestemul, Te-ai pus în mormânt, şi împărăţia iadului cea întunecată o ai surpat, Hristoase al meu Iisuse, şi ai înviat, înviind

împreună cu Tine toată făptura. Pentru aceasta Te lăudăm întru toți vecii.

Suindu-Te Tu pre Cruce, Soarele s'a stins și în iad pogorîndu-Te, Iubitorule de oameni, lumină a strălucit sufletelor celor ce erau întru întunerec și ținute de moartea cea amară. Pentru aceasta pre Tine Te lăudăm întru toți vecii.

Slavă...

Pre mine cel legat cu lanțurile păcatelor, desleagă-mă, Hristoase, și-mi strălucește dumnezeească strălucirea pocăinții, Mântuitorule, Cel ce ai scos pre oameni din întunerecul cel veșnic, cu minunată scularea Ta, pe care o lăudăm întru toți vecii.

Și acum...

Ceea ce ai purtat în brațe pre Hristos Cel ce S'a întrupat din tine, roagă-L Fecioară să mă primească în brațe acum și pre mine, cel ce rătăcesc în căile cele rele ale vieții și greșeli fără de număr întâmpin totdeauna, pentru năravul cel leneș.

Peasna IX, irmos:

CHIPUL nașterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea nears; și „acum te rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, „ca să te slăvim neîncetat, Născătoare „de Dumnezeu.

Văzându-Te soarele răstignit în mijlocul tâlharilor, Cuvinte, pre Tine soarele cel neapus, s'a întunecat, munții și dealurile, pământul și marea s'au clătit, iadul s'a cutremurat, slobozind pre legații ce-i ținea, cari Te lăudau pre Tine.

Arătatu-Te-ai ca un soare mare apuind subt pământ și răsărind din morți, luminătorule cel neapus și prea slăvit, ai luminat marginele pământului. Pentru aceasta pre Tine, Dătătorule de viață, neîncetat Te slăvim.

Mântuitorule Iisuse, Cela ce ai stricat cu moartea Ta pre moarte și ai sculat pre toți cei ce erau ținuți acolo, ridică-mă și pre mine cel ce strig către Tine din groapa cea mai de jos a patimilor celor aducătoare de moarte și a păcatelor, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Venit-au purtătoarele de mir de dimineață la mormânt plângând și neaflându-Te pre Tine, au văzut înger șezând înainte în haine albe și acela striga: S'a sculat Domnul! Mergeți degrab de vestiți ucenicilor învierea Lui.

Se minunează toată făptura, Stăpână, de taina nașterii tale celei mai pre sus de minte: Că ai născut pre Dumnezeu Emanoil, Cel ce S'a făcut om pentru noi, ceea ce ești cu totul fără prihană și a sfărîmat tirania morții cu crucea Sa.

LUNI A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna II, glasul 1, irmos:

VEDEȚI, vedeți că Insumi Eu sunt, Carele am poruncit lui Moisi să „povățuiască în pustie pre poporul cel „robit al lui Israil și l-am mântuit ca „un puternic cu tăria mea.

Să cântăm astăzi strigând Domnului Celui ce S'a răstignit pentru noi și a surpat pre vrăjmașul începătorul răutății; Celui ce S'a pus în mormânt și a înviat pre cei morți cu învierea Sa.

Sfânt este Domnul Cel ce a înviat a treia zi din morți ca un puternic și ucenicilor S'a arătat cu dumnezeească cuviință și de bucurie negrăită au umplut sufletele lor, cele mai nainte pline de întristare.

Slavă...

Cuvinte, Cela ce ești împreună fără de început cu Tatăl cel fără de început și împreună pre scaun șezător, Cela ce Te-ai răstignit și Te-ai socotit între cei morți și ai înviat ca un puternic, înviază sufletul meu cel omorît de călcările poruncilor.

Şi acum...

O minunile Tale! O înfricoşată auzire! Că ai născut cu trup pre Dumnezeu Cel ce a rupt legăturile morţii şi pre oameni i-a izbăvit de stricăciune, Curată de Dumnezeu dăruită.

Peasna VIII, irmos:

DE carele se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca de făcătorul şi Dom„nul, lăudaţi-L preoţi, preaslăviţi-L ti„neri, binecuvântaţi-L popoare şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tânguitu-s'a toată făptura, întru patima Ta, bunule, soarele s'a întunecat apuind Tu pre cruce şi cei ce şedeau întru întunerec au văzut lumină mare lăudându-Te, Indurate.

Cutremuratu-s'a iadul văzându-Te pre Tine mergând la dânsul cu sufletul, Hristoase Impărate a toate, şi a dat din sine pre morţii cei din veac, cari laudă iubirea Ta de oameni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-Te-ai, Hristoase, după ce Te-ai sculat din mormânt dumnezeeştilor femei, celor ce au adus miresmele şi plângerea lor o ai schimbat, Cela ce eşti mângâierea tuturor în veci.

Şi acum...

Văzând sculat din morţi pre Dumnezeu pre Carele L-ai născut, te-ai arătat plină de bucurie, Fecioară Marie. Deci, pre Acela roagă-L, Curată, să piardă desăvârşit toată întristarea inimii noastre.

Peasna IX, irmos:

PRE norul cel purtător de lumină întru carele Stăpânul tuturor S'a „pogorît din cer ca ploaia pre lână şi „S'a întrupat pentru noi făcându-Se „om cel fără de început, să o slăvim „toţi ca pre o Maică curată a Dumne„zeului nostru.

Dacă Te-a văzut pre Tine răstignit pre lemn de voie, tâlharul cel bine cunoscător, a strigat: Pomeneşte-mă când vei veni, Iisuse, întru Impărăţia Ta şi s'a făcut locuitor raiului numai prin credinţa cea adevărată îndreptându-se.

Văzându-Te pre Tine, Mântuitorule, între cei morţi, iadul s'a omorît şi a dat din sine pre cei morţi pre care-i înghiţise de demult, cari slăvesc, Hristoase, puterea Ta cea negrăită, îndurarea şi multa milostivire, cu care mântuieşte-ne şi pre noi, Impărate a toate.

Slavă...

Venit-au, Hristoase, la mormânt femeile aducând miresme şi văzându-Te sculat din mormânt, s'au umplut de multă bucurie şi apostolilor Tăi au vestit, că ai înviat şi Te-ai arătat, sculând împreună cu Tine toată lumea.

Şi acum...

Văzând, Curată, lumina cea neînserată că a răsărit din morţi şi de multă bucurie umplându-Te, ai săltat împreună cu prea sfinţii ucenici; cu cari împreună cere şi nouă iertare de nenumărate greşeli, Născătoare de Dumnezeu, folositoarea credincioşilor.

MARŢI A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna III, glasul 1, irmos.

FIULUI celui născut fără stricăciune din Tatăl mai nainte de veci şi mai „pre urmă din Fecioară întrupat fără „sământă, lui Hristos Dumnezeu să-I „strigăm: Cela ce ai înălţat cornul nos„tru, sfânt eşti Doamne.

Sfinte al Sfinţilor, voind să sfinţeşti lumea, Te-ai înălţat pre lemnul crucii de voie, junghiindu-Te ca un miel şi cu sângele cel îndumnezeitor, ne-ai înnoit, pre noi cei ce Te slăvim pre Tine cu laude.

Tăria vrăjmaşului s'a surpat, moartea s'a prădat, firea omenească cea stricăcioasă s'a făcut nemuritoare, murind Tu, Hristoase Iisuse şi s'a înnoit lumea, strigând: Sfânt eşti Doamne.

Slavă...

Acum să nu vă mai miraţi, strigat-a îngerul către femei; ci mergeţi mai ales degrab, de spuneţi cuvinte de bucurie ucenicilor celor întristaţi, cum că s'a sculat Hristos, vieaţa tuturor şi învierea.

Şi acum...

Arătatu-Te-ai tu Fecioară curată mai pre sus decât îngerii, întrupând pre Dumnezeu Cel ce S'a răstignit şi S'a îngropat şi morţilor nestricăciune a izvorît. Pre Carele roagă-L să ne mântuiască pre noi, cei ce te slăvim pre tine cu laude.

Peasna VIII, irmos.

CUPTORUL cel răcorit, a închipuit chipul minunii celei mai pre sus de „fire, că n'a ars pre tinerii pre cari i-a „primit, precum nici focul Dumnezeirii, „pântecele Fecioarei în care au intrat. „Pentru aceasta cântând, să strigăm: „Binecuvinteze toată făptura pre Dom„nul şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Moarte de voie ai luat, înălţându-Te cu trupul pre lemn şi văzându-Te soarele s'a stins şi catapeteasma Bisericii s'a rupt, Atotputernice. Pentru aceasta lăudându-Te pre Tine, strigăm: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Văzut-au lumina Ta cea neapusă cei ce şedeau de demult în umbra morţii, când Te-ai pogorît Tu, Doamne, la dânşii cu sufletul şi din legăturile cele veşnice s'au deslegat, mult lăudându-Te pre Tine şi zicând: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

De dimineaţă venind la mormânt femeile, au văzut pre un înger strălucind, carele a zis: Înviat-a Mântuitorul, pentruce încă socotiţi pre cel viu întru cei morţi? Umplându-vă de bucurie, strigaţi: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Şi acum...

Omorînd iadul Fiul tău Curată, s'a sculat din morţi precum a zis mai înainte, pre Carele roagă-L să scape de păcatul cel făcător de stricăciune şi din muncă, pre toţi cei ce strigă cu credinţă: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Peasna IX, irmos.

TAINĂ streină văd şi preaslăvită, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi „Fecioara, iesle sălăşluirea, întru carea „S'a culcat cel neîncăput Hristos Dum„nezeu, pre Carele lăudându-L Il slăvim.

Vindecând durerile celui întâiu zidit, durere ai suferit, fiind răstignit de voie pre lemn, Mântuitorule, şi puindu-Te în mormânt, ai înviat pre cei morţi pre cari moartea mai înainte îi înghiţise.

Dacă Te-a văzut pre Tine de demult înviat ceata apostolilor, Doamne, cu frică şi cu bucurie s'a închinat Ţie; către care ai strigat: Iată plinirea cuvintelor Mele; aşa dar nu vă întristaţi, ci vă bucuraţi.

Cu pânză subţire înfăşurându-Te pre Tine, Mântuitorule, dreptul Iosif, cu dragoste Te-a pus în groapă nouă; şi porţile iadului şi încuietorile sfărâmându-le, arătat ai sculat pre cei morţi, pre care moartea mai înainte îi înghiţise.

Slavă...

Bucuratu-s'au purtătoarele de mir auzind de învierea lui Hristos; pentru aceasta alergând degrab, au strigat apostolilor: Iată de acum nu vă mai întristaţi, ci vă bucuraţi; că S'a sculat din morţi Domnul tuturor.

Şi acum...

Dacă ai văzut, Fecioară, pre Hristos cu totul strălucit, fără asemănare în frumuseţe, ca un mire ieşind cu trupul din cămara gropii, te-ai umplut de bucurie, pre Carele roagă-L să ne scape de stricăciune şi de muncă.

MIERCURI A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna IV, glasul 1, irmos.

LA dumnezeeasca straje de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împre„ună cu noi şi să arate pre îngerul „cel luminat, cel ce a grăit cu mare „glas : Astăzi este mântuirea lumii ; că „a înviat Hristos, ca cel atotputernic.

Pentru noi umiliţii Te-ai adus la moarte, Hristoase, Cela ce eşti vieaţa tuturor şi prădând împărăţiile iadului sufletele ca nişte oi le-ai răpit, înviindu-le împreună cu Tine, ca Cela ce eşti Împărat stăpânitor şi atotputernic.

Pentruce căutaţi vieaţa între morţi? A zis femeilor îngerul cel strălucit, carele s'a arătat în mormânt ; S'a sculat, veniţi de vedeţi înfăşurăturile cele de îngropare singure zăcând şi alergaţi de spuneţi ucenicilor Lui.

Slavă...

Omorîndu-se iadul prin pogorîrea lui Hristos, pre toţi morţii i-a dat din sine, de tot fiind prădat şi pântecele lui cel a toate mâncător desăvârşit deşertat, cu voia cea atotputernică a lui Dumnezeu, Împăratului tuturor.

Şi acum...

Ca într'o Biserică prea înfrumuseţată S'a sălăşluit întru tine, Curată Fecioară, Iisus Împăratul tuturor şi cu pogorîrea Sa locaşul iadului cel întunecat l-a deşertat şi a înviat, înviind şi pre oameni, ca cel Atotputernic.

Peasna VIII, irmos.

ACEASTĂ numită şi sfântă zi, una a Sâmbetelor, împărătească şi Doa„mnă, a praznicilor praznic şi sărbă„toare este a sărbătorilor, întru care „binecuvântăm pre Hristos în veci.

Slavă lui Hristos Celui ce a surpat pre vrăjmaşul şi a prădat iadul cu pogorîrea Sa la Dânsul şi a înviat pre morţii, pre cari a putut de-i înghiţise, cari cu laude slăvesc pre Hristos în veci.

Iată locul, strigat-a îngerul cel ce s'a arătat strălucit femeilor purtătoare de mir, întru Carele S'a pus Cel ce a prădat cu puterea Sa moartea şi iadul ; nu mai căutaţi dar vieaţa între cei morţi.

Binecuvântăm...

Iadul s'a amărît jos întâmpinându-Te, Cuvinte, neputând să se apropie de Tine şi pre morţii pre cari îi înghiţise, degrab i-a dat din sine dupre porunca Ta, pre cei ce cu laude slăvesc cu un glas puterea Ta.

Şi acum...

Văzut-ai sculat din morţi, Fecioară, pre Cuvântul, pre Carele negrăit L-ai născut cu trup şi ţi-ai umplut sufletul de bucurie, cu laude slăvind pogorîrea Lui, Curată, în veci.

Peasna IX, irmos :

LUMINEAZĂ-TE, luminează-te noule Ierusalime, că slava Domnului pre„ste tine a răsărit. Dănţueşte acum şi „te bucură Sioane, iar tu Curată Năs„cătoare de Dumnezeu, veseleşte-te în„tru învierea Celui născut al tău.

Făcătorul ceasurilor şi al zilelor fiind Tu, Mântuitorule, în ziua şi în ceasul al şaselea voind ai răbdat răstignire cu ocară, Indură-te, ca să ştergi ocările noastre şi să ne împaci cu Tatăl.

Suspinând, iadul Te-a întâmpinat pre Tine, Mântuitorule, şi pre legaţii pre care-i avea degrab i-a deslegat, pre cei ce laudă cu dumnezeeşti glasuri puterea Ta cea mai pre sus de minte, Cuvinte, şi minunata pogorîre.

Slavă...

Venit-au degrabă femeile cu miresme foarte de dimineaţă, ca să ungă trupul cel prea curat ; şi către dânsele a zis cel fără de trup : Incepătorul vieţii S'a sculat ! Umpleţi-vă de dumnezeeasca bucurie.

Şi acum...

Ceea ce ai născut lumina, care a strălucit celor ce ședeau întru întunerec și în umbra morții, dacă o ai văzut că a răsărit din morți, ceea ce ești cu totul fără prihană, împreună cu toate femeile purtătoare de mir, o ai slăvit dănțuind.

JOI A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna V, glas 1, irmos:

LUMINEAZĂ nouă luminată Lumina cea pururea fiitoare, celor ce mânecăm către judecățile poruncilor „Tale, Stăpâne iubitorule de oameni, „Hristoase Dumnezeul nostru.

Adunarea evreilor Te-a răstignit, Cuvinte, pre Tine cel îndelung răbdător; dar cu răstignirea Ta ai mântuit adunarea cea fără de număr a tuturor neamurilor, iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

N'ai clătit pecețile pietrei întru învierea Ta, precum nici cheile fecioriei nu le-ai stricat întru nașterea Ta, ale celei ce Te-a născut, Hristoase Dumnezeul nostru.

Slavă...

Văzând pre cel fără trup cu chip strein dumnezeește strălucind, femeile spăimântându-se au auzit: Nu plângeți, a înviat Domnul.

Și acum...

Pre Sfântul Domnul puterilor prea Curată L-ai născut, pre Cel ce a deșertat împărăția iadului și a înviat și împreună cu Sine a înviat frământătura omenească.

Peasna VIII, irmos:

PRE cel ce a mântuit în cuptor pre tinerii cei cuvântători de cântare „și cuptorul cel cu văpaia ca de tunet, „întru răcoreală l-au schimbat, pre „Hristos Dumnezeu lăudați-L și-L prea „înnălțați întru toți vecii.

Pre Cel ce S'a răstignit de voie și S'a pus în mormânt și a stricat puterea morții, pre Hristos Dumnezeu îl lăudăm și-L prea înnălțăm întru toți vecii.

Arătatu-Te-ai întâiu femeilor după ce Te-ai sculat din mormânt și binevestitoare le-ai trimis la apostoli, Hristoase. Pentru aceasta cu laude Te slăvim întru toți vecii.

Stricat-ai, Indurate, cu tărie puterea morții și împărăția iadului ca Cel ce Insuți ești Împărat, ai deșertat. Pentru aceasta cu laude Te slăvim întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Zis-ai ucenicilor dupăce Te-ai sculat: Grăbiți-vă de propoveduiți în toată lumea mea, împrăștiind întunerecul mulțimii dumnezeilor cu lumina adevărului.

Și acum...

Ca ceea ce ești mai înaltă decât cerurile și mai presus decât Heruvimii și mai cinstită decât toată făptura, preasfântă Fecioară, roagă-te pentru cei ce te slăvesc cu credință.

Peasna IX, irmos:

IZVORUL cel primitor de viață și pururea curgător, sfeșnicul darului cel „de lumină purtător, Biserica cea în„sufletită, cortul cel preacurat, carea „este mai desfătată decât cerurile și „decât pământul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioșii o slăvim.

Să se bucure tot pământul astăzi și norii veseliei să stropească; că Domnul slavei Cel ce S'a răstignit pre lemn, S'a sculat, scoțându-ne și pre noi din stricăciunea morții și luminându-ne cu nestricăciune ca un Indurat.

Mir ducând oarecând cu lacrimi sfintele femei, le-a zis lor îngerul cel ce strălucea luminat în groapă: Pentruce căutați pre cel viu cu cei morți? Acesta a înviat luminând toate.

Slavă...

Invierea Dumnezeului nostru cea cu

raze strălucitoare, luminând cu Duhul mai mult decât razele soarelui pre cei credincioşi, străluciţi îi face întru toţi vecii şi-i îndreptează spre mântuire; pre aceasta cu gând curat o prăznuim.

Şi acum...

Pre noi cei omoriţi pentru căderile în păcate înviază-ne, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut vieaţa cea veşnică şi ne ajută să facem voia Fiului Tău, îndreptându-ne la vieaţa cea adevărată; ca, cu credinţa pururea să te fericim.

VINERI A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna VI, glasul 1, irmos:

ÎNCUNJURATU-NE-A adâncul cel de desubt şi nu este mântuitor, soco-„titu-ne-am ca oile de junghiere, mân-„tueşte pre poporul Tău, Dumnezeul „nostru; că Tu eşti celor neputincioşi „tărie şi îndreptare.

Răstignitu-Te-au pre cruce evreii cei fărădelege, pre Tine cel îndelung răbdător; a cărora îndrăzneală văzându-o soarele şi luna şi-au ascuns îndată lumina şi morţii sculându-se Te-au lăudat pre Tine, Hristoase.

Să izvorască munţii dulceaţă astăzi şi popoarele să se bucure, că a înviat a treia zi Hristos, deslegând durerile morţii. Pentru aceasta toţi credincioşii cu un glas să-i aducem laudă.

Slavă...

Când au mânecat, Hristoase, la mormântul Tău femeile cele de Dumnezeu gânditoare, au văzut pre îngerul cel ce le-a vestit învierea Ta, cea de lumină purtătoare şi a strigat: Pentruce aduceţi acum mir celui viu?

Şi acum...

Nevătămând pântecele tău Curată, S'a născut precum bine I-a plăcut şi peceţile mormântului nestricându-le a înviat precum a voit; că toate le face, ceea ce eşti bună, ca un dătător de vieaţă şi atotputernic.

Peasna VII, irmos.

PRE tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem „credincioşii; că precum a mântuit „pre cei trei tineri cel prea înalt şi „pre mine tot omul în pântecele tău „m'a înnoit, Dumnezeul părinţilor cel „lăudat şi prea slăvit.

Răstignindu-Te, Stăpâne, între doi tâlhari, cu oţet fiind adăpat şi lovire preste obraz luând pentru noi, îndelung răbdătorule, de voie toate le-ai răbdat şi ai înviat a treia zi, Dumnezeul părinţilor noştri cel lăudat, bine eşti cuvântat.

Ca pre un mort luându-Te de pre lemn Iosif şi îngropându-Te cu dragoste, săruta suspinând preacurat Trupul Tău şi bucurându-se striga către Tine: Dumnezeul părinţilor noştri cel lăudat, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Pentruce căutaţi pre cel viu cu cei morţi? A zis îngerul cel ce s'a arătat către femeile cele ce plângeau; pentruce aduceţi miruri? Mergeţi mai bine de spuneţi ucenicilor Lui, că Hristos Cel ce a murit, S'a sculat; de acum să nu vă mai ascundeţi.

Şi acum...

Între femei numai tu una eşti cu dar dăruită; că pre dătătorul de bucurie prin glasul Arhanghelului bucurându-te L-ai născut. Pentru aceasta pre tine te cinstim şi Fiului tău strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri cel lăudat, bine eşti cuvântat.

Peasna VIII, irmos:

ÎN cuptor tinerii lui Israil, ca întru o topitoare cu podoaba bunei cre-„dinţe, mai curat decât aurul au stră-„lucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăuda-„ţi-L şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Poporul evreesc cel neplecat Te-a luat pre Tine oarecând şi din pizmă

pre cruce Te-a ridicat fără milă, nevrând să cânte Ţie: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Dela Pilat cu dragoste Iosif Trupul l-a cerut şi l-a pus în mormânt ca pre un mort; dar Acela Însuşi a sfărîmat toate încuietorile morţii şi zăvoarele şi porţile şi a treia zi a înviat.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind Tu mirul cel înţelegător, foarte de dimineaţă a venit adunarea femeilor să ungă cu mir Trupul Tău şi a aflat pre îngerul strigând către dânsele: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi L şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Născut-ai pre Fiul cel neschimbat din dumnezeeasca Fiinţă, Marie binecuvântată, măcar că s'a şi arătat cu Trupul pentru noi, precum a binevoit; căruia strigăm: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Peasna IX, irmos.

CHIPUL naşterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea nears. „Şi acum te rugăm, ca să stingi cup„torul ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca neîncetat să te slăvim, „Născătoare de Dumnezeu.

Stătut-ai, Stăpâne, pre lemnul crucii şi toate neamurile le-ai adus la cunoştinţă, Doamne, şi raiul l-ai deschis, pre carele l-au închis de demult strămoşii prin mâncarea din pom; pentru aceasta pre Tine toţi Te slăvim.

In groapă ca pre un mort Te-au pus pre Tine, dătătorule de vieaţă şi Doamne Hristoase, Iosif cel cu bun chip şi Nicodim şi adunarea femeilor urma împreună cu dânşii şi cu jale tânguindu-se, cu dumnezeească cuviinţă pre Tine Te-au slăvit.

Slavă...

Cu totul luminare şi dorire, cu totul mângâiere şi întărire, Mântuitorul meu ai fost tuturor celor ce prăznuesc cu bună credinţă sfântă scularea Ta cea de a treia zi, Cela ce eşti Insuţi Îndurat; pentru care toţi pre Tine Te slăvim.

Şi acum...

Trup adevărat, cu minte şi însufleţit din pântecele Tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de voie a luat cel cu totul desăvârşit şi l-a pus întru moştenirea părintească în cele cereşti Preacurată, cu carele iarăşi va să vină.

DUMINECĂ A TREIA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna I, glasul al 2-lea, irmos.

VENIŢI popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui „ce a despărţit marea şi a trecut pre „poporul pre carele l-a slobozit din „robia Egiptenilor, că S'a proslăvit.

Pironit fiind pre cruce de voie, Hristoase, împărăţiile iadului cele tari le-ai sfărâmat şi pre legaţii cei din veac i-ai scos cu vitejie, slavă puterii Tale.

Veniţi, a zis îngerul purtătoarelor de mir, de vedeţi locul unde a zăcut Domnul tuturor şi vestiţi învierea Lui prietenilor Lui.

Slavă...

In groapă nouă Te-a pus de demult dreptul Iosif, pre Tine Cela ce ai înnoit cu învierea Ta firea omenească cea stricată, dătătorule de viaţă.

Şi acum...

Văzut-ai ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită pre Hristos soarele dreptăţii răsărind din morţi; pre Carele roagă-L, să lumineze inimile tuturor celor ce Te laudă pre Tine.

Peasna VIII, irmos.

PRE Dumnezeu Carele S'a pogorît în cuptorul cel cu foc la tinerii evre„eşti, şi văpaia întru răcoreală o a

„prefăcut, ca pre Domnul lăudați-L „lucrurile și-L preaînnălțați întru toți „vecii.

Pre Cel ce S'a ridicat pre cruce și S'a îngropat cu trupul de voie și a sfărîmat porțile cele de fier și încuietorile iadului, să-L proslăvim, pre Domnul Cel ce S'a sculat a treia zi întru slavă.

Să se bucure cerul, să se veselească și pământul cu oamenii, că Hristos a înviat și ucenicilor Săi S'a arătat; cu cari împreună petrecând, le-a umplut inimile de veselie.

Lăcrămând femeile, bucurie le-a spus dătătorul de viață, atingându-se ele de sfințitele lui picioare, de al cărora sunet s'a temut strămoașa Eva de demult înlăuntrul raiului.

Binecuvântăm...

Un Dumnezeu să slăvim în trei fețe și întru o fire, pre Tatăl și pre Cuvântul și pre dumnezeescul Duh cel drept, strigând: Lăudați pre Domnul și-L preînnălțați întru toți vecii.

Și acum...

Cu glasuri sfințite să slăvim cu laude pre Maica lui Dumnezeu, ca pre ceea ce este mai sfântă decât cetele cele de sus și pod dumnezeesc, care trece pre oameni la starea celor mai presus de lume.

Peasna IX, irmos.

PRE Dumnezeu cuvântul cel din Dumnezeu, Carele cu negrăită înțelep„ciune a venit să înoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare în stri„căciune, din Sfânta Fecioară negrăit „întrupându-Se pentru noi credincioșii, „cu un gând întru laude Îl slăvim.

O, turburare evreească! Cum au judecat fără dreptate să omoare pre lemn pre Hristos, Cel ce numai El însuși este drept, Carele și celor morți din iad le-a însuflat viață cu dumnezeeasca putere; pre a căruia dumnezeească înviere, cu un glas o lăudăm.

Pecețile fiind puse deasupra, ai înviat din mormânt, Hristoase, Cela ce ești învierea tuturor și ucenicilor Te-ai arătat, cele negrăite învățându-i pre ei și strigând: Mergeți în lume și propoveduiți slava mea.

Slavă...

Această preasfântă zi a învierii, care este mângâiere sufletelor și veselie bine primită, chiamă pe credincioși să prăznuiască dumnezeește și să strige: Părinte și Fiule și dumnezeescule Duhule, slavă Ție.

Și acum...

Fecioară Născătoare de Lumină, cu dumnezeeasca ta lumină luminează gândurile noastre și inimile, prin rugăciunile tale risipind negura patimilor și pre toți făcându-i cu darul părtași zilei celei neînserate.

LUNI A TREIA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna II, glasul al 2-lea, irmos.

LUAȚI aminte, poporul meu, la legea mea, plecați urechea voastră spre „graiurile gurii mele; că numele Tău, „Doamne, am chemat.

Cela ce ai făcut cu mâna Ta pre om, mâinile Ți-ai pironit pre lemn, Atotputernice, din mâna vrăjmașului mântuindu-ne.

Stricat-ai, Hristoase, temnița iadului cea întunecată și ai luat pre legații pre cari îi dobândise și împreună cu Tine ca un puternic i-ai înviat.

Văzându-Te, Hristoase, apostolii că Te-ai sculat a treia zi din mormânt, s'au închinat și pretutindenea au propoveduit scularea Ta.

Slavă.

Suspinând și lacrimi vărsând, au venit dumnezeeștile femei la sfântul mormânt și au cunoscut învierea lui Hristos.

Și acum...

Pre atotțiitorul L-ai zămislit ceea ce ești cu totul fără prihană Stăpână, Carele a sfărâmat porțile iadului și a înviat a treia zi precum a zis.

Peasna VIII, irmos.

PRE Cel ce a închipuit mai înainte în rug lui Moisi, minunea Fecioarei „în muntele Sinai oarecând, lăudați-L, „bine-L cuvântați și-L preaînnălțați în„tru toți vecii.

Pre cruce înălțându-Te împreună ai înălțat și lumea și puindu-Te în mormânt, Mântuitorule, pre cei ce dormeau în mormânturi i-ai sculat, cari slăvesc puterea Ta cea mare.

Tu pogorîndu-Te la cei morți, ai omorît iadul și ai sfărîmat porțile morții și încuietorile și pre cei ferecați în obezi i-ai scos cu vitejie, spre mântuirea tuturor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-Te-ai, Indurate, ucenicilor Tăi cu multe semne, în vreme de patruzeci de zile încredințându-i, ca să propoveduiască în toată lumea că ești Dumnezeu, cel ce Te-ai sculat.

Și acum...

Tu ești viața tuturor, Tu mângâiere a celor morți și a celor vii, Cuvinte, Tu bucuria și luminarea, Cel ce ai răsărit din Fecioară și ai înviat din mormânt a treia zi întru slavă.

Peasna IX irmos:

DIN pământeni cine a auzit una ca aceasta, sau cine a văzut cândva? „Că Fecioara s'a aflat având în pântece „și că a născut prunc fără de durere? „Intru acest chip este minunea Ta și „pre tine curată Născătoare de Dum„nezeu, te slăvim.

Răstignindu-Te, ai înviat a treia zi precum și mai 'nainte ai zis și din morți sculându-Te, împreună ai înviat și lumea cu învierea Ta și întâiu femeilor celor purtătoare de mir Te-ai arătat și le-ai zis să se bucure, Cela ce ești bucuria tuturor celor ce din suflet Te iubesc, mult milostive.

Acum stricăciunea s'a pierdut, că Hristos cel ce este nestricăciunea și viața din morți S'a sculat și a petrecut împreună cu apostolii Săi, învățându-i cele mai bune și dumnezeești și zicându-le să nu se depărteze de Ierusalim.

Slavă.

Zis-a îngerul femeilor celor ce aduseseră cu lacrimi miruri oarecând: Pentru ce căutați astăzi cu morții pre cel viu? Nu este aicea, S'a sculat precum a zis mai 'nainte, deșertând mormânturile și morților insuflându-le nemurire, ca un Iubitor de oameni.

Și acum...

Văzând pre Fiul Tău și Dumnezeu, sculat din morți, Născătoare de Dumnezeu, Te-ai umplut de bucurie, ceea ce ești pricina bucuriei și veseliei tuturor; pentru aceasta tot sufletul cu bucurie te laudă și te slăvește pre tine, pururea Fecioară.

MARȚI A TREIA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna III, glasul al 2-lea, irmos:

INFLORIT-A pustia ca crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin „venirea Ta, întru care s'a întărit inima mea.

Văzându-Te făptura pe cruce pătimind de voie, Doamne, s'a schimbat și s'a turburat și morții din mormânt s'au sculat.

Fiind Tu în iad cu sufletul, dătătorule de viață, Doamne, dacă Te-a văzut moartea cea atotpierzătoare s'a spăimântat și a slobozit pre cei legați, pre cari-i înghițise.

Slavă...

Umplutu-s'a toată făptura de bu-

curie, îndurate Doamne, pentru scularea Ta din morți și lumea toată împreună o ai sculat, surpând impărățiile morții.

Și acum...

Sabie a trecut prin sufletul tău, Curată cu totul fără prihană, când ai văzut pe Hristos răstignit; dar te-ai și bucurat văzându-L sculat din mormânt.

Peasna VIII, irmos:

CUPTORUL cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările și-a despărțit cu „dumnezeeasca poruncă, pre Haldei „arzând, iar pre credincioși răcorind, „pre cei ce cântau; Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Murit-ai pre cruce Cela ce ești viața tuturor și ca un mort fără suflare în groapă Te-ai pus, îndelung răbdătorule și a treia zi Te-ai sculat spre scularea lumii; pentru aceasta, Dătătorule de viață, cu veselie Te slăvim.

Auzit-a Sionul scularea Domnului și de veselie acum s'a umplut; și fetele lui luminat s'au bucurat și ucenicilor au propoveduit, zicând: Nu vă întristați, Dătătorul de viață S'a sculat.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De dimineață fiind, venit-au degrab femeile la mormânt și cu cutremur uitându-se au văzut înger în haine albe și de frică fiind cuprinse au auzit aceasta: Nu vă temeți, Dătătorul de vieață S'a sculat.

Și acum...

Pre tine norul cel luminos al soarelui celui înțelegător, lăudându-te te slăvim, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; luminează inimile noastre gonind tot întunerecul lenii și al patimilor, dumnezeească Mireasă.

Peasna IX, irmos:

FIUL Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întru„pându-Se din Fecioară S'a arătat „nouă, ca să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pentru aceasta „pre Născătoarea de Dumnezeu cea „prea lăudată, o slăvim.

Dacă Te-a văzut soarele pre Tine Soarele dreptății pre cruce întins, lumina și-a ascuns, pietrele de frică s'au despicat, iadul de grab a dat din sine pre cei morți, cari laudă puterea Ta, Dătătorule de viață, Atotputernice.

Pântecele iadului cel nesățios deșertându-l, cu preaslăvire Dumnezeul cel preaînalt; că cel Atotputernic a înviat întru slavă cu adevărat și S'a văzut de dumnezeeștii ucenici; Aceluia să ne închinăm împreună și Tatălui și Duhului.

Slavă...

Sculatu-S'a Domnul, zis-a purtătoarelor de mir sfântul înger cel ce s'a arătat în groapă: Mergeți și spuneți ucenicilor lui celor ce-L plâng și se tânguesc, ca să-L vadă în Galileea.

Și acum...

Roagă-te neîncetat lui Hristos ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să izbăvească de primejdii și de necazuri, de viforul patimilor, de întunecarea și de cursele vrăjmașului cele mult împleticite, cei ce te fericim pururea.

MIERCURI A TREIA SĂPTĂMÂNĂ DUPA PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna I, glasul al 2-lea, irmos:

TE laud pre Tine, că auz am auzit, Doamne, și m'am spăimântat, că „ai venit până la mine căutându-mă „pre mine cel rătăcit. Pentru aceea „preaslăvesc multă pogorîrea Ta cea „către mine, mult Milostive.

Suitu-Te-ai pre cruce de voie, Doamne, cu putere fiind încins. Și pogorîndu-Te cu sufletul în iad, Milostive, ai deslegat sufletele din legăturile cele veșnice și împreună cu Tine le-ai înviat, Indurate.

Sfărâmând înfricoșat încuietorile și porțile iadului cu puterea Ta, Stăpâne, ai deșertat bogăția lui; pentru aceasta slăvim multă pogorîrea Ta și cinstită învierea.

Slavă...

Venit-au la mormânt femeile să ungă prea Cinstitul Trupul Tău și aflând îngerul șezând pre piatră, Hristoase, temându-se s'au spăimântat; cu care împreună cu laude slăvim scularea Ta.

Și acum...

Pre Sfântul sfinților L-ai născut mai pre sus de minte Născătoare de Dumnezeu, pre Cel ce dă credincioșilor cari slăvesc învierea Lui sfințenie, mântuire și iertare de păcate, cu solirea ta.

Peasna VIII, irmos:

Poruncii muncitorului cei trei cuvioși tineri nesupuindu-se, în cuptor „fiind aruncați au mărturisit pre Dum„nezeu, cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Ridicat-ai firea omenească, Hristoase, cu ridicarea ta pre cruce și pre vrăjmașul cel ce a căzut din înălțime l-ai surpat în prăpastie și îngropat fiind Te-ai sculat, prădând moartea.

Sfărâmat-ai încuietorile iadului, Hristoase și pre cei ferecați i-ai scos cu vitejie, pre cei ce slăvesc puterea Ta și scularea Ta din mormânt cea de a treia zi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dacă Te-a văzut de demult ceata sfinților apostoli înviat din mormânt întru slavă, Hristoase, de veselie umplându-se au strigat, Slavă învierii Tale.

Și acum...

Plângerea ta ceea ce ești fără prihană Curată s'a mutat întru bucurie, când ai văzut pre Fiul tău și Stăpânul Hristos că a înviat a treia zi din morți întru slavă și lumea a luminat.

Peasna IX, irmos:

PRE tine ceea ce pre luminătorul Dumnezeu Cel ce a răsărit mai „inainte de soare, Carele trupește la „noi a venit, din coapsele cele fecio„rești negrăit L-ai întrupat, te lăudăm „prea curată de Dumnezeu Născătoare.

Arătatu-Te-ai răstignit între doi tâlhari, mult Milostive, și puindu-Te în mormânt mai de jos, ai înviat pre cei din întunerec și din umbra morții, cari cu laude slăvesc, îndurate, învierea Ta cea de a treia zi.

Moartea nu mai stăpânește de acum pre oameni, precum este scris, că a înviat Hristos cel fără de moarte, deșertând împărățiile iadului cele nesățioase. Să se bucure toată lumea prăznuind.

Slavă...

Zis-a purtătoarelor de mir îngerul cel ce strălucea înaintea mormântului: Pentruce plângând căutați pre cel slobod între cei morți? Iată, S'a sculat precum a zis mai 'nainte; mergeți de aicea bucurându-vă și vestiți apostolilor.

Și acum...

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, Fecioară, încăpând pre Dumnezeu Cel ce S'a pus subt pământ pentru bunătate și prin moarte a dăruit tuturor nemurire. Pre Carele cu bună credință slăvindu-L, pre tine după datorie te fericim.

JOI A TREIA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna V, glasul al 2-lea, irmos:

LUMINAREA celor ce zac întru întunerec, mântuirea celor desnădăj„duiți, Hristoase Mântuitorul meu, că„tre Tine mânec Impăratul păcii, lu„minează-mă cu strălucirea Ta; că „alt Dumnezeu afară de Tine nu știu.

Adunarea evreilor celor fărădelege ridicându-Te pre lemn oarecând pre Tine, Iubitorule de oameni, Te-a omorit; dar puindu-Te în mormânt, toate legăturile iadului le-ai rupt și pre morții cei din veac i-ai înviat.

Când ai gustat stricăciune, Cela ce ești nemurirea tuturor, atunci ai scos vitejește pre toți cei legați și i-ai înviat din morminte, Dătătorule de viață, stricând moartea și ne-ai luminat pre noi cu scularea Ta.

Slavă...

Văzând femeile în mormânt de demult pre îngerul strălucind în haină luminată, s'au spăimântat; iar El a zis către dânsele: Nu vă temeți, Hristos a înviat, mergeți de spuneți prietenilor Lui.

Și acum...

Răsăritul Soarelui dreptății, te-ai arătat Maică Fecioară, pre Carele văzându-L înviat din morți precum a zis și toată lumea luminând, te-ai bucurat, lăudându-L, Curată, ca pre Iubitorul de oameni.

Peasna VIII, irmos:

CHIPUL cel de aur defăimându-l de trei ori fericiții tineri, văzând „chipul lui Dumnezeu cel viu și ne-„schimbat, prin mijlocul focului cântau: „Toată făptura cea zidită să laude pre „Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Dumnezeu fiind, Bunule, ai voit a Te face și om și a Te răstigni pre lemn de voie, spre mântuirea celor ce strigă totdeauna cu credință; Toată făptura cea zidită să laude pre Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

În mormânt mai de jos Te-a pus Iosif, dupăce Te-a înfășurat cu giulgiuri, cu smirnă și cu aloi; dar ai înviat mântuind pre cei ce strigă cu credință: Toată făptura cea zidită să laude pre Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-Te-ai ucenicilor, Atotputernice, dupăce ai înviat și le-ai zis: Mergeți în lume, propoveduiți economia mea, cântând: Toată făptura cea zidită să laude pre Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Și acum...

Sfințește inimile noastre, Prea Sfântă Fecioară dumnezeească Mireasă ceea ce ai văzut înviat pre Dumnezeu Cuvântul cel prea Sfânt și cu bucurie ai strigat: Toată făptura cea înființată să laude pre Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

NU se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie și se întunecă și „mintea cea mai presus de lume, a „cânta ție, de Dumnezeu Născătoare. „Însă ceea ce ești bună primește cre-„dința, că știi dragostea noastră cea „dumnezeească; că tu creștinilor ești „folositoare, pre tine te slăvim.

Numai cât s'a înfipt crucea Ta în locul căpățânii, Mântuitorule, tot locașul morții din temelii s'a clătit și cei ce ședeau în umbra morții, toți s'au deslegat cu adevărat din legăturile cele nedeslegate, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!

Pământul s'a cutremurat, pietrele s'au despicat de frică, munții și toate dealurile s'au clătit, soarele s'a întunecat văzându-Te pre Tine spânzurat pre cruce; încuietorile iadului și porțile cele de fier s'au sfărâmat, Hristoase, când ai ridicat lumea cu scularea Ta din morți.

Slavă...

Văzându-Te pre Tine de demult, Stăpâne, mort pre cruce, cel din Arimateea cu bun chip, Te-a luat de pre lemn și cu giulgiu curat Te-a înfășurat și în groapă nouă cu multă frică Te-a pus; dar Tu, Cuvinte, Te-ai sculat a treia zi, precum ai zis mai 'nainte.

Și acum...

Afară de legile firești, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut negrăit pre Cuvântul; pre Ca-

rele dacă L-ai văzut de voie răstignit de cei fărădelege pus în mormânt și sculat din morți, te-ai umplut de bucurie; pre Acesta roagă-L pentru noi cei ce te lăudăm pre tine.

VINERI A TREIA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna VI, glasul al 2-lea, irmos:

DINTRU adânc scoate-mă, Iona către tine a strigat, chip al îngropării „și al învierii fiind, pe care o ai dăruit „nouă, Atotputernice Mântuitorule.

Purtătoarele de mir ajungând la mormântul Tău au lăcrămat; iar îngerul le-a vestit lor bucurie, srigând: Hristos a înviat, propoveduiți lumii.

Pre cruce ridicându-Te Tu, soarele și-a ascuns razele; dar Israil nu Te-a cunoscut pre Tine Dumnezeul și făcătorul, Cel ce Ți-ai pus sufletul de voie pentru toți.

Slavă...

Să se bucure toate, că Hristos S'a sculat din mormânt, prădând toate vistieriile iadului și praznic de obște cu veselie să se săvârșească.

Și acum...

De ai și născut prunc, dar Fecioară ai rămas, precum ai fost și mai înainte de naștere Curată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că Cel ce S'a născut a înnoit firea ca un Dumnezeu.

Peasna VII, irmos:

CELA ce cuptorul cel vâlvâitor l-ai stins de demult și pre tinerii cu „ploaia duhului i-ai rourat, bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Poporul cel nemulțumitor, adunarea Iudeilor, în locul facerilor de bine, pe care le-ai dăruit lor, Hristoase, pre cruce Te-a pironit.

Izvorul milei pentru toți Te-ai jertfit, ca toți deslegându-ne din datoria morții, să Te lăudăm pre Tine, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Cu moartea Ta cea de trei zile și cu îngroparea cea de viață aducătoare, celor din mormânturi le-ai dat viață veșnică, cari Te laudă pre Tine cu credință, Mântuitorule.

Și acum...

Ție ceea ce numai tu ești solitoare de bucurie se cuvine glasul acela ce s'a zis de înger, adică: Bucură-te! credincioșii către tine strigăm, Marie pururea Fecioară.

Peasna VIII, irmos:

INFRICOȘATU-S'A de nespurcatul trup, cel într'o frumusețe cu suf„tul tinerilor celor cu bună credință „și s'a depărtat focul cel neostenitor, „ce se hrănise cu multă materie și „văpaia cea pururea vie potolindu-se, „cântare vecuitoare se cânta: Pre „Domnul toate lucrurile lăudați-L și-L „preaînălțați întru toți vecii.

Stricatu-s'a sfatul cel fără de Dumnezeu și pecețile evreilor zadarnice s'au făcut; că S'a sculat Cel ce S'a îngropat, batjocorind acelea toate; că Hristos a primit de voie să pătimească, dar cu puterea Sa a schimbat toate pre cum a voit. Pre Dânsul ca pre Cela ce Insuși este Domn, neîncetat să-L lăudăm și să-L preaînălțăm întru toți vecii.

Zis-a femeilor cel ce a fost strălucit la chip: Hristos a înviat! Mergeți de acum și propoveduiți învierea Lui în toată lumea și nu plângeți că nu este vremea de lacrimi, că de acum nu va mai împărăți moartea, de acum nu va mai stăpâni iadul, de acum nu va mai birui păcatul osândirii.

Binecuvântăm pre Tatăl.

A scunsu-s'a, Stăpâne Hristoase, viața noastră întru Tine, Cel ce ai pătimit cu Trupul și ai înviat din morți, Cuvinte, și viezi pururea; căruia nădăjduim să ne facem părtași întru înfri-

coşată venirea ta cea de a doua, noi creştinii cei credincioşi, dupre vrednicie lăudăm dumnezeeştile Tale patimi şi învierea Ta cea din morţi.

Şi acum...

Luat-a prin Tine strămoaşa deslegare de osânda cea de demult, că de acum nu se mai zice: Intru dureri vei naşte; că tu Născătoare de Dumnezeu ai născut pre Hristos fără de dureri. Pentru aceasta pre tine dupre vrednicie te fericim, lăudând pre cel ce S'a născut din tine fără sămânţă şi prea înnălţându-L întru toţi vecii.

Peasna IX, irmos:

SLĂVIT-AI, Hristoase, pre Născătoarea de Dumnezeu ceea ce Te-a născut „pre Tine, dintru carea Ziditorul nostru cu trup asemenea nouă pătimitor „Te-ai îmbrăcat, deslegătorul greşelilor „noastre, pre aceasta fericindu-o toate „neamurile pre tine te slăvim.

Auzi, Biserică, glasul Mirelui Tău, strigă dumnezeescul David; că Ţie din coastă Ţi S'a dăruit apa cu dumnezeescul sânge, spre curăţirea păcatelor; că El Insuşi te-a izbăvit de înşelăciunea idolească, ca un Iubitor de oameni.

Cu scularea Ta cea de a treia zi, Hristoase, ai răsărit vieaţa mulţimii neamurilor cari neîntrebând nici căutându-Te pre Tine Te-ai arătat lor cu dumnezeeasca slavă; iar pre neamul evreilor care n'a crezut Ţie, l-ai osândit.

Slavă...

Blestemul cel ce mi s'a odrăslit mie prin înşelăciune din lemnul cel din Edem, l-ai stricat, făcându-Te de voie ascultător sfatului părintesc, Cuvinte până la cruce. Pentru aceasta laud şi slăvesc negrăita Ta smerenie.

Şi acum...

Tu pre cei ce erau departe dela Tine făcându-i aproape, Ţi-ai luat neam sfânt, cel ce Te-ai întrupat din Fecioară, Mântuitorule, şi pre cel ce nu era poporul Tău dumnezeesc; pentru aceasta toţi acuma ne închinăm Ţie, Aptotputernice.

DUMINECĂ A PATRA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna I, glasul al 3-lea, irmos:

TĂINDU-SE de demult cu toiagul marea, a trecut Israil ca prin pustie „şi cu închipuirea crucii luminat mai „înainte gătesţe cărările; pentru aceasta „minunatului nostru Dumnezeu să-I „cântăm cu laudă, că S'a proslăvit.

Suindu-Te la înălţime, prada ceea ce de demult era ţinută în iad, o ai luat ca un puternic, Mântuitorule, şi înviind a treia zi din mormânt iubitorule de oameni, împreună cu Tine o ai înviat, ca cel ce eşti Atotputernic.

Văzându-Te pre Tine, Mântuitorule, de demult iadul mort şi îngropat în mormânt nou, a rămas cu totul mort şi nelucrător; iar morţii toţi bucurându-se întru scularea Ta cea de viaţă aducătoare, din legături s'au deslegat.

Slavă...

Pentruce căutaţi între cei morţi pre cel viu? A zis îngerul cel cu chipul luminos, carele se arătase mironosiţelor la mormânt oarecând: Mergeţi curând, grăbiţi-vă de vestiţi apostolilor scularea Lui.

Şi acum...

Pre Domnul Cel ce S'a întrupat negrăit din preacurate sângiurile tale Născătoare de Dumnezeu şi pentru noi moarte a luat cu trupul, văzându-L înviat din mormânt, cu bucurie L-ai slăvit.

Peasna VIII, irmos:

CUPTORUL vavilonic pre tineri nu i-a ars, nici focul Dumnezeirii pre „Fecioara nu o a stricat. Pentru aceasta „cu tinerii să strigăm: Binecuvântaţi „lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre Domnul răstignit văzându-L soarele de demult şi-a ascuns lumina şi pietrele s'au despicat, munţii s'au

clătit, pământul s'a cutremurat și legații cei de demult din legături s'au deslegat.

Când Te-a văzut iadul cel cu totul de râs mergând la dânsul de față, Cuvinte Atotputernice, s'a cutremurat și pre toți morții i-a slobozit, cari laudă puterea Ta și milostivirea.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Domnul S'a sculat! Toți să strigăm, în mâini să batem cu credință și danțuri să rânduim, propoveduind puterea Lui și strigând: Lăudați lucruri pre Domnul și-L prea înălțați în veci.

Și acum...

Zămislit-ai pre Cela ce ține împreună toate, ceea ce ești cu totul fără prihană și pre Acesta L-ai născut cu trup, Carele a prădat moartea, cu moartea cea de a treia zi; pre Carele roagă-L să omoare patimile sufletului meu și să mă mântuiască.

Peasna IX, irmos:

PRE cea mai 'nainte însemnată în rug și în foc în Sinai, lui Moisi puito-„rului de lege și care a zămislit în „pântece dumnezeescul foc fără de ar-„dere. Făclia cea cu totul luminată și „nestinsă, pre cea cu adevărat Născă-„toare de Dumnezeu, cu cântări cins-„tindu-o, o slăvim.

Hristoase, Cela ce ești prea frumos, cum Ți-ai apus lumina frumuseții Tale pre cruce? Cum a răbdat pământul văzându-Te răstignit? Cum a suferit junghierea Ta cea fără dreptate? Lăudăm Cuvinte, pogorîrea Ta cea multă și care nu se poate spune.

Cu îngroparea Ta cea de a treia zi, s'a prădat vrăjmașul și morții din legăturile iadului s'au deslegat, moartea s'a omorît, împărățiile iadului s'au deșertat; pentru aceasta cu laude cinstindu-Te, Dătătorule de viață, Te slăvim.

Slavă...

Cela ce ești viața cea veșnică, cum voind ai gustat moartea pentru noi, Mântuitorule? Cum Te-ai pogorît la cei morți, Cela ce ești învierea tuturor și ai deșertat vistieriile iadului? Pentru aceasta cu mulțumită cinstindu-Te pre Tine, cu laude Te slăvim.

Și acum...

Păzește cetatea și poporul cel ce aleargă la tine Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce ai născut pre Hristos; de toată mânia cea protivnică și robia și de năvălirea păgânilor, ca dupre datorie cu laude cinstindu-Te, să Te slăvim.

LUNI A PATRA SĂPTĂMÂNĂ, SEARA.

Tripesniț.

Peasna II, glasul al 3-lea, irmos:

CA ploaia pre iarbă și ca polegnița pre fân, să se pogoare pre pământ „cuvintele mele.

Cu psalmi să strigăm, în mâini să batem cu veselie, Dătătorul de viață din morți S'a sculat.

Suitu-Te-ai, Hristoase, pre cruce fiind încins cu puterea Ta și ai înviat din morți precum mai 'nainte ai zis.

Îmbrăcat în haină albă îngerul s'a văzut de femei, strigând: Inviat-a Cela ce este învierea credincioșilor și mântuirea.

Slavă...

Grăbindu-se să Te ungă pre Tine femeile, au mers la mormânt și văzându-Te înviat s'au închinat Ție.

Și acum...

Ca zorile purtând în brațe Fecioară pre Soare, ni L-ai răsărit nouă celor ce eram întru întuneric.

Peasna VIII, irmos:

PRE Dumnezeu Cel ce Se slăvește de înger, neîncetat întru cei de sus, „cerurile cerurilor pământul și munții, „dealurile și adâncul și tot neamul o-„menesc, cu cântări ca pre Făcătorul

„și Mântuitorul, bine-L cuvântați și-L „preaînnălțați întru toți vecii.

Adunarea evreilor cea călcătoare de lege, pre lemn Te-a răstignit pre Tine, Stăpâne, Cela ce ai vindecat dumnezeește vătămarea ceea ce se făcuse oamenilor prin lemn, pentru aceasta cu vesele glasuri pre Tine pururea Te slăvim.

Întocmai cu Tatăl și cu Duhul fiind, Hristoase, crucea ai răbdat și socotindu-Te între cei morți, împărățiile iadului le-ai deșertat cu preaslăvire și înviind ai ridicat împreună cu Tine toată făptura.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Iadule atotmâncătorule, unde-ți este boldul tău? Unde-ți este moarte biruința ta? De Cel ce a înviat din morți te-ai omorît, de Hristos Mântuitorul cel ce însuși este dătător de viață, pre Carele împreună cu Tatăl și cu Duhul credincioșii Îl lăudăm.

Și acum...

Ca să îndumnezeească firea omenească, Dumnezeu om S'a făcut din tine Curată cea cu totul fără prihană; pre Carele L-ai văzut ieșind preafrumos din mormânt ca biruitorul iadului și de bucurie te-ai umplut.

Peasna IX, irmos:

LA muntele Sinai, în rug te-a văzut Moisi pre tine care ai zămislit în „pântece focul Dumnezeirii fără de ar„dere; iar Daniil te-a văzut munte ne„tăiat, Isaia te-a numit toiag odrăslit „din rădăcina lui David.

Ca un miel la junghiere Te-ai adus de voie, Stăpâne Iisuse, nestrigând nici glăsuind precum este scris, cu moartea Ta, Cuvinte, nemuritori făcându-ne pre noi cari cu laude slăvim preacinstită patima Ta și înfricoșată învierea cea din iad.

Pre noi cei sfărâmați ne-ai înnoit Iisuse împărate a toate, prin cinstită și înfricoșată învierea Ta; și de ucenici văzut fiind, pacea Ta le-ai dat lor, Iubitorule de oameni; pe care dă-ni-o și nouă celor ce cu laude slăvim dumnezeească scularea Ta.

Slavă...

Cinstită adunarea purtătoarelor de mir venit-a degrab la sfântul Tău mormânt, Stăpâne, ca să Te ungă cu credință și a văzut înger șezând în haine albe, zicându-le lor: Pentruce voiți să vedeți viața cu cei morți?

Și acum...

Pre Domnul dătătorul de lumină L-ai născut, ceea ce ești ușa luminii, pre Carele văzându-L strălucind din mormânt, te-ai umplut de bucurie. Deci, roagă-L Fecioară curată, să-mi dăruiască mie plângere de bucurie, solitoare de mângâierea cea de acolo.

MIERCURI A PATRA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna IV, glasul al 3-lea, irmos:

AVACUM preacurat pântecele tău, munte umbrit mai'nainte l-a văzut, „Curată. Pentru aceea a și strigat: Dela „amiază zi va veni Dumnezeu și cel „sfânt din muntele cel cu umbra deasă.

Cu împreunare negrăită asemănându-Te oamenilor Însuți Cela ce ești mai pre sus de ființă, crucea ai răbdat cu trupul și pogorîndu-Te între cei morți, a treia zi ai înviat, viața tuturor.

Iisuse, Dumnezeul nostru Cela ce ești apa vieții, umbli ostenindu-Te dupre trup; și șezând la puț împreună cu femeia samarineancă, i-ai turnat ei cu taină apa înțelepciunii Tale.

Slavă...

Cel ce curățai de multe feluri de boale cu porunca Ta pre cei ce veneau la Tine, Cuvinte, crucea de voie ai răbdat și în groapă puindu-Te, ai înviat firea omenească cea stricată.

Și acum...

Spre tine s'a pogorît înțelepciunea Tatălui celui fără de început, ca ploaia pre lână curată și întrupându-se fără de schimbare, căile vieții ne-a arătat celor ce te cunoaștem pre tine Fecioară după naștere și Maică.

Peasna VIII, irmos:

PRE cel ce S'a pogorît în văpaie, la tinerii evreești, cu putere dumne-„zeească, pre Domnul Cel ce S'a arătat, „preoți bine-L cuvântați și-L preaînnăl-„țați întru toți vecii.

Pre cruce înlățându-Te împreună ai înălțat toată firea omenească, Cuvinte, și puindu-Te în mormânt, pre cei ce dormeau în mormânturi i-ai sculat, cu dumnezeească scularea Ta, Indurate.

Ierihonul și Salimul cele de prea-aproape, cari erau cu ape multe, trecându-le la puțul lui Iacov, a venit Izvorul înțelepciunii, apă de mântuire dând samarinencii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu, Cela ce ai luminat cu cuvântul pre cei orbi și pre cei slăbănogi i-ai întărit cu porunca Ta și mort fiind ai răsărit a treia zi din mormânt, înviează sufletul meu cel omorît.

Și acum...

Tu ești scăparea a toată lumea, Născătoare de Dumnezeu Marie, izbăvește-mă de smintelile lumești și de patimile trupești și de gheena cea veșnică, ca să Te slăvesc pre Tine cu laude.

Peasna IX, irmos:

PRE tine rugul cel nears și sfântă Fecioară Maica luminii și Născă-„toare de Dumnezeu, nădejdea noastră „a tuturor, te slăvim.

Intinsu-Ți-ai palmele pre lemn, pierzând stricăciunea mâinilor strămoșilor celor ce rău s'au tins spre mâncarea din lemn, Hristoase mult milostive.

Cel ce cu cuvântul ai întărit pre slăbănogul și pre cei șchiopi i-ai îndreptat, Te-ai răstignit Iisuse și ai înviat, arătându-Te în multe zile ucenicilor.

Slavă...

Văzutu-Te-a samarineanca venind să scoată apă și luând dela Tine apa vieții s'a săturat, Hristoase Dumnezeule, lăudându-Te pre Tine.

Și acum...

O minunile Tale cele mai presus de gând, preacurată Fecioară; că tu ai născut pre Dumnezeu întrupat, Carele a mântuit pre toți cu dumnezeească scularea Sa.

JOI, A PATRA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna V, glasul al 3-lea, irmos:

DACĂ a văzut Isaia cu închipuire, pre Dumnezeu pre scaun preaînalt, „de îngerii slavei înconjurat, a strigat: „O ticălosul de mine! Că mai 'nainte „am văzut pre Dumnezeu întrupat, pre „Cela ce stăpânește pacea și lumina „cea neînserată.

Legat fiind, Indurate, și de voie pre lemn răstignit, pre cei legați cu toate călcările de poruncă i-ai izbăvit și puindu-Te în mormânt, pre morții cei ce dormeau în mormânturi i-ai sculat; pre cei ce laudă învierea Ta cea înfricoșată.

Domnul a înviat din morți a treia zi, precum a zis și împreună cu apostolii petrecând, a strigat: Mergând în toată lumea, spuneți luminat minunile Mele cele mari pe care le-ați văzut.

Slavă...

Spăimântează-se inima și auzul, Mântuitorule, de milostivirea Ta, de rânduiala întrupării și de smerenia Ta; că umblând cu trupul pre pământ, samarinencii care a cerut, i-ai dat apa vieții și a dumnezeeștii cunoștințe.

Şi acum...

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel mai sfânt decât cei sfinţi, Carele a răsărit din Tatăl cel fără de început, pre Acela roagă-L neîncetat să sfinţească şi să lumineze sufletele şi inimile celor ce cu dragoste Te lăudăm pre Tine.

Peasna VIII, irmos:

CU focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stătut pen„tru buna credinţă şi de văpaie nevă„tămându-se, dumnezeească cântare „au cântat: Binecuvântaţi toate lucru„rile Domnului pre Domnul şi-L prea„înnălţaţi întru toţi vecii.

Pre cruce înălţându-Te de voie, împreună ai înălţat toată firea omenească şi viaţa fiind Tu, asemănându-Te întru cei morţi, ai înviat, Mântuitorule, pre cei ce laudă rânduiala întrupării Tale şi înălţarea cea cu slavă, Indurate.

Lumea cu bucurie prăznuieşte sfântă scularea Ta, Dătătorule de viaţă, prin care ai călcat toată puterea iadului şi boldul morţii l-ai bontit, Cuvinte, şi nestricăciune ai izvorît oamenilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Văzându-Te pre Tine femeia samarineancă ostenit fiind, Indurate, şi cerând apă să bei, a luat apa nemuririi, când a strigat: Dă-mi apa cea vie, Doamne, ca să nu mai însetez în toată vremea vieţii mele.

Şi acum...

Casă a lui Dumnezeu te-ai cunoscut preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, dându-i trup însufleţit din preacuratele tale sângiuri; pentru aceasta pre tine te cinstim întru toţi vecii.

Peasna IX, irmos:

IN lege, în umbră şi în scriptură, închipuire vedem noi credincioşii; toată „partea bărbătească ce deschide pân„tecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci „pre Cuvântul cel mai înainte născut, „Fiul Tatălui celui fără de început, „cel întâiu născut din Maică, fără „ispită bărbătească, Il slăvim.

Spăimântatu-s'a soarele văzându-Te pre Tine, Hristoase, pironit pre lemn; clătitu-s'au stihiile, s'a cutremurat tot pământul şi pietrele s'au despicat şi iadul jos a slobozit pre legaţii cei din veac, cari Te laudă pre Tine.

Pusu-Te-ai, Hristoase, în mormânt Cela ce eşti viaţa şi învierea şi înviind întru slavă, ai petrecut multe zile cu ucenicii Tăi şi i-ai trimis în toată lumea să propoveduiască economia întrupării Tale celei înfricoşate.

Slavă...

Căile vieţii arătându-mi, Milostive, pentru mila cea multă ai călătorit şi ai şezut, ostenit fiind de cale; şi femeii care a cerut i-ai dat apa nemuririi, ceea ce laudă pogorirea Ta cea multă.

Şi acum...

Intrupatu-S'a Hristos din tine mai presus de cuvânt, Cela ce este Cuvântul Tatălui, Fecioară Născătoare de Dumnezeu şi S'a răstignit pentru noi voind şi cu scularea Sa cea de a treia zi, marginile lumii a luminat; cu Carele împreună dupre datorie pre tine te fericim.

VINERI, A PATRA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Patru cântări.

Peasna VI, glasul al 3-lea, irmos:

ADÂNCUL cel mai de jos al păcatelor m'a înconjurat şi se sfârşeşte „duhul meu; ci întinzându-Ţi, Stăpâne, „braţul Tău cel înalt, ca pre Petru „mântueşte-mă, Indreptătorule.

Impuns fiind cu sulita în dumnezeeasca coastă, pre omul cel rănit prin călcarea poruncii l-ai vindecat cu dumnezeeştile Tale patimi, Dătătorule de viaţă; pentru aceasta, Stăpâne, lăudăm puterea Ta.

Lovire ai răbdat, Iisuse, Cela ce ai stricat împărățiile iadului și încuietorile le-ai sfărîmat cu mâna Ta cea atotputernică, mântuind pre toți și ai înviat a treia zi.

Slavă...

Stătut-ai înaintea judecății lui Pilat ca un vinovat, Cela ce judeci tot pământul, Doamne și vrând să scoți din iad pre Cel ce l-ai zidit, Te-ai pogorît la dânsul, cela ce Insuți ești milostiv.

Și acum...

Născut-ai Fiu fără durere, pre Cel ce S'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl, Curată și pentru Dânsul ai avut durere, văzându-L spânzurat cu trupul pre cruce; iar după ce a înviat ca un Dumnezeu, te-ai bucurat luminat.

Peasna VII, irmos:

CHIPULUI celui de aur, cinstirii perseștilor de demult cei trei tineri „nu s'au închinat, când în mijlocul „cuptorului ziceau: Dumnezeul părin-„ților noștri, bine ești cuvântat.

Cela ce ești neapropiat de Heruvimi și de Serafimi, răstignire cu trupul ai răbdat pentru milostivirea milei Tale, ca să mântuești pre Adam cel căzut pentru călcarea de poruncă.

Pogorîndu-Te cu sufletul la iad, ai sfărîmat puterea lui, Stăpâne, și ai scos pre cei ce erau legați într'însul, cari laudă puterea Ta, Dătătorule de vieață.

Slavă...

Ridicatu-s'au cele posomorîte ale întristării, purtătoarelor de mir, grăbiți-vă de ajungeți la mormânt și văzând pre Hristos înviat din mormânt, propoveduiți lumii.

Și acum...

Bucură-te Curată, văzând pre Hristos pre Carele L-ai născut, înviat a treia zi din morți cu slavă și ca o Maică roagă-L pentru toată lumea.

Peasna VIII, irmos:

CU focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pen-„tru buna credință și de văpaie ne-„vătămându-se, dumnezeească cântare au cântat: Binecuvântați toate lucru-„rile Domnului pre Domnul și-L prea-„înălțați întru toți vecii.

Cela ce a zidit toată suflarea cu cuvântul, cu voia Sa S'a răstignit de Iudei cu trupul pre lemn și cu fiere S'a adăpat și văzându-L, toată făptura s'a turburat plângând pentru nebunia celor nemulțumitori.

Pre Tine începătorul și Mântuitorul lumii, iadul cel a tot mâncător, ca pre un om Te-a primit; iar Tu legându-l ca un Domn, ai luat pre vinovații ce i-a avut de demult și împreună ai înviat a treia zi din mormânt.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nedespărțindu-Te de dumnezeeștile sânuri cele părintești, trup pentru noi din Fecioară ai luat; și moarte de voie ai suferit: și puindu-te în mormânt, Te-ai sculat a treia zi, Cuvinte al lui Dumnezeu. Pentru aceasta pre Tine Insuți, Dătătorule de vieață, Te lăudăm.

Și acum...

Născut-ai, Curată, Fiu fără dureri, pre Cel ce a fost mai 'nainte de veci împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, pre Carele văzându-L spânzurat pre Cruce, ai suferit durere, iar după ce L-ai văzut sculat din mormânt, te bucurai în veci.

Peasna IX, irmos:

IN lege, în umbră și în scriptură, închipuire vedem noi credincioșii, toată „partea bărbătească ce deschide pân-„tecele, sfânt lui Dumnezeu este; deci „pre Cuvântul cel mai 'nainte născut, „Fiul Tatălui celui fără de început, „cel întâiu născut din Maică, fără is-„pită bărbătească, Il slăvim.

Luminătorii văzându-Te pre Tine, Hristoase, pre cruce răstignit cu trupul, lumina și-au ascuns și tâlharul

privindu-Te a teologhisit şi tot pământul s'a clătit şi catapeteasma rupându-se au strigat: îndelungă răbdarea Ta, Stăpâne.

Pogorîrea Ta la cele de desubt, Impărate, înfricoşată a fost cu adevărat; că porţile iadului şi încuietorile le-ai sfărâmat şi pre toţi legaţii cari i-a avut, i-ai prădat; şi ai înviat, cu putere şi Dumnezeu pre Tine Te-a mărturisit.

Slavă...

Mort Te-a pogorît pre Tine, Hristoase, cu credinţă Iosif de pre lemn, cu smirnă şi aloi cu dragoste şi cu bucurie ungându-Te şi cu giulgiu înfăşurându-Te, a vărsat mulţime de lacrimi şi în groapă ca pre uu mort Te-a pus; pentru aceasta împreună cu Dânsul pre Tine Te slăvim.

Şi acum...

Văzând pre Fiul tău şi Dumnezeu sculat din morţi cu slavă, te-ai veselit, Curată, cu femeile cele purtătoare de mir şi cu sfinţii apostoli, cu Iosif şi cu Nicodim şi noi te slăvim pre tine, Curată.

DUMINECĂ A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna I-a, glasul al 4-lea, irmos:

PRE voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufletului, Cela ce Te-ai „născut din Fecioară, înneacă-i întru „adâncul nepătimirii, rogu-mă: Ca Ţie, „ca într'o alăută întru omorîrea tru„pului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Legând puterea cea pierzătoare a vrăjmaşului cu legăturile pe care le-ai suferit pentru noi, Iubitorule de oameni, cu crucea Ta ai împăcat, Doamne, pre cei depărtaţi şi peretele cel din mijloc al vrajbei l-ai stricat; pentru aceasta pre Tine Te lăudăm.

Domnul, precum a zis mai înainte de patimă, a înviat cu a Sa putere, prădând ca un Dumnezeu împărăţiile iadului şi pre toţi cei ce dormeau acolo din veac i-a sculat, cari îl slăvesc pre Dânsul.

Slavă...

Mirându-se ceata purtătoarelor de mir de vederea şi de chipul dumnezeescului slujitor, a înţeles dela Dânsul că Hristos a înviat şi mergând vestiţi ucenicilor celor ce plâng şi se tânguiesc.

Şi acum...

Răsărit-a, Curată, din morţi ca un mire frumos, Cel ce S'a întrupat din pântecele tău mai pre sus de gând pentru bunătate; pentru aceasta văzând învierea Lui cea de a treia zi, împreună cu apostolii L-ai slăvit.

Peasna VIII, irmos:

MÂNTUITORULE al tuturor atotputernice, pre cei ce se ţineau de „buna credinţă, în mijlocul văpăii po„gorîndu-Te, i-ai rouat şi i-ai învăţat „să cânte: Toate lucrurile binecuvân„taţi şi lăudaţi pre Domnul.

Prea curate palmele Tale întinzându-le pre cruce de voie, îndelung răbdătorule, ai îmbrăţişat pre toţi şi din mâna celui strein ne-ai izbăvit; pentru aceasta cu frică pre Tine Te slăvim.

Când Te-ai pus de voie în mormânt, cei ce dormiau de demult în mormânturi, s'au sculat din morţi împreună cu scularea Ta, cu frică strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-L preaînnălţaţi întru toţi vecii.

Văzându-Te, Hristoase, adunarea Evreilor făcând minuni vestite şi preaslăvite cu cuvântul Tău, Te-a judecat spre moarte pre Tine Cel ce eşti viaţa tuturor, mult îndurate Doamne.

Binecuvântăm pre Tatăl

Patruzeci de zile petrecând, Hristoase cu înţelepţii şi cinstiţii apostoli, le-ai încredinţat dumnezeeasca rânduiala întrupării, prin care ai mântuit lumea ceea ce Te laudă pre Tine.

Și acum...

Cât este de înfricoșată nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, prin care toți isbăvindu-ne din căderea cea înfricoșată, strigăm: Bucură-te folositoarea tuturor oamenilor, bucură-te chemarea lumii celei căzute.

Peasna IX, irmos:

EVA adică prin boala neascultării, blestemul a adus; iar tu Fecioară „de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla „purtată în pântece, lumii binevoitoare „ai înflorit; pentru aceasta toți te slă„vim.

Întinsu-Te-ai de voie pre cruce și și soarele văzându-Te, prea Bunule, cu frică și-a ascuns razele și temeliile pământului s'au clătit și pietrele s'au despicat, Stăpâne, și catapeteasma Bisericii s'a rupt.

Ungându-Te de demult Iosif și cu pânză subțire înfășurându-Te, Te-a pus în mormânt nou, dar fiind viața tuturor ai înviat a treia zi, deșertând împărățiile iadului cu dumnezeeasca putere, Cela ce toate le poți.

Slavă...

Văzut ai fost de apostoli, după ce Te-ai sculat din mormânt a treia zi și ai strigat: Mergeți, prieteni și ucenici ai Mei, de propoveduiți în toate neamurile minunile pe care le-ați văzut și puterea Mea cea mai presus de cuvânt.

Și acum...

Dacă a văzut cea cu totul fără prihană, pre Cel ce suflă viața morților, sculat din mormânt cu slavă, s'a umplut de bucurie strigând: Fiul meu și Dumnezeul meu, slăvesc pogorîrea Ta cea mai presus de cuvânt.

LUNI, A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna II, glasul al 4-lea, irmos:

VEDEȚI, vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce omor și fac viu, Carele am „dăruit apă din piatra cea netăiată și „am plouat mană spre hrana poporului „israilitean, ca un puternic.

Înălțat-a Moisi șarpele, răstignirea Ta mai înainte închipuind de demult în muntele Sinai, cel ce Te-ai răstignit pentru noi și ai izbăvit pre oameni de vrajba și de veninul șarpelui și ai sfărîmat capul lui cel a tot pierzător.

Miresme cu lacrimi aducând, au alergat degrab la dumnezeescul mormânt mironosițele foarte de dimineață, precum zice grăitorul de cele dumnezeești, și văzând pre tânărul cel strălucit la față și la haine, de frică s'au spăimântat.

Slavă...

Pre Tine Cuvinte, Cela ce ai vindecat cu cuvântul, slăbănogi ai îndreptat și morți ai înviat, poporul evreesc a judecat să Te omoare. Ci ai înviat întru tărie ca Dumnezeul cel puternic sfărâmând împărăția iadului.

Și acum...

Arătatu-S'a întrupat din sângiurile Tale, precum nu se poate spune, Dumnezeul cel mai presus de ființă, Preacurată, și socotindu-se între cei morți, Cela ce este viața tuturor, a înviat întru tărie; pre Carele văzându-L, Te-ai umplut de bucurie, slăvindu-L în veci.

Peasna VIII, irmos:

IN văpaie de foc îți stau înainte Heruvimii și Serafimii, Doamne, și „toată făptura laudă frumoasă cântă „Ție; lăudați, binecuvântați, popoare „preainnălțați pre unul făcătorul Hris„tos, întru toți vecii.

Doamne, Cela ce ai rupt zapisul

lui Adam prin cruce, binecuvântare acum ne-ai izvorît nouă, blestem făcându-Te de voie, Hristoase; pentru aceasta bine Te cuvântăm pre Tine pururea în veci.

Văzutu-Te-a adunarea ucenicilor, Doamne, pre Tine sculat din morţi şi s'a umplut de tainică bucurie; către cari ai strigat: Văzându-Mă pre Mine, Dătătorul de vieaţă, Dumnezeu, mergeţi de Mă propoveduiţi Impărat a toate.

Binecuvântăm...

Lăudăm cinstită răstignirea Ta, Iisuse mult îndurate, slăvim cu credinţă întruparea şi înfricoşată învierea Ta, prin carea ne am deslegat din legăturile iadului cele nedeslegate, Hristoase, Dumnezeule a toate.

Şi acum...

Pre Iisus, pre Carele L-ai întrupat mai pre sus de cuvânt, curată Stăpână, văzându-L sculat din morţi, ai strigat: Ce frumoasă este podoaba Ta Fiul meu, prin care Adam acum s'a suit la frumuseţea cea de demult.

Peasna IX, irmos:

CĂ mi-a făcut mie slavă Cel puternic şi sfânt este numele Lui şi mila Lui în neam şi în neam, spre cei ce „se tem de El.

Când Te-ai înălţat pre lemn şi Te-ai pironit pre cruce, luminătorii şi-au ascuns lumina, s'a cutremurat pământul şi cei ce erau în legăturile iadului s'au slobozit, Mântuitorule.

Sfărâmând porţile morţii şi legăturile, Hristoase, ai înviat cu slavă ca un puternic, scoţând pre legaţii pre cari i-a avut mai înainte, cari Te laudă pre Tine, unul Dumnezeu.

Slavă...

Pământul serbează şi prăznueşte cerul scularea Făcătorului tuturor, prin care ne-a mântuit din legături şi din stricăciune pre noi cei ce-L proslăvim cu laude.

Şi acum...

Cu razele luminii tale, Născătoare de Dumnezeu, risipeşte negura necunoştinţii mele, ca cu credinţă întru glasuri de laude să slăvesc neîncetat minunile tale.

MARŢI, A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna III, glasul al 4-lea, irmos:

NU întru înţelepciune, putere şi bogăţie ne lăudăm; ci întru Tine în„ţelepciunea Tatălui cea ipostatnică, „Hristoase; că nu este sfânt afară de „Tine, Iubitorule de oameni.

Înălţatu-Te-ai, Cuvinte, pre cruce, ca să mă întorci la vieaţă, Te-ai împuns cu suliţa în coastă, ca să-mi izvorăşti râurile nemuririi, mie celui ce laud bunătatea Ta.

Ca să scoli pre cei ce dormiau în morminte, Te-ai socotit între cei morţi, Cela ce eşti fără de moarte. Şi rămâind neîmpărtăşit stricăciunii, ai înviat a treia zi, ca Cel ce eşti Atotputernic.

Slavă...

Mort văzând purtătoarele de mir, pre Cel ce dă vieaţă morţilor, au venit degrab plângând ca să-L ungă, dar văzându-L înviat s'au bucurat.

Şi acum...

Cel ce este dupre firea Sa nevăzut, S'a făcut văzut întrupându-Se din Tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână, şi crucea şi moartea de voie ai răbdat.

Peasna VIII, irmos:

PRE Cel ce S'a pironit cu trupul pre cruce şi ne-a arătat nouă armă de „mântuire, tineri preaînălţaţi pre Hris„tos Dumnezeul nostru în veci.

Răstignire de voie ai suferit, Cuvinte, şi socotindu-Te între cei morţi,

ai înviat a treia zi, nemurire dăruind oamenilor, cari laudă stăpânirea Ta.

Ce căutați cu cei morți, pre Dătătorul de viață și Dumnezeu? A înviat, precum a zis, grăit-a către purtătoarele de mir femei cel fără de trup, Carele S'a arătat strălucind.

Binecuvântăm...

Arătatu-Te-ai ucenicilor dupre ce Te-ai sculat și în multe zile petrecând cu ei i-ai trimis, Cuvinte, la marginile pământului să propoveduiască.

Și acum...

Pre Domnul Dumnezeu născându-L Curată, pre Cel ce stăpânește preste viață și preste moarte, arată-ne pre noi nestăpâniți de vrăjmașul viclean care ne zavistuește.

Peasna IX, irmos:

NAȘTEREA ta nestricată s'a arătat, Dumnezeu din pântecele tău a ieșit; „că S'a arătat purtător de trup pre pă„mânt și cu oamenii a petrecut. Pentru „aceasta, pre tine de Dumnezeu Născă„toare, toți te slăvim.

Înălțatu-Te-ai cu trupul pre cruce, în groapă mai de jos Te-ai pus și ai înviat cu slavă, ridicând împreună cu Tine toată lumea; pentru aceea, Făcătorule de bine, cu un glas Te lăudăm.

Către purtătoarele de mir cele ce vărsau lacrămile ca miruri, zis-a îngerul: Ce căutați pre cel viu în mormânt cu cei morți? S'a sculat, deslegând durerile iadului ca un Iubitor de oameni.

Slavă...

Văzând dumnezeeștii apostoli pre Hristos că S'a sculat, s'au umplut de dumnezeeasca bucurie, în multe zile mâncând împreună cu El și învățându-se cele mai înalte și mântuire.

Și acum...

Ca ceea ce ești ușa luminii, văzând pre Soarele răsărind din adâncul iadului, Fecioară, și luminând marginile lumii, de dumnezeească veselie te-ai umplut, ceea ce ești cu totul fără prihană.

MIERCURI, A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna IV, glasul al 4-lea, irmos:

MILOSTIVE, pentru dragostea chipului Tău ai stătut pre crucea Ta și „s'au topit neamurile; că Tu ești, iu„bitorule de oameni, tăria și lauda mea.

Când Te-ai ridicat de voie pre lemn, pământul, munții și dealurile s'au clătit cu cutremur, văzându-Te pre Tine pătimind, Indurate, îndelung răbdătorule.

Temându-se iadul de pogorîrea Ta, Mântuitorule, a dat din sine degrab pre morții pre cari i-a avut, cei ce slăvesc cu laude puterea Ta cea negrăită.

Slavă...

Văzându-Te adunarea evreilor cea neînțelegătoare, Indurate, dând ochi celor orbi, Te-a ucis pre Tine Cela ce ești viața și învierea.

Și acum...

Văzând pre Fiul tău Fecioară sculat din mormânt, împreună cu apostolii te-ai bucurat pentru Dânsul, Curată, cu cari te lăudăm pre Tine.

Peasna VIII, irmos:

TOATE lucrurile lui Dumnezeu și toată făptura binecuvântați pre „Domnul. Că oamenilor pre pământ „a răsărit lumină și toată lumea a lu„minat și viață veșnică ne-a dăruit; „cântați-L popoare și-L preaînălțați „pre El în veci.

Pre cruce văzându-Te tâlharul cel bine cunoscător, a strigat: Pomenește-mă Stăpâne! spăimântându-se de puterea Ta și de înfricoșată rânduiala Ta, cea mai presus de cuget.

Arătatu-Te-ai, Hristoase, femeilor zicându-le cu milostivire ca un iubitor

de oameni: Bucurați-vă! Intristare cu adevărat potolindu-le și bucurie făcând oamenilor cu scularea Ta.

Binecuvântăm...

Precum ai dăruit lumină de demult celui orb din naștere, Dătătorule de lumină Iisuse, așa și mie deschide-mi vederile inimii, ca să cunosc lumina poruncilor Tale.

Și acum...

Mântuiește-mă de focul gheenei și de pedeapsa cea veșnică, Curată, alinează viforul cel cumplit al gândurilor mele și mă îndreptează la limanul cel lin al vieții.

Peasna IX, irmos:

HRISTOS, piatra cea netăiată de „mână, cea din marginea un-„ghiului, din tine muntele cel netăiat „Fecioară s'a tăiat, adunând firile cele „osebite; pentru aceasta veselindu-ne, „pre Tine, Născătoare de Dumnezeu, te „slăvim.

Intinsu-Ți-ai palmele pre lemn, Stăpâne, vindecând vătămarea cea stricătoare de suflet a mâinei ceea ce s'a întins la mâncarea cea dintâiu din pom. Pentru aceasta rânduiala Ta cea necuprinsă o slăvim.

Porțile și încuietorile morții sfărâmându-le cu pogorirea Ta, toate împărățiile iadului le-ai deșertat cu puterea Ta, Mântuitorule, și înviind a treia zi, lumea ai luminat.

Slavă...

Zis-ai, Mântuitorule, arătându-Te sfinților Tăi apostoli după înviere: Lumea înconjurând, propoveduiți cu credință Tainele cele înfricoșate și negrăite, care ați văzut întru Mine.

Și acum...

Văzut-ai împreună cu femeile cele purtătoare de mir pre Hristos sculat și schimbând tânguirea întru bucurie, L-ai slăvit. Pentru aceasta, cu mare glas pre tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

JOI A CINCIA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna V, glasul al 4-lea, irmos:

SPĂIMÂNTATU-S'AU toate de dumnezeească slava Ta; că tu Fecioară „neispitită de nuntă ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste toate și ai „născut Fiu pre cel fără de ani; dă-„rueste pace tuturor celor ce te laudă.

Legat fiind, Stăpâne, și pre lemn pironit m'ai deslegat pre mine de legăturile păcatului și întru dragostea Ta m'ai pironit. Pentru aceasta, cu mulțămită laud slava Ta și puterea Ta cea negrăită.

Arătându-Te, Mântuitorule, în iad, s'a deslegat de pedeapsă Adam cel osândit de demult și de legăturile cele de mulți ani strigând: Slavă multei bunătății Tale, Cuvinte Iisuse, mult milostive.

Slavă...

Ca un lucru strein s'a arătat femeilor îngerul, șezând înlăuntrul mormântului și a strigat: Pre cine ați venit de dimineață să căutați? Hristos a înviat, omorînd moartea.

Și acum...

Sfântă cu totul fără prihană, ceea ce ai născut pre Sfântul Cel ce se odihnește întru cei sfinți, dacă L-ai văzut răsărind din mormânt ca un mire din cămară, cu laude ai slăvit pogorîrea Lui.

Peasna VIII, irmos:

PRE Tinerii cei bine credincioși în cuptor, Nașterea Născătoarei de „Dumnezeu i-a mântuit; atuncea fiind „închipuită, iar acum desăvîrșită; pre „toată lumea ridică să-ți cânte ție: „Pre Domnul lucrurile lăudați-L și-L „prea înnălțați întru toți vecii.

Firea cea întunecată prin Adam, iarăși zidindu-o, Iubitorule de oameni,

Ți-ai întins palmele pironindu-Te pre lemn și în prea curata coastă împunpându-Te. Pentru aceasta, slăvim cu laude multă milostivirea Ta întru toți vecii.

Dacă Te-a văzut pre Tine iadul jos prădând împărățiile lui, de frica Ta amorțind, a dat din sine pre toți morții, Cuvinte, pre cari de demult i-a înghițit, cari strigă: Pre Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Strigat-a către purtătoarele de mir cele ce plângeau, îngerul cel ce ședea pre piatră: Alergând, spuneți ucenicilor scularea Dătătorului de viață. Că iată, S'a sculat cu adevărat surpând tirania iadului și sfărâmând răutatea diavolului.

Binecuvântăm... a Treimii

Unul dupre ființă, pre Tine Te slăvesc, și Treime dupre fețe propoveduesc pre o Dumnezeire, Tată fără început, Fiu și Duh Sfânt, strigând totdeauna: Pre Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Și acum...

Precum S'a arătat Dumnezeu din tine, Fecioară, nestricând cu adevărat semnele fecioriei, așa S'a sculat, lăsând pecețile pietrei nemișcate. Pre Carele văzându-L, Te-ai umplut de bucurie, binecuvântând dumnezeească puterea Lui întru toții vecii.

Peasna IX, irmos:

TOT neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind luminat și să prăz„nuiască firea minților celor fără de „trup, cinstind sfințita prăznuire a „Maicii lui Dumnezeu și să strige: „Bucură-te prea fericită, Născătoare de „Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Sus la înălțimea crucii suindu-Te de voie, îndelung răbdătorule, ai tras la lumină pre om din prăpastia peirii și puindu-Te în mormânt, Hristoase, Cela ce ești vieața, pre cei ce dormiau în mormânturi i-ai ridicat, cu cinstită și slăvită scularea Ta.

Mir Ți-au adus ceata femeilor, Ție Începătorului vieții și cunoscând că Te-ai sculat, au binevestit ucenicilor învierea, fiind ei adunați împreună și plângând; cari văzându-Te, s'au umplut de lumină și de bucurie.

Slavă...

Soare, Hristoase, mergând Tu cu sufletul în iad, ca un Dumnezeu ai strălucit lumina Ta celor ferecați ce dormeau acolo din veac și i-ai înviat cu Sfântă învierea Ta, cari laudă a Ta bunătate.

Și acum...

Pre Dumnezeu Cel ce poartă toate cu voia L-ai născut, Fecioară, făcându-Se om pentru milostivire, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; pre Carele roagă-L cu deadinsul să lumineze inimile noastre ale celor ce te fericim pre tine, ca pre Maica lui Dumnezeu cu adevărat curată.

VINERI, A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Patru cântări.

Peasna VI, glasul al 4-lea, irmos:

JERTFI-VOIU Ție cu glas de laudă, Doamne! Biserica strigă către Tine, „de sângele dracilor curățindu-se, cu „sângele cel curs prin milostivire din „coasta Ta.

Întinzându-Ți pre cruce preacuratele palme, ai biruit pre Amalic cel netrupesc cu dumnezeească puterea Ta și lumea ai izbăvit din robie, Hristoase Dumnezeul nostru.

Sfărâmând iadul cu înfricoșată pogorîrea Ta, Hristoase, ai scos cu dumnezeeasca putere pre legații pre cari-i avea și ai înviat ca un Dumnezeu din mormânt a treia zi.

Slavă...

Dacă au venit femeile la mormânt să Te ungă pre Tine, Mirul cel fără de

preț, îngerul a strigat către dânsele: Nu plângeți, S'a sculat Domnul pre Carele-L căutați.

Și acum...

Nu mai plânge de acum Maică a lui Dumnezeu Fecioară, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt ca un Dumnezeu; ci te bucură și-L roagă, să ne mântuiască pre noi.

Peasna VII, irmos:

CELA ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam și ai ucis pre Haldei, „cari fără dreptate vânau pre cei drepți, „prealăudate Doamne, bine ești cuvân- „tat Dumnezeul părinților noștri.

In locul Căpățânii, în mijlocul tâlharilor, pentru noi Te-ai răstignit pre cruce și printr'însa ai surpat domnia întunerecului, Atotputernice Doamne, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu sulița în coastă fiind împuns, ne-ai izvorît, Dătătorule de vieață, izvor pururea curgător, pre dumnezeescul Tău sânge, Hristoase, nouă celor ce strigăm: Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Slavă...

Ingerul cel cu haina strălucită, a strigat către femeile care plângeau: Ce căutați cu miresme ca pre un mort, pre Hristos Cel ce are putere preste vieață? A înviat, precum a zis și mai înainte de patimă.

Și acum...

Trup a luat din tine Curată, Cel ce ține împreună toată făptura și marginile pământului; și a muri pentru noi a voit; pre Carele văzându-L înviat din mormânt, cu slavă veselește-te.

Peasna VIII, irmos:

MÂINILE întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a „încuiat; și puterea focului a stins cu „bună faptă încingându-se tinerii cei „iubitori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile Domnu- „lui, pre Domnul.

Cu rana Ta, Stăpâne Mântuitorule, ai vindecat toată omenirea și răbdând moarte, ai încetat curgerea ei, Bunule, nemuritori făcându-ne pre noi cei ce strigăm: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-L, și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Veseliți-vă toate popoarele și vă bucurați acum toate cele pământești și cele cerești; că Dătătorul de vieață Domnul a înviat din mormânt, împreună înviind și firea noastră, care strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați-L și-L preainnălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre muncitorul l-ai legat Hristoase, cu pogorîrea Ta și puindu-Te în mormânt pre toți morții i-ai sculat, pre cei ce Te-au lăudat cu mulțămită, pre Tine Făcătorul de bine al tuturor și Atotstăpânitorul; binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați-L și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Și acum...

Vrând să deslege frământăturile firii lui Adam celui căzut în Edem, Curată, Domnul cel atotputernic S'a întrupat din tine Preacurată și s'a răstignit, S'a îngropat și a înviat, mântuindu-ne pre noi cei ce te lăudăm pre tine cu dragoste, Marie, dumnezeească Mireasă.

Peasna IX, irmos:

EVA adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu „Fecioară de Dumnezeu Născătoare, „prin odrasla purtării în pântece, lumii „binecuvântare ai înflorit. Pentru a- „ceasta toți te slăvim.

Ruptu-s'a catapeteasma când Te-a ridicat pre cruce, îndelung răbdătorule, și soarele și-a ascuns razele; și pietrele ce s'au despicat au arătat junghierea cea fără dreptate, pe care o ai răbdat de voie, Mântuitorule, pentru neamul omenesc.

Impuns fiind cu sulița pre lemn, Iisuse iubitorule de oameni, ai vinde-

cat pre Adam cel rănit în raiu pentru călcarea poruncii, îndelung răbdătorule; şi puindu-Te între cei morţi, Cela ce eşti fără de moarte, ai scos pre toţi cei ce Te laudă pre Tine.

Slavă...

Cela ce toate le ţii cu palma, şi cu voia chiverniseşti partea cea de subt soare, cum Te-ai socotit între cei morţi, ca un mort? Vrând să mântuieşti pre cei răniţi de muşcarea şarpelui. Pre Tine Te lăudăm ca pre Iubitorul de oameni.

Şi acum...

Văzând pre Fiul tău mort şi gol spânzurând pre lemn, durere ai avut; şi iarăşi văzându-L înviat a treia zi, te-ai veselit ceea ce eşti cu totul fără prihană. Deci, ca o Maică, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine cu credinţă.

DUMINECA, A ŞASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna I, glasul al 5-lea, irmos:

SĂ cântăm Domnului, Celui ce a făcut minuni minunate în marea Roşie, „cântare de biruinţă, că S'a proslăvit.

Prin cinstită crucea Ta, Doamne, toţi ne-am izbăvit de blestemul pomului; pentru aceasta slăvim bunătatea Ta.

Cel ce S'a răstignit de voie, S'a sculat şi toate vistieriile morţii le-a prădat Hristos Mântuitorul nostru, pre Dânsul să-L slăvim.

Slavă...

Străin chip de înger strălucind văzând mironosiţele, au cunoscut dumnezeească învierea Făcătorului şi s'au umplut de bucurie.

Şi acum...

Răsărit al Soarelui dreptăţii ai fost Fecioară prea Curată, prin Carele ne-am mântuit de întunericul necunoştinţei.

Peasna VIII, irmos:

PRE Făcătorul a toată făptura, de Carele se spăimântează îngerii, „cântaţi-L popoare şi-L preaînnălţaţi „întru toţi vecii.

PRE Dumnezeu răstignit cu trupul văzându-L, soarele s'a întunecat şi pământul s'a clătit şi pietrile s'au despicat.

Din morţi a treia zi S'a sculat Hristos şi împreună a sculat pre toţi cei ce şedeau întru întunerec şi în umbra morţii.

Arătatu-Te-ai apostolilor după scularea Ta şi i-ai umplut pre dânşii de veselie negrăită, Indurate.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl cel prea Sfânt, pre Cuvântul cel împreună veşnic şi pre dumnezeescul Duh cel nezidit, pre Treimea să o lăudăm neîncetat.

Izbăveşte-ne de muncă şi de pedeapsa cea veşnică, pre noi cei ce te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată.

Peasna IX, irmos:

PRE tine cea fericită între femei şi binecuvântată de Dumnezeu, „neamul omenesc cu cântări te slăvim.

Intinsu-Ţi-ai palmele pre cruce vrând să mă dobândeşti pre mine cel ce m'am tins la meşteşugirile vicleanului cele multe, Indurate.

Pre toţi i-ai înviat, Bunule, pogorîndu-Te în porţile iadului, Hristoase, şi împreună ai ridicat pre cei ce laudă puterea Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Izvorît-ai, Hristoase, morţilor vieaţă şi înviind a treia zi, Te-ai înălţat întru slavă privind cinstiţii ucenici.

Şi acum...

Fă milostiv, prea Curată Fecioară, pre Fiul tău şi Dumnezeul tuturor, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm.

LUNI, A ŞASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna II, glasul al 5-lea, irmos:

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt Dumnezeu Cela ce M'am îmbrăcat cu trup „de a Mea bună voie, ca să mântuesc „pre Adam cel căzut prin amăgirea şarpelui cu călcarea poruncii.

Precum a înălţat de demult Moisi şarpele, aşa Te-ai înălţat pre lemn, Îndurate, gonind răutatea cea veninoasă a înşelătorului vrăjmaş şi mântuindu-ne pre noi.

Laudă slavei Tale, preaproslăvite Iisuse; că puindu-Te de voie în mormânt ca un mort, ai înviat ca un Dumnezeu şi împreună ai ridicat lumea cu scularea Ta, ca Cela ce eşti atotputernic.

Slavă...

Iată, S'a sculat din morţi Dătătorul de vieaţă, strigat-a către femei de demult îngerul cel strălucit; nu mai plângeţi de acum, ci spuneţi apostolilor scularea Lui.

Şi acum...

Sfinte Doamne, Cela ce Te-ai născut din curata Fecioară, Te-ai răstignit de voie şi Te-ai îngropat şi ai înviat din morţi, pentru rugăciunile Ei, trimite tuturor milele Tale.

Peasna VIII, irmos:

PRE Făcătorul a toată făptura, de Carele se spăimântează îngerii, „cântaţi-L popoare şi-L preaînnălţaţi întru toţi vecii.

Cu cântări slăvim, Hristoase, îngroparea Ta cea de trei zile şi prealuminata înviere pururea o lăudăm cu credinţă.

Pre Hristos Cel ce S'a răstignit pentru noi şi S'a pus în mormânt şi cu scularea Sa a luminat lumea, să-L slăvim.

Slavă...

Hristoase, Cela ce eşti Soare neapus, Carele Te-ai îngropat şi ai înviat din morţi, luminează gândurile noastre ale tuturor, ca să Te slăvim neîncetat.

Şi acum...

Roagă-te Cuvântului celui ce S'a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să se milostivească spre noi smeriţii.

Peasna IX, irmos:

SLĂVIM, Hristoase, pre cea cu totul fără prihană curată Maica Ta, că „mai presus de fire Te-a născut dupre „trup, pre Tine Cel ce ne-ai izbăvit de „toată rătăcirea şi stricăciunea.

Ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Stăpâne Hristoase Dumnezeule, şi cu ranele Tale pe care de voie le-ai răbdat, toată mulţimea dracilor cea vicleană o ai rănit.

Sfărâmatu-s'au încuietorile iadului întru venirea Ta, Hristoase, şi s'au sculat cei putrezi din veac; lăudându-Te pre Tine ca pre biruitorul şi stăpânitorul a toate.

Slavă...

Sfântă scularea Ta, Hristoase, cea din mormânt, este vieaţă şi înălţare, veselie deapururea; pe care cu credinţă noi toţi acum mai 'nainte o prăznuim.

Şi acum...

Pre Lumina cea din Lumină, Fecioară Preacurată, născându-o nouă, a risipit întunerecul nedumnezeirii; pentru aceasta toţi pământenii cu credinţă te slăvim.

JOI, A ȘASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna V, glasul al 4-lea, irmos:

NECREDINCIOȘII nu vor vedea slava Ta, Hristoase, dar noi pre Tine „unul născut strălucirea slavei Dum„nezeirii Tatălui de noapte mânecând „Te lăudăm, iubitorule de oameni.

Înălțându-Te de pre pământ la cer, Cela ce ședzi împreună cu Tatăl și cu Duhul, Stăpâne, n'ai lăsat pre ucenici, ci ai trimis din ceruri pre Mângâietorul.

Cetele celor fără de trupuri dacă Te-au văzut, Iisuse, suindu-Te la ceruri cu trupul, bucurându-se s'au mirat, Doamne, de multă pogorîrea Ta spre oameni.

Slavă...

Firea noastră cea stricată, Spăpâne, pre scaunul părintesc o ai pus și o ai împodobit, Doamne; și cu aceasta să vii să judeci lumea, Atotputernice.

Și acum...

Pre cea Curată cu curată minte să o cinstim, pre frumusețea lui Iacov, cu dumnezeești fapte înfrumusețându-ne să o lăudăm, ca pre ceea ce este Maica Dumnezeului nostru.

Peasna VIII, irmos:

MÂNTUITORULE al tuturor, atotputernice, pre cei ce se țineau de „bună credință, în mijlocul văpăiei po„gorindu-Te i-ai rourat și i-ai învă„țat să cânte: Toate lucrurile bine-L „cuvântați și lăudați pre Domnul.

Pre umerile Heruvimilor fiind purtat, Te-ai înălțat întru slavă, privind la Tine ucenicii Tăi, Doamne, și strigând neîncetat: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-L și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Surpând peretele cel din mijloc al vrajbei, pre cei morți i-ai împăcat cu Părintele Tău și înnălțându-te ai suit trupul pe care l-ai luat, mai presus de căpetenii și de puteri, Cuvinte, Cela ce ești fără de început.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Binecuvântând pre ucenici Te-ai suit la înălțime, Hristoase, și le-ai trimis lor pre Mângâietorul, celor ce cântau și cu un gând strigau: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-L și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Și acum...

Pre ceea ce este curățitoare de obște credincioșilor, gata ajutătoare oamenilor și pod către Făcătorul care trece pre toți la mântuire, pre Maica lui Dumnezeu să o slăvim.

Peasna IX, irmos:

EVA adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu „Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtată în pântece, lumii „binecuvântare ai înflorit; pentru a„ceasta toți te slăvim.

Din muntele Maslinilor, Hristoase, norul ca un scaun Te-a ridicat, privind toți dumnezeeștii Tăi ucenici și cu cutremur strigând către Tine: Nu ne lăsa sărmani pre noi, pre cari ne-ai iubit, pentru milostivirea Ta cea negrăită.

Pogorîtu-Te-ai întâiu fără trup și Te-ai suit purtând trupul pe carele l-ai luat; și porțile cerești cu frică Ție Ți s'au deschis și mințile cerești privind s'au mirat zicând: Slavă milostivirii Tale celei spre noi, Stăpâne.

Slavă...

Ce stați privind la suirea cea înfricoșată? Zis-au de demult îngerii către dumnezeeștii apostoli; în ce chip Îl vedeți suindu-Se, iarăși va să vină pre pământ cu slavă nespusă, să judece pre toți.

Și acum...

Fiind împreună cu dumnezeeștii ucenici, Precurată, și văzând pre Cel ce L-ai născut suindu-Se de pre pământ,

ai strigat: Te sui la Părintele cel fără început, umplând toate de slava Ta, Insuți Cela ce ești preaslăvit, Doamne.

VINERI, A ȘASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Patru cântări.

Peasna VI, glasul al 8-lea, irmos:

RUGĂCIUNEA mea voiu vărsa către Domnul și Lui voiu spune scârbele „mele, că s'a umplut sufletul meu de „răutăți și viața mea s'a apropiat de „iad; ci ca Iona mă rog: Dumnezeule, „scoate-mă din stricăciune.

Plinind cele de pre pământ ale slavei Tale, Te-ai înălțat cu slavă negrită și Tatălui ai adus trupul Tău, întru carele Te-ai îmbrăcat dela noi pentru milostivire și Te-au lăudat puterile cerești pre Tine, unule Iubitorule de oameni.

Ridicați-vă porțile cerești și primiți pre Dumnezeu purtător de trup; puterile cele de duhuri au strigat către cele ce întrebau: Cine este Acesta de Carele grăiți? Și laudă Făcătorului a toate neîncetat Ii aduceți.

Slavă...

Suirea cea înfricoșată văzând ucenicii Cuvântului, au strigat: Trimite nouă pre prea Sfântul Duh și nu lăsa sărmani pre robii Tăi, cari Te cunosc pre Tine Dumnezeu adevărat și om fără de păcat.

Și acum...

Indumnezeit-ai firea omenească, precum nu se poate spune, născându-Te din Fecioară, Cuvinte, Cela ce ești de o ființă cu Tatăl și Te-ai înălțat cu slavă, dăruind pace ucenicilor Tăi și lumii mare milă.

Peasna VII, irmos:

TINERII evreești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală și focul în „rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat, Doamne dumnezeule, în veci.

Patimi și moarte ai răbdat, a treia zi Te-ai sculat precum ai zis și la ceruri Te-ai înălțat lăudându-Te ucenicii, Doamne Dumnezeule, în veci.

Pre prea Sfântul Duh trimite-L nouă, Indurate, precum Te-ai făgăduit, înțelepții ucenici au strigat, Carele învață și înțelepțește pre toți credincioșii în veci.

Slavă...

In mâini plesniți neamuri, strigați lui Dumnezeu cu veselie: Inălțatu-S'a Hristos și șade întru slavă deadreapta Tatălui, ca Cel ce este împreună cu Dânsul pre scaun șezător în veci.

Și acum...

Sânurile părintești nedeșertându-le Cuvântul, în sânurile Tale s'au culcat izbăvindu-ne din înjosire Fecioara, pre noi cei ce lăudăm pre Domnul Dumnezeu în veci.

Peasna VIII, irmos:

DE șapte ori cuptorul muncitorului Haldeilor, l-a ars nebunește cins- „titorilor de Dumnezeu; iar văzându-i „pre aceștia cu putere mai bună mân- „tuiți, făcătorului și Mântuitorului au „strigat: Tineri bine-L cuvântați, pre- „oți lăudați-L, popoare preaînălțați-L „întru toți vecii.

Inchipuindu-se mai presus de minte întru cel strein, precum este scris și prin patimi tuturor credincioșilor nepătimire arătat dăruindu-le, s'au suit acum de pre pământ ca să se arate feței părintești: Ingerii, arhanghelii, scaunele și domniile, slăvindu-L pre Dânsul întru toți vecii.

Ingeri îmbrăcați în haine albe au stătut înaintea apostolilor celor ce nu se pricepeau de acea vedenie nouă a înălțării Tale, Cuvinte, Cela ce ești împreună fără de început cu Tatăl, zicând: Pentruce vă uitați la înălțime așa mirându-vă? Iisus Acesta iarăși va să vie, în ce chip L-ați văzut pre Dânsul, ca să judece lumea.

Binecuvântăm...

Toate săvârșindu-le ca Cel ce ești Dumnezeu neschimbat, la ceruri cu trupul ai alergat, plecându-se Ție puterile îngerești și ucenicii cu bucurie slăvindu-Te și cu frică cântând: Preoți lăudați, popoare preaînnălțați pre Hristos în veci.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu preacurată, șterge ranele sufletului meu și bubele păcatului meu, spălându-mă cu izvoarele cele din coasta Celui născut al tău și curățindu-mă cu curgerile cele dintr'însele; că eu către tine strig și la tine cad și te chem pre tine, ceea ce ești singură mântuitoare.

Peasna IX, irmos:

INFRICOȘATU-S'A tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorîre, că Cel „preaînnalt de voie S'a pogorît până „și la trup, din pântece fecioresc fă„cându-Se om; pentru aceea pre „Preacurata Născătoare de Dumnezeu, „credincioșii o slăvim.

Ridicați porțile cele cu mintea înțelese, puteri cerești; că a venit Împăratul nostru, fire muritoare luând și va să intre la Părintele Său, Dumnezeu fiind și om, după ce a lucrat lucruri înfricoșate și preaslăvite.

Cântați toți cu înțelegere, strigați lui Dumnezeu Celui ce a făcut lucruri preaslăvite și S'a suit la cele cerești și apostolilor a trimis pre Duhul Sfânt, Carele ne luminează pre noi cei ce lăudăm Dumnezeirea Lui.

Slavă...

Sfărâmatu-s'a iadul prin îngroparea Ta și s'a dăruit oamenilor viață prin învierea Ta și s'a luminat pământul și cele cerești întru înălțarea Ta, Hristoase, Cela ce Însuți ești neschimbat și atotputernic, Dătătorule de bunătăți și Mântuitorul nostru.

Și acum...

Glasul lui Gavriil aducem Ție împreună cu toți îngerii: Bucură-te, plata împăratului cea dorită! Bucură-te Fecioară ceea ce ai împreunat cele pământești cu cele cerești! Prin carea ne mântuim cei ce te știm pre tine curată, Maica lui Dumnezeu.

DUMINECĂ, A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna I, glasul 1, irmos:

DREAPTA Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeească cuviință „întru tărie s'a proslăvit. Că aceasta „Nemuritorule, ca o puternică a toate „pre protivnici i-a zdrobit, făcând Israi„litenilor cale nouă prin adânc.

Pogorîrea Ta pre pământ cea cu chip nou necunoscând-o îngerii atuncea, acum suindu-Te la ceruri o au cunoscut zicând: Cine este acesta, Împăratul puterilor?

Răstignire de bună voie răbdând Hristoase, ai înviat a treia zi; după aceea Te-ai suit la cele cerești, privind la Tine ucenicii și mirându-se de puterea Ta cea mai pre sus de gând.

Slavă...

Cela ce pui norii suirea Ta, cu voia Ta cea atotputernică, Cela ce ești necuprins de minte, din muntele Maslinilor acum Te-ai suit sus la înălțime, de nor fiind purtat.

Și acum...

Cetele îngerilor cerești cu adevărat le-ai covârșit, Curată, întrupând pre Cuvântul Tatălui; pre Carele roagă-L acuma cu deadinsul, ca să ne izbăvim de faptele cele înjosite, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna VIII, irmos:

PRE Cel ce a mântuit în cuptor pre tinerii cei cuvântători de cântare „și cuptorul cel cu văpaia ca de tunet, „întru răcoreală l-a schimbat, pre Hris„tos Dumnezeu lăudați-L și-L preaînnăl„țați întru toți vecii.

Pre Cel ce S'a suit întru slavă la Tatăl începătorul luminilor şi a trimis apostolilor pre Duhul Sfânt, Lăutaţi-L, bine Il cuvântaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântaţi Domnului şi-L lăudaţi, strigaţi cu frică seminţiile pământului; că S'a înălţat întru slavă astăzi, împreunând toate cu cele cereşti întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

Bărbaţi galileeni, pentruce staţi aşa privind la înălţime cu frică? Zis-a ucenicilor cei fără de trupuri; în ce chip Îl vedeţi, iarăşi va să vie întru slavă.

Şi acum...

Ceea ce ai răsărit nearat spicul cel ceresc, carele hrăneşte marginile lumii cu dumnezeeasca putere, Fecioară, satură cu dânsul smeritul meu suflet cel flămând.

Peasna IX, irmos:

CHIPUL naşterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea nears. Şi „acum te rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, „ca să te slăvim pre tine, Născătoare „de Dumnezeu neîncetat.

Patimă şi răstignire şi moarte pentru noi ai răbdat, Cela ce eşti fără de moarte şi înviind cu dumnezeească cuviinţă Te-ai suit la părintele Tău cel fără de început, Cuvinte. Pentru aceasta ne închinăm Dumnezeirii Tale cea necuprinsă de minte.

Strigă Moisi cu duhul: Să se întărească puterile îngereşti, Impăratul tuturor S'a suit trupeşte de pre pământ la Impărăţia cea de sus şi firea cea căzută o a aşezat pre scaunul părintesc.

Slavă...

Ridicaţi porţile cele cu mintea înţelese, proorocind David a strigat cu duhul: Unul născut Fiul lui Dumnezeu a împărăţit preste toate neamurile şi S'a suit cu trupul la Tatăl, pre Carele după ce S'a pogorît nu L-a părăsit.

Şi acum...

Cu totul este dulceaţă şi dorire Fiul tău Dumnezeu şi Domnul, preasfântă Curată; pre Carele cu deadinsul roagă-L împreună cu oştile cele de sus ale celor fără de trupuri, ca să ne izbăvească pre noi de amărăciunea păcatelor, cea de suflete stricătoare.

LUNI, A ŞAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna II, glasul al 2-lea, irmos:

VEDEŢI, vedeţi că Eu sunt Cel ce am mântuit în mare şi am săturat „în pustie pre poporul israilitenesc şi „apă din piatră am izvorît oamenilor; „ca îmbrăcându-Mă întru cel ce a că„zut în stricăciune de demult, să-l trag „la Mine pentru nespusă milă.

Petrecând împreună cu ucenicii patruzeci de zile după dumnezeeasca scularea Ta din mormânt, Mântuitorule, şi făgăduindu-le că le vei trimite arătat pre dumnezeescul Duh, Te-ai înălţat întru slavă purtat pre umerile Heruvimilor.

Ridicaţi porţile, cunoaşteţi lucruri preaslăvite, puterile cele înţelegătoare au strigat către cele mai de sus: Impăratul a toate trup pământesc purtând, a venit la noi întru odihna Sa, pre oameni îndumnezeind pentru multa milostivire şi nemăsurată milă.

Slavă...

Cel ce pune întunerecul ascuns al Său firei celei fără de trup, Cel ce Se suie pre aripile vânturilor, Dumnezeu, Cel ce S'a întrupat din Fecioara, norul cel luminos, pre nor luminos de pre pământ S'a suit la înălţime, privind ucenicii la slăvită Inălţarea Lui.

Şi acum...

Pământul cel nearat, care ai răsărit pre hrănitorul tuturor, cel ce-şi deschide mâna şi cu bunavoinţa Sa satură

tot ce viează de dumnezeeasca putere. Intăreşte cu pâinea cea de vieaţă inimile cele slăbănogite de saţiul greşelilor noastre cele rele.

Peasna VIII, irmos:

CHIPUL cel de aur defăimându-l de trei ori fericiţii tineri, văzând chi„pul lui Dumnezeu cel viu şi neschim„bat, prin mijlocul focului cântau: „Toată făptura cea zidită să laude pre „Domnul şi să-L preaînnalţe întru toţi „vecii.

Firea lui Adam luând şi pe aceea îndumnezeindu-o, Cuvinte, o ai înălţat la Părintele Tău începătorul luminilor, mirându-se toate cetele cele fără de trupuri şi strigând: Să laude pre Domnul toată făptura şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Ilie mai nainte închipuind înfricoşată înălţarea Ta, Dătătorule de vieaţă, prin dumnezeescul duh, s'a arătat şezând în căruţă şi suindu-se de pre pământ la înălţime, cânta stăpânului: Să laude pre Domnul toată făptura şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Lăudaţi pre Dumnezeu, strigaţi neamuri, plesniţi în mâini, cu un glas cântaţi, suitu-S'a cu slavă Hristos, acolo împreună împărăţind, de unde a venit la noi, ca să mântuiască pre cei ce strigă: Lăudaţi şi-L preaînnălţaţi pre El întru toţi vecii.

Şi acum...

Pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel împreună fără de început, toţi să-L proslăvim, pre Treimea cea nezidită, cea împreunată dupre fire şi despărţită dupre feţe, strigând: Toată făptura cea zidită să laude pre Domnul şi să-L preaînnalţe întru toţi vecii.

Peasna IX, irmos:

NU se pricepe toată limba a te lăuda dupre vrednicie şi se întunecă şi „mintea cea mai pre sus de lume a „cânta ţie de Dumnezeu Născătoare; „însă ceea ce eşti bună, primeşte cre„dinţa că ştii dragostea noastră cea „dumnezeească; că tu creştinilor eşti „folositoare, pre tine te slăvim.

Cine este Cel ce se suie acum pre nori cu slavă? Zis-au cetele cele mai de sus către cele ce strigau, ridicaţi porţile cele cu mintea înţelese; Dumnezeu Însuşi este Cel ce a împreunat cele de pre pământ cu cele cereşti; Acestuia slavă şi laudă cu frică să-I aducem.

Zis-ai, Cuvinte, ucenicilor celor ce erau întristaţi pentru suirea Ta: Vedeţi, să şedeţi aşteptând cu credinţă, până ce va veni de sus dumnezeescul Mângâietor, izvorul cel îndestulat al tuturor darurilor; Acesta vă va învăţa toate, ca un prea bun.

Slavă...

Firea lui Adam cea căzută se vede aşezată cu proslăvire întru înălţime pre scaunul Tatălui şi închinată totdeauna de îngeri, de arhangheli, de scaune, de puteri şi de căpetenii. Slavă Celui ce a voit aşa, unuia Dumnezeului nostru.

Şi acum...

Pre Tine cel împodobit cu frumuseţea Te-a născut Fecioara cea frumoasă, care văzându-Te când ai pătimit, nici chip având nici frumuseţe, Mântuitorule, tânguindu-se a zis: Mă minunez de smerenia Ta cea mai presus de minte, Fiul meu! Prin carea mântuieşti firea omenească cea căzută.

MARŢI, A ŞAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAŞTI, SEARA.

Tripesniţ.

Peasna III, glasul al 3-lea, irmos:

INTĂRIREA celor ce nădăjduesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica „Ta, pe carea o ai câştigat cu scump „sângele Tău.

Firea omenească cea osândită şi prin călcarea de poruncă stricată, o ai ridicat, Stăpâne, mai presus de îngeri, ca un Milostiv.

Suitu-Te-ai la ceruri cu slavă, lăucându-Te cei fără de trupuri pre Tine, dela ce eşti făcătorul tuturor şi Dumnezeul nostru.

Slavă...

Pre Mângâetorul, Duhul adevărului, L-ai trimis, Stăpâne, ucenicilor Tăi, suindu-Te la ceruri, Preabunule.

Şi acum...

Ieşit-a din Tine Cuvântul întrupat Curată, îndreptând căderea celor întâiu ziditi, pentru milostivirea îndurărilor.

Peasna VIII, irmos:

CU focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pen-„tru bunacredinţă şi de văpaie nevă-„tămându-se, dumnezeească cântare au „cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul şi-L preaînnăl-„ţaţi întru toţi vecii.

Toată rânduiala cea pentru noi plinindu-o ca un Dumnezeu, Te-ai înălţat privind ucenicii Tăi şi cu frică strigând către Tine: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-L preaînnălţaţi întru toţi vecii.

Bărbaţi galileeni, pentruce vă uitaţi aşa la Stăpânul Carele se suie la ceruri? zis-au îngerii: Precum îl vedeţi, aşa va să vină iarăşi să judece toată făptura, fiind Judecător al tuturor, pre Carele să-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Duhul cel drept, Duhul cel dumnezeesc, Duhul Cel ce este împreună cu Tine nedespărţit, precum Te-ai făgăduit, trimite-L nouă Cuvinte a lui Dumnezeu, Cela ce Te porţi pre nori cu slavă, dumnezeeştii apostoli au strigat, ca să Te lăudăm şi să Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

Din tine zidindu-şi casă Înţelepciunea lui Dumnezeu, S'a întrupat cu negrăită pogorire, Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă, că numai tu dintru toate neamurile eşti aleasă a fi locaş lui Hristos Dumnezeu.

Peasna IX, irmos:

MINUNE nouă şi lui Dumnezeu cuvioasă; că prin uşa Fecioarei, cea „încuiată, arătat a trecut Domnul, gol „întru intrare şi purtător de trup S'a „arătat întru ieşire Dumnezeu; şi a „rămas uşa încuiată. Pre [aceasta „negrăit, ca pre Maica lui Dumnezeu, o slăvim.

Cela ce cu slavă întru strigare S'a suit, precum a zis proorocul de demult; Acesta este Domnul tuturor şi Stăpânul; cântaţi-I cu credinţă neamuri, cântaţi-I. Şi cu cutremur slăviţi-L, că a lucrat lucruri neurmate şi care nu se pot spune.

Zis-ai ucenicilor celor ce erau întristaţi: Nu mă voiu despărţi de voi în veci, măcar de Mă voiu duce la Tatăl Cel ce M'a trimis pre Mine; mergeţi de învăţaţi toată lumea, să Mă cunoască Dumnezeu adevărat, pre Mine Carele am făcut lucruri minunate, pe care le-aţi văzut şi auzit.

Slavă...

Pace tuturor ai zis, Hristoase, şi nor luminos îndată ridicându-Te, toţi privind, Te-ai înălţat de pre pământ; şi suindu-Te ai şezut mai pre sus decât toată domnia şi stăpânia. Pentru aceasta, slăvim puterea Ta cea mult lăudată.

Şi acum...

Locaş luminii Te-a arătat cu adevărat, Dumnezeu, Cel ce din tine fără schimbare S'a întrupat, precum nu se

poate spune, pre Cruce a ridicat firea lui Adam și întâiu născut din morți S'a făcut și a rămas Dumnezeu întru cele de sus, lăudat împreună cu Tatăl și cu dumnezeescul Duh.

MIERCURI, A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesnițe.

Peasna IV, glasul al 4-lea, irmos:

CEL ce șade întru slavă, pre scaunul Dumnezeirii, pre nor ușor, a „venit Iisus cel maipresus de Dumne„zeire prin palmă curată și a mântuit „pre cei ce strigă: Slavă, Hristoase, „puterii Tale.

Cel cu firea neapropiat, mie apropiat S'a făcut, întru mine îmbrăcându-Se, toată firea mea o a luminat și cu înălțarea Sa o a ridicat mai presus decât toată domnia și stăpânia.

Ilie în căruță suindu-se, văzduhul a străbătut, mai înainte închipuind înălțarea Ta, Cuvinte a lui Dumnezeu; că fiind purtat ca într'o căruță, Mântuitorule, pre nor la sânurile părintești ai ajuns.

Slavă...

Ucenicii privind la înfricoșata suire și mirându-se, dumnezeeștii îngeri au zis: Bărbați galileeni, precum Îl vedeți voi, așa iarăși va să vină Iisus, să judece toate.

Și acum...

Innoit-ai, Preacurată, firea omenească cea sfărîmată și supusă stricăciunii, întrupând pre Dumnezeu și născându-L mai presus de fire, ceea ce ești cu totul fără prihană; Căruia strigăm: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Peasna VIII, irmos:

PRE tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dum„i-a mântuit mântuit; atuncea fiind în„chipuită, iar acum desăvîrșită, pre „toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pre „Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea „înălțați întru toți vecii.

Cela ce umblă pre aripile vânturilor, pre nor fiind purtat acum, S'a ridicat la cele cerești, unde era mai înainte și pre Mângâietorul L-a trimis ucenicilor celor ce cu laude Îl slăvesc și Îl preaînnalță întru toți vecii.

Răstignire și îngropare răbdând de voie ai înviat, Atotputernice, și celor ce Te iubeau pre Tine arătându-Te, în patruzeci de zile, bucurie le-ai făcut; după aceea binecuvântându-i, la Părintele Tău Te-ai suit cu slavă.

Invățând Cuvântul arătat cele mai pre sus de cuvânt pre grăitorii de Dumnezeu, S'a suit către Cel ce L-a trimis, trimițând precum S'a făgăduit, pre Duhul cel a toate lucrător și împreună pre scaun șezător, celor ce strigă: Pre Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Și acum...

Ceea ce ești ușă a lui Dumnezeu încuiată, prin care a trecut Insuși cel Preaînalt, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeești și-mi deschide mie ușile mântuirii, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; că la tine alerg, Fecioară, ca ceea ce singură ești apărătoarea neamului omenesc.

Peasna IX, irmos:

HRISTOS, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului S'a „tăiat din tine muntele cel netăiat, „Fecioară, adunând firile cele osebite: „Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Până ce vă veți îmbrăca cu putere dintru înălțime, zis-ai ucenicilor, să ședeți împreună adunați, că iată Eu Mă înalț și vă voiu trimite pre Mângâietorul cel împreună șezător pre scaun cu Tatăl.

Veniți în taină să ne suim toți la

înălțimea vedeniei și cu ochii minții să vedem pre Cuvântul, Cel ce este împreună cu Tatăl pre scaun șezător și împreună veșnic.

Slavă...

Soare frumos răsărind din mormânt, Stăpânul, ca pre niște raze purtătoare de lumină v'a trimis pre voi apostoli în toată lumea, luminând-o și gonind întunerecul.

Și acum...

Milostiv să-mi fii mie, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea; desleagă negura patimilor mele pentru rugăciunile celeea ce Te-a născut și părtaș mă fă împărăției Tale celei cerești.

JOI, A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPĂ PAȘTI, SEARA.

Tripesniț.

Peasna V, glasul al 6-lea, irmos:

LA Tine mânec, cel neschimbat, Carele pentru milostivire Te-ai plecat, „Cela ce ești fără de patimă, Cuvinte „al lui Dumnezeu, pace dă-mi mie, „Iubitorule de oameni.

Stăpânia morții surpând-o cu dumnezeeasca putere, ai înviat a treia zi, Hristoase al meu; și la cele cerești cu slavă Te-ai suit, lăudându-Te ucenicii pre Tine, Domnul cel iubitor de oameni.

Să nu ne lași sărmani, Indurate; ci precum Te-ai făgăduit trimite pre Sfântul Tău Duh, ucenicii Tăi au strigat, Mântuitorule, când Te-au văzut suindu-Te de pre pământ, iubitorule de oameni.

Slavă...

Iată Duhul va să se pogoare pre pământ în limbi de foc, ca să arate adevărat ca de foc pre cei din țărână, pre cinstiții ucenici ai Cuvântului, ca să vestească iubirea Lui de oameni.

Și acum...

In firea omenească îmbrăcându-Te, Cuvinte, din ceea ce nu știe de bărbat pentru milostivirea cea preamultă, acoperământ și zid tare o ai dat deapururea nouă, celor ce Te cunoaștem pre Tine Dumnezeu și om.

Peasna VIII, irmos:

PENTRU legile părintești, fericiții tineri în Vavilon mai 'nainte ne„voie pătimind, au scuipat porunca „cea nebunească a celui ce împărăția; „și împreunându-se cu focul, cu Carele „nu s'au ars, Celui ce stăpânește, vred„nică cântare I-au cântat: Pre Dom„nul lăudați-L lucrurile și-L preaînnăl„țați întru toți vecii.

Cele depărtate împreunându-le cu bunătatea Ta, preabunule Cuvinte, și surpând pre luptătorul cu patima trupului Tău, Te-ai suit cu slavă privind ucenicii, la Tatăl, pre Carele nicicum nu L-ai părăsit; pentru aceasta, împreună cu dânșii bine Te cuvântăm și Te preaînnălțăm întru toți vecii.

Miluind, Mântuitorule, pre cei ce i-ai iubit, cari erau necăjiți de cumplirea vrăjmașului, Te-ai înălțat, Stăpâne, din muntele Măslinilor privind ucenicii Tăi și mirându-se cum norul Te-a ridicat pre Tine cu trupul, ca un scaun de Heruvimi. Pentru aceasta, pre Tine împreună cu dânșii bine Te cuvântăm și Te preaînnălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nu vă voiu lăsa sărmani pre voi fiii și moștenitorii împărăției Mele, ci suindu-Mă, voiu trimite de sus pre Mângâietorul, Carele vă va învăța pre voi cele mai pre sus de înțelegere și de minte și prin împărtășirea Sa, vă va face ca de foc pre voi cei din țărână,

strigat-ai către ucenicii Tăi, Indurate. Pentru aceasta, împreună cu dânșii Te lăudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Afară de legile firii, Fecioară, ai născut pre Dătătorul de viață. Cel ce a stricat umbra legii și a dat lumina Darului. Pentru aceasta, pre mine cel biruit acum de legea păcatului, izbăvește-mă, Curată, ca să cânt: Pre Domnul lăudați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

NU se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie; și se întunecă și „mintea cea mai presus de lume a „cânta Ție, de Dumnezeu Născătoare. „Insă ceea ce ești bună primește cre„dința, că știi dragostea noastră cea „dumnezeească; că tu creștinilor ești „folositoare, pre tine te slăvim.

Miluind firea cea lepădată și dosădită ca Cela ce Insuți ești îndurat și iubitor de oameni, Făcătorule de bine, trup omenesc ai luat și pre cel tare legându-l cu patima, Te-ai suit, Hristoase, sus la Tatăl, umplând toate de slavă.

Pentruce sunteți întristați? Pentruce vă mirați? Strigat-au îngerii către apostoli, stând împreună cu dânșii pre munte; acest Iisus pre Carele Il vedeți înălțându-Se, iarăși va să vie așa cu slavă multă să judece lumea și să dea tuturor după vrednicie.

Slavă...

Cela ce ai dat pace sfinților Tăi ucenici cu Duhul Tău, pre toți binecuvântându-i ca un îndurat, Făcătorule de bine, păzește-i nevătămați de cel viclean; ca făcând voia Ta, Hristoase, toți împreună să ne învrednicim împărăției Tale.

Și acum...

Locaș Luminii ceea ce a luminat toată făptura, tu una te-ai arătat Preacurată, cu totul fără prihană, Marie, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta te rog, luminează-mi ticălosul meu suflet cel întunecat de dulcețile vieții; ca să umblu ca ziua întru dumnezeeștile cărări.

LUNI IN SĂPTĂMÂNA PRAZNICULUI CINCIZECIMII, SEARA.

Tripesniț.

Peasna II, glasul al 2-lea, irmos:

ADEVĂRATE sunt lucrurile lui Dumnezeu și toate căile Lui judecăți.

Duhule drepte, îndreptează la căi drepte pre cei ce Te slăvesc pre Tine, Dumnezeu.

Mângâietorule, Cela ce ai venit din ceruri, mântuiește pre cei ce Te laudă pre Tine.

Cela ce ești viață de viață făcătoare și lumină, Mângâietorule, mântuește pre cei ce Te laudă pre Tine.

Slavă...

Cela ce ești Dumnezeu adevărat și de binefăcător, Mângâietorule, mântuește pre cei ce Te laudă pre Tine.

Și acum...

Pre Dumnezeu adevărat Fecioară Maică L-ai născut, spre a noastră mântuire; pre Carele roagă-L pentru noi toți.

Peasna VIII, irmos:

PRE Dumnezeu Carele S'a pogorît în cuptorul cel cu foc la tinerii „evreești și văpaia în răcoreală o a „prefăcut, ca pre Domnul lăudați-L „și-L preaînălțați întru toți vecii.

Adunați fiind înțelepții ucenici în foișor, fără de veste li s'au arătat limbile împărțite ca de foc și glas de su-

flare de vifor s'a auzit la cei ce preaînalță pre Hristos în veci.

Mângâietorul Hristos, pre alt Mângâietor cu facere de bine ne-a trimis nouă, pre Duhul Cel ce a grăit prin prooroci și prin limbile cele ca de foc ale grăitorilor de Dumnezeu și înțelepților apostoli, ne-a vestit nouă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Izvorul darurilor, dătătorul de bunătăți, Duhul Mângâietorului venind la ucenicii lui Hristos și luminându-i, i-a înnoit, strălucind prin ei lumina bunei credințe.

Și acum...

Pre Cel ce șade împreună nedespărțit în sânurile părintești, Carele S'a sălășluit în pântecele tău cel trupesc Curată, Îl lăudăm, Fecioară, dumnezeească Mireasă, și-L prea înălțăm în veci.

Peasna IX, irmos:

PRE Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Carele cu negrăită înțelep-
„ciune a venit să înnoească pre Adam
„cel căzut rău prin mâncare întru stri-
„căciune, din sfânta Fecioară negrăit
„întrupându-Se pentru noi credincioșii,
„cu un gând întru laude Îl slăvim.

Cel ce sfințește adunările îngerești și ocârmuește cetele lor, Acesta și acum ca un bun a venit, din cer pogorându-Se și cu dumnezeeștile străluciri pre înțelepții apostoli înțelepțindu-i, lumii i-a trimis.

Bogăția Dumnezeirii rămânând precum a fost nedespărțită, s'a împărțit arătat apostolilor în limbi de foc și i-a făcut mai tari decât văpaia asupra înșelăciunii, ca să ardă uscăciuniea nebuniei idolești.

Slavă...

Duhule al adevărului și al priceperii, Duhule al înțelepciunii, al tăriei și al sfatului, Carele din Tatăl ieși și prin Fiul din destul Te dai făpturii, mântuiește-ne pre noi cei ce ne închinăm cu credință puterii Tale.

Și acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară, toată nădejdea mea spre tine o pun cu osârdie; mântuiește-mă Maica vieții celei adevărate și mă învrednicește să mă satur de desfătarea cea veșnică, Curată, ca cu credință și cu dragoste întru laude să te slăvesc.

MARȚI IN SĂPTĂMÂNA PRAZNICULUI CINCIZECIMII, SEARA.

Tripesniț.

Peasna III, glasul al 3-lea, irmos:

ÎNTĂRIREA celor ce nădăjduesc spre tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, „pe care o ai câștigat cu scump sân-
„gele Tău.

Duhul Mângâietorul, Cel ce a întărit puterile cerurilor, cerești a arătat astăzi pre apostoli.

Duhului celui de o ființă și întocmai puternic, pre un scaun șezător și de un chip cu Tatăl și cu Cuvântul, închinându-ne cu bună credință, să-L slăvim.

Slavă...

Pre Duhul Mângâietorul Dumnezeu cel neîntinat, preacurat, preacinstit, să-L slăvim, pre Cel ce stăpânește toată făptura.

Și acum...

Locaș sfânt, sicriu și sfeșnic te-ai făcut cu totul, Preacurată, a lui Hristos lumină cea neapusă, Carele a strălucit celor ce erau întru întunerec.

Peasna VIII, irmos:

CU focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stătut pen-
„tru buna credință și de văpaie nevă-

„tămându-se, dumnezeească cântare „au cântat; Binecuvântați toate lucru- „rile Domnului pre Domnul și-L prea- „înălțați întru toți vecii.

Uneia dumnezeeștei Ființe în trei fețe nedespărțite, ne închinăm, unei Stăpânii și Impărății, cântând cu dumnezeesc gând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-L prea înălțați întru toți vecii.

Pre dumnezeescul Duh cel începător de viață, împlinitor Treimii cunoscându-L, cu întreit sfinte cântări de laude, cu bună credință să-I cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-L prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm...

Duhul cel înțelegător, cel dumnezeesc și stăpânitor, este cel ce împarte din destul lucrările darurilor, celor ce cântă cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum...

Pre tine frumusețea lui Iacov cea prea cuvioasă lui Dumnezeu, dumnezeească Maică preacurată, te-a ales Dumnezeu Cuvântul cel mai frumos decât toți; pre care Il lăudăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

IN lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii; „toată partea bărbătească ce deschide „pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. „Deci pre Cuvântul cel mai înainte „născut, Fiul Tatălui celui fără de înce- „put, cel întâiu născut din Maică fără „ispită bărbătească, Il slăvim.

Pre Duhul cel în multe feluri și Dumnezeu lesne mișcător, să-L lăudăm, Carele mai înainte a vestit prin prooroci această luminare de acum și vărsarea cea din destul a darurilor celor bune, cari s'au împărțit ucenicilor Cuvântului și mărturisirilor.

Pre Duhul cel dumnezeește stăpânitor, cel fără prihană, să-L lăudăm, pre cel ce izvorăște și împarte tuturor dumnezeeștile daruri, pre Duhul cel ce este alt Mângâietor, Carele din Tatăl cel fără de început se purcede și împreună cu Fiul cel fără de început se cunoaște.

Slavă...

Pre Duhul cel binefăcător și îndestulat, cu laude să-L slăvim, pre Cel ce sfințește și luminează pre toți cu lumina cunoștinței; Stăpânia cea a tot puternică ceea ce toate le cerceteză, cea care împreună socotită cu Tatăl și împreună cu Fiul proslăvită.

Și acum...

Umbra legii a trecut și lumina a răsărit celor ce ședeau întru întunerec, cel ce S'a întrupat din tine, Fecioară, pentru multă milostivire, Carele S'a născut mai înainte de veci din Tatăl cel fără de început, de o ființă cu Cel ce L-a născut.

MIERCURI IN SĂPTĂMÂNA PRAZNICULUI CINZECIMII, SEARA.

Tripesniț.

Peasna IV, glasul al 4-lea, irmos:

CELA ce șade în slavă pre scaunul Dumnezeirii, pre nor ușor a venit „Iisus cel mai presus de Dumnezeire, „prin palmă curată și a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă, Hristoase, pu- „terii Tale.

Sorocul adevăratei făgăduințe s'a plinit; Darul cel de lumină purtător prin praznicul cinzecimii a venit; lauda Mângâietorului s'a arătat celor ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Necuprins de minte este prea sfântul Duh, că covârșește toată mintea

și isteţimea gândului ca Cel ce este mai de demult decât toate veacurile, ca Cel ce este împreună socotit cu Tatăl și cu Fiul cel unul născut.

Slavă...

Neavând început, nici încetând a a fi după aceea, ci pururea fiind noian nedespărţit de fiinţă, Duhul cel atotputernic, cel pururea veşnic, împreună cu Tatăl şi cu cel unul născut Fiul, se proslăveşte.

Şi acum...

Umbrit-a preste tine prea Sfântul Duh, preasfântă Fecioară, locaş cu dumnezeească cuviinţă prin întruparea Cuvântului făcându-te, frumos şi mai înalt de cât cerurile.

Peasna VIII, irmos:

MÂNTUITORULE al tuturor atotputernice, pre cei ce se ţineau de „buna credinţă, în mijlocul văpaiei „pogorându-Te i-ai rourat şi i-ai în„văţat să cânte: Toate lucrurile bine„cuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Risipeşte negura întristării prea Bunule, cu mângâierea Ta, a celor ce Te laudă pre Tine cu bună cucernicie şi strigă cu credinţă: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Cela ce cu voia Ta imparţi darurile cui voeşti, Mângâietorule, dă Darul Tău celor ce strigă cu credinţă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-L preaînnălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca Celui ce este Dumnezeu adevărat, închinăciune se dă cu credinţă Mângâietorului şi slujire cu bună cucernicie, dela cei ce-L laudă şi strigă neîncetat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Ceea ce ai născut pre Dumnezeu întrupat, potoleşte turburarea patimilor şi luminează sufletul meu, învrednicindu-mă a cânta: Binecuvântaţit oate lucrurile Domnului pre Domnul şi-L preaînnălţaţi întru toţi vecii.

Peasna IX, irmos:

EVA adică prin boala neascultării, înlăuntru a adus blestemul; iar „tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, „prin odrasla care ai purtat în pân„tece, lumii binecuvântare ai înflorit, „pentru aceasta toţi te slăvim.

Dumnezeescul dar al Duhului S'a vărsat preste tot trupul care a crezut; precum proorocul a vestit de mult bucurându-se; şi noi văzând acum împlinirea a celor ce s'au zis mai înainte, ne luminăm.

Pre vestitorii de Dumnezeu ucenicii Tăi i-ai umplut, Mântuitorule, de prea Sfântul Duh şi i-ai trimis lumii ca un stăpân şi Domn, ca pre nişte raze care să împartă lumina bunei credinţe; pentru aceasta toţi Te slăvim.

Slavă...

Focul Duhului cel curăţitor a răcorit inimile ucenicilor şi roua ce a căzut din cer a aprins pre singurii văzători ai Cuvântului, trimiţându-i să strălucească lumii cunoştinţa lui Dumnezeu în Treime.

Şi acum...

Dela Duhul Sfânt ai zămislit, Curată, pre Cuvântul Cel ce a răsărit fără ani din Tatăl cel nenăscut şi pre Acesta L-ai născut, întrupat pentru multa iubire de oameni, de Dumnezeu Născătoare Maică Fecioară.

JOI IN SĂPTĂMMÂNA PRAZNICULUI CINZECIMII, SEARA

Tripesniț.

Peasna V, glasul al 5-lea, irmos:

CELA ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la Tine mânec și către „Tine strig: Luminează sufletul meu „cel întunecat, Hristoase, ca un mi„lostiv.

Pe prea Sfântul Duh Cel ce Se purcede fără de îndoială din Tatăl cel fără de început și în Fiul Se odihnește, credincioșii să-L slăvim.

Pre Cel ce se înnoește în inimile noastre și le zidește și le sfințește, Carele se sălășluește luminat, împreună cu apostolii să-L primim.

Slavă...

Pre cel cu nemărginire înțelept și atotputernic, Carele a înnoit pre cei stricați de demult și luminează pre toți, pre prea Sfântul Duh Dumnezeu, să-L slăvim.

Și acum...

Ceea ce ești munte vederos, munte umbros, munte gras și închegat, pre carea Dumnezeu te-a iubit, sfântă Fecioară, mântuiește pre robii tăi.

Peasna VIII, irmos:

TIE, Făcătorului a toate, tinerii în cuptor dant a toată lumea împreu„nând, cântau: Toate lucrurile pre „Domnul lăudați-L și-L preaînnălțați întru toți vecii.

Petrecerea tuturor celor ce s'au făcut, Tu ești Mângâietorule și paza, mântuiește pre cei ce cu credință Te laudă pre Tine.

Impărțirea harurilor celor nestricăcioase și noianul darului și bogăție negrită Tu ești, Duhule cel dumnezeesc și sfânt; și pre Tine Te lăudăm și Te preaînnălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl

Pre darul cel de viață începător și de viață aducător, pre insuflarea carea ne înoește pre noi, pre Duhul cel dumnezeesc și nematerialnic, să-L lăudăm și să-L prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Ințelepciunea lui Dumnezeu cea ziditoare, locaș trupesc din tine Fecioară și-a zidit. Pentru aceasta mântuiește, Preacurată, pre cei ce te cinstesc cu credință și te prea înnalță întru toți vecii.

Peasna XI, irmos:

ISAIE dănțuește, Fecioara a avut în pântece; și a născut Fiu pre Emma„nuil, pre Dumnezeu și omul; răsăritul „este numele Lui, pre Carele slăvindu-L, „pre Fecioara o fericim.

Pârga firii noastre o ai adus Părintelui Tău, Mântuitorule, și dându-ne bogăția firii dumnezeești, ne-ai trimis pre Sfântul Duh cel bun, de viață făcător și împreună fără de început cu Tine, Stăpâne.

Pârgă a Dumnezeirii dărueste acum firii celei de țărână, Duhul Cel ce nu se desparte de Tatăl și de cel născut, ci împreună este, ca cel de o fire și de o ființă și de o cinste și împreună pre scaun șezător.

Slavă...

Ceruri ai arătat Mântuitorule, pre dumnezeeștii Tăi ucenici, cari cu limbi de foc au vestit înfricoșată venirea Ta la noi, trimițându-le acum din cer lucrarea Mângâietorului cea făcătoare de lumină.

Și acum...

Cămară Sfântului Duh ai fost, Născătoare de Dumnezeu; din care a ieșit Făcătorul Cuvântul Tatălui ca un om

*

și între noi petrecând, a arătat acum cunoștința Treimii.

VINERI IN SĂPTĂMÂNA PRAZNICULUI CINCIZECIMII, SEARA.

Tripesniț.

Peasna VI, glasul al 6-lea, irmos:

MAREA vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău „cel lin alergând, strig către Tine: „Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Lucrat-ai, Duhule Sfinte, mai întâiu în oștile îngerești, sfințenie dăruindu-le, luminându-i cu fulgerile Dumnezeirii și păzindu-i întru statornicia sfințeniei.

Prooroci ai arătat, cari puteau vedea mai înainte cunoștința celor ce erau să fie și sălășluindu-Te ca un bun, Mângâietorule, în inimile lor, i-ai făcut să le vadă de departe mai înainte de a fi.

Slavă...

De pre pământ înălțându-se prin dumnezeeștile fapte bune apostolii lui Hristos, au primit Duhul, Carele a venit din cer cu stăpânire și cu raza Dumnezeirii s'au strălucit.

Și acum...

Duhul Sfânt pogorându-Se preste tine locașul cel curat al fecioriei, Te-a făcut preasfântă, casă luminată Fiului celui de sus, Preafericită.

Peasna VII, irmos:

DĂTĂTOR de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuviosilor tineri; iar „pre Haldei arzându-i porunca lui „Dumnezeu, pre muncitorul l-a plecat „a striga: Bine ești cuvântat Dumne„zeul părinților noștri.

Pre singur Fiul cel mai înainte de veci al Tatălui, celui atot pricinuitor și născătorului și pre Sfântul Duh Cel ce se purcede din Tatăl, credincioșii cu un glas să-L slăvim pururea: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Mângâietorul a venit acum purtând însușirea Dumnezeirii; că cu apostolii în limbi de foc vorbind, S'a arătat luminat că este Dumnezeu. Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu Duhul Tău cel întocmai cinstit, ai întărit ceruri pururea mișcătoare pre ucenicii Tăi ca să Te propoveduiască nouă pre Tine, Hristoase, soarele cel mare, Carele luminat ai răsărit; Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Dumnezeesc organ al întrupării Cuvântului luminat te-a făcut pre tine, Cinstită, Duhul Sfânt umbrind preste tine, dumnezeescul sicriu, Preacurată: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna VIII, irmos:

DIN văpaie roua a izvorît cuviosilor și jertfa dreptului cu apă o ai ars: „că toate le faci, Hristoase, cu singură „voirea, pre Tine Te prea înnălțăm „întru toți vecii.

Pre Tine Duhul cel cinstit și atotputernic, Carele Te purcezi din Tatăl negrăit și întru Fiul Te odihnești neamestecat, Te prea înnălțăm întru toți vecii.

Curățește-ne pre noi de întinăciunile sufletești, spală-ne de tina păcatului și ne dă Duhul mântuirii cel drept, Carele să se înnoiască întru noi, Hristoase, în veci.

Slavă...

Cel ce ai chemat pre cei ce locu-

iau în mormânturi și ai înnoit fața a tot pământul, omoară mădulările cele de pre pământ ale celor ce se închină Ție întru toți vecii.

Și acum...

Cer pământesc te-ai arătat, Curată, încăpând în pântece pre Cuvântul cel ceresc, Carele prin trup S'a apropiat de cei de pre pământ; pre Care Îl prea înnălțăm întru toți vecii.

Peasna IX, irmos:

PRE Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Carele „nu cutează a căuta cetele îngerești; „iar prin tine, Preacurată, S'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat, pre Ca„rele slăvindu-L cu oștile cerești, pre „Tine Te fericim.

Cu limbi de foc luminat grăind ucenicii, înșelăciunea idolească au ars; iar sufletele credincioșilor le-au luminat cu prea luminată dumnezeească lucrarea Mângâietorului, Carele arătat a venit.

Vase curate ale dumnezeescului dar și neintinate oglinzi ale razei celei dumnezeești, i-ai făcut pre înțelepții Tăi ucenici, trimițându-le, Bunule, strălucirea Duhului celui dumnezeește stăpânitor, ca un mult Milostiv.

Slavă...

Ca să dobândească dumnezeească fericire cântăreții venirii Tale, Mângâietorule, binevoește ca Cela ce ești izvorul bunătăților, să le dai împărtășirea darurilor celor cu totul fericite, ca un dătător de bine, unule iubitorule de oameni.

Și acum...

Pre Dumnezeu cu oamenii L-ai împăcat, Curată, mijlocind mai pre sus de fire între El și între noi, că prin tine, Preacurată, s'a împreunat întru una cele ce mai înainte erau depărtate și toți ne-am învrednicit cerești și dumnezeești moșteniri și desfătări.

Sfârșitul Penticostarului și lui Dumnezeu laudă.

Tipăritu-s'a această a cincea ediție a *Penticostarului*, fără nici o schimbare de text, după ediția patra din anul 1924, în *Tipografia Cărților Bisericești*, în anul 1936, lunile Mai—Septemvrie, în două mii exemplare pe hârtie velină nesatinată, cu purtarea de grijă, ca să nu se strecoare greșeli de tipar și limbă, a preotului *Paraschiv Angelescu*, slujitorul Bisericii Universității din București, director al tipografiei fiind *Pavel Suru*, și șef al atelierelor *Iorgu Niculescu*.